

Jacob Boehme

GİZEM MAGNUM

Bölüm iki

Ücretsiz elektronik metin baskısı

Gizem
Magnum

BÖLÜM İKİ

Bir Sergi

Musa'nın Birinci Kitabı

isminde

Yaratılış

Anno 1623'ü yazan

Jacob Boehme

Tercüme eden
John Sparrow

Ücretsiz elektronik metin baskısı, 2010

Mysterium Magnum'un elektronik baskısına giriş

Jacob Boehme'nin "Mysterium Magnum, ikinci bölüm" adlı çalışmasının bu elektronik baskısını sunmaktan büyük mutluluk duyuyorum.

Bu onun ölümünden önceki son büyük kitabıydı. Yaratılış'ta bulunan alegorilerin bir açıklamasını içerir. Bu bölüme eklenen alfabetik konu, isim ve yer listesinden Jacob Boehme'nin ne kadar yer kapladığını görebiliriz.

Diğer kitaplarından bazıları www.scribd.com/meuser adresinde ve internet arşivinde mevcuttur (arayınız *agnostik araştırmacı*), şunlardır: [Aurora](#) ,

[Grace'in Seçimi](#), "[Üç İlke](#) İlahi Öz'ün" ve "[İnsanın Üç Katlı Hayatı](#)" "[İlahi Vahyin Dört Tablosu](#) Ve [Franz Hartmann'ın Jacob Boehme üzerine çalışması](#) o yerlerde de mevcut.

Ammonius Saccas, Plotinus, Porphyry, Iamblichus ve Proclus'un teosofik neoplatonik geleneğinin yanı sıra Kabalistik gelenekle de ortak pek çok tema vardır. Hiyerarşiler, Kozmos'un yayılmacı nesli, melek krallıkları, üçlüler, imzalar, düşünce, ikilik, dönüşüm; bunların hepsi diğer geleneklerde olduğu gibi Boehme'de de bulunabilir. Jacob Boehme'nin oldukça örtülü bir yazı stili kullandığını unutmayın. O dönemde birbirleriyle savaş halinde olan köktendinci Hristiyanların dar görüşlü dünyasında hayatta kalabilmek için bunu yapmak zorundaydı.

Potansiyel Mesih fikrini kesinlikle kabul etti. *içinde*insanoğlu (aslında Yeni Ahit'te de bu olasılığa değinilmektedir), doğru yaşam tarzına yönelmiş olanlar için mümkün olan bir dönüşüm ve gerçekleşmedir.

Bu baskının temel amacı Boehme araştırmacısı ve öğrencisi için aranabilir bir metin sağlamak ve arama motorlarını etkinleştirmektir.

Metinlerine kolayca erişilebilmesini sağlamak için Boehme'nin yazılarını indekslemek. John Sparrow'un önsözünü, Jacob Boehme'nin önsözünü (birinci bölüme bakınız) ve bu kitapta ele alınan isimler ve yerleri içeren kapsamlı bir alfabetik dizini içeren tam bir metindir. Daha kolay okunabilmesi için birleşik fiillerin yazılışı modernleştirilmiştir. İtalikler Sparrow'un elindendir.

Boehme'nin çalışmaları yaklaşık dört yüz yıl sonra ücretsiz olarak yayınlanmayı hak ediyor. Bugün hala geçerliliğini koruyor çünkü süreç odaklı ve süreç felsefesi (Whitehead, Peirce, vb.) artık daha fazla ilgi görüyor ve kuantum mekaniğinden bu yana bilimi uzun süre rahatsız eden ontolojik sorunlar gibi felsefi sorunlara bazı çözümler vaat ediyor. geliştirilmeye başlandı.

Psikologlar ayrıca Boehme'nin dikkatli okuyucuya sunduğu insan doğasına dair içgörülerden de büyük ölçüde yararlanabilirler.

Daha birçok değerli belge (Boehme ve bütünleştirici maneviyat ve bütünsel bilim hakkındaki e-kitabım gibi diğer teosofik Kabalistik kaynaklara ait) ana sitemde bulunabilir:

meuser.awardspace.com

Daha eski bir site ama güzel bir arama özelliği ve blogu var: _

Members.tripod.com/m_euser

Yazarlar köşemi scripd'de bulabilirsiniz: www.scribd.com/meuser
Scribd'deki e-kitabım [Burada](#) .

Son olarak bu harika eserin ilham verici bir çalışmasını diliyorum.

Martin Euser

İçindekiler

[Bölüm 35](#) : İnsan ağacı nasıl yayıldı [Bölüm 36](#):
Hıristiyanlık karşıtı Babil fahişesi [Bölüm 37](#) :
İbrahim ve onun soyundan [Bölüm 38](#) : Kafir
savaşının başlangıcı [Bölüm 39](#): Tanrı İbrahim'e bir
görüntüde nasıl göründü? [Bölüm 40](#): Hacer ve
İsmail'in türü [Bölüm 41](#): Sünnet ve vaftiz

[Bölüm 42](#): İbrahim'e görünen üç adam [Bölüm 43](#):
Sodom ve Gomorra'nın yıkılışı [Bölüm 44](#): Lut
Sodom'dan nasıl ayrıldı? [Bölüm 45](#): Tanrı İbrahim'i nasıl
harika bir şekilde yönlendirdi? [Bölüm 46](#): İshak'ın
doğumuyla ilgili
[Bölüm 47](#): Abimelek ile İbrahim'in antlaşması hakkında
[Bölüm 48](#): Tanrı İbrahim'i nasıl denedi? [Bölüm 49](#): Sarah'ın
ölümüyle ilgili [Bölüm 50](#): İshak'ın bir eş alması [Bölüm 51](#):
İbrahim nasıl başka bir eş aldı? [Bölüm 52](#): İshak'ın tarihi
hakkında

[Bölüm 53](#): Esav doğuştan gelen hakkını nasıl
reddetti? [Bölüm 54](#): İshak Abimelek'e nasıl gitti?
[Bölüm 55](#): İshak'ın Yakup'u kutsamasından [Bölüm](#)
[56](#): Yakup'un merdiveninden [Bölüm 57](#): Yakup
Laban'a nasıl geldi? [Bölüm 58](#): Yakup kayınpederine
nasıl hizmet etti? [Bölüm 59](#): Yakup Laban'dan nasıl
ayrıldı? [Bölüm 60](#): Esav Yakup'la buluşmaya nasıl
gitti? [Bölüm 61](#): Yakup ve Esav'ın nasıl tanıştıklarını
gösteriyor [Bölüm 62](#): Yakup'un kızı Dinah'tan [Bölüm](#)
[63](#): Yakup Şekem'den ayrılacak [Bölüm 64](#): Esav'ın
soyağacından [Bölüm 65](#): Yahuda ve Tamar'ın

[Bölüm 66](#): Joseph'in en mükemmel tarihi [Bölüm 67](#): Yusuf
rüyaları nasıl açıkladı? [Bölüm 68](#): Kral firavunun rüyalarından
[Bölüm 69](#): Bu kıtlık nasıl da bütün diyarlara yayıldı [Bölüm 70](#):
Yakup'un oğulları Mısır'a nasıl gitti? [Bölüm 71](#): Yusuf'un
kardeşlerinin çuvalları doldu [Bölüm 72](#): Joseph kendini nasıl
gösterdi? [Bölüm 73](#): Yakup Mısır'a nasıl gitti? [Bölüm 74](#):
Yakup'un firavunun önüne nasıl geçtiği [Bölüm 75](#): Yakup,
Yusuf'un iki oğlunu nasıl kutsadı [Bölüm 76](#): Yakup'un sonu
gelmeden önce bütün oğullarını nasıl çağırдыğı [Bölüm 77](#):
Yakup'un vasiyetinin daha fazla açıklanması [Bölüm 78](#):
Yakup'un Kenan topraklarındaki cenazesine ilişkin İsimler,
yerler vb. alfabetik dizini.

THE
İKİNCİ KISIM

arasında
Gizemli Magnum

İnsani Olanın Yayılmasıyla Başlar
Nuh'un Çocukları aracılığıyla Ağaç.

VE
Babil Kulesi'nin inşası
Konuşmaların Karışıklığı ve Bölümlere Ayrılması
Çeşitli Milletler

Bu
Diğer Ağaç

Burada Niteliklerin Güçleri ortaya çıkar
ve Diller halinde şekillenir;
Hatta Birinden Birçok Dilin
Diline ve Konuşmasına.

Yaratılış Kitabının X. Bölümünden Başlayarak
ve Mysterium
Magnum'un 35. Bölümü:
ve XXXV ile bitiyor. Yaratılış Bölümü ve
Mysterium Magnum'un 64. Bölümü,
5. ayette.

Tarafından yazılmıştır
JACOB BEHM
Teutonicus.

LONDRA,
H. Blunden için M. Simmons tarafından basılmıştır.
Cornhill'deki Kalede. 1654.

Otuz Beşinci Bölüm

İnsan Ağacı'nın, Nuh'un çocukları
tarafından kendi özellikleriyle nasıl
yayıldığını gösterir; ve Babil Kulesi'nde
Dillerin karışıklığı nedeniyle mülklerinde
nasıl bölünüp bölündüklerini
farklı Milletlere

1. HER ağaç önce büyür 2 (daha sonra kendi dalından filizlenir)
hamile tohum) 3 bir stoğa, daha sonra dallara ve dallara; ve
kendi enslerinden daha çok çiçek ve meyve verir. Böylece
insan ağacını da erdemine ve insan ensinde saklı olan ve
zaman içinde niteliklerin her derecesinden ortaya çıkan ilahi
bilgeliğin gizli harikalarının tezahürüne göre anlamalıyız.

2. Adem, tahılın (ya da insanlığın hamile verimli tohumunun)
ilk ens'iydi ve insan hayatını üreten bu aynı ens, ilahi anlayışın
ilahi gücünün Sözü'ndeki ilahi bilgelikteydi. Tanrı'nın ruhu, bu
kutsal ens'i ilahi bilgelikten ve lubet'ten Verbum Fiat'a getirdi,
yani. oluşturan kelimenin arzusuna, yani. doğaya; ve burada
Tanrı'nın ruhu, konuşan Söz aracılığıyla ilahi bilgeliğin enlerini
resmi bir hayata dönüştürdü; ve üç İlkenin doğasının bir
bedene dönüşmesi; Tanrı'nın ruhu hangi bedene (doğanın
en'lerini anlayın), ilahi anlayışın aynı şekilli, şekilli, yaratıcı
yaşamını üfledi.

3. Ve böylece insan yükselişe geçti ve yaşayan bir ruh haline geldi.
göksel ruhsal enslerden ve dünyanın geçici enslerinden ve dört
elementten; hem ilahi büyü'nün takımyıldızı ya da astrumundan,
hem de doğal büyü'nün dışında; Tanrı'nın tam, mükemmel bir
benzerliği; Tanrı'nın Cennetine aşılarmış, ilahi bilgelik ve tefekkür
yaşamının hoş bir ağacı, yani. cennete ve bu dünyanın zamanına, her
ikisinde de ayakta; 4'ü yeniden doğurmaya ve kendisinden benzerini
oluşturmaya uygun: bir ağaçtan birçok dal gibi,

1 Veya İnsanlık Ağacı.   2 Nesil x. 3 Tahıl, çekirdek, pippin.
4 Yeniden üretin veya çoğaltın.

dallar, dallar ve meyveler büyüyor; her meyvenin içinde yeni bir ağaç
ve ağaç oluşturmaya uygun bir tane, çekirdek ya da çekirdek bulunur:
Benzerini insanlık ağacı için de anlamalıyız.

4. İçsel manevi ens, Adem'in hayatında gücünü arttırdı, ta ki
dışsal dünyevi doğal [biri] şeytanın bulaşıcı iknasıyla onu alt
etti; ve sonra doğal ens, doğa harikalarının güçlerinde
kendini zorla ortaya koyar; dallarını ve dallarını doğanın
özünden çıkardı.

5. Her ne kadar göksel dünyanın özü ve kutsallarının kutsalları Adem'de enfeksiyon ve zehirli hayal gücü yüzünden varlık yok oldu, ancak ilahi gücün Sözü, Antlaşma aracılığıyla kendisini ona yeniden verdi; öyle ki, göksel dünyanın bu ens'i, Antlaşma'nın yerine getirildiği Meryem'in ens'inde ortaya çıkana kadar bu ağaçta baştan sona yayıldı [amacında ve sınırında duruyordu].

6. Adem'in ruhsal kutsal kökü düşüşüne kadar büyüdü ve orada durdu Hala; ve sonra Söz, sanki kaybolmuş [süresi dolmuş] bir ens'e dönüşür gibi, onu gerçek varlığıyla yeniden canlandırmak için, Antlaşma aracılığıyla kendisini özgürce ona verdi; ve dışarıdaki doğal gövde, sonbaharda güç ve kendi kendini geliştiren yaşamı elde etti, burada her biri kendi mülkiyetinde olan elementler duyarlı hale geldi ve kendi öz gücü ve işleyişiyle doldu ve özellikle tufana kadar büyüdü. tufandan önce dal ve dallarıyla, kötülük ve iyilikteki bütün özelliklerine göre büyümüş bir ağaç olarak kendini göstermişti.

7. Ancak güçler henüz onları ortaya çıkarmamış ve açıklamamıştı. çünkü tüm insanların tek bir dili vardı; diller tufandan önceki özelliklerden açıkça ortaya çıkmamıştı.

8. Onlar gerçekten de Doğanın Dilini anladılar. the farklılığında biçimlendirilmiş sözcük; ancak bu farklılık ya da farklı çeşitlilik, insan ağacının gövdesi tufandan sonra gücünü dallara aktarana kadar henüz şekillenip dillerle çerçevelenmemişti. Bunun üzerine insanlık ağacı, oluşan doğal kelimenin güçlerinin özelliklerinden çiçek açmaya ve çiçek açmaya başladı. Tanrı'nın Nuh'u ve çocuklarını kutsadığı bereketten, yani. ağacın dallarını verdi ve onlara verimli olmalarını, dünyayı doldurup yenilemelerini emretti ve onlara lütuf antlaşmasını verdi.

9. Çünkü Kabil'de bu ağaç lanetlendi, fakat Nuh'ta yine lanetlendi Oluşan doğal sözün özelliklerinin, yaşayan tek Söz'de birçok kelimenin veya tanrıların bir harikası olarak, doğanın mülkiyeti aracılığıyla dillerde ortaya çıkması kutsanmıştır.

10. Biçimlendirilmiş sözdeki Tanrı imgesi, Tek Söz'ün, ilk ens'lerden, yüksek ruhların prens egemenliklerinin doğasına ve tarzına göre, birçok formasyon veya dil ve konuşma biçimine dönüşmesi; bunlar aynı zamanda oluşan Söz'de kendi farklı dereceleri ve farklılıklarıyla da mevcuttur. ; ve bu dünyanın derinliklerinde doğanın özellikleri, dört elementin üzerinde hüküm sürer; evet, aynı zamanda büyük dünyanın ruhundaki yıldızların işleyişinin de üstünde; Bunlar aynı zamanda Tanrı'nın bir aracı olarak, doğanın biçimlendirilmiş sözünde Tanrı'nın isimlerini taşır ve bu sayede Tanrı, resmi bir şekilde kendi egemenliğini, sevgi zevkini veya uyumunu yönetir.

11. Kadim Babalar 1'in tufandan çok önce yaşamış olması,

çünkü ilahi mülkiyetin biçimlendirilmiş sözünün güçleri henüz onlarda bölünmemiş, tezahür etmemiş ve açıklanmamıştı. Güç, erdem ve öz suyuyla dolu genç bir ağaç, dallarında ve yayılımında mükemmel bir şekilde tezahür eder ve kendini gösterir, ancak çiçek açmaya başladığında, iyi güç çiçeklere ve meyvelere girer.

12. Aynı şeyin ilk çağla ilgili olarak da anlaşılması gerekir. insanlık. Yetkiler stoktaki tek bir mülkte toplandığında, insanlar Doğanın Dilini anladılar, çünkü tüm diller onun içinde yer alıyordu; ancak bu tek dil ağacı, özellikleri ve güçleri açısından Nemrut'un çocukları arasında bölündüğünde, Doğanın Dili (Adem'in her şeye kendi özelliğinden isim vererek her şeye isim verdiği yer) sona erdi ve Güçlü anlayışın sözündeki bölünmüş özellikler nedeniyle doğa zayıfladı, zayıfladı ve zayıfladı.

13. Böylece artık o kadar uzun süre yaşamadılar, çünkü gerçek güç Anlayışın aktığı insan hayatı, Tanrı'nın Sözü'nden gelir. Ama anlayışın birçok dile ve özelliğe bölündüğünü gören Doğa giderek zayıfladı; ve harflerin ruhlarının özelliklerine ilişkin yüksek anlayış düştü, çünkü içsel olan, bir insanın duyduğu bir şeyi anlatması ve onun hakkında konuşması gibi, ancak yine de hiçbir hakkı olmayan bir tarz ve bilgelikle kendisini dışsal hale getirdi. aynı şeyi anlamak da, onu görememektir.

1 Patrik.

2 Veya devam etti.

14. Böyle bir armağanın [doğanın Dilini anlamak gibi] Babil'de insanlık, doğayı bu kadar yücelttiğinde ve dış doğası gereği onlara tepesi cennete kadar ulaşacak bir kule inşa ettiğinde mahrum bırakıldı; çok ince, gizli ve doğuştan bir anlayışa sahip olan; ve Nuh'un çocuklarının ve çocuklarının çocuklarının isimlerinde çok mükemmel ve vurgulu bir şekilde yatmaktadır; Musa'daki ruhun onların gelecek kuşaklarının çizgisine yerleştirdiği; burada tek anlama yetisi ile dilin bölünmesinin özellikleri anlaşılabilir (çünkü bunlar tamamen mahremdir), anlama yetisinin özelliklerinin birbirlerinden nasıl ortaya çıktığı ve ortaya çıktığı ve her birinin karşılıklı olarak kendisini nasıl bir ortak noktaya getirdiği anlaşılabilir. kendine özgü bir sözcük gibi muhtelif özel konuşmalar.

15. Nuh'un çocukları ve onların çocuklarının isimleri için (yeryüzünde ikinci monarşinin doğduğu kişi) yetmiş iki; Musa'daki ruh buna işaret ediyor; ve Babil Kulesi'nin büyük gizemi burada yatıyor, yani. dillerin bölünmesi.

16. Yetmiş yedi, biçimlendirilmiş söz aracılığıyla ilahi tezahürün tam sayısıdır; yetmiş iki, Babil'dir, yani. the

harikaların dilleri; diğer beşi kutsaldır ve yetmiş ikinin altında gizlidir ve orijinallerini JOTH'tan alırlar ve JOTH, ortada durur.

1 yani. sonsuzluk sayısının gözü olan topraksız ve Bir'de.

17. YOTH'tan gelen beş kutsal konuşma aracılığıyla, doğanın biçimlendirilmiş sözündeki ruh, azizlerin çocuklarına kutsal ilahi sözler söyler; ve yetmiş iki dil aracılığıyla, kelimenin oluşup bir ens içinde toplanmasına göre, harikaların doğası aracılığıyla, hem kötünden hem de iyiden konuşur.

18. Beş konuşma, çocukları aracılığıyla dilediği zaman ve nasıl konuşan Tanrı'nın ruhuna aittir, ancak yetmiş iki konuşma insanın benliğine ve özel sahipliğine aittir, dolayısıyla insanın kendiyle dolu anlayışı yalan ve doğruyu söyler. Bu nedenle yetmiş iki dil, yani. Babil, Tanrı'nın yargısından geçmeli ve saf olan, kirli olandan ayrılacak ve ateşte yargılanacaktır.

19. Bu bilginin altına alınan ve bu bilgiye sahip olan kişi için, (yine de burada kendimize saklayacağımız) anlam ve anlamımızın izini sürmek için kısa bir yönlendirme ve üretim vereceğiz ve böylece Kutsal ruhun Musa'da işaretlediği bu isimler altında yatan tüm gizemleri ve sırları nasıl araştırabileceğini ona öğretecektir.

20. Musa'daki ruh, Yafet'in satırında yedi isim kaydetmiştir: yani. onun doğurduğu yedi oğlu; bunlar şunlardır: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Meşek ve Tiras. Şimdi Yafet ilktir ve ilk İlkeyi ve orada doğanın krallığını temsil eder; yedi özgür sanatın veya liberal bilimin, doğanın dışında da olsa, nasıl bir doğa felsefesi altında bulunması gerektiğini ima etmek; ve bunlar, Yafet'in bu dizesinde, kafir felsefe tarafından doğal bir şekilde ortaya çıkarılmıştır. Çünkü Nuh'un önceden bildirdiği gibi, Sam'ın çadırında bulunması gereken dal buydu.

21. Çünkü Yafet'in yedi oğlu yedi kişiyi ifade eder ve işaret eder. doğanın özellikleridir ve bunların yedi ismi altında, doğa krallığındaki Japhethical satırların büyük gizemi yatmaktadır; bu, dünyanın sonuna kadar onlardan ne tür insanların ve krallıkların ortaya çıkması gerektiğini [bize ima eder]; konuşmamızın durdurulduğu ve bizden alındığı tecelli ve yazıya ilişkin; ama zamanı gelince okul arkadaşlarımıza özgürce ve tam olarak gösterilecektir; ve tamamen duyurulacak ve açıklanacaktır.

22. Bundan sonra ruh, Yafet'in yalnızca iki oğlundan bahseder. çocuk doğurmak, yani. Gomer ve Javan; Yafet'in diğer çocuklarını sessizce geçiştiriyor ve onların hangi çocuklara sahip olduklarından hiç bahsetmiyor. Ve bu sebepsiz değil. Ruh, doğa krallığında Yahudi olmayanlar arasındaki iki tür insana işaret eder; Gomer'in yönetimine üç isim koyar: Aşkenaz, Riphaz ve

Togarmah; bunlar kendilerini Doğanın Dilinde bu şekilde gösteren Gomer'in oğullarıydı, yani. doğanın ens'lerini oluştururlar (düşünürler veya biriktirirler), yani. oluşturulan sözcüğü bir ens'e dönüştürün ve onu bir tefekküre, yani keskin bir spekülâtif akla getirin ve ondan bir şekil çıkarın, yani. geçici zafer ve şöhret için doğanın krallığına göre bir egemenlik (veya kişisel iradenin yönetiminin bir biçimi).

23. Ve diğer oğlu Javan'ın altına dört isim koyar:

Elişah, Tarış, Kittim ve Dodanim; ve bu on dört ismin tüm adacıkların ve Yahudi olmayanların dillerinin dolu olduğunu ve onların doğuşunun ve kökeninin buradan geldiğini söylüyor. Bu dört isim doğanın özelliklerinden bu kadar yakınlaşır. ilk başta iyi bir yarı meleksi irade; ikincisinde iyi niyetin doğanın öfkesine dahil edilmesiyle, buradan kötü, savaşçı bir benlik doğar; üçüncüsü, meleksi iyi niyetin aptal durumuna bile düşecek şekilde aklın benliğine getirildiği ve kendisini tuhaf bir dış parlaklıkla ortaya çıkardığı yanlış bir anlayış; ve bu, onların Tanrı'nın ışığı olmadan akıl yoluyla kendilerini içine soktukları ve böylece putperest putlar dikip kendilerine büyük krallıklar kurdukları putperest putperestliği ifade eder; öyle ki doğanın ruhu onları kendi gücü ve kudreti altına almış, kendi biçimine sokmuştur. Ve DODANIM adı altında ruh, benlik içindeki doğanın krallığını kendi kendine ilahi hizmetiyle, yani. Parmağın işaret etmesiyle gösterilebilecek, dışarıdan görülebilen bir Tanrı.

24. Ve Apheth'in soyundaki bu on dört isim altında insan doğanın krallığı bütünüyle tasvir edilmiş ve örneklendirilmiştir; ve melek iradesinin burada sonuçlandığını, doğanın ışığında bilge ve derin anlayışlı putperestleri simgeleyen, içsel kutsal krallığın kendisini gördüğü (her ne kadar onlar cennette kapalı kalmış olsalar da) olduğunu özellikle gözlemlemeliyiz. gerçek ilahi anlayış ve dışsal bir ışıkla [veya refleksle] görülen), tüm varlıkların eski haline getirilmesinde, örtü kaldırıldığında Şem'in çadırında yaşayacaktır, yani. doğanın biçimlenmiş sözünde, ama yine de kendi mülklerinde.

25. On dört ismin bu on dördüncü sayısından Japheth kehanet ve kıyamet rakamları geldi. Ruh bundan doğa harikalarının birbiri ardına nasıl ortaya çıkacağını ve tezahürlerinin her derecesinde ne olacağını kehanet etti; Bunu burada sessizce geçeceğiz ve yeri geldiğinde bahsedeceğiz.

26. Ham'ın yönetiminde ruh, Tanrı'nın en büyük imasını getirir. doğanın krallığı, çünkü o, aklın dışsal biçimini bütünüyle ortaya koyar, çünkü şöyle der: Ham, Cush'un, Mizraim'in, Put'un ve Canaan'ın babasıdır. CUSH, hamile doğurucu doğanın enslerinde, koşan ya da uzak ve geniş baskıcı ve hüküm süren bir kudrete benzer şekilde, benlikte aniden ortaya çıkan, hızlı bir şekilde yükselen şehvet biçiminin bir anlamını verir; ve üçüncü Prensibe göre prenslik hükümetinin köküdür;

fakat Yafet birinci Prensip'e göre aynı temeldir [ya da iştir].

27. MIZRAIM ileri itici bir gücü ifade eder.

Doğanın merkezinin baştan sona güçlü bir şehvet ve arzu içinde ilerlediği ve şehvetin formunu kırdığı şehvette kendini hemen yeniden kavrar. Bize bölünmüş dillerin aslını ve anlayışın tek biçimli sözcüğünün gücünün nasıl bölünmesi gerektiğini anlatıyor.

28. PUT ismi doğanın eninden bile ortaya çıkan bir

yüksek bir şehir veya [bu adamların] iradelerinin, onlara yüksek bir kule inşa etmenin planını yaparak ve çerçevesini çizerek yükseklerle doğru ilerleyeceği yer. CANAAN alçakgönüllülük ve tevazu diyarı anlamına gelir; Tanrı'nın alçakgönüllü ve alçakgönüllü insanlarda bulunacağını gösteren; ve özellikle bu gösterişli arzulu iradenin devrileceğine ve yıkılacağına işaret ediyor.

29. Her ne kadar Okuyucu bu konuda bizi anlayamasa da

yine de bunu yalnızca, Tanrı'nın ruhunun bu isimler altında ifade ettiği büyük gizemi düşünmeyi ve meditasyon yapmayı öğrenmesi için yazdım; birkaç adamın böyle bir amacı buradan doğmuştur; Dillerin ve konuşmaların nereden kaynaklandığı ve orijinal olduğu bütünüyle merak konusu: Çünkü Musa'daki ruh daha sonra iniyor. *Cush, yeryüzünde kudretli bir efendi olmaya başlayan Nemrut'un babasıydı; ve Tanrı'nın önünde güçlü bir avcıyla savaş.*

Doğanın Dilini anlamadan, onun Tanrı'nın önünde ne tür bir kudretli efendi ve avcı olduğunu artık kim anlayabilirdi? bunu anlamak her insanın yeteneği değildir, biz sadece anlam ve anlamı, hatta ruhun bu şekilde özün sözünden anladığını bile açıklayacağız.

30. *Nemrut kudretli bir efendi oldu ve Rabbin önünde bir avcıydı.*

Şimdi eğer ruhu özünde, kelimenin oluşumunda görebilsem, o zaman Nemrut'un ne kadar efendi ve avcı olduğunu görürüm; çünkü ruh burada doğanın özelliklerine işaret ediyor ve onlara işaret ediyor, aynı şeylerin insan doğasında nasıl açıldığını ve kendilerini insanlar arasında uyduruk çerçeveli bir hükümete dışsal bir biçime getirdiğini gösteriyor. Ruh, ismiyle, insanın özgür iradesinin, anlama yetisinin doğasında nasıl şekillendiğini ifade eder; ve böyle bir model ve platformu kafasında hayal etti, hayal gücü ve hayal gücünden dışsal çalışma ortaya çıktı.

31. NIMROD ismi çok açık bir anlam ifade etmektedir,

Cush'tan geldiğini açıkça anlayarak, çünkü o kendi içinde doğadan gelen güç ve kudreti alıyor, yakalıyor veya küstahlaştırıyor; Doğanın kendisini nasıl bir yönetim biçimine soktuğunu ve çerçevelediğini ima etmek

akılda tutmak; ve kendini iktidarla ortaya koymuş, aşağılık mülkleri avlamış, bastırmış ve ezmiştir; bu nedenle ruh, Rab'bin önünde bir avcı olduğunu söylüyor; çünkü doğa Rab'bin önündedir, bu nedenle ruh burada Rab'bin önündeki bir avcıdan söz eder; tıpkı bir avcının vahşi hayvanları avlaması, sürmesi, alması ve evcilleştirmesi gibi, ruh da öyle ima eder ki, bu gelişmiş insan doğasından, yalnızca dış doğayla yaşayacak olan bu tür kötü canavarlar ortaya çıkacaktır.

32. Şimdi doğanın öfkesinden bu aptal hayvanın üzerine yükseldi. erkekler, avcı, yani. dışa doğru hakimiyet; avcının onları evcilleştirmesi ve bir hükümet altında tutması için onları avlamalı, yakalamalı, öldürmeli ve korku içinde tutmalı; Aksi halde, hayvani insanlar arasında yalnızca genel bir çılgınlık, öfkelenme, ısırma, parçalama, yutma ve birbirini yeme olurdu. Tanrı'nın Ruhu'nun kendilerini yönetmesine ve yönlendirmesine izin vermeyeceklerini görerek, doğanın onları yönetme görevine katlanmaları gerekir; Aksi halde, Musa'daki ruhun, Rab'bin önünde güçlü bir avcı olduğunu söylediğine göre, Tanrı'nın bir avcıya ne ihtiyacı vardı: tüm varlıkların Rabbinin önünde avlanan, tavşan veya diğer hayvanları avlamaz.

33. Musa'nın berrak, parlak gözlerinin önünde bir perde vardır. Ruh bunu yapar burada, insan hükümetinin dış dünyanın ruhunda nasıl oluştuğunu ve kendini nasıl tasarladığını göstererek doğanın hükümetine dair bir ipucu veriyoruz; ve daha sonra aralarında nasıl olması gerektiği; ve üzerlerine hangi avcıların çıkacağını; ve insan egemenliğini, hayvanları yakalayıp öldürmek için avlayan bir avcıya benzetiyor; ve böylece bu avcılar da onların arasında insanları avlayacak, onları yakalayıp köleliğe ve köleliğe getirecek, tazılarıyla onları bir ileri bir geri kovalayacak ve yönlendireceklerdi; onları savaş ve kanlı eylemlerle ısırır, yırtar, katleder ve yutar; ve herkesi güçle, öfkeyle ve şiddetle evcilleştirip boyunduruk altına alacaklar ve avcının hükümetini kendi üstlendikleri güçle mükemmel bir şekilde yönetecekler.

34. Çünkü insan, Tanrı'nın gazabının eline düşmüştü. doğa; aynı şey şimdi arzusuyla kendini ortaya koydu ve dış takımyıldızlara ve dört unsura göre, onların bir araya gelip yıkılmalarına göre kendini bir hükümet haline getirdi: bu avcı, sporunda hayvanlarıyla aynı şeyi yaptı.

35. Burada dünya kendisini görmek için tam bir ayna alabilir içinde; dünyevi hakimiyet ve yönetimin gerçek orijinal zeminidir. 1 Ve her ne kadar aynı yönetim temeli içsel bir manevi kökene sahip olsa da, bu, yalnızca dışsal biçimde, Tanrı'nın önünde, bağlanması ve evcilleştirilmesi gereken canavar adamlar arasındaki hayvani bir avcılık gibidir.

1 Lordluk.

36. Çünkü içsel manevi hükümet büyük bir öneme sahiptir.

meleksi bir biçimde tevazu; Tanrı insanı da bunun üzerine yarattı. Eğer cennette kalsaydı avcıya ihtiyacı kalmazdı; ama onun bir canavar olacağını gören Tanrı, onu aynı zamanda vahşi, asi hayvan adamların kontrolü altında tutabilecek bir avcı olarak da atadı. Ve avcı da, canavar da, bu dünyanın hayvani mülkü bakımından Allah katında aynıdır; ama başka türlü olamayacağını görerek, Tanrı bunu kendi doğal düzeni olarak kabul eder; çünkü her şeye kendi yönetimini [durumunu ve düzenini] vermiştir.

37. Ancak bu avcının, kendi avına ait olmayan evcil insan hayvanlarını avlaması, öldürmesi ve yutması üzüntü vericidir. Ama ne diyeceğiz, Tanrı'nın çocukları neyle özür dileyecek, ya da Tanrı'nın önünde bu avcıdan vazgeçecekler? Her insanın, doğa avcısının üzerinde güce sahip olduğu avcının arkasını dışsal olarak üzerinde taşıdığını gören içsel ruhsal insan, dışsal canavarını avcıya bırakmalıdır; Çünkü onun dışsal canavarı da kötüdür.

38. Musa'nın ruhu, Ham'ın yirmidokuzuncu soyunun altında yer alır. Ham'dan gelen isimler. Üçüncü Prensipten yola çıkan yirmi dokuz özelliği ima eden, yani. Dış dünyanın ruhundan; biçimlendirilmiş sözün dışsal doğa aracılığıyla nasıl tezahür ettirileceğini ima etmek; Ülkelerin ve milletlerin hükümetleri ve düzenleri, hem dillerde hem de mallarda yükselmiştir; Her ne kadar her mülkün yine bir dış doğuşu olsa da, tıpkı bir ağacın bir dalının veya filizinin başka dallar üretilip ortaya çıkarması gibi. Ancak Musa'daki ruh, esas köke ve bu isimler altındaki özelliklere işaret etmektedir; oradan nasıl insanların çıkacağını, bunların değişimlerinin ve nihai sonuçlarının ne olacağını göstermek; bütün bunlar onların adlarının altında gizlidir.

39. Böylece Ham'ın çocuklarının yirmi dokuz ismi vardır ve o otuzuncu, yirmi dokuz, Ham'ın hükümetinin ve egemenliğinin son rakamının altında yer alan, çocuklarının ve çocuklarının çocuklarının belirlenmiş sayısıdır. Onun tam sayısı otuzdur; peygamber bu Ham'ın Adil Olan'ı otuz gümüş karşılığında satacağını söyler; ve aynısını çömlekçinin tarlası için de ver. Bir çömlek, yapıcısına göre sayıldığı gibi, etten insan olan Ham da Tanrı açısından öyle sayılır. Tanrı'nın krallığına getirmesi gereken otuzuncu sayısını alır ve onu tarlaya benzeyen dünyevi bir kap olarak verir ve bu sayede Kutsal Söz'de otuzuncu sayının altında saklanan Adil Olan'ı satar. güç. Böylece, otuzuncu sayının altındaki Adil Olan, Ham'ın bedeninin ölümü veya mahvolmasıyla, Ham'da üstünlük sağlayan bu mülklerin yirmi dokuz sayısından kendisini ayırır. Çünkü otuzuncu yılda Adil Olan, yani. İsa kendisini makamına ayırmıştır ve otuzuncu sayıda da aynı gizem yatmaktadır. Bu, akademisyen arkadaşlarımız tarafından anlaşılmakta ve burada sadece ima edilmektedir.

40. Şem'in soyunda yirmi altı isim vardır ve o

yirmi yedincisidir. Ve Musa'nın içindeki ruh çok gizli konuşuyor ve şöyle diyor: *o, Eber'in tüm çocuklarının babasıydı; ve Eber'in iki oğlu oldu; birinin adı Peleg'di; çünkü onun günlerinde dünya bölünmüştü; diğerinin adı Joktan'dı*

(Yaratılış x. 2125). Musa'daki ruh, ataların dışsal eylemleri hakkında ne söylerse söylesin, onların altında, Mesih'in çizgisi üzerinde tek bir iç göz vardır; çünkü Şem'in olduğunu söylüyor *Eber'in tüm çocuklarının babası*. Her ne kadar Eber, Şem'den sonra üçüncü derecede birinci olsa da, ruh, kendisini bir çizgide açtığı her yerde, Ahitteki Söz'e çok dikkatli bir şekilde bakar.

41. Çünkü EBER, kelimenin oluşumunda bir o kadar da anlam taşır. Sözün merkezin dışındaki sesi veya tezahürü; ve ayrıca Peleg'in babası olduğunu ve [dünyanın] bölünmesi nedeniyle ona böyle isim verdiğini söylüyor. Ruh, yalnızca toprakların ve ülkelerin dışsal bölünmesine değil, daha çok Sözleşmenin 2 sınırının bulunduğu çizgiye de bakar; çünkü Eber'de Ahit'in sınırı, ses veya tezahürde olduğu gibi Söz'de de açıldı ve Peleg'in tohumuna kadar ilerledi. Ve Adem ile Mesih'in soyu orada iki kardeş olarak ayrıldı; daha sonra İbrahim ve İshak'ın çocukları arasında olduğu gibi: İshak ve İsmail'de; ve Yakup ve Esav'la birlikte. Peleg ve Joktan'da da aynı durum söz konusuydu. Dışarıdan dünya bölünmüştü, içeride ise Mesih'in krallığı ve dünyanın krallığı. Joktan'ın Sözleşme'de kalmadığını anlamamız gerekmiyor; Burada yalnızca ruh tohumun hareketine bakar; Misakın sınırı veya işaretinin bu çizgide hareket etmesi gerekir; burada Söz, göksel ens'in kaybolan insanlığında yeniden hareket edecek ve insanlıkta kendini gösterecektir. .

42. Sam'ın çocuklarının ve torunlarının isimleri, Hanok'un peygamberlik ruhunun harika soyundan gelen özelliklerin yalnızca imaları ve anlamlarıdır; aynı özelliklerin stoktan dallar halinde çıkarıldığı; ama burada dallara ayrılıyoruz.

43. Musa'daki ruh (Yaratılış x. 2630), doğanın mülkiyetine göre Mesih'in krallığı olan, ağacın mülkündeki bu dalın harika sayısı olan Joktan çizgisinin altına on dört isim koyar. Ve Peleg hakkında, otuz yaşındayken babası olduğu ve Reu adını verdiği bir oğlundan başka bir şey söylemiyor (Yaratılış xi. 18). Sözleşmenin ana sınırının ve göz işaretinin bulunduğu Mesih'in çizgisini ima ediyor ve işaret ediyor. Ruh yalnızca bir tanesini ifade eder, çünkü Antlaşma Bir aracılığıyla açılmalıdır; çünkü ruh, lütuf krallığına bakan kişiyle birlikte baktı; ve kardeşlerinin on dört ismiyle birlikte insan krallığına işaret ediyordu.

44. Ve şunu söylüyor: *otuz yaşındayken Reil'in babası oldu eskimiş*, buradaki ruh ileriye doğru, bu soydan yükselip çıkacak ve yaşının otuzuncu yılında makamında kendini gösterecek olan Mesih'e bakar; aynı şekilde, Musa'nın belirlediği Mesih'in soyunun altındaki tüm çağlarda da çok kesin bir ima ve kehanet vardır ve Antlaşma'daki hareket zamanlarına işaret eder; Misakın kendilerinde hareket ettiği peygamberler ve diğer azizler aracılığıyla [görülebilir].

45. Musa'nın ruhu Sam'ın çocuklarının beş ismini belirler; onun belinden çıkan şey. Ve Musa'nın söylediğine göre daha fazlasını doğurmasına rağmen *oğulları ve kızları oldu* (Gen.xi. 11), ancak ruh, yalnızca insan mülkiyeti Antlaşması'nda oluşturulmuş Söz'ün özelliklerine önem verir. Bu beş isim, Allah'ın yüce isminden hareketle, manevî dilin beş baş kelamını, şekillenmiş kelime vasıtasıyla bir tip halinde şekillendirip ortaya koyar; peygamberlik ve havarisel ruh hangi dillerden konuşur. 1

1 Veya konuştu.

46. Her ne kadar aynısının bir formunu oluşturabilsek de, yine de Doğanın Dilini anlamayan Okuyucu için ancak aynı derecede anlamsız veya aptal olmalıdır; ve bu nedenle okul arkadaşlarımıza bunun hakkında sadece bir ipucu verdik. Çünkü ruh aynı zamanda isimler altında krallıklara ve egemenliklere işaret eder ve bunlar, kendi adının özelliğine göre her krallığı kendi adıyla düzenleyen, yöneten, yönlendiren ve yönlendiren Tanrı'ya aittir. Her krallığın malı nasılsa, dili de, dili de, sözü de, adab da öyledir; Yazıldığı gibi, Millet nasılsa, öyle bir Tanrı'ya da sahiptir.

47. Birden fazla Tanrı olduğu söylenemez; sadece anlıyoruz burada, Tanrı'nın, biçimlendirilmiş Söz'deki tezahüründe, her ulusun ve halkın mülkiyetine göre tüm uluslara Kendisini nasıl ortaya çıkardığı ilahi tezahürü; Öyle ki, her ulus ve halk aynı tek Sözü kendi özelliğine göre kullansın ya da taşınsın; dış biçimi ve bölümü Babil'dir; çünkü (Yaratılış xi. 6) tüm insanların yalnızca tek bir dili ve dili vardı ve birlikte yaşıyorlardı.

48. Tek dil Doğanın Diliydi; hepsi konuştu; çünkü onlar onu bir biçimde taşıyorlardı ve dilde ve konuşmada anlamı anlıyorlardı, yani. ens, hatta iradenin ens'i nasıl oluşturduğu; çünkü enslerdeki ruh da öyleydi. anlayışlı ve aydınlanmış bir zihne, bunu kendinde düşünmesi, kanıtlaması, uygulaması ve denemesi için kısa bir bilgi ve açıklama vereceğiz; Bir insanın onu ifade etmesi ve belli bir biçime sokması mümkün değil. Hayır, bu olamaz, çünkü bu, Tanrı'nın bilgeliğinin ruhudur, O'nun tezahürüdür.

49. Alfabadeki harflerin ruhları,

Doğanın Dilinde tek ruh; beş sesli harf, Kutsal Ruh'un konuştuğu Yehova isminden beş kutsal dilin kutsal dilini taşır; çünkü beş sesli harf, kutsallığına göre Tanrı'nın kutsal adıdır. Çünkü Yehova isminde yalnızca beş sesli harf olan A, E, I, O, V dışında hiçbir şey yoktur. Diğer harfler doğayı belirtir ve ifade eder, hatta biçimlendirilmiş kelimedeki Tanrı'nın adı doğada ne ise, ikisi de aşkıtır ve öfke, karanlıkta ve aydınlıkta. Ancak beş sesli harf yalnızca ve tek başına onun kutsallığının ışığında ne olduğunu ifade eder; çünkü doğa beş sesli harfle renklendirilmiştir, böylece neşe ve keyifle dolar. 1

50. Fakat bu dilde usta olan eski bilge adamlar JEHOVA adında bir H harfi koydu ve ona JEHOVA adını verdi, aynı şey büyük bir anlayışla yapıldı, çünkü H, kutsal adı beş sesli harfle dış doğada bile tezahür ettiriyor. Bu, Allah'ın kutsal isminin yaratıklarda dahi nasıl üflendiğini ve tecelli ettiğini göstermektedir. Beş sesli harf, kendi içinde tek başına yaşayan Tanrı'nın gizli adıdır; ancak H, ilahi lubet'i veya bilgeliği ifade eder ve ilahi lubet'in nasıl kendi kendine nefes aldığını gösterir.

51. Beş sesli harfteki içsel anlayış şudur: Ben, İSA ismiyim.

E, Engel 2'nin (Melek) adıdır.

O, oluşturulmuş BİLGELİK veya lubet veya I'dır, yani. İSA'nın ve Tanrı'nın merkezi veya KALBİ'dir.

V, RUH'tur, yani. İSA'daki sus 3, devam ediyor yağlayıcıdan dışarı çıktı.

A, der Anfang 4 und das Ende'dir (başlangıç ve son), yani. tüm idrakin iradesidir ve o da BABA'dır.

52. Ve bu beş idrakle kendilerini katlıyorlar veya üçe bölünme, yani. böyle bir Kelimeye, yani A, O, V, Baba, Oğul, Kutsal Ruh. Üçgen, Kişilerin özelliklerinin Üçlü Birliği'ni belirtir ve üçgen üzerindeki V, H'deki ruhu belirtir, yani. evrensel Tanrı'nın, kendi ilerlemesi veya kendisinden çıkmasıyla kendisini ruhsal olarak tezahür ettirdiği nefes almada 5

1 Metin, neşe krallığı. 3 2 Almanca. Engel.

Yani. tatlılık. 4 Mikrop.

Anfang.

5 IHVH (Jod, He, Vau, He veya tetragrammaton)

53. Beş sesli harf içermeyen diğer harflerin tümü TETRAGRAMMATON adı, yani. sonsuz doğanın merkezinin dışında, İlkenin dışında; ve oluşturulmuş bilgeliğin farklılıklarını 1 belirtir ve dile getirirler; tüm yaratılışın yattığı üç İlkedeki biçimlendirilmiş Sözün; onlar yaratılışın duygusudur, yani. güçlerin mülkiyeti ve doğanın sözünüyle açığa çıkan gerçek Tanrı. Bunu daha iyi anlayın:

54. İnsanın yağları olduğu zaman, yani. insanın özgür iradesi dolandırıcılık yapar kendini bir arzuya dönüştürür ya da biçimlendirirse, o zaman tüm Alfabe'yi tasarlar; çünkü arzu Fiat'tır ve arzunun lubet'i özgür iradenin tefekkürüdür, yani. içinde özgür iradenin kendisini gördüğü ve iyiye ya da kötülüğe bilgeliğin yağını nerede katacağını tasarladığı biçimlendirilmiş bilgelik sözü; ve özgür irade kendini bu şekilde gördüğünde, harflerdeki lubet ile gebe kalır, yani. tabiat anlamında, harflerin anlamlarını bir araya getirerek lubeti kelime haline getiren; aynı şey içsel bir biçimde de durur, yani. tasarlanmış bir düşüncede.

55. Ve o zaman bile özgür irade H'yi alır, yani. ruhu nefes verir ve biçimlendirilmiş düşünceyi, biçimlendirilmiş sözü gören ve uygun olup olmadığını kanıtlayan beş duyunun tavsiyesinin önüne getirir; eğer onları memnun ederse, o zaman H, yani. nefes alan ruh, sözü alır ve dilin üzerinden ağza getirir; baş çerçevesi var, yani. İlâhi enstrüman olan Fiat, hür iradenin onları seslendirmesi veya telaffuz etmesi, tezahür etmesi veya ifade etmesi için bir madde haline getirip bir araya getirdiği gibi, özelliklerin anlamlarını harflerden çıkarır.

56. Şimdi bizi tam olarak burada işaretleyin ve gözlemleyin; her kelime nasıl ağızda maddeye dönüşür veya getirilir, 2 yani. ifadeye göre; nasıl baş işçi ve entrikacı, yani. Onu duyularda olan Fiat şekillendirir ve şekillendirir; ve dil onu aldığı anda onunla nasıl işbirliği yapar veya kendisini nasıl çerçeveler; ve onu nasıl ortaya çıkardığı; dişlerin arasından mı, yukarıdan mı, yoksa ağız açık mı; ayrıca dilin kendisini kelimenin bağlacı içinde nasıl çerçevelediği; bu duyuyu tekrar geri çeker ve tamamen ileri sürmez, çünkü yarı yarıya ortaya konmamış birçok duyudur, fakat pek çok, tam olarak ve birçoğu da yine yarı geriye, kalbe doğru çekilir. Ve şimdi kelime nasıl oluştuysa, kelimeyle isimlendirilen şey de şekli ve özelliği itibarıyla öyledir (tabii ki hür irade ona doğru bir isim verir ve ona garip bir isim dayatmaz). kötü niyet veya cehalet; bu yüzden dışsal olarak fark edilir ve içsel olarak duyuların yoğunlaşması nedeniyle böyle bir erdeme veya kötü niyetli bir özelliğe sahiptir.

1 Çeşit.

2 Bir kelime oluşturulduğunda veya ifade edildiğinde maddeye dönüştüğünü unutmayın.

57. Kim duyuları anlayabilirse, yani. ile ilgili Harflerin ruhları, böylece duyuların lubette nasıl oluşturulduğunu veya birleştirildiğini anlar, aynı şey oluştuğunda veya maddeye dönüştürüldüğünde onu kelimenin çerçevesinden anlar; ve tüm yaratılışın duyusal (doğal veya temel) dilini anlayabilir ve Adem'in her şeye nereden isim verdiğini anlayabilir; ve Antik Çağ'da Tanrı'nın ruhu buradan kehanetlerde bulunmuştur.

58. Artık ana dillerin temeli budur. Ne zaman hepsi insanlar bir dilde konuşuyor, sonra birbirlerini anlıyorlardı. Ama doğal 1 hakiki dili kullanmadıklarında; sonra gerçek ve doğru anlayış onların içinde ortaya çıktı; çünkü onlar, gerçek duyu dilinin ruhlarını dışsal bir madde forma getirmişler ve anlayışın sübtıl ruhunu maddi bir forma çerçevelemişler ve yalnızca formun dışında konuşmayı öğrenmişlerdir; çünkü bugün tüm uluslar yalnızca kendi uydurma şehvetli dillerinin aynı biçimini konuşuyorlar.

1 Metin, şehvetli.

59. Artık hiçbir insan duyuların dilini anlamıyor, ama yine de havadaki kuşlar ve kırlardaki hayvanlar bunu kendi özelliklerine göre anlarlar.

60. Bu nedenle insan ne olduğunu düşünebilir ve düşünebilir. yoksun ; ve yeni doğumda tekrar elde edeceği şey; her ne kadar [belki de] burada, yeryüzünde olmasa da, henüz ruhsal dünyada; çünkü duyuların dilinde bütün ruhlar birbiriyle konuşur; başka bir dil kullanmazlar çünkü bu doğanın dilidir.

61. Bilginlerimiz kendilerini doktor ve usta olarak adlandırırlar ve ama hiçbiri ana dilini anlamıyor. Onlar, taşralı adamın toprağı işlemek için kullandığı aletin ruhunu anlamadığından daha fazlasını anlamıyor; kaba birleşik sözcüklerin yalnızca yalın ve uydurma biçimini kullanırlar ve sözcüğün anlamında ne olduğunu anlamazlar; insanların Tanrı ve O'nun iradesi hakkında çekiştiğı ve tartıştığı çekişme ve çekişme bundan kaynaklanır; insanlar Tanrı'nın ne olduğunu öğretecekler ama yine de Tanrı'yı zerre kadar anlayamayacaklar.

62. Duyu dilindeki beş kutsal konuşma Tanrı'nın konuşmasıdır. Kelime; bunlar onun duyu dili aracılığıyla yaptığı işlemlerdir, yani. özellikler aracılığıyla; Tanrı'nın tüm yaratıklara ve bitkilere güç, erdem ve yaşam verdiği inkar edilemez, çünkü O'nun kutsal adı her yerde vardır. Ve Adem, bu kutsal isme uygun bir mülk olarak, çalışan, yöneten ve duyularında hissedilir derecede etkili olan bir isme sahipti; hatta bu mücevheri bile kaybetmişti; bu şimdi yeniden onarılıyor ve İsa'nın kutsal ismiyle alevleniyor.

63. Bu nedenle hiç kimse haklı olarak ilahi veya bilgili olarak adlandırılmaz. şehvetli dili anlamadığı ve Kutsal Ruh'un, Kutsal Yazıların kutsal kaleminde şehvetli dil aracılığıyla nasıl konuştuğunu bilmediğı sürece, kutsal Yazılar'ın doktoru olmak şöyle dursun, aynı şeyin doktorudur. Kutsal Yazılardaki ilahi anlamı anlamıyorsa, onun üzerinde usta olmaya, onu kınamaya ya da yorumlamaya kalkışmasın; o, orada hiç eğitilmiş değildir; o yalnızca harf değiştiricidir [Kutsal Yazılarda bir koplogic] ve tek bir harfi bile anlamaz.

64. Nuh'un çocukları hakkında bizi anlayın.

yani. Yafet, Sam ve Ham ve onların çocukları ve torunları. Şehvetli dili kaybetmişler ve kendilerine biçimlendirilmiş, yapmacık bir dil yaratmışlardı; ve böylece kendilerinin gerçek anlamda anlamadığı biçimlendirilmiş bir dilde konuştular. Bu nedenle Tanrı onlara gizlendi; çünkü artık sesi anlamıyorlar
Kendi dillerinde Kutsal Ruh, yani. beş sesli harfin zihinsel dili.

65. Ve çevrelerine baktılar ya da Tanrı'nın nerede olması gerektiğini hayal ettiler; Ve biçimli bir şey olması gerektiğini ve onlardan ayrı yaşaması gerektiğini sanıyordu; ve yeryüzünde Tanrı hakkında hiçbir şey anlayamadıklarını, ne olduğunu ve nerede olduğunu anlayamadıklarını görünce (ve yine de atalarından Tanrı hakkında çok şey duymuşlardı), bunun üzerine onun yıldızların üzerinde yükseklerde yaşaması gerektiğini düşündüler; oraya ulaşamayacaklarını düşündüler; bu nedenle, ona çıkabilmeleri için, tepesi göğe kadar uzanan bir kule inşa etmeye giriştiler. Ayrıca böylece göklere kadar bir kule inşa ederek kendilerine büyük bir isim yapmış olacaktı.

66. Oluşturulan anlayışın Tanrı hakkında sahip olduğu böyle bir bilgi; gibi Bugün hâlâ, Tanrı'nın meskeni ve varlığı hakkında kuleyi inşa edenlerin bildiğinden daha fazlasını bilmeyen ve anlamayan böyle doktorlar bulunuyor; ve (gerçek gerçek anlayışlı olanlar hariç) hep birlikte bu yüksek kulenin üzerine sanatlarını inşa ederler ve hiçbir zaman Allah'a çıkamazlar ve bu nedenle bina konusunda çekişirler. Herkes buranın nasıl daha çabuk ve daha iyi inşa edilebileceğini söylüyor ama yine de bir türlü anlayamıyorlar; Çünkü Rab bir bekçi gönderip bunun boşuna olduğunu onlara gösterinceye kadar hepsi ölene kadar bu yerin üzerine inşa ettiler; Onu yüksekte bulamayacaklar, hatta onların arasında, mektubun altında ve onu tanımıyorlar.

67. Bunun üzerine son derece seviniyoruz, çünkü artık Babil Kulesi'nden çıkarılıyorlar ve kutsal Tanrı'yı şehvetli bir dille görebiliyorlar, Şükürler olsun! Atalarımızın ölümüne inşa ettiği Kule yıkıldı ve yıkıldı; ve henüz inşa etmedim; Dünya durdukça onun temeli artık atılmayacak, diyor harikaların ruhu.

68. Kule'nin gizli gizemi ve bölünmüş diller, şudur: İnsanoğlu, Kutsal Ruh'un şehvetli dilini dilsiz bir şekle sokmuştu; ve insan anlayışının biçimlendirilmiş sözcüğünü, yalnızca uydurma bir kap veya araçta olduğu gibi bir biçimde kullandı; yalnızca dışsal olarak tasarlanmış bir araçla konuşuyorlardı ve sözcüğü kendi anlam dilinde anlamadılar; Tanrı'nın anlayışın konuşan Sözünde olduğunu anlamadılar; bugün de benzerleri oluyor ve oluyor.

69. Fakat Yaratılışın başlangıcında Tanrı'nın sözüyle kendisini insanın imajına aktardı, yani. ve aynı şekilde her şeyin büyüme, tohumlama ve hasat halinde mevcut olduğuna göre, şimdi bile insan ağacının çiçek açması zamanıydı; duyuların çiçek açmasıyla özellikleriyle kendini ortaya koydu; ve çiçekler aracılığıyla özelliklerini gösterdi ve çiçeklerden meyveler ortaya çıktı; ve nasıl ki her çiçek bir ağacın ya da ağacın sapının ya da dallarının en dış kısmında ya da en yüksek kısmında açılıp ortaya çıkıyorsa, aynı şekilde [doğanın] ruhu da insan çocuklarını en uç yüksekliğe sürüklemiştir; onlar da onlara yüksek bir ağaç veya uzun bir sap gibi yüksek bir kule inşa edecek; çünkü çiçeklerini ve meyvelerini sapın en yüksek kısmında gösterecekti; ve cennete inşa edecekleri kulenin üzerinde şehvetli ruh çiçek açarak kendini açtı.

70. Çünkü insanın iradesi Tanrı'ya yükselmekti; ve [Doğanın veya] duyunun Tanrısı kendisini aynı arzu ve irade içinde ortaya koydu, çünkü onlar onu yalnızca sınırlı [yerel, dışsal] bir şekilde aradılar; ve yine de o, uydurulmuş biçimlendirilmiş diller ve diller arasından, tasarlanmış bir anlam biçiminde kendini onlara uyguladı; buna rağmen onlar dilsizdi ve onu tanımıyordu.

71. Anlamla girildiler, yani. zihinsel ruhla, ben doğaya girmişlerdi ve doğa onları anlayışla büyülemişti.

1 Ya da zihinlerinin ruhu.

Bu nedenle Tanrı da yetmiş iki özellikten üç İlke aracılığıyla dillerin uydurma biçimindeki şehvetli ruhla kendisini onlara tecelli etti. üç dünyanın mülkiyetine göre, üç katlı şehvetli bir Alfabe aracılığıyla; yani. üç çarpı dört yirmi harften; ve harflerin şehvetli ruhunu, kendi yapmacık formlarıyla, dil aracılığıyla her harften, üç İlke aracılığıyla, yani. İlahiyat'ın Teslis'inin özelliğine göre dillerin ve dillerin üç özelliğine ayrılır.

72. Ve böylece tek bir duyusal dilden yetmiş iki dil ortaya çıkıyor içinde tüm konuşmaların ve dillerin bulunduğu ve her dil ve dilin kendi halkının üzerine düştüğü dil; İnsan ağacının soyundan gelen her ailenin biçimlendirilmiş sözcükten kaynaklanan bir özelliği olduğuna göre, böyle bir dil bile akıllarına gelmemiştir, yani. oluşan kelimenin aynı özelliğinden.

73. Çünkü insanın konuşmasının anlamı, konuşabilmesidir. Ona orijinal olarak kendisini Verbum Fiat ile bir yaratıma sokan ilahi Söz'den geldi. İşte bu Kelime, yoğunluklarına, tabiatlarına, cinslerine, şekillerine ve özelliklerine göre yoğunlaşmış özelliklerle kendini ortaya çıkarmış; çok farklı ve çeşitli olduğu için

Bu dünyanın yerinde bile nitelik bakımından duyular da vardır; bir ülkede diğerine göre çok farklı. Ve yine de Tanrı, dilleri her ülkenin ve ülkenin mülkiyetine göre akıllıca oluşturdu.

74. İnsanların her ülkeye dağılması gerektiğini gördüğü için ve iklim, bir ülkede olması gerektiği gibi, her kavme bir dil açtı; kendisini aynı [anlamın] niteliğine uygulayan ve onunla uyumlu olan; Öyle ki, eğer onlar kendi sesleriyle o yerdeki büyük dünyanın ruhunda oluşan ruhun sesine razı olsalardı, ülkenin kalitesi ona ayak türbası sokmazdı.

75. Çünkü biçimlendirilmiş sözün tezahürü ruhta olduğu için Dünyanın her yerinde, her ülkedeki özelliklerin, dilin ve konuşmanın doğası gereği Tanrı'nın ruhu oluştu. Önce doğadan gelen yetmiş iki ana dil, sonra her ana dilin duyularından yola çıkarak yan akrabalıklar; açıkça gördüğümüz gibi, dünyanın herhangi bir yerinde, tüm ana diller arasında, on beş veya on sekiz millik bir alan içindeki herhangi bir ana dilde tek ve aynı anlamı bulmak çok nadirdir: 2 bunlar neredeyse değişir ve değişir. Her on beş veya on sekiz milde bir, hepsi o direğin veya yüksekliğin özelliklerine göre: [Bak] lubet'in baskın takımyıldızında ne tür bir özelliği var, hatta sıradan insanların dillerinde ve konuşmalarında böyle bir özellik var.

1 Veya dilin lehçeleri.

2 On beş ya da on sekiz mil. Direğin yüksekliğine göre, iklim veya zirve ve nadir.

Otuz Altıncı Bölüm

Hıristiyanlık Karşıtı Babil Fahişesinin
tüm Milletlerin, Dillerin ve Konuşmaların;
Diller ve Babil Kulesi'nin altında
nelerin yer aldığını gösteriyor

GİZEMİN AÇIK KAPISI
BÜYÜK BABİL'İN

1. NAZİK okuyucu, sizi sevgiyle uyarmak isterim ki göre anlamımızı ve anlamımızı anlamazdı kısmi sevgiler, bizden herhangi birini küçümsemek, aşağılamak veya özellikle küçümsemek veya küçümsemek; görevlerinde, görevlerinde ve saygınlıklarında tutkuyla onlara saldırmak daha da az; ama genel olarak konuşacağız. Herkese izin ver

biri kendini kanıtıyor; Babil kulesinin büyük gizemini gerçekten kendinde bulacaktır; ve ayrıca sahte canavarın numarası. Anlamımızı sabırla okumasına ve doğuştan gelen kötü kalıtsal mülkiyetine göre kendisini de yanına almasına izin verin, tıpkı tüm insanlar arasındaki dünyevi ölümlü insanın bu metne ait olduğu gibi.

2. Zamanın getirdiklerini buraya yazacağız ve

tezahür ettirildi ve eğer insan tarafından tezahür ettirilmediyse, yine de canavarların aynı şeyi tezahür ettirmeye yönlendirilmesi gerekirdi; çünkü o zaman doğduğunda, hiçbir şey beni engelleyemez: En Yüce Olan işini başarır.

1 Veya yerine getirildi.

3. Musa şöyle diyor: Ham'ın [büyük] oğlu Nemrut krallığına başladı Babil'deydi ve tufandan sonra yeryüzünün ilk efendisiydi ve kulenin ve Babil şehrinin ilk inşacısıydı (Yaratılış x. 810). Ancak kuleyi yalnızca Ham'ın çocuklarının değil, Yafet ve Şem'in çocuklarının da inşa edeceğini anlamamalıyız, çünkü hepsi henüz tek bir halk olarak bir aradaydı ve onlara tepesi cennete kadar ulaşacak bir kule inşa edeceklerdi. kendilerine büyük bir isim ver (Yaratılış xi. 4).

4. Üzerinde dillerin bölündüğü ve büyük şehir Babil'in bulunduğu bu kule, benliğe giren ve kendisinde Tanrı'nın biçimlendirilmiş sözünü bir puta dönüştüren düşmüş dünyevi adamın bir figürüdür; çünkü kulenin doğası bile buydu, yani. insanların kendi hayal güçleriyle yarattıkları büyük bir mucize olarak orada duracak ve bunun üzerine Tanrı'ya yükseleceklerdi; ve insanın Tanrı'ya, onun meskenine ve özüne ilişkin doğru anlayışını kaybettiğine işaret eder.

5. İnsan, anlayışını yoğunlaştırmıştı (ya da çerçeveselendirmişti). kendini yüceltme ve yüceltme arzusunu duyusal dile aktardı ve aynısını kendi kendine uygunluk içinde tasarladı veya tasarladı; burada beş sesli harfin zihinsel dilinin ruhunu kavrama veya kavrama ondan ayrıldı.

6. Bu ruhun bizden ayrıldığını düşünmemeliyiz.

onun yarattığı; Yalnızca insanın özgür iradesi, ünsüz harflerden oluşan sözcükte¹ (burada beş sesli harfin ruhu, yani Tanrı'nın biçimlenmemiş Ruh'u kendini gösterdi) teslimiyetten tuhaf bir tanrı olarak kendini ortaya çıkarmıştı. biçimlenmemiş Ruh'a, kendi kendine yetme ve kendi iradesiyle zayıflama ve hayal kurma; Bunun türü, Babil adamlarının gelip kendi tasarladıkları irade ve düşüncelerle Tanrı'ya tırmanacakları kuleydi. Onlar kendileri Tanrı'nın Ruhu'ndan çıkmışlardı ve kendi güçleri ve yetenekleri aracılığıyla Tanrı'nın krallığını benlik içinde kendilerine alacaklardı; iyilik ve kötülükte kendiliğinden doğmuş olarak, kendi iradeleriyle Tanrı'nın kutsallığının mülküne gireceklerdi. Bu, her özelliğin kendisini evrensel duyusalılıktan ortaya çıkardığı bölünmüş dilleri ifade eder ve ilan eder.

dilini bencilliğe ve tuhaf bir kişisel anlayışa dönüştürdüler, öyle ki artık birbirlerini anlamıyorlar; anlayışın sıkıştırıldığı ve üç alfabeye göre uygun bir hale getirildiği yer.

1 Veya suskun, dilsiz mektuplar.

7. Kutsal Ruh'un açtığı bu sıkıştırılmış biçimli dil Aziz Petrus'un vaazında Pentikost günü, Petrus'un açık şehvetli dilinden tüm dilleri tek bir dilde konuştuğu; ve bu aynı zamanda Adem'in tüm yaratıklara isim verdiği diliydi.

8. Öyleyse bizi doğru anlayın: Babil ve Babil kulesi tiplendirir ve işaret eder. Babil şehri, bu şehri yeryüzünde kuran Ham benzeri adamdır; kule onun kendi seçtiği tanrısı ve ilahi ibadetidir. Bu dünyanın okulunda öğretilen tüm akıllar, bu kulenin usta inşaatçılarıdır. Kendilerini öğretmen olarak seçen ve Tanrı'nın ruhu olmadan insan tarafından seçilenlerin hepsi, bu kulenin ustaları ve dünyanın idolüdür; bunlardan başkası yoktur; bu kule için yalnızca taş ve ahşap oyup çerçevesiyorlar.

9. Nemrut ismi bize kendi içinde de çok açık bir şekilde göstermektedir. Biçimlendirilmiş sözcüğün anlamı, onun kendi kendini yaratan, biçimlenen, biriktirilen ve yoğunlaşan, bencil bir tanrı olarak yükselere yükselen bir şehvet olduğudur; tipi kuleydi. Tanrı onların, mülkiyetlerinin şeklini, insanın Tanrı'nın huzurunda ne olacağının bir örneği olarak ortaya koyma konusundaki çelişkili anlayışlarından dolayı acı çekti.

10. Şimdi akıl diyor ki, Tanrı bunun gerçekleşmesine neden katlandı? Cevap: Öyle olmalı; beş sesli harfin biçimlendirilmemiş Sözü'ndeki bilgeliğin harikaları, üç İlkenin oluşturulmuş sözcüğü aracılığıyla kendilerini bir karşı platform, taslak, portre veya oluşum olarak bir biçime veya dış tefekküre tanıtabilirler. Çünkü Tanrı'nın öfkesinin karanlık dünyası insanda açıkça ortaya çıktı; bu, aynı zamanda insanı tamamen büyüleyen büyük dünyevi mülkün de ortaya çıktığı yerd; ve aynı şey burada da aynı şekilde kendi kendine tanrı imajını temsil ediyordu.

11. O halde kule, insanın içinde bulunduğu karanlık dünyanın bir türüydü. karanlık benliğin içinde Tanrı'yı görecekti; ve bu kule olarak Tanrı'nın huzurunda duran ve resmedilmiş bir hayat olarak kötü ve iyiye göre ilahi tefekkürün 1 imgesi ve benzerliği olan dünyevi insanı ifade eder; çünkü gerçek insan yaşamı, benlik arzusuyla Tanrı'nın önünde bu kule gibi bir görüntüye dönüşen biçimlendirilmiş yaşamdı.

1 Ya da Tanrı'nın tefekkürü.

12. Adem'den itibaren Tanrı'yı öğreten tüm insanlar, İçlerinde Tanrı'nın ruhunun ilahi vizyonuna sahip olduklarından, hepsine sahiptirler.

bu şaşkın diller kulesinden konuşuluyor ve öğretiliyor. Ve hatta Tanrı, O'nun iradesi ve özü hakkında çekişme de bundan dolayı ortaya çıktı; öyle ki insan kendi benliğiyle Tanrı hakkında çekişmiş ve tartışmıştır. Biri, kulenin inşasına tuğla, başka bir taş, üçüncüsünü kireç, dördüncüsünü odun, su veya diğer gerekli malzemeleri getirmeleri gerektiğini söyledi; ve onların başyapımcıları çok çeşitlidir; her biri kendi dilinin özelliğine göre; herkes kuleyi kendi temeli ve uygun zemini üzerine inşa etmeyi arzulamıştır; birinin kendi ülkesinin ve ikliminin mülkiyetinde, bunu inşa etmek için taş, başka bir kireç, üçüncüsü tebeşir veya kil, dördüncüsü tahta vardı; ve herkes kuleyi tek başına kendisi için inşa etmenin iyi olacağını düşündü; Kendi mülkünün malzemesinden, büyük bir mucize olarak, tüm dünya onun inşa ettiği şeye bakıp görebilsin.

13. Ve sonra diğer ülkelerin insanları bunun ne olduğunu görünce inşa etti, sonra onu küçümsediler ve ülkelerinin malzemesinin kulenin dikilmesi için daha iyi olduğunu söylediler; ve onu reddetmeye ve kuleyi kendileri için inşa etmeye başladılar ve bunu da övdüler; aynı şekilde, gurur ve çekişme içinde tamamen düşene, kuleden ayrılan ve birbirlerinin üzerine düşene ve zulme uğrayana kadar, ülkelerinin malzemesine daha iyi değer veren başkaları tarafından da küçümsendi. Babil kulesinin bilgisi yüzünden birbirlerini öldürdüler ve katlettiler; ve zaferi kazanan taraf yine kuleyi kendi mülkünden inşa etti; ta ki diğer insanlar da ayağa kalkıncaya ve kendi meselelerini ve eşyalarını en iyi şekilde değerlendirene kadar.

14. Çünkü anlayışın konuşmaları karıştırıldı ve bölünmüşlerdi, dolayısıyla insanlar birbirlerinin mallarını ne biliyorlardı ne de anlıyorlardı; ve her halk ya da ulus, biçimlendirilmiş sözcükteki anlayış gücü açısından diğerine yabancı olduğunu düşünmüş ve ona bakmıştır; dine saygısızlık buradan geliyor, yani. sözün ilmi ve itirafı ortaya çıktı; Çünkü duyusal dil, özelliklerin çokluğuna göre sıkıştırılmıştır.

15. Ve böylece sonsuz doğanın (ve ayrıca prensin) gazabı orada kim yaşıyor, yani. lejyonlarındaki şeytan) dillerin yoğunlaştırılmış sözünde insanın çekişme ve çekişmeleriyle doyurulur ve kendini yeniden yaratır; ve dolayısıyla Babil kulesi olan Deccal, yani. Ham benzeri insanın iradesi, Tanrı'nın tapınağında egemenlik kuran ve orada kendisini Kutsal Ruh'un yerine koyan kişidir.

16. Çünkü Tanrı'nın tapınağı insanoğlunun biçimlendirilmiş sözüdür insanın anlayışındaki diller ve diller; yazıldığı gibi, Söz sana yakındır, yani ağızda ve yüreğindedir (Romalılar x. 8); ve karşıt kötü şeytanın koltuğu ve meskeni canavardır

Karanlık dünyadan mülk.

17. İlahi anlayışın bu şekillendirilmiş sözünde Deccal, yani. Benliğin iradesini doğanın özelliklerinden çıkarmış, kendini kurmuş ve kurmuş, doğadaki mülküyle sanki Tanrıymış gibi şakalar yapıyor ve kendini ortaya koyuyor, ama yine de o, ölüme seçilmiş, lanetlenmiş, ölüme seçilmiş evlattır. Tanrı'nın krallığını miras aldı, çünkü o, Tanrı'nın iradesiyle değil, kendi iradesiyle bir yaratık yaratıldı; tıpkı bir melek olan şeytanın, içinde gelişen karanlık dünyanın iradesiyle şeytan haline gelmesi gibi.

18. Aynı şeyin Anti-Anti'yle ilgili olarak da anlaşılması gerekir. Hristiyan Babaylonik aklın öz iradesinin canavarı, kendisini ilahi olarak nitelendiren ve yalnızca Adem'de Tanrı'nın manevi dünyasının kutsal imgesi için ölen gerçek insanın bir canavarıdır ve kendini yeniden tezahür ettiren Söz'de yeniden doğacak ve doğmalıdır. Mesih'teki insan mülkiyetinde; ya da kutsal Söz'ü göremez, yani. biçimlenmemiş ilahi güç Sözü.

19. Aynı kutsal Söz, sıkıştırılmış kitapta yeniden yer almalıdır. şehvetli dil ve aynı şekilde yaralayın, böylece tüm dillerin tam ve mükemmel anlayışı bir kez daha ortaya çıksın; İsa'nın köşe taşı için söylediği gibi, onun bir suç kayası olması gerekir; Kimin üzerine düşerse onu yaralayacaktır (Romalılar ix. 33;

1 Evcil Hayvan. ii. 8).

20. Şimdi Deccal'in veya Bebek'in ne olduğunu anlayın Vahiy'de görülebileceği gibi, ejderha canavarıyla tek fahişenin ilişkisi şöyledir: Tanrı'dan yeniden doğmayan her insan, içinde canavarın ve sahte fahişenin işaretini taşır.

21. Canavar, hayvan [doğal] dünyevi Ham benzeri adamdır. Dünyanın limusundan, karanlık dünyadan ortaya çıkan ve Tanrı'nın lanetinde duran dünyanın kabalığına ve kötü niyetli kötülüğüne göre. Bu canavar, Adem ile Havva'nın, kötüyü ve iyiyi hayal ettiklerinde ortaya çıktı; ilahi güç ve iradede uzaklaşarak kendi benliğine kavuşmuş; ve Tanrı'nın önünde yalnızca bir canavar olarak bulunur. Bu canavar, şeytan onun arzusunu etkilemiş ve onu tamamen canavarlaştırmış ve arzusunu ona ima etmiş, böylece bir ineğin ot peşinde koşması gibi o da sadece kibrin peşinde koşmuş.

22. Ama canavarın fahişesi, büyülenmiş zavallı ruhtur. gösteriş; Tanrı'nın sureti olan Üç İlkenin biçimlendirilmiş Sözünde hangi ruhun yükselişi vardı; ama şimdi, canavarın şehvetiyle, Tanrı'nın ruhunun istediğini değil, kendi istediğini yapan, kendi kendine doğmuş bir yaratık olarak, Tanrı'dan ayrılıp kendi benliğine doğru kendi iradesini doğurmuştur. Tanrı'ya isyan eden ve dinden dönen bu benlik, canavarın fahişesidir.

benliğin gururu içinde kendisiyle birlikte.

23. Ama şimdi zavallı tutsak ruh bu büyük canavarın içinde yatıyor ve kendi kendiliğinden doğan iradesinin büyüüne kapılmış, yani. fahişededir ve yaratılmış surete ilham veren ve ondan ilham alan Tanrı'yı özler; ve gerçek dinlenme evinin olması gereken her tarafa bakar ve bu fahişenin giydirildiğini ve örtüldüğünü görür; ve sonra arzusunu bu fahişenin iradesine aktarır ve dinlenmek için Tanrı'nın yerini arar; ve sonra fahişenin iradesi zavallı tutsak ruhun arzusunu kendi içine alır ve böylece kendini yüceltir ve kurar; Ruhun arzusuyla, kendisinin cennete sahip olacak Tanrı'nın güzel çocuğu olduğuna kendini inandırır, kutsal olduğunu söyler ve kendisini insanların onurlandırması ve tapması gereken bir tanrı olarak öne sürer.

24. Ve bu piçi görünce, yani. benliğin sahte iradesi, olamaz Tanrı'nın yerini, Tanrı'nın ne olduğunu veya nerede olduğunu görür veya görürseniz, o zaman sahte irade kendi mülkiyeti yolunda ilerler ve mektubun tezahür eden kelimesini kendine mal eder ve kendine mal eder. Yaşayan Söz'den konuşan ve kendi tasarladığı ens'in uydurma biçimini gerçek söze yerleştiren ve kendisini dışsal olarak gerçek sözle donatan Tanrı'nın çocuklarının biçimlendirilmiş sesi, cesaret ve kendi kendine başardığı güvenle öne çıkıyor ve diyor ki: Burada Tanrı'nın yeridir; işte cennet; işte Tanrı tezahür ediyor. Ama o yalnızca bir piçtir ve mahkum edilmeye mahkumdur; çünkü onu Tanrı yaratmadı; ama yüzünü Tanrı'dan merkeze çevirdiğinde ruhun şehvetinden doğdu ve ortaya çıktı ve kötüyü ve iyiyi tadacak ve kanıtlayacaktı.

1 Not. Önceden Belirleme.

25. Bu fahişenin veledi hayvani canavar adamın üstüne oturuyor ve atına biner gibi ona biner ve yarı şeytan ve yarı vahşi canavardır, ölecek ve ölmelidir, aksi takdirde ruh Tanrı'nın yüzünü tekrar görecektir şekilde kurtarılmayacaktır.

26. Bu fahişe gücünü ve anlayışını doğa, yani. kötünün ve iyinin sıkışmasından, yani karanlık ve dış dünyadan ve kendi içindeki Tanrı'nın değerli imajını yutmuş (ya da yutmuş); Tanrı'dan sonra göksel enslerden yaratılmıştır.

27. İşte, İsa'nın dediği gibi, kendi canını tüketen domuz çobanı babanın domuzlarla olan mirası. Demek istiyor ki, bu kötü nefis şeytani iradenin fahişesiyle birlikte, cennetlik mallarını cennet enslerinde yiyip bitiren, harcayan ve tüketen zavallı ruh; öyle ki, Tanrı'nın gözünde yırtık pırtık yamalı bir domuz çobanı gibi durur ve kötü fahişenin meyvesini saklar, yani. Meyveleri kötü olan, yeryüzündeki şeytanın besili domuzlarından.

28. Böylece Hristiyanlık karşıtı Babil'in ne olduğunu anlıyoruz.

insandaki fahiş, bölünmüş özelliklerden doğmuştur, yani. niteliklerin karşılıklı ve eşit uyumdan ayrılarak her birinin kendi benlik arzusuna ve şehvetine yöneldiği, böylece Adem'in dünyevi ve ölümlü olduğu Adem'den; daha sonra ondan dillerin ve konuşmaların çokluğu ağacı tek bir dilden ortaya çıktı.

29. Şimdi şunu bilin: inançların çokluğu veya çeşitliliği bölünmüş dillerden yaratılmış; öyle ki hemen hemen her millet, Tanrı'nın varlığı ve özü hakkında muhtelif, çeşitli ve kendine özgü görüşler ortaya koymuştur ve kafa karışıklığı da burada oluşur; büyük Babil'in gizemi; Tanrı'nın ruhunun peygamberlik ettiği ve peygamberlik kökünden, hem Mesih'in soyundan, hem de Mesih'in zavallı tutsak ruhu geri getirip iyileştireceği ve onun doğru gerçek yaşamını yeniden canlandıracağı ve ayrıca turbadan nasıl çıkacağını bildirdiği konu hakkında magna, bu canavar fahişle birlikte Tanrı'nın yüzünden kızgın fırına nasıl atılmalı?

30. Bu nefis fahişesiyle; tüm sahte manevi olanlar 1 [veya rahip kapüşon] kendilerini giydirdiler; Tanrı'nın ruhu olmadan, kendilerini Tanrı'nın krallığının gizeminin öğretmenleri olarak görenler. Dışarıdan kendilerini peygamberlik ve Apostolik sözlerle örttüler ve İncil'in tanıklığını talep ettiler. Ama onlar, fahişenin ens'inden kendi akıllarını oraya katmışlar ve kalplerinde Babil'in etçil fahişesine asılmışlar ve peygamberlik ve Apostolik dili [kendi anlamında] anlamamışlardır.

31. Kendi hayvani benliklerinin duygusundan yola çıkarak konuştular, peygamberlik ve Havarisel söz aracılığıyla ve Mesih'in sözlerini kendi bencil Babil fahişeliğine getirip kullandılar ve fahişelik yaptılar; ve aynı şekilde piçlerini de Mesih'in mor pelerini altında gümüş, altın ve değerli taşlarla, ayrıca dünyevi saygınlıklarla, şereflerle, lütuflarla ve zenginliklerle süsleyip süslediler.

32. Bunlardan sonra erkekler koşmuş, hatta tapmış ve saygı duymuşlardır. onları piçlerine derinden aşık olan tanrılar gibi; kalpleri hiçbir zaman anlaşılmamış veya tek gerçek zeminde durmamış olmasına rağmen [fakat birbirleriyle ihtilaf içinde olmuşlardır]. Ve Daniel peygamberin bahsettiği şey budur: *atalarının tanımadığı bir tanrıyı altın, gümüş ve değerli taşlarla onurlandıracaklar* (Daniel Xi. 38, 39); ve [yabancı tanrıları] Maüsim'i güçlendirmelerine yardım edenlere, 2 ülkeyi miras olarak paylaştıracaklar. Bu bölümün tamamı buraya aittir.

1 Din adamları ve dini.

2 Güçlerin tanrısı.

33. Şimdi bu Babil kulesinin ne olduğunu doğru bir şekilde düşünersek şu anda Mesih'in yeryüzündeki krallığında ve onun yönetimi altındayken

Musa ve Yahudi olmayanlar arasında, üçü arasında da aynı mülkün olduğunu çok açık bir şekilde görüyoruz; Türkler ve günümüz Yahudileri arasında da aynı durum söz konusudur: Her ulus onu kendi malzemelerinden inşa eder, çünkü doğru evrensel duyusal dilde (eğer bir dilde açıkça ortaya çıkarsa) hepimiz hep birlikte tek bir halk ve ulusuz, hatta Adem'den beri.

34. Ama bölünmemizin ve içine sürüklenmemizin nedeni görüşler, usta inşaatçılarımızın ve kurucularımızın eseridir, yani. kulenin inşasında işçi olarak görevlendirilen liseler, rahipler, papalar, piskoposlar, doktorlar ve ayrıca tüm ulusların hahamları ve ustaları. Bütün bunlar kendi dillerinden ve doğal anlayışlarından yola çıkarak hüküm vermiştir. onların tasarlayıp biçimlendirdikleri şehvetli dillerinden, dış harflerinden; ve aslında ne Tanrı'yı ne de doğanın ışığını tanıdım; ama her ikisi konusunda da kör ve dilsizdik; hem Yahudiler hem de Yahudi olmayanlar; ve ayrıca Hristiyanların kendi kendini yetiştirmiş öğretmenleri.

35. Kim Allah'ın ruhundan yoksun olarak, ilahi bir şey olmadan koşmuşsa Yahudiler ve Yahudi olmayanlar, Hristiyanlar ve Türkler arasında, onlar kendi özlerinde yalnızca bu kuleyi inşa etmişler; ve aynı şey, hem ışığa hem de karanlığa, hayata ve ölüme, neşeye ve kedere göre Tanrı'nın büyük harikalarının, ilahi tefekkürün kulesidir.

36. Bu kulenin hiç de öyle olmadığını anlamamız gerekmiyor. Tanrı'nın önünde karlı; hatta Tanrı'nın sevgi ve öfkeye göre tezahürünün büyük gizemidir. Allah, büyük bir sırdan, her çeşit ve türden canavarları, kuşları, solucanları, ağaçları ve bitkileri, kötüyü ve iyiyi yarattığına göre; ve hepsi büyük harikaların tezahürü için; aynı şekilde insan ağacı da kendi şehvetli dilinden, özelliklerin çokluğundan bu tür harikalar ortaya çıkarmış ve bunları kendi büyümesi [ve ihtişamı] için bir maddeye dönüştürmüştür, yani. Tanrı'nın büyük hasadına; sevginin ve öfkenin, ışığın ve karanlığın her özelliğinin kendi meyvesini vereceği ve her şeyin kendi cennetine sahip olacağı; kendi şekillenmiş ve tasarlanmış ens'inde, kendisini her hayata (hatta her hayata ve varlığa, kendi niteliğine ve erdemine göre, İlkesine göre ve onun dışında) vermiş olan tek Tanrı Sözü'nden.) evrensel bir Söz olarak sonsuzluğun görkemli tezahürüne.

37. Şimdi bu canavarı fahişeye birlikte ele aldığımızda, kendi başına nedir; içeride ve dışarıda, o zaman bunun harflerin ruhlarının biçimlendirilmiş sıkıştırılmış kelimesi olduğunu buluruz; çünkü insanlar hayatları konusunda tek bir mülke sahiptirler; hepsi tek beden ve ruhtan doğmuştur; ve tek bir hayat türü dışında her şeye sahiptirler; birçok dalı ve dalı olan, dalları ve dalları tamamen ve bütünüyle aynı veya şekil olarak aynı görünmeyen, fakat hepsinin yalnızca bir özsuğu ve erdemi olan bir ağaç gibi: Yahudiler, Hristiyanlar, Türkler arasındaki insanlığın yarattığı da aynı şekildedir. ve Kafir.

38. Ve tek fark şudur: Biçimlendirilmiş sözcükteki harflerin ruhları bizi anlayışta ayırır; yoksa hepimiz aynı şekilde yaşıyoruz

Dört elementten oluşur ve bir annenin meyvelerinden yeriz ve bu zahiri hayata öldüğümüzde onda kalırız.

39. Harflerin ruhlarında bölünmüş olan yoğun şehvet dili, bizi [kafamızı karıştırır ve] yanılgıya düşürür; böylece birbirimize yabancı olduğumuzu varsayarız; ve yine de hepimiz, şeytanın Adem'deki arzusuyla zehirlediği tek bir ağacı, böylece eşit sıcaklık veya uyum bozulur ve uyumsuzluğa dönüşür; bunun üzerine mektupların ruhu [çeşitli şekillerde] ortaya çıktı, böylece birçok konuşmadan konuşuyoruz; yani, bölünmüş özelliklerin çokluğuna Tanrı'nın güçlü sözünü dahil ettik; ve her dilin mülkiyetinde bir benlik ya da bencil bir kibir, kendini bilme ve varsayım arzusu yaratmıştır.

40. Bu nedenle zıtlıklar, farklılıklar ve görüşler ortaya çıkıyor. biçimlenmemiş sözcüğü [kendi yarattığımız biçimin] imgesine dahil ettik. Şimdi bu görüntüler [ve kibirler] üzerinde tartışıyor ve çabalıyoruz; ve herkes kendinin en iyisi olduğunu sanıyor; ve tüm bu görüntüleri (ve birçok benzerliği) tekrar tek bir dile ve konuşmaya getirdiğimizde ve onları yok ettiğimizde, o zaman her şeye güç ve hayat veren Tanrı'nın tek canlandırıcı Sözü yeniden ortaya çıkar; ve çekişme sona erer ve her şeyde Tanrı vardır.

41. Bu nedenle, bunu Bir'in lütfunda bulduğumuz için diyoruz ki: tanrısal ışık (ya da ruhun aydınlığı) olmadan, insanların Tanrı'ya, O'nun varlığına ve iradesine ilişkin tüm hayalleri, görüşleri ve bilgileri,² harflerin yoğunlaştırılmış ruhlarından ileri doğru uçup ortaya çıkan aynı fahişenin canavarıdır; bu sayede insanlar harflerin ruhları hakkında tartışılar.

1 Metin, resimler.

2 Kutsal Ruh'un şüphesiz birleşmesi.

42. Alfabedeki beş sesli harfi kaybettik; hangileri tanıtıyor harflerin tüm ruhları tek bir saf uyum içinde; ve beş sesli harf, diğer harflere göre anlamsız ya da aptalca; ama yine de onlar geri kalanların hayatıdır, çünkü herhangi bir kelime oluşturulamaz ama bir sesli harf olmalıdır.

43. Artık bizi birliğe getirmenin daha iyi bir yolu veya çaresi yok, içimizdeki harflerin tüm görüntülerini veya biçimlerini yok edip öldürmektense, birbirimizle yeniden BİR, tek halk, tek ağaç, ruhta ve bedende tek adam olalım diye; ve hiçbirinin kendi hayatına sahip olmasına asla izin vermeyin; yalnızca ve tek başına Tanrı'nın bizde ve bizim aracılığıyla bilmesini istediği şey dışında, Tanrı hakkında daha fazla bilgi edinmek veya istememek; ve aynı zamanda ruhun açıklığını ve arzusunu yalnızca, yalnızca ve çıplak olarak, başka hiçbir bilgimiz veya isteğimiz olmadan beş sesli harfe batırdığımızı veya teslim ettiğimizi; ve burada JEova veya İSA'nın büyük kutsal adı (yani yaşayan Söz) açıkça görülmektedir;

O, her şeye hayat verir ve doğanın özelliğine göre, birçok şeyin farklı çeşitliliğini arzulamamalı ve istememeliyiz; kendimizi tek sevgi güneşine teslim etmeliyiz: O, orada tecelli eder.

44. Dışardaki güneş tüm dünyaya hayat ve güç verdiği için, aynı şekilde bu tek isim, gücüyle tüm harflere hayat ve anlayış verir; ve mektupların fahişeliklerinden ne kastettiğimizi çok iyi anlayın.

45. Mektuplar, yani. şehvetli dilin özellikleri, kendilerini dışsal bir biçime veya kendi kendine yeten irade ve anlayışa soktular ve sesli harflerle kendilerini bir sıkıştırmaya (kendini anlama veya özel oluşuma) getirdiler. Ve bu yapıldığında, o zaman İSA, yani. kutsal isim JEHOVA, tek kutsal zihinsel dilin beş sesli harfiyle şehvetli dilde öldü (ya da kayboldu); yani Allah'a teslim olmuş ruhani insan, ilahi anlayış ve iradeye karşı ölmüştür.

46. Artık bencilliğin ve kendiliğin iradesine sahip bir canavar var yalnızca öldüren ve ölü meyve veren diğer harflerin ruhundan ortaya çıkmıştır. Çünkü Paul şöyle diyor: *mektup öldürür ama ruh canlandırır* (2 Kor. iii. 6). Bunu şu şekilde anlayın:

47. Bölünmüş şehvetli dil bizi öldürür, anlaşmazlığa düşürür ve farklılık yaratır ve bizi Babil'e götürür. Ancak sesli harflerin ruhu, yani. Tanrı'nın kutsal adı bizi O'nda yeniden canlandırıyor ve canlandırıyor. Bu nedenle, beş sesli harften oluşan kutsal kelime (harflerin ruhları bölünüp Tanrı'nın harikalarının benliğine getirildiğinde) yeniden cennette değerli Antlaşma ile, yani harfle birleşti ve birleşti. doğal insana; Sıkıştırılmış dilde bir hareketle kendini yeniden göstermek ve şehvet diline kutsal duyguyu yeniden kazandırmak için.

48. Böylece bizi doğru anlayın: Duyusal ifadedeki gerçek biçim dil artık kendi gücüyle hükmedecek olan kötü canavardır. Şimdi bu kötü canavara beş sesli harfin ruhu, yani. YEHOVA adı (H ile birlikte içine İSA'yı üflemiştir) kendi içine vermiş ve kötü canavarı öldürmüştür, yani. öz irade ve yine mektubun ruhunu renklendirdi, yani. sesli harflerin kutsal isminin veya JEHSUS'un tentürüyle doğru doğal insan; ve aşkla mektuplardaki ölümü veya ölümleri katletmiş, iradelerini yok etmiş; öyle ki, mektupların ruhları artık kendilerini şehvetli dilin kendi kendine yoğunlaşmasına sokamazlar; çünkü onlar kendi iradeleriyle öldüler; ve YEHOVA ruhu İSA'da onların hayatı haline geldi; böylece artık kendi başlarına yaşamazlar, yani. gazabın doğasına; ama yaşadıkları için Tanrı için yaşıyorlar (Romalılar vi. 11).

49. Böylece artık fahişenin canavarı dıştan içimizdedir, yani. içinde ölümlü adam; ve içsel olarak, harflerin ölümünden geçen ve ölümü hayata çeviren ölümsüz insandaki Mesih'tir (Yuhanna v. 24).

50. Artık bu insana düşüyor ve onun asıl mutluluğu ona bağlı. bunun üzerine o da içindeki harflerin görüntülerine göre öldü; ve doğaya ilişkin tüm nedenleri, bilimi veya bilgiyi ve her ne şekilde adlandırılırsa adlandırılсын tüm Babil usta inşaatçıları rededin veya bunlardan uzaklaşın; ve tek hayata, YEHSUS'a girin; ve onun nerede olduğu konusunda hiçbir şekilde tartışmayın; ama sadece onun içinde olduğunu düşünüyorum; sanattan, zekadan, beceriden vb., sahip olduğu her şeyden vazgeçmesi ve zar zor ve çıplak bir şekilde kendi başına bir bütün haline gelmesi; kendini ONE'a getir, yani. Tanrı'nın iradesine göre hareket edin ve O'nunla yapacağı veya yapacağı her şeyi özgürce isteyin. Kendini istemeden teslim etmelidir; ve kendini tamamen Allah'ın merhametine bırak; ve tüm öğrendiklerini bu tek şeye aktardı; öğretilerinde ve öğrenimlerinde Tanrı'nın kendisi aracılığıyla dilediği dışında hiçbir şey yapmayacağını veya konuşmayacağını. Ve böylece onda bütün imgeler [görüşler ve kibirler] ölür; ve ruhun yaşamı, insanlıkta yeniden tecelli eden tek yaşayan Söz'e düşer.

1 Veya düşünün.

51. Çünkü içimizdeki Babil fahişesinin büyük canavarı budur: kendimizi harflerin görüntülerine ve biçimlerine kaptırıyoruz; ve kendimize fikir veririz: bu fikir bir canavardır.

52. Kendimiz de bilmeyi ve istemeyi arzulamamalıyız; ama öl sürekli kendi irademizle; ve her durumda Tanrı'ya şeref verin; ve bize verdiğini ona tekrar verin. sahip olduğumuz anlayış, bilgelik ve beceri; ve onun bize ait olmadığını, ilahi güneşin bizden çıkıp bizim aracılığımızla parladığını ve içimizde dilediği gibi çalıştığını kabul edin.

53. Aynı şekilde biz de evrensel olarak yaymalı ve tekrar dağıtmalıyız. İlahi güneşin içimizde işlediği gücümüzü ve erdemimizi, hiç kimseden herhangi bir kazanç, fayda veya ücret almadan herkese; Kim hayatımızı sürdürmemize ve beslememize yardım ederse, ona minnettar olmalıyız ve otoritesi uğruna kimseyi pohpohlamamalıyız; ya da onun sahte bakışını, gösterisini ya da parıltısını bu güneş ışığına maruz bırakın; ama her şey genel ya da ortak olmalıdır, tıpkı güneş ışığının kendisini evrensel olarak vermesi ve artık saflığı ve parlaklığı dışında güçlü, büyük ya da kudretli bir şey vermemesi gibi; dünyayı ve onun çocuklarını tek bir güç ve erdemle renklendirir ve her şeye hayat ve güç verir.

54. Şimdi burada birinin gönderilmiş bir öğretmen olup olmadığını bileceğiz. Tanrı mı, yoksa yükselişi ve kökeni yalnızca Tanrı'nın ruhundan mı kaynaklanıyor?

mektup. Eğer kişi evrensel olarak sevgiden doğmuşsa, o zaman ilahi bilginin ışığına sahiptir, yani. duyuşsal ilahi anlayış, beş sesli harfin ilahi ens'lerinden renklendirilmiş ve Tanrı'nın ruhundan konuşan, herhangi bir insanın kişiliğine saygı duymadan güçlü bir şekilde azarlayan ve öğreten ve onda hiçbir imajı [veya zihinsel idolü] olmayan bir dil; çünkü o, aynı [ruhun] kendisinde öğrettiği şeyi, Tanrı'nın ruhundan öğretir.

55. Ama eğer o, Babil kulesinin ustalarından biriye ve Babil'den doğmuşsa harflerin ruhu, yani. uyumsuzluk (ya da çeşitlilik) varsa, o zaman o bir ikiyezölü ve dalkavuktur, kendisine kazanç sağlayan ve avantajlı olanları memnun etmek için her şeyi söyleyen, dalkavuk bir dalkavuktur; Mailsim'ini onurlandırmaya ve bölünmüş dillerde harf tanrısını süslemeye yardımcı olanlardan bir emzik; kendisini [ve dini mezhebini] onurlandırmayanları küçümseyen, kötü konuşan ve cesur bir şekilde kınayan; kendini alkışlayan, hırslı, gururlu ve parlak bir din ve görünüşte kutsallık gösterisi altında, açgözlü, kötü niyetli, kıskanç biri; Tanınması ve onurlandırılması için kendini gösterişle ortaya koyuyor; insan tarafından alkışlanacak ve takdir edilecektir; kendisine anlayış ve bilgelik atfeder; bilgelikle, düzeltilmiş yargıyla ve anlayışla övünür, ama yine de bunların hiçbirine sahip değildir; ama o yalnızca Babel kulesinin inşaatçısıdır, yani. harici bir şekil ve biçimden; boyalı bir Hıristiyan; başkalarına öğretmeyi üstlenecek, ancak kendisine asla Tanrı öğretilmedi. O yalnızca kendilerini kötü ve iyi olarak bir araya getirmiş olan mektubun yoğunlaştırılmış ruhlarının biçiminden öğretir; bunları kendi gücüne ve yeteneğine göre alır ve kelimeleri sıkıştırıp bir araya getirerek bir fikir haline getirir.

56. Ve bu görüş Babil kulesidir ve onlar koşarak kaçarlar. ondan sonra, Babil şehri, yani onunla ortaklaşacak, toplanacak ve ona bağlanacaklardır. Nemrut'un çocukları; Bu kuleye tırmanıp cennete çıkacak olan ve tüm hayatları boyunca sürekli olarak tırmanan, ancak bu düşünceyle cennete gelmeyenler; ancak dışsal gerçek takımyıldızın zamanı dolduğunda, bu inşa edilmiş kule yıkılır, yani. dışsal insan, düşünceleriyle birlikte, her şey paramparça olur ve parçalanır, hatta o zaman Tanrı'nın önünde çıplak ve çıplak duran tek ruha kadar.

57. Artık tek çare olmadığı sürece hiçbir çare yok sondaj mektubunun ruhu, yani. içinde Tanrı'nın biçimlendirilmiş Sözü vardır, böylece kendi arzusuyla aynı şeyi kendisine çekebilir ve çekebilir; ve kendini bununla giydirir ki, aynı şey, tüm biçimlendirilmiş, uydurulmuş, sıkıştırılmış dilleri ve harflerin görüntülerini parçalayıp parçalara ayırır ve onları, her şeyiyle Tanrı olan tek bir dil ve iradeye sokar. Her şey tekrar BİR'e girmelidir, yani. evrensele doğru; çoklukta çekişme ve huzursuzluktan başka bir şey yoktur, ancak Birlik'te sonsuz bir huzur vardır, düşmanlık veya karşıt irade yoktur.

58. Şimdi kulenin ve kulenin ne olduğunu yeniden gerçekten düşündüğümüzde

Babil, yeryüzündeki şekliyle ve ne ve nerede olduğunu, o zaman onun büyük kilise evleri, manastırlar, kaleler ve aynı zamanda güçlü duvarlar ve duvarlar olduğunu gözlerimizin önünde açıkça resmedildiğini görüyoruz. insanların güç ve güçten saklandıkları ve kiliselerde, manastırlarda ve kalelerde düşüncelerinde Tanrı'nın önünde ikiyüzlülük oynadıkları yeryüzündeki şehirlerin kuleleri; ve mektubun uydurma, çerçeveli ve kabul edilmiş görüşüyle bunları alıp kabul etmesi için ona ağlayın.

59. Bütün bunlar nedir? Bir putperestlik ve ikiyüzlülük, bir Deccal, gösterişli ve parlak bir görkemle. İnsanlar bu gösterişli, ikiyüzlü Babil'e ne getiriyor? Mektubun biçiminden yola çıkılarak oluşturulmuş görüntülerden (zihinsel putlardan) ve kendi uydurduğumuz görüşlerden başka bir şey yok. Erkekler bu ikiyüzlü, aldatıcı evden yanlarında ne taşıyorlar? Sadece harflerin görüntüleri. Zavallı tutsak ruh bu görüntülerin (ve kibirlerin) içine sarılmıştır; yine de tasarlanan ve kabul edilen görüntü [veya görüşler] nedeniyle korku, şüphe ve titremeye dolu; ve sürekli olarak, başka bir halkın alınmış, çerçevelenmiş görüntülerine izinsiz girip bu alınmış görüntüleri yok edip devirmesinden korkuyor. Bu nedenle insanlar şehirlerinin ve kiliselerinin çevresine kaleler, siperler, kuleler ve güçlü duvarlar yaptılar; Böylece göğe yükselecekleri kule yıkılmasın diye kendilerini savunabilsinler.

60. Şimdi mantık şunu söylüyor: Bunlar gerçekten de toplantı evleridir. Erkekler şarkı söyleyip dua ederken, basit ve cahil insanlara öğretir ve talimat verirler. Lo! Dışarıdan, gerçek insanların içinde ve arasında onlar yalnızca kule ve şehirdir, Babil; ama içsel olarak, görüntülerin [ve zihinsel putların] yok edildiği Tanrı'nın Tapınağı'nın bulunduğu Tanrı'nın çocukları arasında Mesih vardır: yani içlerindeki tüm görüntüleri ve fikirleri yıkıp kıranların içinde. hayallerden ve kibirlerden yalnızca ve tek başına Tanrı'nın tek çıplak lütfuna, merhametine ve özgür şefkatine dönüşerek girilir ve kendilerini tamamen değersiz, boş hiçlikler olarak görürler ve kendi içlerinde ölü, istekli veya arzulu hale gelirler. yalnızca Tanrı'nın sevgi iradesindeki saflığı dışında hiçbir şey yoktur ve kendilerini kendilerine herhangi bir şey atfetmekten veya almaktan çok aciz sayarlar; ve en derin bir alçakgönüllülükle, sanki öyle değilmiş gibi özgürce Tanrı'nın şefkatli merhametine düşerler: ve arzularını ve isteklerini tamamen Tanrı'nın merhametine bırakırlar; öyle ki, onlar da ne isterse ve ne yaparsa, onlar da öyle yapacaktır, başka bir şey değil. Bunlarda, diyorum ki, burası bir öğretim evi ve bir iştirme evi, Tanrı'nın ruhunun ruhta öğrettiği, duyduğu, şarkı söylediği ve övdüğü bir Tanrı Tapınağı; çünkü onlar tüm benliklerine karşı ölüdürler, kendi iradeleriyle ve küçülmüşlerdir ve Tanrı'nın övgüsünde, Kutsal Ruh'un bilgisinde birlik ve ruh birliğiyle uyum içindedirler: bunlar Mesih'in Kilisesidir.

61. Ancak geri kalanların yalnızca Babil'deki kuleye sahip olduğu görüşüne göre onların [kibirleri ve] görüntüleri; yanlarında taşıdıkları bu putlar

taştan evler ve onlarla şeref, onlara tapın ve onları tekrar evlerine taşıyın; ve sanki içlerinde yaşayan Tanrı varmış gibi onlar için savaşın; ve bu görüntüler için büyük savaşlar veriyor; ülkeyi ve insanları harap ve ıssız bırakmak; ama yine de hepsi tek bir dil ve anlayışla Tanrı'yı öven ve onurlandıran havadaki kuşlardan daha aptaldırlar; çünkü bunların hiçbirinde görüntü yok; Yüce Tanrı onlarla ne yaparsa yapsın, onlar bundan hoşnutturlar.

62. İnsan ağacı tek bir ağaçtır; eğer aynı şekilde devam ederlerse Onları yaratan ve kendilerine suretler yaratmayan yalnızca Allah'tır; onları Allah hakkında kim anlaşılmazlığa düşürebilir ve ayrılığa düşürebilir? Onlar gerçekten de tek Tanrı'dır ve O'nda yaşarlar (Elçilerin İşleri xvii. 28), ama yine de Tanrı hakkında çekişip tartışırlar.

63. Neden çekişiyorlar? Gönüllerindeki putlar için, kiliselerin taş evleri ve görüntülerin [ve sahte fikirlerin] gururu için. Herkes onun heykeline saygı gösterecek ve onu yüksek bir kule gibi yükseltecek ki, Babil şehrinde ona büyük saygı duyulsun. Ve bu nedenle kendilerine kaleler inşa ediyorlar ve imajı korumak ve korumak için büyük siperler ve duvarlar yapıyorlar; ve ikiyüzlülükle övünüyorlar ve uydurulmuş ve boyanmış görüntüyle tanrı Maüsim'i anlıyor ve kastediyorlar. şişman göbek [tanrı] ve canavarın zevki, yani. bu fahişenin imajından. Kutsallıklarını göstermek için kulenin üzerine heykeli yerleştirirler ve bununla birlikte, kendi kendine doğmuş tuhaf bir tanrı gibi, Tanrı'nın önünde parıldayan görünümünde çok dindardırlar. Ama canavarı taş evlerine hapsediyorlar ki güvende olsun ve orada yağlansın.

64. Fahişeyle birlikte bu canavar ne şimdi? O, yeryüzünde krallığı olan yarı şeytandır ve yarı canavardır; bu kötü canavar insanı yuttu, yani. Tanrı'nın görüntüsü.

65. Ve Tanrı bu nedenle insan oldu; yok etmek için, öldürün ve şeytanın işlerini boşa çıkarın. Ve bu ilahi insanlığı giyip içimizdeki şeytanın krallığını yok etmeli ve tüm görüntüleri mahvetmeliyiz; aksi takdirde Tanrı'yı göremeyiz: Yaşayan Söz, gerçek imgeyi mahvetmelidir.

66. Yaşayan Söz, bu nedenle, gerçek imgenin ölebilmesi ve yaşayan Söz'den Tanrı'nın benzerliğinde oluşan ilk insanın, Mesih'in ruhunda yeniden canlanabilmesi için insan oldu; yaşayan Söz'de; ve eğer şimdi doğmuşsa, o zaman tüm resim öğretmenleri ona faydadan ziyade zarar verecektir; çünkü Mesih'in Tapınağına yalnızca kendi suretlerini sokuyorlar ve Tanrı'nın suretini yok ediyorlar.

67. Ve burada Nemrut'un çocukları ve Babil kulesi ile ilgili olarak şunu bildirelim; ruhun bize bilmemizi sağladığı gibi. Ve Okuyucuya aşık olarak kendini kanıtlaması ve incelemesi konusunda uyarıda bulunuyoruz: O nerede olduğunu bulacaktır. Bu yazılmamış

herhangi birini kınamak. Ama böylece ruh açık ağızla konuşur ve her şeyin ne olduğunu, nereden geldiklerini ve nereye gideceklerini gösterir.

68. Ama canavar ve yaratık hakkında bu kadar çok şey yazılmasının nedeni Babil'in fahişesi, çünkü sonu geldi ve yakında parçalara ayrılacak; bu nedenle insanların görebilmesi ve bilebilmesi için açıklanması gerekir. çünkü Babil düşmez: görüntüleri yaratan her şey aynı şekilde düşmediği sürece. Canavar ve fahişeye birlikte tüm imgeler [dini görüşler ve mezhepler] de düşmeli; yoksa çaresi ve çaresi yok.

69. Erkekler uzun bir süre bu konuyu yayıp birer parça haline getirmişler ve gerçekten de fahişeyi bakire yaptıklarını düşünmüşlerdir. Ama onun fahişeliği böylece yalnızca süslendi, düzeltildi ve daha da büyütüldü. Eğer bu fahişe düşerse, o zaman fahişenin yalnızca suretleri olan tüm mezhepler, üzerine bindiği canavarla birlikte yıkılacak ve boşa çıkacaktır. Herkes kendi içindeki heykelleri ve putları parçalamalı ve yok etmelidir; onların bunu yapmadığı yerde, Rabbin mührü bunu yapar.

70. Fahişe şu anda ne kadar da güzelce başını kaldırıyor ve Ruhun Sion'a özel [büyük ve görkemli şeyler] yaptığını duyduğunu görünce, yani. İsa'nın süslü kutsal gelininin; o zaman Tanrı'nın altın bir tapınağa getireceği güzel çocuğu düşünür; orada cesur bir altın çağ yaşanacak, sadece sevinç, zevk ve mutluluk yaşanacaktır; ve Tanrı'nın bu güzel tapınağının nereden geleceğini, içine girip bakire olacağını görmek üzeredir; altın bir dünya yaratması gerektiğini düşündüğü bu kutsal insanların nereden gelmesi gerektiğini sürekli dinliyor.

71. Ama açgözlü şehvetinden vazgeçmemeyi düşünüyor fahişelik ve dönüştürülmek. HAYIR! giderek daha da kötüleşiyor; ve daha iffetsiz ve iğrenç, küfürlerle dolu; öyle ki bunda neredeyse hiç iyilik yok; ve o, mahkemeye çıkarılan ve mahkum edilmiş bir fahişe olarak Tanrı'nın önünde duruyor.

72. Dinle, sen kötülükle dolu Babil'i süsledin ve taçlandırın. Tanrı'nın ve meleklerinin gözünde kötülük; bir bekçinin şöyle dediğini duyduk: Uzaklaşın! şehir, fahişenin ve canavarın kulesiyle birlikte yıkıldı ve Yüceler Yücesi tarafından yargılandı. Çocuklarınız kirli elbiseyi utançla bir kenara atıp erteledikçe, Tanrı'nın şehrini sonsuza dek göremezsiniz; ve hiçbir suret olmadan, tamamen çıplak ve çıplak olarak Yüceler Yücesi'nin ayaklarının dibine düş; ve ona dön. Bunlar onu gerçekten görebilirler; ama altın dağlar umut eden ve dünyevi onur, para ve beden zevkini arayan diğerlerine gelince; hiçbiri değil. Amin.

73. Burada (yukarıda adı geçen metinde) sebep

Gerçek bir Hristiyanın tüm imgelere [fikirlere] ve kişisel bilgiye karşı ölmesi ve kendi içinde tamamen yok olması gerektiğinden bahsetmişken), spekülasyon yapmaya, itiraz etmeye ve insanlara doğal bilgiyi ve dış rasyonel bilgeliği yasakladığımızı söylemeye başlıyoruz, bu sayede insanlar yönetiyor. Bu dünyanın hayatı ve her şeyi; ve eğer böyle olsaydı, tüm anlayış ortadan kalkardı.

74. Kendisine beyan ederiz ki, bu vesileyle hiçbir şey alınmaz veya insanda ortadan kaldırıldı; ne anlayış, ne beceri, ne de sanat; çünkü bunların hepsi ilahi bilgelikten kaynaklanır. Biçimlendirilmiş bilgeliğin ifade edilmiş Sözünü geçersiz kılmıyoruz, yalnızca ilahi tefekkürde hüküm sürecektir olan canavarı, yani. Tanrı'dan ayrılan, kendisini sahte bir benlik tanrısı olarak onurlandıran ve Tanrı'ya inanamayan ve ona güvenemeyen hayvansı benlik ve bencil sahiplenme ve mülkiyet iradesi (hatta bu, kendisini Tanrı'nın yerine koyan Deccal'dir, 2) Tes.ii.4). Ve ayrıca, insanın Mesih'te yeni bir yaşam ve iradeyle yeniden doğabilmesi için tamamen Hristiyanlık karşıtı imaja göre ölmesi gerektiğini öğretiyoruz; Bu yeni irade, doğanın biçimlendirilmiş sözünde, Tanrı'nın hem doğadaki hem de yaratıktaki tüm harikalarını, biçimlendirilmiş bilgelik içinde ilahi gözlerle görme ve görme kudretine ve yeteneğine sahiptir.

75. Çünkü eğer Deccal canda ölürse, o zaman Mesih dirilir ölümden; çünkü mezarındaki beş sesli harfle yatıyor, yani. Adem'de ölen ve Deccal'de tutsak olan zihinsel dilde. Bu aynı şey zihinsel dilde ölümden dirilip dirilince, o zaman nefis dilinde semavi bilgeliğin tüm hazinelerini açar; böylece insan, harflerin ruhunu çok daha net bir şekilde anlar. Daha önce Hristiyanlık karşıtı fahişenin çocuğunda yaptığından çok, her üç İlke'de de doğanın biçimlendirilmiş sözcüğünü kullanıyordu.

76. Çünkü yeni doğum gerçekten de gerçekleşir ve gerçekleşir. zihinsel dil, yani. göksel insanlığın kaybolan imgesinde; ama doğal insanlığın sahte Hristiyanlık karşıtı imajını renklendiriyor ve ortadan kaldırıyor. dilsizlerin ruhları harfleri daha az hisseder ve hepsini kendi benliklerinde anlamsız ve ölü hale getirir ve onlara kendi hayatlarını verir; böylece kendilerini yeni insanlıkta görebilirler ve tüm varsayımlarını ve oluşumlarını yeni insanlıkta yapabilirler.

77. Bu yeni varsayımlar ve oluşumlar gerçekleştirilmekte ve ilahi iradeyle, teslimiyetle ortaya çıkan; ve bunlar, Tanrı'nın şerefine Kutsal Ruh'ta biçimlendirilen ve şekillendirilen göksel imgeler ve oluşumlardır.

78. Çünkü Tanrı'nın kutsal adı onun gücünde değilse, şekillenirken kelimelerin yani. Biçimlendirilmiş sözcük olan ve sözcüğün duyusal dilde biçimlenmesine yardımcı olan harflerin ruhlarında, o zaman sahte Deccal yalnızca kendi gerçek biçimini benimseyerek konuşur.

79. Çünkü Tanrı'nın ruhu, Tanrı'nın sözüne biçim verir ve damgasını vurur. ağız (şehvetli dil onu aldığı anda) doğruluğu, hakikati, imanı, sevgiyi ve sabrı, yani. ilahi güç ve erdem; ama Anti-Hristiyan çocuk, Yılanın ens'inden, yalanlardan, yalanlardan, masallardan, sadakatsizlikten çıkan kelimenin anlayışıyla birlikte şekillenir; gurur, açgözlülük, acı acı kıskançlık, öfke, gıybet, küfür ve Tanrı'ya karşı olan her şey ve mektubun biçimlendirilmiş sözünü bir canavara ve kötü bir piç haline getirir ve bu, Tanrı'nın katında reddedilir ve bunun üzerine hüküm verilir. geçer.

80. Dışsal durumla ilgili olarak da benzer bir durum anlaşılmalıdır. bilgelik ve sanat. Eğer ilahi hikmet orada işliyorsa, o zaman anlayış ve sanat çok iyidir ve ilahi hikmete dayanmaktadır; ama aksi takdirde, Tanrı'nın yargısı önünde, yalnızca Hristiyanlık karşıtı sahte bir imaj [ve hayal] olarak kalır.

81. Bu nedenle, kişinin kendisine düşeni kanıtlamasına ve denemesine izin verin. sözlerinin oluşumunda şehvetli dile kendini gösterir; eğer hakikat, doğruluk, umuda inanç, sabıra sevgi, hakikati konuşmak ve yapmak için ciddi, tam, içten bir arzu ve Tanrı aşkına, sonsuz yaşam umudu varsa, o zaman onun için iyi olur; bu tür uygulamalara kararlı bir şekilde devam etmesine ve bu konuda giderek daha etkili ve güçlü bir şekilde çalışmasına izin verin; ve onun kıymetli inci ağacı büyüüp çoğalıyor.

82. Ama eğer kendisinde aksi bulunursa, konuştuğu zaman, o zaman yalan, kibirli bir bakış, gösteriş ve gösteriş için büyük sözler, ayrıca kıskançlık, komşuya karşı yalan söyleme, yalan söyleme, öfke, intikam arzusu, yanlış ve kötü yorumlar, yanlış ve sert kınamalar devreye giriyor ve damgasını vuruyor. sözlerinin biçimleri ve fantezileri; o zaman kalbinde sahte kötü ejderha canavarıyla birlikte Hristiyanlık karşıtı Babil fahişesinin de bulunduğunu kesinlikle ve gerçekten bilebilir; Cehennemlik görüntülerin oluşması ve inşası için sözlerine böyle bir irade ve arzuyu sokan, ima eden ve damgalayan; çünkü bu yanlış ima ve telkinlerin tümü, şehvet dilinin oluşumunda maddeye dönüştürülür.

83. O halde şunu bil ey insan! (ve kendinizi kanıtlayın) siz olduğunuzu İlahi Söze ve anlayışa göre Tanrı'nın benzerliği: eğer doğru konuşursanız, irade ederseniz ve yaparsanız, o zaman siz Tanrı'nın içinde yaşadığı, konuştuğu, istediği ve çalıştığı aynı görüntü olursunuz; ama aksi takdirde ve sizde bunun tersi bulunursa, o zaman siz onun nesli ve soyundan gelen mürted asi Lucifer'siniz; ve dilediğini ve yaptığını bile yapar, ister ve arzular.

84. Her ne kadar cehennem ateşini istemiyorsan; Lucifer da yapmadı onu arzuluyorum; ama sahte görüntü için başka bir ödül yoktur, çünkü o uçurumdan kendi kendine oluştuğuna göre, gerçekten de babasının alanına girmelidir.

ülke.

85. Çünkü insanın konuşması ve anlaması ona düşmez yıldızlardan ve elementlerden; çünkü o zaman diğer yaratıklar da konuşup anlayabilirdi: İnsan da aynı şeye, başlangıçta, birleştirilmiş Tanrı Sözü'nden sahiptir; bu, sonsuz cezanın acısıyla kötüye kullanmaması gereken Tanrı'nın adıdır. Bu birleşik Söz insanı, üç İlkenin hepsinden kendisinde vardır; ve Prensipten dilediği bir maddeyi oluşturmak için kendine özgü bir özgür iradeye sahiptir; ve bunun ardından her şeyin ayrılması ve alınabilecek [veya belirlenmiş yere] toplanması da gelir.

Otuz Yedinci Bölüm

İle ilgili *İbrahim* ve Onun Tohumu
ve Yayılmasında Ahit Hattının;
ve aynı zamanda Kafir Tanrıların

1. Eğer eski kutsal patriklerin eylemlerinin tarihine sağ anlayışlı gözlerle bakarsak, o zaman orada sadece harikalar görürüz; çünkü Tanrı'nın çocuklarının soyu [veya ırkları] meyve verene kadar dallar ve dallar halinde büyüyen bir ağaca benzer. Böylece Mesih'in soyu da, Antlaşma'da vaat edilen Söz'ün kökünde, daldan dala, hatta ince dalların yüksekliğine kadar, doğru yaşına kadar büyüdü; ta ki ağacın gücü, yani Ahitteki Söz, muhteşem egemen güzel çiçekle kendini ortaya koyana kadar.

2. Hangi çiçekten Tanrı'nın kutsal imgesi yeniden büyümüştür? et ve kan, yani. kutsal bir bedende. Onun dallarını ve dallarını o kadar güzel ve mükemmel görüyoruz ki, ruh [bu tefekkür karşısında] son derece seviniyor ve gerçekten bu dallar ve dallarla birlikte tomurcuklanıp büyümeyi arzuluyor, bu da melek ağacımızdaki Tanrı'ya büyük övgüdür. Mesih'in hiyerarşileri, 1'de kutsal Cennet.

3. Tanrı, Adem'in düşüşünden sonra öldüğünde onunla bir Antlaşma yaptı Tanrı'nın onu yeniden dirilteceğini ve yeniden dirilteceğini söyledi. Ve bu Antlaşma, Adem'in Şit'ten ve onun çocuklarından ve nesillerinden, hatta Nuh'a kadar uzanan bu soyunda, ağacın bir gövdesinde büyüyen kaybolmuşluğun köküydü; 2 Tanrı Nuh'la olan antlaşmasını yeniledi.

1 Metin, of. 2 Ağacın gövdesinde veya gövdesinde.

4. Bölünmemiş şehvetli dil için;

Harfler tek bir uyum içinde hüküm sürdüler ve tufana kadar devam ettiler, böylece tüm insanlar tek bir dilde konuştu; beş kişinin ilahi ruhu bu dilde.

sesli harfler, yani. ilahi anlayış harekete geçti.

5. Ama gösteriş canavarını ve imajını tanıtmış olduklarını görünce şehvetli bir dille konuştular ve Bebek'in kendilik fahişesine ahlaksızca aşık oldular, bu nedenle Tanrı, ruhunun onları yönetmesine artık izin vermeyecekleri için onlardan şikayet etti ve şöyle dedi: *insan yaptığına pişman oldu.*

6. Çünkü yıkımın acısı kendini gösterdi ve açıldı aynı zamanda, Ahit'in yeni doğuşuna duyulan tövbenin acısı da aynı şekilde. Böylece tek şehvetli dilde oluşan Söz'ün hüznü, havada, yani Tanrı'nın tecelli eden ruhunda yaşayan her yaşamı ve varlığı yok etti. üçüncü Prensipte; ve şehvetli dilin sözü, tufandan sonra, harflerin ruhlarının yoğunlaşması halinde kendini ortaya koydu.

7. Çünkü Tanrı Nuh'a şöyle dedi: *erkekler etten ibarettir ve dahası kibirli ve gençliklerinden beri kötü.* Böylece Kutsal Ruh artık kendisini kötü tasarlanmış şehvetli dilde tezahür ettirmeyecek, onları kendi hayallerinin peşinden gitmeye bırakacaktı; onu takip etmeyi reddettiklerini görünce: doğanın harikalarını kötülükten ve iyilikten tezahür ettirme gücüne ve kuvvetine acı çekti, yani. sevgiye göre Tanrı'nın harikalarını düşünmek için, kötüyle iyinin birbirine karıştığı dış doğanın [ihtişam ve] ışığında görüntülerinin kesildiği ve sergilendiği karanlık ve dış dünyanın görüntülerinde. ve öfke; Putperestlerin anlayışı, putlarıyla birlikte bu zeminden doğmuş ve fişkırmıştır.

8. Harflerin ruhlarının anlaşılması için kendisi birçok konuşmanın biçimlerine dönuştü ve benliğin bu biçimlerinde görüntüler, dışsal doğanın kendisini gördüğü anlayışta ortaya çıktı; ve ayrıca şeytan, Tanrı'nın gazabından dolayı, hayal gücünü ve arzusunu insanlara soktu, böylece onları gerçek anlayıştan hayallere yönlendirdi; Böylece gerçek Tanrı'yı bilmiyorlardı.

9. Çünkü putperest tanrıların bütün kehanetleri orijinallerini alır. karanlık dünyanın dış ve iç doğasından, dış ve iç karanlık dünyanın ruhunun bir figürü veya anlayışı olarak, kendine özgü bir tanrı gibi, bir doğa tanrısını anlayın; çünkü şehvet dili, ikiyüzlüyü kendi kendisiyle oynayan bir doğa tanrısı ve anlayış haline geldiği için; ve görüntüleri kendi içinde oluşturdu; Bu yüzden Tanrı, doğanın da kendisini onlara kehanetlerde bir tanrı olarak sunmasına ve görüntüler aracılığıyla konuşmasına katlandı.

10. Kafirler yıldızlara ve dört elemente tapıyorlardı; çünkü yıldızların ve dört elementin her şeyin dış yaşamını yönettiğini biliyorlardı. Sıkıştırılmış şehvetli dil anlayışları, yani. anlama yetisinin kavranan sözü aynı zamanda doğanın biçimlenmiş, sıkıştırılmış ve birikmiş sözüne de girmiştir.

onları hareket ettirdi ve bir anlayış diğeri, yani insan anlayışını kendi arzusuyla hareket ettirdi, ifade edilen ve biçimlendirilmiş kelimenin dış dünyasının ruhundaki anlayış içsel karanlık ve ateş dünyasından ve dış astral ve dış dünyadan çıkardı. Ruhun zaman küresinin anlamının anlayışta olduğu dört temel dünya.

11. Dışsalın ruhunun anlaşılması yoluyla

Peygamberlik ruhu, Tanrı'nın ruhundan yola çıkarak, doğa ve zamanın biçimlendirilmiş ve ifade edilmiş sözünün daha sonra kendisini uluslar arasında aşağı çekme ve kurma biçimlerine nasıl getireceğini ifade etmiştir; krallıkların inşası ve kurulması, onların yok edilmesi ve yıkılması; Dış dünyanın ruhunda, Kutsal Yazıların çokça bahsettiği bir saat veya horolog gibi, her şey zaman, sınır, ölçü ve ağırlık içinde yer alır.

12. Bu ruhtan, yani. anlayışın horologundan

Doğada putperestlere kendi imgeleri ve putları yanıt verdi. inançlarının (kendi güçlerinin tamamen oraya getirdiği) harekete geçirdiği ve harekete geçirdiği astrum duygusu aracılığıyla.

13. Ve buzağların gözlerinin yargıladığı gibi tamamen şeytan tarafından değil.

gizem hakkında hiçbir şey bilmiyorlar ve sadece şeytan, şeytan diyorlar ve Tanrı ya da şeytanın ne olduğunu bilmiyorlar: onlar kendileri putlar ve mendevillerdir ve kendi imaj-tanrıları Maüs'im'e [ve Mammon'a] benlik olarak hizmet ederler ve bir o kadar da sahte imajlar ve putlardır. kafirlerin olduğu gibi.

14. Ve şimdi içlerindeki türbeyi sahte ilah edindiler.

Hatta onların boyunlarına ateş tufanını bile getirecek olan; onların hiçbir anlayışı ya da inancı yok; ve sürekli olarak hiçbir tehlike olmadığını [cesur bir Reformasyon zamanı] söylüyorlar, halbuki doğanın saatini yıkıma kadar belirlenmiş sınırına getirmişler: çünkü harikaların saklı ruhu, hapsedilmesinin sonunda ve sınırındadır ve tezahür eder. kendisini içsel ve dışsal doğanın büyük saatçiliğinden, zihinsel dille, duyusal yoğunlaştırılmış dil aracılığıyla; ve bu hiç kimsenin engelleyemeyeceği bir mucizedir.

15. Şimdi şehvetli olanı bu şekilde anlayıp değerlendireceğimize göre

Ham'in ve Yafet'in neslinden olan Yahudi olmayanların biçimlendirilmiş anlayış dilinin yoğunlaştırılmış dili, aynı şekilde, Şem'in çocukları ve neslinin tezahüründe ortaya çıkan, Antlaşma'daki zihinsel (ama yoğunlaştırılmış) dili de anlayacağız. Tufandan sonra ilk manevi kutsal kehanet, beş sesli harfin zihinsel dilinden, Tanrı'nın Antlaşma'daki kutsal adından, yani İbrahim'e açıldı. Tanrı sevgisinin kutsal ateşinden; ilahi sesin hangi ateş aracılığıyla tezahür ettiği.

16. Ve Musa'daki ruhun nasıl olduğunu çok mükemmel ve tam olarak görüyoruz.

samimidir ve bunu soy kütüğünde, hatta isimlerde bile beyan eder,

ateşin on biçiminin tümü nasıl, yani. Kutsal dilin 2 ateş hayatına kadar olan on özelliği (ateşli dili anlayın), Nuh'un çocuklarının, hatta İbrahim'in adlarında belirtilmiştir.

1 Ruhun 40 Sorusunun ilk sorusunu okuyun. 2 Of, ya da ateş yaşamını üretiyor.

17. Çünkü İbrahim'de kutsalın ateşli dilinin ruhu Zihinsel dilin anlaşılması, kendisini Sözleşme'den çıkardı ve aynı zamanda onun sıkıştırılmış biçimlendirilmiş zihinsel dilinden de şeklini ortaya koydu; Sünnet ve sunuların (veya kurbanların) hepsi, ilahi anlayışa zihinsel dilin bağını açıp çözecek ve Tanrı'nın biçimlendirilmiş sözünde bile sevgideki lütuf ışığını yeniden alevlendirecek olan Mesih'e işaret ediyordu. şehvetli dilin harflerini ve şeytanın oyun oynadığı biçimlendirilmiş dilin canavarını yok edin ve kendisini orada Tanrı olarak konumlandırın.

18. Bu misafir kutsal alevli dildir, yani. İsa'nın ruhu, Mutabakat'ın açılış ve tezahüründe öne çıktı; ve Tanrı'nın çocuklarındaki insan mülkünde prens Lucifer'in tahtını ele geçirdi.

19. Musa, Nuh'tan İbrahim'e kadar olan on ismi yazar. Sözleşmenin çizgisi, yani. Shem, Arphaxad, Salah, Eber, Peleg, Reu, Serug, Nahor, Terah, Abram: ve Terah'ın üç oğlu olduğunu çok güzel bir şekilde anlatıyor; Nahor, Haran ve Avram. Hatta bu, üç İlkenin bir türüdür ve bu üç İlkenin de, Misak'ın bu kutsal alevli hattında, kutsal ateş aracılığıyla nasıl açılması ve gösteriştten nasıl ayrılması gerektiğini ima eder; ve Antlaşma'daki kutsal ateş aracılığıyla tüm insanın nasıl yeniden doğması ve Tanrı'nın benzerliğine göre şekillendirilmesi gerektiği. Gerçekten de üç kardeşin isimleri duyu dilinde o kadar çok şeyi temsil ediyor ve anlatıyor ki. Eğer bir insan buna gerçek zihinsel anlayışı dahil ederse, o zaman bunu harflerin oluşturduğu ruhlar biçiminde görür; bunu pekala bir ipucu verebilsek de, aydınlanmamış okuyucu bunu anlamayacaktır; ama okul arkadaşlarımız için bunu deşifre etmemize gerek yok, onlar bunu zaten biliyorlar.

20. Ateşin on biçimiyle ilk önce biçimlendirilmiş sözcüğü anlıyorum. doğanın yedi formu ve sekizinci, dokuzuncu ve onuncu formlar biçimsiz olan iç dünyadır. Sekizinci sayı, ilahi tezahürün ebedi doğasının ateşidir, aynı zamanda günlerin sonunda zemini temizleyecek olan güç ve her şeye kadirdir. Dokuzuncu sayı, ateşin ve ışığın göksel tentürüdür; ve onuncu sayı aşk ateşidir, yani. görkemdeki kutsal Teslis üçgeni: okul arkadaşlarımız için yeterince anlamlıydı.

Geniş kapsamlı olarak anlatılıyor *Ruhun Kırk Sorusu*, hatta aynı [Soruların] başındaki ve girişindeki felsefi söylem bile.

21. Satırdaki isimlerin bu on özelliğinden

Kehanet antlaşması, yani. ilahi ses İbrahim'de açıkça görüldü; ve bu nedenle Rab'bin ruhu ona kendi ülkesinden ve akrabalarından gitmesini emretti; Çünkü Mesih'le ya da Mesih'le olan ilahi tezahürün sesi onun akrabasından çıkmamalıdır. kendi kanından, ama Tanrı'dan. Ama yine de kap onun içinde yatıyordu, yani. ilahi sesin kendini göstereceği ens; ve bu nedenle kendi tohumuna başka bir tohumun katılması gerektiği için, yani. göksel bir ens (Yuhanna iii.), akrabasının ve babasının evinden gitmesini emretti.

22. Çünkü ilahi tecelli imkânı ve yeteneği insanın ensinde değil, Tanrının eninde yer alıyordu; ama insanın enleri buna ulaşmalıdır ki, Adem'in gökte kaybolan enleri Mesih'in yaşayan enslerinde hızlansın ve Mesih'te ölümden doğsun. Bu nedenle Tanrı İbrahim'e şöyle dedi:*Sana göstereceğim ülkeye gir.* Burada ruh, onun Tanrı'yı babasının ülkesinde, yani dünyevi insanda değil, Rab'bin ona göstereceği toprakta, ilahi enslerden başka bir tohum olan kendi tohumunda görmesi gerektiğine işaret eder. Bu tuhaf tohumda kendi tohumunu kutsayacak, yani onu kutsal Üçlü'deki dokuzuncu sayının ilahi tentürüyle, hatta kutsal manevi dünyanın tentürüyle renklendirecekti.

23. Çünkü Rab İbrahim'e şöyle dedi:*Ülkenizden, akrabanızdan ve babanızın evinden size göstereceğim ülkeye gidin; sizi büyük bir ulus yapacağım, sizi kutsayacağım ve adınızı büyük yapacağım; ve sen bir lütuf olacaksın; seni kutsayanları kutsayacağım ve seni lanetleyenleri lanetleyeceğim*(Gen. xii. ben, 2).

Onun tohumunda ona vereceği büyük isim, yalnızca bu dünyanın krallığıyla ilgili olarak anlaşılmamalıdır, çünkü İbrahim yeryüzünde yalnızca bir yabancıydı ve bir yerden diğerine [yukarı ve aşağı] dolaşmak zorundaydı. ve Yahudi olmayanların şehvetli sıkıştırılmış dillerden çıkan büyük isimleri gibi hiçbir prensliğe veya krallığa sahip değildi; çünkü o, vaat edilen tohum ve bereketle yeryüzünde bir yabancı ve hacı olacaktı, çünkü Mesih ayrıca şöyle dedi:*onun krallığı bu dünyaya ait değildi.*

24. Ancak Tanrı'nın tüm ulusları kutsaması gereken büyük isim, İbrahim'in tohumunda açılacak olan Mesih'in Antlaşma'daki hiyerarşisiydi. Bu, lanete hükmetmesi gereken, ilahi güce ve her şeye kadiriğe sahip, tahtta oturan bir Prens'in kraliyet hiyerarşisinin ebedi büyük ismiydi; çünkü Tanrı şöyle dedi:*kendisine lanet edenlere lanet okurdu* yani mürted şeytanlar ve bu kutsal tohumu ve kutsamayı lanetleyen tüm kötü adamlar isyan etti; bu tohum onların başına basmalıdır.

25. Ve burada, İbrahim'in büyük ismi ve bereketi altında, Mesih'in kişiliği tümüyle anlaşılmalıdır; çünkü şöyle dedi:*Bütün uluslar sende kutsanacak ve sen bir bereket olacaksın.* Artık yeryüzünün tüm aileleri, dışsal fani insanda kutsanamazdı.

İbrahim; Çünkü İbrahim öldü ve onun çocukları ve torunları uzun süre yabancı ülkelerde yabancı, hizmetçi ve köle olarak kaldılar; Mısır'da üç yüz yıl veya daha fazla süre olduğu ve Musa'nın hükümdarlığına kadar asası olmadığı gibi; o da bir kral değildi, fakat [prensliğin] Kral Saul'a kadar devam ettiği Tanrı'nın bir prensiydi; Tanrı'nın emrine ve iradesine aykırı olarak gerçekten bir krala sahip olacakları yer; Tanrı onu ayakta tutmasına rağmen daha sonra reddetti ve büyük ismi ve sonsuz bereketi ortaya çıkaracak ve tezahür ettirecek olan Mesih'in kişiliği altında (sıklaştırılmış zihinsel dildeki peygamberlik ruhundan) Davut'u kral olarak atadı.

26. Ama şimdi burada, kişinin ne olduğunu haklı olarak anlıyoruz. Mesih bu isim ve bereket altında olmalıdır; bazılarının yanılığa düştüğü gibi İbrahim'in ve Adem'in soyundan olmaması ve Mesih'i yalnızca vaat edilen tohuma yerleştirmesi veya yerleştirmemesi gereken tamamen bir yabancı [veya başka bir kişi] değil, yani. İbrahim'in vaat edilen tohumunda; zavallı tutsak ruha çok az fayda sağlanacağı yerde; ayrıca bu vesileyle ölümlerin bu mevcut bedenlerimizden dirilişi de tamamen geçersiz kılınacaktır.

27. Çünkü eğer Mesih tümüyle başka biriyse, o zaman başka biri de [ya da] İmamımızda Mesih'in tohumundan ve etinden tamamen yabancı bir kişi doğmalıdır; bu ben [ya da benlik] değil, bazılarının yanılığa düştüğü gibi tamamen başka bir adam olacaktır; Bizler Mesih'ten doğduk, tıpkı çiy tanesinin sabahtan doğması gibi ki bu gerçekten doğrudur, fakat benim kişiliğim (ya da kişiliğim) Adem'de ilahi ens'ten (yani Tanrı'nın iyi kısmından) yaratılmıştır. iyiliğin pıhtılaşmasına gelince, aynı zamanda göksel dünyanın varlığından ortaya çıkan yeryüzünün enleri de onunla birleştirilmelidir, çünkü benzerleri şu şekilde de anlaşılmalıdır: İbrahim.

28. Çünkü Tanrı dedi ki, bütün uluslar sizin sayenizde kutsanacak. Hayır dedi bende yalnız, ama dedi: Seni kutsayacağım ve seni büyük bir ulus yapacağım, adını büyük yapacağım ve sen bir bereket olacaksın, o sen olacaksın; yani Mesih İbrahim olmalı ve İbrahim Mesih olmalıdır.

29. Adem'de kaybolan ve zihinsel olarak ölen tohum için Tanrı'nın, Antlaşmasının sınırını veya amacını hızlandıran Söz ile aşıladığı veya dahil ettiği yaşam, Tanrı'nın bereketini katacağı yaşamla aynıdır, yani. Yaşayan ilahi göksel ens, İbrahim'i, Adem'i ve onların çocuklarını bu yeniden canlanan veya kaybolan tohumla kutsayacak ve onları gerçekten canlı kılacaktı. Antlaşma'daki Söz'ün yaşayanları ve İbrahim'deki Ademsal yok olanlar tek bir kişi ve beden haline gelmelidir; çünkü aynı şey bir tür ens'tir.

30. Ama şeytanın arzuladığı zehirli, habis şehvetli arzu canavarlaştırmıştı, Adem'deki bu kutsal ens'i ölümle kapatmıştı,

ve onu gayri safi dünya malıyla kapladı; Tıpkı kurşuna dönüşen güzel bir altın parçası gibi, öyle ki altın öldü ve gitti denilebilir. Ve eğer sanatçı bunu bir daha telafi etmeseydi gerçekten de öyle olurdu.

31. Aynı şekilde göksel sanatçı da Adem'in teklifini reddetmeyecektir. altını ortadan kaldırdı ve yeni bir şeyi temizledi, ama kendi tentürünü aldı ve Adem'in altını yaptığı kendi altınını aldı ve Adem'in altınını kendi altınıyla, hatta kendi tentüriyle renklendirdi. , Kelime ile, yani. Tanrı'nın gücüyle ve Söz'ün özüyle, yani. göksel bedensellik ile.

32. Böylece Mesih, Adem ve İbrahim Tanrı-insan oldu Mesih'te bir insanTanrı; Tanrı ve insan, sonsuzluk ve zamanın üç İlkesine göre ve bunların dışında, beden ve ruha göre ve bunların dışında, bölünmemiş tek bir kişidir; Adem'in şehvetle arzuladığı, aldığı ve kendi üzerine damgaladığı Yılan'ın mülkü hariç, insanın her mülküyle ve her ilahi mülküyle; o da aynısını varsaymadı; ama ens, şeytanın tohumunu ektiği insan ens'ini anlayın ki, o bunu üstlenmeli ve orada şeytanın kafasını ve içine yerleşen Yılanın ens'ini zedelemeli ve göksel ens'i tutan ölüm hapisanesini yok etmelidir. kapa çeneni; ve yeniden ortaya çıkıyorum; Harun'un tomurcuklanan ve yeşil bademler veren kuru asası bunun canlı bir temsiliydi: ve bu, İbrahim'in tohumunun ve onun kastettiği bereketin gerçek anlayışıdır.

33. İbrahim, Mesih'in ruhuyla bir bereket olmalıdır, çünkü İbrahim'in enleri ve Mesih'in enleri tüm ulusları kutsamıştır. Vaat edilen Sözün, Misakın amacı veya sınırında yer aldığı Misak çizgisini anlayın, yani. Beş sesli harfin ruhu, büyük JEOVA adı; Tanrı, İbrahim'in tohumundaki Antlaşmanın hareketiyle, Tanrı'nın tüm Alfabetini kutsaması gereken, ilham veren veya nefes alan bir Tanrı olarak JEHOVA veya JEHOVAH'a dönüştürdü. Anlamli dil, anlıyorum, biçimlendirilmiş sıkıştırılmış kelime, yani. tüm uluslar, diller ve konuşmalar: Yahudilerin ve Yahudi olmayanların bir lütfu.

1 Ya da tüm dillerin anlamını tek bir dille ifade eden dil.

34. Çünkü dedi ki, hiçbir ulus veya hiçbir ulus, bütün uluslar sende kutsanmayacak. insanlar hariç, ama hepsi, hatta hepsi; yalnızca Antlaşmanın soyu değil, aynı zamanda Adem'in çocukları da; Mutabakat'ın soyu Japhet ve Ham'ın soyunu kutsamalıdır; Çünkü Yafet, Sam'in çadırında, yani Mesih'te yaşamalıydı. Japheth, Shem'in safına alınmalı.

35. Ama kaba dünyevi Jambon (kaba eti anlayın) Ham ve Kabil'de lanetlenecek ve Tanrı'nın krallığını miras alamayacak (Yuhanna vi. 63). Ruh ve bedeni Ham değil (lanetlidir), fakat dış görünüşe göre figürü Kabil ve Ham'in temsil etmesi gereken Yılan'ın adamı, böylece tüm özellikler dışsal olarak tezahür edebilir.

figür.

36. Bu nedenle Yahudileri, kendi hallerini bilmeleri konusunda uyarıyoruz.
Mesih. Çünkü onların sefaletin esaretinden kurtarılıp yeniden özgür kılınacakları ziyaret zamanı yaklaşıyor.

37. Ayrıca bizim olanlara da Meryem'e bağışlamalarını tavsiye ediyoruz.
Tanrı'ya göre ya da gökten gelen yaşam Sözü'ndeki ens'e göre değil, ruh açısından İbrahim'in ve Adem'in kızı ve Mesih'in annesi ve Adem'in yaratılmış sureti olmak. çünkü bu ona göre değildi. Gerçekten de onun içinde duruyordu, ama (gerçekleşmiş olan veya) sınırda, [onun içinde] Ahit'in göz işaretindeki vaadin Sözünde [vardı].

38. Ama o, doğuran veya doğuran anne değildir.
Tanrım, Yahudilerin ve Türklerin söylediği gibi, biz de öyle öğretiyoruz; ama Tanrı onun tohumunda aynı şeyi ortaya çıkardı ve kutsadı; o tohumunda Söz'deki Kutsal Ruh'un gücünü aldı ve Tanrı ve insan olan yarattığı ortaya çıkardı.

39. Ve hiçbir şeye sahip olmayan Tanrı'nın mülkü değil.
Başlangıç ve son, aynı zamanda ne zamana ne de yere sahip olan, sonsuzluktan sonsuzluğa kadar her şeyde ve her şeyde var olan ve yalnızca ateşin ısı ve demir yoluyla yaptığı ve onu tamamen ateşe dönüştürdüğü gibi insanlıkta kendini gösteren bir varlıktır. ; ve yine de demir hala demir olarak kalıyor. Aynı şekilde Meryem'in kendi özünden ve Tanrı'nın özünden tek bir özde ortaya çıkardığı insan veya insanlık da anlaşılmalıdır.

40. İnsanlığı ortaya çıkardı ve Baba Tanrı
Ateşin demiri ısıttığı ve güneşin suyu veya bardağı
aydınlattığı veya parlattığı gibi, insanlıkta tezahür eden ve
insanlığı dolduran Sözü sonsuzluktan ortaya çıkardı.

41. Gerçekten gök cismini ortaya çıkardı, fakat
onun ens'inin veya tohumunun gücünden değil, onun tohumunda
kendini gösteren o ens'in gücünden ve yeteneğinden; sonsuzluğun
özü ya da varlığı zaman içinde kendini gösterdiği halde zaman,
sonsuzluğun özünü kendi kudretiyle almaya muktedir ya da
yetenekli değildi; ama sonsuzluğun özü, zamanın özünü üstlendi ya
da üstlendi; nasıl içteki cennet ve dünya, dıştaki cenneti ve dünyayı
ortaya çıkarıp üstlendiyse, aynı şekilde sonsuzluk da özü üstlendi,
Meryem'in tohumunda ölen ya da kaybolan Adem'e, kendi insan
tohumunda anladığı şekilde üfledi.

42. Ve bu, İbrahim'in Mesih'teki büyük adıdır ve
İbrahim'in kutsaması, Tanrı'nın da İbrahim'i ve onun arkadaşlarını kutsaması

çocuklar ve bazılarının yanlışlıkla düşündüğü gibi üç İlkeyi anlamayan garip bir kişi değil.

43. Kişi yabancıydı ama içimizde ikamet etmeye başladı.

Cennet dünyayı onun üzerine aldı ve içindeki dünyayı cennete dönüştürdü, ama yine de her biri kendi içinde ikamet etmeye devam etti; yani. bedenini biçimlendirilmiş sözcüğü, başlı başına bir yaratık; ve kendi içinde biçimlenmemiş Söz; Her şeyin üstünde, her şeyin içinde ve her şeyin aracılığıyla Tanrı. Böylece, kendisini Adem'in ve İbrahim'in ens'lerine vermiş olan, kişide her şeyi biçimlendirici olarak ve kişi olmadan aynı anda her şeyde ve bir yerleşim yeri olarak Güç Sözü'yle dolduran, yaşayan göksel özü anlamalı ve düşünmeliyiz. ya da her yerde ya da her yerde gücün malikanesi, ama hiçbir şeyden anlaşılamayacak; Nasıl ki güneşin gücü, etkisi ve hava her şeye nüfuz ediyor ve her varlığa hayat veriyorsa, burada da aynı şeyin anlaşılması gerekiyor.

44. Mesih'in kişiliğindeki yarattığı hiçbir şekilde ortadan kaldırmamalıyız.

çünkü insanın hem ruhundan hem de bedeninden varsaydığı şey yaratıktır; ama O'nun Tanrı'dan insanlığa aktardığı şey, ne doğa ne de yaratıktır, ama insanlığımızda biçimlendirici olarak ama uçsuz bucaksız, sınırsız, özel değil: tıpkı hava ve güneş ışığının bütün veya bütün olması gibi, burada da aynı şekildedir. . Ve biz de onu aynı şekilde, sanki güneş ışığı kendisini bir şeye, bir biçime sokmuş, ama yine de biçimsiz parlaklık veya ışıkla bütünüyle tek bir şeymiş gibi anlıyoruz: aynı şekilde İsa'nın, İsa'nın içine soktuğu göksel tanrısal ens'i. insanlığımız anlaşılmalıdır.

45. Tanrı on kişiden İbrahim'e göründü ve onunla tek kişi gibi konuştu.

adam başka biriyle konuşuyor. Bu nedenle akıl der ki: Bu nasıl yapıldı? Tanrı bir bedenini biçimini mi aldı? Tanrı, İbrahim'e ens ve öz içinde göründü, bununla İbrahim kendisini tohumunda tezahür ettirecekti, yani. Mesih'in şahsındaydı ve İbrahim'in tohumunda, sınırda Antlaşma Sözü'nden, hatta Antlaşma içinde hareket eden İbrahim'in zihinsel diline kadar konuştu ve İbrahim'deki şehvetli ruh bunu anladı.

46. Aksi halde İbrahim Tanrı'yı göremezdi; ama içinde

İbrahim'in Antlaşma'nın ruhunda görebildiği göksel özün biçimlendirilmiş enleri, yani. temsil edilen türü ve özü insan özünde tezahür ettirecek olan aynı ruhla.

47. Çünkü Yaratılış xviii'de yazılmıştır. Tanrı'nın İbrahim'e görüldüğünü

ve ona, kendi sulbundan doğacak, Sözleşmenin kendisine geçtiği Sara'nın kendisine doğuracağı bir oğuldan söz etti. Peki bu üç adamın görünüşü neyi simgeliyordu? Tanrı'nın Üçlemesi'nden ve ilahi biçimlendirilmiş sözün üç İlke aracılığıyla tezahüründen başka bir şey yoktur. Bu nedenle ilahi imge üç insanda temsil edildi, çünkü o üç yönlü bir en'dir, ancak tek bir özdür, yani. üç dünya ve yine de birbiri içinde tek bir dünya; ancak üç Prensipte farklıydı, yani. karanlıkla

öfkeli ateş dünyası ve kutsal ışık ve sevgi ateş dünyası ve görünen dış dünya ile.

48. İnsan bu üç dünyadan yaratıldı.

ilahi tezahürün görüntüsü; bu nedenle Tanrı kendisini İbrahim'e meleksele mesaj biçiminde olduğu gibi aynı en ve özde gösterdi ve yine de kendisinden konuştu.

49. Tanrı'nın aracılığıyla konuştuğu temsil edilen ens için

Meleksi ve insani: Yaratılanın kişiliğine göre Mesih için insani olacaktır, bir prens ya da meleksele bir hiyerarşi olmalıydı; aynı şekilde Tanrı da İbrahim'e bu ens, öz ve mülkiyet içinde kendi ikamet eden sesiyle göründü.

50. İbrahim'le ilgili tarih son derece muhteşemdir.

çünkü Mesih'in krallığı burada tamamen temsil edilmektedir. Sadece dört elementin zamanındaki yeryüzündeki krallık değil, aynı zamanda onun altında tasvir edilen ve ortaya konulan bir hac yolculuğu olarak da, bu doğru krallık olmamalıdır, çünkü İbrahim sürekli olarak aşağı yukarı dolaşmak zorundadır ve aynı zamanda onun nesilleri. Ve yine de Tanrı ona, hacı olduğu ülkeyi kendi mülkiyeti için, kendisinin ve çocuklarının sonsuza dek aynı yere sahip olacağını vaat etti.

51. Çünkü Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: *Gözlerini kaldır ve uzaktan bak bulunduğunuz yer; kuzeye, güneye, doğuya ve batıya; gördüğün bütün diyarı sana ve ebediyen senin zürriyetine vereceğim* (Gen. xiii. 14). Ama şimdi bu toprakların mülkiyetini uzun zaman sonra ele geçirdiler; ve ilk olarak Joshua tarafından getirildi; ve İbrahim ile torunları bunu elde edemeyecek kadar yaşadılar ve sık sık oradan kovuldular; ama yine de Tanrı onu İbrahim'e ve çocuklarına sonsuz bir mülk olarak vereceğini söyledi.

52. Ancak şu anda onun ellerinde olmadığını görüyoruz; için artık Türklerin elinde; ve İbrahim'in tohumu, yani. Yahudilerin şu anda ne toprakları ne de prenslikleri var ama neredeyse her yerde yalnızca tutsak durumdalar. Ama şimdi Tanrı'nın amacı geçerli olmalı, sözü doğru olmalıdır: İbrahim, tohumunda ona sonsuza kadar sahip olacaktır, çünkü ebedi olan yalnızca geçici değildir.

53. Bu nedenle Tanrı da bu yerden söz etti ve aynı şeyi gösteriyor. İbrahim'e, gözleriyle görebilmesi için. Ve Büyük Gizem burada bile yatıyor; çünkü Cennet dünyadaydı ve Adem Cenneti kaybetmişti; ama İbrahim'in tohumunda, yani. Mesih'te Cennet, ölümlü insana göre değil, gökteki insana göre yeniden onarıldı.

54. Şimdi Hristiyan âleminin bu topraklara sahip olmadığını görüyoruz. veya sahip olunan ülkeler; ve aynı şekilde Yahudiler de bunlara sahip değil;

ve şimdi İbrahim'in kendi tohumunda bunlara sonsuza kadar sahip olacağını görerek, yani. kutsal tohumda, kutsal Cennetin yerini doğru düşünmeliyiz; Hezekiel, Daniel ve diğerlerinin peygamberlik ruhunun işaret ettiği ve beyan ettiği gibi; ama özellikle de Aziz Yuhanna, damadı için hazırlanmış ve süslenmiş bir gelin olarak gökten Tanrı'dan inen kutsal Yerus alim ile ilgili Vahiy'de; ve sonuçta  u anlama geliyor: İbrahim'in soyundan gelen Mesih, onun krallığını alacaktır.

55.        dört elementin çözülmesiyle, dört element Elementler eşit ağırlıkta olacak (ya da gerçek sıcaklığa getirilecek) ve dünya, şekilde görülebileceği gibi, cam gibi bir deniz gibi kristalle ecek. *Vahiy*(Rev.iv. 6); o zaman bile İbrahim'e sonsuz mülkle ilgili vaat edilen şey gerçekleşecektir;        Mesih şöyle dedi: Benim krallığım bu dünyaya ait değil. Ama  imdi bu dünyanın krallığı İbrahim'e gösteriliyor ve vaat ediliyordu; bu nedenle cennetin krallığını ve hatta Cennetin yeniden ortaya çıkacağı ve İbrahim'in Mesih'te ebedi mülk olarak g r nece i zaman İbrahim'e gösterilen yeri bile anlamalıyız.

56. Her ne kadar şu anda dört unsura göre T rk n elindedir, ancak Cennet'e göre Mesih'teki İbrahim kendi tohumuyla birlikte ona sahiptir. Cennet dünyasında. İbrahim Mesih'te dirilmi tir ve Prensibinde vaat edilen topraklara sahiptir: O Cennettedir ve Türk dış dünyadadır.

57. Cennet dünyadadır, ancak        Prensipde değil, ikinci; biri diğerini karı tırmaz. İbrahim'in Mesih'teki çocukları dünyevi bedenden ayrıldıklarında, manevi insana göre bu vaat edilen toprakları ele geçirirler ve aynı yere sonsuza kadar sahip olurlar.

58. Ve Tanrı'nın İbrahim'e sık sık söylediği şey şudur: toprağı ona sonsuz mülkiyet olarak verecekti;        ona söz verdiğinde, dışsal krallığı değil, sonsuz olanı kastetti ini belirtmek için ona oradan uzaklaşmasını emretti; ve onun soyunun çoğalması ve çoğalması gerektiğini söyleyerek gökteki yıldızlara bir  ekil koydurdu; ve nasıl yıldı lar dünyevi bedenlerle karşılaştırıldığında saf ve berrak bir bedene sahipse, aynı şekilde İbrahim'in soyunun da göksel sonsuz olması gerekir.

59. Ancak İbrahim'in çocukları, yani. Yahudiler şu anda oradan kovuldular ve tüm dünyaya da ıldılar; bunun nedeni, Yahudi olmayanların zamanına kadar onların k rl    ve inat ılı ıdır. Yüce Rabbi tanımadılar ama O'nu reddettiler; ama kendilerini tanıdıkları zaman tekrar köke dikilecekler.

60. Onlar kökten atılmış değiller, fakat k r olmaları gerekir;

onların ışığı Yahudi olmayanlara parlasın diye; Yahudi olmayanlar da İbrahim'in bu ışığında kör oluncaya kadar (şu anda gerçekten kör oldukları gibi); ve o zaman bile İbrahim'in ışığı yeniden kendi kökünden ve kökünden doğacak ve tüm uluslara parlayacak. O zaman bile Yafet, Sam'in çadırında yaşayacak ve İsrail, tüm ulusların açık lütuf pınarına getirilecek; tüm insanlar henüz onun hakkında kördür.

61. Fakat vakit yaklaştı ve sabah yıldızı görüldü; varsa görebilmek: Ama Babil fahişesi herkesin gözlerini bağlamış; Böylece bütün uluslar gece yürüsün. Onun iğrenç fahişeliği, cenneti kirleten utancını ortadan kaldıracak olan Yüceler Yücesi'nin huzuruna çıktı. Bunu yakında deneyimleyerek, sarhoşluğunuzda bulacaksınız, diyor harikaların ruhu, kendi kökünden.

Otuz Sekizinci Bölüm

Kafir Savaşının Başlangıcının Açık
Bir Tezahürü: Nasıl *İbrahim* teslim
edilmiş *Pay*, kardeşinin oğlu; Ve Kraliyet
Rahibinin *Melkisedek* Salem'in,
Kime *İbrahim* Ondalık verdi

1. BURADA* hayallerin, amaçların, hayallerin ne olduğunu çok açık bir şekilde görüyoruz.

İnsanların niyetleri ve taahhütleri gençliklerinden beri öyle olmuştur; kendilerini nasıl Tanrı'nın suretinden çıkarıp yarı hayvani, yarı şeytani özelliklere dönüştürdüler, yani. tıpkı şeytanın aynı şeyi arzulaması ve bu nedenle krallığından kovulması gibi, gurura, açgözlülüğe ve kendi kendine hakim olmaya yöneldi.

* Ogeneral xiv.

2. Burada Yahudi olmayanlar ve Sodom'daki Ham'ın çocukları ve Gomora; ve tüm bölgede artık baskıcı güçlerini uygulamaya başladılar; İbrahim onların arasında yalnızca bir yabancıydı ve Mamre ovasında, bir çöldeymiş gibi yaşıyordu ve orada sığır besliyordu. Fakat Yahudi olmayanlar, bu dünyanın krallığı ve dışsal kudret ve güç için, iradesi ve egemenliği bugüne kadar devam eden ve başlangıcını M.Ö. kafirler ve Ham'ın çocukları, yani. Babil'den, bölünmüş dillerden.

3. Oluşturulan kelimenin güçleri, yani. özellikleri doğa kendi aralarında bölündü ve her biri bencilliğe girişti, sonra aralarında çekişme ve düşmanlık ortaya çıktı. Çünkü karanlık dünyanın doğasının merkezi, egemenliğini elde etmiştir.

insanın düşmüş mülkü; çünkü insanlar Tanrı'nın krallığı için ölüydüler, yani. sevgi ve alçakgönüllülükle yaşadı ve şu anda dış yıldızlara ve dört elemente karşı yaşadı.

4. Ayrıca şeytan kalesini Yılanın ensinde inşa etmişti.

Adam; bu nedenle yalnızca kendilerini dünyada büyük ve güçlü kılan şeyin peşindeydiler. Ve yine de, Tanrı'nın gazabıyla şeytanın onları nasıl kandırıp taklit ettiğini, böylece birbirlerini öldürdüklerini ve geçici zevkleri hayatlarından daha üstün tuttuklarını görebiliriz ki bu, insanın getirmesi gereken güneş altındaki en büyük çılgınlıktır. zavallı, aptalca bir gurur uğruna hayatını ölüm tehlikesine atıyor, oysa uğruna öldürdüğü şeyi elinde tutup tutamayacağını henüz bilmiyor. öldürür, katleder.

5. Ve şeytanın kıskançlığı ve gururuyla ne kadar çabuk hükmettiğini görüyoruz. onlara; çünkü önlerinde sahip olacakları bütün yeryüzü olmasına ve birçok ülke ve adada yerleşim olmamasına rağmen, yine de birbirlerine hükmetmek, birbirlerini soymak ve yağmalamak için savaşa giriyorlar. Böylece şeytan, insanın düşmanı olarak, kendisine hizmet edebilmeleri için onları kendi gururunun içine soktu.

6. İsa'nın onu bu dünyanın prensi olarak adlandırması boşuna değil: o oradaki karanlık dünyanın gazabının özelliğine göre bir prenstir; aynı mülk içinde ve ona göre insanı bedeniyle, ruhuyla, iradesiyle ve zihniyle yönetir.

7. Çünkü her türlü savaş ve çekişme doğadan kaynaklanır ve karanlık dünyanın mülkü, yani. Yaratıkta meydana gelen Allah gazabının dört unsurundan kibir, açgözlülük, haset, ve öfke. Bunlar, şeytanların ve tüm kötü yaratıkların yaşadığı karanlık dünyanın dört unsurudur; ve bu dört unsurdan savaş doğar.

8. Her ne kadar Tanrı İsrail halkına İsrailoğullarını kovmalarını emretmiş olsa da kafirler ve savaş başlatıyorlar, ancak emir tamamen kızgın, gayretli Tanrı'dan geliyordu, yani. çünkü kafirler kendilerini yok edecek olan öfkeyi ve öfkeyi kışkırtmışlardı. Ama Tanrı, Tanrı olarak adlandırıldığı sürece hiçbir savaş istemez; evet, kötü ya da yıkıcı olan hiçbir şeyi arzulayamaz, çünkü o, ikinci Prensibe göre, yani. Işığa göre iyi olan ve veren tek kişidir ve kendisini her şeye verir.

9. Ama karanlık dünyanın doğası gereği öfkeli ve gayretli bir kişidir. Tanrı ve yakıcı bir ateş, eğer onun gazabı uyanırsa. Bu özelliğine göre, içinde hareket eden ve alevlenen her şeyi tüketmek ister; ve Tanrı İsrail'e bu mülkle savaşmasını ve kafirleri cezalandırmasını emretti. Çünkü öfkesi onlarda alevlendi; ve onlar, ateşin tüketmek istediği ateşe atılmış odun gibiydiler.

10. Bu nedenle Tanrı'nın gazabı bir ulusun diğerini öldürmesini emretti;

hatta öfkesinden dolayı elinden alınabilir. Aksi takdirde, Sodom ve Gomorra'nın beş krallığının başına geldiği gibi, onun öfkesinin ateşi alevlenirdi. Böylece Tanrı'nın gazabı doydu kötülerin hayatında, birbirlerini öldürdüklerinde onu kendi içine yuttu.

11. Bugünlerde öyle oluyor ki, insanlar çoğu zaman Tanrı'ya düşmanlarına karşı başarı ve zafer vermesi ve onları öldürmeleri için yalvarıyorlar; Ama Allah onlara bu konuda zafer değil, dualarıyla [şiddetli arzularıyla] ve iradeleriyle uyandırdıkları öfke kılıcını veriyor. Onlar gerçek insanlar ve Tanrı'nın çocukları olsaydı, savaşa ihtiyaçları olmazdı, çünkü Kutsal Ruh savaşmaz, yalnızca sever ve verir. Fakat öfkenin özelliğine göre o, bütün tanrısızlığı ve kötü işleri tüketir ve orada daha çok şişirilir ve [öfkeyle] kışkırtılır.

12. Bir insan ateşe ne kadar çok odun katar ve onu karıştırırsa, ateş o kadar yükselir ve alevlenir; ulaşabildiği her şeyi yiyip bitirene kadar. Tanrı'nın gayretiyle ilgili olarak da aynı şey anlaşılmalıdır: Tanrı'nın bu alevlenen öfkesi Adem'de ateşlendi; ve onun kutsal dünya imajını yok etti ve Adem'den tüm insanlara geçti.

13. Çünkü, Misak çizgisinde olanlar, birinci Prensibe göre, hararetli bir gayrete sahiptiler; ruha ve bedene göre, onlarda da; biri diğerinden daha iyi değil; Yılanın ensi, Yahudi olmayanlarda olduğu gibi, tutuşmuş ruha ve ölümlülerin kaba hayvani mülkiyetine göre İbrahim'de ve onun çocuklarında da bulunuyordu; günahkar adamın benliği olmayan ama Tanrı'nın gücünde duran Mesih'in soyunun dışında; tıpkı cennetin dünyada durması gibi ama biri diğeri değil; nasıl ki cennet cehennemin içinde, cehennem de cennetin içinde duruyor ve yine de biri diğerini ne karıştırıyor ne de anlıyor; Yahut gecenin gündüzün içinde, gündüzün de gecenin içinde olması gibi; ya da doğanın ışığının karanlıkta ikamet etmesi ve parıldaması gibi.

14. Böylece, azizlerin çocuklarının, kötü adamlardan oluşan bir çeteye karşı nasıl savaş açtığını ve onları nasıl kovduklarını anlamalıyız. kafirleri ve Ham neslini yok etmek için kılıcını onlar tarafından yöneten öfkenin mülkünde; Çünkü İbrahim, kardeşinin oğlu Lut'u esir alıp götürən putperestlere karşı tüm evi ve halkıyla birlikte yola çıktı ve putperestleri vurarak kardeşini kurtardı (Yaratılış xiv. 1416). Bu, çocuklarını öfkesinin gücünden kurtaran Tanrı'nın gayretiyle yapıldı; çünkü kötülerin yok olmasına yol açan şey, kutsal adamlara da yaşam ve kurtuluş sağlar.

15. Ama Hristiyan olarak adlandırılacak olanlar (Mesih'te ve Mesih'le birlikte, Mesih'in Tanrı'nın öfkesi ve gazabı karşısında ölmesi gerekenler)

ölüm) savaş açıyorlar, bunu Hristiyanlar olarak değil, kafirler olarak yapıyorlar. Hristiyan savaşları yok; çünkü eğer bir Hristiyan ise, o zaman Mesih'in ölümüyle birlikte, Tanrı'nın benlikteki öfkesinin dört unsuruna karşı ölmüş demektir; ve Mesih'in sevgi ruhuyla yeni bir insan olarak doğdu; doğrulukla, sevgiyle ve sabırla yaşayan, kendi başına yaşamayan; ama Mesih'te Tanrı'ya.

16. Gerçek bir Hristiyan, konuşmasını ve iradesini cennette, Mesih'in yaşamında ve ruhunda sürdürür; Aziz Pavlus'un dediği gibi, sohbetimiz cennettir. Fakat Hristiyanlar savaş açtığında, bunu İsa'nın mülkünden değil, putperestlerin mülkünden yapıyorlar. Çünkü bir Hristiyan bu dünyaya ait değildir; onun krallığı cennettir; ve içindeki yeni ruhsal insana göre, o dünya için Mesih'te ölmüştür. Kâfir, yani. Yarı şeytani adam (bu dünyada kendi krallığına sahip olan, yeryüzünde hiçbir zaman yeterince yeri olmayan, ancak Tanrı'nın öfkesinin dört unsuru olan gurur, açgözlülük, kıskançlık ve gazap içinde yaşayan), Hristiyanlarda da aynı arzuları savaş, kavga ve katliam.

17. Aziz Pavlus şunu söylüyor: Üyelerinize doğruluğun silahları olsun (Romalılar vi. 13). Çünkü erkekler neden kavga eder (James iv. 1)? Bu dünyanın krallığı için; ve yine de Mesih'in söylediği gibi, onun krallığı bu dünyaya ait değildir (Yuhanna xviii. 36). Dolayısıyla onun içindeki çocuklarının krallığı da bu dünyaya ait değildir. Şimdi, eğer bedenimizi ve ruhumuzu Tanrı'nın öfkesinin silahları için feda edersek ve bu yolla yalnızca kendi çıkarlarımızı, özgürlüklerimizi ve Mammon'un ayrıcalıklarını ararsak ve bu dünyanın krallığı için birbirimizi katledersek, burada gerçekten de Hristiyan olduğumuzu düşünüyorum. ağız, ama kalp ve ruh bir kafirdir ve İsa'nın ruhundan doğmamıştır.

18. İbrahim putperestleri vurduğunda, aldığı mallardan hiçbir şey istemedi, fakat putperestlerin ondan aldığını Sodom kralına geri verdi ve yalnızca Rab'de gayretli davrandı. O, ülkesi ve krallığı için değil, kardeşini [Lut'u] kurtarmak için savaştı; bu, Rab'bin ona yönelttiği gerçek bir gayretti; ayağa kalkıp ülke ya da şehir için savaştı ve onu elde etmiş olmasına rağmen arzu etmedi ve tekrar kendi yerine gitti.

19. Ve burada Musa'nın içindeki ruh çok harikulade bir şekilde konuşuyor ve şöyle diyor: İbrahim katliamdan döndüğünde, Sodom kralı onunla karşılaştı; ve Salem kralı Melkisedek ekmek ve şarap çıkardı; O, en yüce Tanrı'nın rahibiydi, göğün ve yerin sahibiydi ve İbrahim'i kutsadı ve İbrahim ona ondalık verdi: Ve bu rahipliğin kutsal Yazıları'nda başka hiçbir yerde neredeyse hiçbir şey bulamasak da, gerçekte figürde de aynı şey vardı. İsa'nın; çünkü ruh başka bir yerde Mesih'in Melkisedek düzenine göre bir Baş Rahip olduğunu söylüyor.

20. Böylece Tanrı'nın ruhu çok gizli ve mistik bir şekilde İbrahim'in Mesih figürünü temsil eder; ve ona Salem'in kralı ve en yüce Tanrı'nın rahibi diyor. anlamlı bir dille ifade edildiği gibi, kurtuluşun ve kutsal ayin rahibi; yani Mesih İbrahim'i kutsadı ve ona ekmek ve şarap verdi,

yani. onun eti ve kanı; ve İbrahim'e ve çocuklarına kefareti eden, Tanrı'nın önündeki başkâhindir.

21. Çünkü İbrahim, Tanrı'nın gazabının kılıcını putperestlere karşı kullanmıştı. Şimdi Melkisedek geldi ve İbrahim'i yeniden kutsadı (turbanın kılıcı onu ele geçirmesin diye) ve ona ekmek ve şarap verdi, yani İbrahim'in soyuna katacağı ve onu değiştireceği göksel ens'i verdi. ete ve kana; ve burada, tipte olduğu gibi, Antlaşma'daki Baba'nın öfkesini yatıştırdı.

22. Çünkü İbrahim'le birlikte olan bu rahip gerçekten ruhsal anlamda anlaşılmalıdır; Çünkü İbrahim'in, kendisi gibi, İsa figürü altında dışarıdan bir rahibi olmasına rağmen; yine de Musa kendisinin Tanrı'nın bir rahibi olduğunu söylüyor; ve İbrahim'e dedi: Göklerin ve yerin sahibi olan Yüceler Yücesi İbrahim sana mübarek olsun; Düşmanlarını senin ellerine kapatan. Burada İbrahim'e sıklıkla figür olarak görünen ve onu her zaman kutsayan Mesih'ten başkası anlaşılamaz; Çünkü Musa'nın içindeki ruh onu aynı zamanda Salem'in kralı olarak adlandırır; bu, kurtuluş kralından başka bir şey değildir.

23. Ve İbrahim ona ondalık verdi; ondalık verdiği kişiye gerçekten de böyle bir rahiplik emri verilmiş olabilir; ama hakkında vaaz verdiği kişi bu kral ve rahipti; İbrahim'in ondalık verdiği kişi, yani. ruhun ateşli dilinin insani özelliklerinin onuncu özelliği; ve rahip ekmeğini, şarabını ve bereketini bunlara verdi. aşk ateşi, ışığın tentürü ve göksel özellik; böylece İbrahim bu ekmek ve şarapta ışığın tentürünü ruhun ateşli tentürüne dönüştürebilsin ve yeniden Tanrı'nın tam bir sureti haline gelebilsin; Adem'de kadınla ayrılmış olan. Bu nedenle Mesih, yani. kadının tentürü ona yeniden ışığın ensini verdi, böylece erkek ve dişi mülkü tek bir görüntü veya kişi haline gelebilsin. Ruh burada Salem'in kraliyet rahibinin yönetimindeki Musa'da bunu ifade ediyor.

24. Esdra, kayıp İncil'i 1 Tanrı'nın ruhunun bilgisiyle yazıcılarına yazdırırken bunu çok iyi gördü; ve bu nedenle Kutsal Ruh onu böyle kaydetmektedir: ve biz Esdra'nın İbrahim'in tarihlerini ruhun görüşünde nasıl yazdığını tam olarak görüyoruz; Çünkü İbrahim'in tüm tarihi Mesih'in kişiliği altında çizilmiştir ve Mesih'in bir imgesi ya da türüdür.

1 Not. Esdra, kaybolan İncil'i yazdırdı. 2 Esdra xiv.

25. İbrahim, Salem'in bu rahibinin ruhunu gördü; ve İbrahim kurban sunduğunda, bu rahip de sunudaydı ve Tanrı'ya sunuldu; çünkü o, bir sunu ile dünyayla barışmalıydı; bu nedenle o, Tanrı'nın bir rahibiydi.

26. İbrahim'in vasiyet sunusunu getirdi, yani. onun duası ve arzusu

imanda, Tanrı'nın kutsal ens'lerine ve aynı ens'lere, yani. ilahi esasta, Abra ham'ın ruhuna, bu rahip İbrahim oluncaya kadar Tanrı'nın sofrasında yiyebilmesi için göksel ekmek ve şarap getirildi; yani, kendisini İbrahim'de göksel bedensellik ile gösterdi, yani. ruhun gıdası doğru ekmek ve şarapla.

Otuz Dokuzuncu Bölüm

Tanrı'nın İbrahim'e bir görüntüde nasıl görüldüğü ve onun Züriyetinde onunla Antlaşmayı nasıl yaptığı; ve İbrahim'in imanının, Tanrı'nın kendisine Doğruluk olarak saydığı Antlaşma'yı nasıl etkilediğini; ve Tanrı'nın ona kurban sunmasını nasıl emrettiği: ve bundan anlaşılması gereken şey

1. MUSA şöyle diyor: Bu olaylardan sonra Rab'bin İbrahim'e bir görüntüde şu sözü geldi ve şöyle dedi: Korkma, Avram, ben senin kalkanım ve çok büyük bir ödül. Ama Abram şöyle dedi: Tanrım, çocuksuz kaldığıma göre bana ne vereceksin? ve evimin kahyası Şamlı Eliezer adında bir oğlu mu var? Ve İbrahim ayrıca şunu söyledi: Sen bana tohum vermedin; Ve lo! kulumun bu oğlu benim varisim olacak. Ve işte, Rab ona dedi: O senin mirasçın olmayacak; ama kendi bağırsaklarından çıkan senin mirasçın olacak. Ve ona ileri çıkmasını emretti ve dedi: Göğe bak ve yıldızları say, onları sayabilir misin? Ve ona dedi: Senin züriyetin de öyle olacak. İbrahim Tanrı'ya inandı ve bu ona doğruluk sayıldı (Yaratılış xv. 16).

2. Kutsal Yazıların bu kısmında Hristiyan inancının kökü yatmaktadır; çünkü Tanrı, İbrahim'e onun kalkını ve ödülü olduğunu ve ona tohumundan tohumu vereceğini söylemiştir: Tanrı İbrahim'in ödülü olacaktır; ve ona, tohumu göklerdeki sayısız yıldızlar gibi olacak kendi oğlunu ver; ve kahyasının oğlu mirasçı olmamalıdır, yani. Yılanın ensleriyle dolu olan insan tohumu hayvanı miras almayacak, ancak Tanrı'nın ödülü olan Tanrı'nın ens'i miras alacaktır. Ödülünü kendi tohumuna verecekti, yani. gökteki yıldızlar gibi bir tohum olması gereken belinin gücüne. O, Ahit'teki tohumu baktı, yani. gökteki yıldızlar gibi saf, parlak, berrak ve sayısız olması gereken sonsuz krallığın üzerine; ve İbrahim buna inandı ve bu ona doğruluk sayıldı.

3. Buraya inanmak bu kadardır yani. Söz'ü aldı ve ona sarıldı; onu arzusunun içine aldı, yani. insanın ensine. Sözleşmenin oluşturulan bileşik sözcükteki amacı, yani. İbrahim'in doğasında ve mülkiyetinde, Tanrı'nın konuşan Sözü'nü aldı,

yani. söz; ve bunların her ikisi de bir oldu ve İbrahim'in bunda imanı doğrudu; çünkü Tanrı, İbrahim'in imanının arzusu olarak kabul ettiği Söz'ü kendisine doğruluk, doğruluk ve aklanma olarak saymıştı.

4. Bu alınan veya alınan Söz, yaratıcı sözü haklı çıkardı, yani. ifade edilen, yaratılan kelime. Anlayın ki, insan mülkiyetinde şekillenen ve kendisini bir yaratık haline getiren ve kendisini üç İlkeden bir görüntüye dönüştüren, içinde benlik iradesinin arzu ve şehvet aracılığıyla kendisini karanlıkla yükselttiği o sözü anlayın. dünya malı, yani. Tanrı'nın öfkesinin ateşinde ve kendisini dünyevi bir kabalığa soktu; Şeytanın da Yılan aracılığıyla ens'ini, iradesini ve arzusunu bu iğrenç görüntüye soktuğu.

5. Şimdi, bu ens'e, bu sıkıştırılmış söze ve yaratılmış surete yardımcı olmak için ışığın ve ilahi sevginin mülkünden, yaşayan, ebedi konuşan kutsal Söz ortaya çıktı ve onun ödülü oldu. Aynı şey, Abra ham'ın doğal sözü ve gücü de kendi içine alınmış; ve arzuda alınan ve sabitlenen bu aynı Tanrı Sözü, İbrahim'in bozuk sözünü haklı çıkardı. Onun doğruluğuydu: aynısı öfkeyi yok etti, şeytanın arzusunu ve iradesini bozdu; anlayın, insanın ensinde, yani. oluşturulan kelimeye bu gerçekleşti.

6. Çünkü Tanrı'nın Sözü ve gücü olmadan iman olmaz; bu nedenle İbrahim şimdi Tanrı'nın gücünü ve vaadini kendi içindeki enlerine aldı ve aynısını ruhunun bir özü olarak biçimlendirdi veya tasarladı: bu, aklanma inancıydı; Tanrı'nın Sözü ile insanın iradesi ve arzusunun tek bir ruhsal özde birleştiğini. Böylece Tanrı, alınan veya söylenen, kavranan Söz'ü İbrahim'e doğruluk olarak kabul etti; uygunluk için. İşte imanın temeli ve kökü budur; Tanrı'nın vaadini kendi arzusu gibi almış ya da kendi arzusuna kaydetmiştir; ve aynı şeyin ondan şüphe içinde geçmesine izin vermeyin. Yakup'un da yaptığı gibi, vaat edilen Sözü kendisine alan ve şöyle dedi: Sen beni kutsayana kadar gitmene izin vermeyeceğim ve zafer elde edene kadar bütün gece Kudret Sözü ile güreşti; böylece vaat edilen Söz, uygunluk açısından kendisine verildi, yani. İbrahim'de olduğu gibi bir kutsamaya ya da büyük bir ödüle.

7. Böylece bizi çok doğru anlayın: Tanrı'nın Adem'e Yılanın başını ezenle ilgili olarak vaat ettiği Cennetteki Ahit Sözü, şu anda burada, Yakup'un insan mülkiyetine ilişkin biçimlendirilmiş sözü aracılığıyla, yeni vaat edilen sözle güreşmiştir. kelime yani. [şu anda onun içinde hareket eden] yaşayan Söz ile ve yozlaşmış insan ens'inin Tanrı'nın sevgisiyle kutsanmasını ve yaranın iyileşmesini diliyorum. Ve, Antlaşma'nın yerine getirilmesinden sonra, Tanrı'nın, Mesih'in Tanrı'nın ve insanın özünden doğabilmesi için, kendi göksel özelliğinin kutsal en'lerini insanın özüne hemen dahil etmekten memnuniyet duyacağı uzun süre ve nefes nefese kaldı. Bu nedenle Hristiyan âlemine imanın yalnızca bir tarih veya bilgi değil [aynı zamanda gerçek bir öz] olduğunu bildirin.

8. İman, kişinin iradesini Tanrı ile birleştirmesinden ve Tanrı Sözü'nü ve gücünü iradeye dahil etmesinden başka bir şey değildir; böylece her ikisi de, yani. Tanrı'nın iradesi ve insanın iradesi, hem tek bir madde hem de öz haline gelir; insanın bile Tanrı'nın iradesi olacağı. Ve o zaman bile Mesih, çektiği acılarda, ölümünde ve dirilişinde kendi insanlığına doğruluk açısından hesaba katılır; böylece insan Christus 1 [veya Kutsanmış] olur: manevi insana göre anlayın. Ve böylece İbrahim'in inancına göre Mesih'i giydik ve onun asmasındaki ve Tanrı'nın tapınağındaki ince dallar, sürgünler ve dallar olduk. Aksini öğreten ve buna inanan kişi, henüz inançsızlığın katı, katı ve yontulmamış dilindedir; Babel'in fahişeliğinde.

1 Yani. Tanrım.

9. Bu, Hristiyan inancımızın gerçek temelidir; İbrahim'in imanla Mesih'i giydiği gibi, biz de şu anda alıyoruz ve göksel dünyanın özüne göre, insanlığın göksel kısmında, insanlığıyla Mesih'i giyiyoruz; Melkisedek'in temsil ettiği ve göksel ekmek ve şarapta İbrahim'e getirdiği aynı et ve kanda, yani. bunun türünde; evet, onu Adem'de ölen göksel dünyanın özüne tamamen kabul ediyoruz ve [biz] orada canlanıyoruz ve ölümden Mesih'te diriliyoruz ve esas olarak manevi insanımızla, onun içinde yaşıyoruz. Ve o zaman bile O bizim kendi doğruluğumuzdur, biz onun içindeyiz ve o da bizim içimizde, yalnızca tek bir Mesih, tek Tanrı, tek inanç, Tanrı'nın Cennetinde, Tanrı olan kökünde ve onun gücü ve erdeminde tek bir ağaç. ; ki bu Mesih'tir ve biz Hristiyanlar olan ağacın dallarında iki değil, tamamen bir ağaç vardır: Burada, Tanrı'nın krallığını miras almayacak, Yılanın ensleriyle dolu kaba hayvani insanı anlamıyoruz (Yuhanna vi) .), ama Tanrı'nın kendi benzerliğinde yarattığı gerçek insan.

10. Usta Sophister'in ya da Babil bilgesinin yüzümüzün içine bakmasına ve nasıl bir ruhun çocuğu olduğumuzu görmesine izin verin. Biz canavarı değil, Adem'de ölen, İbrahim'in tohumundan yeniden dirilen, ölümün gücünü elinden alan, insandaki cehennemi yok eden, içimizdeki ölümü öldüren ve ölümden yeniden dirilen insan Mesih'i anlıyoruz. ve sonsuza kadar yaşar. Buzağılar ve öküzler, köpekler, engerekler, yılanlar, kurbağalar ve benzerleri değil, gösterişli hayvanlarıyla dıştan evlat edinilecek ve Tanrı'nın çocuklarını yeniden yaratacak doğru bir Hristiyan ile aynı şeyi kastediyoruz. Böyle canavarlar cennete gelmez; yalnızca ve tek başına [ve bir Mesih'ten başkası olamaz, yani] Mesih'in etinden ve kanından doğan Mesih'in çocuğu: dışarıda köpekler vardır (Va. xxii. 15).

11. Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, ey Babil, sen kendi uydurduğun yarı şeytani ve yarı hayvani dilinle, kendi sözlerin ve iradenle ejderhaya biniyorsun ve İbrahim'in inancına sahip değilsin. insan haline gelen, alınan ve oluşturulan Söz'de; ama sen köpeklerle birlikte uluyorsun; ve senin [hırlaman, alay etmen, çekişmelerin] ile olacak

köpeğin vasiyeti, garip bir çocukta İbrahim'in varisi olacaktır.

12. Ama Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: Hizmetkarının çocuğu senin mirasçın olmayacak; fakat senin sulbünden doğan, doğruluk inancından doğan kişi, köle

kadının oğlu değil, Tanrı'nın mirasçısı olacaktır. yani. garip, iğrenç hayvani Serpent'in ens'lerini tanıttı.

13. Ve Allah İbrahim'e dedi: Bu diyarı miras olarak sana vermek için seni Kildanilerin Ur şehrinde çıkararak RAB benim. Fakat İbrahim dedi: Tanrım, aynı şeye sahip olacağımı nereden bileceğim? Ve ona dedi: Bana üç yaşında bir düve, üç yaşında bir dişi keçi, üç yaşında bir koç, bir kumru ve bir güvercin yavrusu al. Ve bunların hepsini alıp ortadan böldü ve her parçayı birbirinin üzerine koydu; fakat kuşları bölmedi. Ve kümes hayvanları leşlerin üzerine düştüğünde İbrahim onları uzaklaştırdı. Ve güneş batarken İbrahim'in üzerine derin bir uyku çöktü; Ve lo! Üzerine büyük bir karanlık korkusu çöktü. Ve İbrahim'e dedi: Bununla kesinlikle bileceksin ki, senin soyun kendilerine ait olmayan bir memlekette yabancı olacak ve onlar hizmet etmek zorunda kalacaklar ve dört yüz yıl sıkıntı çecekler; fakat onları yok eden milleti ben yargılayacağım. hizmet etmeliler; ve daha sonra onları büyük bir içerikle ortaya çıkaracağım. Ve esenlik içinde atalarınızın yanına gideceksiniz ve yaşlılıkta gömüleceksiniz. Fakat dört kuşak sonra buraya tekrar gelecekler; çünkü Amorluların fesatı henüz tamamlanmadı. Şimdi güneş battığında ve hava karanlık olduğunda, işte! dumanı tüten bir fırın ve parçaların arasından bir ateş alevi geçti (Yaratılış xv. 717).

Burada Mesih'in insanlığa sunduğu sunumun doğru figürü temsil edilmektedir; ve aynı zamanda onun acısı ve ölümü, zulmü ve ayrıca onun zaferi [burada deşifre edilmiştir]; ve aynı şekilde günah ve kibir adamı, kendi ölçüsünü nasıl doldurması gerektiğini ve her birinin nereye atanacağını ima ederek.

14. Tanrı İbrahim'e soyunun nasıl gitmesi gerektiğine dair bir işaret verdi ve İbrahim şunları söyledi: Rab Tanrı! Aynı şeye sahip olacağımı nereden bileceğim? Sonra Tanrı onun önüne tohum figürünü koydu (çünkü bunu kendi doğruluğu haline gelen imanı ile anlamıştı) ve onu bir figürle gösterdi: çünkü sunu, Mesih'in sunusunu ifade eder. Üç tür canavar, yani. Her biri üç yaşında olan düve, dişi keçi ve koç, o zamanın dış insanlığının bir kısmını temsil ediyordu; dünyanın limusundan.

15. Ancak bunların üç yaşında olması, Kükürt, Cıva ve Tuzdan oluşan dışsal üç katlı insanı gösterir; Yeryüzünde tek bir özde veya maddede bulunan üç İlkenin üç özelliği.

16. Ve İbrahim'in bu üç canavarı bölmeye ve birini diğerinin üzerine koymasına, Tanrı'nın iki katlı limusunu ifade eder.

toprak, yani. karanlık dünyanın mülklerinden brüt mülk; ve ikincisi, insanın beden olarak yaratıldığı, yeryüzünde tek bir yerde bulunan, göksel dünyanın mülkünden gelen limus.

17. Ancak İbrahim'in onları bölmesi, Adem'in arzusunun getirdiği kabalığın ölümle insanlığın saflığından ayrılması gerektiği anlamına gelir; ve biri diğerinin tam karşısında yer almalı ve her biri kendi mülküne göre birbirinden bölünmeli; ışık ve karanlık bölünmüş olmasına rağmen yine de birbirlerine yakındırlar.

18. Kumru, bu hayvani mülkün tutsağı olan zavallı ruhun simgesidir; ve genç güvercin, sunuda yeniden gençleşecek olan zavallı ruhun içsel olarak kaybolmuş insanlığını simgelemektedir. yeni bir doğum.

19. Ancak iki güvercinin bölünmeyip bütün olarak sunulması, ruhtan ve göksel limusun içsel adamından hiçbir şeyin alınmayacağı anlamına gelir; özleri bakımından bütün ve bütün kalacaklar ve bütün olarak Tanrı'nın Mesih'teki kızgın ateşine sunulacaklar ve öfke ateşinden, ölüm aracılığıyla, yani. Ölümün ve cehennemin büyük karanlığı ve dehşeti boyunca, çünkü onun figürü buydu.

20. İbrahim adağını sunduğunda derin bir uykuya daldı ve onu dehşet ve büyük karanlık sardı. Uyku, Mesih'in ölümünü ve dehşeti, Tanrı'nın gazabını, yani. cehennemin uçurumu ve karanlık, karanlık dünya; Bunun için, Tanrı'nın çocuklarının bir tohumu olmak üzere İbrahim'in inancına kendisinde yer vermiş olan Söz, sunu ile birlikte (hem ruh hem de beden olarak) tüm insanlığa girmeli ve kendisini tamamen Tanrı'nın öfkesine teslim etmelidir. Baba yutulacak.

21. Ve parçalar arasından geçen ateşin tutuşması artık kutsal yanmadan çıkan Tanrı'nın kutsal ateşiydi; İbrahim'in, Baba'nın öfkesinde, cehennemdeki ölüm ve karanlıkta durduğunda ve insanlığı ruh ve beden olarak öfkeye attığında, Mesih'in ruh ve bedendeki insanlığına olan inancını kendi içinde veren, sevgiyle yanan Söz'den ve öfkeyi aşk ateşine dönüştürdü; Çünkü Baba'nın gazabı, insanlıkta alevlenen karanlık dünyanın ebedi doğasına göre, insanlıkta öyle kutsal bir ens almalıdır ki, öfke kendi ateşinde bir ışığa veya aşk ateşine dönüşebilsin.

22. İman Sözü'ndeki bu kutsal ens, Tanrı'nın öfkesinin büyük dehşetine girmelidir; çünkü ruh, esasen kendi mülkünde orada duruyordu. Bu, Baba'nın ateş özelliğinden, onun gücünden ve her şeye gücü yetmesinden kaynaklanmaktadır, yani. ilk Prensip. Ve burada ikinci Prensip, yani. aşk ateşi ona yardıma geldi; bu nedenle yaratık haline geldiği yerden yeniden kendi köküne girmesi gerekir; ve olmak

ilahi ışıktaki aşk ateşinin gücüyle renklendirilmiş ve mükemmel bir saf ilahi altına dönüştürülmüştür: bu sunu da bunun bir örneğidir.

23. Ve kuşların İbrahim'in uzaklaştırdığı leşlerin üzerine düşmesi, insanlığa aç olan ve aynı şeyi kendi içine yutacak olan insandaki Tanrı'nın öfkesinin öfkeli özelliğinin aç özünü ifade eder: İbrahim'in imanı yiyiciyi oradan uzaklaştırdı; yutulmamalı, teklif edilmeli; böylece bir öz diğerinin içine girebilir ve diğerine egemen olabilir.

24. Mesih'in sunusu (yani Mesih'in insanlığı), aslında kendisini tamamen Baba'nın öfkesine, ateşinin özüne bir sunu veya kurban olarak vermiştir; ama Tanrı'nın sevgi ruhu, ateşin öfkeli özünü engelledi, böylece ateş, Mesih'in insanlığını yutamadı. Yalnızca insanlığın öz iradesini aldı ve onu yeniden ilk evrensel tam iradeye getirdi; Onu yozlaştıran ve onu benliğe getiren insanın iradesi ona verildi. Burada yine Baba'nın iradesine dahil edildi, yani. ilk köke; çünkü Mesih de aynı şekilde dedi (o bu durumdayken veya Zeytin Dağı'nda yargılanırken kan ter içindeydi), Baba, benim değil, senin isteğin yerine getirilsin (Luka xxii. 42).

25. Evrensel mükemmellikten uzaklaşmış olan insan mülkiyetinin bölünmüş sözü, yani. BİR'den benliğe geçerek yeniden BÜTÜN'e girmeli ve Tanrı'nın ateşiyle sınanmalı, arınmalı ve arınmalıdır; ve Bir'de yaşayıp hareket edin, yani. Babanın tek vasiyetinde.

26. Mısır'daki kulluk figürü, üyeleri arasındaki Mesih'in bu dünyada yalnızca bir hacı ve yabancı olması gerektiğine ve (bu dünyanın özü olan zahiri insanın) bu dünyanın egemenliğine ve gücüne tabi olması gerektiğine işaret eder. öz; ve rahatsız edilirler ve her zaman yalnızca bir marangoz baltası olarak kabul edilirler, böylece erkekler evi inşa ederler.

27. Hıristiyan bir adam, Tanrı'nın konutu olarak evini onunla inşa ettiği Tanrı'nın baltası gibidir; hem kutsal çocuklara, hem de kötülere. Her ikisini de inşa etmeleri gerekiyor. İçten Tanrı'nın ruhundan Tanrı'nın tapınağını inşa ederler ve dıştan bakıldığında elleriyle köle olmaları gerekir; çünkü (içinde yaşadıkları) dış krallık onların değil, cennetleri orada olan ve orada Tanrı'nın öfkesiyle çalışan putperestlerindir.

28. İbrahim'e, Amoritlerin kötülüğü dolana kadar çocuklarında köleliğe tabi tutulması gerektiği çok eksiksiz ve mistik bir şekilde söylendiği gibi. Böylece burada Tanrı'nın çocuklarının Amorlulara nasıl hizmet etmesi gerektiğini çok açık bir şekilde görüyoruz. Yahudi olmayanlar da, Tanrı'nın gazabıyla miraslarını elde edinceye ve tamamen yerine gelinceye kadar

karanlık dünyanın inşası için işlerini Tanrı'nın öfkesiyle parlatıyorlar; çünkü Tanrı, Mısırlılara hizmet etmelerini ve onlar ölçülerini tamamlayıp doldurana kadar ödül olarak yalnızca belalarla karşılaşmalarını söyledi. Böylece kötülerin işlerini tümüyle bitirmeleri gerekir; ve Tanrı'nın çocukları da onlarla birlikte köleleştirilmeli.

29. Bu nedenle, Tanrı'nın sevgili çocukları, her ne kadar çoğu zaman kötü efendilere ve insanlara hizmet etmek zorunda kalsanız ve köle olarak görülmek zorunda kalsanız da, şu anda bu durum geçerli değildir; ama yine de bu konuda Tanrı'ya hizmet ettiğinizi düşünün; Çünkü nasıl siz yüreklerinizde ve ağzınızda Tanrı'nın krallığını mülkünüz olarak inşa ediyorsanız, aynı şekilde efendilerinizin kendi cehennem tahtlarını inşa etmelerine ellerinizle yardım etmelisiniz; çünkü siz Tanrı'nın her türlü yapıya uygun araçlarıdır. Bunu kendi tercihiniz ve beğeninizle değil, Allah'ın emriyle yapmalısınız.

30. Çünkü güçlü olan, fakirleri zorluyor ve onları köleliğe ve köleliğe zorluyor, bunu kendi tanrısı aracılığıyla yapıyor, yani. Doğanın krallığından, yıldızlardan ve kendi harikalarının evini inşa ettiği benlikten doğanın krallığına. Burası onun tanrısının onu kullandığı makamıdır; ve aynı zamanda sonsuzluktan önce büyük bir harikadır; ama özelliklerin her birinin kendi içinde benliğe girdiği bölünmüş dilden kaynaklanır; üzerinde en güçlü otorite. Bütün bunlara, yani. Doğanın krallığına dünyevi insan tabi olmalı, dışsal insanı anlamalıdır, aksi takdirde doğanın krallığına direnir, yani. oluş kelime.

31. Artık direnmek ya da karşı çıkmak Tanrı'nın çocuklarına ait değildir; her şeyi Tanrı uğruna yapmak, yalnızca Tanrı'nın onları kullanacağı şey; Dünyada ve ahirette Allah'ın kulları olduklarını ve O'nun emriyle O'na hizmet edeceklerini düşünmelidirler.

32. Biz burada dünyevi hakimiyeti ve düzeni yargılamıyor veya kınamıyoruz; ama biz tüm gizemlerin temelini gösteriyoruz. Hakimiyet ve yönetim, doğanın krallığından doğar ve eğer otoritesini ve gücünü, istediğini yapan, kendi iradesine sahip bir tanrı olarak değil, doğanın krallığında Tanrı'nın bir hizmetkarı olarak yönetirse, gerçekten de Tanrı'nın krallığına girebilir. . Yöneticiler kendilerini Tanrı'nın doğa krallığındaki kâhyaları ve memurları olarak kabul edip davranırlarsa, doğanın düzenini ihlal etmezlerse ve kendilerini doğanın makamının belirlediğinden daha yükseğe yükseltmezlerse ve bu nedenle kendilerini [emretmek ve empoze etmek için] küçük tanrılar haline getirirlerse iradeleri ve şehvetleri onları nereye götürüyorsa, o zaman iyi ve güzel; ama aksi takdirde, bunu Tanrı'nın İbrahim'e söylediği gibi bulacaklar: Hizmet etmeleri gereken bu halka ben hükmedeceğim.

Tarihin ve son derece harika
Tanrı'nın Ruhu'nun tipikleştirilmesi
Sara'nın Hizmetçisi Hacer ve Oğlu İsmail ve
Miraslıktan Reddi ve
İshak'ın Mirası

I. KİM İbrahim, İshak ve Yakup'un eylemlerini okuyup Tanrı'nın ruhunun ne anlama geldiğini ve bununla ne anlama geldiğini doğru bir şekilde anlarsa, onlara yalnızca bir tarih olarak, sanki içinde başka hiçbir şey yokmuş gibi bakmamalıdır. yapılan bir eylemin veya şeyin dışsal bir başarısı veya ilişkisi: Doğanın krallığıyla birlikte Mesih'in tüm krallığı burada tam olarak ortaya konmuştur; yalnızca insanın kurtuluşu işi değil, aynı zamanda insanda neyin, nasıl veya neyin sahip olacağı ve Tanrı'nın krallığını miras alacağı; Yahudilerin yalnızca kendilerinin Tanrı'nın halkı olduklarıyla övündüğü gibi değil: Hayır, durum tam tersidir, Tanrı tek bir insan türüne veya nesline değil, ağacın köküne veya köküne bakar.

1 Orgeneral xvi.

2. İki kardeş, yani. İshak ve İsmail'de her iki krallık da tipiktir; yani. İsmail'de doğanın krallığı ve İshak'ta lütuf krallığı. Ve böylece Esav ve Yakup'ta da; çünkü şu anda İbrahim'den iki satır çıktı: Japheth ve Shem'inki. Nuh'un çocukları arasında Yafet gibi ilk olan İsmail'di. Ve aynı şekilde Adem'in çocukları arasındaki Kabil de; bunlar, kökeni Baba'nın mülkiyetinden olan ve eğer bir yaratık ortaya çıkarılacaksa (ya da bir yaratığın üretilmesine yönelikse) her zaman ilk olması gereken doğa krallığına işaret eder.

3. Daha sonra doğayı içine alan lütuf krallığı gelir; çünkü ışığın olması için önce ateşin olması gerekir; ateş ışığı doğurur, ışık da ateşi kendinde tecelli ettirir; ateş alır, yani. doğa kendi içine çekilir ve ateşin içinde barınır.

4. Aynı şeyi insanlığın iki özelliğiyle ilgili olarak da anlamalıyız, yani. Ateş ve ışığa göre iki Prensipte; yani. Babanın ve Oğul'un malına göre, öfkeye göre ve sevgiye göre, her ikisi de bir özdedir.

5. Ancak insanın iradesinin kendisini doğanın krallığına tabi kıldığını görünce, doğa krallığı artık kendi mülkiyetini insanın suretinde, en yüksek Tanrı'da, özellikle de Tanrı'nın Ruhu ve Sözü'nün hareket ettiği bu harika adam İbrahim'de temsil ediyordu. kendisi. Şimdi ebedi İlkelerin figürleri, yani. her iki iradeden de, tüm özleri ortaya çıkaran ve şekillendiren Tanrı Sözü'ne tek bir adamdan temsil edildi; İsmail'deki isyankar itaatsizlik ve İshak'ta alınan iman Sözünün gücünden doğan kutsal itaat.

6. Burada iki tür ortaya konmuştur; yani. İsmail'de fakir, hasta, huysuz, kötü, yozlaşmış Adem, Tanrı'nın iradesinden düşmüş; ve İshak'ta, zavallı yozlaşmış Adem'e yardım etmek, onun sapkın iradesini ölüme ve ölüme sokmak ve aynı şeyi Tanrı'nın ateşinde yeniden arındırmak için gelen Mesih'in sureti [temsil edilmiştir]; ve onu aşk ateşinde ve Tanrı'nın ilk ebedi iradesinde, Baba ve Oğul'un öfkeli öfke ateşinde ve sevgi ışığı ateşinde tek irade ve öz olduğu yerde yeniden canlandırın.

7. Çünkü ilahî mülkün hareketiyle, Allah doğayı hareket ettirip yaratıkları yarattığında, iki özellik yani. doğadaki sevgi ve öfke birbirinden koptu; böylece Tanrı'nın gizemi, yani. görünmez manevi dünya tezahür edebilir ve çekişme ve karşı irade içinde bir güreş [sevgi mücadelesi] sporuna dönüşebilir.

8. Çünkü tek bir irade olsaydı, o zaman bütün özler tek bir şeyi yapardı; ama karşı-iradede her biri kendi içinde kendi zaferini ve coşkusunu yüceltir. Ve tüm yaşam ve bitki örtüsü bu mücadelenin içinde yer alır ve böylece ilahi bilgelik tezahür eder ve tefekkür ve sevinç krallığına şekil verir; çünkü zaferde sevinç vardır. Ancak tek bir irade kendi kendine tezahür etmez, çünkü onda ne kötülük ne iyilik, ne sevinç ne de üzüntü vardır; ve eğer olsaydı, yine de o, yani. Tek iradenin kendini gösterebilmesi için önce kendi içinde bir karşıt haline gelmesi gerekir.

9. Burada da aynı şeyin İshak ve İsmail ile ilgili olarak anlaşılması gerekir: Çünkü Mesih, İbrahim'in tohumundan doğmalıdır; ve yozlaşmış adamın da Mesih'in yardım etmesi ve kurtarması gereken bu İbrahim'in soyundan doğması gerekir.

10. Mesih için, yani. Tanrı'nın Sözü ve İradesi, onun kutsal göksel ens'inde, insanın isyankar enes'ini ve iradesini aldı ve aynısını onda benliğin çilesine, hatta insanın isyankar mürted iradesinin yaşamının başlangıcında ortaya çıktığı köküne kadar getirdi. yaratılış, yani. ebedi doğanın gazabına, Baba'nın mülkiyetine, o doğaya; ve isyan eden insan iradesini aşk ateşi aracılığıyla aynı ateşte yeniden canlandırdı ve Tanrı'nın sevgisini ve öfkesini birleştirdi veya kefareti etti, yani. insan iradesindeki bölünmüş doğa; Doğa, dünyanın yaratılışında kendisini harikaların tezahürüne zıt olarak tanıtmıştı.

11. Şimdi bizi burada çok keskin bir derinliğe göre doğru anlayın; Mesih kral ve hiyerarşi olmalıdır, yani. ebedi krallıktaki insan prensi; ve krallık kendine özgüydü. Şimdi onun tebaası, yani. hizmetkarları kendisinden farklı kişiler olmalı ve bunların hepsi kendi iradesini tek bir soydan geliyormuşçasına ona aktarmalıdır. O, dallarına vermesi gereken ağaç olmalıdır. insanlığın geri kalanına özsu, güç ve irade verdi ki ona meyve versinler. Ancak

kendisi olan ağacının dallarını görmek; kötü hale geldiklerinde, kendisini onların kötü özüne verdi ve gücünü ve erdemini onlarda ortaya koydu ki, onlar tekrar iyi olsunlar ve kendisinde gelişebilsinler.

12. Ve bunun gerçekleştirilebilmesi için ağaç ve ağacın dalları ayırt edilmeli veya birbirinden ayrılmalıdır ki, bu ağaçta oluşan doğa bilgeliğinin harikaları sona ermesin ve boşa çıkmasın; bunun için Tanrı kendini yaratılışa yöneltti ve doğanın iradesini kesti; yani. oluşturduğu kelimeyi tam tersi hale getirdi.

13. İshak, Mesih'in ensinde doğmuştur, yani. İbrahim'in imandaki kavranmış veya biçimlendirilmiş iman sözünde ve Mesih'in figüründe yer alıyordu; o tamamen ve yalnızca göksel enslerden değil, her ikisinin de dışındaydı; İbrahim'in Ademsal ens'inden ve tasarlanan veya kavranan iman sözünden; ve İsmail, yozlaşmış mülkiyete göre, Adem'in ensinden, İbrahim'in kendi doğasındandı; o tamamen İbrahim'in ruhunun ve ruhaniyetinin özünden çıkmıştı, fakat İshak'ın üzerine aktarılan imanın kavranmış sözünden değildi.

14. Şimdi İsmail, iman sözünden önce babası İbrahim gibiydi; ve ayrıca İshak'ın ilahi, doğuştan gelen veya doğuştan gelen Sözü'nden gelen arzuya ilişkin aynı inanç sözünü almalı veya almalı ve onu ona olan inancın özüne getirmelidir. Çünkü Tanrı, Mesih'in insanlığını meshetti ve Mesih'in insanlığı da onun dallarını ve dallarını meshetti. arzularını da ona getirenler; ve böylece onlar da aynı birleşme noktasına gelirler; Tanrı, İbrahim'in soyunu, onun inancının arzusu doğrultusunda meshetmiştir.

15. Böylece İsa'nın figürü İshak'ta ve Adem'in figürü İsmail'de temsil ediliyordu; ve Abram'da Tanrı ve Adem zıt durumdaydılar. Tanrı, Adem'i Abram'da yeniden kendi Antlaşmasına, sözüne ve iradesine aldı ve İbrahim'in Tanrı'dan aldığı ve Abram'ın aklandığı bu aynı Antlaşma, söz ve iradede Mesih doğdu; İsmail'i ve Adem'in (arzularını ona sokmaktan başka bir şey yapmayan) zavallı, yozlaşmış çocuklarını kendi sözüne ve göksel ens'lerine kabul eden ve onları Babasına teslim eden, yani. İbrahim'in bağrına, Babasının ilahi sevginin ebedi kutsal Sözü'nü içine yerleştirdiği veya batırdığı, biz zavallı Havva'nın çocukları üzerinde şefkatin bulunduğu yer.

16. Böylece İbrahim'in köle kadını ve özgürler ile ilgili olarak İbrahim'e söylenenin ne anlama geldiğini şimdi tam olarak anlayın: "Köle kadının oğlu özgürlerin mirasçısı olmayacak (Yaratılış xxi. 10; Gal. iv) .30). Yalnızca dışsal mirasla ilgili değil, Tanrı'nın evlat edinilmesinin veya soyundan gelmenin ebedi mirasıyla ilgili konuşuldu.

17. Doğanın asi iradesi, annesi Hacer'den ve İbrahim'in yeni doğuşla alay eden doğal Ademsal iradesinden miras aldığı İsmail'deydi.

18. Çünkü Şeytan, kendi iradesini, Yılan'ın ens'inde benliğe eğilimli olan ve yeni doğuşla yalnızca alay edip küçümseyen insan iradesine sokmuştu; tıpkı şeytanın yalnızca küçümseyen ve küçümseyen biri olması gibi. Öfkenin nasıl olduğu söylendiğinde, yani. Prensi ve sahibi olduğu sonsuz doğanın öfkesi insanda yeniden sevgiye dönüşecektir, bu ona gülünç gelir. Bu sahte ruh İsmail'de sövücü ve alaycıydı; Tanrı onun hakkında şöyle dedi: Köle kadının oğlunu kovun, yani. bu alaycı; çünkü alaycının ruhu ve iradesi özgür olanın mirasçısı olmayacaktır. Allah'ın tek iradesiyle.

19. Ama şimdi bunu İsmail'in bütün kişiliğiyle ilgili olarak anlamayacağız; sanki Allah onu amacından dolayı ilahi evlatlıktan reddetmişti. Hayır hayır; tam tersi açıkça kendini gösteriyor; Hagar, hanımının değil de kendisinin hamile kaldığını görünce gururlanmaya başladı; ve metresi Sarah tarafından hafifçe ayarlandı; ve Sarah bu yüzden onu sert bir şekilde azarladı ve ondan kaçtı. Sonra Rabbin meleği onunla karşılaştı ve ona şöyle dedi: Sara'nın cariyesi Hacer, nereye gideceksin? Tekrar hanımınıza dönün ve alçakgönüllülükle kendinizi ona teslim edin, tohumunuzu öyle çoğaltacağım ki, sayılamayacak.

20. Ve Rabbin meleği ona şöyle dedi: İşte, hamilesin ve bir oğul doğuracaksın ve onun adı İsmail olacak; Çünkü Rab çektiğiniz sıkıntıyı duydu. Vahşi bir adam olacak; onun eli herkese karşı olacak, ve herkesin eli ona karşı olacak; ve bütün kardeşlerinin önünde oturacaktır. Ve kendisiyle konuşan Rabbin adını çağırdı: Sen Tanrı beni görüyor; çünkü dedi ki: Burada bana göz kulak olan O'nu gördüm. Bu nedenle bunun yapıldığı kuyuya, bana bakan yaşayanların kuyusu adını verdi (Yaratılış xvi. 814).

21. Bu rakamı şöyle anlayın: Hacer kendi iradesiyle kaçtı; yani. itaatsizlikte, yani, gazabın özelliğine göre şeytanın prens olmayı arzuladığı doğanın iradesinde. Bu irade, Mutabakat'a boyun eğmeyecek ve özgür olana itaat etmeyecektir. Tanrı'nın tek özgür iradesi: Şekilde Hacer kaçtı; çünkü benlik iradesi uçup gitmeli ve tamamen ölmeli, Sözleşmeyi ve evlat edinmeyi miras almamalıdır. Ama Rabbin meleği Hacer'le karşılaştı ve şöyle dedi: Nereye gideceksin, Sara'nın cariyesi Hacer? Tekrar metresine dön ve onun elinin altında kendini alçalt. İşte hamilesin ve adını İsmail koyacağın bir oğul doğuracaksın; Çünkü Rab çektiğiniz sıkıntıyı duydu. Bunun anlamı şudur:

22. Seni doğanın krallığının büyüüne kapılmış zavallı sefil adam; doğa sizi gerçekten de kendi karşıtıyla, harikalarıyla ortaya çıkardı; ve şeytan seni zehirledi, öyle ki, Tanrı'nın çocuklarının muhalefetine rağmen yeryüzünde vahşi bir adam olasin;

onlar sizin tarafınızdan denenmeli ve uygulanmalı ve sıkıntıya getirilmeliler ki, onlar da kutsal özden kurtuluş köklerinin özünü güçlü bir şekilde ortaya koyabilsinler ve baskı içinde, hareket etsinler, eyleme geçsinler ve şevkle nüfuz etsinler. tamamen uysal, yumuşak ve dingin olan aşk ens aracılığıyla arzu; Öyle ki, bu zıtlık ve mücadelede ilahi Olan'ın da meyveleri büyüsün. Vahşi iradeniz gerçekten de dışarı atılmalı ve utandırılmalı, ancak yeniden özgür iradeye dönülmeli, yani. Tanrı'nın tek iradesine boyun eğ ve özgür olanın önünde kendini alçalt; çünkü senin sefaletine ve ıstırabına baktım ve seni huzurumdan atmadım, sadece yabani mülkü, yani. doğal benliğin iradesi.

23. Ama bu dünya zamanında da ona sahip olmalıyım, çünkü o, tüm kardeşlerinin huzurunda yaşayacak ve onlara karşı muhalefetiyle birlikte Tanrı korkusunu öğretecek. Ama sizi yalnızca tövbe ederek özgürlüğe döndürün. Seni öyle çoğaltacağım ki, soyun sayılmayacak.

24. Neden alaycıya bile böyle davranılmalıdır? Çünkü Tanrı'nın doğadaki tezahürünün harikalarının krallığı onda yatıyordu. ateş dünyasından, Tanrı'nın gücünden ve her şeye kadir olmasından; bunu yine Mesih'te sevgiye katacaktır, yani. tek özgür Olan'a. Ama Hacer, yani. Ateş ruhunun doğasının iradesi dönüştürülmeli ve tövbeye girmeli, özgür olanın önünde alçakgönüllü olmalıdır, yani. tek merhametli aşk iradesi, yani. Ahit'in önünde ve İshak'taki tohumdan önce ve asi iradeyi kendinden uzaklaştır.

25. Ve bu nedenle Rab, onu karşılaması için meleğini gönderdi ve sesiyle kendisini ona gösterdi ve o da Rab'bin adını verdi, Sen Tanrı beni görüyor: Burada ona bakmanı gördüm
Ben.

Yani aksi veya isyankar irade özgür olandan kaçtı, yani. Tanrı'dan. Ama Tanrı zavallı, zavallı ve tutsak ruha bir kez daha baktı ve onu yeniden çağırdı. Ve sonra ruh şöyle dedi: Kesinlikle burada bana bakmanı, bundan sonra benliğimin iradesini, yani. doğanın kendisinden kaçtığı; bu kadar.

26. Alaycı olduğu zaman, yani. bencillik doğası gereği öne çıkmıştır ve kendisini (bazen cennette kendilerine tahsis edilmiş ens'lerinde çalışmayan) kardeşlerine karşı bir muhalefet haline getirmiş ve küçümseme ve küçümsemeyle onlara karşı çıkmıştır; ve Tanrı'nın çocuklarının egzersizi için kendisine verilen doğa görevini yerine getirdi; o zaman Tanrı alaycıyı da ruhu çalıştırmamanın aracı olarak görür ve ruhun yok olmasını istemez. Ona tekrar bakar, talimat verir, çağırır ve onu insanın vicdanına da çeker; anlamı şu: ben doğanın işini kendi irademle neredeyse tamamlamışken bile o bana göz kulak oldu.

1 Ruhun güçlerini anlayın; ve aynı zamanda ışığın hüküm sürdüğü tüm kutsal adamlar.

27. Hacer'in Allah tarafından böyle görülmesi, hanımına itaatsizlik edip ondan kaçtığında ve şüphesiz hanımına karşı zıt bir iradeye sahip olduğunda, aynı şey kadını çok fazla sıkıntıya soktu, duygulandı ve etkiledi. Böylece metresi yani. Sarah da egzersiz yaptı, böylece ciddi bir şekilde kendi içine yöneldi ve suçunu ortadan kaldırması için Tanrı'ya seslendi ve dua etti; o kısırdı ve onu kutsayın ve onu verimli kılın; aynı zamanda İbrahim'in kutsal soyunu onun kutsanmış tohumunda alması gereken evi veya kabı da arındırdığını ve İbrahim'in kutsanmış soyuna doğanın herhangi bir insani ahlaksızlığını sokmadığını; ama İbrahim'in soyunu alabileceği doğru bir ilahi arzuya sahip olmayı arzuluyordu.

28. Ve bu nedenle bile Tanrı, hayvani şehvetin onda hakim olması ve İbrahim'in kutsanmış soyuna karışmaması için onu yaşlılığına kadar kısır yaptı; çünkü o, tüm insani gücünü (yani, doğanın krallığına ilişkin olarak kendi içinde hareket eden, Sözleşme'deki kadının tohumunu) İbrahim'in tohumuna vermeliydi; hayvani şehvetin ahlaksızlığından değil, biçimlendirilmiş sözün doğasının arzusundan. Bu nedenle, Adem'in getirdiği hayvani şehvet (şehvetin içinde şeytanın ölüm yuvasını oluşturduğu), ilk önce onda tamamen mahvolmuş olmalı, böylece içsel doğa sadece arzuda ayakta kalabilin, yani. oluşturulan kelimenin yaratıkla ilgili ensleri.

29. Çünkü İbrahim'le yapılan Antlaşma'da vaat edilen Söz kendisini İbrahim'in soyundan Sara'nın soyuna vermelidir; yani. Venüs'ün tentüründeki kadının matrisine girin ve Adem'den bir kadına ayrılan aşk tentüründen dişi ens'i alın. Gerçekte, Adem ve Havva'da kaybolan ve ilk kez Mesih'te ortaya çıkan, onun içinde kapalı olan kutsal göksel ens'in belirgin yaşamına göre değil, göksel ens'in içinde bulunduğu doğanın biçimlendirilmiş sözünün krallığına göre. Sınırın veya göz işaretinin Sözleşmenin sonunda durduğu Meryem'in enslerinde Sözleşme önermesine kadar kapalı kaldı.

30. Dolayısıyla Hacer ve oğlu İsmail (kendi iradesine, yani şeytanın getirdiği arzuya ve onun dışsal düzenine gelince, kardeşleriyle alay ediyordu ve onları çalıştırıyordu) doğanın bir aracı olmalı, Tanrı bu sayede harikalarını gösterdi.

31. Ama Tanrı, doğayı ondan ebediyen uzaklaştırmayacağına ve böylece onu, sevgiden ve öfkeden dolayı bilgelik harikalarının açılmasına, [iyilikte ve iyilikte harikaların yaratıcısı olarak] zamanında tersine kullanacağı için. kötü], aynı şekilde, insandaki ruhu yargılayamayan doğuştan gelen kötü özelliği de anlamalıyız.

32. Ama sahip olduğu özgür irade, eğer bununla birlikte benlikteki kötülüğü sürdürürse, bu onu mahkum eder. Çünkü bir daha Bir'e girmeyecek, yani. sessiz dinlenmeye. Onun kınanması kendi içindedir; ve onsuz olmaz; kendi cehennemini kendi içinde yaratır; yani uyanır,

ebedi manevi doğanın merkezinin dışında, bizzat Tanrı'nın gazabı; yani. karanlık ateş dünyasının mülkü. İçinde Tanrı'nın sevgisinin değil, özü ve özü olan öfkesinin çocuğudur.

33. Çünkü eğer ruh kendi iradesiyle ölürse, o zaman cehennemde ölmüş demektir. öfkeli doğanın krallığına. Şimdi, Hacer'in "Sen Tanrı beni görüyorsun" dediğinde başına geldiği gibi, Tanrı ona tekrar bakmadıkça, bunu kendi kendine yeterliliğiyle yapamaz. Ve bu nedenle burayı ya da çeşmeyi, yaşamının ve görmenin çeşmesi olarak adlandırdı. Çünkü yaşam pınarı orada bile onda kendini gösterdi ve onu yeniden dönüşüme getirdi.

34. Çünkü o, oğluyla birlikte Tanrı'nın amacından veya seçiminden dışlanmamalıydı; ancak Tanrı, her iki krallığın da yalnızca figürünü kendi tohumlarında ortaya koydu, yani. İsmail'in ve İshak'ın kılde: Çünkü Tanrı daha sonra İbrahim'e şöyle dedi: Üstelik İsmail hakkında da seni duydum: İşte, onu kutsadım ve onu verimli kılacağım ve onu fazlasıyla çoğaltacağım; on iki prens doğuracak; ve onu büyük bir ulus yapacağım (Yaratılış xvii. 20).

35. Şimdi, Tanrı'nın kutsadığı şey, Piskoposun kendi mantığıyla kutsallığını bozmaması veya iğrenç hale getirmemesidir. Onu, Babil'in yargıçları gibi mahkûmiyete mahkum etmek yerine, doğanın harikalarını ortaya çıkarsın diye, doğa krallığında yönetici olarak atadı; onun elinde bir çoban asası, Kutsal Yazıların gizemlerini dünyevi gözlerle [veya endişelerle] açıklamak ve bunlardan sonuçlar çıkarmaktan daha güzel ve daha uygundu; bunlar aslında şeytana hizmet eder ve insanları ahlaksız ve saygısız yapar.

1 Tanrı. 2 İsmail.

36. Her ne kadar İsmail daha sonra annesi Hacer'le birlikte sürgüne gönderildiyse de, İbrahim'in mallarının mirasına ulaşamadı; aynı şeyin, mantığın kendisinde gördüğünden çok daha farklı bir şekli vardır. Tanrı, İsmail'i doğa krallığında bir prens olarak belirledi; ve İshak'ın lütuf krallığında bir prens olması. İsmail'in tuhaf (ya da başka türden) malları olmalı, çünkü o, Misak çizgisinin dışına çıkmamıştı; ve İshak, Antlaşma soyundandı; ve bu nedenle Tanrı İshak İbrahim'in mallarını verdi; kutlu miras, çünkü o, bereketten doğmuştur ve malların Rabbi ondan gelmelidir. Bu nedenle, bu arada, Rab gelene kadar kendisi de aynı egemenliğin sahibi olmalıdır; İsmail de aynı Rab'bin (sonra gelecek olan) hizmetkarı ve bakanı olmalıdır.

37. Çünkü doğanın çocukları, kendi iradelerinin efendileri değil, lütuf krallığının hizmetkarlarıdır; Mesih'in krallığının mirasına kendi iradeleriyle girmemelidirler; çünkü bu, herhangi bir insanın kendi iradesinin yeteneğinde aynı şeyi istemesi, alması, süttten kesmesi, koşması veya gitmesi değildir; ama bu Tanrı'nın merhametinde yatıyor

(Romalılar ix. 16). Bu bir lütuf krallığıdır, yalnızca bir nesil insana miras kalan bir krallık değildir. Ama Tanrı bunu İbrahim'in soyundan gelen lütufla verdi.

38. Alaycı İsmail, kutsal mirastan atılmalıdır, çünkü o, miras soyundan doğmamıştır. Mesih'in kişiliğini temsil eden İshak gibi, Tanrı'nın özel armağanındandı. Çünkü Tanrı'nın bereketinin mirasçısı yalnızca Mesih olmalıdır ve bu bereket, doğanın hakkı nedeniyle aynı haklara sahiptir; geri kalanların hepsi kendi aralarında onun konukları gibi olmalı; çünkü Yafet, Sam'in çadırında çadırın efendisi ve efendisi olarak değil, ama bir hizmetçi olarak yaşamalı.

39. İshak'ın kişiliği de, doğuştan gelen Ademsal doğasına göre, burada bir hizmetçi olmaktan başka bir şey değildi; ama mirasçı olarak seçilmiş olması, onu, kendisinden çıkacak olan Rabbinin vekili veya vekili olarak ona bahşeden Tanrı'dandı; Tanrı'nın verdiği mülkü, sanki Antlaşma'nın yapıldığı yer ya da malikaneymiş gibi kendi içinde taşıyordu. Anlayın, Tanrı'nın Antlaşması'nda Mesih'i kendi içinde taşıdı ve doğanın hakkı gereği mallar yalnızca ona aitti, çünkü o, ilahi doğası gereği Tanrı'nın çocuğuydu ve Tanrı'nın yarattığı her şeyin mirasçısıydı.

40. Ancak diğerlerinin tümü için göksel mallar doğal bir haktan kaynaklanmadı, çünkü onlar Adem'deki doğa hakkını kaybetmişlerdi ve bunlara yalnızca verenin karşılıksız armağanı ve lütufkâr başışı, hatta Tanrı'nın merhameti sayesinde ulaşmışlardı. ; bu nedenle İsmail, İbrahim'in kendine özgü mallarının mirasından çıkarıldı; Mesih'in krallığının gelecek figürü burada temsil ediliyordu.

41. Ve İbrahim'in Mısırlı tuhaf bir kızla yatması ve onun soyundan bir oğul sahibi olmasıyla bunu açıkça, yeterince ve tam olarak ortaya koymuş olduğumuzu görebiliriz; bedeninin ve ruhunun özünden vazgeçmiş ve daha sonra bu oğlunu mirastan reddetmiş; öyle ki, burada doğru çocuk mirasının şeklini açıkça görüyoruz; bu Antlaşma'dan, Mesih'in bedeninden ve ruhundan doğmadıkça hiç kimse evlat edinilmeye (ya da Tanrı'nın gerçek çocukluğuna) gelemeyiz.

42. Yaşlı Adamik adam, Yılanın ensinden kendi iradesine göre tamamen reddedilir ve bir kenara atılır; o, Tanrı'nın krallığı için yararlı (veya tamamen uygun olmayan) bir şey değildir; o yalnızca, evin süpürüldüğü bir çalı gibi, Tanrı'nın çocuklarını kanıtlaması ve eğitmesi için bir araçtır.

43. Ruh, kendi iradesini sonsuza kadar bırakmalı ve kendisinde, Tanrı'ya göre Adem'de kaybolan ve Mesih'in aracılığıyla yeniden tanıtılan göksel ens'ten doğmalı veya üretilmiş yeni bir bedene sahip olmalıdır. ruh.

44. Adem'in günahkar davranışından doğan tüm insanlarda, tanıtılan gayri safi hayvan mülkiyeti de aynı şekilde Tanrı'nın krallığından reddedilir.

İshak ve İbrahim'de olduğu gibi İsmail'de de tohum; ama Antlaşmadaki ens sonsuza dek yaşayacak ve Kıyamet Günü'nde, bu dünyanın özünün krallığından olan dünyanın limusundan Adem'de yaratılan gerçek insanı yeniden giydirecek; yine de dünyanın kabalığı değil, kendini bir yaratılışa vermiş olan biçimlendirilmiş sözün enleri.

45. Mesih'in içsel özü (ruhun, Mesih'in ruhundan, etinden ve kanından göksel bir beden olarak ona koyduğu) ruhsaldır. O, zahiri insanın ölümüyle ölmeyen manevi bir bedendir; evet gömülmedi; bir daha da ortaya çıkmaz; ama Mesih'te öldü ve gömüldü, herkes için ve her şeyde yeniden dirildi ve sonsuza dek yaşadı, çünkü o ölümden yaşama geçti.

46. Ve bu nedenle İsmail babasının mallarının mirasına girmedi, çünkü henüz beden ve ruh olarak Mesih'i giymemişti. Ama İshak onu Antlaşmaya dahil etmişti. birleştirilmiş Söz'deydi ve Mesih artık Tanrı'nın armağanı olarak kendisinde doğal bir hak olarak Ahit'te yer alıyordu; kendi gücünden ve yeteneğinden değil, Vericinin gücünden, hatta Antlaşmanın gücünden.

47. Fakat şimdi İsmail, bunu Tanrı'dan çocuksu [veya evlatlık] bir hakla almış olan Mesih gibi, miras yoluyla alınan evlat edinme veya çocukluktan değil, Mesih'ten gelen Sözleşmeyi üstlenmelidir. Ve şimdi bunu elde etmek için İsmail'in bunu yapması gerekiyor, yani. annesi Hacer'in yaptığı gibi kendisini görmenin ve yaşamanın pınarında görmeli ve kayıp oğluyla birlikte tekrar Baba'ya dönmelidir; ve Mesih'te İbrahim'in, yani varisi İshak'ın ayakları önünde yere kapanın; ve onu bir hizmetçi ve gündelikçi olarak evine (ki bu Mesih'in insanlığı, yani manevi dünyadır) kabul etmesi için dua edin; çünkü artık mirası üzerinde hiçbir hakkı kalmamıştı; o sadece yabancı bir annenin üvey kardeşi [veya damadı] olarak doğmuş ve doğmuştur, yani. doğanın krallığının.

48. Ve Mesih, onlara merhamet etmek için onların uğruna geldi; çünkü kendisi de bedendeyken şunu söyledi: Doğruları değil, zavallı günahkarı, İsmail ve Adem'deki kardeşini aramaya geldi; Isaac'teki çizgisi değil; çünkü bütünün Hekime değil, hasta, yaralı ve zavallı günahkara ihtiyacı vardır (Luka v. 31, 32).

49. Ve biz burada, Tanrı'nın belirli bir sayıyı ve topluluğu lanetlemeye, geri kalanını da kurtuluşa emrettiğini öğreten Babil'in yaptığı gibi, Ön Hedef ve Lütuf Seçimi hakkında bu kadar körü körüne bir sonuca varmayacağız.

50. Eğer durum böyle olsaydı, o zaman doğanın, Tanrı'nın bir çocuğunu doğurması ve doğurması gerektiğinde sınırlı, sınırlandırılmış ve belirlenmiş olması gerekirdi ve hiçbir şey özgür durumda veya özgürlükte olmazdı; evet, Tanrı o zaman değişmez [tek, sonsuz] iradesini bir başlangıca ve sınıra hapsedmeli ve kapatmalıdır ve insan mülkiyetinde hiçbir şey özgür olamaz, ancak herhangi biri ne yaparsa yapsın, bu kaçınılmaz olarak böyle olmalıdır.

geçmek için, bırakalım, çalsın, çalsın, öldürsün ya da Tanrı'ya küfretsin ve istediği gibi yaşasın, öyle olmalı. Eğer bu doğruysa, o zaman On Emir ve tüm doktrinler, öğretiler ve kanunlar hiçbir işe yaramazdı ve Tanrı onu buna zorlamadıkça kimsenin tövbe etmesine gerek yoktu.

51. Diyorum ki, kim bunu öğretirse, Tanrı'nın adını boş yere kullanıyor ve alıyor ve sonsuzluktan özgür olan ve kendisini tüm zavallı günahkarlara sunan Tanrı'nın kutsal adını korkunç bir şekilde kirletiyor ve hepsinin aynı noktaya gelmesini emrediyor. onu (Matt. xi. 28).

52. Misak gerçekten de İshak'ta kurulmuştu, yani. ilahi kudret ve hakimiyet; ama bu, Antlaşma doğrultusunda hiçbir insana verilmedi, yalnızca ve yalnızca İnsan olan Mesih'e verildi, böylece hiçbiri özel bir haktan dolayı Tanrı'ya gelmedi, hepsi Bir'in lütfuyla geldi; ve Tanrı, Mesih'teki merhametini ve şefkatini herkese ilan etti ve o olmadan, Yahudilere lütuf kapısı da yoktu. İbrahim'in soyuna ve ayrıca Yahudi olmayanlara; hepsi sadece lütufla kabul edilen ve onda yeni doğan çocuklardır; ve ne Yahudiler ne de Yahudi olmayanlar, Mesih'in yaşamı olmadan [merhamete kabul edilmezler]; Tanrı'ya baskı yapan (veya ciddiyetle gelen) tüm insanlar, yani. Mesih'te sunduğu lütufla kabul ettiklerinin tümü O'nun lütfuna.

53. Bu nedenle Mesih, kendisini tanımayan ama çarmıha geren düşmanları için de dua etti; öyle ki, Tanrı onları kendisinde bağışlasın ve lütuflarını kabul etsin; Mesih'i bedenlen tanımayan, ancak Tanrı'nın lütfuna uçan tüm ulusların bu girişe açık bir kapısı vardır ve Tanrı'nın merhametine alınırlar.

54. Çünkü Mesih'ten başka (ya da onsuz) hiç kimse çocuksu mirasa sahip olamaz;

mallar yalnızca ona aittir, yani. erkeklerin hiyerarşisi; kendisinin de söylediği gibi, Baba, bu adamlar senindi, ama sen onlara beni verdin ve ben de onlara sonsuz yaşamı veriyorum (Yuhanna xvii. 6). Ve bu nedenle bu ona aittir, çünkü o, kendi özünden, sonsuzluktan doğan Tanrı'nın Oğludur.

55. Adem aynı zamanda Tanrı'nın kendi özünden yarattığı doğal oğluydu. Fakat çocukluğunu ve mirasını kaybetti ve kendisiyle birlikte bütün çocuklarıyla birlikte kovuldu; İsmail'in çocuksu ya da evlatlık mirasından kovulması gibi.

56. Çünkü İbrahim'de gerçek evlatlığın mirası yeniden ortaya çıktı; ancak İsmail, oğul geminin mirasından değil, reddedilen tohumdan doğdu. Ama şimdi Tanrı, karşılıksız lütfuyla, İbrahim'deki kutsal mirasını, kendi içinde İbrahim'in tohumuna veren, bu yeni annede reddedilen tohumu yeniden kendi içinde çocuksu bir tohuma dönüştürmesini teklif etti.

57. İsmail'deki benlikteki asi kaçak Adem'in iradesinin bu anneye alınması gerektiği anlamına gelmez; hayır tamamen aynı

İsmail ile birlikte evlatlık mirasından her bakımdan kovuldular. Kendisi için ve kendi isteğiyle ölmedikçe ve doğal bir haktan hiçbir şey istemeyen ve arzu etmeyen kayıp oğul olarak Mesih'te Tanrı'ya dönüşmüş bir vasiyetle gelmedikçe yeniden doğamaz. ama yalnızca malların Rabbi ona merhamet etsin ve onu tekrar gündelikçi olarak kabul etsin. Bu dönüştürülmüş iradeyi Tanrı, lütufkar, karşılıksız olarak verilen mirasına dahil eder; yani. İbrahim'in mallarını Mesih'e aktarır ve onu İshak'ın mallarının mirasçısı yapar, yani. İshak'ın Mesih'te karşılıksız olarak verilen mirasında.

58. İsmail, İbrahim'in evinden kovuldu. Tanrı'nın mallarından, mirasın tamamını kendisine verdiği oğluna gelsin ve evlatlık mirası için ondan ricada bulunsun; çünkü doğal Ademsel insan onu kaybetmişti; ve kaybedilen şey tekrar özgürce İbrahim'in Antlaşması'na verildi, yani. kutsanmış tohumu, yani adama, yani Mesih'e; ve şimdi onu kendisine gelenlere karşılıksız olarak veriyor.

59. Baba Tanrı'ya gelen ve sonsuz evlatlık için O'na dua eden herkes, 2 O, tüm mirası karşılıksız olarak kendisine verdiği oğlu Mesih'te evlat edinmeyi verir. insanlığın hiyerarşisi, yani. bu dünya yerine melekler dünyasının tahtına sahip olmak; ve ona tüm yönetim ve egemenlik gücünü verdi; dediği gibi: Gökteki ve yerdeki tüm güç bana Babam tarafından verilmiştir (Mat. xxviii. 18).

60. Çünkü Baba Tanrı, bu dünyanın yerini Oğlu Mesih'te yönetir; ve şimdi Tanrı'ya gelen tüm insanlar, ona Rab olan Mesih'te gelirler, yani. babasının ağzı.

61. Mesih, Tanrı'nın koyunlarını [yönlendirdiği ve] beslediği asadır: Mesih'in sesine göre, Tanrı'ya dönen tüm zavallı günahkarlar yeni bir istek ve yaşam için doğarlar; ve Mesih'in sesindeki evlatlık doğumunda, tamamen Mesih'in ölümündeki kendi benlik iradesine göre ölürlər.

62. Çünkü Mesih, Baba'nın öfkesinde insan benliğine karşı ölmüştür ve benliğin iradesiyle sonsuz ölüme gömülmüştür; ve Babasının iradesine göre yeniden dirilir ve Babasının iradesine göre sonsuza kadar yaşar ve hüküm sürer.

1 Metin, aşı veya satır içi. 2 Veya evlatlık.

63. Baba Tanrı sesini ve sözünü tanıttı, yani. onun tezahürü, İbrahim'in tohumuna, yani. insanın benlik iradesine; ve insanın kendi iradesinin benliğinde tezahür ettiği ölüm ve cehenneme, kendi sesiyle insan benliğinin iradesini getirdi; ve tezahür eden sesinin gücüyle, insanın benliğinin sesi ve sözüyle ölümü ve cehennemi yok etti; öyle ki, insan artık kendi iradesine sahip olmasın, ama ne

şimdi istiyor, aynı şeyi Tanrı'nın tezahür eden sesinde de istemelidir.

64. İsmail, kendi küçümseyen benliğini dile getirdiği sürece, bu tanıtılan, karşılıksız verilen malların mirasçısı olamazdı: ama Tanrı'ya döndüğünde ve kendi iradesini terk ettiğinde, o zaman Tanrı da Daha ana rahmindeyken bile ona bir melek; ve diyor ki: Tekrar özgürlüğe dönün; ve onun eli altında kendini alçalt ve yaşayacaksın (Yaratılış xvi. 9).

65. Çünkü İsmail rahimdeyken Allah'tan kaçmıştı; bu, insanın benlik içindeki kaçak doğasını ifade eder; ve annesinin rahmindeyken Tanrı onu çağırmak için ona bir melek gönderdi. Tüm kötü insanların, henüz anne karnındayken ve aynı zamanda tüm yaşamları boyunca kendi özleri ve varlıkları içindeyken Tanrı'nın sesiyle içsel olarak çağrıldıklarını kaydederek; ancak benliğin doğal iradesi onun iştmesini durdurur, böylece Tanrı'nın sesi onda tezahür etmez.

66. Yani, güneşin bütün gün parlayıp, onun gücünü alacak her varlığa kendisini vermesi gibidir; aynı şekilde Tanrı'nın sesi, tüm yaşamları boyunca onları geri çağırmak (ve geri almak) için tüm insanlar aracılığıyla duyulur: tohum rahme ekilir ekilmez, Tanrı'nın sesi orada bir ses çıkarır (ya da çalışır). iyi meyve. Ama tam tersine, insanın benliğinin özünde Tanrı'nın öfkesinin sesi de duyulur; aralarında sürekli bir mücadele var; sıcak ve soğukta olduğu gibi; zafer kazanan şey bunun meyvesidir; Bu mücadele, insan bu dünyada yaşadığı sürece devam edecektir.

67. Bu nedenle, insanların Tanrı'nın azizlerinin çocukları hakkında çıkarımlarda bulunmamaları gerektiğini haklı olarak ilan ediyoruz; sanki Tanrı, amacı dışında, birini kınamaya doğurmuş ve onu evlat edinemeyecek kadar sertleştirmiş gibi; ve kaybolmaması için kendisinde bir başkasını seçti; bu sadece asılsız bir kurgudur. [Ne tabiat kitabında, ne de kutsal kitaplarda bunun hiçbir temeli ve temeli yoktur; karanlığın ve ikiyüzlülüğün uçurumundan ve dipsiz dumanlı çukurundan gelmektedir.]

68. Azizlerin 2 kabilesi (ilahi Antlaşmanın kendilerinde açıldığı; yani Adem, Nuh, İbrahim, İshak ve Yakup gibi atalar tarafından) her zaman iki figür temsil edilir; İsa ve Adem, iyi ve kötü bir adam.

1 Ya da mirası alırdım. 2 Veya sapları.

69. Kabil, Ham, İsmail ve Esav yozlaşmış adamın örnekleriydi; Habil, Sam, İshak ve Yakup ise kendisini bu çizgide açan ve kendisini Adem'in yozlaşmış çocuklarının önüne koyan Mesih'in örnekleriydi. onları dönüştürmek için ışık ve vaiz.

70. Çünkü Tanrı, Oğlunu dünyayı mahkum etmesi için göndermedi (Yuhanna iii.17), yani. zavallı yozlaşmış adam, ama bu yüzden onu dünyaya gönderdi

kötü adamlardan oluşan Tanrısız mürettebatın arasında, onları eğitmek ve çağırmak; ve duymaya istekli olanları kurtaracaktır. İçlerinde ilahi ens'in sadece bir ışıltısını taşıyan ve duyma yeteneğine sahip olanlar bile, Mesih'in canlanan ve yenilenen sesi ağlar ve tüm bunların içindeki o küçük kıvılcımı çağırır; yani o küçük kıvılcımı patlatır ki ilahi bir ateşe dönüşsün.

71. Ve kendi adını taşıyan körlerin, Hristiyan âleminin ve aynı zamanda övünen Yahudilerin gözlerini genişçe açalım ki, sanki yalnızca kendileri Tanrı'nın çocuklarıymış gibi övünmesinler ve bilgilerine dayanarak ayakta dursunlar; çünkü Allah'ın ismini biliyorlar, bunu bilmekle övünüyorlar, kendi bildikleri gibi bilmekten mahrum olan ve kendileri gibi başka bir ilim getiren diğer insanları kınıyorlar, ne yazık ki! en körü körüne yapın; öyle ki, bir ulus ve halk bir başka ulus ve kavmi çalıştırıyor (ya da kötü bir şekilde yalvarıyor): Bilin ki, Kabil, Ham, İsmail ve Esav, Tanrı'nın İsmail'de kutsadığı Türklerin ve kafirlerin türleridir; ve onlara bu dünyadaki krallığında prenslik egemenliklerine sahip olmalarını verdi ve onları kendi uydurma bilgileriyle Mesih'in evlat edinilmesi bilgisinden kovdu; İsmail'i kovarken; ama onları rahimdeyken büyük öğüt meleği aracılığıyla özgürlere çağırır, yani. Allah'ın mallarına, ona geri dönmeleri için.

1 Ya da evlatlık.

72. Çünkü onlar, Mesih'in Musa yönetimindeki Levili rahiplik döneminde yaptığı gibi, Mesih'in perdesi altında kapalı yatıyorlar; ve Yasa altında olan İsrail Oğulları, Yasa aracılığıyla değil, Yasa altında gizlenen Kişi aracılığıyla aklandılar ve bu nedenle artık gerçek bilgi altında gizlendiler ve sanki anne rahminde kapalı kalmış gibi yatıyorlar.

73. Ama büyük öğüt meleği onları anneleri Hacer adıyla çağırır; doğanın krallığı adına; o (anne ve çocuğu) eve, yani Sara'ya dönmeli. özgür olana, yani özgür Oğlunu doğuran tek Tanrı'ya. Böylece anne karnında adeta perdenin altından özgürlüğe yani özgürlüğe gelirler. tek olan Allah'a; Onlara özgür [kadından], gerçek Rab'den (yabancı oldukları için malları lütüfla kabul edilen) misafir olarak doğmuştur.

74. Çünkü İsmail, hak olarak İshak'a ait olan miras için İshak'a gitmedi (çünkü Rab ondaydı, bu mirası ona özgürce verdi ve onu bir kâhya olarak atadı), ama onu İshak'tan almak istiyordu. Baba; buna rağmen Türkler İshak'tan uzaklaştılar, yani. Oğul'dan Baba'ya ve Baba'dan Tanrı'nın mirasına sahip olacak.

75. Şimdi Baba, Oğul'da [bize] tecelli etmiştir; ve şimdi Baba'ya seslendiklerinde, onları yalnızca Oğlu'nda duyar;

yani. sesinde insan mülkiyetinde tezahür eder ve onlar yine de Baba'da Oğul'a hizmet ederler.

76. Çünkü biz insanların, Oğul Mesih olmadan başka Tanrımız yoktur; Çünkü Baba, Oğul'da tecelli eden sesiyle bize karşı kendini gösterdi ve bizi yalnızca Oğul'da tecelli eden sesi aracılığıyla işitti.

77. Şimdi Türkler Baba'ya tapındıklarında, onları Oğul'da duyar ve onları yalnızca Oğul'da evlat edinir; Tanrı, kendisini yalnızca bir kez daha insan mülkiyetinde ve bunun dışında başka hiçbir mülkte göstermemiştir.

78. Şimdi mantık diyor ki, Tanrı'nın Oğlu olan bir Oğlu'na sahip olmadıkları ve Tanrı'nın bir Oğlu olmadığını söylerken, nasıl Mesih'i evlat edinebilirler? Dinleyin, ey insan, Mesih dedi: İnsanoğlu'na karşı kim bir söz söylese, o ona bağışlanacaktır; ama Kutsal Ruh'a küfreden kişi asla bağışlanmayacaktır (Matt. xii. 32): yani sanki şöyle demiş gibi:

79. Kim Mesih'in insanlığını kendi bedeni gibi düşünerek bilgisizlik nedeniyle suçlarsa, bağışlanabilir; çünkü Mesih'in insanlığının ne olduğunu bilmiyor. Ama Kutsal Ruh'a küfreden kişi, yani. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un tek Tanrı olduğu insanlıkta kendini göstermiş olan tek Tanrı, onun için sonsuza dek bağışlama yoktur. Yani tek Tanrı'yı reddeden kişi, kendisini ondan tamamen koparmış, kendi benliğine kaptırmıştır.

80. Artık Türkler, insanlıkta tecelli eden Kutsal Ruh'a küfretmiyorlar ama insanlığı kınıyor, bir yaratığın Tanrı olamayacağını söylüyorlar.

81. Ama Tanrı Mesih'te harikalar yarattı ve harikalar yaptı ki, onlar Mesih'te yaratan Ruh'a küfretmesinler ve itiraf etsinler. insanlıkta. Onlara körlük geldi, böylece perde altında yürüyorlar.

82. Şimdi akıl diyor ki, Allah onlardan şamdanı almış ve onları reddetmiştir. Dinleyin, ey insan, Tanrı'nın (Aziz Yuhanna tarafından tehdit edildiği gibi) onlardan şamdanı alıp onları perdenin altına kapatmasının sebebi neydi? Bunun onun bilgisi ve iradesi dışında yapıldığını mı düşünüyorsunuz? Hayır, onun isteğiyle yapıldı.

83. Doğa krallığının onlara bir akıl öğretisi vermesine izin verdi; Hristiyan âleminin, Mesih'in kişiliği konusunda akıllarının kör olduğunu ve Mesih'in insanlığı konusunda çekiştiğini ve şımarıklık yaptığını ve onun kişiliğine her türlü küçümsemeyi, sitemi ve utancı yüklediğini görmek; Ariuşçular arasında, onun sözünü inkar ettiklerinde ortaya çıkan gibi

piskoposlar açgözlülükleriyle onun insanlığındaki erdemlerini göbek uğruna kendi göbek emirlerine uyguladılar ve onun acıları ve kutsal yaralarıyla küfür, sövme, hokkabazlık ve büyücülükle bile her türlü ahlaksızlık ve saygısızlık yaptılar. ; öyle ki orada insanlıkta tecelli eden Allah'ın kutsal ismi istismar edildi; Bunun üzerine Tanrı, onların anlayışında kendisini onlardan sakladı, böylece ilk önce onlar, Mesih'in tanrılığı konusunda Ariusçular karşısında kör oldular.

84. Fakat daha sonra, onlar sadece kör hayvanlar olduklarından, Türk dininin insanlığı açısından da kendisini onlardan gizledi; öyle ki, onlar dünya kandilliğinden tamamen mahrum kaldılar ve bu da onlarla birlikte gitti. peygamberin krallarının yönetimi altındaki İsrail'e söylediği gibi: Ah! Eski zamanlarda olduğu gibi size yargıçlar vermeliyim (Yeşaya i. 26).

85. Böylece insanlıktaki ışığın kralı onlardan çekildi ve doğanın yargısı onlara yeniden bir rehber ve yönetici olarak verildi; böylece tekrar anne rahmine geri döndüler. insanın yaratıldığı köke, yani tek Tanrı'ya; Öyle ki, Mesih'in kutsal insanlığının adı ve bilgisi henüz onlarla birlikte yayınlanmıştır.

86. Ve aynı şeyi boş yere ve etkisiz bir şekilde küfür ve sahte savunma (veya örtünme) için kullanmamaları için, ana rahmine girer gibi Hacer'e tekrar girmeleri gerekir; ve gerçekten de uzun zamandan beri bir kavim anaları Hacer'de İbrahim'in evinden kaçıyor; İsa'nın insanlığından.

1 Muhammed'in (Muhammed) veya Alcoran'ın öğretisi. [Kuran]

87. Ama bunu Yüceler Yücesi'nin, tüm ulusları uyandırmak ve tüm dünyayı ziyaret etmek için hazırladığı borazan sesinden bilinen sözü olarak bilin ve ilan edin: Büyük öğüt meleği, yani. Mesih'in kutsal sesi, onları sonsuza kadar unutmak için onlardan ayrılmamıştır; bir anne çocuğunu ne kadar az unutursa, rahminin oğluna, ona itaatsiz de olsa, ona acımamalıdır.

88. Çünkü, annesi Sara'dan kaçıp onu bereketle ve dünya mülkleriyle zenginleştirdiği ve çocukla birlikte anneye Sara'ya dönmesini emrettiği sırada, (henüz rahimde olan) İsmail'e melek geldiği gibi; aynı şekilde, Doğu Ülkeleri din bilgileriyle birlikte yeniden anne rahmine girdiklerinde, Tanrı onlara, doğa krallığında, dünyanın prens egemenlikleri üzerinde güç ve yetki verdi, onları ışık altında yönetsinler ve sahiplensinler. zamanına kadar doğanın; ve sonra büyük bir sevinçle ve büyük bir alçakgönüllülükle tekrar İbrahim'in yanına gelecekler. İsa'ya.

89. Ve Babil'e ait, resmi, gerçek Hristiyanlık biçiminde değil, sadece 1. harf Hristiyanları olan kendi icat edilmiş ve uydurulmuş tarikatlarında değil (böylece Mesih'in ve onun krallığının bir tanıklığı [ya da bazı dış adımları] hala devam etmektedir) dünya) ama ruhta ve güçte doğacaklar; çünkü onlar, Baba'dan uzaklaşıp domuz çobanı haline gelen kayıp oğullardır.

90. Ama melek onlara geri dönmelerini söylediğinde, onlar, Baba'ya dönen kayıp bir oğulun alçakgönüllülüğüyle gelirler. Ve o zaman, ölülerin diriltildiği ve kaybolanların yeniden bulunduğu ve aralarında Kuzu'nun evliliğinin gerçek altın yıldönümünün yükseldiği için Mesih ve melekleri tarafından büyük bir sevinç kutlanacak.

91. Her ne kadar (mektuba devam eden) ağabey, kendisine (çoğunlukla göbeği ve şerefi için) yarattığı farklı form nedeniyle homurdansa da, yine de onlar bundan etkilenmezler. BT; Babayla mutlular.

92. Şimdi, eğer sahte Hristiyanlık ile Türkleri gerçekten karşılaştırsak ve onlara doğru bakarsak, onların (Türkler onlardan ayrıldığından beri) Tanrı'nın önünde doğruluk ve kutsallık içinde tek bir halk olduklarını görürüz. farklı isimlerle.

93. Ve onlar iki oğuldur; bunlardan birine Baba şöyle dedi: Git ve şunu yap; ve dedi: Evet, ama yapmadı; ve diğerine de, Bunu yap ve o da, Hayır ama yaptı dedi (Mat. xxi. 2831). Bu da kör Hristiyan dünyasının anlamadığı doğa krallığında Türkleri bu kadar ileri götürüyor veya öne çıkarıyor.

1 Sözlü, dışarıda. 2 Boyalı.

94. Türkleri haklı çıkardığımızdan, körlüklerinde kalmaları gerektiğini söylediğimizden değil. Hayır, ama sahte 1 [sözlü] Hristiyanlara, Mesih'in krallığına karşı Türkler kadar kör oldukları için Tanrı'nın önünde [Türklerle] aynı olduklarını beyan ederiz. Hristiyan dünyasının Mesih'in tanrılığı ve insanlığı konusunda çekişme ve çekişmelerle dolu olmasında açıkça görüldüğü gibi; ve insanlığındaki kutsal isme iğrenç bir şekilde saygısızlık ediyor; ve onu yalnızca putperestliğe [ve ikiye bölünmüşlüğü] yemin etmek [ve antlaşma yapmak] için bir şekil ve gelenek olarak kullanır ve Kutsal Ruh'un kılıcından, içinde çekişmekten ve kınamaktan başka bir şeyin olmadığı kana susamış, karıştırıcı bir kılıca dönüşür. bir diğer; ve adı geçen tüm Hristiyan âlemi, bir mezhep diğerini küçümsediği ve haksızlıkla damgaladığı mezheplere ve tarikatlara dönüştü. Ve böylece Hristiyan dünyasını, Mesih'in kişiliğine dair küfürlerle dolu, yalnızca bir cinayet ini haline getirdiler; ve (bir Hristiyanın en derin alçakgönüllülükle yaşaması gereken) Mesih'in ruhunu tartışmanın biçimlerine ve düzenlerine bağladık; ve aptalca mantığı, anlayışın efendisi olarak Mesih'in anlayışının üstüne koyduk.

krallık.

95. Peki Hristiyanlık ve Türkler hakkında sanki birbirlerine benziyorlarmış gibi mi konuşmamız gerekiyor? Bu nedenle diyoruz ki, Türk açıkça İsmaili'dir ve İsa'nın insanlığıyla alay etmektedir ve onu hem Tanrı'nın Oğlu hem de insanoğlu olarak kabul etmemektedir; çünkü o kişideki göksel ensleri anlamaz.

96. Ancak Hristiyan âleminin mezhepleri gerçekten de kendilerini Mesih'in örtüsüyle örtüyorlar, ama ona insanlığı ve tanrılığıyla saldırıyor ve tüm kişiliğiyle ona hakaret ediyorlar; onun şahsı hakkında birbirinizi [sözlerle ve kılıçlarla] parçalayın ve parçalayın; Biri öyle, diğeri böyle olacak, herkes kendi sözüne, ruhuna hakim olacak; ve üyeleriyle İsa'yı alaya alan, Türkler kadar isyankar, asi ve kaçak İsmaililer'dir ve kendi bencil istekleriyle yaşarlar; ve benliklerinde, dünyevi çıkarlarında ve zevklerinde doğanın krallığına hizmet ederler.

97. Bir Hristiyan, Mesih'le birlikte kendi kendine ölmüş olmalıdır; ve Mesih'te yeniden dirileceksiniz; ve Mesih'ten yeniden doğacak ve Mesih'i giyecek; öyle ki, içsel ruhsal insana göre, Mesih'te, Mesih'in ruhunda ve göksel bedeninde bir Hristiyan olsun.

1 Boyalı. 2 Veya

Kutsal Ruh'un Kutsal Yazılarda ne anlama geldiğini yargılamak için.

98. Ama bunun yerine insanlar Babil'i ve Deccal'i giydiler; ve Hristiyan âleminin kiliselerinin, katedrallerinin ve manastırlarının taş evleriyle ve kendi kutsal törenleriyle [ve dini görevlerin yerine getirilmesinde dudak bükerek ve çok gevezelikle ilahi emirlerle övünürler; Havarilerin arkalarında bıraktıkları yazıları orada okuduklarını görerek aslında Mesih'in bir kısmını taklit ediyorlar; ama daha sonra vaazlarında çoğunlukla kavga ve çekişmelerle doğanın krallığını ve yönetimini benimserler; ve zamanınızı mezhepler [ve onların farklı zihinsel putları ve görüşleri] hakkında tartışarak, tartışarak ve tartışarak geçirin, öyle ki bir taraf diğerini tamamen kınamaya başlar ve dinleyenlerin kulakları [ve kalpleri] o kadar kirlenir ki bir mezhebin diğerine kasten karşı çıkması ve bunu şeytani olarak nitelendirmesi öfke ve acı; ülkeleri ve şehirleri ıssızlaştıran savaşımlardan ve aşığılایıcı provokasyonlardan başka bir şey ortaya çıkmıyor.

99. Böylece onlar Tanrı'nın önünde aynadırlar ve sanki Hacer'de, ölü akılda kapalı kalmış gibi yalan söylerler; tüm uluslar ve mezhepler arasında burada burada bulunan, ancak tamamen basit ve küçümsenen Tanrı'nın gerçek çocukları hariç; aynı zamanda akılcı dünyaya, Mesih'in çarmıhının altında kaplıdır.

100. Çünkü dört element, Tanrı'nın güçlü etkisini alırken

Güneş ve maddede bedeni görüyoruz, ama içinde çalışmasına rağmen güneşi göremiyoruz; aynı şekilde Mesih'in ruhu da Tanrı'nın çocuklarında saklıdır. Fakat nasıl topraktan çıkan bir bitki güneş sayesinde güzel bir çiçek ve meyve veriyorsa, aynı şekilde Tanrı'nın çocukları da, ahlaksız dünyanın ya da geveze ikiyüzlülerin gözünde göz ardı edilen biçimlerinden [ya da evsizliklerinden] güzel bir çiçek verirler. tevazu ve dindarlığın meyveleri].

Kırk Birinci Bölüm

Sünnet Antlaşması ve Vaftiz Mührü Hakkında

1. Tanrı Avram'la bir Antlaşma yaptığında, ben onu kutsadım ve onu, onun aracılığıyla kutsanması gereken birçok ulusun babası yaptım; Abram'ın Antlaşma'daki kutsaması üzerine, ona Antlaşma'nın mührünü verdi, yani. geçen nimetin ne olduğuna dair işaret ve şekil; ve ona bu şekilde, insanda neyin miras kalması ve sonsuz kutsamaya sahip olması gerektiğini gösterdi; yani, bedenin şehvetiyle, erkek ve kadının hayvani şehvetinden gebe kalan ve doğan kaba, dünyevi hayvani adam değil; Bölünmüş yaşamın özünün vahşi ve hayvani özelliğine göre, Adem'e dahil olmuş ya da içine sinmiş olan şey. Bunun üzerine misak ve bereket geçmez; ama göksel dünyanın mülkünden, yerin limusundan oluşan Söz'ün enleri üzerine; karanlık dünyanın enslerinden ve mülklerinden tanıtılan Yılan'ın ensleri üzerine değil; ama ruh ve onun Adem'de yaratılmış olan sağ bedeni üzerine.

1 Orgeneral xvii.

2. Ve burada sünnetten, kadın ve erkek arasındaki hayvani çiftleşmenin Tanrı'nın kutsallığı önünde iğrenç bir şey olduğunu görüyoruz, bu da yine de ilahi sabır ve izinle karşılanıyor; artık insan için de başka türlü olamayacağına göre, o Cennetin büyülu doğuşunu kaybetmiş olmak. Çünkü burada Tanrı, sünnette, her erkeğin, erkeklik tohumunun yayılmasında bu üye üzerinde sünnet edilmesi gerektiği şeklindeki rakamı ortaya koymuştur; o, insan, doğanın mülkiyetinden kendi iradesini kendi tohumuna eker; bu nedenle Tanrı, hem dünyevi tohumun, hem de üyenin ve iradenin figürünü sünnetle ortaya koymuştur. Çünkü Antlaşmadaki ruh, Mesih'in ölümü aracılığıyla, bu hayvani irade ve arzuyla birlikte içsel manevi insandaki bu figürü de kesmelidir.

3. Çünkü erkek ya da kadının hayvani kaba dünyevi tohumu, Mesih'in de söylediği gibi, Antlaşmaya ve kutsamaya tabi olmayacaktır; ama insanın iradesinden ya da bedeninden değil, Tanrı'dan doğmuştur (Yuhanna i. 13). Hayvansal doğum, üyeleriyle birlikte, geçici ölüm aracılığıyla kesilmelidir; ve Mesih'in ölümü aracılığıyla ruhsal doğuşta ölmek,

ve sonsuz ölüme gömülmek, yani. hiçbir şeyin içinde.

4. Ancak Tanrı'nın Antlaşması'nın, İbrahim'in soyunun yayılmasına dahil olduğunu görünce, Tanrı burada, ölümü sırasında bu canavar ve canavarın öleceği Mesih'in kişiliğini ve onun ölümünden yeni bir melek olan kişiyi sünnet yoluyla onun önüne koydu. form ortaya çıkmalı. Çünkü sünnet kefareti değildi, fakat iman kavranan [ya da tasarlanan] enleri kefaretti; Mesih'in hangi imandan doğması gerektiği; ama sünnet, Tanrı Sözü'ne olan inancın, dünyevi tohumu kesmesi gerektiğinin işaretiydi.

5. Çünkü Tanrı'nın yaşayan Sözü Sözleşmeye baktı; ve Ahit'te göksel kısımdaki insan tohumu ortadan kaybolmuştu; ve kaybolan ens'te, Mesih'in hareketindeki yeni yenilenmenin amacı veya sınırı duruyordu; burada ilahi tentür ve güç Sözü, Adem'de yaratılan gerçek insanlıkta yeniden hareket edecekti; ve aynı zamanda inanç çocuklarının ruhunda da hareket etti, böylece onlar Tanrı tarafından ruhta (susup ens'in hareketi veya tezahürü vaadi üzerine) doğuştan sevgili çocuklar olarak kabul edildiler ve kabul edildiler.

6. Görünüşünden önce Mesih'i beden olarak giymiş değillerdi, ama aslında onların imanlarında da aynı şey geçerliydi; ve alınan veya alınan bu inanç, kalbi ve zihni sünnet eden ve günah perdesini yırtan sünnetti; ve Adem'de dünyevi olarak tanıtılan Yılan'ın enslerinin kesilmesine işaret etti, yani. dünyevi tohumun ve dünyevi üyelerin hayvani çoğalmaya; Mesih'in (imanın bütünleşmiş hali insanlıkta kendini gösterdiğinde) bu canavarı kesmesi ve içindeki ölüm ve cehennem hayatını yok etmesi gerektiğini ve edeceğini gösterdi.

7. Sünnete yalnızca bir işaret veya şekil olarak bakmamalıyız, çünkü o, yeni doğuş için vaat edilen sözün ruhu için imanın ensleri üzerine basılmış bir mühür gibi duran Misak mührüdür. Mühürdeydi, tıpkı Hristiyanlarda Vaftiz mühründe olduğu gibi.

8. Ve bu nedenle Tanrı, bu Antlaşmayı küçümseyen ruhun kendi halkının arasından atılacağını söyledi ve Antlaşmanın geçtiğini belirtmek için İbrahim'in soyundan olmasalar bile yerlilere ve yabancılara sünnet edilmelerini emretti. iman en'lerini almak isteyen tüm insanlar; orada bile sünnet yapılması gerekir.

9. Çünkü bu, ten üzerinde dıştan yapılan doğru sünnet değildi; yalnızca sünnetin işaretiydi; gerçek sünnet, inancın enslerinde, Antlaşmada, Sözün ve Kutsal Ruhun gücünde gerçekleştirildi; burada Söz, Mesih'in ruhuyla, Yılanın enslerini, Tanrı'nın doğru insan enslerinden ayırdı.

göksel kısım; yani. Adem'in kötü arzusu ve şeytanın zehirli arzusu yoluyla tanıtılan ve ima edilen karanlık dünyanın ens'lerini keser.

10. Hristiyanların vaftizi ile Yahudilerin sünneti tamamen aynı hakka sahiptir. Yahudiler arasında sünnet, Kudret Sözü'nde gerçekleştirildi veya gerçekleştirildi, Kutsal Ruh onları kutsal ateşin vaftiziyle vaftiz etti, anlayın, onların gerçek adamını Adem'de yozlaşmış [ve solmuş] olarak vaftiz etti, aynı şey bu vaftizle renklendirildi, yani. imanın eninde; Çünkü imanın ensi, Kutsal Ruh'un onları Mesih'in insanlığı için içten vaftiz ettiği Yahudilerin vaftiziydi.

11. Ama şimdi aynı inanç sözünün (yani inancın ens'lerinin) insanlığı giydirdiğini ve onu kendi içinde yaşama döndürdüğünü görmek; aynı ruh şimdi Mesih'in insanlığını işaret ederek suyla vaftiz ediyor; sonsuz yaşamın suyu için, yani. göksel dünyanın özü Adem'de yok oldu ve Mesih'in göksel ens'inde yeniden canlandı, (aynı zamanda göksel güçlerin suyu olarak) bizim (onda varsayılan) insanlığımıza dahil edildi; bu nedenle Mesih'in insanlığı ölümden ilk doğandı.

12. Ve Tanrı'nın sözü ve gücünün Mesih'in insanlığına gökten sunduğu bu aynı göksel suyla (kutsal manevi dünyadan, yani ikinci Prensipden anlayın), Mesih'in Kutsal Ruhu, Hristiyanları vaftizlerinde vaftiz eder. su; bu aynı zamanda dışsal olarak Kutsal Ruh'un vaftiz ettiği mührün iç mührünün bir işaretidir.

13. Ve bu nedenle Mesih sünnetin mührünü su vaftizine atamıştır; Antlaşma'daki ateş vaftizinin insanlıktaki yaşam suyunda tezahür ettiğini görmek; böylece bu ateş vaftizi, yani. alevli aşk sözcüğü ete kemiğe büründü. Bu nedenle Mesih şöyle dedi: Artık su ve ruh aracılığıyla yeniden doğmalıyız, yoksa Tanrı'yı göremeyeceğiz (Yuhanna iii.5).

14. Çünkü, Ahit'in ens'inde yer alan alevli Sevgi Sözü'nün göksel olarak kaybolan suyumuzda (enkarne olmuş) kendini gösterdiği suda, Mesih'in tüm çocukları yeniden doğmalı ve bu suyu inançlarının arzusuyla almalıdır; Tanrı'nın sonsuz alevli aşk Sözü bu suya dahil oldu.

Bu aynı su, Adem'de kaybolan içsel insanı yeni yenilenme için vaftiz eder; ve dünyevi, yarı yılan gibi ve şeytani adam, utanç ve ölüme doğru; 1 zavallı tutsak ruhu sünnet eder ve Mesih'in Antlaşması'nı ve insanlığını, şimdi cennetin krallığına göre kaybolmuş veya solmuş olan içsel ruhsal insana yerleştirir.

1 Nasıl ölüme vaftiz edildiğimize dikkat edin.

15. Ey Yahudiler ve Hristiyanlar, şunu iyi anlayın; tek bir vaftiziniz var; Yahudi, Ahit'in ens'lerinde ruh üzerinde içsel olarak vaftiz edilir ve doğru göksel insanlığın kaybolmuş ens'leri üzerinde sünnet edilir, yani. Yılanın ensleri, Söz'ün gücüyle göksel enslerden kesilir ve Söz'ün enslerindeki alevli aşk ruhu, gerçek insanlığı renklendirir ve onu, alınan veya algılanan inanç enleriyle vaftiz eder; Tanrı'nın ruhuna olan inanç, onu göksel suyuyla vaftiz eder.

16. Ve Hristiyan imanda aynı söz ve suyla bile vaftiz edilir; tamamen bir ve aynıdır; yalnızca [dışsal] fark şudur: Tanrı, su vaftizinde sünnet Antlaşmasını belirlemiş ve tesis etmiştir; Bu ateş vaftizinin yaşam suyunda Mesih'in insanlığında kendini gösterdiğini görüyorum.

17. Her ikisinin de bir olduğunu göresiniz diye, Mesih bir Yahudi olarak sünnet edildi ve bir Hristiyan olarak vaftiz edildi; böylece onun insanlıkta açığa çıkan sevgisinde ateş vaftizini suda tezahür ettirdiğini ilan etmek, yani. büyük bir uysallık ve uzun bir sabırla onları birleştirdi.

18. İman ens'i henüz Yahudiler arasında vücut bulmamıştı, bu nedenle Tanrı onlara dış sünnet derisinin kesilmesiyle iç sünnet işaretini verdi, böylece Kutsal Ruh'un iman ens'inde olduğuna dair bir işarete sahip olabilsinler. Mutabakat'ta onların günahkar doğumları sona erecekti; bu sayede onlar imanın eninde lütuf çocuklarıydılar.

19. Fakat bu aynı iman ens'i, ilk olarak Mesih'in insanlığında Hristiyanlar arasında bedene bürünmüştür ve şimdi aynı zamanda kendi gerçek insanına iman eden çocuklarda enkarne olmuştur. Hristiyanlar artık imanlarının arzusıyla Mesih'i (yani Yahudilerin de bedene büründürdüğü bu iman ens'ini) göksel bedene, yani. ilahi tezahürdeki cennetsel yaşayan suda.

20. Bu su, tek kutsal unsurun hareket ve öz olduğu cennettir; bu Mesih'indir, yani. Tanrı'nın, kutsal bedenselliği, yani. ilahi güçlerin üflediği veya şekillendirdiği sözün biçimlendirilmiş bilgeliği, bir ruh olan Tanrı'nın yaşayan, ebedi konuşan Sözü ve ilahi anlayış; bu da yine kendi nefes alan özünü kendine çeker, yani. bilgeliğinin oluşumu.

21. Baba'nın iradesi, ateş ruhundan bir ateş nefesi olan ruhu kendine çeker; ve Oğul'un iradesi, bilgelikten yaratılan asil imajı, yani. göksel özden kendine; ve Kutsal Ruh, tüm hareket eden insan anlayışını kendine çeker, böylece o bir Tanrı-İnsan ve bir İnsan-Tanrı, bir surette tezahür eden Tanrı olur; ve bu Tanrı'nın görüntüsüdür. Ve böylece aynı zamanda

Yahudiler ve Hristiyanlar arasında yeni doğuşun hem temeli hem de temel taşı olan sünnet ve vaftiz anlaşılmalıdır.

22. Şimdi, kadınların değil erkeklerin sünnet edilmesi gerektiği, ancak Hristiyanlar arasında hepsinin vaftiz edilmesi gerektiği şu şekilde anlaşılmalıdır. Bunu doğru bir şekilde not edin, siz Yahudiler, Hristiyanlar ve diğer tüm uluslar, bunu hepinize söylüyoruz ve ilan ediyoruz, çünkü siz burada çağrıldınız; Deccal'in ölmesi gereken zaman geldi.

23. Adem Tanrı'nın suretiydi, hem erkek hem de kadındı, ancak ikisi de Havva'dan önce değildi; kendine özgü sevgisi olan, iffet ve saflıkla dolu erkeksi bir bakireydi. Tentürler, yani. Ateşin ve ışığın gücü, Baba ve Oğul'un mülkiyetine göre, her ikisi de bir olarak birbirlerindeydi, arzusunun aralıksız bir birleşimi içindeydi ve burada tuhaf ateşli aşk arzusu vardı.

24. Fakat şeytanın, ateşin tentürünün özelliğine saldırdığını ve kendi sahte arzusunu oraya getirdiğini, böylece ateşin tentürünün ebedi doğanın özelliklerine bölündüğünü görünce, merkezdeki her özellik kendisini kendi benliğine verdi; kendi kendine isyan eden irade ve sahte şehvet ortaya çıktı; şehvetin karanlık dünyanın özünü kanıtlamayı arzuladığı, yani. karanlık dünyanın arzusundan dünyevi özü çıkarmak ve kötülük ve iyilik (her biri kendi içinde tezahür eden) bir arada olsaydı, aynı şeyin nasıl zevk alacağını kendinde tatmak, yani. ilahi Bir'in olmadığı soğuklukta. Bunun üzerine sahte ateşli arzu, şeytanın arzusunun getirdiği kibirle ve topraktaki ve elementlerdeki (karanlık dünyanın özünden kaynaklanan) kibirden sonraki dünyevi açıklıkla ışığın tentürünün özelliğini kapattı. göksel kadın ya da gerçek bakire benzeri yaşam, ışığın eninde yok oldu.

25. Çünkü Kutsal Ruh, tanıtılan kibirden ayrıldı; ve böylece kutsal matris, yani. göksel yaratıcı kadın, ortadan kayboldu ve dış doğanın annesi, yani. dışsal doğal kadın (kadının mülkiyetini anlayın), doğumda üst hakimiyeti elde etti: böylece Adem'in artık bölünmesi ve bir erkek ve kadın olarak şekillendirilmesi gerekiyor.

26. Ancak tentürün ateşli özelliğini görmek (artık insan üzerinde hakimiyet kuran ve Babanın mülkiyeti nedeniyle insan olarak adlandırılan) zehirli enfeksiyonun nedeniydi; böylece Venüs'ün tentürü, yani. kadın ya da ışık utanmıştı; ve kadının malına kendi içindeki şehvet iğrençliğini soktuğunu görünce (böylece daha sonra kadın, yani Havva, kötülüğü ve iyiliği büyük bir şevkle arzuladı ve dünyevi yemeğe başladı). Bunun üzerine burada aynı ateşin ruhunun yani. Erkeğin tentürü ilahi aşk ateşiyle yeniden vaftiz edilmelidir ki, şeytanın ve Yılanın ens'inin, eril tohumu aşılanmış, çok zehirli, kadının matrisine girmesine izin vermesin; teneke olmalı

ilahi aşk tentürüyle yeniden vaftiz edildi ve vaftiz edildi. Tanrı'nın gücünün vaat edilen birleşik Sözü'ne olan inancın eninde gerçekleşen kutsal aşklarla.

27. Ancak kadın, yani. Adem'in bekareti artık Adem'in doğasından ve özünden bir kadına veya erkeğe dönüştürülmüş veya biçimlendirilmiştir ve onda Tanrı'ya göre kutsal bekaret ortadan kaybolmuştur, yani. sevginin ve ışığın kokusu hâlâ varlığını sürdürüyordu, ama sanki ölmüş ya da yok olmuş gibi; dışsal anne için, yani. temel anne, şimdi onun yerine onun yerine yaşıyordu ve Adem'inkini alması gereken doğanın yaratıcısıydı, yani. adamın tohumu kendi içine.

28. Işığın bu kaybolan cennetsel tentürünün içine, yani. Adem'i Tanrı'nın bir suretinde yaratmış olan, şeytanın başını ve Yılanın ens'ini zedelemeyi vaat eden ve kendisini bir Antlaşma ile birleştiren, gerçek kutsal bakireliğe, Tanrı'nın gücünün ebedi kutsal Sözü'ne.

29. İşte bizi burada çok doğru anlayın. Tıpkı Baba'nın Oğul'u yaratması gibi; ve (Baba'nın mülkünü simgeleyen) Adem'den gelen kadın, yani. aşk tentürü alındı; ve daha önce olduğu gibi, kadın erkeğin içindeyken, ateşin tentürü ışığın tentürüne nüfuz etti ve orada kendini sevdi; ve erkek ve kadın tek vücut olduğundan, sünnetin ateş vaftizi de erkeğin ateş tentüründen kadındaki dişi tentürüne doğru ilerledi. Tanrı, ateşin tentürünü adama vaftiz etti ve adamın tohumundan hem erkek hem de dişi cinsiyet ortaya çıktı.

30. Böylece erkeğin Antlaşması ve vaftizi kadına girdi. çünkü kadının tentürünün içinde zaten Ahit'teki kutsal ens vardı, yani Ahit'teki Tanrı'nın Sözü onun kapalı [çorak] ens'inde erkeğe dönüşecek ve kaybolan bekaretini orada yeniden canlandıracaktı.

31. Bu nedenle kadın vaftiz mührünü kendi isteği veya arzusuyla takmamalı, erkekten alındığına göre bunu erkekten almalıdır; Öyle ki, erkeğin vaftizinde doğru bir kadın [veya erkeklik] olsun, böylece içindeki Tanrı'nın imgesi, ateşin vaftizini ve tentürünü erkekten alabilsin.

32. Çünkü Aziz Pavlus şunu söylediğinde bunu çok iyi anlamıştı: Kadın, eğer antlaşmaya ve sevgiye devam ederse, çocuk doğurarak kurtulacaktır (1 Tim. ii. 15). Çünkü kadının ruhu erkeğin ruhundandır; ve kadın erkeğe verildiğinde onunla tek vücut olur ve erkeğe çocuklar doğurur; o onun kadınıdır, onun aracıdır, bir yarı insandır; ve adam yarı kadın.

33. Ve erkeğin malının yeniden mükemmel sevgiye kavuşabilmesi için, yani. dişi ens ve kadın eril ens, Kutsal

Ruh adamınıki ni vaftiz etti, yani. göksel kutsal bakire benzeri tentürle birlikte ateşin tentürü; ve adam, tohumundaki kadının özünü ateşli ve aynı zamanda ilahi tentürle vaftiz etti. Bu nedenle Allah sadece erkeklerin sünnet edilmesini emretmiştir.

34. Çünkü Yahudilerin ateş vaftizinde su olmadan yalnızca Ruh vaftiz eder, ancak Hristiyanlar arasında Ruh su aracılığıyla vaftiz eder; Yahudi kadınlar gerçekten de adamın ateş tentürünün içine Ruh'u koyabilirlerdi. Fakat şimdi, aynı yakacak odunun bedene dönüştüğünü görerek, onların da şimdi Mesih'i bedene büründürüp vaftiz etmeleri gerekir; çünkü onların göksel olarak kaybolan bekaretleri aynı zamanda Mesih'in sunduğu göksel bekaretini de giymeli, böylece Mesih'in ruhu ve özü bakımından gerçek erkek benzeri bakireler olabilsinler.

1 Yanan, ateşli.

35. Şimdi mantık daha da ileri giderek şunu sorar: Neden erkek çocuklar tam sekizinci günde sünnet edilmeli? neden er ya da geç olmasın? Eğer zayıfsa, aynı şeyi geciktirmek insanın tercihi ve gücünde değil miydi? Gizem ve merak burada saklıdır. Sevgili kardeşlerim, mektubun çekişmesini bırakın ve gizli gizemleri anlamayı öğrenin; seninle çocukça davranacağız; nereden geldiğimize, tüm bunları nereden bildiğimize ve anladığımıza yüzümüze bakın.

36. Tanrı, oğlan çocuklarına sekizinci günde sünnet olmalarını emretti; peki neden? Altı gün doğada insandır, yedincisi onun içindeki dinlenme günüdür, yani göksel kaybolan ens, burada doğanın altı ruhu çalışır; Tanrı'nın yaratılışı altı günde yarattığı gibi, yani. doğanın altı özelliğinden birini çıkardı ve onları yedinciye, yani. Tanrı'nın, altı özelliğin geri kalanı ve doğru yaşamı olan yaratılışın yoğunlaşmasına birlikte damgaladığı göksel ens'in yayılmasına veya dışarı akmasına.

37. Böylece insana yedi gün tanınmış olur; yedincisi ise dinlenme günüdür. Anlayın ki, yedinci özellik onda ölen ve bu sayede huzursuzluğa kapılan göksel doğadır; bu nedenle sekizinci gün, sırf ona yardım etmek için yapılan bir lütuftan doğdu ve kendini tekrar yedi iş gününe verdi; kendi özünün yedi özelliğine; ve bu gün sünnette ve vaftizde Mesih'tir.

38. Çünkü bu süreçte Tanrı, insanı yedi günde yarattığı için, insanın tavır ve doğasında yenilenmesiyle düzeni sağlar. Anlayın ki, altı günde onun doğal hayatı, batın ve zahir tabiatının altı özelliğinden bir görüntüye dönüştürüldü ve yedinci mülk Cennetti, yani. Cumartesi, doğanın altı ruhunun (işlemlerinde) uzlaştırıldığı ve kefarete edildiği gün, çünkü o manevi dünyaydı.

1 Metin, Kelimenin anlamına göre Akşam Akşamı veya Kefaret Akşamı. Bkz. Bu kitabın 16, par. 16, 17 vb.

39. Ve Yahudilere Cumartesi günü dışarıda da olsa kutsallaşmaları ve dinlenmeleri emri geldi. Şabat, Tanrı'nın ruhunun insanda ve her yaratıkta, her birinde kendi özelliğine göre çalıştığı, içsel, kutsal, ebedi Şabat'ı ifade eder; Çünkü yaratılmış her varlık O'ndadır.

40. Ve bu nedenle erkek çocukların sekizinci günde sünnet edilmesini emretti. kendi içinde; Çünkü kendisi sünnet olan bu sekizinci gündür. Çünkü Mesih'in insanlığından önce süreç doğa biçiminde ilerliyordu; ama şimdi Mesih'in insan doğasını yerine getirdiğine ve kendisini yedi günlük insanın mülkiyetine verdiği göre, çocuklar artık her gün (veya herhangi bir) vaftiz edilebilir.

41. Burada, sünnetin başlangıcına (ya da ilk kurumuna) ve ateş vaftizi antlaşmasına göre, bazı çocukların ölümden lanetlendiğine dair mektupla ilgili sonuçları kimin alması gerektiği sonucunu çıkaranlara karşı çok mükemmel bir figür görüyoruz. ve hatta bu nedenle, doğanın yozlaşmış enslerinden alınıp doğdukları için: doğası gereği alaycı olan ve zehirli ve yozlaşmış Adem ens'inin tutsağı olan İsmail'e göre, o bile İbrahim'in getirdiği ilk insan olmalıdır. sünnetler; Antlaşma'da vaftiz edilen kişi.

42. Mantıklı olarak, bu aynayı gözlerinizin önüne koymanızı ve kaderle ilgili vardığınız sonuçlarla ne yapacağınızı düşünmenizi rica ediyorum! Bunu size alçakgönüllülükle gösteriyoruz. Eğer görmezseniz, o size ateşle gösterilir ki, bu kesin olarak bilinmektedir. Çünkü Mesih, İsmail'in hatırı için ve eğer isterlerse onlara yardım etmek ve onları kurtarmak için ona benzeyenler için geldi. Ama tohum İshak'ta çağrılacak, yani. sekizinci gün, diğer altı güne yardım etmek ve onları tekrar yedinci günle tanıştırmak için geldi, yani. dinlenme gününe.

43. Sevgili kardeşlerim, doğru bir şekilde eğitilin: Sevgi Tanrısı, zavallı, yozlaşmış adamın ölümünü istemez, fakat (kendisinde bulunan ve kendisi olan) en iyi hazinesini tüm insanlara lütufla dökmüştür; Tıpkı güneşin iyinin ve kötünün üzerine parlaması gibi. Ama kötü kişi kendi içindeki hazineyi bozar ve bozar; Ben ve onu almayacağım; ama kibirle dolu olan Yılanın ensini alır ve benliğin iradesindeki Tanrı'nın öfkesinin ateşiyle vaftiz edilir.

1 Onun değerli imajı.

44. Ama eğer kendi iradesiyle Mesih'in ölümüne gittiyse ve kalbinin derinliklerinden kendi benliği ve kendi iradesiyle, Tanrı'nın merhameti içinde ölmeyi arzuladıysa ve tüm güvenini ve güvenini Tanrı'ya verdiyse ve şöyle düşündüyse: bu dünyevi kulübede kendisine ait hiçbir şey yoktu,

ama sahip olduğu ve sahip olduğu her Şeyde yalnızca Tanrı'nın ve komşusunun hizmetkarı ve hizmetçisi olduğunu ve bunların uygunluğunu [ve bencil çıkarlarını] aklında bıraktığını düşünürsek, çok geçmeden Kutsal Ruh'la vaftiz edilecek ve Mesih'i giyecekti. vasiyetinde.

45. Ancak bu zararlı dünyevi dünyevi iyilikler, dünyevi onur ve bedenin zevki, onu Yılanın enslerinde tutsak eder, böylece Kutsal Ruh'un vaftizine muktedir olamaz.

46. Ayrıca, kendi kendine seçilmiş, uygun olmayan ve kârsız öğretmenler [tartışmalı akıl okulunda eğitilmiş ve insanın lütfuyla seçilmiş] bu konuda tamamen kördürler ve yenilenmenin yalnızca dış kabuğunu veya dış kabını öğretirler. Dışarıdan evlat edinilmiş çocuklar olacaklar [gerçekten! dışarıdan bir lütfu isnadıyla], her ne kadar sadece benliğin iradesiyle yaşasalar da; Kutsal Ruh'u, henüz hiçbir Şekilde [Kutsal] Ruh'a muktedir olmayan, kendi iradesine sahip canavara vaaz edecekler. Ne vaftizden ne de Rab'bin Sofrası'ndan temel olarak hiçbir Şey anlamıyorlar; yeni doğum onlara tuhaf geliyor; Tanrı'nın çocuklarındaki ilahi özün varlığını inkar ediyorlar, yani. Tanrı'nın Tapınağı'na gidin ve Yahudilerin, tıpkı resimdeki Hristiyanlar gibi veya putlar gibi, ABD'DE Mesih'in ne olduğunu, vaftizin ve Rab'bin Sofrası'nın ne olduğunu onlara açıklamaları gerektiğinde Yahudilerin önünde durun.

47. Yahudiler, Tanrı'nın atalarıyla konuştuğunu, onlara sünneti ve antlaşmayı verdiğini biliyorlar; orada kalıyorlar. Fakat Hristiyanlar onlara, adaklarıyla birlikte, esasen ve etkili olarak, Misak ve sünnetin ne olduğunu onlara gösterebilselerdi,¹ işaretten vazgeçerler ve işin özüne girerlerdi.

1 Fedakarlık.

48. Ama durum o kadar bozuldu ki, hem Yahudiler hem de Hristiyanlar, bu son zamana kadar körlük içinde yürüdüler ve aynı Şekilde körlük, çekişme ve dinsizlik nedeniyle Türkler de körlük içinde yürüdüler. Hristiyanlar kendilerini akla ve doğaya yöneltmişlerdir. Bu nedenle Tanrı buna izin vermiştir, çünkü hem Eski hem de Yeni Ahit'te Hristiyanlar ve Yahudiler, Misak'ı ve Misak'ın mührünü yalnızca dış kabuğunda almışlar ve kendilerine mal etmişlerdir. kapta [ya da kelimenin tam anlamıyla kavram ve endişe] ve yalnızca dışsal dünyevi ölümlü insana kadar yaşadı. Onlar her zaman ebedi olandan çok, dünyevi krallığa ve hayata önem verdiler ve bunları sağladılar.

49. Kabukta anlayacaklardı, yani. dış mektupta Tanrı'nın söyledikleri; ve mektubun dışsal, biçimsel, mantıksal ve kavramsal anlayışında yetenekli olan, Tanrı Sözü'nün ruhuna ve gücüne ve içlerindeki yeni doğuştaki hayata sahip olmayan, mantıklı insanları kendilerine seçtiler; ama yalnızca kendini beğenmişlik ruhu ve dünyevi göbek tanrısı, böylece onların nasıl olduğunu tasarlarlar.

yeryüzünde Mesih'in yoksulluğu içinde zengin olabilir. Bu adamlar onları kör etmiş, öyle ki hem Yahudiler hem de Hristiyanlar arasında insanlar sadece dünyevi ens hayatını düşünmüş ve sevmişlerdir.

50. Bu nedenle Tanrı, öfkesinin gücüyle doğa harikalarının açılmasına [ve onlarda ortaya çıkmasına] ve böylece onların körlük içinde kalmasına, ancak yine de çekişme ve çekişmelere devam etmesine izin vermiştir (böylece Tanrı'nın adı ve anısı Antlaşması tamamen sona ermeyebilir) ve bu nedenle bir ulus, bir başka ulusa çekişme ve çelişki konusunda kötü davranmış ve ona kötü davranmıştır; bu sayede, aldıkları görüş nedeniyle onlara yabancı gelen [doğru] anlayıştan on kez güzel bir yeşil dal fırladı ve onlar onu küçümsediler ve zulmettiler; Çünkü dünyevi insan, kendi başına kutsal Antlaşmaya ve mührüne layık değildir.

51. Ve Tanrı, kendisinden gönderilmeden kendilerinden kaçacaklarını ve Antlaşmadaki kutsalları kötüye kullanacaklarını çok iyi bildiğinden; bunun üzerine Musa'nın perdesi Yahudileri ve Babil Kulesi'ni Deccal'le (yani Ahit'teki kutsal ens, yani Tanrı'nın varlığı yerine dıştaki Mesih), Hristiyanlarla kuşattı; öyle ki onlar her zaman bu Deccal'de Tanrı'nın ne olduğunu, Antlaşması'nda, iradesinde ve özünde aradılar.

52. Böylece birbirlerine zulmetmeleri nedeniyle çekişme ve zulüm içinde bulundular, ancak öyle ki, Tanrı'nın çocukları çarpmışta ortaya çıktılar ve Mesih onlara içten bir şekilde göründü; ama dışarıdan bakıldığında Babil henüz hem Yahudilerin hem Hristiyanların hem de Türklerin arasında yer alıyordu. Deccal hepsi arasında yalnızca aynıdır, çünkü o, öz iradenin kabuğun içinde Tanrı'yı aradığı ve ona tapındığı itibarı veya harf tanrısıdır.

53. Bu nedenle, siz Hristiyanlar, Yahudiler, Türkler ve Kafirler, hatta dünyanın tüm ulusları, merhametli Tanrı'nın ziyaretinde şimdi (bir kez daha bu dünya varlığına bir veda olarak) size özgürce sunulan şeyi duyun. sevgisi ve ruhuyla borazanının sesi. Trompetin sesi hepinizi ilgilendiriyor; kulaklarınıza girmesine izin verin ve kulaklarınızı ve kalplerinizi biraz kendinizden açın ve o zaman sesi içinizde duyacaksınız: her yerde, hatta dünyanın uçlarına kadar ses çıkarır, ancak hiçbir benlik onu duymaz.

54. İnsanın Tanrı'yı sözünde, varlığında ve iradesinde görebileceği tek ilahi yol şudur: İnsan kendi içinde bütünüyle bir olur; ve otorite, kudret, güç, onur, güzellik, zenginlik, para, mal, baba, anne, erkek kardeş, kız kardeş, eş ve çocuk, beden ve yaşam olsun, kendisi veya sahip olduğu her şeyi kendi iradesiyle terk eder. ve kendisi için tamamen bir hiç haline gelmeli: Her şeyden özgürce vazgeçmeli ve havadaki bir kuştan daha fakir olmalı, ama henüz yuvası varken, gerçek insanın hiç yuvası olmamalıdır; çünkü bu dünyada artık kendi başına kalmamak için bu dünyadan uzaklaşması gerekiyor. O bir hiç olmalı

dünyanın kendisi [ve çıkarları]; çünkü onun mülkiyeti olarak sahip olduğu bu dünyanın varlığı, insanların kendi tanrıları olacağı Babil Kulesi ve Deccal'dir; ve kendi kendine yarattığı bu tanrıyla Kule'nin üzerine cennete yükselecekler ve kendilerini Tanrı'nın yanına yerleştirecekler. Bunu şu şekilde anlayın:

55. Bu, kişinin evinden, evinden, eşinden, çocuklarından, akrabalarından kaçması, dünyadan kaçması, mallarını onlara bakmadan terk etmesi anlamına gelmez; ama tüm bunlara sahip olan ve öldürmesi ve yok etmesi gereken kendi iradesi.

56. Ve onun efendisi olduğu her şeyin aslında kendisine ait olmadığını düşünün; bırakın gelişsin ya da geride kalsın, kazansın ya da kaybetsin, zengin ya da fakir, bilge ya da basit, yüksek ya da alçak olsun; ya bir şeyi olsun ya da hiçbir şeyi olsun. Bütün bunlara aynı derecede değer versin; kaba yamalı bir elbise kadar güzel bir elbise; sıkıntı olarak bu dünyanın refahı; ölüm gibi yaşam; bir hizmetçinin yeri olarak yetkisi; eski bir şapka gibi kral tacı; ve her şeyi aklında bırak ve onun için hesap verme

sahip olmak.

57. Ancak kendisinin sahip olduğu her şeyin hizmetkarı olduğunu düşünün ve iradesinden tamamen vazgeçin; ve bulunduğu meslek, meslek, makam ve düzende yalnızca bir kâhyadır; bu, Tanrı'nın ve onun kardeşlerinin ortak hakkıdır ve o, yalnızca Tanrı'ya ve onun kardeşlerine hizmet eder. Ve kendisine verilen ve verilen her şeyin ondan kabul edilmesini ve onun tarafından yönetilmesini sağlasın ki, genel kardeşlik düzenine ve mesleğine yardımcı olsun, böylece Tanrı bu dünyada bu tür emirleri bir örnek olarak verebilir. Melekler dünyasının, orada kendisine hizmet edebilmesi için.

58. Ve bu nedenle Tanrı'nın ya da insanın önünde daha iyi olduğunu düşünecek kadar (ya kral, danışman ya da halkın yargıcı olsun) zihnini benliğe kesinlikle ima etmeyin. Sürekli olarak çıplak göğsüne bakmalı ve çıplak bir adamın her zaman diğerine benzediğini ve benzediğini düşünmelidir; ve ayrıca onun sorumlu olduğu devlet kıyafeti ve makamı kardeş toplumdur.

59. Ona şeref, güç, zenginlik ve mal olarak verilen ve bahşedilen her şey, geri dönüp onu Yaratıcısı Allah'a geri vermeli ve içinden (haksız bir şekilde) şöyle demelidir: Rabbim, bu senindir, ben onun üzerinde komuta etmeye layık değilim, ama beni oraya yerleştirdiğini görünce, irademi tamamen sana bırakıyorum; Senin isteğin doğrultusunda yapılınsın diye seni benim aracılığım ile istediğin gibi yöneteceğim ve çalıştıracağım ve emrin gereği görevime hizmet ettiğim kardeşlerimin yararına ve hizmetine katkıda bulunacağım. Ellerimin işlerini nasıl ve neye yönlendirmem gerektiğini sen, ya Rab, benim aracılığım ile yap ve yalnızca bende söyle; kime para, mal, güç ve şeref vermem ve bahşedeceğim. Ve böylece, sürekli olarak kendisinin değil, kardeşlerini nasıl memnun edebileceğini ve memnun edebileceğini düşünmelidir.

60. Ama eğer bir hizmetçiye, o zaman kendi iradesiyle Tanrı'ya, Tanrı'nın yolunda insanlara ve genel kardeşlik görevine hizmet ettiğini düşünsün; ve Tanrı'nın kendisine bu kulübede yiyecek ve giyecek olarak verdiği çok az şeyle bir kral kadar zengindir. Çünkü eğer kendine çıplak bakarsa gerçeği görür.

61. Ve insan bunu kendisi için her şeyin bir olduğu noktaya getirdiğinde [Aziz Pavlus'un öğrettiği gibi her şeye aynı şekilde değer verebildiği ve her koşulla yetinebildiği], o zaman o zavallı Mesih'tir; başını koyacak yeri olmayan (Mat. viii. 20); ve şunu söyleyen Mesih'i doğru bir şekilde takip eder: Evini, sarayını, parasını, mallarını, kardeşlerini, kız kardeşlerini, karısını ve çocuğunu terk etmeyen ve kendini inkar eden kişi bana layık değildir (Matta x. 37; xix. 29).

62. Ve bu nefsi ve değersizliği uğruna Allah, mukaddes çehresini milletlerden uzaklaştırdı; öyle ki, onlar onu ancak karanlık bir söz ve gölgeyle tanıdılar.

63. Ancak bu tam teslimiyete giren kişi, Mesih'te ilahi tefekküre gelir, böylece Tanrı'yı onda görür, Tanrı ile konuşur ve Tanrı onunla konuşur ve Tanrı'nın sözünün, varlığının ve iradesinin ne olduğunu anlar. Bu adam öğretmeye uygundur, başkası değil; Tanrı'nın sözünü ondan öğretir; Çünkü Tanrı, kendisinin hizmetkarı ve hizmetçisi olduğu Antlaşması'nda kendisine bildirilmiş ve gösterilmiştir; Çünkü o, Allah'ın kendisi aracılığıyla dilediğinden başka bir şey istemez.

64. Allah emrettiği zaman öğretir; ister dostlarına, ister düşmanlarına, mevsiminde veya mevsimi dışında olsun; Tanrı'nın ona istediğini yapması gerektiğini düşünüyor ve bu nedenle kendisinin küçümsenmesine katlanmak zorunda olsa da, yine de onun için her şey bir değil; eğer insanlar tarafından onurlandırılır ve saygı görürse, Tanrı'nın ve kardeşlerinin önünde kendini alçakgönüllü kılar ve bu onuru Tanrı'ya ve kardeşlerine verir ve bunu hiçbir şekilde kendisine almaz; ama eğer ona lanet ederlerse ve yüzüne vururlarsa, şöyle düşünecektir: Şimdi Mesih'in zulüm durumundayım, bu benim için ve kardeşlerim için en iyisine dönüşecek.

65. Bak! sevgili kardeşlerim, bu bir Hristiyan. Ve Tanrı şimdi size ruhunun borazanının harika sesiyle böyle bir krallığı sunuyor. Ve tüm peygamberlerin hakkında peygamberlik ettiği, dünyanın tüm uluslarına bir tanıklık olarak, yakında ortaya çıkacak ve ortaya çıkacak böyle bir krallık olmalı ve olacaktır.

66. Tam tersine, tüm kötü, isteksiz, inatçı adamlara öfkesini, gazabını ve katılgısını, onları yutmak ve Babil'e son vermek için sunuyor. Bunu ben değil, tüm ulusların harikalarının ruhu söylüyor.

67. Bu yüzden kendini zırhlara kuşan ve şehvetle etrafını sar, ey Hristiyanlık Karşısı Babil, ve kendin için çok kan tüket.

Kendini mahveden ve tamamen mahveden kişi bile mi: senin için çare yok [hiçbir öğüt almayacaksın, ikiyüzlülükteki Kabil benzeri öfken seni katılaştırıyor], ayrıca iradende tövbe yok. Ama bildiğimiz ve gördüğümüz gibi, sizin yönetiminiz altındaki Tanrı'nın çocukları için bunu yazdık.

68. Şimdi Babil şöyle diyor: Rab'bi tanıyacak ve Tanrı'da yaşayacak bu halk nereden gelecek? Dinle, ey Babil, senin sıkıntı ve sıkıntı zamanında kardeşlerin arasında saygısızlık ve sefalet içinde ortaya çıkıyorlar; ve siz onlara aptal diyorsunuz ve onları tanımıyorsunuz. Hiç kimse bir başkasının gelişini beklemesin; zamanı çoktan geldi; Arayanın ve dinleyenin sesi zaten mevcuttur, bu sesin perdesi kaldırılmıştır. Şu anda bir perdenin altında değil, çok açık bir şekilde ağzınız açık olarak çağırılıyorsunuz.

69. Ağlayanın bu sesi, çocuklarında Tanrı'nın berrak yüzünü açar ve tanrısızlarda da öfkeli çehreyi açar, onların her şeyi tam anlamıyla açgözlülükle kendi kendilerine saklamayı arzuladıklarını görürler, yani. Hristiyanlık karşıtı çantaya koymak ve kendi fahişesini Babil kulesinin en tepesine bile çıkarmak.

70. Bu suretin ve onun yok oluşunun alameti açgözlülük ve kıskançlıktır; tabelası önünde gümüş ve altınla duruyordu; Deccal'in sancağı ve sancağı buydu. Ama şimdi bayrak bakıra dönüştü, çünkü Mars bakırdaki ruhtur, yani. adam veya koca; böylece bu Mars (veya kılıç), Babil'in sonu gelene kadar hüküm sürecek bir sancak ve sancak olarak Babil'e verildi; ve hiçbir kötü adam bunu bilmeyecek ve işareti elinde taşımasına rağmen onu yalnızca sevgi dolu arkadaşı olarak adlandıracaktır.

71. Ama var olan, olmayan ve hâlâ var olan krallığın üzerine görkemli altın süs takılacak, çünkü onu onlara dünyanın güçlerinin prensi verdi. Amin.

Kırk İkinci Bölüm

Mamre Ovasında İbrahim'e Görünen Üç Adamdan

Sodom ve Çocuklarının Şehirlerini kur
Jambon Tanrı'dan yaniyor

BU ŞEKLİN ANLAMI

1. Başlangıçta İbrahim'e yalnızca Abram adı verilmişken, Tanrı ona görümde Bir olarak göründü; ve Antlaşmayı sünnetle mühürledikten sonra ona İbrahim adını verdi, yani. A

şirket veya çok sayıda ulus. Tanrı'nın nefes verdiği veya kendisini gösterdiği, Tanrı'nın nefes almış açık halkı; ve daha sonra da ona kutsal Teslis'in tezahürü olarak görüldü, yani. Kutsal Üçlü Birliğin İlahiyattaki tezahürünün ortaya konduğu ve insan suretinde temsil edildiği tek bir kişi olan üç adamda, İlahiyatın tüm Üçlülüğü şimdi insanlıktaki bu Sözleşmede kendisini nasıl tezahür ettirecekti; Tanrının Üçlülüğü bedenen görülmelidir.

1 Orjinal xviii.

2. Ve burada Tanrı'nın büyük alçakgönüllülüğü ilan edilir, yani. Mesih'te, Mesih'in insanlığı nasıl ziyaret edeceği, insanlarla nasıl ilgileneceği ve [aynı zamanda] insanlar tarafından eğlendirilmeye tenezzül edeceği; bu üç adamla İbrahim'in yanına geldi ve ayaklarının yıkanmasına izin verdi, yiyip içti. Bu da, insanların, bu dünyada yoksul olan zavallı Mesih'i, aynı zamanda yoksul, küçümsenen ve küçümsenen insanlar olacak olan üyelerine ve çocuklarına değer vermeleri veya sevgiyle ağırlamaları gerektiğine işaret ediyor. Ve insanların onlara yaptıkları, onların bu üç adama yaptıkları, yani. insanlığın kutsal Tanrısı Mesih'e.

3. Bu figürün sözleri şu şekildedir: Ve Mamre ovasında Rab ona görüldü: Günün sıcağında çadırının kapısında otururken; gözlerini kaldırıp baktı ve işte! Üç adam onun yanında duruyordu; onları görünce çadırın kapısından onları karşılamak için koştu, yere doğru eğildi ve dedi ki: "Rabbim, eğer senin katında lütuf bulduysam, gitme, yalvarırım." sen, kulundan.

Biraz su getirilsin, ayaklarınızı yıkamak ve ağacın altında dinlenmek için dua ediyorum. Ben de yüreklerinizi tazeleyesiniz diye bir lokma ekmek getireceğim; ondan sonra yoluna devam edeceksin; çünkü bu yüzden kulunun yanına geldin. 'Dediğini yap' dediler. Ve İbrahim çadıra, Sara'nın yanına koştu ve dedi: Çabuk

üç ölçek güzel un hazırla, yoğur ve ocakta pide yap. Ve İbrahim sürüye koştu, ve körpe ve güzel bir buzağı getirdi, ve onu bir gence verdi; ve onu giyinmek için acele etti. Ve tereyağını,

sütü ve hazırladığı buzağıyı alıp önlerine koydu; ve ağacın altında yanlarında durdu ve onlar yemek yediler.

4. Ve ona dediler: Karın Sara nerede? Ve dedi: İşte, çadırdadır. Ve dedi: Yaşadığım sürece mutlaka aranızda döneceğim; 1 ve işte! Karınızın Sara'nın bir oğlu olacak. Ve Sarah çadır kapısının arkasında dururken bunu duydu. Şimdi İbrahim ve Sara'nın ikisi de yaşlıydı ve oldukça yaşlıydılar; ve artık Sara'nın yanında kadın gibi olmaktan çıktı. Ve bu yüzden kendi kendine güldü ve şöyle dedi: Artık yaşlandım, efendim de yaşlı olduğuna göre zevk alacak mıyım? Ve Rab İbrahim'e dedi: Sara neden güldü ve dedi: Yaşlı bir çocuk doğuracağım kesin mi? Rabbim için zor olan bir şey var mı? Şu tarihte:

Sağ kaldığım sürece belirlenen zamanda tekrar yanınıza geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak. Sonra Sarah şunu söyleyerek bunu yalanladı: Ben gülmedim; çünkü korkuyordu. O da "Hayır ama güldün" dedi (115. ayetler).

1 Ya da bu şekilde. Çevirimiz olarak, yaşamın zamanına göre.

5. Ey büyük ve muhteşem Tanrım! Oğlunuzun krallığını insanlıkta ne kadar açık ve basit bir şekilde temsil ediyor ve tasvir ediyorsunuz; burada tasvir edilen en büyük Gizemler ne kadar canlı ve tam olarak anlatılıyor; ve gerçekten de onlar, İsrail'in Kralı olmasına rağmen bir eşek üzerinde Yeruşalim'e giden Mesih gibi, tam bir teklik ve sadelik içinde o kadar açık bir şekilde temsil ediliyorlar ki. Burada gururlu dünya çok gerçek bir aynaya sahip olabilir ve onların bu sadeliğin çocukları olup olmadıklarını görebilir.

6. Tanrı'nın Mesih'in kişiliğindeki büyük sevgisi ve alçakgönüllülüğü, insanlık Tanrı'nın öfkesinin öfkeli öfkesinin en yüksek sıcaklığıyla alevlendiğinde, Tanrı'nın insanlığa nasıl en derin alçakgönüllülük ve sadelikte geldiği bu şekilde tam olarak temsil edilmektedir. Buradaki rakam şunu ifade ediyor.

7. Üç adam günün en sıcak anında İbrahim'in çadırının önüne geldiler. Bu, Tanrı'nın kendisini ilk olarak Sevgi Antlaşması ile ve aynı zamanda Sözleşmeye dokunacak zamanın doluluğuyla bütünleştirdiği (ya da nişanladığı), insan gününün, günlerin altı özelliğini anladığı, en çok da alevlendiği ve ateşe verildiği anlamına gelir. doğanın insandaki öfkesinde; yani sonbaharda. Ve daha sonra, zamanın doluluğunda, bu altı gün boyunca insanlık, kibrin ve hayvani mülkiyetin son derece yakıcı sığağındayken, o, kutsal Antlaşma'nın enslerinden şefkatli insanlığıyla kendini gösterdi ve geldi. Dünyevi insanın özünden veya dünyevi kulübesinden önce Tanrı'nın üç kişiliğinde, yani. ruhun çadırında İbrahim'e, yani Adem'e çocuklarında göründü. insana

öz.

8. Ve burada Mesih'in tipi ve imajı tam olarak ortaya konmuştur: İbrahim bu adamları görünce onlarla buluşmaya gider; ve yere doğru eğilir; ve çadırının kapısından onlara doğru kaçıyor; ve geldikleri şeyi yapana kadar ağacın altında dinlenmeleri için onlara dua ediyor.

9. Bu şekle şu şekilde bakmalıyız: İlahi ses kendisini İbrahim'e temsil ettiğinde, üç kişi halinde insan olacağı ens'te, o zaman İbrahim'in kavranan inanç ens'i de kendisini bu imgeye, yani. Şekildeki üçlü insanlığa. Çünkü İbrahim'in inancındaki Antlaşma'nın sonları, insan gününün insan özünde en sıcak hale geldiği zaman, Tanrı'nın öfkesinin büyük sıcaklığıyla çevrelenmişti.

10. Fakat yukarıya baktığında ve önünde duran üçlü İlahiyat örneğini gördüğünde, bu inancın ens'i, Mesih'in kişiliğindeki (daha sonra Mesih olacak olan) en derin alçakgönüllülükle, İlahiyatın Üçlü Birliği önünde eğildi; kendisine gelen; Zamanın doluluğunda bu iman ensinde (Mesih'in Babasından önceki insanlığı olarak) ortaya çıkacak ve (şu anda kendisiyle birlikte olan bu üç adamda konuşan) sesle kendini gösterecek ve şöyle diyecek: Tanrım, eğer bana sahip olsaydın. Senin katında lütuf buldum, bu iman ensinden uzaklaşma, yani. hizmetkarınız.

11. Çünkü İbrahim artık ruhtaydı ve Mesih'in insanlığına olan inancının enslerinden konuşuyordu ve onun önünde Mesih'in İlahiyatının örneği ve sureti duruyordu; ve Mesih'in insanlığının büyük alçakgönüllülüğüyle şöyle dedi: Biraz su getirin ve ayaklarınızı yıkayın. Bu, öğrencilerini yıkayan Mesih'in büyük alçakgönüllülüğüdür. çocuklarının ayakları (burada bu üç adam yıkanırken), Mesih'in bu üç adamdan doğması gereken Tanrı'nın çocuklarının ayaklarını kendi kanıyla yıkaması gerektiğini işaret ediyor ve işaret ediyor. İlahiyatın Üçlüsü; böylece Allah'a varabilirler.

12. Ve üç adama ağacın altında dinlenmelerini emretti. Bu şimdi Tanrı'nın çocuklarının altında oturması gereken Hayat Ağacını ifade eder; sonra da kalplerini tazelemek ve teselli etmek için onlara bir lokma ekmek getirirdi; ve daha sonra gitmeleri gerekir, yani Mesih çocuklarının ayaklarını kanıyla yıkadığında, böylece onlar Tanrı'ya gidebilirler, yani. kutsal Teslis, sonra onlara bir lokma ekmek verir ki, yeniden yaratıp kalplerini güçlendirsınler; yani onlara yaşam ekmeğini verir. böylece güçlenirler ve ilahi güçle İbrahim'in dünyevi çadırından Tanrı'nın öfkesiyle bu dünyaya gidebilirler, Rab'le buluşabilirler ve bu figürün işaret ettiği gibi onun önünde eğilebilirler.

13. Ve ayrıca şöyle diyor: Çünkü sen bu yüzden hizmetkarına geldin. Bunu şu şekilde anlayın: Kutsal Teslis bu zamanda burada bizim insanlığımızın bir imgesinde temsil ediliyordu ve İbrahim, tıpkı Mesih ve çocuklarının birbirlerine gönderme yapması gibi, Mesih'in insanlığının örneğinde duruyordu; Kutsal Teslis, ilahi çizimde Mesih'in çocuklarını Mesih'in insanlığına yönlendirir; ve şimdi bu üç adam Mesih'in önünde bizim yerimize duruyordu. şekilden önce; Çünkü Baba onları Mesih'e ve Mesih aracılığıyla Baba'ya çeker; yıkanılar ve Mesih'te kefaretlerini öderler, bu nedenle

Şimdi

Mesih, Tanrı'nın kendi kişiliğinde kendisine temsil ettiği üç adama şöyle dedi: İşte bu yüzden kulunuza geldiniz.

14. Çünkü Mesih bizim olmalıdır, yani. bu üç adamın hizmetçisi; ve Tanrı üç adamını getirir, yani. ona kendi içinde yaklaşan bizler; yani. Kutsal Teslis'in iradesine, hizmetkarı İnsan Mesih'e; onları yıkayıp doyurabilmesi için; ve sonra onlar

cesaretle ve güvenle kutsal üçlü İlahiyat'a gelebilirler.

15. Ve adamlar İbrahim'e dediler: Söylediğin gibi yap. Yani, Mesih kendisini Babasına sunar. Bir Hizmetkar olarak üç-bir Tanrı'ya. Anlayın ki, Yılanın başını ezenle ilgili olarak Adem'e üç Tanrı tarafından ilham edilen Söz, kendisini üç tek Tanrı'ya, yani bir hizmetkar olarak sunmaktadır. cennetin krallığına sahip olması gereken çocuklara. Şimdi, Üçlü Birlik Tanrı şöyle diyor: Bunları, sizin ve benim çocuklarımı söylediğiniz gibi yapın. Yani, şimdi önünüze konulan bu çocuklarla ilgili olarak, çünkü onlar melek olacaklar ve siz de onlara yardım edeceksiniz, çünkü ben onların içinde sizin yanınıza geldim; şimdi söylediğiniz gibi yapın.

16. Burada Tanrı, söylediği gibi, onlarla bütünleşmeyi tamamlaması için İnsan Mesih'e tamamen verdi. Ve yeni doğuşun tamamı, tamamı, mükemmel ve kutsal figürü burada vurgulu ve canlı bir şekilde ortaya konmuştur. Ve bu, kutsal Teslis'in, Adem'e dahil edilen ve söylenen ve şimdi İbrahim'in iman ens'inde açılan Söz ile ilgili rakamlardan nasıl keyif aldığını gösterir; ve bunu örneklerle ortaya koyuyor ve gelecek olan bu Mesih ile figürlerle oynuyor; Tanrı, İbrahim'de Mesih'in kişiliğini ve Mesih'in üç adamın kişiliğinde yeniden doğuracağı yeni doğan çocukları temsil eder; onları Mesih aracılığıyla kendisine getiren ve melek korosuna yerleştiren üç-birli İlahiyat'ta; bu üç adam üç melek şeklinde ve aynı zamanda kutsal Teslis'in şahsında göründükleri için; kutsal Teslis'in bu meleksi adamlarda ikamet edeceğini ve onların suret olması gerektiğini işaret eder, yani. Tanrı'nın tezahürü.

17. İbrahim, adamların yemesi için üç ölçek güzel un alıp yoğurmasını ve kek pişirmesini emretti; Bu ne anlama gelir? Bu üç adamın böyle bir yemeğe ihtiyacı yoktu. Bu, insanın yeniden doğuşunun figürüdür: Üç İlkeye işaret eden üç ölçü, yani. insandaki üç dünya: güzel yemek göksel insanlığa işaret eder, yani. ilahi göksel cevherlik, bu ilahi ve ilahi cevherliğin özelliğinin de Adem'de kaybolan bizimkiyle yoğrulması ve karıştırılması gerektiği; ve ilahi bir pasta, yani. Tanrı'nın çocuklarının yiyeceği tatlı ekmeğin ateşli sıcaklığında bundan pişirilmesi gerektiğini anlayın.

18. Mesih, Babasının öfkesinin ateşinde durduğunda, yani. Cehennemde, Tanrı'nın çocukları için yemeleri gereken bu tatlı kekler pişirildi; ve üç ölçü, artık ilahi ens ile bir parça [veya parti] halinde karıştırılacak ve bunlardan pişirilecek kekler olacak olan üç dünyadır (yani Yılanın ve canavarın mülkiyeti olmaksızın tüm insan). Bu artık Mesih'in insanlığımızla birleştirdiği veya karıştırdığı bedendir; ve şimdi bize onun tatlı çöreklerini veriyor; yemek, yani. göksel beden: Burada Kutsal Ruh figürde onunla oynadı.

19. Ve İbrahim sürüye koşup bir de buzağı hazırladı; yumuşak ve iyi; yani giydirmesi için gencine verdi. Ey harika Tanrım! Sadelik seni ne kadar memnun ediyor? büyük gizemleri bize ne kadar açık ve basit bir şekilde anlatıyorsun? Bana, tüm dünyanın kör olduğu böyle şeyleri gösterdiğin için sana teşekkür ederim, değersiz adam. Ey Tanrım, onların gözlerini aç, dua ediyorum ki, görebilsinler, sana yönelsinler ve tevazuya girsinler.

20. Bu yemek için hazırlanan körpe buzağı, yeryüzünün limusudur. Tanrı'nın önünde canavara benzeyen dış görünüşlü insan. Anlayın, bu harika bir canavardır, tıpkı ilahi anlayıştan önce tüm dış dünyanın yalnızca bir canavar gibi olması gibi, burada Tanrı, harika eylemlerini tezahür ettirmek için kendisini kutsal manevi ens ile dış bir bedene dönüştürür. sevgiden ve öfkeden. Dış dünyanın hangi figürü, yani. ilahi canavar tamamen hiçliğe dönüşmeyecek, ancak kibir tek başına iyiden ayrılarak karanlığın krallığına gidecek.

1 Harika ya da harika.

21. Benzer şekilde, Tanrı, aslında burada ölen ilahi canavarı insanın üzerine tamamen atmayacak, yalnızca tanıtılan Yılanın ens'ini ve karanlık dünyanın özünün kibrini atacaktır. İlahi ruhsal imgenin hizmetkarı olan ve sonsuzlukta da öyle kalacak olan ilahi harika canavar, son günde de ortaya çıkacak ve Tanrı'nın ateşiyle kanıtlanacaktır; orada melek, yani bir kristal gibi çok saf hale getirilecek. Tanrı'nın doğru imgesi yaşayacak; Tanrı'nın meleksi imgesinde öncelikli olarak tezahür ettiği ve güneşin bir kristalin içinden geçmesi gibi, canavarın içinden parladığı. Bu, şimdi, bu yemek için hazırlanan bu yumuşak ve iyi buzağının anlamıdır ve dışsal insanın, Adem'de yeryüzünün limusundan yaratılan kendi suretine göre, Tanrı'nın masasına getirileceğini göstermektedir.

22. Ancak İbrahim'in onu genç adama, yani hizmetçiye giydirmesi için verdiğini söylemesi, bu göksel canavarın, bu meleğin suretinin hizmetkarı olmaya hazırlanan meleksi adamın aracı olduğuna işaret ediyor .

23. Ve İbrahim tereyağını ve sütü de aldı ve hepsini bu üç adamın önüne koydu ve ağacın altına onların önüne geldi ve onlar da yediler. Mesih, halkını bedeni ve kanıyla beslediğinde (ve hatta onları beslerken), kutsal Teslis'in önünde, kendi gücüyle çocukları aracılığıyla gelir ve çocuklarında bu üç adamı bekler ve onlara bu hazırlanmış yiyecekten verir. bununla çocuklarını besler, övgü ve manevi gıda sağlar.

24. Bu üç adam, yani. Kutsal Teslis, bu kutsalları ye

Mesih'in bedeninin gücünden elde edilen ruhsal etler; çünkü insanın iradesi kendisini tamamen, özel ve tam olarak bu üç adama, kutsal bir ses ve şükran duasıyla övgü yemeği olarak verir; ve bu övgü sesi, bir insanın hoş bir müziğin melodisini, uyumunu veya hoş havasını isteyerek işitmesine yemesi ve bunda neşeli ve hoş olması gibi, Tanrı'nın gücünü kendi içine yer. Öyle bile olsa, Tanrı, insanın saf alçakgönüllü sesi veya övgü melodisiyle, işitme sözüyle veya ilahi duyusuyla uyanır veya gücüyle kendini gösterir.

25. Bunun için Tanrı, melekleri ve insanları yarattı. kendi sevincine. Ve bilin ki, biz gerçek temelden konuşuyoruz, varsayımlardan veya benzetmelerden [veya benzetmelerden] değil, gerçekten gördüğümüz gibi

Tanrı'nın açık mühründen konuşuyoruz: onu doğru anlayın.

26. Ve şimdi, Tanrı, İbrahim'i göksel ens'te hoşnut edip onunla beslendiğinde, o, (aynı zamanda göksel ens olan) kadının tohumunda yaşayan Söz'ün açılmasıyla bunu tezahür ettirecek ve ens'e tanıtacaktı. Sözleşmenin; ve İbrahim'in inancının ens'leriyle uğraşmıştı, yani. İbrahim'in övgüsünün gücünde, yani. alçakgönüllülüğünde; sonra Tanrı, çok iyi tanıdığı Sara'yı sordu, ama Sara onu tanımıyordu; Rab'bin bile böyle bir formda olması gerektiğini; sonra İbrahim'e dedi: Karın Sara nerede? Yani, İbrahim'in iman ensini alana kadar henüz bu oyunda değildi ve o zaman bu oyun onda uyanacaktı; bu yüzden buna güldü; çünkü Gizemleri bilmiyordu; onlar şu anda yalnızca imanın enlerinin yattığı İbrahim'in ruhunda tezahür ediyorlardı; ve dedi: O çadırda; yani :

27. O, dünyevi çadırla kaplı insan çadırındadır ve şu anda kimin yanımda olduğunu görmemektedir. Ve Rab dedi: Yaşadığım sürece sana tekrar geleceğim ve işte! Karınızın Sara'nın bir oğlu olacak. Yani, senin tohumunun hareketiyle sana tekrar geleceğim; ve Sara hamile kaldığında, onu kapalı tohumunda açıp çezeceğim ve senin tohumunun içine gireceğim, yani hareket edeceğim; çünkü gelmek, hareket etmek anlamına gelir: Tanrı geldiğinde insanı hareket ettirir ve gelir veya içeri girer ve insanla birlikte olur.

28. Ama şöyle diyor: Yaşadığım sürece bu, esaslı bir şekilde konuşuluyor; Çünkü Tanrı ona nasıl geleceğini söyledi; şu anda yaptığı gibi onun önünde değil; ama yani güneşin nurlu tesir ve kuvvetinin bir meyveye dönüşmesi gibi, o da geldiğinde meyveye yaklaşmaz, fakat; yani esasen as ile birlikte nüfuz eder; çünkü olduğu gibi, bu kadar da onun içini göreceğim (ya da onun yaşamının sonuna doğru aşk yönümü açacağım). Ben yaşarken. Buradan sanki 'Ben yaşasaydım ama o da yaşardı' demiş gibi anlamayacağız; o olarak gelirdi, yani. mecazi ve tipik olarak değil (o sıralarda yaptığı gibi).

29. Çünkü Tanrı geldiğinde, güneş ışığının meyveye girmesi gibi başka türlü gelmez. Bu, Doğanın Dili'nde esas olarak vurgulu bir mükemmellikte anlaşılmaktadır; çünkü eğer Tanrı kendi gelişinden söz ediyorsa, o zaman yalnızca özünde, doğası gereği ve tarzı itibarıyla, katılaşmamış duyu dilinden söz eder.

30. Ve Sarah buna güldü. O, yalnızca İbrahim'in şehvetinden, insanın tenin şehvetinde birlikte yaşamasından bir oğul doğurması gerektiğini düşünüyordu; bu yüzden dedi. Artık ben de, Rabbim de yaşlandık, keyif mi alacağım? Hayvani dünya ruhu artık zayıf olduğundan gençliğine gülüyordu; ve artık yeniden gençleşmeli; ve kendi kendine şunu düşündü: Yapabilseydin bu bir spordu.

Sanki yaşlı bir adama, yeniden gençleşeceksin, gençliğindeki gibi bir istek ve şehvet alacaksın der gibi. Buna doğa güler ve evet gerçekten de bu doğru mu diye düşünürdü; sanki şüphe ve umut birbirine karışmış gibi. Aynı durum Sara için de geçerliydi; çünkü dünya ruhu Tanrı'nın Gizemlerini anlamaz. O yalnızca bir canavar olarak Tanrı'nın huzurundadır; ve dünya ruhu şimdi bunun gerçekleşeceğini duyduğunu görünce, işçinin sen olacağını düşündü; Ah keşke yapabilseydin, çok isterdin; ve yeniden gençleşmesi gerektiğine kendi kendine güldü.

31. Doğal insan, Tanrı'yı bir hayvan kadar anlar; samanı görünce artık benim için yiyecek bir şeyler var diye düşünür; ama eğer hiçbir şey göremezse, gelenek gereği bunu umuyor demektir. Ama Sarah artık doksan yaşına gelene kadar umut etmişti; ve Tanrı'nın ona doğanın olağan ve olağan akışının ötesinde bir şeyler yapmasının çok harika olduğunu düşündü; ve bunu insan zevkine uygun olarak kendi başına hayal etti.

32. Ama Rab şöyle dedi: Sara buna neden güldü? O da korktu ve "Gülmedim" dedi. Ama Rab dedi: Öyle değil, sen güldün; Rab'bin yapması imkansız olan herhangi bir şey var mı? İşte Havva'nın türü; Boş merakını yasak ağaçtan yemek için kendi kendine yönelttiğinde ve daha sonra Tanrı ona bunu neden yaptığını sorduğunda, kendi şehvetini de inkar etti ve onu Yılanın üzerine koydu.

33. Ve şimdi Tanrı'nın burada İbrahim'e yeni doğumla ilgili olarak değiştiğini görünce, aynı zamanda bu kadının soyunun bir yalan olarak katletmesi gereken Havva'nın şehvetiyle ilgili olarak Sara'ya da aynısını yapıyor. Çünkü Sarah burada gülmediğine, Havva'nın da yalan söylediğine dair bir yalan söylemeli. Tanrı burada ona Havva'nın yalanını temsil etti ve bunu ebedi gerçekle karıştırıp onu geri alacağını söyledi; Sarah'ya yaptığı gibi, onu yalan söylediğine, bundan utanması gerektiğine ikna etti.

34. Ve burada Tanrı'nın tüm süreci temsil ettiğini veya tasvir ettiğini, dünyayı nasıl yeniden yaratacağını anlamalıyız.

yarattığı gerçek insan; ve aynı şeyin nasıl gerçekleşeceğini ve Yılanın
enslerini sonsuz ateşte nasıl yakacağını ve zavallı ruhun yalanını
çarmıhta utancı ve ölümü açığa çıkarmak için nasıl kullanacağını;
çünkü bunu burada tipte çok mükemmel bir şekilde görüyoruz.

35. Tanrı yeni doğumun sürecini belirledikten sonra üç adam Sodom'a doğru
yola çıktı; ve Ham'ı yakardı, yani. kötü Ham benzeri bedensel mülk, Rab'bin
ateşiyle, o da gerçekleşti; böylece Tanrı'nın yargısının İsrail evinde nasıl
başladığını çok vurgulu bir şekilde görüyoruz; Mesih'in, şeytanın özünü ateşle
yakacak olan, şeytanın iradesinin ve iradesinin Yargıcı olarak nasıl
görevlendirildiğini; aşağıdaki şeklin ifade ettiği gibi.

Kırk Üçüncü Bölüm

Sodom'un Yıkılışı ve Yıkılışına Dair ve
Gomorra, aynı şey nasıl da önceden bildirilmişti
Tanrı İbrahim'e

1. Ve Rab İbrahim'le konuştu, İbrahim Abraham'ı kutsadı ve çocuklarına
Rab'bin yollarında yürümelerini emredeceğini ve daha önce
bahsedildiği gibi onları da kutsayacağını söyledi: İşte! Sodom ve Gomorra'nın
çılgılığı büyüktür ve onların günahı çok ağırdır; bu yüzden aşağıya ineceğim
ve bana gelen feryadı tam olarak yerine getirip getirmediğini göreceğim;
ve eğer öyle değilse, bunu bileceğim. Ve adamlar oradan yüz çevirerek Sodom'a
doğru gittiler. Tanrı şöyle dedi: İbrahim'in büyük ve güçlü bir ulus olacağına
göre, yaptığım şeyi nasıl ondan gizleyebilirim? Ve bunun üzerine ona ne
yapacağını gösterdi.

2. Aydınlatılmamış akıl, Tanrı'nın şöyle dediğine harika bir şekilde
bakıyor: Aşağıya inecek ve çılgının doğru olup olmadığına bakacak, öyle olup
olmadığını bilecek. Akıl kendi kendine şunu varsayar: O halde sınırlayıcı
mıdır, yoksa yükseklerde tek başına ve yukarıda ikamet eder, önceden
her şeyi bilmez mi? Kutsal Yazı onun hakkında da şunu söylemiyor mu: Her
şeyi dolduran ben değil miyim? Ayrıca gökler benim tahtım, yer ise
ayaklarımın basamağıdır. O zaman ilk önce zamandan ve mekandan ayrı olan
sınırlayıcı bir 3 varlığına mı inerdi?

3. Mantık, kendisinden önce gelen çılgılığı araştırmaktan çok daha acizdir. Ve
bunun üzerine yaratıcı akıl, Tanrı'nın yalnızca yıldızların üstünde, bir gökte,
tek başına yaşadığını ve güneşin parıltısının yeryüzüne bakıp parladığı gibi
buraya, aşağıya baktığını düşünür. Akıl bu noktaya kadar ulaşır ve dahası
Tanrının ne olduğunu ya da nerede yaşadığını bilmez; O'nun her şey olduğunu
bilmez.

öz, 4 ve her öz veya varlıkta ikamet eder ve hiçbir yere sahip değildir, aynı zamanda ikamet etmek için hiçbir yere veya mekana ihtiyaç duymaz; ve yine de o (Tanrı olarak adlandırıldığı kadarıyla) bir öz değildir, 5 ama öze göre bir içtirdir; ve yine de o, her şeyin içindedir ve güneşin güçlü etkisinin meyveye [kendini vermesi] gibi, enerjisel bir çalışma tarzıyla, [her] öze kendini verir; ama [o] yaratıkla ve onun yaşamıyla, dışarıdan ona doğru değil, içeriden dışarıya, kendi tezahürüne kadar çalışır; ve doğa ve yaratık onun tezahürüdür. Eğer akıl bunu doğru anlasaydı, burada daha fazla sorgulamaya gerek kalmazdı (ancak şüphesiz kendi içinde Tanrı'nın ne olduğu konusunda tatmin olurdu).

1 Orgeneral xviii.

2 Anlaşılabilir veya ölçülebilir. 3 Kendi

başına, ayrılmış ve ayrı bir yerde sonuçlandırıldı. 4 Bütün Varlık, Madde veya Öz. 5 Madde, şey veya varlık.

4. Şimdi tüm bunların özetini kısaca şöyle anlayın: Tanrı hem sevgiye göre, hem de öfkeye göre kendi içinde ikamet eder; her özellik yalnızca kendi içini görür ve kendi özelliğiyle diğerinde tecelli etmez; Çünkü sizde gece ve gündüz bunun bir misali vardır. Işıktaki ve karanlıktaki. Işık karanlıkta yaşar ve onu görmez; karanlık da ışığı görmüyor; ve ışık, büyük uysallığıyla ateşin içinde ikamet ettiği ve yine de ateşin kaynağını ve acısını kendine almadığı, ateşin yaşamını hissetmeden yalnızca iyi kaldığı ve yine de ateşin tüketilmesiyle ortaya çıktığı için, yani. özün ölmesi yoluyla: Aynı şekilde Tanrı'nın varlığını da anlıyorum.

1 Maddi madde.

5. Tanrı'nın sevgi gözü esas itibariyle kötü, asi, mürted ruhun içini görmez; ne de şeytana bakar, ama öfke gözü onu görür; yani Allah, öfkenin veya gazap ateşinin özelliğine göre şeytanı ve sahte nefsi görür.

6. Bunun üzerine Tanrı şöyle dedi: "Önünden bir çılgılık yükseldi." Orada, tezahür etmiş Sözü'nden önce şunu anladı: bu üç adamın ilahi açığa çıkan sesinin önünde. Ondan önce gelmişti

ens ve şimdi vaat edilen ens'te bulunan duruşmanın önünde kendini temsil etti; Mesih'in insanlığıyla ilgili olarak insana yönelik üç kişi.

7. Çünkü tüm iblisler ve kötü adamlar hakkındaki hüküm bu Söz'e veya duruşmaya verildi; çünkü bu, Baba Tanrı'nın insanlıkta işittiği ve onun aracılığıyla kötüyü iyiden ayırdığı hareketli İşitme idi.

2 Duygusal veya etkili.

8. Şimdi bu Duruşma, yani. Kendini insanlıkta Mesih'in kişiliğinde tezahür ettirecek olan İştme, Sodomluların sesini kendi içinde duydu; yani. Ham'ın çocuklarından; yani öfkenin özelliğine göre; ve sonsuz İştme'nin önüne iştme'yi ilk Prensipte getirdi, yani. doğanın ve yaratığın aslına. Sodomitler için, yani. bedenin çocuklarının hepsi bu dünyanın duyacağı yerde yaşarlar, yani. ifade edilmiş biçimlendirilmiş Söz'de, kötülüğün ve iyiliğin bir arada tezahür ettiği Tanrı figüründe

öz.

9. Şimdi bizi burada çok zamanında ve net bir şekilde anlayın. Melek dünyası yukarıda 1, dışta oluşan dünya ise aşağıda 1 olarak adlandırılır; Şöyle ki, bir ateş yakıldığında yukarıda ışık, aşağıda madde vardır diyebiliriz. Yukarıdaki Tanrı'nın [varlığından] bahsettiğimizde, o zaman içeriye kastediyoruz ve anlıyoruz, çünkü madde olmadan içerideki [varlık], 2 yukarıdaki [varlıktır]; çünkü töz [veya madde] olmadan yukarıda her şey vardır, aşağıda yoktur; Maddenin altında olan da üstündedir.

1 Ya da öyle olduğu söyleniyor. 2 Ekstra kanıt.

10. Şimdi Sodomluların çılgılığı yukarıdaki 3'ten önce gelmişti. yukarıdaki 3'ün kendisini ilk ebedi başlangıçtaki Hiç'ten kavradığı veya kavradığı ilk Prensipten önce ve içine; yani. güçlerin veya Sözün doğasına ve oluşumuna; ve Tanrı'nın, Baba ve Oğul'un mülkiyetinden, sevgi ve öfkeden (insana Mesih olacağına söz vererek kendisini nişanlamış ve kendisini ilahi bir ens haline getirmiş olan) oluşturduğu Sözü veya sesi, Tanrı'nın mülkünde çılgılığı duydu. öfke, bununla kötülerin ya da tanrısızlığın yargıcı olur.

3 Ya da majesteleri.

11. Bunun üzerine Baba şöyle dedi: Aşağı ineceğim ve öyle olup olmayacağını göreceğim. Yani, o, Tanrı'nın, daha sonra Mesih olacak olan dünyanın yargıcı olarak oluşturduğu ens'teki bu üç adamın biçimlendirilmiş İştmesi ile yukarıda belirtilenlerden aşağıya indi.

4 Veya yukarıdan.

12. Çünkü bu ens, kişide yaratıcı olmalıydı, dolayısıyla vaat edilen Söz'de melekse bir biçimde biçimlendiriciydi; ve bununla birlikte yukarıdan, yani yukarıdan, yani yukarıdan geldi. Tanrı'nın dışında; değişmez Tanrı'dan; ve onun sevgisi ilk olarak İbrahim'de Ahit'in enlerine, Ahit'in amacına veya sınırına kadar duyuldu. Ve öfkeyle, yani. Ateşin sesini duyunca insanın kötülüğünü ve kibrini duydu; ve şunu gördüm

yaptıklarına kızdılar; yani, herhangi bir odun [veya yakıt] parçasında teşvik edici bir ateşin çıkması ve odunu yok etmesi gibi, onun gazabı esasen insanın kötülüğünü ve kibirini gördü. Benzer şekilde Tanrı, Sodom ve Gomora'daki Ham'ın çocuklarının kötü hastalığına ve iradesine, oluşturulmuş enslerde (İsa'nın dünyayı yargılayacağı Mesih'in ens'indeki aynı yargı Sözü aracılığıyla) öfke gözüyle baktı.

13. Çünkü Tanrı, İbrahim'in sevgisinden kutsal çocuklarının yeniden doğuşunu onun önüne koyduğunda; aynı zamanda öfkesiyle, bu Mesih aracılığıyla kötüler ateşte nasıl kanıtlayacağını da önüne koydu.

14. Ve Sodom'a verilen hüküm, Kıyamet Günü'nün bir örneğidir; İbrahim'den önce gelen üç adam, Tanrı'nın insanda ikamet ettiği yeni melek insanlığımızın bir figürü olduğu için; kötülere olan öfkesi de öyleydi. Ve burada görüyoruz ki, Tanrı şeytanları ve tüm kötü insanları azizlerin çocukları aracılığıyla yargılayacaktır; çünkü o artık üç kişilik bir insanlık içinde yargı makamının figürünü temsil ediyordu ve Sodom ve Gomora'yı dünyadan yok ediyordu.

15. Ayrıca Tanrı İbrahim'e şöyle dedi: Yaptığım şeyi İbrahim'den nasıl gizleyebilirim? Bu, dünyevi İbrahim'e gizlenmişti, fakat Tanrı'nın ensinden göksel olana göre, Tanrı onu saklamayacaktı. Ve burada aşkının ve öfkesinin figürünü ortaya koydu; Mesih'in büyük alçakgönüllülüğü ve sevgisindeki insanlığı ve iki melekteki hakikati ve doğruluğu.

16. Çünkü Musa'daki metin şöyle diyor: Ve İbrahim hâlâ Rabbin önünde durdu (yani burada sadece bir kişi olarak adlandırdığı bu üç adamın önünde) ve ona yaklaştı ve şöyle dedi: Sen de doğruları adaletle yok edecek misin? kötü? Belki şehirde elli salih vardır; onları da mı yok edeceksin; ve orayı orada bulunan elli salih kişiye ayırmaz mısın? Doğruyu kötüyle birlikte öldürmek senden uzak olsun; ve doğrular sizden uzak olan kötüler gibi olsun; tüm dünyanın Yargıcı olan siz, öyle yargılamalısınız (Yaratılış xviii. 2225).

17. Bu artık çok mükemmel ve hamile bir figür; İbrahim'in (Mesih'in kişiliğine ve ruhuna olan inancının ensinde) Tanrı'nın huzuruna nasıl çıktığı, yani. Üçlü Tanrı'nın önünde, Tanrı'nın şiddetli doğruluğunun önünde; ve Babayı uzlaştıracak ve kefareti ödeyecek; ve kötülerin arasında yaşayan çocukları için dua eder; Babasının (henüz doğru insanların yaşadığı) bu yeri azarlanmaktan korumaktan memnuniyet duyacağını ve merhametini kendi doğruluğuna aktaracağını ve şöyle deyeceğini söylüyor: Sen böyle yargılamayacaksın, sen tüm dünyanın Yargıcısın.

18. Bu figür, doğruluğu bakımından Tanrı'dan başka bir şey değildir ve

Tanrı, merhametiyle Mesih'tedir. Burada iki tip bir arada duruyor; Bir insanın Tanrı'yı dilediğini yapmaktan alıkoyması başka ne anlama gelebilir ki?

19. Mesih, Tanrı'nın doğruluğunu ve şiddetli yargısını kötü adamlardan oluşan bir topluluğun üzerine düşmekten alıkoymuştur; aksi takdirde onlar, Cennetteki ilk itaatsizlikte yok olup gideceklerdi. Bu, Tanrı'nın huzuruna ve Tanrı'ya gelendir, yani. Tanrı'nın gazabına uğrar, çünkü o Tanrı'dandır ve bu nedenle Tanrı'nın huzuruna gelebilir [Tanrı'ya yaklaşabilir veya Tanrı'ya aracılık edebilir].

20. Yani oluşturulmuş Söz, yani. yaratık, yargının önünde durur ve yargıda oturur ve doğru insanlar olduğu sürece yargılamak için öfkeye maruz kalmaz; burada görüldüğü gibi; Eğer on salih kişi olsaydı, Tanrı onları bağışlardı. Aslında Tanrı'nın önünde doğru olan yalnızca üç kişi vardı; Lut, iki kızıyla birlikte. Karısı da uygun değildi (ya da bu merhamete muktedir değildi), bu nedenle Sodom'dan çıkmasına rağmen yine de hareketsiz kaldı ve daha sonra açıklanacağı gibi bir tuz sütununa dönüştü.

21. İbrahim, yani Mesih'in ruhu, Tanrı'nın bütün bu yerleri on kişinin hatırına bağışlaması için Tanrı'ya şu ana kadar yalvarır. Fakat Allah'ın gazabı alevlendirmeden önce ilk olarak dışarı çıkardığı, bu halk arasında yabancı olan kardeşinin oğlu dışında hepsi isyan etti ve yoldan çıktı.

22. Buradaki ruh, İsrailoğulları arasında kaybolduktan sonra bu Elçilerin İşleri'ni Tanrı'nın Ruhu'yla yeniden yazan Musa ve Esdras'ta çok gizli ve gizli bir şekilde konuşuyor. Ve burada ruhun İbrahim'deki figürü nasıl tam ve zamanında hedeflediğini ve bundan neyin anlaşılması gerektiğini işaret ettiğini çok kapsamlı ve anlamlı bir şekilde görüyoruz.

1 Not: Esdras bu Elçilerin İşleri Kitabını yazmıştır, yani. Genesis vb.

23. Çünkü İbrahim'e görüldüğünde üç adamdan söz eder; ve burada Sodom'a doğru gidip şehirleri yok eden iki melekten söz ediyor; Mesih'in kişiliğinin, yolunda gitmeyen üçüncü kişi olduğunu belirtmek için; çünkü buraya sadece ikisi gitti, yani. Tanrı'nın gerçeği ve Tanrı'nın doğruluğu, yani. yargı ve gerçek: yargı Sodom'da kaldı ve gerçek Lut'u ortaya çıkardı.

24. Ve bu iki melek de akşam (zamanları dolduğunda ve günleri bittiğinde) Sodom'a vardıklarında, Lût kapının yanında oturdu ve onları görünce onları karşılamak için kalktı; ve yüzü yere dönük olarak eğildi; ve dedi: İşte, efendimiz, rica ederim, hizmetkarınızın evine dönün ve bütün gece oyalayın ve ayaklarınızı yıkayın; böylece erkenden kalkıp yola devam edersiniz. Ama onlar şöyle dediler: Hayır; ama biz

bütün gece sokakta kalacak. Ve onlara içtenlikle yalvardı; ve ona dönüp evine girdiler; onlara bir ziyafet verdi, mayasız çörekler pişirdi ve onlar da yediler (Yaratılış xix. 13).

25. Bunu doğru anlayıp açıklayacak olursak, o zaman şu şekilde ifade etmemiz gerekir: Sodomluların çılgılığı, Nuh'un Ham'e (iffetsizliği, ahlaksızlığı nedeniyle) lanet ettiği zaman yüklediği lanettir. , hayvani gözler ve arzu); Aynı lanetli, hayvani ruh, Ham'ın bu kuşağının kötü niyetli, dünyevi ve yılan gibi mülkiyetinde, bedeninde ve ruhunda çoğalmış ve büyümüştü; gerçek insanlardan çok hayvanlar gibi yaşadılar.

26. Lanetli Yılanın enslerinin öfkeyle doruğa ulaşan bu çılgılığı, annesinde tezahür etti ve yüksek sesle duyuldu; Karanlık dünyanın mülkiyetinde Tanrı'nın öfkesi içindeydi ve yargıyı kendi içinde uyandırmıştı: Ve şimdi Tanrı, Yılanın ensi üzerine yargısını gönderdi. Bu artık Enos'un zamanıydı; onun gizli ve şu anda açılmış mührü (daha önce yedi satır¹ [ya da zamanın genel kavşakları] ile ilgili olarak bahsedildiği gibi) ve gizeminin sona erdiği yerd; ve şimdi hem sevgide hem de öfkede, Kudret Sözü'ndeki vaazının bir sesi olarak ortaya çıktı.

1 Ch. Bu kitabın 30, 36. cildi.

27. Aşık İbrahim'de olduğu gibi: burada Enos'un günlerinde öğretilmeye başlanan biçimlendirilmiş söz, şimdi vaat edilen ve kutsal iman tohumuyla birlikte İbrahim'deki biçimlendirilmiş hamile ve yetişkin enslerde veya varoluşta kendini gösterdi. Ve lanetli Ham'ın neslinden olan kötülüğün çocuklarında, öfkenin özelliği burada Enos'un, Tanrı'nın yargısını ve azarlamasını tehdit ettiği vaazında kendini gösterdi: bu aynı şey artık Tanrı'nın çocuklarında da büyümüştü. haksızlık ve maddeye getirildi.

28. Ve şimdi, bu Enos'un mührünün açıldığını, gizeminin sona erdiğini ve sevgi ve öfkeye göre hemen tezahür edeceğini görünce, bunun üzerine her özellik kendi özünü ilahi tefekküre sundu; yani. aşk ens'indeki kelimenin sesin veya sesin veya Enos'un altında ne yarattığı ve aynı zamanda Tanrı'nın öfkesinin kınanmasının sesinin ne yaptığı: Şimdi burada her iki özelliğin özleri kendilerini açtılar ve kendilerini yargıya koydular. , Tanrı'nın doğruluğunun son cümlesine. Şimdi bu nihai tahkimde veya ilahi adaletin belirlenmesinde, yani. İbrahim'de, Enos'un yargısında, tövbe vaazında Mesih vardı; ve Enos'ta, onun veba ve ceza tehditleri, Tanrı'nın ciddi ve sert yargısı, yani. Prens Lucifer, (Ham'daki lanetin çocuklarının yargısında) Tanrı'nın gazabında aynı şeyi infaz etmek için orada durdu mu?

karanlığın evinin hizmetkârı.

29. Çünkü Tanrı, Sina Dağı'ndaki İsrail halkına şöyle demişti: Anne babaların çocuklar üzerindeki kötülüklerini üçüncü ve dördüncü kuşaklara kadar ziyaret edip cezalandıracağım (Çıkış xx. 5). Ham, Nuh'un oğlu. Burada ilk olarak Nuh'un laneti yargıya geldi.

30. Ve burada, Mesih'in henüz bedende ve makamda olmadığını görerek, Mesih'in yerine iki melek (yani, yargı gücü ve kudreti ile) gönderildi; Çünkü Mesih'in görevi Rab'bin önünde İbrahim'de devam etti ve Sodom ve Gomora'nın asi adamları için dua etti.

31. Ancak yargıda (yani Rab'bin önünde Mesih'in sevgisi makamında) yargılandıklarında, Sodom'da Mesih'in sevgi görevini üstlenebilecek kapasiteye sahip herhangi bir adam olup olmadığı, ancak henüz hiçbirisinin bulunup bulunmadığı bulunduktan sonra Mesih'in İbrahim'deki makamı geride kaldı ve Sodom'a gitmedi. Ancak ilahi doğruluk ve hakikat makamı iki melek şeklinde Sodom'a gitti ve onların özlerine ve varlıklarına çok yakından baktı ve görüleceği üzere kendi içinde aynı olduğunu kanıtladı; bu iki melek oraya gelir gelmez şehir, halkın mülkiyeti açıldı ve kendini gösterdi; ve bu adamların kendi aralarında ortaya çıkmasını sağlayacaklardı.

32. Çünkü bu iki melek, onların mallarını karıştırmış veya taşımışlar ve içlerinde ne olduğunu görmek için onları Rabbin önünde açıkça ortaya koymuşlardı; ve kendilerinin yalnızca hayvani, iffetsiz, iffetsiz katiller olduklarını anladılar; bu da onları yargıya götürdü; ve artık özlerine göre yargılanmaları gerekiyor.

33. Ancak Musa'daki ruh, Lut'un kapıda oturduğunu ve bu melekleri tanıdığını ve onlara, ayaklarını yıkaması ve onlara çörek pişirmesi için kendisine dönmeleri için ciddi bir şekilde yalvardığını ve onların da yemek yemesini istediğini gösteriyor. ; ama yine de ilk başta ona teslim olmayı reddetti. Aynı şey çok gizli bir gizemdir, çünkü o, Lut'un çok iyi bildiği gerçeğin ve doğruluğun ruhudur, çünkü o, özünde harekete geçmiş ve Lut'a yapılan denemeye ilk önce girmiştir; ve Rab'bin önünde alçaltılıp eğilince, kendini kanıtladı ve doğru bulundu.

34. Ama gerçek ilk önce onun evine doğrulukla girmeyi reddetti. Çünkü bu, Lût'un karısı yüzündendi; kendisi kanıtlandığında ve hüküm kendisinden geçtiğinde, dünyevi hayatıyla ilgili olarak karar verilmişti. Çünkü ilk mesele olarak yargılamaya devam etti, yani. Kükürt, Merkür, yani yargının etkilenmiş bir maddesi olarak, bedenin yaratıldığı ilk öze dönüşüm olarak.

1 Prima Materia. 2 Sert büzücü.

35. Ancak kararın infazına çok yakın bir süre kala. Fakat Lût onunla birlikte Sodom'dan çıktığında ve yargılama başladığında, yargılamada görüleceği gibi, yargıyı tekrar geri çekti ve bu daha sonra onu ele geçirdi, çünkü bu onu denetimli serbestlik süresine almıştı.

36. Ancak ona arkasına bakmaması emri verilmişti ve eğer hemen tövbe etmiş olsaydı ve dünyevi kötü iradeyi kırmış olsaydı ve Lut'la birlikte Rab'bin ayaklarına kapansaydı galip gelebilirdi: ve bu, Çünkü iki melek Lut'a teslim olmayı reddettiler.

37. Ve Lût'un karısı ile, bir araç olarak çalışmaya ve meyve vermeye yardımcı olması gerekse de, yargılama boyunca ilerleyemeyecek olan dünyevi matris kastedilmektedir. Ancak dışsal biçimiyle cennetin krallığına seçilmemiştir; çünkü Adem'in düşüşünde uykuda Havva'ya bitişikti ve yargıda kalacak ve yaratıldığı ilk maddeye yeniden dönüştürülecek. Uçuruma mahkum edilmemiştir ama gizeme geçecektir, yani. Kükürt'e ve Büyük Gizem'de Tuz Ruhı olan Merkür'e, yani. tüm bedenselliğin bir nedeni; tam da bu nedenle babalarının çocuğuyla evlendirilecek olan Lut'un kızları hakkında burada daha sonra bahsedileceği gibi.

3 Mysterio Magno'da.

38. Böylece figürü içsel olarak daha iyi anlayın: Lut mayasız hamurdan kekler pişirdi ve onlara bir ziyafet verdi ve onlar da yediler. Artık melekler böyle bir yiyecek kullanmazlar; ama onlar yalnızca melek şeklinde biçimlendirilmiş meleklerdi, çünkü İbrahim ve Lut da onlara Rab adını verdiler: bu, Tanrı'nın yargısı ve gerçektir.

39. Bu bayram, daha önce bahsedildiği gibi, İbrahim'in ve Musa'nın adakları gibi yenilmişti; çünkü iradenin arzusu burada bir maddeye dönüşür: Tanrı sadece iradenin sözünü yer, fakat yiyecek, içinde işlendiği dışsal ruhta tüketilir.

4 Toplar, gebe kalır.

40. Çünkü Lut'un imanının arzusu bu adamların ilahi gıdasıydı; ama Lût'un iyi niyetinden dolayı onlara verdiği ziyafetle Lût'un iradesi, dünyevi yaşamla ilgili olarak dışsal olarak ve iman iradesiyle ilgili olarak içsel olarak bu kararda korunabilmesi için bir maddeye dönüştürüldü.

41. Çünkü bu melekler, sunularda anlaşıldığı gibi, Lut'un yemeğinden, sanki onun içinde tutulan bedeninden ve ruhundan yemişler gibi yediler; 1 yeterince önceden olduğu gibi

Kabil ve Habil'in sunularına ilişkin açıklamalar 1. Çünkü mayasız kekler, Musa'nın her yerinde görülebileceği gibi, bilgi vericiydi (ya da anlam taşıyordu) ve Tanrı'nın hayal gücünün bir tür olarak içine girdiği ve yine de sadece inançla tasarlandı veya kavrandı.

1 Veya fedakarlıklar.

42. Üstelik Musa'daki ruh şöyle diyor: Ve adamlar yatmadan önce, şehrin adamları, Sodom, gelip genç, yaşlı, hatta her mahalleden tüm halkı çepeçevre sardılar; Lut'u çağırıp ona şöyle dedi: Dün gece yanına gelen adamlar nerede? onları ortaya çıkar ki onları tanıyalım (Yaratılış xix. 4,5).

43. Daha önce de belirtildiği gibi, şimdi şekil budur: Yargı (bundan sonra ziyafette Lût'a bağlanmıştı) artık her şeyin özünün ve varlığının denetimine nüfuz etmiş ve baskı yapmıştır; yığınlar halinde geldiklerini, çılgın, öfkeli insanlar gibi koştuklarını, sürüklendiklerini, zorlandıklarını ve yargıya mecbur kaldıklarını.

44. Çünkü Rab'bin onları özleyen gayreti onları kendine çekti: Onların kibirlerini yutmak için ciddi bir açlık duydular; bu nedenle genç yaşlı hep birlikte koşuyorlardı ve kendilerinin açlığını çeken ağzı biliyorlardı çünkü körlükleri nedeniyle ne yaptıklarını bilmiyorlardı; böylece öfke onları kendine çekti.

45. Ve Lut kapıdan yanlarına çıktı ve kapıyı onun ardından kapattı. Ve dedi ki, ah! Sevgili kardeşlerim, dua ediyorum, bu kadar kötü davranmayın. Hiç erkek tanımayan iki kızım var; rica ederim, onları yanınıza çıkarayım ve onlarla gözünüzde iyi görüneni yapayım; ama bu adamlara hiçbir şey yapmayın; çünkü bu yüzden çatımın gölgesi altına geldiler. Ama dediler: Buraya gel, aramızdaki tek yabancı sensin ve sen yöneteceksin; peki, biz seninle onlardan daha beter bir şekilde uğraşacağız.

46. Burada günahlarının temeli çok iyi bir şekilde çözülmüş ve renkleriyle ortaya konmuştur; feryatları burada Tanrı'nın huzuruna gelmiştir; yani kirlilik, şehvet, zorbalık, inatçı sapkınlık; ve bunların en büyüğü Tanrı'yı küçümsemektir; Çünkü Lût, Allah'ın kendilerine getireceği cezayı onlara anlatmıştı. Ve sonra dediler: Aramızdaki tek yabancı sensin ve bizi yönetecek ve yargılayacaksın, ama biz sana onlardan daha beteri yaşatacağız; Tanrı'nın daha önce kendi ağzından elçiler aracılığıyla onlara uyarı gönderdiğini ve onların yalnızca onları rahatsız edip kınadıklarını belirtmek için. Bu yüzden Lût'a da dediler: Tehditlerinle bizi mi yöneteceksin, işlerimizi küçümseyip geçersiz kılacaksın, biz sana onlardan daha kötü hizmet edeceğiz.

47. Çünkü Lût'a, kendilerini yıkım ve yıkımla tehdit eden [Tanrı'nın] adamlarının geldiğini anladıklarında, onlara karşı ayaklandılar ve onları öldüreceklerdi. Çılgın kör dünya gibi

Tanrı onlara, onları azarlayan ve azarlayan elçiler gönderdiğinde her zaman bunu yaptı; sonra Babil fahişesi bağırdı: Kaç, koş, bize başka öğretiler öğretecek ve gittiğimiz yolu azarlayacak yeni bir sapkınlık var.

48. Burada durum böyleydi: Kendi kendine yeten asi şeytanın iradesi, Yılan'ın ensinde kontrol edilemez, düzeltilemez olurdu; ve bu adamların geldiğini görünce Mordio [cinayet] diye bağırdılar ve Babil fahişesinin her zaman yaptığı gibi onları azarlamak ve kınamak için sahte peygamberlerin ve öğretmenlerin geldiğini söylediler; çünkü Rab'bin çocukları aracılığıyla söylediklerini duymayacaktır; ama Yılanın ens'inden söylediği tek şey bile kutsal kabul edilmelidir.

49. Bu fahişe kendini gerçek sözle örtmüştü, kendini kutsal olarak sunmuş ve tuhaf bir kıyafetle çok övünüyor; ama onun kalbi yalnızca Sodom ve Gomorra'dır. Bu iki meleğin İbrahim'den, yani Mesih'ten Sodom ve Gomorra'da kendisine geldiğini ve utancını ortaya çıkardığını görünce, bir cinayet çılgılığıyla bütün şehri kargaşaya çevirir; Böylece genç ve yaşlı tüm insanlar koşarak bir araya gelir ve tuhaf, harika bir canavarın geldiğini düşünür.

50. Allah'ın elçilerinde yeni bir tuhafılık göremedikleri ve onların sadece öğretip azarladıklarını işittikleri zaman, şöyle düşünürler: Ey! bakanımız ve papazımız ona yeni bir başlangıç, sapkın ve sahte bir peygamber diyor; bir aptal var [ve çılgın bir adam, kesinlikle aklını kaçırmış kadar kötü]; ve onlar da ona (kuşlar gibi) bir baykuşa hayret etmeye başlarlar ve Sodomluların Lut'a yaptığı gibi ona, evine, karısına ve çocuklarına küçümseme, kınama ve küçümsemeyle saldırmaya başlarlar; Herkes, bu habercileri alay edip aşağılamaktan başka çaresi yoksa iyi bir şey yapacağını düşünüyor.

51. Ve o, [dünyada] başka hiçbir gerekçe veya sebep bilmesede, yalnızca (Babil'in fahişesini giydiren) başrahibin¹ onu boşa çıkardığını bilse de; yine de çok öfkeli bir deli ve sahte bir rüzgarın (yani Babilli fahişenin ruhunun) onu sürüklemesine maruz kalıyor ve yanına gelen iki adamı, burada Sodomluların yaptığı gibi, yanlış anlayarak bağıırıyor; onları tanısınlar, onları rahatsız etsinler, küçümşesinler, sövüp saysınlar ve sitem etsinler diye. Çünkü böylece Tanrı'nın öfkesi, kendi tutuşturulması için kendisini ateşe sürükler. Ve ceza geldiğinde insanlar da aynı şekilde kendi kötülüklerinin ölçüsünü almalılardır. ¹ Ya da tanınmış bir bakan.

52. Ve biz senden saklanmayacağız, ey kirli, şehvetli, asi, inatçı, ahlaksız, putperest, canı, her türlü ahlaksızlıkla, günahla ve iğrençlikle dolu Babil; şimdi de bu iki melek, yani. Tanrı'nın gerçeği ve yargısı içinize geldi; ve şimdi size Hanok'un gizli olan mührünün sonunda ilan edeceğim (ama şu anda

sesi ve sesiyle açıldı), senin yıkımın ve yıkılışın. Çünkü hükmün vakti yaklaşıyor. Ve kendine doğru bak; ve bunu çok dikkatli bir şekilde gözlemleyin: şu anda Lut'u ve iki meleği, Sodomluların yaptığı gibi küçümsediniz, kınadınız ve aşağıladınız; ve bu nedenle cezanız üzerinizde asılı kalıyor. Ve şunu gözlemleyin: iki melek Lût'u açık mühür altında sizden uzaklaştıracakları zaman, o zaman yok oluş gününüz yaklaştı; artık buna hiçbir şekilde inanmayacaksınız, fakat üzücü ve kederli bir şekilde bunu böyle bulmaya zorlanacaksınız. deneyim, diyor harikaların ruhu.

53. Sodomluların kusurunun ve büyük günahının ne olduğunu tam olarak görebiliriz; bu günahın çıktığı Tanrı'nın huzuruna çıkmıştır; Çünkü Lût, bu melek habercilere karşı öfkeli kargaşaya bir son verebilmek için, henüz bakire olan iki kızını onlara çıkaracaktı; çünkü onların tamamen pislik içinde boğulduklarını yeterince iyi biliyordu; eğer öyleyse arzularını tatmin edebilirler.

54. Musa'nın burada neyi simgelediğini anlamamızı sağlayan ruhtaki içsel figür şudur: Yargı, burada Lut'ta olduğu gibi, Tanrı'nın evinde başlar; öncelikle Tanrı'nın çocukları yargılanmalı ve kanıtlanmalıdır; cezanın ertelenmesi için herhangi bir yerde öfkeyi bastırabilecek Tanrı çocukları olup olmadığını görmek; daha sonra ruh, Tanrı'nın çocuklarını alır ve aynı ahlaksızlığı yapıp yapamayacaklarını görmek için onları o şehir veya ülkede aynı ahlaksızlık ve günahla kanıtlar.

55. Lût, iki kızını ricalarla yargılamak zorundadır; onları sınanmak üzere kirli, şehvetli kişilere verirdi; çünkü söylediği şey, Lut'un iki kızını yargılayan ve özüne proba veya denemeyi getiren ve böylece şehrin günahını ve utancını simgeleyen ve açığa çıkaran ruh tarafından yönlendirilmişti; yani. onların yalnızca kirli fahişelerin canavarları olduklarını.

56. Fakat bu iki bakire bu kusura muktedir olmadığında, ruh, yani. iki melek onları savundu; Tanrı'nın gerçeğinin onları bu halkın yargısından ve aynı zamanda kirlilik günahından koruduğunu anlayın. Çünkü Lût, sanki kızlarının bekaretlerinin bozulmasına ve lekelenmesine izin verecekmiş gibi, böyle belirlenmiş bir amaçtan bahsetmemişti; ama ruh kendi şeklini ortaya koydu.

57. Ve kesin olarak bilin ki, Musa'nın bu ilk kitabı yazıldı.

tamamen ruhun kehanetinden, tarihteki her bir eylemin veya cümlelerin figürde neyi ortaya koyduğunu ima ediyor. Ve kim bu [patriklerin] eylemlerini okur ve doğru bir şekilde anlarsa, eski ve yeni insanı zihninde modellemeli veya temsil etmelidir; ve Mesih ile Adem'i birbirine düşürün; ve o zaman her şeyi anlayabilir; ve bu olmadan, çocuksu bir tarihten başka bir şey anlamaz; Henüz o kadar zengin ve Gizemlerle dolu ki, beşikten en uzun yaşına kadar hiç kimse onları ifade edemiyor; bununla ilgili bilgi ve anlayışı kendi hayatında elde etmiş olmasına rağmen

çocukluk. Ve biz de hediyelerimizde bununla ilgili sadece bazı bakışlar ve ipuçları veriyoruz; Her ne kadar bunların anlayışını ve anlamını Tanrı'nın armağanından elde etmiş olsak da; yine de hepsini ifade edemiyoruz ve dünya bunu kabul edemedi. 1

1 Onu doğru anlayın veya kavrayın.

58. Ve Musa diyor ki: Şehrin adamları Lût adlı adama şiddetle saldırdılar ve kapıyı kırmak için bir araya geldiklerinde adamlar ellerini uzatıp Lût'u evin içine, kendilerine doğru çektiler ve kapıyı kapattılar. . Ve evin kapısının önünde bulunan adamlar, hem küçük hem de büyük körlüğe maruz kaldılar; öyle ki yoruldu ve kapıyı bulamadılar (Yaratılış xix. 911).

59. Bu rakama böylece dıştan ulaşıldı, böylece gözleri kör oldular, kapıyı göremediler ve ne Lut'a, onunla birlikte olan iki adama, ne de evine zarar vermediler. Ancak ruhu itibariyle rakam şu şekilde duruyor:

2 Harekete geçildi veya yapıldı.

60. Allah bu iki meleği gönderdiğinde, yani. onun gerçeğini ve yargısını bir insanın ruhuna, yani. Lût'ta olduğu gibi kalbinin evine girdi (Lut'ta aynı zamanda ruh, yani Tanrı'nın hakikati ve yargısı da açıkça görülüyordu ve bu nedenle Sodom'u azarlardı, bu nedenle onu öldürmek ve öldürmek için etrafını sardılar) O zaman ilk olarak, Sodumlular'a sanki bir aptalmış gibi temsil edilen bu adam hakkında hüküm verilir; onu sinirlendirmeleri, rahatsız etmeleri ve şaşırtmaları gerekir ve ayrıca ona aralıksız hakaret ve sövüp sayarlar ve onu kınarlar. yanlış için.

61. Ama onları azarlamalı, azarlamalı ve öğretmeli ve onun hiçbir dış koruması yoktur, hepsi ona ağızlarının kiri dökerler; ve bunu engellemesi gerekenler buna gülmekten başka bir şey yapmıyorlar. Nereye baksa baksın, kurtarıcısı yok. Sonra sıradan insanlar zanneder ki, Tanrı onu bu şekilde azarlar ve cezalandırır.

62. Fakat bu iki melek, onun kalbindedir ve düşmanların ortasında bile, kapıları ve aletleriyle olduğu gibi, onun şahsında dururlar. Ancak sıradan insanlar onu ve evini yok etmek için hevesle çalışıyor ve çabılıyor.

63. Ve sıra ciddi olarak imtihan gelince, o zaman bu iki melek, kötü niyetli adamların kalplerine ellerini uzatırlar ve onları kör ederler ki, onlar şaşkına dönerler ve bununla nasıl başa çıkacaklarını bilmezler. Lût ve iki melek; biri bunu, diğeri bunu ortaya atıyor; biri onun dürüst olduğunu söylüyor, diğeri ona küfrediyor ve onun hakkında her türlü kötülüğü söylüyor; ta ki kapıyı bulamayınca kadar, içeri girip ona kötülük yapacaklar. Çünkü bu iki melek onu göremeyecekleri için kendi içlerine kapatırlar.

intikam kapısı. Burada Lût'ta görüldüğü gibi, Allah, ağzından çıkan elçileri nasıl kurtarır ve onları düşmanlardan gizler; ve bu kalem 2 bunu iyi bir deneyim sayesinde buldu.

64. Ve bu adamlar Lût'a dediler: Burada başka kimse var mı? damadı, oğulları ve kızları; ve şehirde sana ait olan kim varsa, onları bu yerden çıkar; çünkü burayı yok edeceğiz; çünkü onu yok etmek için bizi gönderen Rabbin önünde onun feryadı büyüktür. Ve Lut gidip kızlarıyla evlenecek olan damatlarına şöyle dedi: Kalkın, buradan çıkın; Çünkü Rab bu şehri yok edecek. Ama onlara alaycı biri gibi göründü (Yaratılış xix. 121 4).

65. Bu, Allah'ın bu adamlara da uyarıda bulunduğunu ve eğer onlar ona uysalardı Lut'un hatırı için onları başışlayacağını gösteren mükemmel bir aynadır. Ama gazap onları büyülemiş ve tamamen sertleştirmişti; onunla alay edip gülmekten başka bir şey yapmadıklarını; ve kendisine denildiği gibi: Aptalın başına ne geldi? gökyüzünün düşeceğini düşünüyor.

66. İçsel figür şu şekildedir: Tanrı'nın sevgideki gerçeği, Lut'un oğulları olan bu adamları çekti ve onları kurtaracaktı; ama öfke içlerinde daha güçlüydü ve onları yüreklerinin denetiminde tutsak etmişti. Lut'un kendisiyle birlikte şehrin önüne getirdiği karısı gibi, onlar da yargılamaya devam ettiler, ancak gazap onu tekrar yargılamaya geri çekti; böylece o (Lut'un hatırı için ateş kılıcından kurtulduğuna göre) Kıyamet Günü'ne kadar bir dönüşüme uğramak zorundadır ki bu korkunç bir örnektir.

1 Veya, adresinde. 2 Yazar. 3 İngilizce çeviri, evli.

67. Bu şekilde bu mevcut dünya kendisini görebilir ve uyarı alabilir; çünkü Lut'un vaazının doğru olduğu kesin ve doğrudur ve ardından gelen ceza da aynıydı; altıncı mühür zamanındaki 1. ceza da (mühür şu anda elimizdedir ve çoktan açılmıştır) kesinlikle bunu takip edecektir.

68. Ancak buradaki uyarının çok uzun zaman önce gelmesi, altıncı mührün zamanının, tezahürü açısından, altı mühür arasında en harikası olduğunu beyan eder; yedinci sayı olan 2'ye kadar ki bu daha da harika; çünkü bu dünyanın sonu ve Son yargıdır.

69. Bu, sana bu altıncı zamanın açık mührü sesiyle ~~sesli~~ duyulsun, Babil, 3, her ne kadar onu küçümseseydi ve alay etsen de, bu sana çarpıyor ve zaten seni gazabın inatçı inatçılığıyla vurmuş durumda. O, bu iki meleğin mesajının görünümü konusunda sizi iyice elekten geçirmiştir ve şimdi sadece birkaç tanesine işaret edilecektir; bunlar dışarı çıkacak ve Lut'un kızlarıyla birlikte teslim edilecektir.

70. Sertleşmiş, şaşırılmış ve tutuklanmış mürettebat zaten yargılanmıştır; çünkü kederli eleme kılıcı onları ele geçirdi; şimdi çılgınlar gibi, çılgınlar gibi, gururla, kibir ve kıskançlıkla koşuyorlar ve meleğin borazan seslerini küçümsüyorlar.

71. Meleğin borazanının çaldığı çığlık şudur; Babel'den çıkın; Babel'den çıkın; Babel'den ayrıl. Alevli kılıcın içinde yakalanmış ve büyülenmiş durumda. Amin.

1 Veya yargı. 2 Veya mühürleyin.

3 Yazarın Babil'e, kötülüğün gizemine ve aynı zamanda zamana öfkeyle dökülen altıncı mührü gösterdiği mistik bir işaret.

Kırk Dördüncü Bölüm

Lût Sodom'dan nasıl ayrıldı ve
Ham'ın Nesilinde tüm bu Bölgenin Korkunç
Yıkımı; koşulları ve nasıl gerçekleştiği
hakkında

1. Yargının gazabı artık ateşe verildiğinde ve güneşin parladığı ve herkesin her şeyin huzur ve sessizlik içinde olduğunu, hiçbir tehlike olmadığını düşündüğü gün görüldüğünde, Melekler Lut'a şunu yapmasını emretti: acele edip dedi: Kalk, karını ve burada olan iki kızını al; ta ki siz de bu şehrin fesinde yok olmayın. Ve Lût oyalanırken, adamlar onu, karısını ve iki kızını elinden tuttular (Rab ona merhamet etti), ve onu dışarı çıkarıp şehrin dışına koydular (Yaratılış xix. 15, 15, 15). 16).

2. İçsel figür şu şekildedir: Musa'daki ruh, figürü o kadar net bir şekilde ortaya koyar ki, bir insan onu kolaylıkla kavrayabilir; çünkü diyor ki: Sabah olup güneş doğduğunda, onun elinden tutup onu, karısını ve iki kızını şehrin dışına çıkardılar. Ve şimdi figür nasıl dışsal olarak günün ve güneşin yükselen ışığındaysa, aynı şekilde içsel olarak da Tanrı'nın hakikati ve yargısındaydı.

3. Yani gerçekte figür içsel olarak şöyleydi: Lût ve onun iki kızında, Mesih'e ilişkin anlayışın ışığı Tanrı'nın hakikatinden doğmuştu; Lut'un kızları bunu çok iyi biliyorlardı; bu [yani. doğruluk güneşinin ışığı, Tanrı'nın hakikatinde babaları Lut'ta hareket etmişti; Bu nedenle daha sonra Sodom'dan ayrılıp gece yaklaştığında babalarına tatlı şarap içirdiler ve onunla yattılar.

tohum alabilmeleri için, yani. ondan gelen kutsal tohum. Çünkü hem Lût'ta hem de kızlarında ruh, yükselen ışıklarında bu kadar anlam taşıyordu ve bunu onlara gösteriyordu.

4. Ve şimdi güneş dışarıdan yükseldiği ve çok güzel, hoş bir gün gibi görüldüğü gibi, Tanrı'nın hakikatine göre, Ahit'in güneşi de içsel olarak yükseliyordu. Kutsal Pazar, özündeki denemeye göre dirildi, çünkü artık yargıdan geçmişlerdi. Ve aynı şekilde tam tersi, karanlık dünyanın malı olan güneş, yani. Tanrı'nın öfkesinin etkisi şimdi Sodom'un çocuklarında dirildi ve güçlü bir şekilde Tanrı'nın doğruluğuna zorlandı. Bunun üzerine melekler Lût'a acele etmesini buyurdular; çünkü öfke güneşi çoktan doğmuştu ve kötülüğün çocuklarını yakalamıştı.

5. Nasıl ki Allah hakikatindeki kutsal güneş (Lût'u ve kızlarını imanın özünde yakalamış), Lût'u ve kızlarını ellerinden tutup onlardan çıkarmıştır; aynı şekilde gazap da Sodom'un çocuklarını özlerinin elinden almış ve onları idam kararına götürmüştü. Ve (ey Babil), bu rakamı sizin mührünüz zamanına işaret edip uygulayacağız: onu işaretleyin ve gözlemleyin, ey kızları, Lut'un çocukları: bu sizi ilgilendiriyor.

6. Allah bir ülkeyi cezalandıracağı zaman, önce onlara elçiler gönderir, onları tövbeye teşvik eder ve onlara lütfunu bildirir. Kısa bir süre sonra onlara, kendilerine sunulan lütfu sağlayıp sağlayamayacaklarını deneyen ve eleyen doğruluk meleğini gönderir; ve mahvolma tehdidiyle önlerine hükmü koyuyor; geri dönmezlerse ve tövbe etmezlerse, onları yok etmek ve kökünü kazımak için büyük savaşları ve salgınları kınamak; ve onlara elçileri aracılığıyla doğruluğun ışığını ve yolunu gösterir; ve onlara sunulan ışığın altında koşmalarına izin veriyor, ta ki yoruluncaya ve onunla doyana kadar ve onu yalnızca ortak bir geleneksel şey ve bir tarih olarak tutun ve yeniden bir Sodom haline gelinceye kadar.

7. Sonra her iki meleği de, yani doğruluk meleği ile hakikat meleğini birlikte gönderir; Önce onları şiddetle tehdit eder, öğüt verir ve hükmü onların önüne koyar; ama büyüdüklerinde tamamen Sodom olurlar, dışsal figürden ayrılır ve ölçülerini onların doldurmasına izin verir; ve sonra sanki güneş onların Sodom'unun üzerine doğmuş gibi görünüyor ve şimdi her şey iyi ve müreffeh olmalı. Ama o zaman bile hakikat meleği çocuklarına şöyle der: Acele edin ve çıkın, ceza ve yıkım yakındır.

8. Böylece sana duyuruyoruz ki, Babil, Tanrı çoktan sana elçiler gönderdi ve İncil'in açıklanmasıyla sana lütfunu sundu; ve bununla birlikte sizi mahvetmekle cezalandırmakla da güçlü bir şekilde tehdit etti. Ama siz İncil'in ışığını yalnızca çekişmeli ve tartışan bir Babil haline getirdiniz ve şimdi semiz Sodom'u geride bıraktınız.

9. Ve kesin olarak bilin ki, Rab şimdi size veda etmek için iki melek gönderdi; bunlardan biri kendisinde hakikati barındırıyor ve Lut'a kızlarıyla birlikte Sodom'dan çıkmasını emrediyor; diğeri ise katı yargıya sahiptir ve sonunda sizi elekten geçirmiş, iç imzanızı dışarıya doğru çevirmiş ve onu Rab'bin huzuruna sunmuştur; ve senin öldürücü çığlığın Yüceler Yücesi'nin huzuruna çıktı; ve fazlasıyla muhteşem; sizi yok etmek ve şehirleri yerle bir etmek için meleğini gönderdi.

1 Kabil'e benzer ağlamanız başkalarını mahvediyor.

10. Artık dıştan işaretlendiğiniz imzanız, cephane paranızla birlikte büyük bir açgözlülük ve kıskançlıktır; ve yoksullara ve sefillere karşı uyguladığınız baskının büyük öfkeli ciddiyeti, açgözlülüğünüz o kadar yüksek ki, insanın ihtiyaçlarındaki büyük ilerlemenizin yükseldiği her şeyi kendi içine yutmak istiyor. 2 Malların kıtlığı ve pahalılığı ve her türlü baskı,

onu kılıçla korumaya çalışan insanın açgözlülüğü ve gururu.

11. Ama siz diyorsunuz ki: Şimdi iyi ve müreffeh bir zaman; Güneş üzerime doğdu ve çantamı aydınlattı, böylece onu istediğim gibi doldurabilirim; benim için iyi ve güzel bir zaman; artık güzel ve altın bir zaman olacak elbette; Kesinlikle bundan keyif alacağım, yüksek güç ve otoriteye sahip olacağım ve saygı duyulacağım.

12. Ama şimdi borazan sesinin ne bildirdiğini dinleyin. Şöyle diyor: Sodom'dan çıkın; Güneş aşkla ve öfkeyle doğdu, bunu sizden saklamayacağız. Hakikat meleği artık Lut'un kızlarının, babalarının ve karısının ellerinden tutmuştur; ve gitmelerini teklif ediyor; Vakit geldi; bunu yakında acı deneyimlerle göreceksiniz.

13. Çünkü öfke meleği seni de yargıladı; bu yüzden sen çok öfkeli, açgözlü, canı ve kötüsün. Doğruyu söyleyip söylemediğimizi kendiniz görün. İmzanızda harcayabileceğiniz çok şey var; Gerçekten sizin için uçurumda rızık dolu bir ambar vardır. Görebilen görsün; Kendisinde borazan sesini en ufak bir sezgisi olan, Sodom'dan çıksın; artık oyalanmak yok.

14. Ve Musa daha da konuşur: Lût'u ortaya çıkardığında şöyle dedi: Canını kurtarmak için kaç; Arkanıza bakmayın ve bu ovada da kalmayın; tükenmemek için dağa kaç. Fakat Lût ona şöyle dedi: Ah, öyle değil Rabbim; işte, kulunun Senin katında lütuf bulduğunu görünce, senin varlığını yüceltmekten memnuniyet duy.

bana gösterdiğin merhametin sayesinde hayatımı kurtardın; Dağa kaçamam, yoksa bir kötülük beni alır ve ölürüm: İşte, çok yakınlarda bir şehir var, ona kaçabilirim, o küçük bir şehir: ah, izin ver oraya kaçayım (küçük değil mi?) bir?) ve ruhum yaşayacak. Ve ona dedi: Bak, söz ettiğin şehri devirmeyeyim diye bu konuda seni kabul ettim.

Acele et, oraya kaç; çünkü sen oraya gelene kadar hiçbir şey yapamam. Bu nedenle şehrin adına Zoar denildi. Ve Lut, Zoar'a geldiğinde güneş dünya üzerinde doğdu (Yaratılış xix. 1723).

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

15. Gerçeğin ruhu, Lut'taki Antlaşmanın ruhunu harekete geçirmiş, onu ruhsal elinden tutmuş ve onu yargıdan çıkarmıştı; Lût'un ruhunu anlayın, burada Ahit'teki Vaat Sözü manevi özelliğe göre kendisini açmış, şimdi gönderilen hakikatin ve yargının sesi de buna güç vermiş ve Lût'u hükümden ve hükümden korumuştur.

16. Çünkü kararla birlikte ilk İlke, yani. ruhun merkezi, sonsuz doğanın tüm özellikleriyle elenmiş ve kanıtlanmıştır. Bunun içine Rab'bin eli, yani. Rab'bin meleği, Mesih'in Antlaşması'nın lütfuyla İbrahim'e yerleşti ve Lut'u yargıdan ve Sodom çocuklarından kurtardı. Bu nedenle melek şöyle dedi: Kendini teslim et ve yargılamak için arkana bakma, yani. alevlenen öfkenin içine girin ki aynı şey sizi de almasın. Tıpkı Rab'bin gazabının ne olacağını görmek ve görmek arzusunu geri çeviren Lut'un karısının başına geldiği gibi.

17. Adem ve Lucifer'in de benzerini yaptığı gibi, esasen kim görecektir ve Tanrı'nın olduğunu kanıtlayacaktı, yani. ebedi doğanın öfkesi, henüz yakıcı bir ateştir ve ruhu ve bedeni hemen kanıtlar; ve eğer gücü yettiği herhangi bir şeye ulaşırsa, onu kendi içinde yutar.

18. Şimdi Lut'un ruhu titredi ve yargı meleğinin önünde korku içinde durdu. Tanrı'nın doğruluğundan önce; ve turba onu ele geçirmesin diye, Misak'ta kendisine yönelik merhametini artırmaktan memnuniyet duyacağını söyleyerek gerçeği diledi; ve bu, Tanrı'nın ceza ve yargı zamanında çocuklarını nasıl kendi sevgisine götürdüğü, onları nasıl koruduğu ve onları büyük bir yıkımdan nasıl kurtardığı çok mükemmel bir örnektir; burada Lut'a ve aynı zamanda Yeruşalim'in nihai yıkımında dürüst çocuklara yaptığı gibi.

19. İntikam meleği de şöyle dedi: Sen oraya gelmedikçe ben hiçbir şey yapamam. Ah! Seni harika Tanrım, sana kim engel olabilir? Ancak şu da böyle anlaşılmalıdır: Onun Ahit'teki sevgisinin ruhu Lut'ta hakikatle birlikte yerleşmiş veya yerleşmiş ve Lut ortaya çıkana kadar yakamadığı öfkeyi uzak tutmuştur.

20. Ve çoğu zaman Tanrı'nın çocuklarının bunu yapabildiğini görüyoruz.

Allah'ın büyük belalarını ve azabını [bir kavmin üzerine gelmekten] alıkoyun; Hatta içlerinde öyle bir kudret vardır ki, Allah'ın öfkesi hiçbir şey yapamaz ve onların bulunduğu yerde adeta aciz kalır. Ayrıca cehenneme ve şeytana karşı bir kudret ve kudrettirler; çünkü böyle bir şey gerçek gerçek inançtır ki, Tanrı'yı öfkesinde durdurabilir ve ona üstün gelebilir.

21. Bunun üzerine Rab Lut'a, "Sen dışarı çıkana kadar hiçbir şey yapamam" dedi.

Ve aynı zamanda Lût'un hatırı için Pella veya Zoar (yani öfkenin saptırılması veya uzaklaştırılması) adı verilen küçük şehri de esirgedi; çünkü oraya geldiğinde türbanın söndürülmesi gerekir, adın da katı anlam diliyle ifade ettiği gibi.

22. Ve sonra Rab, Sodom'un ve Gomora'nın üzerine gökten kükürt ve ateş yağdırdı; ve şehirleri ve bütün ovayı yerle bir etti; ve şehirlerde yaşayanların tümü ve toprakta yetişen her şey. Ve karısı geriye baktı ve bir tuz sütunu oldu (Yaratılış xix. 2426).

23. Bu artık kendisini İbrahim'e sevgiyle açan Mesih'in krallığının, dünya üzerinde nasıl yargılanacağını figürdür; ve şeytanın yeryüzündeki krallığını yok etmesi ve tüm kötü adamları yutulmak üzere Tanrı'nın öfkesine vermesi için ona Tanrı tarafından kudret ve egemenlik nasıl verildi. Çünkü İbrahim'e kendisini gösterip doğruluk antlaşmasını onayladıktan sonra bu iki meleği gönderdi; Tanrı'nın gerçeği ve yargısı Sodom'a, Ham'ın çocuklarını yok etmek ve yok etmek için. kötü niyetli, aşağılık, asi, yarı şeytani adamlar; Böylece şeytanın krallığı küçülsün ve yeryüzünde bu kadar büyüüp krallığına engel olmasın.

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

24. Musa şöyle der: Gökten Rab'den kükürt ve ateş yağdı: Bu, günlerin sonunda zemini temizleyecek olan içsel cehennem ateşi değildi; aksi takdirde dört unsur değişmiş olurdu: bu yalnızca geleceğe dair bir figürdü. Siper taşının ve ateşin aslı, üçüncü Prensip'te turba magnada yaratılmıştı: O yalnızca bir intikam kılıcıydı. İçsel ateş, toprağı, taşları ve tüm elementleri tüketir: ama bu yalnızca egest'teki turba magna'daki fırtınada ortaya çıkan bir ateşti, takımyıldızının kendisi için bir malzeme olan kendisinden fırlattığı [dışkı]. Her ne kadar elle tutulur bir madde meselesi olmasa da, Merkür'ün kendisini Salniter'de alevlendirdiği manevi bir maddedir. havai fişekte, o zaman bayrak veya havai fişek de kükürt olan bir maddeye veya öze sabitlenir.

25. Üç [ilk özellik] için, yani. Kükürt, Merkür ve Tuz Keskinliği orijinalinde (henüz bir ruh oldukları için) tek bir şeydir. Ama ne zaman Mercurius, yani. oluşan Sözün sesi Prensip'te hareket eder, yani. İlk başta bir karşıtlık veya karşıtlık nedeniyle ortaya çıkan hareket, daha sonra kendi içinde dehşete düşer: yani hareket, sıcaklığın ve soğukun kökenini harekete geçirir, yani. Soğuk ve sıcak ateşe göre ilk Prensip'in orijinali; zıtlığın ve dehşetin başlangıcı olan bu; ateş parlaması veya salnitral flagrat'ın nereden geldiği; burada ayrıca ilk üç, yani. sıcak, soğuk ve sesin her biri flagrat'ta kendine özgü bir maddeyi etkiliyor ve kendini tanıtıyor. ısıyı kükürte, soğuk tuzlu bir özelliğe ve Merkür'ü sulu bir özelliğe dönüştürdü. Ancak yine de tamamen ayrılmış değillerdi ve her biri kendi başına başka veya muhtelif maddelerden oluşuyordu; ancak tek bir özelliğe göre birlikte sabitlenmiştir.

26. Aynı şeyi, ağzına kadar taş ateşiyle ilgili olarak da anlamak için buradayız: İlk İlkenin gazabı, yani. Tanrı'nın ezeli tabiata göre öfkesi, üçüncü Prensip'te zahiri tabiatı, turba magna adı verilen, tabiatın ruhunda zahiri dünyanın ruhunda bir türba olan, zahiri olanın geldiği bir yönüyle görmüştür. doğa kendini alevlendirir ve tutuşturur; ve ilk üçü [özellik veya doğanın ilk Üçlüsü] kendilerini bir maddeye sabitlerler, yani. Kükürt'e, Tuz'a ve içinde ateşin bayrağının ya da parıltısının tutuşup kendisini etkilediği Merkür'ün zehirli suyuna; ve böylece Sodom ve Gomorra'ya ve ülkenin ovasına yağmur yağdı ve hepsini yok etti. Şöyle denir: Rab gökten kükürt ve ateş yağdırdı.

27. Bu kükürt ve ateş meselesinin iç gökten geldiği söylenemez; ama öfke içeriden dışarıya doğru çıktı [İlke], öyle ki dışarı, içinin kudretiyle, kendisini içerinin özelliklerinden etkiledi ve alevlendirdi. Ve bu, içsel karanlık dünyanın gerçek bir türüdür: Eğer aynı doğa kendi kendine hareket ediyorsa, o zaman bu, Tanrı'nın gazabı ve öfkesi ve yakıcı ateş olarak adlandırdığı ruhsal mülkte de geçerlidir; çünkü eğer bu içsel ruhsal karanlık dünya kendi kendine hareket etseydi, dört elementle birlikte dış dünya da aynı ruh ateşi tarafından hemen yutulurdu; günlerin sonunda gerçekleşecek olan şey.

28. Ve burada, bir tuz sütununa dönüşen Lût'un karısında şunun bir tasvirini görüyoruz: ilk üç [mülk] kendiliğinden hareket etmişti; çünkü o, türbaya baktıktan sonra tuz ruhuna kapılmış ya da onun etkisine kapılmıştı; bu, o mülkün çoğunun kendisi olduğunu, [bu mülkiyet onda en baskın olanıydı] yani. Arzuda açgözlüydü, o da meleğin elemesinde [denetimli serbestlik] sırasında yakalanıp tutuklandı.

29. Melek onu ateşin gazabından koruduğu halde,

yine de kendine özgü mülkiyeti nedeniyle doğanın öfkesine kapılmıştı; yani. turba magna vücudu ele geçirdi, yani. üçüncü İlkenin özüne dönüştürdü ve onu kendine özgü bir özelliğe dönüştürdü, yani. Vücudunda esasen baskın olan birincinin kudretine göre türbada da tutuklanmıştı.

30. Ve bunu garip bir şey olarak değerlendirmemeliyiz; çünkü Kutsal Yazılarda bununla ilgili çok şey var. Ahit Sandığı tarafından tutuklanan ve vurulan Uzza'ya, yalnızca aynı şeye dokunduğunda, Tanrı'nın gazabı ses yoluyla harekete geçtiğinde (uyanıp harekete geçtiğinde ve kefaretilmediğinde) bakalım. Ayrıca Ahit Sandığını yanlarında bulunduran Filistliler'in nasıl yakalandığını da görelim. Ayrıca çölde Musa aracılığıyla Kora'yı, Datana'ı ve Abiram'ı nasıl da yok etti. Bütün bunların tek bir orijinali var; fakat her biri, ilk üç [özellik] arasında türbenin alevlenmesine göre, kendi [madde ve şekliyle] özel olarak tecelli eder.

31. Ama eğer Lut'un karısı, meleğin mesajındaki hakikat ve merhamet sözünü anlayıp ona tutunmuş olsaydı, bu onu iyi korumuştur. Ama meleğin söylediklerine inanmadı ve tıpkı dünyevi mallarını sevdiği gibi, her şeyden vazgeçmek zorunda kaldı ve tekrar arkasına baktı ve ciddiyetle dünyevi olanı özledi ve zamanın türbası da onu yakaladı; öyle ki, bedeninin özüne göre, Rab aynı maddeyi tekrar başka bir şeye dönüştürene kadar, o ilk maddede (Tanrı'nın dünyanın limusunu çıkardığı ve onu ruhsal, canlı bir görüntü haline getirdiği) kalmalı. manevi bir öz.

32. Ve eğer Tanrı ruhunu oradan çekerse, insanın dış bedene göre ne olduğunu görmesi için bu yapıldı; ve sadece ağızdan ikiyüzlülük [ve görünürde kutsal, dindar bir dudak emeğinin pohpohlamaları] değil, yüreğin temeline ihtiyaç duyduğunu, bir adamın kendisini yalnızca sunulan lütufla teselli etmesi gerektiğini [kendisini dışsal bir anlayışla veya bunun uygulanmasıyla besleyerek] ve aynısını yalnızca dışarıdan karşılıksız bir lütufla armağanı olarak alırlar ve yine de ruhta ve iradede kötü bir canavar olarak kalırlar.

33. Lût'un karısıyla birlikte lütfu yalnızca dışarıdan (ya da tuhaf bir hayali isnatla) alan ve kendisini lütufla teselli eden, ancak benlik ve bedeninin şehvetinde kalpte kalan mevcut Babil Hristiyanlığı gibi, dönüştürülmemiş; ve gözlerini yalnızca Sodom'a çevirmiştir, ancak ağız Sodom'un dışına çıkmıştır ve bedeni henüz Sodom'dadır ve Lut'un karısıyla birlikte yalnızca açgözlülük ve geçici zevklere bakar ve kalbiyle birlikte gitmez. Sodom.

34. Bu yüzden harikalar meleği diyor ki, sen elekten geçirildin ve türbede yakalandın [alındı ya da esir alındın], sen [suçlusun ve]

kükürt ateşine muktedir: Babil'den ve Sodom'dan ayrıldığınızı söyleyerek
ikiyüzlülüğünüzün size hiçbir faydası yok; ilk üçte Lut'un karısına tamamen
büyüleniyorsunuz; ancak ilk üçten sonra acıktığını görmek; ve Mesih'in ruhunu
[yalnızca] dış kaplama olarak kullanın ve Rab'bin şimdi söylediklerini
içinizde duymayacağım; ama yalnızca Deccal'in gururuyla, açgözlülüğüyle,
kıskançlığıyla ve öfkesiyle söylediklerini dinleyin; dünyevi ölümlü
idolünüz Mausim'i [ve Mammon'u] nasıl memnun edebilirsiniz, yani.
özsevgi, öz irade, öz-duyu.

35. Yalnızca dışsal put-tanrıyı arar ve onurlandırırınız, yani. gümüş,
altın, bakır ve karnınızın dolgunluğu lüks, görkemli ve görkemli Sodomi
zevkinize. Ve bu put da senin uğruna elenmiş, sana yakın ve uzak kılınmış
ve sen bunun ne anlama geldiğini anlamıyorsun. Tehlike yok diyorsunuz,
belki yardım edilebilir ve düzeltilebilir; onu iyi bir kullanım için
yeterince iyi tasarlayabiliriz. Ancak bununla neyin imzalandığını ve ne
ifade edildiğini bilmiyorsunuz.

Lut'un karısının tuzdan bir sütuna dönüşmesinin en içteki figürü
şudur:

36. Bu iki melek İbrahim'den geldiğinde, yani. Mesih'in ruhundan
Sodom'a, Lut'a kadar ve o, Rab'bin önünde yeryüzüne kadar eğildi ve bu
meleklerle kendisine dönmeleri için yalvardı; İbrahim'e imanının ens'leriyle
geldikleri gibi, ilahi mülkiyete göre esasen onun için girdiler. Yine de
buradaydı; çünkü o yalnızca tek bir Antlaşmaydı. Ancak Mesih'in kişiliğinin
tohumu Lut'ta değil İbrahim'de adlandırılmıştır; Musa'nın yeterince
açıkladığı gibi.

37. Lut'un imanı, ens'i, İbrahim'in iman duyularından kendisine getiren
melekten aldı; çünkü birinden (yani hareket eden ve İbrahim'de kendini
gösterenden) hepsinin kutsal kılınması gerekir. Şimdi Lut, meleğin
yönetimiyle (ilahi mülkten, İsa'nın ens'inden ve sözünden gönderilen,
biçimlendirilmiş melekleri anlayın), İbrahim'in ens'inin yakın bir çizgisi,
[yakınlık çizgisi] veya dalı olarak kutsandı.

38. Ve Lût'un kızlarının bu kutsallaştırmaya muktedir olduğunu ve annenin
olmadığını görünce, anne tekrar ilk meseleye dönmelidir; ve Lût, iki kızıyla
mübarek zürriyette çiftleşmelidir; çünkü onlar bunu yapabiliirdi ve
dünyada başka kimse yoktu. Çünkü oradan iki güçlü nesil yetişecekti;
Musa'daki ruhun da Lut'un kızları hakkında çok gizli ve gizlice söylediği gibi,
büyük bir halk olan Moavlılar ve Ammonlular; biri diğerine şöyle dedi: Lo!
yeryüzünde insanların yaptığı gibi yanımıza gelebilecek kimse yok; gelin
babamıza içmesi için tatlı şarap verelim; ve sonra onunla yatacağız; böylece
o bunu bilmeyebilir ve

babamızın tohumunu koruyabiliriz: çünkü annenin bu kutsal tohuma yeteneği yoktu, çünkü o büyülendi ve turbadaki denetimli serbestliğe [eleme denemesine] alındı.

39. Şimdi akıl itiraz edecek ve şöyle diyecektir: Lût'un kızları neden İbrahim'in nesliyle evlenmediler; Doğanın ve tüm ulusların hak ve kanunlarına aykırı olarak neden babalarıyla yatsınlar ki? Yanıt: Bu olmayabilir, çünkü Mesih'in tohumu İbrahim'de çağırılmıştı; ama şimdi Mesih'in tohumunda, İbrahim'in imanından doğması gereken yakın akrabalık olarak iki soy daha vardı; Mesih hakkında: İbrahim'in imanı Yehova'dan, İsa isminden doğduğu gibi, bu iki yakınlık çizgisi de Tanrı'nın hakikatinden ve doğruluğundan çıkması ve İsa'nın sevgisine getirilmesi gereken harikalar ağacındaydı. . Melekler bu tezahürü Lut'a ve Lut'a getirdiler; bu açılış ve tezahür Lut'un tohumunda ortaya çıktı.

40. Ancak iki kızının da bu kararda yer aldığına ve Lut'ta ortaya çıkan aynı ruhla tutuklandığına ve babalarıyla aynı mülkleri aldıklarına göre, öyle olmalıdır. Ve Tanrı, bu iki oğlunun, Ammon ve Moav'ın, aynı soydan gelen iki kız kardeşten doğmasına öyle izin verdi; çünkü onlar doğanın iki çizgisinden ama aynı kökten gelen iki ulus olacaktı.

41. Ama Musa'daki ruh bunu örtüyor ve şöyle diyor: İki kız, babalarına tatlı şarap içirdiler, ne yaptığını bilmiyordu ve babalarının sarhoşluğu yüzünden babalarının çocuğuyla birlikte oldular. (ki bu yine de Tanrı'nın işi olmadan harika bir tuhaflık gibi görünüyor)), aynı şey şu şekilde anlaşılmalıdır: Öyle gerçekleşmedi değil: Musa'daki metinde bildirildiği gibi gerçekleşti; ama bu, Tanrı'nın Ruh'u'nun bir işiydi ve bu sayede dışsal utancı da örtüyor.

42. Çünkü zahiri çalışma, hem Tanrı'nın hem de tüm insanların gözünde sadece utanç vericidir; fakat içsel çalışma, şekli itibarıyla öyle olmalıdır. Ve gerçek figür, İnsan olan İsa'dır, yani. Tanrı'nın Oğlu, Tanrı'nın önünde de bir utanç olan bir utançla doğmalıydı. Fakat o, bizim utancımızı ve sitemimizi kendi üzerine aldı ve onu lanet olarak çarmıh ağacına astı ve onu Tanrının doğruluğuna sundu; aynı şekilde bu iki soy da utançla örtülmeli ki, her ikisi de yalnızca ve tek başına Mesih'in çarmıhtaki utancı altında kutsal kılınsın; ve Tanrının ve doğanın önünde saf olduklarını söylemeye cesaret edememeler. Çünkü Kutsal Yazılar şöyle der: Herkese merhamet edebilmek için hepsini günahın altına kapattı (Romalılar xi. 32).

43. Ve bunun gerçekten ve kesinlikle Tanrı'nın bir işi olduğu şuradan anlaşılıyor: Aynı gün anne bir tuz sütununa dönüştürüldü ve Sodom, şüphesiz tüm ev eşyaları ve eşyalarıyla birlikte yok edildi. Henüz aynı gece bu işe koyuldular,

Bütün geceyi Zoar yakınındaki dağdaki bir mağarada sürdürdüğü halde [böylece iyi düşünebiliriz], hiçbir doğal bedensel kışkırtma onları buna kışkırtmadı.

44. Ama insan anlayışının bunu yapmaması için babanın sarhoş olması gerekir; ama bu Tanrı'nın işi olabilir. Ayrıca, Lut'un ruhu, kızların utancıyla tohumun tentürüyle sarsılmasın diye. Bu nedenle, milletlerin bu konuda bir hak veya gelenek yapmasın diye, sanki insanın sarhoşluğu ve yanlış anlamasında olduğu gibi bu yapılmalıdır: çünkü Lut'un kızları da ruhtan sarhoş olmuşlardı ki, ruh gerekeni yapsın. yapardı ve onlar sadece birer araçtı.

45. Ve babanın kutsal kılındığını anladıkları ve kutsal tohumu isteyerek tasarlayacakları şu sözlerle anlaşılıyor: Yeryüzünde insanlığın tarzına göre onlara gelebilecek tek bir adam yoktu; ve bu nedenle tohumu muhafaza edebilmek için babalarının yanında yatıyorlardı. Gerçekten de yeryüzünde pek çok kişi vardı, ama onun kızları dışında hiç kimse bu tohumu gerçekleştiremezdi. İçlerindeki ruh onlara bunu anlamalarını sağladı.

46. Bu nedenle, Musa'daki ruhun yüzünün önüne bir perde çekmesinin, Tanrı'nın önünde tamamen saf görünmemesinin ne anlama geldiğini dar bir şekilde gözlemlememiz gerekir: ancak yine de kaçınılmazlık uğruna öyle olmalıdır.

47. Ve Tanrı'nın işlerinde akla göre yargılamamalıyız; çünkü akıl yalnızca dışa bakar ve içe dair hiçbir şey anlamaz. Bu ağacın kökü hakkında hiçbir şey bilmiyor; ve dallarından ve dallarından, her dalın veya halkın kaçınılmaz yükselişini ve orijinalini oradan alması gerekir.

Kırk Beşinci Bölüm

Tanrı'nın İbrahim'e nasıl harika bir şekilde yol
gösterdiği ve ayartılma anında nasıl her zaman
onun yanında yer aldığı ve onu nasıl
koruduğu: Burada anlamamız gereken şey

1. İBRAHİM yalnızca yeryüzünde bir hacı gibi olmalı, bir yerden diğerine seyahat etmeli ve çadırlarda yaşamalı;[Yar. xx] ve her yerde denenmiş ve ayartılmıştı. Karısı Sara iki kez ondan alındı; ama Tanrı tarafından harika bir şekilde korunmuş ve muhafaza edilmiştir; Mısır'da Firavun ve daha sonra Gerar Kralı Abimelek tarafından; ama her iki seferde de Tanrı tarafından korunuyordu.

2. Ve şimdi İbrahim, yani. Mesih'in anlaşıldığı inancın stoku ve başlangıcı bu şekilde olmalıdır.

bir yerden diğetine dolaşırlar ve yeryüzünde kalıcı bir yeri olamaz ve dahası korku ve ayartılma içinde durmak zorundadırlar: aynısı, dünyadaki gerçek Hristiyan âlemi tipidir; aynı şeyin herhangi bir yere bağlı olmaması gerektiğini; Tanrı'nın kendine özgü bir şekilde seçtiği herhangi bir kavme değil; ama Mesih, Tanrı'nın krallığına ilişkin Müjdesi ile birlikte tüm uluslara verildi.

3. İlmile bir kavimden diğetine nasıl dolaştığını; ve bir halkın yanında sürekli kalacak bir yeri yoktur; ancak yeryüzünde çocuklarıyla birlikte uluslar arasında yalnızca bir misafir veya yabancı olarak bulunur; ve nasıl sürekli olarak uluslar arasında Hristiyan âlemini [gerçek Hristiyanları] yok etmeye çalışacaklarını ve İbrahim'in karısı Sara'ya günahkâr bir şekilde kınadıkları gibi ona da sitem edeceklerini.

4. Ve Hristiyanların nasıl sürekli olarak milletler tarafından ayartılıp sınanmaları ve çekişme ve savaşlarla boğuşmaları gerektiği. Ayrıca, insanlar yorulduğunda ve aynı şeyle tıka basa doyduğunda ve onu sadece bir gelenek ve sıradan bir şey için tuttuğunda, Mesih'in Müjdesini nasıl bir halktan diğetine götürdüğünü; ve böylece bu konuda tamamen kör olacaklar ve sadece güzel bir dindar söz sarf edecekler ve keskin tartışmaları [gevezelik ve dürüst konuşma çalışması] ve argümanlarla Mesih'i bulacaklarını sanacaklardı.

5. Ve sonra o, anlayış ve ruhla onlardan ayrılacak ve yine yalnızca bedensel olan başka bir halka gelecek ve hesap verecek ve Mesih'e yalnızca bir insan olarak dışsal olarak bakacaktır; Firavun ve bu kral Abimelek, İbrahim'e ve karısına bakarken; ve güzelliğinden dolayı Sarah ile cinsel ilişkiye girmek istedi; bu, onların Mesih'i güç ve ruh olarak değil, dışsal olarak hayvani bir biçimde beden olarak giyeceklerini ifade ediyordu.

6. Burada Abimelek'te ve ayrıca Firavun'da görüldüğü gibi, Sara'yı cinsel açıdan tanımak istediklerinde, Rab aralarına cezalar ve belalarla geldi ve onlara öfkeli yüzünü gösterdi, onları susturdu ve onları susturdu. sanki onları gücünün zincirleriyle bağlamış gibi onları korkuttu; kadınlarını kısırlaştırdı ve onları görüm ve kehanetlerle korkuttu; bu Abimelech'e yaptığı gibi, rüyasında onu ölümle tehdit etti; ve ona İbrahim'in bir Tanrı adamı olduğunu bildirdi; ve Tanrı tarafından nasıl kutsandığını.

7. Tanrı bu yolla ulusları imana getirdi; [çünkü] bedeni iman etmeyen bir halkın yanına geldiğinde, kendisini güç ve harikalar içinde gösterdi; Dünyevi milletler bunu görünce din değiştirdiler ve Tanrı'ya yöneldiler.

8. Dolayısıyla İbrahim, Mesih'in yeryüzündeki krallığının bir örneği olmalıdır; ve bir kişiden diğetine inip çıkıyorlar, bunun üzerine

bıraktığı insanlar yine de İbrahim'le övünüyorlardı ve kendilerine onun adını veriyorlardı, ancak yalnızca İbrahim'in inancı ve ruhu olmayan tuhaf kadınlardan doğmuş tarihi çocuklardı.

9. Mesih'in ruhundan yoruldukları zaman Hristiyan âleminde de durum böyle düştü; ve bununla sadece gevezelik eden bir iş yaptığında, Mesih'in ruhu o zaman ayrıldı ve kendini onlardan gizledi; ve bu insanlar tarihte gerçekten de yer aldılar ve kendilerini Hristiyan olmakla övündüler, ama aslında sadece köle kadının çocuklarıydılar, yani. Hacer'in; ve Mesih'in adı ve iradesi hakkında tartışarak ve tartışarak alay eden, küçümseyen, aşağılayan, küçümseyen, kınayan ve birbirlerini sapkınlıkla damgalayan alaycı oğulları; ve onlardan sadece İsmaililer ortaya çıktı.

10. Artık insanların birbirlerini küçümseme ve suçlamaktan vazgeçip cinayet kılıcına yöneldikleri gün gibi ortada; ve Mesih'i [üyelerinden] tamamen öldürecek ve kökünü kazıyacak ve Mesih'in yerine Babil kulesini koyacak, böylece bir insan kendi iradesiyle ve gücüyle cennete tırmanabilecek; böylece bir adamın yaşlı kötü adamın canını sıkarak içeri girmesine gerek kalmaz, kötü adamın benliğiyle güzel ikiyüzlü bir yoldan sonra içeri girebilsin; ya da aslında İsa'nın mor peleriniyle örtülü, dışarıdan evlat edinilmiş çocuklar olarak; burada benliğin iradesi henüz ölümsüzdür ve gerçekten Tanrı'ya ulaşamaz.

11. Şimdi, İbrahim onlardan ayrıldığında, bu insanlar daha sonra yargılandığına göre, onlar sadece İbrahim'in çocuklarıyla alay edenler oldular, tıpkı Firavun'da ve özellikle Kenan ülkesindeki putperestlerde de görülebileceği gibi: aynı şekilde oldu. Hristiyanlara göre, yalnızca İsa adı altında varlıklarını sürdüren ve yine de kalpleri putperest olan bu kavimler, her zaman bu tür kafir insanlar tarafından yargılanmış ve sürgün edilmişlerdir. Asya, Mısır, Yunanistan ve diğer birçok millet tarafından görülebileceği gibi, Tanrı, sözel ikiyüzlüler ve Mesih'le alay edenler olarak onlardan Mesih'in gömleğini nasıl çıkardı ve onlara kararmış bir yürek ve Tanrı'nın krallığı hakkında anlayış verdi. Artık "Biz Hristiyanız ve Mesih'e aitiz, ancak Türkler ve doğanın vahşi ağacından doğmuş barbar insanlar" diyemeyecekler diye şamdanlarını bir kenara attılar.

12. Dolayısıyla Mesih bu dünyada yalnızca bir halktan diğerine bir ışık olarak, tüm insanlara bir tanıklık olarak dolaşmalıdır (Mat. xxiv. 14). Ve sana, ey Almanya, [Ve sana da, ey İngiltere], uzun bir süre bu örtünün altında yürüdüğü artık gösteriliyor (ve aynı zamanda İsa adıyla doğduğun uluslara da). Mesih'in putperest bir yüreği vardı ve evlat edinilmekle övünüyordu, ama yalnızca bedeninin kötülüğü içinde yaşadı: Yargınız yakın.

13. Yargı meleği, İbrahim'in çocuklarının Mesih'te artakalanlarına yüksek sesle sesleniyor: Sodom'dan çıkın; İbrahim Mesih'te sizden uzaklaştı; boş bir nefesten başka hiçbir Mesih'e sahip değilsin; ve tartışmalı bir sözlü laf; Bir kardeşin, İsa'nın bilgisi uğruna diğerini küçümsediği, küçümsediği ve alay ettiği ve yalnızca İsa'yı kendi organlarından öldürdüğü bir alay konusu. İçinde övündüğünüz [ve dindar ikiyüzlülüğünüzle gururla coştüğünüz] şehir, Kudüs ve Babil harap olacak. Amin.

14. İşte, doğudan ve kuzeyden gözlerinizi bağlayacak ve Yeruslaim ve Babil'deki surlarla çevrili kulelerinizi ve kalelerinizi yıkacak bir yıldız parlıyor. Çünkü artık size Yeruslaim değil, Babil deniyor; ve gecenin gölgesinde oturan ve Babil'de hapsedilen çocuklar kurtarılacak; ve ortaya çıkın ve O'nun izzeti bilinsin diye dünyanın bütün milletlerine ve dillerine açtığı Allah'ın şehrine girin: Bütün milletler [veya insanlar için bir ışık].

15. İbrahim, Sara ve Abimelek (Yaratılış xx) figürü, Hristiyan âleminin vurgulu bir örneğidir; onların kendi güçlerinde nasıl zayıf olmaları ve yalnızca Tanrı tarafından kurtarılmaları gerektiği; İbrahim bu ulusların arasına gittiğinde zayıf ve çekingen bir ruha sahipti ve Sara'sından onun kardeşi olduğunu söylemesi için dua etti; onun uğruna onu öldürmesinler diye. Bir Hristiyanın kendi gücüyle hiçbir şey yapamayacağını veya bu konuda Mesih'in ruhunu kendine alamayacağını belirtmek için; kim cesaret verir; ama düşmanlarının arasına yalnızca çıplak gitmelidir; ve hiçbir şekilde kendisine ve bilgisine güvenmeyin, yalnızca ve yalnızca Tanrı'nın lütfuna güvenin.

16. Kendisi ayakta duramayacağı için, onun tek cesareti ve sarsılmaz azmi ondaki yalnız Mesih olmalıdır. İbrahim burada kendi yetenekleri konusunda Firavun ve Abimelek'in önünde şüpheyle doluydu ve sürekli olarak hayatından korkuyordu ve yalnızca Tanrı'nın kendisini ve Sara'sını ne zaman ve nasıl koruyacağını görmesi gerekiyordu. Ve bu tarih, Esdras hakkında, Mesih'in krallığına ilişkin Mesih'in ruhunun vizyonunda mükemmel, zarif ve tam olarak yazılmıştır; sanki ruh, Mesih'in krallığına ilişkin bu tarihi kasıtlı olarak şekillendirmiş gibi, çünkü doğrudan onu hedefler.

17. Ancak dışsal insan, Mesih'in krallığı hakkında hiçbir şey anlamaz. Sara'da gördüğümüz gibi, hamile kalıp İshak'ı doğurduğunda şöyle dedi: Rab beni güldürdü, çok yaşlı Sara'nın bir çocuğu emzirmesine halk gülecek. Henüz Mesih'in türünü [İmajını] anlamadı; ama içindeki Mesih'in ruhu bunu anladı; ve benlik içindeki doğal insan değil, teslim olmuş ve Tanrı'ya teslim edilmiş irade; Antlaşmayı ve Mesih'in ruhunu tek başına kavrayan oydu.

18. Ancak akıl, yani. kendi kendine yeten irade bundan hiçbir şey algılamadı, onun için bu yalnızca neşe ve kahkaha meselesiydi; çünkü görünüyordu

sadece kendi başına, ne olduğunu. İbrahim'in kendi kendine sahip olma iradesi yalnızca kendisine baktığı için; korktu ve dehşete düştü; ve yine de onda tüm güçler ve prenslikler üzerinde büyük bir güç vardı; ama insanoğluna ait değildi.

19. Çünkü Mesih, çocuklarında insanın kendi topluluğuna ait değildir, yani. öz iradeye; ne onu sahiplenir ne de ona teslim olur; ama alçakgönüllü, teslim olmuş iradeye; kendini buna meyleder ve kendine mal eder; ve bazen de bu şekilde kendi iradesini savunur.

20. Çünkü kendi iradesi bu dünyanın doğasındandır, etten ve kandan doğmuştur. Ancak vazgeçilen irade dünya için ölür ve Tanrı'da hayata geçirilir. Dolayısıyla İbrahim'de ve tüm Hristiyanlarda da iki yönlü bir iradeyi anlamalıyız, yani. her zaman korku içinde duran bu dünyadan biri; ve sonra ikinci Prensibe göre, yani. cennetin krallığı, zavallı tutsak ruhun, ümitle Allah'ın merhametine dalan ve dalan iradesi.

Kırk altıncı bölüm

İshak'ın Doğumu ve İsmail'in Annesi Hacer ile
birlikte Kovulması. Böylece ne kastedilmektedir?

1. Musa'daki Ruh [Yar. xxi] İbrahim'in tarihinde insanın yeniden doğuşunun figürünü kendi süreci içinde o kadar kesin ve düzenli bir şekilde bir araya getirir ki, bir insan onu ele geçirebilir, hatta daha fazlasını görebilir; doğal insanı nasıl kendine yerleştiriyor; ve Mesih'te, birbirlerine çok dakik bir şekilde ve parmağınızla bile şekli işaret ediyor. Çünkü Tanrı, Sodom ve Gomora'yı ve İbrahim'in yaşadığı ovayı yok edip Lût'u doğurduğunda, İbrahim oradan güneye doğru bir daha gitmedi; Mesih'in krallığının herhangi bir yerde yağmalanması [bozulması] durumunda, Mesih'in oradan ayrılacağını gösteriyor.

2. Ve kiral Abimelek'in emrinde yaşadı ve Gerar'da yabancı olarak kaldı. Bu iki isimde, yani. Abimelech ve Gerar'da, figür, herhangi bir yorum veya açıklama olmadan, Söz'ün oluşumunda veya oluşumunda açık bir şekilde durur; bu nedenle Musa'daki ruh bu tarihi yazdı; ve oradan tam bir perspektiften bakıyor. Çünkü Abimelech, ustaca ve sağduyulu akıl sahibi kişiyi, yani. gerçek insan, ancak Mesih olmadan, yalnızca yaratılmış olarak yaratılmış olarak. Gerar, anlayışın ikamet etmesi gereken, doğanın yozlaştığı ve bu yozlaşmadan sürekli olarak yaşamın anlayışına veya akıl ışığına ayartmalar ve karşıtlıklar fırlattığı veya fırlattığı doğanın güçlü, sade yaşamını simgeliyor;

böylece hayat sürekli bir çelişki içinde kalır ve durmadan elenir, ayıklanır ve kanıtlanır; bu da Tanrı'nın çocuklarının haçıdır; kendi içlerinde kendi akılları içinde yaşarken yoldan sapmaktan, kaymaktan ve yanılmaktan başka hiçbir şey yapamadıklarını görürler. Burada İbrahim'de görülebileceği gibi, Tanrı onu Sodomluların sınırlarından uzaklaştırdığında güneye, Kral Abimelek'in yanına gitti.

Bunun içindeki rakamı şu şekildedir:

3. Tanrı kendisini İbrahim'e gösterdiğinde ve Mesih'in figürünü, onun krallığını ve ayrıca tüm dünya üzerindeki yargılama gücünü ortaya koyduğunda, Tanrı kendisini İbrahim'den tekrar sakladı; ve sonra İbrahim güney ülkesine doğru gitti; yani onun mantığına, yani. insanın kendi anlayışına; ve Gerar'da, yani yozlaşmış doğada yaşadı; Bu, Abimelech'e doğru giderken, doğanın korkusuyla, ayartılmayla karısını inkar ettiği ve onun karısı olmadığını söylediği yerde açıkça ortaya çıkıyor; böylece kendini aklın inceliğiyle koruyabilirdi. Ve burada ayrıca kendisini kötülükten uzak tutmayı mantıklı bir şekilde düşündüğü şeyin nasıl olduğunu da görüyoruz; onu azarlamalı ve öğretmelidir; Abimelek'in, eğer Rab onu uyarmasaydı, neredeyse günah işleyeceği karısını reddettiği için onu nasıl azarladığını görüyoruz; ve anlatım şudur:

4. Tanrı'nın Ruhu'nun yönlendirdiği ve sık sık onun aracılığıyla konuştuğu bir adam görürsek, bunu bu şekilde ele almamalı ve onun diğer insanlardan daha fazlası olduğunu düşünmemeliyiz: tıpkı İbrahim'in kendi başına diğerlerinden daha fazlası olmadığı gibi. sebep. Onların kendi akılları diğer insanlardaki kadar kararsız, şüpheli ve kusurludur ve Tanrı hakkında bildikleri ve öğrettikleri şeylerin kendilerine ait olmadığıdır. Burada İbrahim'de gördüğümüz gibi, korkudan dolayı Sara'sını esirgemedi [ama çekingen bir varsayım ile onu reddetti]; Gerçi Avimeleh, İbrahim'in yaşaması ve onun iyiliği için iyi olması için cariyesi olsun diye onu elinden almıştı.

5. Böylece Tanrı çocuklarına, kendi yetenekleri açısından diğer tüm günahkar insanlardan daha fazla olmadıklarını görebilmeleri için kanıtlıyor; ve insanlar onlara bu şekilde bağlanmamalı ve onları bir tanrı olarak görmemelidir. Bu nedenle çoğu zaman Tanrı onların sapkınlığa ve hataya düşmelerine izin verir ve yine de burada, Abimelek'te gördüğümüz gibi, öğretmeleri gereken kişiler tarafından da onları azarlar; İbrahim'i, küçücük bir korku uğruna karısını esirgemediği ve onu inkar ettiği için nasıl azarlaması ve onu utandırması gerektiğini anlattı.

6. Her ne kadar bazen Tanrı'nın hataya sürüklediği böyle bir insanı görsek de, bu nedenle onu hemen tamamen reddetmemeli, onu hiçe saymamalı ve dünya gibi onun tamamen Tanrısız olduğunu düşünmemeliyiz. yapmak; ama Tanrı'nın çocuklarını onları kanıtlamak için çarmıhın altına koyduğunu düşünün; yapmaları gerektiğini

kendilerini tanımayı öğrenirler. Ve sonra güneş yeniden onların üzerine doğdu, tıpkı Tanrı'nın Gerar'a gitmesine izin verdiği zaman İbrahim'in üzerinde olduğu gibi; yani, Abimelech'in önünde büyük bir suç işlediği doğal rasyonel yaşamına. Daha sonra iki kat güneş doğdu ve onun üzerinde parladı. Bunlardan biri, Abimelek'in onu kabul etmesi ve Rab'den korkmayı öğrenmesiydi; ve toprağı mülk olarak İbrahim'e verdi. Ayrıca onu azarlamak için hediyeler de verdi; Kutsalların azarlaması gibi, insanların da Tanrı'nın azarlamasından korkması gerekir. Böylece kral Abimelek'in lütuf güneşi onun üzerine doğdu. Ve sonra onun üzerinde parlayan diğer güneş Sara'nın hamile kalmasıydı; ve ona, Antlaşma çizgisinden, ilahi güneşin gücünden bir dal fırladı ve ona İshak doğdu.

7. Ve gerçeği anlayabilelim diye: Çarmıhın her zaman Tanrı'nın çocuklarının yanında durduğunu görüyoruz; ve Adem ile Mesih sürekli olarak birbirlerine göre belirlenir; burada Abimelek ve İbrahim gibi; ve İsmail ve İshak; ve aynı zamanda doğru akıl sahibi adam ve akla karşı yozlaşmış doğa; durmadan akli eleyen ve deneyen. Burada, yine birbirlerine karşı duran Hacer ve Sara'da da görebildiğimiz gibi, biri diğerini çalıştırıyordu; yozlaşmış tabiatın mülkiyetindeki Hacer gibi, yani. Adem'in hayatında; ve İsa'nın kişiliğindeki Sarah; böylece Hacer egzersiz yaptı ve doğal Sara'yı kanıtladı; akıldan [veya bedenin (doğal) bedensel bilgeliğinden] Tanrı'ya doğru ilerlediğini.

8. Ve burada (Sara ve cariyesi Hacer, oğlu İsmail ve Sara'nın oğlu İshak ile birlikte) Sara'nın oğluyla birlikte köle kadını nasıl kovduğunu görüyoruz; bu İbrahim'e çok üzücü görünse de yine de haklıydı. Tanrı'nın görüşü), o kadar mükemmel bir ayna ki, benzerini İncil'de bir daha bulamıyoruz; Mesih'in ve doğal insanın nasıl birbirleriyle birlikte yaşadığını gösteren; ve doğal insanın, İsmail ve annesiyle birlikte miras hakkından ve kendi iradesinden nasıl tamamen dışlanması gerektiği; [Bundan şunu görüyoruz ki] doğal kendi iradesi Tanrı'nın mirasçısı değildir.

9. Ve teslim olmuş irade onu tamamen dışarı attığında, o zaman insanın zavallı doğası, reddedilmiş iradesi içinde korku ve titreme içinde oturur ve hayattan tamamen ümitsizliğe düşer. Burada Hacer, oğlu İsmail ile birlikte; İbrahim'den kovulduğunda Beerşeba çölünde, yani kalbinin kırıklığında dolaştı; ve kendisini tamamen terk edilmiş biri (ve oldukça tükenmiş ve baygın biri) ve kendisinin ve oğlunun hayatından umudunu kesmiş biri olarak görüyordu. Çünkü hem mirasını hem de metresinin lütfunu ve tüm mallarını kaybetmişti; ve yaşamı koruyacak ne su ne de ekmek vardı ve sanki ölüme teslim edilmişlerdi. Çünkü gidip çocuğun bir taş atılmasını bekledi, çünkü onun öldüğünü görmeyecekti; ve hatta tamamen vazgeçtiğinde

* İnsanda efendi olmayı amaçlayan doğanın kendi iradesini anlayın.

kendisi de ölmek üzereyken melek tekrar yanına geldi ve onu çağırdı, onu teselli etti ve ona bir çeşme de gösterdi; ve ona ölümden bu kadar korkmaması gerektiğini, oğlunun yine de büyük bir ulus olması gerektiğini söyledi.

Bunun iç rakamı şu şekildedir:

10. İshak, yani Mesih, din değiştirmiş olarak doğduğunda, o zaman ruhsal olarak yeni doğan, kendi kötü doğasını reddedecektir; onu kınıyor ve ölüme mahkûm ediyor; onu kendisinden de dışarı atar; alaycı oğluyla, yani. sahte tercüman [ve gerçeği saptıran]; sanki aynısı zihinlerde bile patlayacakmış gibi; Yeni doğmuş manevi irade, kötü nitelikleriyle doğal iradenin öylesine nefret dolu bir düşmanı haline gelir ki; yalnızca alaycı, alaycı, ikiyüzlü kınayıcı, yalancı, gıybetçi ve adaletsiz olan doğal iradenin oğlu İsmail'e.

11. Ve yeni doğan irade, kötü doğayı ve kötü çocuklarını bu şekilde kendisinden kovduğunda, o zaman zavallı, terkedilmiş doğa büyük bir sıkıntı, titreme ve terkedilme içinde kalır. Çünkü içsel kutsal ruh onu terk eder; hatta daha sonra kendini tamamen ölüme teslim eder; ve çölde kendi başına dolaşıyor; ve kendisini herkesin sözde ve alay konusu olan aptal ve basit biri olarak görüyor.

12. Ve sonra doğa kendini oraya isteyerek verdiğiinde, o da artık tamamen kendi benliğine ölecek ve tamamen kendinden umudunu kesecektir; zavallı, terkedilmiş bir kadın olarak, tüm dünyevi ihtişamdan, zenginlikten, güzellikten ve aynı zamanda dış hayatın zevklerinden mahrum; eski arzusundan tamamen dışlanmış olmak; ve neredeyse oldukça ümitsizdir, öyle ki kendi arzusu zayıflamaya ve kendi içinde büzülmeye başlar. Sonra Tanrı'nın meleği doğaya gelir, onu teselli eder ve umutsuzluğa kapılmamasını emreder; ve ona içmesi için su da verir, yani terkedilmiş durumunda onu teselli edecek sadık, dürüst bir adam [veya Mesih'in kalpteki yeni doğumundan gelen bir tür içe doğru ışın ve ışık huzmesi]; onu beslemeye ve değer vermeye yardım eder ve ona ölmeyeceğini, büyük bir ulus olacağını söyler; ancak doğuştan gelen ve doğuştan gelen mirasında değil, yani. kötü niyette, ama Beerşeba'da; yani çöldeki gerçek pişmanlıkta, yani. ıssızlığın gözyaşı vadisinde; yani, zavallı doğa bu terk edilmişlik içinde çalışmalıdır ve şu andaki sürgün ve sürgününde [Cennetin hissedilir ve tam zevkinden] çok fazla meyve üretmelidir; melek bu meyveleri Mesih'in misafiri olmak için İbrahim'in çadırına tekrar getirir. .

13. Yani (anlamamız gerekir ki), Mesih insanda doğduğunda, çalışan ve kibri arzulayan iradeyle doğanın kibirini reddeder ve doğal iradeyi, daha önce efendi ve efendi iken, hizmetçi yapar. Ama doğa, çölde, ölümün boşluğunda, günahla kuşatılmış halde duruyor; ve şimdi çalışıp meyve vermesi gerekiyor, ama yine de kendine tamamen benmiş gibi bakıyor.

güçlü; ve Mesih'in içsel ruhsal iradesinden tamamen dışlanmış biri olarak; ve kendi içinde aptal gibi görünüyor ve dünyadan nefret ediyor; ve her yol kendi iradesiyle dövülmüştür. Ve sonra kendi kendine batmaya ve bıldırcınlaşmaya bile başlar; ve kendi isteğinden vazgeçmek; ve onun gözünde her şey önemsizdir; Daha önce onu sevindiren şey, şimdi ona karşıdır; ve sanki ölmesi gerekiyormuş gibi duruyor; umut ediyor ve şüphe ediyor; yani, bir kez olsun aşağılayıcı aşağılamadan kurtarılıp kendi kişiliğinin onuruna yeniden kavuşturulabileceğini umuyor; ama aynı zamanda kuyudaki suyu da kurutur; Ve Allah'ın öfkesi onun huzurunda belirir; yani, daha önce dünyevi iyilikleri ve refahı içinde zevk, saygı ve onur duyduğu tüm dostları ondan ayırıyor; böylece kendisini sürekli ölmekte olan biri olarak görür.

14. Ve bu gerçekleştiğinde, Beerşeba'ya giden yol üzerindedir; ve çölde dolaşır; çünkü ne yapacağını bilmiyor; bu herkesin küçümsediği bir şeydir; neye bakarsa baksın, gücü ondan alındığı için onu bir aptal olarak azarlıyor; artık dünyanın güzelliğinden, zenginliklerinden ve onurundan ve zamansal olarak onu ilerletebilecek ve tercih edebilecek her şeyden vazgeçmesi gerektiğini; ama yine de onlara sahip olmak isterdi; ama yine de bu, Mesih'in ruhundaki içsel insan tarafından onlardan çekilir ve bu dünyevi dönemlerde adaletsiz ve iğrenç olmakla kınanır [suçlanır veya azarlanır].

15. Ve sonra gerçekten de doğrudan Beerşeba'ya girer, yani. yüreğin pişmanlığına kapılır ve Hacer'in boş su kabının yanında akıl kurar; ve oğlu İsmail'den bir taş atımı gidiyor, yani. Doğanın kendi arzusundan; ve doğanın düşüncelerini de ayakta tutar ve zorlar; ve artık kendi çocuklarına hiçbir şey vermeyecek. zihnin duyularına ve düşüncelerine; ama onları (şimdi ölmesi gereken çocuklar gibi) bir taş atımı kadar, yani kendisinden bir süre uzakta atar; çocuklarının ölümünü görmesin diye. Hagar da tamamen aynısını yapıyor, yani. doğa, oğluyla birlikte, kendi iradesinin benliğini yok etmek için kendini zihne teslim eder; Beerşeba'da da oturuyor ve yas tutuyor. kırık ve pişman kalpte; ve mantığından tamamen ümidini keser; bu sefil, kimsesiz durumdan kurtulmak için ölmeyi çok isterdi.

16. Ve sonra, kendisinden tamamen ümit kesmeye ve kendini tamamen benliğin ölümüne teslim etmeye hazır olduğunda; sonra Tanrı'nın meleği Hacer'e, yani zavallı, terk edilmiş ve ölmekte olan doğaya gelir ve şöyle der: Senin derdin ne, Hacer? Korkma; Çünkü Tanrı, yattığı yerde çocuğun sesini duydu. Kalkın, çocuğu alın ve onu elinizde tutun; çünkü onu büyük bir ulus yapacağım. Ve sonra Allah Hacer'in gözlerini açar. Doğada bir su kuyusu görür, sonra şişesini suyla doldurur ve çölde yetişen, iyi bir okçu olan ve Paran çölünde bile yaşayan çocuğa içirir. Mısırlı karısı.

Bunun içsel olarak çok değerli ve değerli figürü şöyle duruyor:

17. İnsan imanla Mesih'i giydiğinde ve doğru ve gerçek tövbeye girdiğinde ve zihninde tüm dünyayı, hatta onun tüm onurunu, mallarını ve dünyevi şeyleri bile terk ettiğinde; o zaman, yukarıda Hacer ve oğluyla ilgili olarak bahsedildiği gibi, insanın zavallı doğası, nefisini aşağılama anlamına gelir. Çünkü aynı zamanda zihnin duyuları ve düşünceleri için de ölmeyi ve tamamen teslim olmayı arzular.

18. Ve bu şekilde ölüm düşünceleri içinde durduğunda, iradesini ve düşünüşlerini ölüme terk ederek, o zaman Tanrı Sözü'nün iç sesi zihinde ve duyularda kendini gösterir. [Düşünceler, meditasyonlar]. Ve orada bile ilahi Söz çocuğun ağlama sesini duyar, yani. düşüncelerindeki sıkıntılı, huzursuz zihin; ve ilahi sesle doğaya şöyle der: Hagar'a: Neyin var senin, seni sorunlu ve şaşkın doğa? korkmayın, Tanrı delikanlının sesini duydu, yani. Tanrı'ya arzuyla sunduğunuz düşüncelerinizden: Kalkın, yani bu teslimiyetle kendinizi Tanrı'ya yükseltin; ve sizi nezaketle duyan, size bakan sese ayağa kalkın ve düşüncelerinizi alın, yani. oğlun iman eliyle; ve zihnin [güçlerini] yönlendirip yönetin; ölmeyecekler, yaşayacaklar ve gidecekler; çünkü onları büyük bir millet yapacağım; yani ilahi Gizemlerde büyük bir ilahi anlayış ve kapasiteye; ve Tanrı doğaya diri su çeşmesini açar; böylece kendi özünün şişesine Tanrı'nın pınarını alır ve onunla birlikte çocuğa verir, yani. duyular [veya zihnin güçleri] içer.

19. Ve sonra Tanrı bu düşünceli çocukla birliktedir ve o çölde, yani yozlaşmış doğada büyür; doğru, basiretli ve entelektüel bir çocuk Rabbin ruhunda büyür ve okçu olur; yani Rab'bin okçusu ve kardeşleri; yırtıcı kuşları ve yabani hayvanları vuran; anlayın ki, kardeşlerinin içindeki kötü hayvanları ve kuşları kutsal ruhla kendi ruhundan vurur; onlara öğretir ve ilahi oklarla onları azarlar.

20. Ama Paran çölünde yaşamalı. yozlaşmış etin içinde; ve çölde dinsiz insanların arasında ve orada Tanrı'nın bir okçusu olmalı; ve annesi yani. doğa ona Mısırlı bir kadın verir, yani doğa, Mesih'in ruhunda doğmuş asil akıl tarafından, yeni doğmuş soylu aklın evlilik içinde olması gereken ve bu putperest bedensel kadınla dertli olan bedensel bir kadın bırakır. Bunu şu şekilde anlayın:

21. Bu Mısırlı kadın, haklı olarak onun eti ve kanıdır.

burada idol Mausim, yani. Babil fahişesi, şeytanın kürsüsü olduğu yerde oturur; bu, değerli akla göre, İsa'nın haçıdır; kadının tohumunun bulunduğu yer, yani. Mesih'in ruhu, sürekli olarak Yılanın kafasını yaralamalı, yani. şeytan Babil'in bu fahişesine arzuyu soktu.

22. Bu fahişe artık Hristiyan zihnindeki ruhsal düşüncelerin veya duyuların uygulanması ve denetlenmesidir; ama bu fahişe İsa'nın çocuklarına zarar vermiyor; gerçekten de sahte bir şehvete sahiptir ve çok evli bir fahişedir ve Tanrı'nın krallığını göremeyecektir; ama yine de Tanrı'nın çocuklarına iyilik için hizmet etmelidir; çünkü bununla Mesih'in çarmıhı değerli zihnin üzerine konur, böylece zihin alçakgönüllülükle devam etmeli ve ben doğrudum, ben kutsalım dememelidir. HAYIR! HAYIR! kutsallık bu çocuğa ait değil; ama delikanlının ağlamasını duyan Allah'ın rahmetidir. zavallı terkedilmiş aklın. Böylece asil kutsal zihin, yani. Mesih'in ruhunda doğan yeni adam, hiçbir iyilik yapmayan, istemeyen, düşüneyen ve bu iğrenç utancı ve sitemi de beraberinde taşıyan bu Mısırlı, kötü, kötü niyetli, putperest, fahişe, tanrısız kadınla evlenmeli. kirli putperest fahişenin ölmesine kadar çok uzun bir süre. Ve sonra bu çocuk melek tarafından İshak'ın çadırına götürülür. Mesih'in etine ve kanına.

23. Ve bu, Musa'daki ruhun gerçek figürüdür; bu nedenle o, bu figürü bu kadar zamanında ve vurgulu bir şekilde deşifre etmiştir; Çünkü Musa'daki ruh, doğrudan ve bütünüyle insanın benliğini yok etmeyi amaçlamaktadır; ve açıkça, kişisel iradenin Tanrı'dan kovulması gerektiğini söylüyor; ve Mesih'in doğduğu yerde aynı şey gerçekleşir; burada olduğu gibi, İsa'nın tipi olan İshak özgür kadından doğduğunda, köle kadının oğlunun da atılması gerektiği gibi. Çünkü Tanrı'nın krallığını miras alacak olan zürriyet İshak'ta çağrılacaktı; insanın bencil doğasından, bedeninden ve iradesinden değil, Tanrı'nın iradesinden kaynaklanmalıdır; Kendi benliğine ölen ve kendinden umudunu kesen doğamızın çürümüş iradesinden bir Hristiyan doğmalıdır. Yani İsmail yani. zavallı günahkar (günahın düşmanı olduğunda, ondan tövbe ettiğinde ve artık onu istemediğinde) Tanrı'nın merhametiyle doğacak; aslında doğa, kötü dünyevi bedeniyle bile orada olmalıdır ve olacaktır; ancak Mesih, yabancı topraktan güzel bir çiçek, çekirdekten [hoş] bir meyve gibi, oradan ortaya çıkmıştır.

24. Sara'nın köle kadının oğlunu mirastan kovması, İbrahim ve Sara'da Musa'daki ruhun bize sunduğu çok mükemmel bir figürdür; Öyle ki köle kadının oğlu özgürlerin yanında mirasçı olmasın. Çocuğun kendi soyundan ve kendi oğlundan olduğunu gören İbrahim'e de aynı şey haksızlık gibi göründü. Fakat Allah ona dedi: Çocuktan ve cariyeden dolayı gözünde üzüntü olmasın; Sara'nın size söylediği her şeyde onun sesini dinleyin; çünkü soyunuz İshak'ta çağrılacak.

Bunun içsel değerli rakamı şöyledir:

25. Bir insan, burada İbrahim'de olduğu gibi, Mesih'in ruhuyla yeniden doğduğunda, bazen kendisinin tamamen yeni olduğunu düşünür ve kendisini henüz tam olarak tanımaz; ve kollarında fahişe Mısırlı köle kadınla alaycı kibirli oğlu var. Ve şimdi, alaycının on katı böyle bir şey olduğunda, yani. Köle kadının oğlu İsmail ondan kaçıyor, evet, hatta tamamen kendi isteği ve amacı dışında, Sara (yani Tanrı'nın bunu bildirdiği dürüst insanlar) onu azarlıyor; hayır ve kötülükten dolayı on kez azarlandı, böylece bu alaycının, yani İbrahim'in kovulması gerektiği ona açıkça bildirildi. adam hiçbir şekilde akmayacak. Kontrolsüz olacak; ama yine de dünyevi yaşamının bu döneminde Tanrı'nın yargısında bulunduğunu bilmiyor; onun sözlerinin ve çalışmalarının her gün kanıtlanması ve yargılanması gerektiğini. Çoğu zaman haklı çıkma yoluna gidecek, kendi davasını savunacak ve övülecektir; ve bu arada, kollarındaki Mısırlı köle kadını ve bazen sözlerinde kötü yorumlarla, yanlış anlamlarla ve kötü tahminlerle dikizleyen ve kendisini parlak ikiye bölünmüş parlak bir örtüsü altında güzelce gizleyen alaycı oğlunu unutur. Şimdi özgür kadın bunu dışarı atıyor, yani Mesih'in ruhu onu başkalarının ağzından dışarı atıyor; ama yine de bu adama haksızlık gibi görünüyor; sözün onun bedeninden doğduğunu ve onun zihninden çıktığını görmek.

26. Ama Rab, Mesih'in alçakgönüllülüğü ruhuyla konuşuyor: İnsanların sözlerinizde hata bulması ve emeğinizi reddetmesi gözünüzde üzücü görünmesin. Sarah'ı dinledim, yani. ilahi sese; ve herhangi bir zamanda kötü, haksız veya kısmen söylediğiniz veya kastettiğiniz her şeyi kendinizden uzaklaştırıyor musunuz? Çünkü İshak'ta, yani en derin alçakgönüllülüğünde soyun çağrılacak; sözlerinizde ve işlerinizde Tanrı'nın ruhunun sevgiyle işlediği; ve köle kadının oğlunun konuştuğu ve çalıştığı doğal benliğinizde ve kendine özgü akıl sahibi olmanızda değil.

27. Ve Tanrı'nın çocukları bu rakamı iyice göz önünde bulundurmalı ve ister dürüst ister sahtekar erkeklere karşı olsun, iyilik, sevgi ve kısmi tarafgirlik amacıyla söylenen ve yapılan her şeyin köle kadının oğlundan da kaynaklandığını düşünmelidir. yargılanması için mahkemeye verilmesi gereken; ve erkekler hakkında yargılanmalıdır, yani. kötülüğün ve iyiliğin. Kötü ve iyi dillerden oluşan bir topluluğun arasına atılmalıdır; Herkesin hükmünü ve hükmünü ona göre verdiği yer: Tanrı, yeryüzünde insanlar tarafından hem kötü hem de iyi olarak dışsal olarak hüküm verir.

28. Bu şimdi İbrahim'e çok üzücü ve iğrenç gelmiş olmalı, yani. Sözleri ve işleri yargılandığında ve kanıtlandığında ve ilahi tohumunun yalnızca sevgi ve alçakgönüllülükle ortaya çıkması gerektiğini ve söylediği, yargıladığı veya yaptığı her şeyi tarafsızlık veya iltifattan dolayı düşünmesi gerektiğinde, insana, kanıtlanması ve tasfiye edilmesi gereken yerde yeniden yargıya aittir: tıpkı Hacer'in oğlu İsmail ile olduğu gibi. Ve sonra, yargılanıp, yani halk tarafından kovulduğunda, o zaman

Tanrı'nın meleği gelir ve doğal insana, bu karardan umutsuzluğa kapılmamasını, bunu olumlu karşılamasını ve sözlerinin ve işlerinin yargılanmasından memnun olmasını söyler.

29. Bu nedenle, Rab'bin bize bildirdiği gibi, Eski Ahit'in tarihini doğru okuyup anlayan kişinin önüne iki tür koyması gerektiğini söylüyoruz: dışarıdan Adam, yani. dünyevi insan ve içsel olarak Mesih ve her ikisini de Bir'e dönüştürün; ve böylece Musa'nın ve peygamberlerin ruh aracılığıyla söylediği her şeyi anlayabilsin.

30. Bu olaya, yalnızca bu tarihten yola çıkarak Tanrı'nın Seçimi konusunda mantık sonuçları çıkaran Yahudiler ve Babil'in baktığı gibi bakacak kadar kör olmamalıdır; sanki Tanrı böylece kendisine çocukları olarak yalnızca muhtelif ve tuhaf bir milleti veya türden insanları seçmişti. Tanrı'nın Seçimi yalnızca şekli aktararak, ne tür insanların dışta Mesih'in içsel krallığının figürünü taşıması gerektiğini, Tanrı'nın bu insanlarda Mesih'in krallığını dışsal olarak ortaya koyacağı ve tezahür ettireceğini gösterir. Yahudilerin dışsal olarak yalnızca bir aynası ve örneği vardı ve aynı şekilde, Mesih'e yalnızca saf bir insan olarak bakan Hristiyanlar da vardı.

31. Bu rakamlar, son sefere kadar bile dünya karşısında suskun kaldı; ve Tanrı'nın amacına göre insanı görmek sadece bir kibir ve et parçasından ibarettir; ve çok geçmeden incilerden bıkar ve daha sonra onları ayaklar altına almaya gelir. Bu nedenle Allah insanı tipler ve benzetmelerle ele almıştır; Mesih'in de yeryüzüne geldiğinde yaptığı gibi: Bütün bu gizemleri, insanın değersizliği uğruna benzetmelerle anlattı.

32. Ama şimdi, aynı şeyin açıkça ortaya konması için (tüm peygamberlerin önceden bildirdiği gibi) büyük bir neden var. Ve bunun nedeni şudur: Bu son borazan sesinde Tanrı'nın krallığının gizemi sona erecektir (Va. x. 7); ve İsa'nın gelini, yani. Rab'bin görünüşüyle karşılaşacak olan bilge bakireler hazırlanacak. Ve bu, Mesih'in kutsal şehirle, Yeni Yeruşalim'le birlikte görüneceği ve gelinini eve getireceği günü simgeliyor. Bu nedenle, Tanrı'nın krallığının gizemi ilk önce ortaya çıkarılmalı, türlerine göre açıklanmalı ve tamamen ortaya çıkmalıdır.

33. Ve bu, bedensel günah işleyen adamın düşüşü olacaktır; öyle ki, günah işleyen adam açıkça ortaya konulmalıdır; Aziz Pavlus'un bu konuda açıkça kehanet ettiği gibi (2 Selanikliler ii. 38), cehennemın çocuğunun tüm uluslara, konuşmalara, dillere açıklanacağı; ve canavar fahişeyle birlikte dipsiz kuyuya girecek. Yani, Mesih'in krallığı tamamen ortaya çıktığında, o zaman canavar ve etten fahişe, yani. sahte köle kadın, alaycı oğluyla birlikte büyük bir utanç içinde duruyor ve herkes tarafından, herkesin küçümsediği ve alay ettiği kafesteki bir fahişe olarak yargılanıyor.

34. Gerçekten de şimdiye kadar insanlar, İsa'nın çocukları ve üyelerindeki dış görünüşteki basitlik imajı nedeniyle, aklın bunda Hacer ve İsmail'in sefil sürgünlerinden daha fazlasını görmediği ve bilmediğini söyleyerek iftira atmışlardır; buna rağmen meleğin sesinin altındaydı; perdenin altındaki aptalca basitlikle küçümsediler ve alay ettiler ve alaycı İsmail'i Mesih'in yerine koydular; bu sadece bir Deccal olmuştur. Artık bu alaycı ve Deccal, bu borazan sesiyle ortaya çıkacak; ve Tanrı'nın çocukları tarafından uçuruma atılacaklar; Babil'in de kısa süre içinde göreceği şey: Tanrı'nın harikalarının ruhunu ilan ediyor.

35. Abimelek'te bunun mükemmel bir örneğini görüyoruz: Tanrı kendisini bir halka gösterdiğinde, onları günahlarının ortasında nasıl korkutuyor ve onlara öfkeyle görünüyor; Vizyondaki Abimelek'e gelince; ve ateş çalısındaki Musa'ya; ve ayrıca Sina Dağı'nda ateşte bulunan İsrail'e; ve ayrıca ateş ve rüzgardaki Elias'a. Her zaman Tanrı'nın gazabının azarlanması önceden belirlenmişken, Tanrı, kendisinden korksunlar ve önünde titresinler diye insanların yüreklerini nasıl yaralıyor; Burada olduğu gibi, Abimelek, geceleyin Rab ona bir görüntüde görünüp Sara'dan dolayı onu tehdit ettiğinde hayrete düştü ve aynısını halkının kulağına söyledi; halk çok korktu ve Abimeleh onu çağırdı. İbrahim'le bir antlaşma yaptı.

36. Bu mükemmel bir figürdür ve Allah'ın düşmanları nasıl korkuttuğunu ve korkudan bıktığında zavallı, üzgün doğayı nasıl teselli ettiğini [ve hamile bir şekilde ima eder]; korkusunu sevince dönüştürür. Ve eğer dürüst olmak gerekirse, sefil ve mazlumların sonunda sefalet ve ıstıraptan nasıl kurtulduklarını; ve sonunda düşmanlarının (daha önce düşmanları olduğunu düşündüğü) ona nasıl hizmet etmesi ve onu ilerletmesi gerektiğini. Eğer onlar ayartılmaya katlanırlarsa ve Mesih'in çarmıhı altında alçakgönüllülükle devam ederlerse, kendilerinden intikam almayı düşünmezlerse, umutla sabrederler ve imanda sebat ederlerse, Tanrı çocuklarına o kadar muhteşem bir şekilde yol gösterir ki. Sonunda bir adamın tüm düşmanları, Tanrı'nın o adamlarla birlikte olduğunu ve dünyanın ona haksız ve adaletsiz bir şekilde davrandığını görmeli ve kabul etmelidir.

37. Ayrıca bu, İbrahim'in (Tanrı Abimelek'i cezalandıracağı zaman) Abimelek için Tanrı'ya nasıl dua ettiğini ve Tanrı'nın Abimelek'i kutsadığı konusunda uzlaşma yaptığını mükemmel bir şekilde vurgulayan bir figürdür. Ve tüm bu tarih, Mesih'in kişiliğinde durmaktadır ve Adem ile Mesih'in nasıl bir arada olduğunu ortaya koymaktadır; Mesih'in, insanın kendi varsaydığı krallık mülkiyetine veya benliğine nasıl geldiğini ve günahı ve ölümü nasıl dehşete düşürdüğünü; ve zavallı yozlaşmış doğanın, Abimelech'in İbrahim'e döndüğü gibi, günahın dehşeti ve kabulüyle nasıl Tanrı'ya döndüğünü; ve daha sonra doğanın krallığını mülkiyet olarak Mesih'e nasıl verdiğini. Ve Musa'nın ruhundaki içsel figür (o, Mesih'in tipi ve figürüydü, yine de babanın mülkiyetinden Oğul'a, bedene, yani insanlığa işaret ediyordu) hiçbir şekilde anlaşılamaz.

aksi takdirde, bu şekilde bile olsa: Bu gerçek zemindir.

Kırk Yedinci Bölüm

Abimelech ve İbrahim'in Antlaşması'nın aynısını
manevi figürde göstererek; ve Musa'nın
perdesi altındaki Ruh'un burada işaret ettiği şey

ÇOK DEĞERLİ VE MÜKEMMEL BİR KAPI
BEERSŞEBA'DAKİ TANRI'NIN ÇOCUKLARINA

1. Kibar ve dost canlısı Okuyucu, şunu bilin ki, bir insan İbrahim'in tarihi hakkında yüzlerce kitap yazsa bile, bu figürün altında yatan zenginliği yeterince ifade edemez. Ama Tanrı'nın çocuklarına zayıflıklarında küçük bir hizmet sunacağız ve bu figürü bir şekilde ortaya çıkaracağız, aksi halde doğal insan tarafından anlaşılamayacağını görüyoruz; ve yine de Rab bizi lütuflla [bunun anlaşılmasına] yönlendiriyor. Bu nedenle burada ona ödünç vereceğim ve bu konuda ona yardım edeceğim. Bunu iyi gözlemleyin: Onun altında, tüm dünya mallarıyla satın alınamayacak, burada hem açık hem de gizli kalacak eşsiz, eşsiz bir inci yatıyor. Mantıksal olarak gizlenmiştir.

Musa Metni'ndeki dış figür şu şekildedir:

2. Ve öyle oldu ki o sırada Abimelek ve ordusunun başkomutanı Fikol İbrahim'e konuşup şöyle dediler: Yaptığınız her şeyde Tanrı sizinledir: Şimdi burada bana Tanrı adına yemin edin ki, bunu yapmayacaksınız. Bana, çocuklarıma ve torunlarıma sadakatsizlik etme; ama benim sana yaptığım iyiliğin aynısını sen de bana ve yabancı olduğun ülkeye yap. Ve İbrahim dedi: Yemin edeceğim. Ve İbrahim, Abimelekin kullarının zorla alıp götürdüğü su kuyusu yüzünden Abimelek'i azarladı. Ve Abimelech cevap verdi: Bu şeyi kimin yaptığını bilmiyorum; sen de bana söylemedin, ben de henüz duymadım, ama bugün. Ve İbrahim koyunları ve öküzleri alıp Abimelek'e verdi; ve ikisi birlikte bir antlaşma yaptılar. Ve İbrahim sürünün yedi dişi kuzusunu tek başına koydu. Ve Abimelech İbrahim'e dedi: Kendilerine ayırdığın bu yedi dişi kuzu ne anlama geliyor? Ve o cevap verdi: Elimden yedi kuzu alacaksın ki onlar bu kuyuyu kazdığıma bana şahit olsunlar. Bunun üzerine o yere Beerşeba adını verdi; çünkü orada her ikisine de yemin ediyorlar. Ve Beerşeba'da böyle bir antlaşma yaptılar; o zaman Abimeleh kalktı, ve Fikol

ev sahibinin baş kaptanı; ve Filistîler diyarına geri döndüler. Ve İbrahim Beerşeba'da ağaçlar dikti ve orada ebedi Tanrı olan Rabbin adını vaaz etti; ve Filistliler diyarında uzun süre yabancıydı (Yaratılış xxi. 22 ve devamı). Bu figür dışarıdan sanki Abimelech İbrahim'den korkuyormuş gibi görünüyor; Tanrı'nın ona bir görünümde İbrahim'in Tanrı'nın bir prensi olduğunu anlamasını sağladığını görünce; Bunun üzerine İbrahim'den, kendisini ve soyunu yok etmesin diye bir antlaşma ve yemin istedi.

3. Ancak Musa'nın perdesi altındaki Mesih'in ruhu, onun önünde ima ettiği ve kehanet ettiği başka bir figürü şifrelemiştir; Çünkü Musa'nın ruhunun yazmış olduğu İbrahim'in tüm eylemleri altında iki yönlü bir figürü anlamamız gerekir; dışarıdan yapılan bir şeyle ilgili bir tarih; ve aynı tarih altında, Ahit'teki Mesih'in ruhu, sanki onunla oynuyormuş gibi, çok uygun ve tam olarak kendi şeklini ortaya koyuyor.

4. Burada bahsedilen yer, Hacer'in İsmail'le birlikte kaçtığı yerin aynısıdır; hatta meleğin Hacer'e gösterdiği aynı Beerşeba ve aynı su kaynağının simgesidir; İbrahim'in, yani Mesih'in kazdığı; Daha sonra Hristiyan âlemi, Beerşeba'daki bu su kuyusunun yanında, Mesih'teki ebedi Tanrı olan Rab'bin adını vaaz etti [Ya da çağırdı].

5. Ve Abimelech ile İbrahim arasındaki antlaşma, Mesih'in insanlıkla yaptığı antlaşmadır; burada İbrahim, yani Mesih, insanlığı yok etmeyeceğine dair yemin etmiştir; bedene girdiğinde de söylediği gibi; bu dünyaya dünyayı kınamak için değil, dünyayı kurtarmak için (Yuhanna iii. 17), yani Antlaşma'yı kutsamak ve tutmak için geldiğini.

İçsel kutsal figür şöyle duruyor:

6. İbrahim'le antlaşma hakkında konuşan Abimelech ve Phichol'a göre, ruh burada Baba Tanrı'nın ve ayrıca doğanın tipini temsil etmektedir. Kral Abimelech, ruhun mülkiyetindeki Baba'ya işaret eder ve onun savaş kaptanı Phichol, doğaya işaret eder, yani. Allah'ın memuru. Her ikisi de Mesih'in tipine yaklaşıyor, yani. İbrahim'e. Çünkü insanlık bu Mesih'e verilmiştir: O, insanlığın içinde ve üzerinde Tanrı'nın Prensi olmalıdır.

7. Şimdi doğa kendisini Baba'nın mülkünden sahte şehvete sürüklemişti (insan doğasını anlayın), çünkü Sara'yı tezahür ettirmeyi arzuluyordu, yani. özgür kadın (göksel bakire benzeri matrisi anlayın), dünyevi hayvani mülkiyette, Adem kadın mülkünü hayvani bir şehvet haline getirdiğinde ortaya çıktı. Şimdi burada, Musa'daki ruh bu figürü ima etmektedir ve Kral Abimelech'in yönetimi altında, Baba'nın mülkü ve doğasındaki Adem'i temsil etmektedir.

8. Adem, kadın malıyla kendini göstermeyi arzuladığı için,

yani. dünyevi hayvani annedeki kutsal doğumun annesiyle veya üçüncü İlkenin kökünü veya temelini Venüs'ün tentüründe kanıtlamak, denemek ve tatmak; yani burada, aynı doğadaki Kral Abimelech (Baba'nın mülkünden eril olanı anlayın), şimdi Sarah'ya taşınan Ahit'in anasının da aynısını bilmesini arzuladı. Kutsal Tanrı bunu istemezdi ve bu nedenle Abimelech'e geldi ve şehvetin bu doğasını korkuttu ve onu cezalandırmak ve yok etmekle tehdit etti.

9. Şimdi Kral Abimelek'te Baba'nın malından çıkan ruhu anlayın; ve Phichol sayesinde dışsal doğayı anlayın, yani. Kralın saha kaptanı veya hizmetkarı olan üçüncü Prensipten, yani. ruhun; ve İbrahim derken, ruhun bu figürde işaret ettiği ve ima yoluyla gebe bir şekilde ortaya koyduğu gibi, insanlıktaki Mesih'i veya Antlaşma inancının enlerini anlayın.

10. Baba Tanrı zavallı ruhu getirir, yani. insan mülkiyetinin kralı, Mesih'e, daha sonra hizmetkarıyla birlikte kendini şehvete vermişti. doğanın bedeni; ve şimdi ruh İbrahim'le Mesih figüründe konuşuyor. Neden bana Tanrı'nın Sara'da olduğunu söylemedin, yani. bu resimde mi? onun karın olduğunu neden bana söylemedin? anlayın, bu annedeki kadının tohumu olarak adlandırılan İsa'nın karısı, çünkü ona neredeyse iğrenç bir şekilde gücenmişim.

11. Anlayın, Adem'in ruhu, Venüs'ün tentüründe göksel matriksinde Mesih'i bilmiyordu. Onun çok hoş bir çocuk olduğunu sanıyordu; bu nedenle bu kutsal tentürle birlikte bencil şehvete dönüştü. Ama şimdi Tanrı, Antlaşma'da ruha bu kutsal tentürü gösterdiğinde, ruh şöyle dedi: Ben bunu bilmiyordum; yani. bende olduğu gibi bu kadın özelliğinin, ondan doğuran Tanrı'nın karısı olduğunu; ve saha kaptanı tarafından konuştu, yani. dış doğası gereği İbrahim'e Mesih'te: Şimdi karını al, yani. içimdeki göksel matris; çünkü bak! Yaptığınız her şeyde Tanrı sizinlidir. Yani, mülkümü aldığım her şeyi size geri vereceğim. bende kapanan ve şimdi sende uyanan ilahi dünyanın özelliğinin matrisi; al, o senin karın. Ve İbrahim, Mesih olarak anladığınızda, aynısını aldığı anda (Yaratılış xx. 17), o zaman Abimelech'in tüm kadınları ve hizmetçileri ve onun hizmetkarları, yani Havva'nın kızları, Mesih'in karısı aracılığıyla göksel matriste iyileştirildi. Tanrı'nın çocuklarını yeniden doğurabilmeleri için, Antlaşma'da Sara aracılığıyla.

12. Şimdi Baba'nın mülkündeki ruh, İbrahim'le Mesih'te konuştu ve (Mat. xxviii. 18) insanlık üzerindeki tüm gücün kendisine verildiğini gördü. Bana Tanrı adına yemin et ki, bana hiçbir kabalık [sadakatsizlik] göstermeyeceksin. ne ben, ne çocuklarım, ne de yeğenlerim; ama benim sana yaptığım iyiliğin aynısını sen de bana ve yabancı olduğun ülkeye yap. Yani, sanki ruhundaki Baba olan Tanrı, kendisine sahip olduğu Oğlu Mesih ile konuşmalıdır.

tüm insanlığa [tüm insanlığa] özel bir mülk olarak verildi ve şöyle dedi:
Mademki
sana benim olan insani mülkün senin olma yetkisini verdim, şimdi bana
Allah adına yemin et; yani, kendinizi temel bir yemine veya ebedi bir anlaşmaya
derinden bağlayın; insan malında benim doğama ve çocuklara herhangi bir
kabalık göstermemeni, yani. mülklerinden yeniden çıkan dallara; ne yeğenlerine,
ne de torunlarına; yani, çoğu zaman kötü bir kocanın ya da kötü bir eşin bir
araya geldiği, birinin dinsiz, diğerinin dürüst olduğu vahşi araziden doğan
çocuklara; ama sana, hatta suretine yaptığım iyiliğe göre (adem'de öfkemle
büyülenen ve öfkemle senin suretinden kaybolan bu göksel matrisi sana
yeniden geri verdim), sen de bana aynısını yapacaksın; ve ülkeye, yani
Tanrı'nın çocuklarının göksel imgeyi taşıdığı dış insana; yani, ikamet
ettiğiniz ülkeye.

13. Çünkü Mesih, dünyevi insanlığımızda bir yabancısıdır ve dünyevi
insanlığımız çoğu zaman çocuklarımızı veya torunlarımızı Tanrı'ya
yabancı yapar: Orada ruhun mülkiyetindeki doğanın Babası Mesih'e şöyle
dedi: O bizim topraklarımızda bir yabancısıdır; Mesih'in de söylediği gibi, onun
krallığı bu dünyaya, yani dünyevi insana ait değildi.
Ancak Mesih bu tuhaf topraklarda nezaket göstermeli (tuhaf insanlığı anlayın)
ve Baba'nın Adem'de kaybolan göksel insanlık imajına yaptığı gibi orada
doğması gereken çocukları reddetmemelidir. Bu, Mesih'in Tanrı'ya yemin
etmesi gerektiğidir; Aynı zamanda peygamber Hezekiel'e de yemin ettiği
gibi: Yaşadığım kadarıyla, kötülerin ya da günahkarların ölümünden
hoşlanmayacağım (ya da bundan zevk almayacağım), bunun yerine onun dönüp
yaşaması gerektiğine (Hezek. xxxiii. 11): çünkü Mesih'te İbrahim, yani.
şekilde yemin ederim yani yapacağım dedi.

14. Ve İbrahim, Abimelek'in hizmetkarlarının zorla götürdüğü su kuyusu
nedeniyle Abimelek'i azarladı. Yani, Mesih ruhu, yani ruhun hizmetkarlarını
azarladı. doğanın özü, özün kaynağını göksel bedensellikten almıştı, yani.
İsa'nın Adem'deki bedeni bunun üzerine göksel imge öldü ya da ortadan
kayboldu. Çünkü Mesih'in kutsal su pınarı ruhun ateşli özünden fışkırdı,
ama ruhun özü bu ilahi tatlılık pınarını kendi tam gücüne almış ve aynı
şeyi kendi içinde başka bir özelliğe dönüştürmüştü.

15. Ve Abimeleh, yani ruh şöyle cevap verdi: Bunu yapan ben değildim.
Yani şeytanın beni aldattığını, sahte şehvetin doğanın özünden
doğduğunu bilmiyordum; ve bunu kim yaptı? Ayrıca bunu bana söylemedin;
yani, suretinizin bende olduğunu bana beyan etmediniz; bu kutsal ilahi
çeşmenin senin olduğunu, yani hizmetkarlarımın, yani. özlerim, onu
benliğe taşımıştır. [Bunu bencil bir sahiplenmeye dönüştürdü].

Üstelik bugün duymadım;

yani bu çeşmenin oturduğunuz yer olduğunu bana sadece bugün dışında açıklamadınız; yani bugün, bir Lütuf Antlaşması ile Adem'de bende kendini yeniden tezahür ettirdiğin yer, şimdi senin sesini içimde duyduğum yer.

16. İbrahim koyunlar ve öküzler alıp Abimelek'e verdi ve ikisi de birbirleriyle antlaşma yaptılar. Yani Mesih koyunlarını, yani çocuklarını aldı; ve onun öküzleri Yahudi olmayanlardır; koyunlar, Ahit'in kendilerinde tezahür ettiği çocuklardır, yani. Yahudiler ve onları Babaya verdi; ve Mesih'in ruhu ile insanlık arasında ve Yahudiler ile Yahudi olmayanlar arasında, iki değil, tek bir insanlık olması konusunda sonsuz bir Antlaşma yapıldı.

17. Ve İbrahim yedi kuzuyu ayrı ayrı ayırdı. Bu yedi kuzu, Mesih'in insanlığımızda tezahür ettirdiği doğal insanlığının yedi özelliğidir. Ve ruhun söylediği şey, kendi başına, Mesih'in yedi özellikten oluşan insanlığı açısından ayrı bir kişi olduğunu belirtir; öyle ki, biz insanlar (yani onun lütfuna gelen Yahudiler ve Yahudi olmayanlar), biz Mesihiz, ama onun içinde yaşadığı eviyiz dememeliyiz: kutsal su kaynağının gücü onundur; biz sadece onun ağacının dallarıyız; o, ilahi mülkün yedi kuzusu ile birlikte içimizdedir [Ya da tek başınadır]; bunlar insanın benliğine ait değildir.

18. Yalnızca doğru teslimiyette Mesih ve insan bütünüyle birdir; insanın iradesi artık Mesih olmadan hiçbir şey istemediğinde ve kendisini tamamen Mesih'te bıraktığında: o zaman benlik için ölür ve onun içinde yalnızca Mesih yaşar; aynı zamanda, insanlığın yedi özelliğine sahip olan yaratıcı kişiliğinin, ayrı bir kişi olarak, ebedi başrahip olarak aramızda yaşayacağı anlamına da gelir.

19. Ve Abimelek dedi: Kendi başına ayırdığın bu yedi kuzu ne anlama geliyor? Yani Baba

Tanrı, bu figürdeki ruhun özü aracılığıyla İbrahim'deki Mesih figürüne bir gönderme yapmış ve şöyle demiştir: İlahi doğamızın yedi özelliği tek başına ne anlama geliyor? Bu nedenle, insanlığı yeniden yaratmanız ve onlarda yaşamanız gerektiğine göre, ilahi doğamızın yedi özelliğini de ayrı bir insan kişiliğinde ortaya koyacak mısınız? Ve Mesih, İbrahim'in suretinde cevap verdi: Elimden yedi kuzu alacaksın ki, onlar bu kuyuyu kazdığım için bana ebedi bir şahitlik etsinler. Yani, Mesih, Babasıyla insan kişiliğinde konuşur; benim, acılarım ve ölümüm sırasında, Tanrı'nın kaynağını yeniden kazdığım için, insanoğlunun yedi özelliğimin şeklini veya görüntüsünü sonsuz bir tanıklık olarak kabul edeceksiniz. İnsan mülkiyetinde sonsuz yaşam; o adamın yeni kazdığı hayat çeşmesi benimdir.

20. Ve Musa'daki ruh bütünüyle bir perdenin altında konuşur; Orası

Bundan dolayı bu yere Beerşeba deniyordu: burası, Baba Tanrı ve Oğul'unun insanlık içinde her ikisine birden yemin ettiği çok değerli yer. Yerin adı Beerşeba'ydı, yani. kaybolmuş insanlıkta yaşayan ve gören kişinin iradesiyle ölümün ezilmesi; burada İsa'nın (biz insanlardan edindiği) insanlığında ölüm yaralanmış ve parçalanmıştı; ve sevgi pınarı, cennetsel kısmımızdaki yaralı insanlığımızdaki yaşayan Tanrı'dan ruhun yaratıcı çeşmesine yeniden aktı. Şimdi Musa'nın ruhu burada çok hamile bir şekilde, bu yeminin (yani bir lütuf çeşmesinin) tanıklığının kurulduğu yerin Beerşeba olarak adlandırıldığını söylüyor.

21. Ve Tanrı'nın Beerşeba'daki yeri biz yoksul adamlara gösteriliyor; burada Baba Tanrı bizimle Mesih İsa'da sonsuz bir Antlaşma yapmıştır. tövbekar pişmanlık ruhunda. Bu değerli Antlaşma ve yemindeki zavallı ruh, kırık ve pişmanlık dolu bir kalple kendini tamamen tövbe etmeye bıraktığında; o zaman İsa Mesih'in Antlaşması'ndaki Tanrı'nın yemini Beerşeba'da ona açıktır, yani. ruhun pişmanlığında; Tanrı'nın Mesih İsa'da zavallı ruhu, onun çocuklarını ve torunlarını yok etmeyeceğine dair yemin ettiği yer; ne de bu ruh diyarına hiçbir zarar gelmez, yani. insanlığın bedenine.

22. Bu nedenle şimdi, merhametini ve sevgisini bizden geri çevirmeyeceğine dair, canımızın mülkiyeti üzerine Babasına değerli bir yemin etmiş olan sevgili Immanuel'imiz İsa Mesih'e kararlılıkla güvenmeliyiz. Beerşeba'da onun yanına gelip yemini kendimiz gibi kabul etmeliyiz; yani, pişman tövbekar yüreklerle.

23. Ve Musa şöyle devam ediyor: Bu yapıldıktan sonra Abimelek ve savaş komutanı Fikol ayağa kalktı ve Filistîler ülkesine geri döndüler. Yani Baba Tanrı, bu Antlaşma ve yeminle insanlığı Oğlu İsa Mesih'e bıraktığında, o da alayıyla [veya ordusuyla] gitti. Phichol'la, yani dış doğayla, yine Filistlilerin ülkesine; yani, Filistrelili [Filistinli], yani iyiye ve kötüye eğilimli olan zahir ve batı tabiatının hakimiyetine veya alayına. Bu, zavallı ruhun, Tanrı'nın Antlaşmasını ve yeminini almış olmasına ve Mesih'le birlikte Tanrı'ya yemin etmiş olmasına rağmen, yine de bu yaşamda dünyevi bedende yaşaması gerektiği anlamına gelir; bedeninin putperest Filistli [Filistin] özü altında; bu Kral Abimelech'in sürekli düşmanı olan, yani. zavallı ruha ve yalnızca Antlaşma ve yeminden vazgeçer; ve kendisini Filistinli, bencil, şehvetli şehvet ve arzularıyla kendi ülkesine olduğu gibi benliğe getirir.

24. Ve burada zavallı Hristiyanlara, onların bu Filistre [Filistin] ülkesinde veya et evinde yeni doğumla birlikte sadece yabancılar olarak kalmaları ve yatmaları gerektiği ve bu yaşamda tamamen özgür olamayacakları ifade edilmektedir. Ruhun saha kaptanı Phichol'a göre, yani. doğa, bu zamanda, hem kötülükte hem de iyilikte kendi kuralına sahip olmalı ve çalışmalı ve zorlu bir insan olmalıdır.

haç ve Mesih'in değerli imajına sürekli ayartılma, yani. yeni doğuma; asil ve sevgili inci ağacının hareket ettirildiği, karıştırıldığı ve yeşerip büyümesine neden olan haç. Topraktan çıkan bir ağacın sıcakta ve soğukta, rüzgarda, yağmurda ve karda büyümesi gerektiği gibi, Beerşeba'da İbrahim'in yabancı olan İsa Mesih'in değerli küçük ağacı da aynı şekilde büyümelidir. dünyevi kulübede.

25. Ve Musa'daki ruh daha da konuşur ve şöyle der: İbrahim Beerşeba'da ağaçlar dikti ve orada ebedi Tanrı olan Rabbin adını vaaz etti. Ve Filistîler diyarında uzun süre yabancıydı. Bu, sanki şunu söylemesi gerektiği anlamına gelir: İbrahim'deki

Mesih'in ruhu (ruh, gerçek tövbeden pişmanlık duyduğuna dair Antlaşmayı ve yemini aldığı) Beerşeba'da ağaç diker; yani, garip diyardaki bu tövbekar yürekte, dünyevi insanda, göksel dallar çıkarır; ve bu yeni dallardan sonsuz Tanrı'nın adını vaaz ediyor ve uzun süre ikamet ediyor, yani. tüm dünyevi yaşamın zamanı, bu Filistre [Filistin] kulübesinde.

26. Ve bu, Mesih'in ruhunda, içsel insana göre yeni bir yaratık haline gelen, tövbe eden zavallı günahkarın gerçek bir figürüdür; nasıl tövbe etmesi ve Mesih'in ruhundan, pişman ve gerçekten kırılmış zihnine Mesih'in küçük ağacını dikmesi gerektiğini gösteriyor; ve aynı zamanda İsa'nın bu küçük inci ağacıyla birlikte yabancı bir ülkede kötü adamlardan oluşan bir topluluğun arasında yaşayın. kötülüğün, yozlaşmış etin ve kanın içinde; ve orada Tanrı'nın adını öğretin ve putperest ve Filistli [Filistinli] çocuklara öğretin ki, onlar onun vaazında Beerşeba'da ona gelsinler, yani gerçek ve sahte olmayan tövbe etsinler.

27. Böylece Musa'daki ruh, burada tam olarak basit çocuksu bir biçimde dışsal bir tarih altında İsa tipiyle oynuyor; ve bize nasıl sürekli olarak günaha, denemelere, tehlikeye ve muhalefete karşı durmamız gerektiğini gösterir; ve Tanrı'nın çocuklarını nasıl harika bir şekilde kurtardığını, hatta korktukları ve onlara iyilik istemeyenlerin bile sonunda onlarla vicdanlarında bir barış antlaşması yapmak zorunda kaldıklarını söylüyor. Ve ayrıca zavallı ruh, büyük korku ve dehşet nedeniyle, Mesih'te Tanrı'ya içtenlikle tövbe etmedikçe ve Tanrı'da Mesih'le bir antlaşma yapmadıkça, zavallı kederli vicdanı ve doğası olmadığı sürece kendi içinde rahat edemez. rahatlatıldı. Bu olmadan yalnızca sıkıntı, ıstırap, dehşet ve huzursuzluk olur; Avimelek'in Sara'ya karşı sahte bir şehvetle alevlendiği zaman başına geldiği gibi: o zaman Tanrı onun vicdanını korkuttu, o da İbrahim'e gitti ve onun önünde kendini alçalttı; ve büyük ödül ve hediyelerle onunla bir antlaşma yaptı. Aynı şey, ayartılmaya dayanıp imanda sarsılmaz bir şekilde devam eden Mesih'in çocukları için de geçerlidir; o zaman en sonunda düşmanları utanmalı ve bu şekilde görüldüğü gibi geri dönmeliler.

Kırk Sekizinci Bölüm

Tanrı İbrahim'i Nasıl Denedi ve Mesih'in Acı ve Ölümünde Sunuşunun Figürünü Nasıl Açıkladı (Yaratılış xxii.)

1. Bundan SONRA Musa'daki ruh, Mesih İsa'da çocuklarıyla birlikte kurulan Tanrı'nın Antlaşma figürünü deşifre ederek, biz Havva'nın zavallı çocuklarının benliğinin bu dünyevi iradesinden nasıl ayrılıp Mesih'te doğmamız gerektiğini ve ayrılmamız gerektiğini gösterdi. yeni bir irade ve yaşamla; o şimdi burada aynı şeyin nasıl gerçekleşmesi gerektiği ve olması gerektiğini ortaya koyuyor: Kendisi de Tanrı'nın öfkesinin ateşine bir sunu olarak atılacakken, Mesih ruhumuzu ve insanlığımızı nasıl tekrar Babasına sunmalıdır? ve Tanrı'nın gazabıyla insan ruhunun benliği ve kendi iradesine karşı tamamen ölürlük ve yine de Tanrı'nın tek ilahi iradesiyle, ölüm ve Tanrı'nın öfkesi aracılığıyla güçlü bir şekilde ortaya çıkarlar ve parçalara ayrılırlar ve ölümü küçümserler. insanlığı esir aldı. Ve böylece insan ruhunu tekrar Babası Tanrı'ya tek ebedi ilahi iradeye getirin ve insanlıkta ona vermiş olduğu krallığı tekrar ona teslim edin (1 Korintliler xv. 24), böylece daha sonra ve Tanrı sonsuza dek her şeyi yapabilir (1 Korintliler xv. 28) ve yaratık artık kendi iradesine göre yaşamayabilir, yalnızca ilahi bir uyum içinde, ilahi bir melodinin enstrümanı olarak ses çıkarabilir ve bütün insan ağacı tüm dalları ve dallarıyla yalnızca bir tane olabilir.

2. Musa'daki ruh, tüm yazılarının sonuna kadar bu figürü çok açık bir şekilde ortaya koyar ve dışsal figürün altında sonsuza kadar kalacak olan iç figürle oynar. Bu nedenle, İbrahim'in oğlu İshak'la ilgili olarak ayartılmasına ilişkin bu figürü, manevi figürde bilge olduğu gibi anlatacağım ve bundan neyin anlaşılması gerektiğini göstereceğim. Her ne kadar bilginler, Tanrı'nın İbrahim'i, kendisine olan inancında kararlılıkla devam edip etmeyeceğini görmek için ayarttığını açıklasa da, bunun çok daha farklı bir anlamı ve yorumu vardır; Çünkü Tanrı insanın ne yapacağını önceden biliyor; Ayrıca, İbrahim'in Gerar'a gelirken Kral Abimelek'in önünde karısını inkar etmesi gibi, insan da onun lütfu olmadan ayartılmaya dayanamaz.

3. Burada İbrahim, Adem'in yerine temsil edilmektedir ve 'oğlu İshak, Mesih'in insanlığında temsil edilmektedir ve İbrahim'e gelen ses, Baba Tanrı'nın sesidir. Bu üçü burada, insanın kurtuluşu işi sürecinin figürü olarak duruyor; İnsanlığın Tanrı'nın ateşinde kanıtlanması için İbrahim'in, yani Adem'in, kişiliğini İshak'ta, yani Mesih'te, Tanrı'nın ateşinde Tanrı'nın sesine nasıl sunması gerektiğini gösteriyor.

4. Şimdi Tanrı'nın sesi İbrahim'le konuştu ve şöyle dedi: Ahrabam! Ve o cevap verdi: İşte buradayım. Yani Tanrı, İbrahim'de Adem'e seslendi; bütün insanlara şöyle dedi: Sevdiğiniz oğlunuz İshak'ı alın ve Moriah ülkesine gidin; ve onu orada yakmalık sunu olarak sun

size anlatacağım bir dağın üzerinde (Yaratılış xxii. 1,2). Burada ruh, İshak'la birlikte Mesih'e bakar; çünkü İshak'ta, Mesih'in gelmesi gereken Ahit ve İbrahim'in inancının ens'leri yatıyordu.

Şimdi Tanrı'nın sesi İbrahim'deki Adem'e şöyle dedi:

Sevdiğin oğlunu al ve onu sana

anlatacağım dağda yakılan sunu olarak sun. Yani Yahudiler yani. Adem'in çocukları yakılmış bir sunu olarak Mesih'i sunmalıdır; yani ilahi ens, Adem'in çocuklarının Tanrı'nın ateşinde birbirlerine sunmaları gereken Adem'in ens'ine kendi içinde teslim edilmelidir; ve bu, her insanın, imanı aldıktan sonra kendisini tamamen Tanrı'ya adanması ve Tanrı'nın ateşinde kendi iradesine göre ölmesi gerektiğine işaret eder; ve inancın ilahi ensinde, Tanrı'nın ateşindeki sunu aracılığıyla yeniden doğacaksınız.

5. Çünkü Musa'daki ruh şöyle dedi: sevdiğin oğlun, yani. Kendini kendini sevmeye getiren kendi iraden. Bu öz-iradenin Tanrı'ya sunulması gerekir ki, kendi bencil iradesini Tanrı'nın ateşinde bıraksın ve kendi varlığını tamamen teslim etsin ve artık Tanrı'dan başka kendisine irade ve yaşamasın. Ve haklı olarak, Mesih'in ([insan iradesinin] Adem'de Tanrı'dan kopmuş veya kendisini Tanrı'ya çevirmiş olan) insan irademizde nasıl yeniden Adem'in kişiliğinde Babası Tanrı'ya kendisini tamamen sunması ve teslim etmesi gerektiğine işaret eder; ve Tanrı'nın gazabının iradeyi nasıl yok etmesi gerektiği, yani. Adem'in kendisini benliğe tanıttığı irade.

6. İnanç sözcüğüyle, ilahi güçle aşık olanların öfke ateşinden mahrum kalmaları, yani. Adem'de yaratılan gerçek insan biçimlendirilmeli ve aynı zamanda bu yok edici ateşte korunmalıdır; potadaki altın veya gümüş gibi, bakır ve saf olmayan her şey ondan arındırılır ve ateşte yalnızca altın veya gümüş kalır. Aynı şekilde insan, yılan ve canavarın varsayılan enleri ile birlikte kendilik sahibi oldu; ve ilahi ateşte bulunmayan her şey sunuda tüketilmelidir. Ve Mesih'in kişiliğinde yeniden tamamen saf bir girişe ve açık bir lütuf kaynağına sahip olabilelim diye,

1 Metin, resim. 2 Buharlaşır.

Mesih, insani benlik isteğimizi Babasına sunmalı ve onu tamamen kendisine teslim etmelidir, hem de Moriah Dağı'nda; yani, (2 Korintliler v. 15) için her şeyin ve her şeyin insan kişiliğine ölmesi gerektiği ölümünde. Bir ağacın gövdesi öldüğünde, aynı zamanda içindeki tüm dallar da ölür;1 ve ağaç genç gelişimini yenilerken, aynı zamanda yeni gücünü ve gücünü dallarına da aktarır; Bu aslında dış doğa için mümkün değildir, ancak Tanrı'da bu çok mümkündür; Harun'un özsuğu ve yaşamı tamamen ölmüş olan ve yine de bir gecede yeniden ortaya çıkan ve güzel bir şekilde ortaya çıkan kuru aslında görülebileceği gibi. Badem.

7. Şimdi Tanrı şöyle dedi: Size göstereceğim dağın üzerinde. O

yani Adem'in iradesine göre yapılmamalıdır; aynı zamanda Babil'in yaptığı gibi, kendimizi Mesih'te Baba'ya nerede ve nasıl sunacağımızı kendi kendimize belirlememiz gerekiyormuş gibi, bu bizim irademize göre yapılmamalıdır. Hayır ama dağın tepesinde; yani yerde, mülkte ve ölümden Rabbimizin tayin ettiği, emrettiği ve bize gönderdiği gibi. Sadece İbrahim'e itaat etmeli ve kendisine teklifte bulunmamızı istediğinde kendimizi ona isteyerek bırakmalıyız; Kendimizi kırbaçlamayın, dövmeyin ve eziyet etmeyin, yalnızca kendi irademizle O'na dalın ve Rab bize kendisine teklif edeceği yeri, nerede ve nasıl teklif edeceğini gösterene kadar bekleyin. Bedenimiz ve ruhumuzla birlikte tüm kalbimizi ve irademizi O'na teslim etmeli ve bizimle bundan sonra ne yapacağını ona teslim etmeliyiz; burada İsa Mesih'in 2.tipinde bize bedene göre sunacak. Ve Rab bizi çarmıhıyla sunuya çağırdığında ya da bizi geçici ölüme sunduğunda, o zaman İbrahim'le birlikte şunu söylemeliyiz: İşte! İşte buradayım, Tanrım. Ne istersen onu yap.

8. Ve İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine eyer vurdu ve yanına iki genci ve oğlu İshak'ı ve yakılan sunu için odun topladı ve kalktı ve Tanrı'nın belirlediği yere gitti. ona söylemişti (Yaratılış xxii.3).

Bu rakam şöyle duruyor:

Tanrı'nın sesi bizi çağırdığında, o zaman İbrahim'le birlikte hemen gitmeliyiz: çünkü burada sabahın erken vakti, sesin günün şafağı gibi çıktığı anlamına gelir; içimizdeki Tanrı bizi çağırdığında. İnsanın içine şöyle bir düşünce geldiğinde: Geri dön, kendini düzelt ve gerçekten tövbe et; o zaman zamanı geldi. Derhal kışını kuşatmalı, yani. gücü olan hayvani adam. Her ne kadar o [hayvani

1 Not. Mesih'in ölümü tüm insanlar için nasıl etkili oldu? 2

Resim veya benzerlik. 3 Metin, kuşak.

adam ağlar: Biraz daha kal, yarın yeterince vakit var; yine de bu, Tanrı'ya olan iradenin ilk bakışında, hemen yapılmalıdır. Çünkü bu, peygamber ruhunun kehanet ettiği gibi, sabah erkenden avlanan geyiktir; çünkü Mesih, Tanrı'nın sesiyle bu eşeği erkenden kuşanmalı ve sunuya gitmelidir.

9. Ve İbrahim'in yanına aldığı iki genç adam, ilk Prensipten gelen ruhu ve bu dünyanın ruhunu, yani. dışsal yaşamın dışsal ruhu. Bunlar İshak'la, yani eski İbrahim'deki Mesih'le, yani Adem'le birlikte Tanrı'ya sunulmak üzere gitmelidir; ve İbrahim, yani çocuklarındaki Adem adamı, sunuların yakılacağı odunu kendisi parçalamalı; yani, Mesih'i itiraf ettiğinde, kendisiyle birlikte ölüme ve Tanrı'nın sunusuna koşan kötülerin yüreklerini parçalar. Adem insanlığıyla Tanrı'nın sevgisini ve öfkesini bastırır; ve şimdi İbrahim'in de sunu için odun kesmesi gerekiyor; Çünkü Mesih aynı zamanda ölümü ve yaşamı birbirinden ayırmalı ve kendisini ölümün yarılmış odununa sunmalıdır.

ve yaşam, Tanrı'nın öfkesine kadar.

10. Ve üçüncü gün İbrahim gözlerini kaldırdı ve uzaktaki yeri gördü (Yaratılış xxii. 4). Burada ruh, Adem'in melekler alemine uyuduğu uykusuna işaret eder; ve uykuya daldıktan sonraki üçüncü günde, şimdiki gibi kadın ondan yaratıldığında ve düşüş gerçekleştiğinde, Mesih'i gördü; Tanrı'nın Ahit'teki yeri çok uzaklarda Ayrıca buraya Mesih'in üçüncü günde dirilişi de dahildir; burada kendi yerini (insanı Babası Tanrı'ya sunacağı ve teslim etmesi gerektiği yer) gördü. Son Yargı ve Son Sunuş, Uzaktan: Ayrıca bu, İbrahim'in ruhen Mesih'in sunusunu uzaktan gördüğüne delalet eder. iki bin yıldan fazla bir süre sonra gelecek. Ve ruhun, İbrahim'in üçüncü günde gözlerini kaldırdığını ve yeri gördüğünü söylemesi, Mesih'in üçüncü günde insan gözlerimizi mezardan, ölümden Tanrı'ya yeniden kaldırmasından başka bir şey değildir; ve ayrıca İbrahim'in günlerinde henüz çok uzaktaydı: Böylece ruh, dışsal figürle olmuş ve olacak olanı ima eder.

Gelmek.

11. Ve İbrahim, yanına aldığı iki gence dedi: Siz burada eşekle birlikte kalın; ve ben ve delikanlı oraya gidip ibadet edeceğiz ve tekrar sana geleceğiz (Yaratılış xxii. 5).

Bunun içsel şekli şu şekildedir:

İki genç adam eşekle birlikte orada oyalanmalı ve bu zamanda sunuya gitmemeli, bunu yalnızca İbrahim ve İshak yapmalı; yani, biz Havva'nın zavallı çocukları hayatımızın birinci ve üçüncü Prensiplerine uymalıyız, bu bizim eşekle geçirdiğimiz zaman, yani. bu dünyada dışsal bedenle. Fakat İshak'taki Mesih ve Adem'deki İbrahim sunuya gitmelidir; yani Mesih İbrahim'in yerinde duruyordu, yani. Adem'in, şahsı ve aynı zamanda cennetsel insanlığıyla; Tek başına gidip Babasının öfke ateşine bedenini sunmalı ve bizim için Babası Tanrı'ya tapınmalıdır. Bu nedenle oraya gideceğini, yani canını feda etmesi gerektiğinde oraya, yani Tanrı'ya gideceğini ve bizim için Tanrı'ya ibadet edeceğini söyledi.

12. Bu, onun insanlığa göre yükselişine işaret eder; kurbanını bitirdikten sonra oraya gitti ve varsayılan insanlığımız içinde Babası Tanrı'ya tapındı; yani, varsayılan nefsimiz, ilahi güç ve mülk içinde, zayıflıklarımız ve cehaletlerimiz için Allah'a ve huzurunda dua eder, şefaet eder. Bu nedenle İbrahim şöyle diyor: Biz oraya gidip tapınacağız; yani biz, Tanrı ve insan, tapındığımızda tekrar sana geleceğiz; yani biz, Havva'nın zavallı çocukları, bu arada, eşeğin sunulma ve dua etme zamanı dolana kadar eşeğin yanında oyalanmak zorundayız; sonra yine yanımıza geliyor; Dışsal aptalca yaşamın seyrini tamamladığımızda.

13. Aynı zamanda, onun (namazda sunulan kurbanın vakti bittiğinde) mutlaka bize geri geleceğini çok hamile bir şekilde ima ediyor.

gittiği yer ve aramızdaki yaratık insanlıkla gözle görülür bir şekilde yaşamak; iki meleğin İsrail adamlarına söylediği gibi: Bu İsa'nın göğsü çıktığı gibi tekrar geldiğini göreceksiniz;2 o zaman artık yakındır; ve gelini hazırlamak için sesi çoktan duyuldu; ve bu nedenle bunu belirsiz bir kurgu olarak kabul etmeyin. Sabah Yıldızı ve Müjde Elçisi ortaya çıktı.

14 Ve İbrahim yakmalık sunu için odun alıp oğlu İshak'ın üzerine koydu; ve ateşi ve bıçağı eline aldı; ve ikisi birlikte gittiler (Yaratılış xxii. 6).

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

Adem, Tanrı'nın kendi içindeki sevgisini ve öfkesini bölüp parçalamış ve kendisini, yaratılmış yaşamla birlikte, dünyevi kibri kendinde toplayan öfkenin içine sokmuştu: Şimdi Musa'nın ruhu burada bu figüre, Mesih'in nasıl alması gerektiğine işaret ediyor. bizim günahımızı kendi üzerine yükle ve onu yakılan sunuya taşı.

1 Şuraya veya oraya. 2 Not. İsa tekrar geliyor.

Elçilerin İşleri i. 11.

15. Ve İbrahim bıçağı ve ateşi aldı: İbrahim, Tanrı'nın öfkesinin ateşini kendi içine alan Adem'i belirtir; ve bıçak ölüme, yani Mesih'in öldürülmesine ve İbrahim'in, yani Adem'in öfke ateşinde Baba'ya sunulması gerektiğine işaret eder; ve bu açıkça İbrahim'in, yani Adem'in bunu Mesih'e yapması gerektiğini belirtir; çünkü Mesih'in insandan sunulması gerekiyordu: Adem'in sunu için yakıtı (yani günahı) üstlendiği adamı görünce; dolayısıyla insan da, yani. Yahudiler bunu Tanrı'nın öfkesine teslim etmelidirler ki, insan, insan tarafından kefaretilsin, Mesih'in insanlığı anlaşılabilir.

16. Ve İshak, babası İbrahim'le konuşup dedi: Babam; ve İbrahim cevap verdi: İşte ben oğlum. Ve dedi ki: Lo! ateş ve odun burada; ama yakmalık sunu için kuzu nerede? Ve İbrahim dedi: Oğlum, Tanrı yakmalık sunu için kendisine bir kuzu sağlayacak; ve böylece ikisi birlikte gittiler (Yaratılış xxii. 7, 8).

Değerli rakam şu şekilde:

Buradaki ruh, büyük bir tevazu içinde Adem'in insanlığına gelmiş olan İsa'nın kişiliğinde oynuyor ve kendisini Âdem'in özünde, göksel insanlığıyla babasına sunuyor ve şöyle diyor: İşte babam! burada insanlıktaki günahı ve ölümü üzerime aldım; işte şimdi öfkenizin ateşi, yani. insanın mülkiyeti, benliği ve kendi iradesinin bölünmüş yaşam biçimleri; bunda artık öfke ateşinizin yandığı yakıtım var: İşte şimdi odunum var, yani. tüm insanların günahları; ve ayrıca sunu için ateşin; kuzu şimdi nerede1 yani.

Bu ateşte kurban edilecek sabırlı kuzuyu mu? Ve İbrahim güçlü imanından cevap verdi: Oğlum, yakılan sunu için Allah kendisine bir kuzu sağlayacak; ve ikisi birlikte gittiler.

17. Burada Mesih, İshak'ın figüründe kendisini, bizim varsayılan insanlığımız olarak Babasına sunmaktadır; ve diyor ki: Gerçek esenlik sunusu olan kuzu Jor şimdi nerede? Ancak İbrahim'in imanı, İshak'ta yatan sabırlı kuzuyu da yakalamıştı. Tanrı'nın, kaybolmuşluğumuza ve aynı zamanda cennetsel insanlığa olan inancının eninde açacağı cennetsel insanlık ve şöyle dedi: Tanrı, kendisine doğru yakılan kurban için bir kuzu sağlayacaktır. Ve burada gizlice Tanrı'nın Mesih'in insanlığına katacağı göksel insanlığa işaret ediyor, yani. Tanrı'nın kendisi için sağlayacağı sabırlı kuzu olması gereken insanlığımıza; İbrahim'in zaten imanla anladığı ve ima ettiği şey.

1 Metin, koyun.

18. Ve Musa'nın ruhunun şunu söylemesi: Onlar her ikisini de birlikte gittiler (anlayın, sunuyu kabul edin), bu bizim Ademsel insanlığımızı ve Mesih'in ilahi esasa sahip göksel doğaüstü insanlığını gösterir; her ikisi de Tanrı'nın sunusuna birlikte gitmelidir; Mesih çarmıhta bizim insanlığımız içindeki göksel insanlığını Baba'ya sunduğunda; ve göksel olanlarla uzlaştı, Tanrı'nın öfkesine kapıldı ve onu, altının ateşte tentürden korunması gibi, Tanrı'nın öfkesinin ateşinde korudu.

19. Ve Allah'ın kendisine bildirdiği yere vardıklarında; İbrahim orada bir sunak yaptı ve üzerine odun döşedi; ve oğlu İshak'ı bağlayıp onu sunakta, odunların üzerine yatırdı. Ve İbrahim elini uzattı ve oğlunu öldürmek için bıçağı aldı (Yaratılış xxii. 9, 10). Bu artık doğru ciddiyettir, yani. Tanrı'nın Oğlunu Adem'in çocukları aracılığıyla nasıl bağlayacağı figürü, yani. İbrahim'in çocukları Yahudiler tarafından; yani günahımızı bağlayacak ve onu odunların üzerine koyacaktı; yani onu çarmıha ger; yani. insanda ahşap bir dünyevi haç haline gelen kutsal Üçlü Birlik figürü üzerinde: oysa daha önce, yaşam haçı, yani. Tanrı'nın figürü Adem'de manevi ve kutsaldı; ama dünyevi şehvetle kendini dünyevi ve tahta gibi yapmıştı.

Böylece ölüm de yani. kutsal haçın insanda ölmesi, yine tahta bir dünyevi çarmıh üzerinde Tanrı'ya sunulmalıdır; ve yine dünyevi ölümden kutsal ruhsal figüre dönüştürülecek.

20. Mesih öldürülmemeli, çarmıha asılmalı, elleri ve ayakları delinmelidir. Çünkü konuşmalarımızda ve ellerimizin ve ayaklarımızın işlerinde Allah'ın öfkesi uyandı; ve bu nedenle Mesih figüründeki İshak da öldürülmemelidir; ve ayrıca yanmamış; çünkü o doğru kişi değildi, yalnızca insanlığımızın figürüydü; çünkü bu sunuyu kendi gücüyle yerine getiremedi. Ve bu, bizim gerçekten Mesih'e bağlı olduğumuzu ve odunların üzerine yatırıldığımızı ve ayrıca

İsa aşkına ölmeli. Ama ölümümüzle buna ulaşamayız

teklif, çünkü Isaac de bunu etkileyemedi; ama Mesih'in içinden doğduğu İbrahim ve İshak'a olan inancın etkisi de aynı şekilde gerçekleşti; ve şimdi bu günlerde bunu Mesih'teki Hristiyanlar ve onun içimizdeki insanlığı üzerinde gerçekleştirebilir.

21. Ve İshak, sanki kurban olacaktı gibi Mesih'in figüründe temsil edildiği gibi, aynı şekilde her gerçek Hristiyan da İshak'la birlikte Mesih'in figürüne girmelidir. Kendisini isteyerek Mesih'in ölümüne teslim etmelidir; ve onun günahını Mesih'in ruhundaki iradeye bağla ve onu Mesih'in sunağı üzerinde sun; ve tam ve özgür bir iradeyle tamamen günah işleyerek öleceğim. Sonra Beerşeba çölünde İbrahim'e ve Hacer'e gelen Tanrı'nın sesi gelir ve şöyle der: Doğaya hiçbir şey yapmayın, yani. oğlun: Artık Tanrı'ya inandığınızı biliyorum.

22. Fakat bu, tövbe eden günahkar için o noktaya kadar gelmiş olmalı ki, burada İbrahim ve İshak'ta olduğu gibi, İshak'ın oduna bağlı halde yatırıldığı ve İbrahim'in onu öldürmek için bıçağı aldığı yer. Bu konuda gerçekten çok samimi bir ciddiyetin olması gerekir. Günah işleyen kişi, tüm düşünceleri ve aklıyla günahı bağlamalı ve kendisini tamamen bu sürece vermelidir; şimdi günah işleyerek ölecek ve bunu imanla ve güvenle Tanrı'ya, Mesih'in ölümünde sunacaktır. Bıçağı İbrahim'le birlikte eline almalı; yani, günah işleyerek ölürken samimi tövbe işini yapmak için tamamen aklında kalmalı ve sabitlenmelidir. Gerçek ve etkili bir uygulamaya gelmeli ve sadece sunağın önüne gelip, "Ben bir günahkarım, Tanrı Mesih'i bana sundu" demekle kalmamalı ve yine de günahkar iradeyi korumalıdır; ama günahı Mesih'in ölümüyle bağlamalı ve kendini bütün gücüyle ve kuvvetiyle odunun üzerindeki yakılan sunu sunağının üzerine koymalıdır.

23. Kötü dünyevi irade bağlanmalı ve ciddiyetle teslim edilmeli ve Mesih'in ölümünde Tanrı'nın sunağına atılmalıdır; ve aynı zamanda Mesih'in ölümü sırasında da sunulabilir; ve sadece günahkar insanı teselli etmekle ve onu Mesih'in ölümüyle övmekle kalmıyor, şunu söylüyor: Tanrı, Mesih'in tatmini ve erdemiyile günahı bizden alır; sadece kendimizi orada teselli etmemiz ve bunu dışarıdan kendimize uygulamamız gerekiyor. Hayır hayır; ama biz de Mesih'in ölümünde günah işleyerek ölmeliyiz ve onun ölümünde Mesih'in sunusunu sunmalıyız; ve itaatkar bir İshak olarak, Mesih'in ruhu ve iradesiyle kendimizi Tanrı'nın merhametine bırakmalı ve Mesih'te, onun içinde ve onunla birlikte yükselmeliyiz ki, Tanrı bizi İshak'la birlikte günah sunusu sunağından Mesih'te aklasın. İshak'ın figüründeki gerçek sunu.

24. Babel'in öğrettiği gibi değil. Bütün ve samimi olmalı

ciddiyet ve yalnızca teselli edici [ve teselli edici vaatleri yerine getiren] değil, aynı zamanda İbrahim'le birlikte Tanrı'ya itaat etmeliyiz ve sonra Mesih'in acısını ve ölümünü üstlenmeliyiz; ve Mesih'in ölümü yalnızca bize yarar sağlar ve burada gerçekten söylenmektedir ki, Mesih'in lütfuyla, lütfuyla kurtuldunuz. Benliğin iradesi bunu elde etmez, ancak Mesih'in ölümüne giren ve ölen şey bunu elde eder; kendi öz iradesinin ölümüne ve mahvolmasına varmalıdır: ruhun iradesi, günahın mutlak yok edici düşmanı olmalıdır.

et yani. etin şehvetine; aralarında zıt bir düşmanlık olması gerekir, aksi takdirde Mesih'in ölümünün hiç kimseye faydası olmaz.

25. Ve Musa diyor ki: Rab'bin meleği ona gökten seslendi ve şöyle dedi: İbrahim, İbrahim (Yaratılış xxii. 11): yani, insan iradesinden tamamen vazgeçtiğinde ve isteyerek O'nun sesine uymayı arzuladığında Rab'bin, kendisini Mesih'in acılarına, ölümüne ve kınamasına teslim eden, şimdi çarmıhta ve acı çekerken Mesih'in kızıl sancağı¹ altında hareketsiz ve Tanrı'ya bağlı kalacağına dair, o zaman Tanrı insanı çift² sesle çağırır; burada İbrahim'e yaptığı gibi, Tanrı ona İbrahim, İbrahim demişti. Yani, kendi sesiyle, sözüyle ona seslenir, aynı zamanda insani özün sesiyle de; yani, kullarına verdiği sözlerle Tanrı'yı dışarıdan ve aynı zamanda kendi yaşamının sözüyle de içeriden duyabilmesi için kendi içindeki ilahi işitme duyusunu ona açar. Babil'de Nemrut'un çocukları tarafından bölünen ve harflerin ruhları haline getirilen, daha sonra zihinsel dilin sıkıştırıldığı şehvetli seste. Burada, sıkıştırılmamış şehvetli dilde yeniden ortaya çıkıyor, böylece insan, Rab'bin kendisinde söylediklerini işitiyor. Babel bunların hakkında hiçbir şey bilmiyor, bilemiyor ve bilemeyecek; ama Babil kulesinin üzerindeki sıkıştırılmış dilde sürekli olarak insan benliğinin cennetine tırmanır; ve Mesih'in giysisini dıştan kendi üzerine koydu; ama ikili sese sahip değil; bu nedenle Tanrı İbrahim'i çağırdığında da duymaz.

26. Ve İbrahim cevap verdi: İşte buradayım. Ve o [melek] dedi: Elini çocuğun üzerine koyma ve ona hiçbir şey yapma; çünkü şimdi biliyorum ki, Allah'tan korkuyorsun ve biricik oğlunu esirgemedin benim hatırım için (Yaratılış xxii. 12). Bu şu şekildedir: İnsan nefisinden tamamen vazgeçtiğinde, yani. kendi iradesini veya oğlunu tamamen İsa'nın ölümüyle mahvederse, o zaman insanın doğası üzüntüye düşer; çünkü hakkını [kendi kanununu ve iradesini] kaybetmiştir. O zaman Tanrı'nın ruhu can aracılığıyla şöyle der: Doğana hiçbir şey yapma; artık ondan vazgeçtiğini ve bana boyun eğdiğini ve ruhun artık Tanrı'ya güvendiğine dair bir güvenceye sahip olduğunu biliyorum; ve Allah aşkına zahiri hayatı terk etme ve itaat ederek iradesini bana teslim etme cesaretinde bulunuyor. Burada İbrahim iradesini tamamen Tanrı'ya teslim etmişti; artık Tanrı'nın kendisine emrettiği her şeyi yapacaktı.

27. İbrahim oğlunu esirgemediği ve onu ölüme terk edeceği için; aynı şekilde Tanrı da Oğlunu esirgemedi ve onu bizim için öldürdü. Yine de kendi irademizi dahi esirgememeli, kendi irademizin ele geçirdiği, zevk aldığı her şeyi bırakmaya ve Allah rızası için tüm dünyevilere seve seve ölmeye istekli olmalıyız; beylik, egemenlik ya da krallık, dünyevi onur ya da mal ya da sevgili oğlumuz her ne ise o olsun. Bir Hristiyanın tüm bunlardan vazgeçmesi ve zihninde istifa etmesi gerekir;

ve kendisini bu konuda yalnızca bir hizmetkar sayar ve sayar; evet, onun dış hayatına kendi hayatı gibi itibar etmeyin; ama onun aklında her yaratıktan ve onun uğruna ayrılır. Ve sonra yakılan sunu sunağının odunlarına bağlı olarak yatar ve gökten kendisine seslenen Tanrı'nın sesini bekler; hayatının sesi ve ağzı haline gelir. Ve bu gerçekten de İbrahim'in Tanrı'ya inanması, Tanrı'nın insana inanması durumudur; ve sonra Tanrı şöyle der: Artık Tanrı'dan korktuğunuzu ve yalnızca O'na güvendiğinizi biliyorum, çünkü insan iradesi Tanrı'nın en saf varlığına gömülür.

28. Ve İbrahim gözlerini kaldırıp baktı ve işte! Bir koç boynuzlarından çalılıklara asılmıştı; sonra gidip koçu aldı ve oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu. Ve İbrahim bu yerin adını verdi: Rab görüyor; bugüne kadar söylendiği gibi, Rab'bin gördüğü dağın üzerinde (Yaratılış xxii. 13, 14). Bu, öldürmenin, ölümün ve ölmenin gerçek insana değil, günahın dikenlerinde ete ve kana saplanan boynuzlu koça ulaştığını gösteren altın figürdür. Ve esas olarak, Mesih'teki ve onun çocuklarındaki gerçek insan ruhunun, Tanrı'nın bu yakılan sunusunda ölmeyeceğini belirtir; ama bundan sonra benliğin iradesinden vazgeçmiştir; sonra Tanrı gözlerini açar ve arkasındaki koçu görür. vahşi kötü bedenin iradesini gözetler ve onu tanımayı öğrenir; o, itici canavar boynuzlarıyla şeytanın dikenli çalılıklarına, etten ve kandan yapışacaktır, yani. Bencil 1 ust'ta dünyanın kibrinin arzusunda. Teslim olmuş ruh bunu görür ve onu gerçek doğa yerine yakılan sunu olarak sunar; çünkü bu yakılan sunuda, koçtan gelen doğru doğa teslim edilir. Boynuzlar şeytanın iğneleri, karşı çıkışları ve saldırılarıdır; dikenler ise Adem'in şehvetinin getirdiği Yılanın ensleridir.

29. Dolayısıyla bu şekilde şunu anlamalıyız ki, Mesih'in kişiliğindeki bütün insan, sanki Adamik adam onun tarafından tamamen yok edilecek ve yok edilecekmiş gibi, Tanrı'nın öfkesine kapılmamalıdır. HAYIR; ama yalnızca yabani koç; düşmanlık, zıtlık, irtidat ve isyan mülkü; ama yaşamın özü sonsuza dek kalmalı. Tanrı'nın Cennette yarattığı aynı Adem, sonsuza kadar kalacaktır; fakat yaşam biçimlerinin parçalanması ve benliğin mülkü haline getirilmesiyle, insanda çekişme ve düşmanlığın ortaya çıkmasıyla bölünme veya uyumsuz ayrılık; [Diyorum ki] bu kötü koç; yani. bu enfeksiyon, boş arzu ve olumsuz irade, Tanrı'nın öfkesinin ateşinde Mesih'te sunulmalıdır; bu canavardı

1 Yehovajireh. 2 Metin, ruh adamı.

yakılan sunu için. Adem'deki Tanrı Kuzusu ateşte tüketilmeyecektir; ama yalnızca kanını dökmesi gerekir; kendisini tamamen insan doğasıyla birlikte Bir'e, yani Bir'e batırmalı ve batırmalıdır. tüm doğa olmadan Ebedi Hiçliğe; ve sonra bu yere şöyle denir: İşte Rab görüyor; yani koç teklif edildiğinde burası

daha sonra Rab'bin gördüğü Tanrı'nın tapınağı.

30. Ve Musa'nın ruhu bundan çok gizli bir şekilde söz ediyor ve şöyle diyor:
Bu nedenle bugüne kadar hâlâ söyleniyor: Rabbin bulunduğu dağın üzerinde.
görüyor.

Dağ, Rab'bin yalnızca İbrahim ve İshak'ta değil, aynı zamanda Mesih'in ruhunda da, bugün bu dağda Tanrı'nın çocuklarında gördüğü yaşamın doğasıdır. Koç sunulduğunda, güneşin camı parlattığı veya ateşin demiri ısıttığı gibi, Tanrı'nın Ruhu doğanın içinden görür.

31. Bu nedenle bir insan, tüm hayatını tövbe ve dönüşümle eziyet edecek ve Tanrı'nın emri olmadan onu ölüm ateşinde sunacak kadar aptal olmamalıdır; ama yalnızca günahı ve kibirden kaynaklanan öz sevgiyi feda etmelidir; yalnızca koç sunmalı ve doğaya herhangi bir şiddet ya da zarar vermemelidir; hayır, vurun, kırbaçlayın ve dövün; ya da bir köşeye sinsin ve vücudun açlıktan ölmesine izin verin. Hayır, kendi amacı dışında Tanrı'nın suretini ölüme vermemelidir; ama koçun bunu yapması gerekiyor. Kendini rahatsız etmekle, şehit etmekle, kendine eziyet etmekle hiçbir şeye layık değildir; Çünkü Tanrı bizi acıdan ve azaptan kurtarmak için yüreğini bu amaca bahşetti.

32. Doğru doğaya sahip ruh, bedenın koçundan kendini evcilleştirdiğinde, o zaman koçu Mesih'in ölümüne kurban etmelidir; ama büyük bir alçakgönüllülük ve Tanrı'ya teslimiyet içinde kararlı kalmalıdır; ve ne şüphelerle, ne de dışarıdan uygulanan diğer işkencelerle daha fazla acı çekmeyin ve kendinizi yıpratmayın; ve aynı zamanda doğaya gerekli beslenmeyi verin, kendini zayıflatmasın ve rahatsız etmesin; Çünkü o, Tanrı'nın tapınağı ve görüntüsüdür. Ama koçun her gün ve sürekli olarak canını acıtması gerekiyor, yani. kötü bedenın bencil şehveti ve bu dünyanın benliğine (ya da sahipliğine) yönelik irade; ve her ne kadar beden huzursuz olsa da, sahip olmak istediği şeyden vazgeçmesi gerektiğini görerek, gerçek doğa ve ruhun buna aldırış etmemesi gerekir. Ayrıca asıl amacı olması gereken bedenın iyiliğiyle ilgilenmemeli, onu Tanrı'ya teslim etmeli ve Rabbinin ve Efendisinin hizmetinde bir gündelik işçi olarak çağrısını sürdürmeli ve Tanrı'nın almasına izin vermelidir. koça iyi bak ve ona istediğini ver.

33. Ve Rab'bin meleği gökten İbrahim'e ikinci kez seslendi ve şöyle dedi: "Kendi adıma yemin ettim" diyor Rab, çünkü sen bunu yaptın ve biricik oğlunu bağışlamadın, ben de seni kutsayacağım. ve zürriyetini gökteki yıldızlar ve deniz kıyısındaki kum kadar çoğalt; ve senin soyun onun düşmanlarının kapısını ele geçirecek; ve senin zürriyetin vasıtası ile yeryüzündeki bütün milletleri mübarek kılacaktır; çünkü sen benim sözümü dinledin. Ve böylece İbrahim gençlerinin yanına döndü ve onlar da kalkıp birlikte Beerşeba'ya gittiler ve orada yerleştiler (Yaratılış xxii. 1519). Bu artık imanın mührüdür: İnsan kendisini tamamen Tanrı'ya teslim ettiğinde, o zaman Tanrı, insanı kutsayacağına dair insanlığa kendi adına yemin eder; hayatının özünün bundan sonra kendi gücüyle yayılacağını,

ve meyvesi ve bilgisi sonsuz ve sayısız olacak olan bilgelikte ilahi özün büyük bir ağacına dönüşecek. İbrahim'e, onun bedeninden ya da yaşamının özünden birçok ulusun ortaya çıkacağına dair yemin ettiği gibi; ayrıca hayatının özünün düşmanların kapılarına nasıl sahip olması gerektiği, yani. burada Mesih ve onun Hristiyan âlemine ilişkin tam ve anlamlı bir ipucu verdiği için şeytan ve ölüm hakkında; Şeytanın krallığını nasıl yok edecekler ve onun insandaki kapısını nasıl kıracaklar: Tanrı'nın çocuklarına olan iman bunu yapabilir.

34. Dünyevi insanın yargısı tövbekekar insanda yerine getirilir getirilmez, böylece ruh kötü bedenin iradesini reddeder, yani. hayvan ruhunun iradesi ve onu ölüme mahkûm etme kararına getirir ve kendisini tamamen Tanrı'ya teslim eder; daha sonra Tanrı, canın üzerine bu yemini Mesih İsa'ya verir ve onu düşmanların üzerinde bir prens olarak belirler. kibirli ve kibirli şeytanları yargılar ve onlar üzerinde tam yetki sahibi olur ve onları kovur.

35. Bunlardan sonra Musa, İbrahim'in bereketinin nasıl yayıldığını anlatır ve kardeşi Nahor'la, Milka'nın ona nasıl sekiz oğul doğurduğunu anlatır; büyük ulusların ortaya çıktığı, yani. Asurlular; gerçekten de inancın ens'lerinden ortaya çıkmayanlar, yani. İbrahim gibi Mesih'in soyundandır, ancak İbrahim'in kutsamasının da üzerine ışık tuttuğu doğal Adem'dendir.¹ Çünkü tarih o kadar kesin bir şekilde çözülmüştür ki, bir insan görebilir ki, Tanrı yalnızca Adem'in doğal çizgisini seçmemiştir. Mesih, İbrahim ve İshak'tan yola çıkarak, aynı zamanda Adem ağacındaki doğanın çizgilerini de bir araya getirecek ve kendisini onlara gösterecekti ve Tanrı'ya inananlar, Mesih'in soyuna aşılanmalıdır; yani, iradesinin kendisini Tanrı'ya yöneltmesi gereken, Rab'bin sesinde ilahi ens'e muktedir olması gerekenler.

1 Geçti veya gitti.

36. Bu şekilde tekrar görebileceğimiz gibi, Tanrı, insandaki doğanın krallığını nasıl reddetmemiştir, fakat onu Mesih'te acı ve düşmanlıktan kurtaracaktır; ve insanın doğanın krallığında yaşaması gerektiği ve devam etmesi gerektiği; İbrahim gibi o da bu sunuyu bitirdikten sonra oğlu ve iki genç adamla birlikte Beerşeba'ya gitti ve orada yaşadı. Bununla Musa'nın ruhu, İbrahim'in bu çağrısı Rab'bin önünde Mesih'in kişiliğinde yerine getirdiğinde, doğal işlerine, yani tekrar geri döndüğüne işaret eder. bu dünya işinin yapılmasına. Beerşeba'ya, yani Adem'in bizi getirdiği zahmete ve emeğe, parçalanmış ve kırılmış doğaya sahip Tanrı'nın bir çocuğunun, yani. Beerşeba'da, dışsal mao'yu sürdürmek için öğretmek ve dua ederek ve ayrıca doğada el emeği ile Tanrı'da çalışmalı ve biçimlendirilmiş sözde dış dünyanın harikalarını takip etmeli ve biçimlenmeye, tezahür etmeye yardım etmelidir. ve onları Tanrı'nın bilgeliği üzerinde düşünmek için şekil olarak ortaya çıkarın.

37. Ayrıca burada çok açık bir şekilde ima ediliyor ki, bu dünyanın varlığında bir Tanrı çocuğu, manevi figürün işleyişinde günlük ve saatlik olarak durmaz, onun ruhu bunu görebilir ve bilebilir; ama aynı zamanda doğal olanda da, Tanrı'nın Ruhu aynı zamanda doğanın işinde de çalışır ve ondaki başka bir özellikte kendini gösterir. Burada İbrahim'de ve tüm azizlerde görülebileceği gibi, Tanrı kendisini onlara bazen Mesih figüründe, bazen de çarmıhta ve emekte, ayartılma ve yozlaşmış doğanın zıttı olarak gösterdi. Adem; Öyle ki, onlar da Adem'in tüm çocukları gibi zayıflık ve sakatlık içinde yaşadılar ve yaşadılar.

38. Ve Musa ve Esdras'ın (Esra) ruhunun yazmış olduğu her şeyde İbrahim ile ilgili bu figürü değil, Mesih ve Adem'in bir örneği olarak bakmalı ve dikkate almalıyız. Mesih'in krallığının ve doğanın krallığının; Tanrı burada Mesih'in ve onun Hristiyan âleminin figürünü, onları bu büyük zahmet ve emekten nasıl kurtaracağını ve kurtaracağını temsil etmiştir.

39. Aynı zamanda acı ve azap içindeki karanlığın krallığı da sürekli olarak temsil edilir; aynı şey nasıl nefes alıp verir ve insanın peşinden ulaşır ve insan nasıl burada [bu hayatta] bir tarladaymış gibi durur ve büyür; üzerinde bazen ilahi aşk güneşi parlıyor ve parlıyor, bazen de yine Tanrı'nın gazabı ve öfkesi; ve insanın nasıl arındırılması, denenmesi ve arındırılması gerektiği. Ve buradaki en önemli ve en özel nokta şudur: Bir insan imanla ve tam bir güvenle teslim olmalı ve kendisini Tanrı'ya teslim etmeli, ona bağlı kalmalı ve onun üzerinde istediği gibi çalışmasına izin vermelidir; ve ayrıca kendi doğasını nasıl eğip bükmeyi ve onu Tanrı'ya yönlendirmeyi öğrenmesi gerektiğini; öyle ki, her şeyde Tanrı'nın aracı ve hizmetkarı olmayı arzulasın ve Tanrı'nın bilgeliğini düşünmek için doğa harikalarındaki ilahi tecelliye ait olanlardan başka hiçbir şey yapmayı arzulamasın ve istemesin; tam tersine şeytanın kendi iradesini reddeder ve her türlü benlik arzusunu reddeder.

40. Ve Musa'nın atalarla ilgili yazılı tarihine Yahudiler ve Babil'in yaptığı gibi körü körüne bakmamalıyız; sanki bunlar sadece bir tarihmış gibi. HAYIR; aynı şey yalnızca Mesih ve Adem'in türleri ile dolu değildir, yani. eski ve yeni insanın, ama aynı zamanda gizli manevi dünyaya ilişkin, bu zamandan sonra ne olacağını gösteren gizli ve gizemli imalar ve kehanetler de vardır.

41. Akıl, Tanrı'nın Ruhu'nun, çoğunlukla basit ve çocuksu görünen eskilerin tarihlerini ortaya koymak için yalnızca çalışmadığını bilmelidir. HAYIR; bir tür ve bilgi için ortaya konmuşlardır.

42. Tanrı'nın Ruhu, insanda gerçekleştireceği en büyük harikaları burada temsil etmiştir; ve bu, basit, basit ve çocuksu bir şekilde, böylece şeytanın gururu ve aklın inceliği veya bilgeliği karıştırılsın ve bu şekilde aptallaştırılsın.

43. Çünkü bilmeliyiz ki, en büyük güç ve erdem, harikalarla birlikte, tevazu ve alçakgönüllülükte yatmaktadır; ve Tanrı her şeye bu kadar yakındır, ama yine de hiçbir şey onun önünde durmadıkça ve kendi iradesinden vazgeçmedikçe onu anlamaz; ve sonra güneşin tüm dünyada çalıştığı gibi, o da her şeyde çalışır.

Kırk Dokuzuncu Bölüm

Sara'nın Ölümü ve İbrahim'in kalıtsal

Kabir'i hakkında:

Bununla anlaşılan ve ifade edilen şey

1. Musa'daki ruh, İbrahim aracılığıyla, onun bu dünyadaki durumunun nasıl olması gerektiğini gösteren bütün insan figürünü onun önüne koymuştur; ve bundan sonra ona ne olacağı. Çünkü başlangıçtan ilk kez söz ettikten sonra, yani. İnsan ağacının kökünden, nereden çıktığını göstererek, daha sonra onun dallarını, dallarını, gücünü ve faziletini beyan eder ve bu ağacın kudret ve mahiyetinin nasıl bozulduğunu anlatır; ve Tanrı, onu yeniden renklendirmek ve yenilemek için ona en yüksek tentürü bahşetmiştir; ağacın özündeki zehre nasıl karşı çıkılacağı anlatılmaktadır. 2

2. Burada, bu ağacın yabancı bir tarladaki yozlaşmış mülkiyette nasıl durduğunu ve kökün yerli olmadığı yabancı veya yabancılaşmış bir kendiliğe kök saldığını çok harika bir şekilde anlatıyor; ve insan ağacının kökünün, tanıtılan tuhaf öle birlikte, tuhaf alanı nasıl terk etmesi gerektiği; ve yaşamının iradesi ve arzusuyla kendini tamamen özgürce verir.

3. Burada aynı zamanda insan kökünün çıktığı yerin, kutsal manevi dünya ile bu dünyevi yozlaşmış dünya arasında olduğu da ifade edilmektedir; ve bu adamın çıktığı yer olan mülkiyeti çifte bir mağarada duruyor3 yani. iki Prensip; ve toprağa ekilen bir çekirdek gibi bu iki katlı çukura nasıl gömülmesi gerektiği; ve aynı zamanda [bu Machpelah mağarası] bu iki yönlü çukurun nasıl da insanın mülkiyeti olduğu, kendisinin de özünde olduğu öz veya madde olduğu.

4. Bunun örneğini burada İbrahim'de görüyoruz; o bu dış dünyada konuştuğunda; Yeryüzünde kendine ait bir toprağı yoktu, bir yerden diğerine gidiyordu ve her yerde yabancıydı. Fakat Sara'sı öldüğünde, karısına, kendisine ve çocuklarına belirli bir mülk olarak ait olacak bir mezarlığa sahip olacaktı; üstelik ona bedava sahip olmayacak, satın alacaktı; hepsi

1 Orgeneral xxiii.

2 Ya da direnildi. 3 Metnimizde

Makpelah Mağarası var; burada Almanca versiyonda çift mağara veya ikili çukur olarak gösteriliyor.

Bu çok harika bir örneklendirmedir ve Yahudilerin iddia ettiği gibi gözlerinin önünde Musa'nın perdesinin asılı olduğu çıplak bir tarih değildir. Ancak burada aynı zamanda zahiri olanla birlikte batını da ortaya koyacağız ve Musa'daki ruhun burada ne anlama geldiğini göreceğiz.

5. Musa şöyle diyor: Sara, Kenan ülkesinin baş şehrinde 1 Hebron'da öldü (Yaratılış xxiii.2). Bu pekâlâ böyle olabilir: ama ruhun altında kendi figürü vardır; çünkü azizlerin ölümünün olduğu merkeze bakıyor; ve gerçek insanın ölmesi gereken yer, yani baş şehir olan Hebron'da, yani biçimlendirilmiş sözcükte; hayatının mülkiyetinin biçimlendirilmiş sözüne sahip olma ve bencil şehvet kattığı yer; ve kendini, öz iradenin çerçevelediği ve kendisine bir şehir veya biçimlendirilmiş kelimeyle mülkiyet oluşturduğu ve onu kendi özel mülkiyeti için inşa ettiği bir baş şehir gibi, kendi kendine yeten bir egemenlik ve alay haline getirdi; Kendisinin gerçekten bir tanrı ya da kendine ait bir şey olduğunu, istediği gibi kullanabileceğini düşündüğü yer. Artık bu iradenin merkez şehirde ölmesi gerekiyor, yani. merkezindeki kelimenin biçimlendirilmiş ens'lerinde, yani. kendi şehrinde.

6. Ve bu şehir, Hebron, Mamre'nin tam karşısında yer alıyor. ebedi ve geçici doğa arasında; [Makpelah mağarasının] ikili çukurunun olduğu yer, yani. Tanrı'nın krallığı ve doğanın [krallığı]; Çünkü İbrahim bu iki katlı çukura Sara'sını gömecek ve çukur kendisine ait olacaktı.

7. Yani Hebron'daki azizlerin çocukları, yani. insanın kendi şehrinde, kendiyle dolu dışsal doğal yaşam ya da benlik için ölürse, o zaman gerçek teslim olmuş yaşam artık yabancı bir alanda ya da tuhaf bir özde değil, başlangıçta doğduğu kendi içinde duracaktır. Ancak Adem'deki aynı yaşam alanını kaybettiğini ve kendisini garip bir alana, yani. Yılanın yalan alanına girdiğinde, hayat, haklı olarak, ilk gerçek alanı tekrar kendine alamaz, ama onu satın alması gerekir. Hatta bu, Mesih'in onu göksel esaslı kanından (kutsal tentür için) satın aldığı rakamdır, (böylece onu satın aldı) sonsuz doğayı anlayın, burada Tanrı'nın öfkesi, yani. Tanrı'nın doğanın merkezindeki gazabı açıkça ortaya çıkmış ve insanın mülkündeki bu alanı kendi malı gibi yiyip bitirmişti. Çünkü doğanın merkezinden insan mülkiyetinin Sözü bir formasyona getirildi: bunu benliğin çocukları ele geçirmişti; bu nedenle ruh diyor ki, yalanın çocukları bu alanı kendi mülkleri haline getirmişlerdi.

I Metnimiz, Kirjatharba.

8. Bu, Tanrı'nın çocuklarının, biçimlendirilmiş yaşamın veya sözün bu alanında doğa hakkını tamamen terk etmeleri gerektiği anlamına gelir; çünkü bu konudaki doğal hakları kaybetmişlerdir; ama onu doğanın Babası'ndan Mesih'te yeniden satın almalılar; Mesih'i fidiye olarak almalılar; ve bunun karşılığında Babaya dört yüz şekel gümüş ver. Ve bunlar kutsal tentürde doğan ruhsal bedenin mülkiyetindeki dört merkezdir; yani. İsa'nın mülkünde.

9. İlk şekel gerçek büyüü ateştir; ikincisi ışık ya da sevgi arzusudur; üçüncüsü zihinsel dilin kutsal sesidir; dördüncüsü, kutsal yaşamın oluştuğu ve bir özde durduğu diğer özelliklerden oluşan veya tasarlanan ens'lerdir. Bu, hiçbir leke ve pislik içermeyen saf gümüşdür; Musa'nın ruhu, İbrahim'in Mesih'te yalan çocuklarına verdiği işaret ediyor. Ephron'a; Baba'ya veya Baba'nın mülküne, [Makpelah mağarası için] onun iki yönlü çukuruna, yani. sonsuzluğa göre Baba'nın doğasının merkezi ve zamansal doğanın merkezi için; her ikisinde de ilahi lubet 1 kendisini her iki merkezin mülkiyetinden çıkarıp bir ens'e ve insanlığın yaratıklarına dönüştürmüştür; evrensel varlıktan kopup bencillığe kapılan insan; bu nedenle yeniden evrensele kök salması gerekir. Bunun için en kutsal enslerle renklendirilmeli ve aşılanmalıdır; Ruh bunu burada saf gümüşle karşılaştırıyor ve şekilde gizlice ima ediyor.

10. İbrahim dünya üzerinde konuştuğunda kendi mülkiyeti için hiçbir tarla satın almak istemedi. Ama şimdi, Sarah'sını gömeceği zaman, mezarı kalıtsal ve kendine özgü bir hale getirecekti; ve ülkenin çocuklarının önünde nasıl ağladı (Yaratılış xxiii.7); ve bunun için onlardan ricada bulunduk; halbuki onlar tarlayı özgürce ona verirlerdi ve onun önünde eğilirlerdi. Ancak Musa'nın ruhu burada kendi figürüne sahiptir; çünkü o, insanı kendisine çok mükemmel bir modelle temsil etmiştir; bu nedenle figürdeki süreçte de rol oynuyor; Mesih'e ait olan çocukların, tüm varlıkların başlangıçta kendisinden geldiği Baba Tanrı'nın önünde eğilmeleri gerektiğini gösteren; onlara iki katlı çukuru, yani 2'yi satacağını söyledi. Doğanın krallığını ve lütuf krallığını, Mesih'in kanında, aynı şekilde, dört alçakgönüllülük ve sevgiyle doğuş merkeziyle birlikte, Baba ödeme olarak alır.

1 Ya da iyi niyet ve zevk. 2 Makpelah Mağarası, çifte vadi.

11. Ve yalanın çocukları ve Ephron'un bunu İbrahim'e özgürce verdikleri ve yine de sonunda İbrahim'in arzusu üzerine bunun için para aldıkları, bize Baba Tanrı'nın gerçekten de Tanrı'nın krallığını özgürce verdiğini bize ima ediyor. lütuf; çünkü bunu insanlığımız içinde Oğlu Mesih'e karşılıksız verdi; ama İsa bunu doğal bir hak olarak kabul edecekti; bu nedenle alçakgönüllülüğünü Babasına sunar ki,

bunun için ödemesini almaktan memnuniyet duyuyorum, yani. onun insani mülkiyeti; İbrahim'in burada Mesih'in figüründe yaptığı gibi. Sahaya çıkabilecek olmasına rağmen bunu yapmadı; Çünkü Makpelah Mağarası 1 alınmamalı, en değerli maddeyle pahalı bir şekilde satın alınmalıdır. Tanrı, ödeme olarak Mesih'in Makpela mağarası 1'deki ciddiyetini veya fidesini aldı. Bu nedenle İbrahim, Mesih'in figüründe durmalıdır; çünkü cesedin Machpelah'ın 1. mağarasına gömülmesi gerekiyor, yani. ebedi ve geçici doğada, yani. biçimlendirilmiş sıkıştırılmış Söz'de, eğer öyleyse, aynı Söz'ün sesindeki hareketle yeniden ortaya çıkacak ve ilk sahip olduğu görüntüsünde varlığını sürdürecektir.

12. Musa'nın söylediğine göre Hebron, Tanrı'nın İbrahim'e vermeyi vaat ettiği Kenan ülkesinde yer almaktadır (Yaratılış xxiii.2). Ve Kenan'dan kutsal kristal dünyayı veya dünyayı anlayın, yani. Tanrı'nın şehri; bundan sonra açıkça ortaya çıkacak olan; Hebron burada yatıyor, yani. arazinin baş şehri; böylece dış dünya, figürüyle birlikte ortaya konur; ve dahili olarak kutsal ebedi Kenan ülkesi.

13. Ve Musa'nın ruhunun, figüründe ne anlama geldiğini çok açık bir şekilde görüyoruz; ilk olarak, sunumu ve ölümüyle birlikte İshak Mesih'in figürüyle temsil edilir; ve hemen ardından insanın kendi ölümünü ve nerede ölmesi gerektiğini, yani kendi şehrinde, insan benliğinin şehri Hebron'da da ortaya koyuyor; ve oraya gömülmeli ve iki katlı çukura konulmalıdır, yani. Tanrı'nın krallığına ve bu dünyanın krallığına. Ve bu nedenle iki katlı mağara olarak adlandırılır çünkü iki konak vardır, yani. insanın başlangıçta ortaya çıktığı, iki Prensipte yaşamın ikili bir kıtası. Ama eğer kendi benliğinin iradesine Yılan'ın arzusuna gömülürse o zaman bu ikili mağaraya ulaşamaz; ve orada olması gerekmesine rağmen, yalnızca şeytanın kendiliğinde mürted özde yaşar, yani. tanıtılan Yılan'ın ens'lerinde, Yılan'ın ens'lerinde belirgin ve baskın olan, karanlık dünyanın mülkiyetindedir.

1 İki katlı çukur.

14. Bu figürün en önemli parçası Musa'nın ruhunun ikili yaşama işaret etmesidir; İbrahim'in gömüleceği iki katlı mağarayla bu dünyanın nasıl iki yönlü bir yaşamı ve özü olduğunu ima ediyor. Onun iki yönlü insanlığını ifade etmek için, yani. ilahi ens'den, sonsuzluktan ve göksel manevi esastan biri; zamanın dışında olan, hatta bu dünyanın varlığı ve özü dışında olan diğeri gömülmeli ve ebedi bir mezara konmalı, orada iki katlı bedeninin özü orijinal annesinde yatacaktır; ve kendi iradesini ölümdeki bu ebedi mezarda bırakın, böylece Tanrı'nın Ruhu tek başına yaşasın, hüküm sürsün ve yaratığın ruhunda irade göstersiz; ruhunda: ve insanın hayatı, onun istediği gibi çalışabileceği ve dilediği gibi çalışabileceği yalnızca onun aracı olabilir.

15. Öyle olmalı ki insan iradesi yeniden ortaya çıkabilsin

Tanrı'nın tek iradesine ve sonsuzluğa; çünkü başlangıçta, Tanrı canı bedene üflediğinde, o, ebedi yaşayan Söz'deydi (Yuhanna 1) ve Tanrı'nın Ruhu, onu İlahiyat'ın bir benzerliğine dönüştürdü; yaratıcı bir ruha. Hangi ruh, kendisini Tanrı'nın tek ebedi Sözü'nden bir benliğe çevirmişti ki, kötülükte ve iyilikte tezahür etsin ve benzemezlik ya da soğuklukta hüküm sürsün.

16. Bu benzemezlik ya da sıcaklıksızlık gömülmeli ya da tekrar benzerliğe ya da sıcaklığa konulmalıdır, yani. ruhun ve bedenin doğduğu öze. Yani, her bir özün özelliği tekrar annesine dönmelidir: Anne de iki katlı bir mağaradır, yani. İbrahim'in gömüleceği yerin bulunduğu içsel manevi ve ilahi krallık ve dış dünyanın görünür, hissedilir, elle tutulur krallığı.

17. Çünkü dışsal krallık sonsuza kadar kalır, çünkü o, içsel ruhsal krallığın bir modeli, platformu veya görünür imgesi olarak ebedi olandan üretilmiştir. Ancak yıldızların ve dört elementin hakimiyeti sonsuza kadar böyle bir mülkiyet veya uygunluk içinde kalmaz; ama yalnızca tek bir öge (geriye kaldı) ki bu dört öge eşit uyum ve uyum içinde, adil ve eşit ağırlıkta, sayı ve ölçü içinde, yalnızca tek bir sevgi iradesinde anlaşılmalıdır; Dört elementten oluşan bölünmüş figürün yükselen, otoriter, heyecan verici gücünün artık hükmetmediği, hoş, hoş, keyifli bir havada (veya sakin, uyumlu bir seste) yumuşak, uysal ve dingin alçakgönüllülüğün hüküm sürdüğü yer.

1 Müzikal hava.

18. Söz'ün dış dünyanın ruhundaki yoğunlaştırılmış özelliği, yani. üçüncü İlkenin kendiliğinde ya da kendiliğinde sona erer; dünyanın dışsal ruhu içe doğru değiştirilir, böylece içsel olan tamamen dışsal olana hükmedebilir ve yönetebilir (şu anda karanlık dünyanın alevlenen kudretinin büyük hareketi bunu engelliyor) ve kendi egemenliğini sürdürebilir; Burada [şu anda çok baskın olan karanlık dünyanın mülkiyeti] şeytan, hevesli, saldırgan bir prenstir. Ve her şey Büyük Ayrıma doğru çalışır ve yönelir; böylece üç İlkenin özelliklerinin her biri kendi içinde yaratıcı hale gelebilir, bu amaçla sonsuzluk kendisini bir Fiat'a veya özün oluşumuna yönelik arzuya, yani. Büyük Gizemin; biri diğerinde böylece tezahür etsin; iyinin içindeki kötülük, kötülüğün içindeki iyilik; ve her şeyin kendi yeri ve meskeni olabilir.

1 Mysterii Magni.

Ellinci Bölüm

İbrahim'in, Oğlu İshak'a bir eş alması için Hizmetkarını göndermesi: Bu figürden ne anlamamız gerekiyor?

1. İBRAHİM, aile hükümetinin baş yöneticisi olan hizmetçisini güçlü bir şekilde görevlendirdi ve aralarında yaşadığı Kenanlıların kızlarından olan oğluna kadın almaması, onun yanına gitmesi konusunda ona yemin etti. akrabasını babasının evine götürüp ona bir eş alır (Yaratılış xxiv. 2, 3). Akıl, bu figüre sıradan ve basit bir açıdan bakar; sanki İbrahim, aralarında yaşadığı bu insanlardan kötü konuşmalarından dolayı nefret ediyor ve öğreniyormuş gibi; ancak bu figürü bu şekilde kaydeden Musa'daki Tanrı'nın Ruhu, kendi gizli ve gizemli anlamlarını burada ifade etmektedir; ve Musa'nın ilk kitabının¹ tüm yazılı tarihiyle çok hoş bir ara bölüm gibi oynuyor; ve sürekli olarak dışsal insanın dışsal eylemiyle, Mesih'in krallığındaki ruhsal ebedi insanın ruhsal figürüne işaret eder.

1 Yaratılış.

2. Hizmetçi, oğluna kendi ailesinden, soyundan ve akrabalarından bir eş alacağına dair İbrahim'e yemin etmelidir. Hizmetçinin yemin etmeden efendisine itaat etmesi gerekirken, İbrahim ona nerede yemin etmişti; ve İshak babasının düşüncesine ve iradesine aykırı bir eş almaz mıydı? Ancak Musa'nın ruhu burada içsel figüre bakar: İshak burada İsa'nın figüründe durmaktadır; ve İbrahim'in hizmetkarı doğa figüründe duruyor; ve Kenanlılar, insanın benliğinin asi, bencil iradesinin doğduğu, tanıtılan Yılan'ın ens figüründe duruyorlar, yani. Tanrı'nın krallığını miras alamayacak olan hayvani insan figüründe. Musa'nın ruhu bu üçünü onun önüne örnek olarak koyar ve böylece ebediyen var olacak gerçek insana işaret eder.

İçteki şekil şu şekildedir:

3. İbrahim, tüm ailesinin reisi olan hizmetçisine ihtiyaç duyuyor. İbrahim burada Baba Tanrı'yı temsil ediyor; ve onun aracılığıyla yönettiği hizmetçi doğayı temsil eder. Doğa burada tüm gücü ve gücüyle Tanrı'ya yemin etmeli, yani kendisini İshak'a, yani Hristiyanlara, yani Hristiyanlara götürmeyeceğine dair derinden angaje olmalı ve esasen kendini bağlamalıdır. Tanrı'nın çocuklarına, Kenanlıların bir karısına, yani bir matrisine, yani. Yılanın enslerinden; veya Yılan'ın ens'inin yayılmasına onunla ortak olun; karanlık dünyanın zehrini kendisine mal etmeyeceğini, yani. Kenanlıların mülkü ve onu eşleri için Mesih'in çocuklarına tanıtın, yani. erkeklerde ve kadınlarda gerçek kadın matrisi olan Venüs'ün tentürüne; ancak Tanrı'nın kendi benzerliğinde yarattığı gerçek Ademsel insanı (yani ilk kökten çıkan ilk orijinal ağaçtan, yani Adem'i simgeleyen İbrahim'in soyundan gelen gerçek insan özü) birleştirecektir.

Mesih'in enleri, yani. Mesih'in çocuklarındaki gerçek İshak'a.

4. Bunu şu şekilde anlayın: Adem etimize soktu ve

doğanın ruh ve bedene aldığı Yılan ve şeytanın ruhu; ve Tanrı'ya itaatsizlik eden, bencil, asi bir irade doğurmuş ve doğurmuştur.

5. Ama şimdi, Tanrı'nın, İbrahim'in iman arzusuyla yakaladığı kutsal sözünün kutsal ens'ini İshak'a yeniden tanıttığını ve aynısını burada, yozlaşmış ağaçtan çıkan yeni bir dalla İshak'ta temsil ettiğini görünce insan mülkiyetindendir ve Mesih'in ruhundan doğmuştur, bunun üzerine doğa, yani. Tanrı'nın memuru, burada kendisini derinden Tanrı'ya adanmış ve artık Yılanın ens'ini eş olarak almayacağına yemin etmelidir. Sevgili yoldaşı ve boyunduruğu için (karşıt iradenin getirdiği kötülüğün zehirli Serpantin özelliğinden [rahatlığını kaybetmeyeceğini] anlayın). Ama Tanrı'nın memuru, yani. Doğa, İbrahim'in evinin Adem'de olduğu İbrahim'in gerçek ikliminden özü ve özü almalıdır. doğru insan özünden; ve aynısını İshak'a getirin, yani. Mesih'in üyelerine, göksel ruhsal kutsal inançlarında, gerçek erkeğin göksel matrinden, saf sevgi arzusundan zevk aldığı ve kendi doğasını Tanrı'nın sevgisinde değil, Tanrı'nın sevgisinde sevdiği ruhsal bir kadın olarak, Kenanlı bencil Yılanın ensleri, mürted, asi, tanrısız iradede; öyle ki, yeni doğum, içsel insan için bekaretiyle kutsal olsun.

6. Çünkü insan, özünde veya varlığında iki yönlü bir özde bulunur; yani. doğal ve doğaüstü [olarak]; biçimlendirilmiş Söz'ün ilahi enlerinde ve Fiat'taki doğanın merkezinin doğal enlerinde, yani. ilahi arzuda; arzunun doğasının ve parlak yanan dünyanın orijinallerini aldığı; parlak alevli doğanın artık hayvani Yılanın mülkiyetine yönelik sahte şehveti kendi içine almaması gerektiğini: burada ruh, içsel figürde bunun kehanetini yapıyor.

7. Ve İbrahim'in hizmetçisi dedi: Eğer kadın beni takip etmezse, oğlunu geldiğin ülkeye nasıl tekrar getirebilirim (Yaratılış xxiv. 5)? Bunun içsel anlayıştaki anlamı şudur: Doğa Tanrı ile konuşur ve şöyle der: Eğer doğru insan, Yılanın zehrine karşı kesici bir sevgi beslediği için beni takip etmezse, o zaman oğlunu getireyim mi? kutsal göksel ens, yine toprağa, yani. benimle birlikte geldiği yere mi? Yani, Tanrı doğanın memuruna kutsal ens'ini, aynısını insanın malına getirmesi ve insan ens'ini göksel insanın karısı olarak alması için emanet ettiğinde, o zaman doğa şöyle der: Tanrı'nın memuru, O halde, eğer kadın (insani ens'i anla) nasıl beni takip etmez ve bu İshak'la, yani Mesih'in ens'leriyle birlikte gerçek insan ülkesine gelmezse, yani. gerçek Ademsal cennet ağacına, oğlunuzu tekrar getireyim mi? Kutsal enleriniz Tanrı'nın yerine mi?

8. Ve İbrahim dedi: Dikkat et, oğlumu bir daha oraya getirme. Beni babamın evinden ve akrabamın ülkesinden alan ve benimle konuşan ve bana ant içen, şöyle dedi: Bu diyarı senin zürriyetine vereceğim; o senin önünden meleğini gönderecek ve sen de orada oğluma bir eş alacaksın. Ama eğer kadın seni takip etmezse, o zaman yeminin temizdir; ancak oğlumu bir daha oraya getirme. Ve sonra hizmetçi elini efendisi İbrahim'in uyluğunun altına koydu ve bu konuda ona yemin etti (Yaratılış xxiv. 69).

9. İçsel anlam şu şekildedir: Tanrı, memuru doğaya şöyle der: Dikkatli ol, mantığına göre gitme ve başka bir iradeye sahip olma ve kutsal ens'imi geldiği yere geri getir, çünkü insanın içinde yaşaması gerekir. İnsan ens'ini ebedi Söz'den, ebedi Baba'nın evi olan ebedi doğduğu ülkeden alan, cennet mülküne göre insanlığa Kenan ülkesini vaat eden ve dahası buna yemin eden cennetin Tanrısı. O, senin önünden meleğini gönderecek; Öyle ki, orada, meleğin bulunduğu yerde oğluma bir eş alsın. İlahi irade sizi yönlendirecek ve yönlendirecektir. Yani, Tanrı, Sözü ve gücüyle çocuklarına sonsuz bir evlilikle nişanlanıp kendisini bağladığında, önce meleğini gönderir, yani. iradesi insanın ensine; aynı şeyin dönüştüğünü ve kendisini Tanrı'ya çevirdiğini.

10. Zihnin doğası, akıl iradesiyle ona efendilik ve hakimiyet kurma görevini üstlenmemeli ve bir hizmetçi görevi veya görevi kendisine yüklendiğinde Tanrı'nın ne yapacağından şüphe etmemelidir; Ruhun, Yılanın ensinde büyülenmiş halde yattığını gördüğünde, kendisini aynası haline getirmemeli ve şüpheye düşmemelidir; kendi kendine düşünmemelidir; İlahi mesajımla buraya [başarılı bir başarıyla] varamayacağım; ama bunu Tanrı'ya bırakmalı ve mesajını Tanrı'nın emrine göre yerine getirmeli ve kadını nasıl getireceğini Tanrı'ya teslim etmelidir. insan ruhuyla nişanlanır ve onu oğul İshak'la, yani Mesih'le ilahi ens'te birleştirir.

11. Eğer kadın sana uymazsa yeminden beraat etmiş olursun; yani, eğer insan iradesi, insan olarak senin önüne irademi gönderdiğimde, seni takip etmeyecekse, o zaman elçi, yani. Allah'ın memuru, gönderilen cennetin ensleri ile bellidir. Ancak oğlumu bir daha oraya getirmeyin; yani göksel ens'i, geldiği öze yeniden getirmeyin; ama orada hareketsiz durun ve Tanrı'nın sizi nereye yönlendireceğini ve yönlendireceğini dinleyin; çünkü gökten gelen yağmur meyvesiz olarak bir daha boş olarak yükselmeyecek. Aynı şekilde, Tanrı'nın sözü ve emri de eve boş dönmeyecek, çalışacak ve oluşturulmuş bilgeliğiyle meyve verecektir.

12. Eğer bir kişi bunu istemezse, o zaman aynı söz bir başkasının üzerine de düşer.

bunu başarabilen bir şey. Bu nedenle doğa, yani. göksel mesajın elçisi, görevlisi, savunucusu veya ricacısı, ilahi ens ile birlikte olan sözü o yere tekrar getirmemelidir, yani. içsel ilahi sese. Çünkü Tanrı'nın bir zamanlar güçlü Sözü aracılığıyla söylediği şey, ilahi tefekkürde ilahi bir biçimde duracaktır ve durmalıdır. Doğa bir haberci olarak kendi yolunda ilerlemeli ve Rab'bin İshak'a tüm mallarını verdiğini ilan etmelidir; yani tüm mallarını Mesih'e vermiştir; ve şimdi bir eş arzuluyor, yani. Kendini Mesih'te İshak'la evlendirmesi gereken adam.

13. Ve hizmetçi elini efendisi İbrahim'in uyluğunun altına koydu ve bu konuda ona yemin etti (Yaratılış xxiv. 9). Yani, Tanrı kutsal sözünü göksel ens veya öze birlikte ortaya koyduğunda, yani. Biçimlendirilmiş bilgelikle, Meryem'in doğal ens'ine, Tanrı'nın hizmetkarı haline geldi ve Tanrı ile insan tek bir kişi haline geldikten sonra, insan doğası, Baba'nın ebedi doğasının uyluğu altında Tanrı'ya2 yemin etti; Tanrı'ya itaat edecek ve bundan böyle ileri gidin ve insan karısını arayın ve onu ilahi ens ile evlendirin. Tüm bunların, İbrahim'in ya da Tanrı'nın Babasının hizmetkarı olarak varsayılan insanlığıyla, doğal mülk olarak, sözüyle ilerlemesi ve bu kadını, yani bu kadını araması gereken Mesih'in kişiliğinde anlaşılması gerekir. Rabbin meleği olan gelini ve eşi, yani. Tanrı'nın iradesi ona getirilmelidir.

1 Dalış yaptım, suya daldım ya da vaftiz ettim. 2 Ya da Tanrı'da.

14. Ve hizmetçi, efendisinin develerinden on deveyi alıp yola çıktı; ve efendisinin her türlü malı yanındaydı: kalktı ve Nahor'un şehri Mezopotamya'ya gitti (Yaratılış xxiv. 10). Ruh şimdi burada Tanrı'nın sürecine bakar; ve Tanrı'nın meleği veya elçisi Cebrail'i doğanın sesiyle Nahor'daki insan doğasına nasıl gönderdiğini anlatıyor. Meryem'in ensindeki Adem'in tabiatına; yaşayan kutsal sözün göksel yaşayan enslerle birlikte hangi seste saklandığı; ve ayrıca Baba'nın tabiatına on deve verdi; yani doğal ve doğaüstü ateş yaşamına ilişkin üç İlkenin on biçimi. Yani doğanın merkezinin yedi biçimi ve İlkelerin üç ayrımının üç biçimi; bunların hepsi Allah'ın her şeyi taşıdığı ve taşıdığı develeridir.

15. Ve Rabbin malları, büyük mucizelerin ve kudretlerin şekillenmiş hikmetleridir. Tanrı'nın memuru, kendisinde ilahi söz bulunduğunda bütün bunları yanına aldı ve aynısını insanın doğal enslerine, hatta Meryem'in enslerine soktu; ya da uyanmış, açılmış ya da aynı şekilde tezahür etmiş; bir insanın Tanrı'nın büyük eylemlerini ve eserlerini ifade edebilmesi gibi; oysa aslında dışsal, sıkıştırılmış, sınırlı, şehvetli dil, derin zihinsel anlayışa yeterince yeterli sözcükler veremez.

16. Çünkü burada Musa'nın ruhu, İshak'ın figürüyle birlikte meleğin mesajını da alıyor ve figürün dışında oynuyor.

İsa'nın figürü olarak İshak ve Rebeka; ve içten içe Adem'in özü olan Meryem'le ve bakire benzeri ilahi ens olarak İsa'nın özüyle oynuyor.

17. Ve Musa'nın ruhu şunu söylüyor: Ve akşam vakti, hatta kadınların su çekmek için dışarı çıktığı sıralarda, hizmetçi develeri şehrin dışında bir su kuyusunun yanında diz çöktü (Yaratılış xxiv. 11).). Bu, Tanrı'nın

biçimlendirilmiş bilgeliğinin taşıyıcıları veya taşıyıcıları olan üç İlkenin doğasının gizeminin, şehrin dışındaki ilahi çeşme tarafından nasıl kendini bıraktığını belirtir ve içsel olarak not eder. Şehir, biçimlenmiş bilgeliğin ilahi kutsallarının gizli gizemlerine işaret eder; bu konuda üç İlkenin doğası ortaya çıkmıştır; çünkü doğa dışsaldır ve Tanrı'nın gizemlerinin taşıyıcısıdır: Tanrı'nın kaynağının yanında yer alır, yani. Kutsal Üçlü Birliğin doğuşuyla.

1 Ya da doğanın üç İlkesi.

ISAAC'IN BİR EŞ ALMASI

Dış şekil böylece açıklanmaktadır:

18. Akşam: Yani dünyanın son günlerinde veya insanda akşam saatlerine doğru. Sonsuz gece yaklaşınca Allah, taşıyıcısını getirir. İnsandaki ilahi mülkiyetin kaynağının yanında uzanan Baba doğasının iradesi ve orada develerini verecektir, yani. vasiyeti, içmek. Tıpkı akşama doğru, yani son defa, misakın gerçek kaynağı olan Meryem'in eninde insan tabiatına vasiyet etti ve orada insan tabiatına içki verdi.

19. Ve Mezopotamya'daki su kuyusunun yanında duran İbrahim'in hizmetkârı, efendisinin iradesini yerine getirmek için amaç edildi ve çabaladı, ancak yine de kendine bakmadı [ve aklını kullanmadı] ve bunun nasıl olması gerektiğini övdü. Tanrı'ya olan davası, dilediğini yapması ve önüne yalnızca çok şey koyması, böylece Tanrı'nın kendisini nasıl yönlendireceğini ve yönlendireceğini görebilmesi; yine de Musa'nın ruhu burada İsa'nın kişiliğinde rol oynuyor. Çünkü Meryem'in ensindeki veya tohumundaki doğa, Tanrı'nın hizmetkârıydı; o, Tanrı'nın bir aracı olarak Antlaşma'nın enslerinin önünde eğildi ve Tanrı'ya bu onuru verdi ve bunu ona nasıl teslim edeceğini ona teslim etti. Meryem'deki Antlaşma'nın kutsal bölümünde kutsal bekaret; İbrahim'in hizmetkârı burada çeşmenin önüne geldiğinde onu nasıl ve nereye götüreceğini veya ne yapması gerektiğini Tanrı'ya emanet etmişti; Öyle ki, Tanrı onu, efendisinin oğlunu vereceği gerçek bakireye kavuştursun.

20. Aynı şekilde, doğanın kutsal ens'e getirilmesi de doğanın amacından, anlayışından veya gücünden etkilenmemiştir.

Antlaşma'da yer aldı ve Tanrı Sözü'nün ens'inde ilahi Bakire ile evlendi. Doğa bundan, nasıl gerçekleştirilmesi gerektiğinden ya da aynı şeyi satın almak ya da başarmak için ne yapması gerektiğinden hiçbir şey anlamadı. Mutabakat'taki kutsal bekaretini bilmiyordu. Fakat Allah'ın emri melek Cebrail aracılığıyla ona seslendiğinde veya ona söylendiğinde, o zaman bu emir Allah'a şeref verdi ve ne yapacağını ve onu yerine getireceğini ona emanet etti; öyle ki, Tanrı onu bilgelik bakiresine bağışlasın. Burada İbrahim'in hizmetkârı, Tanrı'nın kendisi için seçtiği doğru bakireyi su kaynağına getirmesi için Tanrı'ya dua etti.

1 Veya taşıyıcı.

21. Çünkü Tanrı'nın kuyusu sayesinde doğa ne tür bir bakirenin gelip develere veya taşıyıcıya içecek vereceğini bilecektir. Rebeka, Allah'ın teşvikiyle ortaya çıkıp İbrahim'in hizmetkarlarının develerine içirdiği gibi, aynı şekilde Meryem'in ensindeki ilahi bekaret de geldi ve Meryem'in tohumundaki özü, yani içeceği verdi; ve insan doğasını bir eş ve eş olarak aldı.

22. Ve Antlaşma'daki insan doğası, İbrahim'in tohumunda, iman ensinde (doğruluğu olan imandaki vaat sözünü kavradığında), kendi içinde güzel altın alın mücevherine 1 sahipti; ve Meryem'deki meleğin mesajında hareket eden, o zamanlar inanç ens'lerinin şimdi hareket eden sesle evlendiği veya evlendiği Tanrı'nın sözünün üzerine asılan iki bilezik; doğayı kuşatan ve kucaklayan hareket; Burada İbrahim'in hizmetkârı olduğu gibi, Tanrı'nın kendisine gerçek bakireyi getirdiğini görünce, efendisi İbrahim'in armağanını çıkarıp bakirenin üzerine astı.

1 Veya küpeler.

23. Böylece aynı zamanda doğa, Ahit'te Meryem'in tohumuna, (Tanrı'nın Adem'e Cennette vaat ettiği ve İbrahim'in ruh ve imanla kavradığı İbrahim'de açtığı) güzel mücevheri Tanrı'nın sesine koydu; yani. İbrahim'in iman ensinde meleğin mesajında yer alan, Tanrı'nın yaşayan, etkileyici sözü üzerine; ve burada kendisi de var.

24. Çünkü İbrahim, Antlaşma sözüne imanla tutunmuştu, böylece bu söz bir ens haline gelmişti, fakat tamamen insanlığa dönüşmemişti; ve bu ens, doğanın, Misak'ın sonuna kadar, hatta dünyanın akşamına kadar, kendi içinde gizli bir hazine olarak taşıdığı güzel mücevherdi; ve sonra Tanrı'nın yaşayan sesi kadının tohumunda doğaya seslendi. Ve böylece doğa, yani. Tanrı'nın hizmetkârı, gizli inciyi çıkardı ve meleğin mesajında dile getirilen İsa'nın sevgisi gibi onu bakirenin alnına astı; ve şimdi insandaki kapalı bakireliği ilahi ens'ten çıkarmak için çeşmeye geldim. Ve orada damatını elde etti, yani. Baba'nın mücevherleri ve büyük mallarıyla birlikte insanın ruhu: Bununla birlikte Tanrı'nın ruhu

Musa burada oynuyor ve dışsal eylemin altında gizli bir imada bulunuyor.

25. İbrahim'in hizmetkarı, bakireyi tanımışı için ona çok şey yaptı; bu suydu: O, gelip ona vermeli ve tüm hizmetkarları ve develeri içmeli ki, o da doğru kişi olsun (Yaratılış xxiv. 14) .

Böylece Tanrı bu hisseyi de ekmiş ve onu ruhun doğasına ve doğru insanlığa yerleştirmiştir: Tanrı'nın aşk çeşmesinden ruhu gerçek insanlıkla tazelemesi gereken bakireyi, ruhun ebedi eşi için de aynısını arzulaması gerekir. .

26. Meryem'de olduğu gibi, melek onu selamladığında, ruhu tazeledi ve aynı zamanda kadının tentüründen yola çıkarak ruhun doğasının tohumunu tazeledi; bu ruhun özü, arzusunu çeşmenin tatlı kaynak suyuna doğru getirdi. İsa'nın sevgisinin bu suyundan içti; bu sayede ve burada İsa'nın Yehova'daki tatlı aşkıyla evlendi. Böylece Meryem'in bu tohumunda, Antlaşmanın sınırında, Tanrı'nın erkeksi bir bakiresinin gebe kalması sağlandı; insanlığımızda ve ilahi ens'te Tanrı'nın sözünün gücünde Mesih İsa olan; yaratığa göre biçimlendirilmiş bir Tanrı; ama ilahi sese göre, her şeyde Tanrı. Anlayın, insan mülkiyetine göre biçimlendirilmiş bir Tanrı, yani. İlahiyat'ın görünür bir imgesi ve onun içinde Teslis'teki görünmez muazzam Tanrı'nın tamamı vardır.

öz.

27. Bütün bu figür yeni doğuş sürecinde duruyor ve bunun nasıl gerçekteşmesi gerektiğini gösteriyor. Çünkü İbrahim inancında Adem'in figüründe duruyor, yani. Baba Tanrı figüründe; Onu kendi suretinde ve benzerliğinde yaratan. Ve oğlu İşhak, Mesih'in insanlığı figüründe duruyor, yani. Oğul'un figüründe.

28. Baba Tanrı, biçimlendirilmiş Söz'ün tüm mallarını vermiştir, yani. bu dünya yerine yaratılan ve yaratılan tüm varlıklar, kendisini insanlığın ilahi Suretinde tezahür ettiren Oğlu'na; İbrahim'in tüm mallarını Mesih'in örneği olan İşhak'a vermesi gibi.

29. Ve İbrahim, kendi soyundan olan oğlu İşhak'a bir eş almak istediğinde ve oğluna bir eş alması için baş subayını gönderdiğinde, ancak ona önceden aynı adı verip onun kim olacağını söylemediğinde; ama ona yalnızca babasının evine ve akrabalarına gitmesini ve oğlu İşhak'ın alması için Tanrı'nın kendisine hangi kadını getireceğini görmesini emretti; aynı şekilde Tanrı da (tüm evinde şefi yöneten, yani O'nun vahyedilen Sözünün sesi olan hakimiyeti yöneten) memurunu Kenanlı Yılanın ens'ine değil, dünyaya, doğru Adem insanına göndermiştir; ama Tanrı'nın kaybolan bakire benzeri görüntüsüne ve Baba Tanrı'nın evi olan yaşayan ruha, yani mülküne; ve bir bakirenin Oğlu İsa Mesih'e eş bulmasını sağlar; yani, Adem'de ortaya çıkan, insandaki göksel bekaret için yalvarıyor; çünkü bu bakire Tanrı'nın doğa memuru kur yapıyor

gönderdiği ve onlara bu bekaret için, Oğluna bir eş olarak talip olmalarını emrettiği hizmetkarları; ve onunla evleneceksin.

30. Ve İbrahim, bakirenin önceden memuruna ismini vermemiş, fakat ona babasının evine gitmesini ve orada Tanrı'ya bakmasını ve ona nerede dava açmasını emredeceğini ve Tanrı'nın seçeceği bakireyi almasını emretmesini emretmişti. ve ona getir; aynı şekilde Tanrı da memurunu gönderdi. hizmetkarları aracılığıyla dünyaya doğru insana söylediği kutsal sözü; Yılanhayvanlarına değil, çünkü bunlar Tanrı'nın sözünü dinlemezler; onların buna kulakları yok; Tıpkı Yılanın ensindeki Kenanlıların kötülükleri ve kişisel iradeleri nedeniyle tamamen hayvani ve ilahi işitme açısından yarı ölü oldukları gibi.

31. Ve kullarına da sebep olur. memurlar, kutsal sözünün çeşmesinin başında otursunlar; Görevlerinde ve kendilerine verilen görevde Tanrı'ya dua etmeleri, dua etmeleri ve O'nun sözünü öğretmeleri için, Tanrı bakirenin kalbini çekip onu, sudan su çekmek için Sözü pınarına getirene kadar emirle. Tanrı'nın sözünün kaynağı.

32. Ve bu bakire, Adem'de gizlenmiş olan içsel ilahi imgeyi anladığında, ilahi sözün çeşmesinden su çektiğinde, o zaman memur, İbrahim'in hizmetkârı, yani. Baba'nın iradesi ruhun içinde şöyle der: Bana senin ebedi bekaretinin tatlı suyundan içir; ve kıymetli bakire, Tanrı'nın iradesine şöyle der: İç, Rabbim; Develeriniz için de su çekeceğim. Develerin yanında, Baba'nın mülkiyetinden kaynaklanan insan doğasının özlerini anlayın; ve bakire aracılığıyla, aşktaki ışığın doğasını ve özelliğini anlayın, yani. Adem'de kaybolan ve şimdi yeniden damat ruhu için su çekmeye gelen, melek dünyasının ilahi ens'inin özü.

33. Ve şimdi memur, yani. Tanrı'nın develeriyle ilgili iradesi, yani. doğanın özleri, bakire tarafından içkiyle tazelenir; o zaman Baba'nın ilerideki iradesi doğanın özünde gerçek İlahiyat'a teşekkür eder; Tanrı'nın bu bakireyi kendisine getirdiğini; İsa Mesih'in sevgisi ve insanlığıyla dolu bu bakireyi kendine eş olarak alması gerektiğini söyledi.

34. Ve Baba Tanrı'nın iradesi, Tanrı'nın Adem'in ruhuna dahil ettiği değerli mücevherleri, değerli İsa adıyla Cennette, hatta hayatının ışığına hemen alır; evet, dünyanın temeli atılmadan önce ruhun merkezine hangi mücevherler dahil edilmişti (Efesliler i. 4), bunlar tamamen ruha gizlenmişti; hangi mücevherler gizli aşk arzusunun kutsal ateşidir ve aynı şekilde göksel dünyanın özünün asil bakiresine asılır; yarım şekel ağırlığında altın bir küpe gibi.

1 Ya da alın için mücevher.

35. Bu altın mücevher (ya da yarım şekel ağırlığındaki küpe), gökten inen veya gökten çıkan yeni göksel esastır; Mesih'in dediği gibi, O gökten gelmiştir (Yuhanna iii.13); orada yarı kutsal insanlık olan oradan ilerleyen veya oradan gelenleri kastediyor, yani. insanlıkta kaybolan göksel enslerle birleşen sözdeki kutsal ens; öyle ki, yarım şekel ağırlığındaki bu altın mücevher, insanlığa gelen ve insandaki ilahi bakireliğe asılan ilahi sese veya söze aittir.

36. Ve şimdi evlilik kutlandığında ve bakire benzeri ens bu kutsal ens ile nişanlandığında, böylece bekaret kendisine sunulan bu mücevheri alır; o zaman tam bir şekel altındır; Tanrının yarısı ve insanlığın yarısı.

37. İbrahim'in kullarının taktığı iki bilezik. Baba'nın ruhun doğasındaki iradesi, on şekel ağırlığında altın olan bakireyi giyer; bunlar, İsa Mesih'in yeni tanıtılan insanlığı, onun ilahi ensi ile birlikte asılan kutsal ateşin on biçimidir. kaybolan bekaret; böylece yeniden gerçek yaşamına kavuşur.

38. Ve bu bakire bu mücevheri ve bilezikleri aldığı anda sevinir ve kardeşi Laban'a koşar. dünyanın limusundan ilerleyen dış insanlığın üçüncü Prensbine; yani zahiri ruha; ve bunu ona söyler; yani, bakirenin imgesi Mesih'in ensini aldığı anda, yani. Yarım şekellik bu güzel ve değerli mücevher, kelimenin kutsal ateşiyle birlikte, ilahi özün sesiyle zahirdeki insana (yani kardeşine) nüfuz eder ve ilahi gücü ilan eder; Böylece dışsal insan (üçüncü Prensi anlayan) sevinir ve içsel adamın bakiresiyle son derece sevinir ve aynı zamanda Tanrı'nın sözünün kaynağına koşar ve kendisine gelmekten memnun olması için Tanrı'ya dua eder. onun sözü. Burada Laban, İbrahim'in hizmetkarının yanına gelmesi için dua etti; İbrahim'in hizmetkari, yani. Tanrı'nın isteği isteyerek gerçekleşir ve dışa dönük insana dönüşür.

39. İbrahim'in hizmetkarının yaptığı gibi, insan doğası da, Mesih'in içsel insanda çınlayan sesini duyduğunda ve Kutsal Ruh'un bakirenin suretine koyduğu süsü gördüğünde, bilgece davranır. Sonra Laban, yani. İçsel imgenin kardeşi, içtenlikle Tanrı'nın iradesinin içeri girmesi için yalvarır.

40. Ve Tanrı'nın iradesi (burada İbrahim'in hizmetkari tarafından örneklendirilmiştir) Betuel ve Laban'a geldiğinde, yani. insanlığın üçüncü İlkesine, ardından Tanrı'nın memuruna, yani. İnsanın içine giren Tanrı'nın sözü şöyle der: Görevimi yerine getirmediğim (dış yaşamın özünü anlama) senin yemeğinden yemeyeceğim: sen efendime ver.

efendimin oğlu (yani İsa Mesih'in insanlığı), kız kardeşiniz, yani. cennetsel bekaret, eşe. Ve Tanrı'nın misyonunu veya görevini insan doğasıyla ilişkilendirir; yani, ona ilahi anlayışı açar, böylece doğal insan bile, daha önce kör olan Tanrı'nın iradesini anlamayı öğrenir.

41. Ve sonra ruhlu zavallı doğa, kendisini Tanrı'nın iradesine teslim eder. Ve sonra Laban ve Betuel şöyle diyorlar: Bu Rab'den geliyor; buna karşı hiçbir şey söylemeyeceğiz; işte, burası senin yerin, benimle ve benim iç dünyamla istediğin kadar ilgilen. İşte Rebecca, yani. göksel mülkün biçimlendirilmiş sözü; onu al ve onu efendinin oğluyla evlendir. Rab'bin söylediği gibi, sizin iyiliğinize göre, İsa Mesih'in insanlığına.

42. Burada Musa'nın ruhunun şekilde nasıl konuştuğunu tam olarak görüyoruz, çünkü o Laban'ı, yani. Betuel'in oğlu, babasının önünde; yani. dışsal ruh, içsel ateş ruhundan önce, hava ruhu, sağ ateş ruhundan önce; Her ne kadar iki değil bir olsalar da, yine de iki Prensipte anlaşılmaktadırlar. Çünkü ateş ruhu hava ruhu aracılığıyla cevap verir; Ateş ruhu sıkıştırılmamış dili kullanır, ancak hava ruhu sıkıştırılmış biçimlendirilmiş dili kullanır.

43. Bu nedenle Musa'nın ruhu, sanki bu iş Laban tarafından yapıyormuş gibi, Rebeka'nın kardeşi Laban'ı ilk sıraya koyar. Bunu belirtmek için, Tanrı'nın memuru olduğunda, yani. Baba'nın çiziminde Tanrı'nın iradesi insana gelir ve bir barınak arar ve bakire, o zaman insanın dışsal ruhu sözünü vermelidir; çünkü Tanrı'dan ve gerçek teslimiyetten yüz çevirmiştir: Artık iradesini tamamen ve tamamen Tanrı'nın iradesine teslim etmelidir.

44. Ve öyle olduğunda dışsal ruh, içsel ateş ruhuyla birlikte bu kutsal eşleşmeye tamamen razı olur ve kendisini Tanrı'ya teslim eder, o zaman Tanrı'nın iradesi, yani. Baba'nın çizimindeki subay, gerçek Tanrı'nın önünde yeniden eğilir; yani, tekrar yerine ve koltuğuna gelir ve İbrahim'in hazinesinden (yani, Baba Tanrı'nın kendi oluşturduğu bilgeliğinin hazinesinden) gümüş ve altın mücevherleri çıkarır ve onları Rebecca'ya asar. cennetsel bakirelik.

45. Çünkü bu mücevherler, bu dünyevi yaşamdayken Laban'a veya Betuel'e (dış veya iç ateş ruhu anlamında) değil, oluşturulmuş kutsalın ilahi ens'inden gelen gerçek bakire Rebeka'ya aittir. Kelime, melek âlemi mülküne göre; yani. ikinci Prensibe göre, yani. Rebecca ile birlikte doğru İshak olan Mesih ile evli olan içsel ruhsal yeni adam. Ve bu nedenle Musa'nın ruhu, İbrahim'in hizmetkarının Rebecca'ya altın küpeleri ve bilezikleri, gümüş ve altın mücevherlerle birlikte nasıl elbise verdiğini anlatır; ama Laban'a, yani. Rebeka'nın erkek kardeşine ve annesine de baharat verdi¹ (Yaratılış xxiv. 53).

I Metnimiz, değerli şeylerimiz.

46. Ey harika Tanrım! Büyük gizemleri ne kadar açık bir şekilde ortaya koyuyorsun! Gümüş ve altın mücevherler, yaşam sözündeki ilahi bilgeliğin hazinesidir; bu hazine, ilahi Söz'ün kendisiyle birlikte Adem'de ölen ve yeniden Mesih'te sevgilisine getirilen doğru bakireliğe getirdiği hazinedir; ve onu tamamen ve özel olarak ziyafetin süsü olarak veriyor. Ve onun giysisi, damadının huzuruna çıktığı yeni insanlıktır; ve Laban'a ve anneye verilen baharatlar, İsa Mesih'in şefkatli insanlığının gelişiyile ateş ruhuna ve hava ruhuna karşılıksız olarak verilen Kutsal Ruh'un gücü ve erdemleridir.

47. Çünkü zahiri ruh bu yaşam süresinde (dünyevi beden henüz ona yapıştığını görerek) yeni elbiseyi giymemiştir; İsa Mesih'in insanlığının gümüş ve altın mücevheri de bu yaşam süresinde tamamen ateş ruhunun özel mülkiyetine ve gücüne verilmemiştir; ama yalnızca baharatlar, yani Kutsal Ruh'un erdemi ve hoş yönü; çünkü ateş ruhu, Lucifer ve Adem'in yaptığı gibi bu bakireyi kendi gücü altına alırsa yeniden gururlu ve mağrur hale gelebilir. Bu nedenle ateş ruhu bu yaşam süresinde burada kalmalıdır.

Prensibi; ve hava ruhunda, yani. Dünyevi kötü adamın yaşadığı üçüncü Prensip, Mesih'in çarmihini üstlenmelidir.

48. Ancak bakire Rebeka veya Sophia, damadı Mesih ile birlikte kendi başlarına kalırlar, yani. ikinci Prensip cennette; Aziz Pavlus şöyle diyor: Konuşmamız cennettir (Filipililer iii. 20); bakirenin [Sophia] sevgilisi Mesih ile evlilik içinde olduğu konuşmasını anlayın; İsa ve bakire Sophia tek bir kişidir: Tanrı'nın gerçek erkeksi bakiresini anlayın; Adem, Havva'dan önce erkek ve kadın iken, ikisi de değil, Tanrı'nın bir bakiresiydi.

49. Ve şimdi, bu düğünler kutlandığında, İbrahim'in hizmetkarı, tüm hizmetkarlarıyla birlikte, elde ettiği gelinle ve anne ve babasıyla birlikte sofraya oturur ve evlilik şölenini birlikte yerler (Yaratılış xxiv. 54). Yani, insan, içsel bakire benzeri ruhani insanı anladığında, Mesih ile evlendiğinde, o zaman Tanrı insanın iradesini ve sözlerini yer; ve insan yine Tanrı'nın isteğinden ve sözlerinden yer. Orada bir ziyafette oturuyorlar ve sonra gerçekten söyleniyor ve uygulanıyor: Kim seni duyarsa, beni de duymuş olur. Her kim bu adamların Tanrı'yı öğrettiğini ve onun hakkında konuştuğunu duyarsa, Tanrı'nın konuştuğunu duymuş olur, çünkü onlar Kutsal Ruh'un baharatlarının gücüyle konuşurlar ve birlikte Mesih'in büyük Akşam Yemeğini yerler.

50. Ah, hiçbir Kenanlı yılan adamın bilmeye ya da tatmaya layık olmadığı bu düğün gününün insanoğlunda kutlandığı yerde, orada ne kadar muhteşem ve muhteşem bir ziyafet düzenleniyor; evet, sonsuza kadar deneyssel olarak bu tadı tatmaz; orada ne tür et ya da yiyecek yenildiğini de bilmiyor; ayrıca Mesih'in ve bakirenin olduğu yerde ne tür bir içsel sevinç var?

Sophia gelin ve damattır; ve iç ve dış ruh gelinin yanında oturur ve bu ziyafetten onunla birlikte yer; bunu bu düğün şöleninde bulunan Mesih'in çocuklarının değerlendirmesine bırakıyoruz: Bu dünyada başka hiç kimse bunu anlamıyor: sağ Laban ve Betuel dışında hiç kimse bu konuda bir şey bilmiyor.

51. Ancak bu evlilik sürekli sürmez, ancak İbrahim'in hizmetkarı bakireyi elde ettiğinde ve bu bayramı ve düğün gününü baba, anne ve Laban ile kutladığında; Bütün gece orada kaldıktan sonra sabah erkenden kalktı ve şöyle dedi: "Bırakın evime gideyim." usta.

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

52. Mesih bakire Sophia ile evlendiğinde, yani. İçsel insanlıkla birlikte, çok geçmeden Tanrı'nın sesi ruhta duyulur ve şöyle der: Bakireyle birlikte senden uzaklaşacağım ve sanki sürekli olarak sanki zorla uzaklaşıp insandan uzaklaşıyormuş gibi. O zaman zavallı ruh, onunla daha uzun süre oyalanmaktan memnun olmak için sürekli dua ve yakarış yapmalıdır; ama ses çoğu zaman şunu söylüyor: Beni engellemeyin, efendime gitmeliyim ya da yolculuğuma çıkmalıyım, sen kibirli, kötü ve günahkarsın, seninle daha fazla oyalamayabilirim.

53. Ve sonra zavallı ruh bakire Rebecca'yı çağırır, yani. Mesih geliniyle birlikte ve dünyanın sonuna kadar bizimle kalacağına ve bizde mesken tutacağına söz verdiği değerli sözünü ve vaadini ona hatırlatır (Mat. xxviii. 20). Ve böylece her gün gecikiyor ve yine de Mesih geliniyle birlikte kendi ülkesine gidiyor. ikinci Prensip, ancak evlilik üç Prensip de kutlanır.

54. Bu konuda da çok mükemmel bir rakama sahibiz: Rebeka, İbrahim'in hizmetkarıyla birlikte eve gittiğinde ve İshak onunla tarlada karşılaştığında, İbrahim'in hizmetçisine bu adamın kim olduğunu sordu ve o da ona onun efendisi İshak olduğunu söyledi. dededen nasıl indiğini, gözlerinin önüne nasıl bir peçe çektiğini ve utandığını; ve İshak'ın onu nasıl alıp annesinin çadırına taşıdığını (Yaratılış xxiv. 61 ve devamı).

İçteki şekil şudur:

55. İç doğru kaybolan insanlık, değerli mücevheri yeniden elde ettiğinde ve Mesih'in ruhunda canlandığında ve sevgili Mesih'ini kendinde keşfettiğinde, o zaman Tanrı'nın kutsallığı önünde en derin alçakgönüllülüğe düşer ve bunu yaptığından utanır. o kadar uzun süre, bir kraliçe olan hayvan adamın elinde tutsak kaldı, ama krallığını Adem'de kaybetti; sonra Allah'ın muhteşem berraklığı karşısında kendi yüzünü perdeler ve kendini alçaltır. Fakat İsa onu kollarına alır ve annesinin çadırına götürür. göksel dünyaya

öz, oradan göksel özüyle birlikte gelir ve orada onun karısı olur; ve böylece İshak annesi adına gerçekten teselli bulur. Adem'de ölen Venüs'ün tentüründeki kaybolan matris için ve şimdi eşi için bakire gibi bir iffetle yeniden elde ettiği şey: burada İshak'la ilgili hikaye duyuluyor.

56. Ve okuyucuya açıklamamızı küçümsememesini, küçümsememesini veya alay etmemesini ciddi bir şekilde uyarıyoruz, bu gerçek bir gerekçedir. Çünkü İshak geliniyle karşılaştığında, Musa'nın söylediği gibi (Yaratılış xxiv. 62) Lahairoi kuyusundan [yaşayan ve gören çeşmesinden] geldi. Eğer bizim anlamımızı ve bilgimizi anlamak istiyorsa, Rebecca ile birlikte kabul edilebilmesi için bu çeşmeye yönelmelidir; o zaman bu kalemin hangi ruhla yazdığını, hangi sayı ve sesle ortaya çıktığını görecektir.

57. Burada herhangi biri hiçbir şey göremezse, başka kimseyi değil, kendisini kör olmakla suçlayabilir. Yahudiler, Türkler ve ayrıca Babil burada gözlerini genişçe açabilir ve Eski Ahit'teki figürlere doğru bakabilirler; hatta onları öyle bulacaklardır.

1 Mühür, şişe veya trompet.

Elli Birinci Bölüm

İbrahim'in nasıl başka bir eş aldığı ve ondan altı oğlu olduğu ve onlara hediyeler verdiği; ve tüm malını oğlu İshak'a verdi; ama diğerlerini, oğlu İshak henüz hayattayken uzaklaştırdı; ve ayrıca nasıl öldüğünü ve oğulları İsmail ve İshak tarafından nasıl gömüldüğünü; burada bizim için ne ifade ediliyor

1. MUSA şöyle diyor: İbrahim bir eş aldı ve adı Keturah'tı ve ona altı kuşaktan oluşan Zimran, Yokşan, Medan, Midyan, İşbak ve Şuah'ı (Yaratılış xxv. 1,2) doğurdu. Ancak İbrahim, tüm tarihin işaret ettiği gibi, Sara'dan yalnızca bir oğul doğurdu; ama Keturah'ın altı oğlu oldu; bunlarla ilgili hiçbir tuhaf ya da özel şeyden söz edilmiyor, yalnızca aileleri ya da nesilleri anlatılıyor.

Bu, içteki şekilde anlaşılmalıdır:

Dünyanın yaşlılığında Mesih'in bedende tezahür etmesi gerektiğini belirtmek için, İbrahim ve Sara'sı, İshak'ın doğumundan önce ilk yaşlanmış olmalıdır.

2. İshak, İbrahim'in doğasını ve insan doğasına ilişkin olarak eski ve neredeyse ölü bir matristeki inancın enlerini doğurdu ve tasarladı, böylece ilahi ens üstünlüğe sahip olabilsin. Fakat Sara öldüğünde İbrahim Ketura'yı yanına aldı ve çok geçmeden onun altı oğlunun babası oldu. Keturah, ismiyle doğanın merkezini ifade ediyor. Bu Ketura sözcüğündeki harflerin duyusal, sıkıştırılmamış ruhlarını oluşturduğumuzda, Keturah'ın doğanın oluşmuş bir matrisi olduğunu anlarız; Bu bize şu anlama gelir: İbrahim, inancın ensinde Mesih'in tipini doğurduktan sonra, doğal ruhun yaşamının altı özelliğinden Adem'in doğasına göre kendi benzerliğini doğurmalı ve ayrıca şunu ortaya koymalıdır: kendi doğal benzerliğini temsil eder; ve bu nedenle orada böyle bir geminin de olması gerekir.

3. Sara'nın yalnızca bir oğul doğurması gerekir; bu, insanlığın krallığının yalnızca bir kişiye verildiğini belirtmek için; ve hepsinin buna ait olduğunu; ve onda shoula, bir ağacın dalları gibi aynı tek şey haline gelir; hangisinin tamamıyla Mesih olması gerekir.

4. Ancak burada İbrahim, altı günlük işlerin işleyişinin oluşturduğu doğanın altı özelliğine göre Keturah ile birlikte altı oğul sahibi oldu; ve İshak, yani Mesih, yedincidir, yani. dinlenme günü veya altı oğlunun dinlenmeye gireceği Şabat; Yaradılışın altı gününde bile doğanın merkezinin altı özelliğini (yani çalışan ruh yaşamını) anlayın, yedinci günde dinlenin: Böylece Tanrı'nın Ruhü İbrahim'deki figürü temsil eder.

5. Ve burada, bilge akla karşı çok mükemmel bir figürümüz var ve şöyle diyor: Doğası gereği inancın ensinde doğmayan kişi [yani, doğal olarak, çalışan kadının tohumundan doğmuştur. yalnızca Tanrı'nın belirli bir seçimiyle, aynı şekilde sertleşir ve Tanrı'nın evlat edinilmesine ulaşamaz, yeni bir doğuma gelmesi için Tanrı tarafından çekilmezmiş gibi davranırlar. Bu rakam onların kurgusunu oldukça çarpıcı bir şekilde ortaya koyuyor ve gerçek zemini gösteriyor; ve ilk olarak İshak'ı ortaya koyuyor, yani. Mesih, Tanrı'nın krallığının yalnızca kendisine kalıtsal ve özel olduğunu ve artık hiç kimsenin ona doğanın hakkı adına ya da ondan dolayı sahip olamayacağını açıkça beyan eder; ve Adem'le birlikte nasıl oradan tamamen kovulduğumuzu ve aynı şeyi kaybettiğimizi; Ketura'nın çocuklarının hepsi İbrahim'in mallarının mirasından atıldı ve onları yalnızca İshak miras aldı.

6. Ve burada Adem'in çocuklarının da İbrahim'den nasıl doğduğunu ve onlara kendi mallarından nasıl hediyeler verdiğini anlatıyor (Yaratılış xxv. 6); Adem'in doğal çocuklarına, Baba Tanrı'nın ve Mesih'in mallarından nasıl karşılıksız hediyeler verildiğini gösteren; İbrahim'in malları onlara karşılıksız bir hediye olarak lütufla verildi.

7. Çünkü İbrahim doğal çocuklarını armağanlar olmadan kendisinden kovmadı; aynı şekilde Tanrı, Adem'i karşılıksız armağan olmadan Cennetten kovmadı; ona ilk olarak Ahit Sözü'ndeki Yılanın Kırıcısını verdi; ve daha sonra Adem'i oradan attı

doğal hakkın çocuksu mirası; yine de onu karşılıksız bağışla tekrar kabul etti; İbrahim de burada çocuklarını reddetmedi ve onları çocukluktan değil, mallarının doğal hakkından uzaklaştırdı; yine de çocukluğunda onun için çok değerliydi. Bu nedenle onlara kendi mallarından karşılıksız hediyeler verdi ve böylece bize cennetin krallığının aslında yalnızca Mesih'e ait olduğunu, yani. gerçek İshak'a. Fakat nasıl ki, Adem'e Ahit'i karşılıksız olarak lütufla verdiyse ve İbrahim, cariyelerin oğullarına İshak'ın hakkından hediyeler verdiyse, Baba Tanrı da bugüne kadar Adem'in ve İbrahim'in doğal çocuklarına Ahit'i ve mirasını veriyor. Mesih, lütfun karşılıksız bir hediyesi olarak.

8. Ve İbrahim'in doğal çocukları, Antlaşma'dan değil, yalnızca onun mallarından mahrum bırakıldıkları için; aynı şekilde, hiç kimse Adem ve İbrahim'le kurulan Tanrı'nın Antlaşması'ndan miras olarak mahrum bırakılmaz. Her insan, bedava verilen Ahit'i rahimde alır; burada bedava verilen Ahit'te kişi, Mesih'in mallarını teslim etme gücüne sahiptir.

9. Ancak, doğanın hakkı olan ve kendi iradesiyle alabileceği mallara değil, karşılıksız bir hediye olarak sahiptir. Bir hizmetçi olarak, Sözleşme'deki kendi doğal iradesinden tamamen vazgeçerek, Sözleşme'ye teslim olacak ve olmalıdır ve doğanın haklarına yönelik iradeyi terk edecek ve tamamen Sözleşme'nin kendisine ait olacaktır; böylece artık kendi doğal iradesini Sözleşme'ye ve karşılıksız armağanlara dahil etmeyecek, iradesini Sözleşme'ye bırakacaktır. Ve o zaman karşılıksız armağan, kendi iradesinin yerini alır; ve Adem'in doğası karşılıksız armağan içinde yaşar ve aynı zamanda mirastan da yararlanır; ama kişisel iradede değil, Mutabakat iradesinin insanın iradesi haline geldiği gerçek teslimiyette.

10. Mutabakat iradesi, doğanın hakkı olarak evlatlığı miras aldığı için, fakat doğal benliğin iradesi ondan atıldığında, aynı şey, sahiplenmeyi üstlenmek için ölmelidir; ve bu şekilde gerçekleştiğinde, Mesih'teki Antlaşma'da ortaya çıkar ve lütfu hakkıyla karşılıksız armağana sahip olur. Mesih, Ahit'te, Adem'in insan doğasında karşılıksız olarak verdiği armağanla kendini gösterdi ve Ahit'in yaşamı ve iradesi haline geldi ve aynısını yerine getirdi.

11. Ama şimdi, Tanrı'nın Adem'e bahsettiği bu karşılıksız verilen Sözleşme tüm insanlarda yatmaktadır; çünkü günah, doğuştan gelen bir hak olarak herkesten geçtiği gibi, Sözleşme ve karşılıksız lütfu armağanı da herkesten geçer. Her insanın içinde Mesih vardır; ama kendi iradesi Mesih'i kavramaz, ama onu çarmıha gerer ve Mesih'in ölümüne girebilmek ve Mesih'in iradesiyle Antlaşma'da ortaya çıkabilmek için kendi benliğine ölmeyecektir.

12. Öz irade yalnızca dışsal olarak kabul edilen veya evlat edinilen bir lütfu oğlu olmayı arzular, ancak yine de Tanrı'nın huzurundan kovulur.

İbrahim'in öz çocuklarını mallarından çıkardığı ve onları miras olarak bıraktığı ve malları yalnızca İshak'a verdiği gibi; aynı şekilde Tanrı'nın krallığı da yalnızca Antlaşma'nın iradesine aittir.

13. Bu aslında tüm insanların içindedir; ama hiç kimse, Antlaşmanın çocuğu olmadıkça, böylece doğal olarak ileri sürülen doğal iradeyi terk etme ve Antlaşmadaki Mesih'in iradesini benimsemedikçe, Tanrı'nın krallığını alamaz veya göremez; böylece onun Antlaşmadaki iradesi Mesih'te yeniden doğsun; ve sonra o, Mesih'in asmasının bir dalıdır (Yuhanna xv. 5) ve Mesih'in ruhunu, iradesini ve yaşamını alır; ve Sözleşmeye göre Christus (ya da meshedilmiş biri) olur. Ve böylece Mesih Adem'de, Adem de Mesih'te yaşar; ve Musa'nın ruhunun bu figürde temsil ettiği şey budur.

14. Ancak İbrahim'in, Ademsal doğasının çocuklarını hediyelerle birlikte evinden göndermesi ve onları misafir olarak yanında tutmaması, dışsal insanın, bu hayattayken, Tanrı'nın iradesine göre yaşayacağını göstergesidir. kendini yeryüzünde ve dünyevi insana göre aynı şeyi tamamen erteleyemez; ama aynı dünyevi öz irade Tanrı'nın kutsallığından da uzaklaştırılmıştır, yani. cennetin krallığından.

15. Her ne kadar Ahit'in karşılıksız armağanı kendisinde saklı olsa da, dış dünyadaki insan Cennet'ten ve Tanrı'nın Ahitinden kovulur ve cennetin krallığını miras alamayacaktır; ancak onu yalnızca ondan doğanlar miras alacaktır. Mutabakat'ın bedava hediyesi. Adem değil, üyelerindeki Mesih; Yılanın ensleri ve bencil, asi, İsmaili, alaycı, sahte irade değil, alaycının Misak'tan kesildiği İsmail'in sünnetindeki Misak iradesi; ve İsmail daha sonra İshak'ın kardeşi olur.

16. Kendi şehvetiyle kendisini bir canavara dönüştüren ve şeytanın arzusunu ve iradesini kendi kendine kabul edilen canavara alıp kabul eden kendi, kendi kendini yaratan, kaba, dünyevi Adem, aynı şey olamaz veya onun suretinde kalamaz. Tanrım. Oradan kovulur ve kibir dünyasında ve kendi şehvetinde yürür, böylece Antlaşma'daki karşılıksız armağanı elde edemez.

17. Ama Tanrı'nın, dünyanın orijinalini oluşturduğu dünyanın matrisinden yarattığı doğru Ademsal insan, aynı zamanda Antlaşma ve karşılıksız armağandır; hatta kabalığı kendi içinde yutan kaba kurşundaki bir tentür gibi, yani. kaba Satürn kendi arzusuyla hareket eder ve Satürn'ün iradesini zedeler ve kurşunun altına dönüşmesiyle kendi iradesini ilerletir veya yüceltir (tentürün iradesini ve uygunluğunu anlayın).

18. Aynı şekilde, karanlık dünyanın insandaki mülkiyetinden kaynaklanan kaba Satürn'ün iradesinin Tanrı'nın evinde barınamayacağını da anlamalıyız: dışarıdadır, yozlaşmış dünyadadır; Allah onu Cennetten kovdu; İbrahim'in doğal Adem çocuklarını İshak'ın mallarından kovması gibi. Aynı şekilde dünyevi insanımızın da varsayıldığı gibi

kabalık ve mülkiyet, cennetin krallığına hiç uygun veya karlı değildir. Marangozun bu yaşam süresinde inşa ettiği yalnızca baltadır; cennette onun bu baltaya ihtiyacı yoktur, çünkü onun kendi mülkiyeti için ona bir ev inşa etmesi gerekmeyecektir, ancak Mesih, yani. Tanrı'nın oluşturulmuş Sözü onun evidir.

19. Çünkü İbrahim, cariyelerinin oğullarını hediyelerle evinden kovduğu gibi, aynı şekilde Adamik adam da, Mesih'in, yani Tanrı'nın tanıdığı Tanrı'dan kovulur. Babanın karşılıksız armağanını tekrar kendisine alır. Çünkü Mesih insanlığımıza geldiğinde Tanrı onun çarmıha gerilmesine ve öldürülmesine izin verdi; ama onu tekrar kendi rızasıyla kabul etti ve onu göklerdeki Tanrı'nın gücünün ve onunla birlikte ve onun içindeki insanlığımızın sağ eline koydu; ama insanın kendi iradesi çarmıhta ölmelidir.

20. Böylece aynı şekilde Musa'nın ruhu burada İbrahim ve onun doğal çocukları ile ilgili şekilde, dışsal doğal insanın Mesih'in ensinde ikamet etmeyeceğini, çünkü o Adem'de Cennetten kovulmuş olduğunu ifade eder; bu nedenle o, İshak'ın mallarına sahip olma konusundaki hayvani bencil tutumuna göre de kabul edilemez; yani imanın enlerine yani. Mesih'te; ve İsa'ya rağmen, yani. Baba'nın karşılıksız armağanı, Tanrı'nın Adem'de yarattığı içsel gerçek insanda ikamet eder, ancak kaba canavar yani. dünyevilik ve kibir, her bakımdan Mesih'ten uzaklaştırılmalıdır ve atılmalıdır. Evet, Hristiyan olmayı arzulayan her insan, kibir ve bencilliğin peşinde koşan ve nefes alan dünyevi iradeyi kendisinden uzaklaştırmalıdır.

21. İbrahim (bu şekilde) kendi çocuklarını esirgeyip onları dışarı atmadığı gibi, aynı şekilde bir Hristiyan da çocuklarını esirgememeli veya onlara sahip çıkmamalıdır. kendi şehveti ve boş arzusu ve ona bağlı olan veya ona bağlı olan her şey; ama onları günlük ve saatlik olarak anlayışla, gerçek Mesih Tapınağı'ndan kovun. Tanrı'nın karşılıksız armağanından yararlanın ve yaşlı Adem'i çarmıha gerin. Aksi halde, eğer bu şekilde gerçekleşmemişse, kendi iradesiyle hareket eden yaşlı Adem, Mesih'i kendi içinde çarmıha gerer ve bu nedenle Mesih'in gerçekten de çarmıha gerilmesi ve öldürülmesi gerekir.

22. Aynı zamanda (İbrahim'in öz çocuklarını kovmasıyla ilgili) bu rakam, Mesih'in, yani. gerçek İshak bedene girdi, yani. insanlığa, İbrahim'in doğal çocuklarına, yani. Yahudiler, Mesih'in krallığı altında, doğal mallardan, yani. Tüm egemenliklerden, ülkeden ve krallıktan; ve onların yönetimi ve hakimiyeti sona ermelidir. Çünkü egemenlik yalnızca Mesih'e aittir, yani. Hristiyanlığa; Çünkü Mesih kendisiyle birlikte sonsuz bir krallık getirdi; malların tümü onundu; İbrahim'in malları İshak'a ait olduğu için.

23. Ve her ne kadar İshak'ın yalnızca babasının kendisine bıraktığı şeyin mülkiyeti ve hükümdarlığı olduğu gibi, her şeyin üzerinde hakimiyeti olmasa da; Çünkü İbrahim'in Ketura'dan doğan doğal çocukları daha sonra putperest oldular ve dış dünyanın çocukları gibi dış mallara hükmettiler.

doğa: yine de İbrahim'in Antlaşma'da sünnet altında olan çocukları, Mesih kendini gösterdiğinde dışarı atılmalıdır: Bu, dünyevi insanın da, yani. Ahit çocuklarının üzerinde bulunan Yılanın ensindeki benlik, Tanrı'dan uzaklaştırılmalıdır.

24. Böylece İbrahim ve oğlu İshak'ta Mesih'in krallığının figürü temsil ediliyordu. Fakat Mesih bedene girdiğinde Tanrı bu figürü bir kenara bıraktı; ve Kenan ülkesinin dış mallarını İshak'ın dış çocuklarından aldı: Açıkça belirtmek gerekirse, kutsal Kenan ülkesi şimdi açıkça ortaya çıkıyor: burada İshak'ın çocukları Mesih'te vaat edilen gerçek mirası alacaklar ve artık bu topraklara sahip olmayacaklar. yalnızca şekildir, ancak şeklin özü yani. mükemmel öz ve şimdi figürle birlikte dışsal iyiliği bırakın ve Mesih'i bedene koyun.

25. Ancak Yahudiler, yani. İshak'ın ve İbrahim'in çocukları, yani. Mesih'in figüründeki çocukların tümü Mesih'e bedende tezahür ettiğinde ona dönmediler, bu şu anlama gelir: Tanrı onlara doğanın yasasını verdi; yasada doğanın yönetiminin dışsal ve içsel olarak Mesih olarak anlaşıldığı yer. Antlaşma ve Tanrı'nın Cennette vaat edilen karşılıksız armağanı. Böylece doğa yasası Mesih'in misafiri olacaktı ve gerçek insan da doğa yasası altında doğru bir akılcılıkla yaşayacak ve yine de kendi doğasını Mesih'in evine getirecekti. Ve bu nedenle yasanın şekli İbrahim'in bazı çocukları arasında da devam etmelidir; bazı Yahudiler arasında yasanın Mesih'in misafiri olduğunu belirtmek için.

26. Anlayın ki insan doğası kalacaktır, çünkü Tanrı tarafından sanki eskisinden temiz, yeni bir insan doğacakmış gibi reddedilmemiştir; fakat [yeni insan] Adem'in doğasından ve mülkiyetinden, Tanrı'nın doğasından ve Mesih'in doğasından ve mülkiyetinden doğacak; öyle ki, insan AdemMesih, Mesih de MesihAdem olsun; bir İnsanTanrı ve bir TanrıAdam. Ve bu nedenle bu rakam Yahudiler arasında hâlâ devam ediyordu; ve bu nedenle hepsi Mesih'e dönmediler; böylece doğa şeklini ve hakkını koruyabilir; çünkü çocuklarını kanuna göre teslim edecektir, yani. Mesih'teki Baba Tanrı'nın Mesih figürü. Ancak onun figürü Tanrı'nın ateşinde kanıtlanacak ve böylece Mesih'in figüründe doğal yasanın gerçek çocuğunun kim olduğu, Mesih'in figüründen yasanın ruhunda doğan kişinin kim olduğu bilinecek. ve kim yapmadı.

27. Yasanın sözlerine ve unvanına sahip olan kişi, şekil ve yasada doğan bir Yahudi değildir; ama İbrahim'in imanındaki vaatten doğan kişi. İsa'nın figüründe yaşayan, yani. Meslekteki yasada ve uygulamalarda (ağızla ve yürekle) aynı şekilde, Mesih'in figüründeki Tanrı'nın yasasını kavraymıştır ve onu bu figürün yerine getirilmesine getirecektir.

28. Çünkü Mesih'in kendisini yasaya teslim ettiği ve yasayı yerine getiren kişi olduğu yalnızca insanın bilgisine bağlı değildir.

itibari Hristiyan'ın övündüğü gibi; ama bu Allah'ın emrine,¹ Allah'ın rahmetine bağlıdır. Her kim gerçek bir Yahudi olmuşsa ve İbrahim'in yasaya olan inancını benimsemişse, İbrahim'in tasarladığı ya da kavradığı Mesih'in ensini giymiştir; Mesih'in insanlığının yerine getirdiği inanç; ve bunun ne olduğu ona gizlidir, çünkü o, Mesih'in kendi içine alıp yerine getirdiği Tanrı'nın yasasında doğanın görevinde çalışır; böylece o, doğa görevinde Tanrı'ya hizmet eder ve doğa görevi de Mesih'e hizmet eder, çünkü bu, Mesih'in kendi mülkü haline gelmiştir.

29. Çünkü hem gökte hem de yeryüzünde tüm güç ona verilmiştir (Mat. xxviii. 18), yasada da doğanın görevi de bu yetkinin altındadır. Çünkü Tanrı, Mesih'in ruhuna göre, adaleti yapmak için yasayı ve doğa görevini verenin kendisidir; İbrahim ve Musa'ya olan inancın enleri ile birlikte Mesih'in krallığının figürü ile birlikte; ve imanı ve yasayı yerine getiren de aynı kişidir.

30. Böylece Yahudi, Mesih'in makamına olan inancıyla çalışır, yani. Mesih'in doğada hüküm sürdüğü yasada; ve Antlaşmada ve Mesih'in yerine getirdiği Mesih figürüne olan inancın eninde Mesih'i giydi.

31. Mesih'i beden olarak kabul eden, Mesih'in bedenine olan inancıyla çalışan ve inancında doğa kanununa sahip olan Hristiyan için. Allah'ın memuru, doğruyu yapmak. Çünkü Mesih, Tanrı'nın (kendisinin yerine getirdiği ve hizmetçi kıldığı) çocuklarındaki yasasını yönetir ve sevgisini kanı ve ölümüyle yerine getirerek günah yasasını öldürür; hem onun kanununun hakimiyetinde yaşayanlarda, hem de Hristiyanlar gibi onun fethinin hakimiyetinde yaşayanlarda. 1 Yönetmelik.

32. Yasada, şekilde ve Antlaşma'da Tanrı'ya baskı yapan veya Tanrı'ya gelen iman için aynı şey, Mesih'in doğduğu İbrahim'in inancının ens'inde de Tanrı'ya gelir. Ve aynı şeyi yerine getirerek Tanrı'ya gelen kişi, Mesih'in insanlığıyla Tanrı'ya gelir veya baskı yapar, yani. acı çekmesi, ölümü ve dirilişinin tüm sürecinde.

33. Bir Hristiyan, içsel insanlıktaki Mesih'tir; ve bir Yahudi, figüründe ve kanununun makamında Mesih'tir, yani. doğaya göre. Ama şimdi doğası gereği Adem ve ilahi doğası itibarıyla Mesih yalnızca tek bir kişi, tek bir ağaçtır. Şimdi burada yargıç olan kim var (Rom. viii. 34)?

34. Aziz Pavlus şöyle diyor: Tanrı'nın önünde kişilerin saygısı yoktur. Çünkü kanunsuz günah işleyenlerin çoğu kanunsuz da mahvolacaklardır; ve onlar

Yasaya göre günah işleyen, yasaya göre yargılanacak. Çünkü yasayı dinleyenler Tanrı'nın önünde adil değildir, ancak yasayı uygulayanlar aklanacaktır. Çünkü yasaya sahip olmayan Yahudi olmayan uluslar, doğaları gereği yasada yer alan şeyleri yaptıklarında, yasaya sahip olmayan bunlar kendi başlarına bir yasadır: Bu da yasanın işleyişinin onların yüreklerinde, vicdanlarında yazılı olduğunu gösterir. aynı zamanda onlara tanıklık eden ve birbirlerini suçlayan ya da mazur gören kendi içlerindeki düşüncelerini de dinlerler (Rom. ii. 1115). Bu, şu kadardır veya şu anlama gelir:

35. Yahudi olmayanlar Mesih'i kavradıklarında, o zaman doğru şekilde yapmak için doğa yasasını anlarlar, çünkü Mesih yasanın başlangıcı ve yerine getirenidir. Ama Yahudilerin kanunları var. Şimdi kim ihlal eder ve günah işlerse (ya doğa yasasında Yahudi, ya da yerine getirme yasasında Mesih'i kabul eden Yahudi olmayan), her biri kendi yasasına göre cezalandırılacak veya yargılanacaktır; yani. Yahudi, Baba Tanrı'nın Mesih'teki yasasında ve Hristiyan, İncil'in yasasında, yani. başarı yasasında.

36. Çünkü burada isme saygı yoktur; birinin ben Yahudiyim, diğerinin ben Hristiyanım demesi. İsmin Allah'a benimsenmesinde fark yoktur, ancak kalpteki ruh doğruyu yapmak, Allah'a itaat etmektir. Hepsi Mesih'in Tanrı'ya olan itaati sayesinde lütufla gelirler; hem Yahudi hem de Hristiyan.

37. Çünkü Mesih olmadan ne yasa ne de Müjde vardır; Mesih, Tanrı'nın önünde yasada işe yarayan doğruluktur, öyle ki, Mesih olmadan insanın Tanrısı olmaz. Şimdi ya yasaya ya da İncil'e göre koşsun, eğer Tanrı'ya itaat etme arzusuyla koşuyorsa, o zaman başarı yasasına göre koşmuş olur; Çünkü hem yasada hem de Müjdede Tanrı'nın önünde işe yarayan tek itaat Mesih'tir. Tanrı'ya itaat etmek için kendilerini teslim eden tüm insanlar, Mesih'in itaatine kabul edilirler, yani. İtaatin yerine getirilmesinde Yahudi ve Hristiyanlar ve aynı şekilde ne kanuna ne de İncil'e sahip olan putperestler vardır.

38. Çünkü eğer Yahudi olmayan biri tek Tanrı'ya itaat etmeyi arzuluyorsa ve yine de onu tezahürünün özüne göre bilmiyorsa ve Tanrı'ya itaat etmeye zorluyorsa, o zaman o kendi başına bir yasadır; ve Pavlus'un dediği gibi, Tanrı'nın Oğlunda yerine getirdiği yasasını kendisine yazdığını gerçekten bildirir. Çünkü yasayı ve İncil'i bilen kişi, aynı şeyi yalnızca kendisine bilgiyi veren Vericinin bir armağanı olarak bilir; ama bunu bilmeyen ve yine de yasanın ve Müjde'nin gücünü arzulayan kişi, Mesih'te Tanrı onun ne istediğini bilir.

39. Çünkü lütfu yalnızca kişinin Mesih'teki lütfu bildiğini bilmekte değildir; ama bu, o lütfu ve Tanrı'nın merhametine baskı yapılmasında yatmaktadır. Biri yasayla, diğeri İncil'le, üçüncüsü ise yasa olmadan ve İncil'in bilgisi olmadan merhamete baskı yapar; ikisine de sahip olmayan ama Tanrı'nın lütfuna bağlı olan kişi,

aynı şey onun bilgisi olmadan serbestçe verilir.

40. Ağacın dalının nereden geldiğini bilmemesi gibi

stok ona özsuğu ve gücü sokar, yalnızca kökün gücünü ve erdemini özler ve nefesi kesilir ve arzusuyla özsuğu kendine çeker; aynı şekilde pek çok cahil adam, Adem'le birlikte doğduğu ebedi annesini uzun süre takip eder ve cehaletiyle (ya da bilmeme durumuyla) Tanrı'nın Adem'e düşüşünde karşılıksız olarak bahşettiği karşılıksız lütuf armağanına yeniden ulaşır. Çünkü antlaşma ve lütuf, Adem'den herkese başlangıçta ya da miras yoluyla geçti; tıpkı günahın bir kişiden herkese geçmesi gibi: kim tek Tanrı'nın lütfunu isterse, bunu lütfun kendisi olan Mesih'te elde eder.

41. Yahudiler Mesih'in dışsal insanlığına inanmayacaklar ve aynı şeyi inkar edecekler. Ancak Hristiyanlar buna inanıyorlar ve yine de aynı şeyi tanrısız konuşmalarla kirliliyorlar; ve kirliliği Mesih'in kanında yıkanan Yahudiler ve Hristiyanlar arasındaki iman çocukları dışında, biri Tanrı'nın önünde diğeri gibidir.

42. Biz burada Yahudilerin ve Yahudi olmayanların körlük içinde kalmaları veya kalabilmeleri yönündeki inançsızlıklarını doğrulamıyor veya onların lehine konuşmuyoruz, çünkü görecekle ziyaret zamanı yakındır¹; ama biz burada Yahudiler ve Hristiyanlar arasındaki kötü Deccal'i, herkesin onun adıyla övünmesi ve kınaması ile ifşa ediyor ve açığa vuruyoruz.

diğeri: Hukukta Yahudi, İncil'de Hristiyan ve batıl inancında Kafir.

1 Metin, doğru.

43. Her biri kendi ilminde Allah'ın evladı olacaktır, fakat yine de itaatsizlik ve inançsızlık bir kavim arasında diğeri kavim arasında olduğu kadar büyüktür; ve onlar bilgide yalnızca Tanrı'nın önünde bir figür olarak bulunurlar ve hiç kimse yalnızca O'nun bilgisiyle kurtulamaz. Çünkü Mesih'in benim için doğduğuna, öldüğüne ve ölümden yeniden dirildiğine inanmam ve bu gerçeği savunmam beni Tanrı'nın çocuğu yapmaz; Şeytan da bunu biliyor ama ona bir faydası olmuyor; İman arzusuyla Mesih'i giymeli ve onun itaatine, enkarnasyonuna, acılarına ve ölümüne girmeli ve onda yeniden doğmalı ve Mesih'in itaatini giymeliyim: o zaman ben bir Hristiyanım, daha önce değil.

44. Tanrı'nın emri olmadan başkalarını yargılamak, kınamak ve kınamak, Yahudiler ve Hristiyanlar arasında yalnızca Deccal'indir: Tanrı'nın merhameti olmadan kimse evlatlığa gelemmez: hepimiz Tanrı'nın karşılıksız merhametinden girmeliyiz; Yahudi, Hristiyan, bilen ve bilmeyen; Birbirimizi sevebilmemiz için bilgimizin etkili bir şekilde Mesih'in sevgisiyle doldurulması ve bollaştırılması gerekir, aksi takdirde bilgi hiçbir şekilde elde edilemez. Eğer bilgimi arzuyla birlikte Tanrı sevgisine getirmesem,

O bizi Mesih'te sevdi ve komşumu Mesih'te Tanrı'nın sevgisiyle sevdi, Tanrı'nın genel olarak bizi sevdiği ve düşmanları olduğumuz zamanlarda bizi sevdiği sevgiyle, o zaman ben henüz Tanrı'nın sevgisini bende yaşamadım. .

45. Peki, ilmi yüzünden kendisini küçümseyen kardeşini nasıl sevecek? Biz onun sevgisini bilmezken Tanrı bizi sevmedi mi? Eğer bir insanda, biz onu tanımadığımız halde Tanrı'nın bizi sevdiği Tanrı sevgisi yoksa, o zaman neden Tanrı'nın evlatlığıyla övünüyor? Eğer kişi Tanrı'nın çocuğuysa, o zaman Tanrı'nın özgür sevgisine sahiptir ve bununla her şeyi sever; eğer bu sevgiye sahip değilse, o zaman henüz evlat edinme yeteneğine sahip değildir. Öyleyse şimdi, eğer biri henüz bu bilgiye sahip olmayan kardeşini kınar ve kınarsa, Tanrı'nın Mesih'teki düşmanlarını sevdiği ve Mesih'in düşmanları için dua ettiği Tanrı sevgisiyle nasıl övünebilir?

46. Ey, Hristiyanlık âleminin sahte, soğuk aşkı! Yalnızca bilginize güvendiğiniz, yalnızca bilgi üzerinde tartıştığınız ve sevginiz olmadığı için, sonsuz gerçek vicdanınıza nasıl çarpıyor? Başkalarını yargılarken yalnızca kendinizi yargılıyorsunuz. Bir mezhep ve topluluk diğerini yargılar ve kınar ve Tanrı'nın önünde onlar, İbrahim'in Ketura'dan doğan doğal çocuklarından başkası değildirler ve babanın onları mirastan kovmasının suçunu diğerine yüklerler. Ve yine de hatanın ne olduğunu, yani bunun gerçek bir mirasçı olmayan kötü, yozlaşmış doğadan kaynaklandığını göremediler.

47. Aynı şekilde başkalarını yargılamanız ve kınamanız size Mesih'in mallarını alma hakkı vermez: hayır, aynı şey hem Yahudilerin hem de Hristiyanların ve ayrıca Türklerin mirasından tamamen çıkarılır. Bütün iddialarınız, İsa'nın organlarıyla alay eden alaycı İsmail'den başka bir şey değil. Hepiniz yargılarken Tanrı'nın adını kötüye kullanıyorsunuz ve Tanrı'nın Ruhu'nun aranızdaki çeşitli armağanlarını kınıyorsunuz ve yalnızca kendi kendinize yargılıyorsunuz; ve Mesih'in sevgisine göre değil.

48. Birbirinize hükmetmeniz, yalnızca dünyanın acı ve yarasıdır; onunla cahilleri saptırır ve onları küfre sürüklersiniz. Onlara kınama ve kınama sanatını öğretiyorsunuz ve siz kendiniz Tanrı'nın Ruhu hakkındaki gerçek bilgiye sahip değilsiniz; kendinize öğretmiyorsunuz ama yine de başkalarına öğretiyor ve yargılıyorsunuz. Ve bu şekilde ve tabii ki hepiniz, birbirinizle birlikte, Keturah'ın miras kalan çocukları; İbrahim'in hakkında çekişiyorsunuz, birbirinizi ısırtıyorsunuz ve yutuyorsunuz, yani. Mesih'in malları, ama siz bunlara sahip değilsiniz: eğer onlara sahip olsaydınız, o zaman gerçek iyilik olan Mesih'in sevgisine sahip olurdunuz.

49. Oğulluk için Mesih'in sevgisi olmadan hiçbir bilgi elde edilemez: bu yalnızca Babil ve masaldır; öğretirken aynı zamanda etkili ve

sadece put Mäusim'i onurlandırmaktan başka hiçbir şey yapmıyoruz. Lise bilgisi ve şeytan bilgisi, Mesih'in aşık ruhu olmadan, her ikisi de yalnızca çekişme ve yıkım getirir.

50. Eğer şeytan kendinde bilmeseydi, o zaman bir melek [bugüne kadar kalmıştı]; ve eğer Adem Tanrı'nın sevgisi olmadan kendini bilmeyi arzulamamış olsaydı, Cennette devam ederdi. Liseler keskin ve keskin tartışmayı bilmeselerdi, Mesih'in sadeliğini sürdürmüşlerdi ve çekişme ve tartışmalarıyla tüm dünyayı birbirlerinin fikir ve yargılarına sokmamışlardı, böylece artık hiçbir şey kalmamıştı. ama Hristiyan âleminde küçümseme ve kınama söz konusu olduğunda tüm sevgi ve hakikat yok olur; ve insanlar kurtuluşu [şu ya da bu şekilde ve biçimde] görüşlere koymuş ve koymuşlar ve Efendiyi hizmetçiye bağlamışlardır, öyle ki Deccal Mesih üzerinde egemenlik kurar ve yine de her şeyin Mesih'e ait olduğunu iddia eder; ama aslında o, açıkça görüldüğü gibi, yalnızca Lucifer'ini ve göbek tanrısı Mäusim'i onurlandırır ve önemser.

51. Şimdi İbrahim, cariyelerin tüm çocuklarını İshak'ın mallarından hediyelerle doğuya gönderdikten sonra, Musa'nın dediği gibi, onlar doğu ülkesine, yani doğanın egemenliğine ve yönetimine geldiler. özün başladığı yer. Ve İbrahim sakın bir çağda, yaşlanmış ve yaşlanmış bir halde öldü ve Mamre'nin önündeki Makpela mağarasına Sara'sının yanına gömüldü (Yaratılış xxv. 69).

İçteki şekil şudur:

52. İbrahim'in cariyelerinden doğal çocukları doğuya doğru gittiler: Burada ruh, Mesih'in burada İshak gibi insanda tezahür ettiği ve mallarına sahip olduğu bütün insan figürünü işaret ediyor. Sonra doğa doğuya gider, yani. Baba'nın mülkiyetine geçer ve birinci ve üçüncü Prensiplerde ruha göre çalışır; ve Mesih ortada oturuyor, yani. ikinci Prensipde yer alır ve Baba'nın mülkiyetindeki doğanın ilahi bilgelikte oluşturduğu ve biçimlendirdiği şeye hükmeder.

53. Bu nedenle Musa burada onların doğuya doğru gittiklerini söylüyor ve kendi figüründe gizlice insanın mülkiyetine işaret ediyor, bu da doğanın nasıl doğuya sahip olduğuna işaret ediyor2 yani. egemenliğin başlangıcı veya yükselişi; hatta Mesih'in, toplayan bir Bağcıya benzediğini söylediği gibi. Tanrı'nın krallığında doğa, Mesih'in hizmetkarıdır, ancak doğanın benliği veya mülkiyeti krallığında, Mesih alçakgönüllülüğüyle kendisini bir hizmetkar ve bir yardımcı olmaya adanmıştır ve doğal tezahüründe Baba'ya hizmet eder ve sürekli olarak toplayıp toplar. : Babanın doğa aracılığıyla oluşturduğu, Bilgelik'in hazinesine kattığı şey.

54. Bu nedenle Aziz Pavlus, Tanrı'nın Ruhu'nun Tanrı'ya tabi olduğunu söylüyor.

Tanrı'nın çocuklarıdır ve Tanrı'nın derinliklerine kadar olan arayışta onlarla birlikte gider (1 Korintliler ii. 10). Ve iş bu noktaya geldiğinde, insan oldukça yaşlıdır ve o zaman onda her şey yolunda gider. sabah doğa,³ Baba'nın mülkünde ve akşam Mesih,⁴ alçakgönüllülükle. Ve sonra insan, dışsal kötü günahkar hayattan bıktı; sürekli olarak özülle birlikte Machpelah'ın mağarasına girmeyi arzular,⁵ yani. Daha önce bahsedildiği gibi ebedi anneye.

1 Metin, başlangıç. 2 Mesaj, sabah. 3 Doğu. 4 Batı. 5 Yani Hollandaca çeviride belirtildiği gibi çifte çukur.

55. Ve İbrahim'in her şeyi düzene soktuğu gibi, yaşam formlarını ilahi düzene getirdiğinde, o zaman kendisini bütünüyle ve bütünüyle tek bir özde ebedi yaratıcıya teslim eder ve kendi iradesiyle kendini teslim eder. utanç ve ölüme sürüklenmiştir ve kendi yaşamından tamamen yorulmuş ve bıkmıştır ve bu nedenle Tanrısına güvenmektedir.

Elli İkinci Bölüm

İshak'ın Tarihi ve ayrıca Esav ile Yakup'un Doğumu ve onlarla ilgili yapılanlar hakkında; bunun anlamı bize bu bölümde ima ediliyor

1. MUSA şöyle diyor: İbrahim'in ölümünden sonra Tanrı, oğlu İshak'ı kutsadı ve o, yaşayanlar ve görenler kuyusunun yanında yaşadı (Yaratılış xxv. 11). Akıl, bunu İshak'ın yaşadığı yerin dışsal olarak algılar, ancak ruh, İbrahim'in imanla tuttuğu Antlaşma'daki ilahi ens kaynağında insan doğasının ve yaratılmışların nasıl ikamet ettiğini gösteren yaşam biçiminin şekline bakar. ; yani. İshak'ın ruhu, ruhun ışığını aldığı, Tanrı'nın iradesini gördüğü ve bildiği kutsal Üçlü Birliğin kaynağında ikamet ediyordu; Tanrı'nın en yüksek sevgisi bu kaynaktan ruhta kendini gösterdi ve bu kaynaktan, daha sonra, zamanın doluluğunda, Yehova'dan gelen kutsal İsa ismi kendini gösterdi ve kendisini bir gelin olarak benimsedi. ruh.

1 Lahairoi.

2. İshak'ın ruhu, bu yaşam ve görme pınarında yaşadı, ta ki aynı pınar daha sonra akıncaya ve kendisini Mesih'in insanlığında ruhta açana kadar. Ve daha sonra ruh, Mesih'in kişiliğinde Tanrı'ya yüceltildiğinde, çeşmede ikamet etti.

Tanrı'nın sağ eli; ve sonra Tanrı'nın çeşmesi ruhtan fışkırdı ve burada Tanrı'nın bir prensi olarak veya Tanrı'nın bir sureti veya açık bir benzerliği olarak veya Tanrı'nın sesinin şekillendirilmiş bir sözü olarak ilahi gücü aldı. Tanrı tanındı ve tezahür ettirildi.

3. Aynı şekilde ruhumuz da varsayılan benliğinin dünyevi iradesinden vazgeçtiğinde; ve Antlaşma'daki Mesih'in ens'ini kavrar ve Tanrı'ya döner, sonra aynı zamanda yaşam ve görme kaynağında, yani Mesih'le birlikte yeniden tezahür ettirdiği ve insanlıkta açtığı Tanrı'nın gözüyle de yaşar. Gerçekten de ruhumuz, dünyevi kulübemizin bu zamanında, sanki kaynağı kendinde kavıyormuşçasına, Tanrı'nın kaynağında ikamet etmiyor; ama tıpkı güneşin camı parıltatması ve yine de camın güneşe dönüşmemesi gibi, o da güneşin parlaklığı ve erdemiyle yaşar ve güneşin onun içinden çalışmasına ve parlamasına izin verir: ruh da öyledir. bu zaman.

4. Ve dahası, Güneş metalin tentürüne kendi tentürünü verdiği ve metalin ens de arzusunu güneşin tentürüne verdiği gibi, onlardan hem güzel hem de değerli altın üretiliyor, aynı şekilde aynı şekilde ruhla ilgili anlaşıldı. Tanrı, ruhta ikamet eder, ancak ruh, kendi yaratıcı gücünü aynı şekilde kavramaz; ama Tanrı'nın gözü ya da ışığı, ışığın parlaklığından gelen kutsal aşk tentürüyle kendini ruhun arzusuna verir.

5. Çünkü ruhun arzusu, kutsal aşk tentürünün gücünü içine alan Fiat'tır²; ve bunu vazgeçilmez kılıyor; öyle ki, gerçek aşk kaynağının arzusundan (yani yaşamının ve görmenin kaynağından) kaynaklanan ilahi tentür ve ruhun inanma arzusu tek bir öz haline gelir.

1 Veya ruhta ikamet eder. 2 Fiat'ın ne olduğuna dikkat edin.

6. Manevi bir özü anlayın. Ve bu aynı ruhsal öz, içsel yeni insandır, yani. ruhun, içsel göksel dünyaya göre ikamet ettiği yeni bir evi veya meskeni; özün adı Sophia'dır, yani. İsa'nın Gelini, Mesih'in insanlığı; içindeki sevgili ve değerli isim olan İsa'nın görkemli Yakup Yıldızı, ruhun Tanrı'yı görüp tanıdığı parlak bir ışıktır.

7. Ruh, Tanrı'ya dönüşmez, yani. [Lahairoi] yaşamının ve görmenin pınarına, çünkü o ebedi ve geçici doğanıdır. Ancak Tanrı doğanın değil, doğanın iradesidir ve kendisini ruhun doğası aracılığıyla gösterir. Ateşin demir aracılığıyla tezahür etmesi gibi, o zaman demir sanki sadece ateşmiş gibi görünür ve yine de kendi doğasını korur ve ateş de kendi doğasını korur ve biri yalnızca diğerinde yaşar ve biri diğerinin kendisidir. ötekinin tezahürü. Demirin ateş üzerinde hiçbir gücü yoktur, yalnızca ateş kendisini demire verir ve demir de ateşe enlerini verir ve böylece her ikisi de bir olur ve yine de iki öz olarak kalır: Aynı şekilde o da

ruh ve Tanrı ile anlaşılır.

8. Ve nasıl ateş özelliği kaba demirden farklıysa ve başka bir kaynağa sahipse, aynı şekilde Mesih'in ilahi aşk ateşindeki enindeki yeni ruhsal insanlık da dünyevi bedenden çok farklı bir özdür; her ne kadar ruh ateşten anlaşılabilir da, Ayasofya'nın bedeni de ışığın parıltısında; çünkü ışığın gücü ya da erdemi yeni ruhsal bedenin tentürü ya da başlangıcıdır; Ruhun inançlı arzusu hangi gücü alır ve onu bir öze dönüştürür veya bir öz haline getirir: yani onu öz haline getirir: arzudan bir öz veya manevi beden haline gelir, bu manevi öz, Kutsal Yazıların da aralarında bulunduğu Tanrı'nın Tapınağıdır. konuşuyor.

9. Ama bizim Babilimiz bundan hiçbir şey anlamayacak, tamamen kör olacaktır; çünkü bize olan imanla Mesih'in nasıl doğduğunu ve imanın nasıl öze geldiğini bilemeyecek; ama o, yarı Yılan adamı düpedüz, varsayılan ve evlat edinilen bir lütuf çocuğu haline getirecek ve onu Tanrı'nın Tapınağına yerleştirecektir. Ama faydası yok. Şeytan, yaşam ve görme pınarında, Tanrı'nın sağında mı oturacak? Bir kez oradan uzaklaştırıldı, artık aynı şeye sahip olamayacak: Bir canavar Sophia değildir: Kutsal Yazı der ki, Dönüşmelisiniz ve çocuk olarak yeniden doğmanız gerekir, aksi takdirde Tanrı'yı göremezsiniz (Mat. xviii.3).

10. Ruh, yalnızca yeni doğmuş görüntüsü dışında Tanrı'yı göremez; yalnızca bakire Sophia aracılığıyla ve içinde, Yakup'un Yıldızında, yani. İsa adına Yehova'da, Tanrı'nın yaşamının kaynağında görür. O, bizzat bu çeşmenin kendisi değildir; o, bu çeşmenin tezahürüne yalnızca ateşi verir. Ancak çeşme ışıktır anlaşılır, yani. ışığın uysallığında.

11. Şimdi, ruhun sihirli ateş kaynağı, eğer ilahi sevgi arzulanırsa, ruhun ateşinde parlak bir ışık parıltısı ortaya çıkacak kadar tutuşturulamaz. aşk ens, kendini ruh ateşine teslim etmemiştir. İsa'nın ilahi sevgisinden doğan ens'i, kendisini ruhun ateş kaynağına verir, ruhun ateşi onu ateşli özünü yer ve bunun üzerine öfkenin yaşamı ölür ve oradan güzel, değerli ışık doğar; çünkü burada Mesih, Baba'nın mülkünün yakıcı ateşinden, onun öfkesine göre ölümden, başka bir yaşamın ateşinden doğar. Burada büyümlü ruhun ateşi, kıymetli Sophia'nın damadı olur ve işte karı koca; yani. hem ateşin hem de ışığın tentürleri tek bir kişi haline gelir, yani. Tanrı'nın bir meleği.

12. Burada Lucifer tahtını kaybeder ve Yılan engerek tohumunu kaybeder ve Mesih insanda Tanrı'nın sağında oturur; ve o zaman insan gerçekten yaşamının ve görmenin pınarının yanında ikamet eder. Ve Musa'nın ruhunun, İshak'ın meskeniyle ilgili bu figürle ortaya koyduğu şey budur: Keşke bir kez görebilseydik, salt kabuğu bıraksaydık ve kendimizi dünyevi canavara göre değil, içsel maneviyata göre doğru bilseydik. göksel adam.

13. Hayvansal ruhun (insanın) bu yaşamdaki değerli imajına uyum açısından ulaşmayan kısmına gelince. Ölümlü ruh, ister yıldızlardan ister dört elementten olsun, buna ulaşamaz; yalnızca içsel ruh, Tanrı'nın sonsuz Sözü'nden, sonsuz doğadan, biçimlendirilmiş Söz'den, Tanrı'nın sevgisine ve öfkesine göre Tanrı'nın özünden, yani. Aslını ebedi Verbum Fiat aracılığıyla ilahi arzudan alan, ilahi lubet'in bilgeliği bir maddeye dönüştürdüğü ve biçimlendirdiği ebedi doğanın merkezinden, İlahiyat'ın tefekkürüne: Bu [ruh şudur ki] Sophia ile nişanlı.

14. Dışsal ruh şimdi Tanrı'nın biçimlendirilmiş bilgeliğinin harikalarını hem sözlerle hem de eserlerle oluşturmak ve ortaya çıkarmak için yıldızlarla ve dört elementle nişanlandı ve evlendirildi. Bu zahiri ruh bazen Sophia'dan sadece bir bakış alır, çünkü kendi içinde ölüm ve faniliği taşır; ancak bu sürenin sonunda tekrar Tanrı'nın Adem'de yarattığı ilk görüntüye dönüştürülecek ve Yılanın enleri, günlerin sonunda Tanrı'nın ateşinde denenecek ve Yılanın tanıtılan arzusunun gerçekleşeceği yere bırakılacaktır. ondan buharlaşır; ve o zaman tüm üç İlke arasından Tanrı'nın tüm imgesi tek bir özde durur ve o zaman bile Tanrı her şeyi doldurur (Efesliler i. 23): Bu, bu figürle anlaşılmalıdır.

15. Ayrıca Musa'nın ruhu, İsmail'in çocuklarını anlatır ve onun, kendi nesillerinde on iki prensin ortaya çıktığı on iki oğlunun nasıl babası olduğunu anlatır ve sonunda tüm kardeşlerinin huzurunda düştüğünü anlatır (Yar. .xxv.1618). Burada İshak'ın neslinden öncesini kastediyor; ama yine de onların önünde dünya hakimiyetinde büyük bir ilerleme kaydetti ve ondan güçlü uluslar çıktı; ve İshak, çocukları ve soyundan gelenlerle birlikte yalnızca hacıydı ve en sonunda Mısır esaretinden kurtuluncaya ve vaat edilen topraklara sahip olana kadar bir yerden bir yere aşağı yukarı seyahat ediyorlardı.

İç figür.

16. İsmail, on iki prensiyle, insan mülkiyetinin yozlaşmış doğasının krallığını temsil eder; bu krallık iki yönlüdür; yani. altı rakamı içsel hayat figüründen ve altı rakamı da dünyevi dış hayat figüründen; yani. dışsal, görünür, elle tutulur insan ve içsel, ruhsal, ruhlu insan. Her ikisinde de, iç ve dış doğanın özelliğine göre on iki prensin ortaya çıktığı şekilde on iki sayı vardır. Musa'nın ruhu bunlara şekil verir ve onların bütün kardeşlerinin önünde düştüklerini söyler; insan mülkiyetinin iç ve dış doğasının on iki egemenliğinin, kendi yozlaşması içinde, kendi yozlaşmış benliklerine olan inanç ens'lerinden yeni doğan on iki egemenliğin önünde düştüğünü belirtmek için; çünkü şeytan egemenliğini ve gücünü bu mülklere yerleştirmişti.

17. Fakat vaat edilen iman tohumu İbrahim'de gebe kaldığında, insanın nefsi üzerinde hakimiyet kuran şeytanın gücünü bastırdı ve yendi; ve ardından İsmail'in soyunda manevi bir düşüş yaşandı; burada şeytan kibirli bir prens olarak hakimiyet ve tahakkümün esasını üstlenmeye karar vermişti; Çünkü Mesih, Yılanın insandaki gururunu yok eder.

18. Musa şöyle diyor: İsmail bütün kardeşlerinin huzurundaydı. Bu, insanın Tanrı önündeki benliğinin ruhsal düşüşünden başka bir şey değildi; çünkü bu dünyaya gelince, onlar, soylu hükümdarlıklarının da tanıklık ettiği gibi, ünlü, ünlü insanlardı; oysa tam tersine İshak'ın nesli uzun bir süre uluslar arasında yalnızca yabancıydı; bu, Mesih'in krallığının ve egemenliğinin bu dünyanın doğasında olmadığını gösterir; ve yine de bu dünyanın krallıkları Mesih'in önünde düşecek ve Mesih'e bağımlı olacak.

19. Daha sonra Musa'nın ruhu, İshak'ın Rebeka'dan olan çocuklarını anlatır ve onun Harren olduğunu, İshak'ın daimi eş için Rab'be yalvardığını ve Tanrı'nın da ona savaş açtığını söyler; ve Rebecca, rahimde birlikte çabalayan iki oğula hamile kaldı. Burada doğanın krallığının ve aynı zamanda yeni doğustaki Mesih'in krallığının figürü açıkça ortaya konmuştur: Rebecca'nın doğurduğu iki oğlu için, yani. Esav ve Yakup iki çizgiyi işaret ediyor; yani. Esav, İbrahim'in kendi Âdemsal yozlaşmış doğasından yola çıkıyor; ve Yakup, İbrahim'in imanının ens'inin kendisini Ademsal doğasıyla bütünleştirdiği inancın ens'lerinde ortaya çıkar; burada aynı zamanda Ahit ve Ademsal doğa içinde Yılanın kafasını ezmesi gereken Mesih'in soyu da yer alır.

20. Ve burada iki kardeşteki iki krallığın, yani. Esav'ın yozlaşmış doğasında, Adem'in tanıtılan Yılanın ens'inin kendi doğasında şeytanın krallığı; ve ayrıca iman ensinde Yakup'taki Mesih'in krallığı, her ikisi de daha anne karnındayken çocukken birlikte çabaladılar; o zaman Esav'daki doğanın krallığı, Yakup'taki Mesih'in krallığının önünde düşmeye başladı; çünkü burada kadının tohumu, Esav'da Yılanın ens'inin kudretini çoktan yaralamıştı; ve Yılan zaten kadının tohumunu sokmuştu, yani. Yakub'a olan inancın ensleri, topukta ve bu nedenle rahimde birlikte mücadele ettiler.

21. Ayrıca burada Rebeka'da çok vurgulu bir hamile figür var; o kapatılmıştı ve İshak, Rebeka'daki Antlaşma'daki engeli1 açması için Rab'be ricada bulunana kadar İshak'ın soyunu doğurması için açılmamıştı; O zaman Rab, Antlaşma'da Rebecca'nın kısırlığıyla ilgili olarak ricada bulunmuştu, böylece kadının tohumundaki tentürü bu hamileliğe veya gebe kalmaya açmıştı.

1 Durdurma veya güçlü çubuk; kısırlık.

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

22. İmanın tohumu, babası İbrahim'den miras alınan İshak'taydı, ancak Rebeka'da bu ens yoktu. Aslında o, Misak'taydı, ama inancın özü özünde onda değildi, yalnızca Misak'taydı; ve bu nedenle matrisi kapalıydı ve İshak inanç arzusunu Rab'be daldırıncaya kadar (Rebecca'daki doğanın merkezini anlayın), böylece Rab'bin ruhu hareket edene kadar inanç ens'lerine muktedir değildi. Kendisi Rebecca'daki Mutabakat'taydı ve aynı zamanda Ademsel doğasıyla birlikte Mutabakat'ı da hareket ettirdi, böylece onun matrisindeki kısırlık, hem Mutabakat'taki kapanma ens'lerinde, hem de aynı şekilde Ademsel matriste açığa çıktı, bunun üzerine iki oğul doğurdu. , iki krallığın mülkü.

23. Ve şu sözün anlamı şudur: İshak, inancının arzusunu ebedi ve geçici doğa aracılığıyla Rab'be getirdiğinde Rab'be ricada bulunuldu; ve böylece eşi Rebecca için ciddi bir şekilde baskı yaptı, böylece Rab, kendisinden hamile kalabilmesi için duası ve iman arzusu aracılığıyla onu açmaktan memnuniyet duyacaktı. Ademsel doğanın arzusuyla birlikte inancın arzusu, Rebecca'daki matrisin çoraklığına kendi içinde teslim oldu ve onu açtı. Bunun üzerine o, İshak'ın iki katlı tohumundan her iki doğanın özelliklerini de tasarladı.

24. Yakup'un tamamen imanın ens'i olarak tasarlandığını değil, aynı zamanda Esav gibi Adem'in günahkâr doğasını da düşünmemiz veya anlamamız gerekir; yalnızca, Antlaşma'daki lütuf krallığı, kendisine olan inancın ensinde kendi şeklini ortaya koymuştur; ve Esav'da doğanın krallığı, yani. doğru yozlaşmış Adamik doğa kendi figürünü ortaya koydu; bir ayrılık, muhtelif bir bölünme ya da reddedilme olarak değil, fakat Mesih'in, Âdem'in yozlaşmış doğasında kutsal ilahi enleri ile gebe kalması ve doğması ve ölüm ve günahın kalesini, kendi kendine yükseltilebilir sahip olma ve uygunluk arzusuyla birlikte yok etmesi gerektiğini belirtmek için. öz; ve aynı şeyi ilahi ens'deki aşk arzusuyla mahvetmek ve şeytanın orada kendisi için inşa ettiği başıboş av kalesini mahvetmek; ve karanlık ateşli dünyanın mülkiyetinin merkezindeki ebedi doğaya göre Tanrı'nın gazabını ilahi sevgi ve neşeye dönüştürün ve Ademsel doğayı aşk ateşinin kutsal tentürüyle renklendirin.

25. Bu nedenle, yozlaşmış Ademsel doğa kendi tipiyle Esav'daki rahimde, Yakup'taki Mesih tipiyle temsil edildi; ve her ikisi de, Mesih'in bizim yozlaşmış doğamıza teslim olması ve yozlaşmış doğru Ademsel doğamızı yozlaşmadan kurtarması ve onu kendi içindeki kendi kutsal doğasına dahil etmesi gerektiğini belirtmek için tek bir tohumdan oluşmalıdır.

26. Ayrıca Tanrı, Esav'da kendi gazabının ve insandaki doğanın krallığına sahip olan şeytanın kudretinin figürünü temsil etti; ve onu mahrum edecek olan iman ens'lerine ve lütuf krallığına karşı nasıl savaşacağını ve büyük bir düşmanlık göstereceğini gösterir.

onun gücü.

27. Akıl şöyle der: Tanrı, şeytanın kendi lütfunun krallığına karşı savaşmasına neden izin versin? Duyun ve dinleyin, sizi çok kör ve tümüyle cahil bir akıl: Merkezdeki ABC'yi öğrenin, Tanrı'nın sevgisinin ve lütuf ve merhamet krallığının çekişme ve düşmanlık olmadan nasıl tezahür etmeyeceğini ve olamayacağını; ve o zaman başka sorunuz yok: Bu kitabın merkezine doğru ilerleyin ve zemini bulun.

28. Ve iki krallık arasındaki çekişme, anne karnındaki bu çocuklarda başladığında, birbirleriyle çekişmeye veya birbirlerine karşı savaşmaya başlayınca, Rebecca bundan hoşnutsuz oldu ve rahatsız oldu ve şöyle dedi: Eğer benim için de durum böyleyse, neden ben çocuklu mu? Ve Rab'be danışmaya gitti. Ve Rab ona dedi: Rahminde iki millet var ve bağışsıklarından iki tür insan ayrılacak; ve bir halk diğerinden daha güçlü olacak; ve büyüğü küçüğüne hizmet edecektir (Yaratılış xxv. 22,23).

29. Rebeka'da tek bir tohumdan tasarlanan bu iki ulus, bir bakıma benlik bakımından Ademsal bencil doğaya sahip insanlardır, yani. insanın aslı; ve diğer tarafta, Mutabakat'taki lütuf krallığından yeniden doğan yeni manevi insan. Bunlar tek bir tohumdan çıktı: yalnızca Adem doğasından olan bir tane ve o daha büyüktü (ya da daha yaşlıydı), yani. Tanrı'nın kendi benzerliğinde yarattığı, bozulan ve Tanrı gibi ölen ilk insan; diğeri aslında aynı Ademsal doğadan geliyordu, ancak inancın ensindeki lütuf krallığı, kendisini bir fatih olarak ona vermişti ve bu, Ademsal doğaya göre daha küçüktü (ya da daha gençti), ama Tanrı onda açıkça görülüyordu; bu nedenle daha büyük olan (yani Esav'ın soyundaki ilk Ademsal insan), daha küçüğüne (insan mülkiyetine göre en küçük, ancak Tanrı'da en büyük olan) hizmet etmeli ve ona tabi olmalıdır.

30. Ancak yine de Esav'ın Yakup'a tabi olduğunu görmüyoruz; ama bu, insandaki doğanın krallığının Tanrı'nın çocukları tarafından nasıl parçalanması ve lütuf krallığına tabi kılınması gerektiğini gösteren manevi figürdür. ilahi tevazuya doğru ilerleyin ve tamamen ilahi tevazuya dalın ve tevazudan yeniden doğacaksınız. Böylece Tanrı'nın ruhu, Rebecca'ya verdiği yanıtla bunu gösterdi; bu krallığın çabalayan veya savaşan bir krallık olması gerektiğini, burada doğası gereği daha büyük veya daha yaşlı olan ilk yozlaşmış insanın, daha küçüğüne, yani. alçakgönüllülüğü ve alçakgönüllülüğüyle Mesih'in ruhunu yakalayın ve ona zulmetin. Ancak Adamik insan, eğer İbrahim'in çocuğu ve mirasçısı olacaksa, en sonunda itaatkar olmalı ve Mesih'in alçakgönüllülüğüne tabi olmalıdır; ama eğer değilse, o zaman kendisini alçakgönüllü hale getirene ve Mesih'in alçakgönüllülüğü altında özgürce teslim olana ve Adem'de üstlenilen daha büyük ve yaşlı benliğin sahipliğini ve düşmanlığını terk edene kadar, İbrahim'in ve Mesih'in mallarından uzun süre dışlanmış olmalıdır.

31. Rebecca'nın sıkıntısı, hoşnutsuzluğu, sabırsızlığı ve pişmanlığıyla

Rab'be danışmak için koşması, bu nedenle içindeki çekişmenin nedeni, çocukların birlikte mücadele etmeleri bizim için şu kadar anlamlıdır: Mesih kendisini Adem'de gösterdiğinde.

doğa, daha sonra bu iki krallığın çekişmesini başlatır ve ortaya çıkar. Şeytanın krallığı, Tanrı'nın öfkesinde, Yılanın ensinde ve aynı zamanda Mesih'in krallığındadır. Mesih Yılanın kafasını yaraladığında, zihinde büyük bir huzursuzluk ortaya çıkar, çünkü Yılan Mesih'i sokar. yeni doğum, topuk üzerinde ve sonra bu tekmeleme ve reddetme ortaya çıkıyor, yani. acıklı ve acıklı bir sıkıntı. Ve sonra Rebecca ile birlikte akıl şunu söylüyor: Eğer benim için böyleyse, neden ilahi döllenmeye, tövbeye girdim? Böylece yalnızca huzursuzluğa düşmüyor ve böylece dünyanın ve mantığının gözünde aptal durumuna düşmüyor muyum? Sonra savaş başlar ve şeytanın zihinleri ıstırap ve kederle morarması; ve sonra zihin nereye gideceğini bilemez ama tövbeye düşer ve Rab'be neden böyle gittiğini sorar.

32. Ve sonra Rab ona, kendi diliyle, Mesih'in şimdi cehennemde kendisinde olduğunu gösterir ve şeytanın güçlü, başıboş av kalesine saldırır. Bunun üzerine onda öyle bir çekişme ve huzursuzluk var ki; ve ona mantığının ve Ademsal doğasının nasıl olduğunu gösterir. Hayatının büyük bir kısmı kırılmalı ve kendini tamamen teslimiyete, en derin alçakgönüllülüğe, Mesih'in çarmıhı altındaki sürecine dalmalı ve kendisine yabancı, evet, kendi düşmanı haline gelmeli ve mantıkla hareket etmelidir. ve daha büyük Adamik irade, onun Hiçliğine.

33. Ve bu yapıldığında Esav, yani. Adamik doğa gerçekten de doğar ve her zaman önce ortaya çıkar. Ama Jacob, yani. İsa'nın ruhu kısa süre sonra gelir ve Esav'ı krallıktan ve güçten mahrum eder ve doğayı hizmetçi yapar; ve sonra Esav, yani. doğa Yakup'a hizmet etmelidir, yani. İsa'nın ruhu. O zaman Oğul'un Baba'ya söylediği gibi burada bile var: Baba, erkekler senindi ve sen onlara beni verdin (Yuhanna xvii. 6) ve ben de onlara sonsuz yaşam veriyorum (Yuhanna x. 28).

34. Anlayın, doğa Baba'nın mülküdür, çünkü o güç ve kudrettir, yani. ateş ruhu. Bu ateş ruhu, Mesih'teki ışığa veya sevgi ruhuna verilmiştir. İbrahim'in inanç arzusunda kendisini bir ens'e sokan ve ondan Mesih'in ve sonra Mesih'ten yeni insanın doğduğu kutsal İsa ismine; Baba'nın ateş mülkünde doğanın krallığı ona verildi. Ve, o, yiyecek sevgisini bütünüyle Baba'nın ateş kaynağına, yani. Baba'nın doğasındaki ateşli ruha: ve orada bile Mesih, sevgiyle, Baba'nın ateş gücüne sahip oldu ve onu muzaffer sevinç krallığının görkemine dönüştürdü: Ve bu, aynı zamanda, Baba'nın yeni doğuşunda da anlaşılmalıdır. Adam.

35. Ve Musa devamını şöyle söylüyor: Ve şimdi Rehecca'nın doğurma zamanı geldiğinde, işte onun rahminde ikizler vardı. Ve ilk çıkan kırmızıydı ve tüylü bir deri gibi sertti; ve onun adını Esav koydular. Ve kısa süre sonra onunki geldi

Kardeşi dışarı çıktı ve eli Esav'ın topuğunu tuttu; ve ona Yakup adını verdiler (Gen. xxv. 2426). Burada o kadar canlı ve net bir şekilde ortaya konmuş figür duruyor ki, akıl bile bunu görebilir: Daha önce manevi figürde kelimelerle ima edilen şey, burada canlı bir kişisel figürde duruyor. Çünkü Musa'nın söylediğine göre, önce kırmızı ve pürüzlü bir cilde sahip olan Esav ortaya çıktı.

36. Kırmızı, Baba'nın ateş içindeki doğasını temsil eder: Kaba, Adem'in şehvetiyle dünyevilikten kendine kattığı dünyevi hayvani doğayı temsil eder. Onun adı, şehvet dilinden, tabiatının oluşumunun özelliğinden dolayı Esav olarak anılır. Doğanın dilindeki oluşumunda da durum şu şekildedir: E. orijinal ex uno'dur, yani. aus dem Einem [Bir'den]: ve Adem'de yaratılan gerçek meleksele özelliştir: Saul, E.'yi kuşatıp kapatan ve kendi içinde aynı şeyi karartıp katleden, biçimlendirilmiş canavar veya bencilliktir, yani, Nurun ateşi bakımından onda söndüğü zaman; yine de Sau, yani. E.'yi değiştiren dış görünüşlü hayvani adam, yani. bir canavara dönüşen melek imgesi henüz kendi biçiminde kalmıştı. Bu nedenle ruh onun adını Esav olarak adlandırdı. İnce saflığından kabalığa dönüşmüş, biçimlendirilmiş veya bir araya getirilmiş bir şehvet imgesi, buna rağmen E. hâlâ oradaydı, ancak tamamen Sau ile kuşatılmış ve kapatılmıştı.

1 Sau, domuzu veya dünyevi domuz mülkünü ifade eder.

37. Bundan sonra Esav gelir, yani Yakup. İmanın ensinde tasarlanan ve Esav'ı topuğundan tutan Mesih'in türü veya görüntüsü. Bu, Tanrı'nın yarattığı Adem'in suretinin ilk önce doğacağını ve doğması gerektiğini beyan eder; çünkü o, sonsuza kadar yaşayacak, ancak kaba hayvanının derisinde değil: Yakup'un Esav'ı tutmasında, yani. topuktan birinci adam ikinci Adem'e işaret eder, yani. Mesih, ilk Adem'den sonra doğar ve onu arkadan tutar ve onu kendi iradesinin gidişatından çıkarıp doğanın doğduğu ilk anneye geri getirir. başka bir yeni doğuma.

38. Ancak Esav'ın doğumuyla birlikte ilerlemesi ve Yakup'un onu topuğundan tutarak durduramaması, dünyevi insanın kendi benliğiyle ileri gitmesi ve bu yaşamda tamamen annesine geri dönmemesi gerektiğini gösterir. yeni doğum, ama bu süre boyunca hayvani adamla birlikte bir aşağı bir yukarı yürüyecekti. Çünkü canavar yeni doğmayacak, ancak [yeniden doğacak olan] Adem'de kaybolan veya yok olan Tanrı'nın sureti olacaktır.

39. Ve ayrıca, Mesih'in gerçek Adem tarafından yaratılmış insanı nasıl topuğundan, yani konuşmasının zihninden yakalayıp, onu doğduğu ilk anneye nasıl geri koyacağını belirtir; ve Mesih'in ruhunun bu yaşamda dünyevi insanın peşinden nasıl gitmesi gerektiği. Şeytan, Tanrı'nın öfkesinde dünyevi insanın baş rehberi olacağından, o zaman Mesih onun peşinden gelmeli ve zavallı, düşmüş ve tutsak edilmiş adamın içsel mülkünü almalıdır;

ruhun zavallı, yozlaşmış aklını onun kollarına alın ve onu tekrar şeytanın ağlarından ve tuzaklarından çekip çıkarın, İsa'nın söylediği gibi: O, toplayan bir bağcı gibiydi. Çünkü bu yaşamda Ademsal doğanın imgesi önde duruyor ve Mesih'in imgesi arkada duruyor; bu nedenle doğal insan ölmeli ve Mesih dirilmeli ve kendisini onun içinde yüce bir şekilde ortaya koymalıdır.

40. Ve ayrıca, Yakup'un soyundaki Mesih'in ruhunun bu yaşamında Esav'ı nasıl topuğundan tutup onu tutup azarlaması gerektiğini gösterir; ve çocukları aracılığıyla onun kötü konuşmalarını ve kötü yürüyüşlerini engellemek ve bastırmak için çabalyorlar. Ancak Esav kuşağı onu küçümseyecek, küçümseyecek ve yalnızca ayaklar altına alacaktır; ve kötü niyetli, kötü niyetli, ateşli bir canavar gibi yanlarında yatıyordu. Öyle bile olsa, Tanrı, insanları azarlamaları ve azarlamaları için peygamberlerini gönderdiğinde; hatta onları köpek gibi kendilerinden uzaklaştırırlar ve onlara asla katlanmazlar. Ancak Yakup, yani Tanrı'nın ruhu, onları topuklarından tutar ve Yakup'un ayak sesi veya izlenimi bilinene kadar onları çıplak ve çıplak kılar.

41. Yakup, yüksek dilde ismin oluşumunda, zihinsel dilden çıkan güçlü bir arzuyu veya arzuyu ifade eder, yani. JEHOVA isminden, sıkıştırılmış veya ens haline getirilmiş; Ben'in A'yı aldığı ve kendisini A'da yücelttiği ve duyusal dili zihinsel olana götürdüğü yer. COB'ye, böylece O kelimenin merkezine ayarlanacak şekilde; o zaman Tanrı'nın derin adı O'ya tasarlanır veya getirilir ve orada Baba'nın doğasının, yani O'nun nasıl olduğu doğru bir şekilde anlaşılır. A, C ve B'deki duyu ruhu kendisini I ve O şeklinde oluşturur, çünkü I en yüksek sevginin merkezidir ve O, [olduğu] anlaşılan İlahiyattaki algısal Sözün merkezidir. tüm doğanın dışında veya ötesinde.

42. Ruh bunu İshak'ta anladı, bu yüzden ona JACOB diyorlar, ta ki bu isim inancın enlerinde Ben'den geçene kadar, böylece Ben C ve B'yi açtı ve oluşan veya tasarlanan ens'i ortaya koydu. O'da, Ben'in kendisini doğada, kutsal bir çiçek olarak doğa yoluyla O ile oluşturduğunu görünce ve sonra isme İSA denildi: çünkü ben kendisini yeniden Adem'in doğasındaki kapalı EngelsEigenschaft'a (meleğin mülkiyeti) getirdi, ve A, E'ye yerleştirildi: Çünkü Baba, insanlıktaki doğasını oğula verdi, yani. Ben'e ve Oğul, Ben aracılığıyla ondan yine bir Engel (melek) yarattı. Çünkü Ben, en derin tevazuya ve alçak çizgiye girdim. Ve sonra figür, ateşli aşk ruhunun ortaya çıktığı ve kendisini baskın hale getirdiği böyle durdu; ve onun karakterini S ve V ile birlikte ortaya koyun; çünkü S, kutsal ateşin karakteridir ve V, ateşten çıkan akışın, ortaya çıkan akışın karakteridir.

43. Böylece Meryem'in enslerinde bulunan Yakup ismi zamanla İsa ismine dönüşmüştür; bu anlayış hem Yahudiler hem de Hristiyanlar için dilsiz ve ölü olmuştur; hiçbir milleti göremiyorum

artık kendi dilini anlıyor ve yalnızca dış ismin ve anlayışın biçimlendirilmiş doğasının sıkıştırılmasıyla ilgileniyor. Zihinsel dilin, duyuşsal dildeki sözcüklerde ve isimlerde nasıl oluştuğunu, damgalandığını ve kendisini nasıl fikirleştirdiğini hiç kimsenin anlayamayacağı; ama yine de tüm anlayış, görüşlerden bağımsız olarak burada yatmaktadır. Eğer bu kadar kör olmasaydık ve cehalete hapsolmuş olmasaydık, bizi yönetmek ve yönetmekten gurur duymamış olsaydık, çok geçmeden en derin anlayışa ulaşırdık. Ancak Deccal üstünlüğü taşıyor, bu nedenle anlayışta tek başına Esav hüküm sürüyor.

1 oluşturuldu ve modellendi.

44. Ve Musa devamını şöyle söylüyor: Ve çocuklar büyüdüğünde Esav kurnaz bir avcı ve tarla adamıydı; Yakup sade bir adamdı ve çadırlarda yaşardı. Ve İshak Esav'ı seviyordu ve onun geyik etini yemeyi seviyordu; fakat Rebeka Yakup'u seviyordu (Yaratılış xxv. 27,28). Ey harika

Tanrım, en büyük Gizemler ne kadar basit ve açık bir şekilde örneklendirilmiş ve çözülmüştür! Mesih benzeri değerli insan İshak'ın, Adem'in yozlaşmış sureti içindeki doğal insanı, Esav'ı, kendi suretindeki Mesih tipindeki Yakup'tan daha çok sevdiğini, sizin ruhunuz olmadan kim anlayabilir? ? Eğer bilgin dahilinde bana da aynı şeyi anlamam için kefil olmasaydın, burada tamamen kör bile olurdum: Ama senin tavsiyen, Tanrım, seni tanıyoruz ve senin zamanın doğdu, sırları açığa çıkaracaksın.

45. Musa, Esav'ın bir avcı ve tarla adamı olduğunu ve babasının geyik eti yemeyi sevdiğini ve onu Yakup'tan daha çok sevdiğini söylüyor. Burada dışsal bir figür var, sanki İshak Esav'ı aktifliği, kurnazlık becerisi veya dünyevi egzersizi nedeniyle seviyormuş ve onu Yakup'tan daha çok seviyormuş gibi. Rab, bilgelerin ve çocuklarının yüreğini tamamen elinde bulundurmaktadır; öyle ki, çocukları kendi istekleriyle istediklerini yapmamalı ve çoğu zaman da iyi anlamalıdır, ancak Tanrı'nın istediğini yapmalıdır.

46. Ayrıca burada Tanrı'nın Gizemleri en kutsal olanlardan ne kadar sıklıkla geri çektiğini, hatta onların içinde çocuk olduklarını görüyoruz; ve her ne kadar ilahi oyunu ellerinde taşıyalar da, bu onların işi ve egzersizidir, yine de bunu anlamada çocuksu bir kalbe sahip olmaları gerekir; burada İshak'ta görülebileceği gibi.

47. Esav'ı Yakup'tan daha çok seviyordu. neden öyle? Onu yöneten Mesih'in en'leri onun içinde yatıyordu. Çünkü Mesih düşmanlarını sevmelidir, yani. yozlaşmış Esav ve onun öz çocukları; onu ilahi doğasından daha çok sevdi; çünkü o, kendi tanrısal doğasını yozlaşmış Adem'in ölümüne getirdi ve Adem'in yozlaşmış doğasını2 kendi kutsal ens'inden daha çok sevdi; o, insanın yozlaşmış doğası uğruna, onu kendi günahından kurtarmak için Tanrı'nın öfkesinin ateşine verdi. Aşk. Bunlardan İshak burada, avcısını kötü doğasıyla Yakup'tan daha çok seven Mesih'in suretinde bir figürdü. Kötülüğünü değil, çok iyilik yapacağı çocuksu doğasını seviyordu; Mesih'in bizi sevdiği gibi

Adamik doğamızda ve bize iyilik yaptı. O bizi içimizdeki günahın iradesine göre sevmedi; İshak da bu konuda oğlu Esav'ı sevmedi, fakat onu Baba'nın tabiatına ve mülkiyetine göre, çocuksu evlat tabiatına göre sevdi.

1 Dürüst. 2

Onun doğadaki günahı değil, fakat onun zavallı doğası günah yoluyla bozuldu; o, ölümle günahtan ve ölümden kurtuldu.

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

48. İshak, Rebecca'sının hamile kalması için Rab'be yalvardığında, onun doğal arzusu, ilahi imanın lubet'iyle birlikte Rebecca'ya girdi ve böylece Rebecca açıldı. Ve böylece İshak'ın imanla çevrelenen doğal sevgisi onun tohumunda yayıldı ve Esav'da kendini açtı. İshak'ın sevgisi, onun yozlaşmış doğası nedeniyle Esav'da kendini göstermedi; [Diyorum ki] bu dünyanın doğasının krallığına göre değil, Sözleşmeye göre, ikinci Prensibe göre, yani. içindeki dış doğanın henüz kavrayamadığı Tanrı'nın krallığına göre; İbrahim'deki ilahi ens'in, dış dünyanın fani yozlaşmış Ademsel doğasında değil, ikinci Prensip uyarınca açılıp tezahür ettiği gibi: Benzeri burada Esav'daki figürde de anlaşılmalıdır. 1 Ciddi özet.

49. Esav, Yakup'un yaptığı gibi, Antlaşma'da Mesih'in ens'ini almadı, ancak gizli Antlaşma'nın hareketsiz kaldığı babasının sevgisini [aldı]. Böylece babasının doğal sevgisiyle bir bağlantı vardı (çünkü her mülk kendi benzerliğini sever, özellikle de benzerlik özden veya seven şeyden ileri geliyorsa), Esav'ın Rebeka'da babasının sevgisi yoluyla tasarlandığı gibi.

50. Ve hatta bu, Tanrı'nın İshak'a olan sevgisindeki ilahi ensin, onu kurtarmak için sefil insan doğasını sevdiğine işaret eder. Bu nedenle Tanrı, İbrahim'in imanında sevgisini gösterdi ve aynısını ens'e dahil etti; Öyle ki, Tanrı'nın insanlığı kurtarmak için verdiği bu sevgi, kapalı, terk edilmiş durumdaki insan doğasını da sevmelidir. Gerçekte, Tanrı tarafından emredilen gerçek Ademsel doğa Esav'da kapatılmıştı ve tam tersine, gazap krallığı dışsal hakimiyete sahipti. Şimdi, bunu telafi etmek için, Antlaşma'daki ruh, İshak'ın doğası aracılığıyla, oğlu Esav'ı sevdi. evlatlık doğası ve yalnızca yaratıkların avcısı olduğu için değil.

51. Ancak burada da bu avcudan, Rabbin önünde kudretli bir avcı olan Nemrut hakkında daha önce anlatılanların aynısını anlamalıyız. Çünkü Musa'nın ilk kitabının tüm bu tanımı, Tanrı'nın ruhunun şekli, türü veya temsildir; burada o, doğanın krallığıyla ve daha sonra da Mesih'in krallığıyla oynar¹.

krallık; ve kutsal Patriklerin eylemlerini kendi figürü altında o kadar tasvir etmiş, tasvir etmiş ve örneklendirmiştir ki, tüm tarihlerde Tanrı'nın ruhunun bakışını veya imasını, Mesih'in krallığını nasıl tasvir ettiğini ve hayata geçirdiğini açıkça görebiliriz. ve doğanın krallığı ve ayrıca sonsuz doğanın gazabındaki şeytanın krallığı. Ve ne Yahudiler ne de Hristiyanlar, patrikler arasında gerçek anlamıyla doğru bir şekilde anlaşılan bu konuda şimdiye kadar doğru bir anlayışa sahip değillerdi.

52. Fakat daha sonra, onların çocukları ve nesilleri buna aldırış etmeyince, gerçek anlayışı göz ardı edip, onların kötü doğasını, Antlaşma'daki ruhtan daha çok sevdiklerinde, o zaman anlayış onların arasında ortadan kalktı²; ta ki sonunda kutsal tarihlerin yer aldığı Kanun Kitabı'nı³ kaybedene kadar ve Esdras onlar için Tanrı'nın ruhuyla figürü ve tarihi yeniden yazdı; ve bu, manevi figüre göre çok kısa, kısa ve tam olarak; görmekten daha kör oldukları; bugüne kadar onların gözleri kördür; ve bu, çünkü gerçek Tanrı bilgisini kötüye kullandılar, bu dünyanın doğasına hizmet ettiler ve kendi kötü niyetlerini Tanrı'nın üstünde onurlandırdılar. Bu nedenle Tanrı da Gizemleriyle kendisini onlardan çekmiştir; ve cehalet dolu çocuklar gibi figürle birlikte bir aşağı bir yukarı koşuşturmalarına katlandılar; ta ki Yahudi olmayanların zamanı, lütfun tezahüründe (ki bunda onlar da yalnızca lütuf zamanını ve kötü doğaları içindeki açık mührü kötüye kullanmışlardır) sonuna ve sınırına gelinceye kadar: Ve sonra şekil tam olarak ortaya çıkacak tüm uluslara bir tanık olarak özünde tecelli eder:⁴ ve ondan sonra da Yargı (Mat. xxiv. 14).

1 Veya bir haritada olduğu gibi ortaya koyar. 2 Veya söndürülmüş. 3 Esdras, Kanun ve Tarihler Kitabını yeniden yazdı. kaybolduk.

4 Esas itibarıyla olayın kendisini beyan etmek; onu ondan kurtar rakamlar ve benzetmeler.

53. Ve Musa'nın ruhu ayrıca şöyle der: Yakup sade bir adamdı ve çadırlarda yaşardı ve Rebecca Yakup'u severdi (Yaratılış xxv. 27, 28). Akıl bu figürü kadınsı, anaç, doğal bir aşk olarak anlar; ancak ruh bu rakamı bunun için yazmadı, çünkü Rebecca, Yakup'un İbrahim ve İshak'ın kutsamasını alabilmesi için ciddiyetle baskı yaptı. Her ne kadar dışsal ve rasyonel olarak pek iyi anlayamasa da, Yakup'u kendi aslına göre seviyordu, ancak Antlaşma'daki ruh bunu onda anladı ve bu da onu Yakup'a karşı böyle bir sevgi duymaya yöneltti; çünkü anne ile oğul arasında da bir bağlantı vardı.

54. Çünkü Rebecca kapalı ve kıırdı; ama İshak onun için duasını ve samimi arzusunu Tanrı'ya getirdiğinde, o zaman Antlaşmadaki ens onun arzusuna olan inancına kendini verdi ve böylece Rebecca'nın hamileliğe açılmasıyla devam etti; çünkü bununla birlikte kısır veya kapalı anne de açıldı, böylece meyvesi yani. Jacob ve o

doğanın bir derecesine geldi ve İshak'ın arzusundan aynı sevgiyi aldı: çünkü inancın eni Rebecca'daki Venüs'ün tentüründe tasarlandı. Ve insanlıktan sonra İsa'nın annesi olan Meryem'in tüm kadınlar arasında kutsandığı söylendiği gibi, Rebecca da burada ilahi ens'in kutsamasını aldı; aslında Meryem kadar yüksek derecede değil, ama yine de Antlaşmanın mülkiyetine göre. Ve bu nedenle, Ahit sevgisi onda açıkça ortaya çıktı (tıpkı inancın ens'i aynı zamanda, içinde Tanrı'nın sevgisinin yandığı Yakup'ta da [açıkça görülüyordu] ve böylece Yakup'u Esav'dan daha çok sevdi. Çünkü anne ve oğuldaki sevgi arzusu tek bir kökenden geliyordu ve bu nedenle onun arzusu Esav'dan çok Yakup'a yöneliyordu; ve aynı zamanda Adem'de kaybolan göksel kutsal matrisin, göksel dünyanın özüne göre onun suretinde hareket ettiği veya kaybolduğu veya öldüğü için, bu matris daha sonra Meryem'de tamamen açıldı. Şimdi, bu matriks, Yakup'ta tezahür eden ve ilk olarak Meryem'de gerçekleşecek olan Mesih'in ens'ini almayı arzulamıştı; ve yine de Ahit'teki ruh, aşk eğlencesini ve zevkini bununla [Rebecca'da] aldı.

55. Ancak Musa'nın ruhu, Yakup'un sade (dürüst) bir adam olduğunu ve çadırlarda kaldığını söylerken, o bundan gerçek Yakup'un imanının ensinde dış doğanın çadırlarında kaldığını anlar; iman ens'inin onun için sadece bir çadır olan doğasında kaldığını; Adem'in yaptığı gibi kendisini tamamen çadıra vermedi, ancak Tanrı, zamanı gelince onu doğanın çadırları aracılığıyla Mesih'in insanlığıyla ortaya çıkarana kadar Prensibinde orada kaldı.

Elli Üçüncü Bölüm

Esav, Doğuştan Gelen Hakkını nasıl küçümsedi ve onu bir yığın Mercimek Çorbası karşılığında nasıl sattı:
Bu Şekilden Ne Anlamamız Gerekiyor?

1. Musa'nın ruhu, Esav ve Yakup'un doğumunu belirlediğinde, doğal Ademsel insanın, Antlaşma'daki bu yüksek armağanı nasıl çok az dikkate aldığını veya hiç dikkate almadığını ve yalnızca dünyevi dünyanın karnını doyurmanın peşinde olacağını anlatmaya devam ediyor. Tıpkı karnına hizmet edebilmek için mercimek çorbasına doğuştan hakkını veren Esav gibi.

Musa figürü şu şekilde duruyor:

2. Ve Yakup çorbayı çimlendirdi; ve Esav tarladan geldi, ve baygındı. Ve Esav

Yakup'a dedi: Rica ederim, beni aynı kırmızıyla besle

çorba; çünkü baygınlığım; bu yüzden onun adı Edom'du. Ama Yakup dedi ki: Doğuştan gelen hakkını bugün bana sat. Ve Esav cevap verdi: Lo! Hatta ölmem gerekiyor: peki bu doğuştan gelen hakkın bana ne faydası olacak? Ve Yakup dedi: Bugün bana yemin et; ve ona ant içti; ve böylece ilk oğulluk hakkını Yakup'a sattı. Sonra Yakup Esav'a ekmek ve mercimek çorbası verdi; ve yiyip içti, kalktı ve yoluna gitti; Esav doğuştan gelen hakkını böyle küçümsedi (Yaratılış xxv. 2934).

Bu figürün dışarıdan bakıldığında sade ve çocuksu bir görünümü var; ama yine de en büyük Gizemlerin bir figürüdür. Çünkü Esav, doğal olanın, yaratılmış Adem'in ilk gücünü simgelemektedir; ve Yakup diğer Adem'in, yani Mesih'in gücünü simgeliyor; ruh burada figürle böyle oynuyor.

3. Çünkü Adem'in doğası tarladan geliyordu ve baygındı ve Yakup'un sahip olduğu çorbadan yemeyi arzuluyordu. Adem yeryüzünün limuzisi ve cennetin limusudur; ama onun cennetin limusunda öldüğünü görünce, dünyevi doğa onun mücadelesinden yorulmuştu; ve bu [soluk Adem'in] figüründe Esav burada duruyordu.

4. Yakup'un sahip olduğu ve Esav'daki baygın Adem'in özlemini duyduğu kırmızı mercimek çorbası, imanın ens'i idi, yani. İsa'nın enleri. Esav'daki Ademsal doğa, ıstırap ve meşakkatli çalışmasıyla, yozlaşması ve sefaletiyle, Yakup'taki bu çorbayı özlemişti; yine de Esav'ın dünyevi doğası bunu anlamadı, ama aynı zamanda garip [ya da uzak olan] İsa'nın ens'ini özleyen ruhun doğası [anladı]; mantığa göre gizlidir.

5. Esav'ın ruhlu doğası özlemiyle Yakup'a şöyle dedi: İzin ver, lütfen kırmızı çorbanın tadına bakayım, çünkü kaygılı doğumun itici gücü ya da kışkırtıcısı nedeniyle yorgun ve baygınlığım; ve bu özlem veya şehvetten dolayı ona Edom adı verildi; bu, kelimenin yoğunlaştırılmasıyla, tutsak meleksele mülkün çorbaya batırılması veya daldırılması kadar Anlam Dilinin oluşumu anlamına gelir; sanki meleğin karakterinin (büyülenmiş olmasına rağmen) henüz içinde yer aldığı ruhun özlemi ya da lubeti, arzusuyla birlikte kutsal ens'e dalmış ya da dalmış ve kutsal ens'i ilahi çorbaya, yani. benlik arzusunun göksel özü: bu nedenle figür onu Yüksek Dil Edom'unda çağırır.

6. Çünkü Esav'ın ruhunun arzusu Yakup'taki ilahi ens'e şöyle dedi: Yaratılmış benliğimin özüne dair tadınızı bana verin; ama Yakup, yani iman ensinde Mesih'in ruhu şöyle dedi: Çorba karşılığında bana doğuştan gelen hakkını sat; yani bana bunun için ruhun yaşam biçimini ver. ruhun doğasının merkezi, yani ilk doğumunuz, yani. ruhun merkezi benim olabilir; sonra da sana Allah'ın ensini vereceğim.

7. Esav, ilk ruhsal gücü babasından miras almıştı ve doğal bir hak olan ruhun merkezine sahipti; bundan sonra ruhsal bir merkezi olmayan, ilahi, karşılıksız bir armağan olarak Mesih'in sonları geldi. Çünkü kutsal ens, ruhsal merkezi Ademsal doğadan almalıdır. Şimdi, burada Adem'in ruhani doğası Mesih'in ens'lerine kur yaptı ve Mesih'in ens'indeki ruh da ruhsal doğaya kur yaptı; ve Yakup'taki Mesih'in ruhu, ona bir uygunluk için ruhsal yaratığın başlangıcına ateşli bir merkez vermedikçe, Esau'daki ruhun doğasına ilahi ens'in tadını vermeyecektir; yani, tamamen teslim olmadıkça ve kendisini doğal benliği içinde Tanrı'nın iradesine teslim etmedikçe ve yaratığın ilk doğuşundan ve kendine saygıdan vazgeçmedikçe; kendi benliğiyle, ölü olarak; ve bu göksel çorbada yaşamın egemenliğini ve iradesini Mesih'in ruhuna verin.

8. Ama Esav'ın aklının bunu anlamadığını görünce Yakup'a şöyle dedi: Bak, ölmem bile gerekiyor, o zaman bu ilk doğum benim için ne anlama geliyor: akıl bunu o kadar hafife aldı ki, zavallı ruhun ne durumda olduğunu bilmiyordu. ihtiyacı. Ancak Musa'nın ruhu burada içsel figürde rol oynamıştır ve bu sayede bunun dışsal olarak ne anlama geldiğine dair gizlice ipucu vermektedir.

9. Ve Yakup dedi: Bugün bana yemin et. Yani, Adem'in Esav'daki yaşamı, kendisini özgürce ateşli kudrete teslim etmeli ve kendisini tamamen ilahi ens'e teslim etmeli ve ateşli sahip olma hakkından vazgeçmelidir; ve bunu bugünden itibaren, yani bundan sonra sonsuza kadar yapmalı. Ve bunun, Allah'a yemin etmek olduğu söyleniyor. tamamen, derinden ve bütünüyle, kişinin kendini ilahi güce bırakması, batırması, teslim olması ve teslim olması ve Tanrı'nın reddedilmesinin acısına direnmemesi.

10. Ve ona yemin etti; ve yemin ettiği gibi ona Edom adı verildi. Çünkü ateşli ruhun doğası, ilahi ens'in heyecanına daldı ve kendini kaptırdı; bu mercimek çorbasının kırmızısı olduğu söyleniyor. Çünkü bu yeminde ateşli öz, ilahi ens'in yağına girdi; ve böylece ışığın enleri ateşin enlerini aldı. Ve Musa'nın ruhu burada figürde oynuyor, ruhun ateşin özündeki mülkiyetinin nasıl tamamen teslim olması ve kendisini sonsuza dek Mesih'in enkarnasyonuna, ilahi ışıktaki ve Antlaşma'daki sevgide, yani. ilahi lubet'e; ve nur enslerinin, bozuk, perişan, ateşli ruhun tabiatını nasıl kabul edip ona acıyacağını [ve onun tövbe etmesine neden olacağını] ve şehvetinden nasıl vazgeçeceğini; ve ayrıca zavallı ruhun bu kırmızı çorba için doğal hakkından nasıl vazgeçeceğini.

11. Çünkü bu, Baba Tanrı'nın kendi doğasını nasıl verdiğini gösteren bir şekildir. ruh, Oğlu Mesih'e, sevgi içinde, tamamen kendi mülkiyeti için, ateşli hakkın ışıktaki sevgiye tabi kılındığı yerde. Çünkü yeni doğuşumuzda da durum böyledir: Ruh bu çorbayı özler; ama eğer onu tadacaksa, onun için doğuş hakkını vermelidir; ve dahası, bugün, yani sonsuza dek, doğanın hakkından vazgeçip vazgeçeceğine dair Tanrı'ya yemin etmelidir; dışsal akıl bunu gülünç ve aptalca görür (yani,

dünyevi şehvet), bir adam bu çorba için onur, mal ve aynı zamanda dünyevi yaşamı verdiğinde, burada Esav'a yaptıkları gibi ona aptal bile derler.

12. Bu şekilde iki yönlü bir anlayış vardır; yukarıda bahsedildiği gibi içsel olarak İsa ve Adem figürüdür; ve dışarıdan ne kadar dikkatsizce ve yavaşça onun üzerinden geçtiğini ve dünyevi karnını doyurmak ve şehvetli iradesini doyurmak için göksel maddeyi satıp dağıttığını gösteren dünyevi insan figürüdür. Zavallı ruh aslında özü itibarıyla bu kırmızı çorbayı özler, ama dünyevi akıl şehvetli mide için yalnızca mercimek çorbasını arzular; Esav'da da aynı şeyin anlaşılması gerektiği gibi.

13. Esav'ın ruhu Yakup'un göksel ens'inin özlemini çekiyordu; ama dünyevi Esav, dışsal ruha göre yalnızca dünyevi güce önem veriyordu; Doğanın krallığı onda o kadar güçlü ve dünyeviydi ki, ne ebedi olanı anladı ne de ona saygı gösterdi, ama dedi ki: Bu doğuştan gelen hakkın bana ne faydası olacak, madem ölmem gerekiyor. Ve oturdu, göktekiler için dünyevi yiyeceği yiyip içti.

14. Ve Musa, yiyip içtikten sonra kalkıp gittiğini söylüyor; yani karnını mercimek çorbasıyla doldurdu ve Yakup'a doğal hakkını sattı ve dünyevi insanla birlikte ilahi zevkten uzaklaştı.

İçsel ilahi figür şöyledir:

15. İbrahim, inancının arzusuyla ilahi ens'i aldı ve İsrail'in soyu ve kökü de aynıydı. Ama o İsrail değildi; çünkü bozulmuş doğanın krallığı ve lütuf krallığı, yani. imanın tasavvur ettiği şeyler henüz onda bir değildi. Nasıl ki, bir çekirdek toprağa ekildiğinde, çekirdeğin henüz üzerinde sapın, dalların ve meyvelerin büyüyeceği bir kökü yoktur; ama çekirdeğin gücü dünyanın özünü kendine çeker; ve her ikisinden de, yani. Çekirdeğin ve toprağın gücüyle kök, sonra sap ve yine çok çeşitli meyveler yetişir.

16. Benzeri de burada anlaşılmalıdır. İlahi kutsal ens doğanın değildir; ama ruh doğanıdır. Şimdi, eğer ilahi ens tezahür ettirilecekse, o zaman bu, doğal bir öz (ya da araç) aracılığıyla yapılmalıdır ki burada görünmez olan, görünür bir öze dönüşebilir.

17. İbrahim'in aldığı ilahi imanin ensi, görünmez bir manevi özelliğe sahipti; aynı şey, kutsal ışığın doğal ens'inin ve ruhun ateşli doğal ens'inin tek bir özde çalışabileceği ve meyve verebileceği bir çalışma hayatı için kendisini insan doğası aracılığıyla görünür, maddi, yaratıcı ve doğal bir öze tanıtmayı arzuluyordu. 1 Çünkü Ademsel doğa, kendi içinde kaybolan kutsal ens'ten ortaya çıkmıştır; ve şimdi buradaydı

Birliğin zemini veya temeli. Ve toprağın ens'i ile çekirdeğin ens'i bir ens'e dönüştüğünde, çekirdekdeki gücün toprağın enleri ile karıştığı ve daha sonra kabuğunu ve kabuğunu bıraktığı yerdeki çekirdekte olduğu gibi, böylece, aynı şekilde anlaşılması gereken de buradadır.

1 Tek bir madde veya cisimde.

18. İbrahim, gerekçesinin dayandığı ilahi inancın ensini aldı. Ama onun yaşamının doğası henüz onu kendi gücüne ve kuvvetine kavuşturmamıştı, çünkü ilahi öz kendisini doğanın kendi gücüne teslim etmez: aslında o kendisini doğanın özüne verir, ancak ilahi arzu eğilmez ve eğilmez. kendini doğanın kendi iradesine bıraksın, böylece doğa üstünlüğe sahip olsun: toprağa ekilen mısırdaki bunun bir benzerini görüyoruz.

19. Dünyevi doğa kendi gücüyle başka bir mısır üretemez; mısırların enlerini kendine çekse de; yine de yalnızca bir sap çıkarır; Mısırın ensleri bu sapta büyür, çiçek açar ve tekrar mısıra dönüşür; burada dünyasal doğa, ensleriyle birlikte yalnızca bir hizmetkar olmalıdır.

20. Ve dünyanın dünyevi doğası, çocuğunu her zaman ilk olarak büyümede gözle görülür şekilde gösterdiğinden ve mısırın ensleri orada kendini gizlediğinden; Benzer bir durum burada İbrahim tarafından da anlaşılmalıdır. İbrahim'deki Adem doğası ilk olarak meyvesiyle kendini gösterdi ve o da İsmail'di; ama ilahi ens hâlâ onun doğasında saklıydı ve İshak'la birlikte ortaya çıktı; ve İshak sayesinde dünyevi ve aynı zamanda göksel doğa, tek bir tohumda da olsa yeniden birlikte ortaya çıktı.

21. Ancak saptaki dünyevi ensler ve iç topraktaki mısır ensleri birbirleriyle ve birlikte büyürler ve yine de her biri kendi meyvesini verir, yani. toprak, sap ve mısır konağı, mısır veya çekirdek, çiçekler ve meyveler, ama yine de biri olmadan diğeri öze varamaz: burada da benzerleri anlaşılmalıdır.

22. İbrahim, Tanrı'nın mısırını ektiği tarlaydı; İsmail köktü, yani. ilk doğum; İshak, Tanrı'nın tohumundan büyüyen meyveydi (lütfun enlerinden anlayın); ve İsmail, Baba'nın mülkünden doğanın en'lerinden büyüdü. çünkü lütuf enleri kendisini doğanın enlerine bırakmıştı. Şimdi her biri kendi figürünü ortaya koydu: İsmail'le birlikte doğanın krallığı ve İshak'la birlikte lütuf krallığı [temsili ediliyordu]. İshak, inanç alanından çıkan bir daldı; yani. İsa'nın çizgisinde; ve ondan Yakub geldi, yani. dal yayılıyor ve birçok dalı ve dalı olan bir ağaca dönüşüyor.

23. Yakup'un büyüyen bahara ulaştığını anlamamız gerekmiyor

yalnızca lütuf krallığından ileri; Çünkü İsmail ve Esav'ın içinde yer aldığı doğa krallığı, aynı zamanda yaratık açısından da onun zeminiydi, ancak inancın ens'i kendisini oraya vermiş, doğayı renklendirmiş ve onun gücünü geliştirmişti; Doğada Tanrı'nın Antlaşması'nın çizgisi.

1 Çekirdekler, tohumlar.

24. Nasıl ki sap üzerindeki bir çiçek, sap ve kökten çok daha saf bir süptil özelliğe sahiptir; ve çiçekten ilk olarak meyve ve yeni bir tohum ortaya çıktığı için, yani. ince enslerden; aynı şekilde İsrail krallığının çiçeği ilk kez Yakup'ta ortaya çıktı; ve artık İsmail ve İshak'ta anlaşıldığı gibi bölünme değil, her iki krallık bir arada, yani. doğanın krallığı ve lütuf krallığı, artık her krallık kendi başına veya ayrı ayrı değil; ama yeni yenilenme türünde, Tanrı'nın sevgisiyle kendisini nasıl yeniden insana verdiğini gösteren, yani. doğanın krallığına ve onun gücü aracılığıyla Yılan'ın (şeytan tarafından doğanın krallığına ekilen) kötü ens'lerinin nasıl kırılıp öldürülmesi gerektiği.

25. Bu nedenle Tanrı Yakup'u, İsrail'i, yani. birçok dal ve daldan oluşan, gelişen, yayılan bir ağaç; veya Yüce Dil'deki kelimenin oluşumundan anlaşıldığı gibi, Cennet'in yeşermesi veya taze bir baharı. Ben'in kendisini köke, yeni bir merkeze verdiği ve Ahit Sözünün İSA ismiyle anlaşıldığı kökten güçlü bir şekilde ortaya çıktığı yer. Bunun için Ben, Unius'un karakteriyim, yani. Adem'in Ben'den ayrıldığında kaybettiği ilahi tüpteki ebedi Bir'in, yani. Tanrı'nın tek iradesinden çıkıp, beş duyuda iyiyi ve kötüyü denemek, kanıtlamak ve tatmak için uyumsuzluk, eşitsizlik ve uyumsuzluk içinde nefse ve niteliklerin çeşitli çokluğuna girdi.

26. Bu, Ademsal insan ağacının bölünmüş, yırtılmış ve parçalanmış özelliklerine yeniden lütuf getirdim; ve Adem ağacının içinden ve onunla birlikte ortaya çıktı; ve bu nedenle onun adı İsrail'di; bu tür dalların sayısı ve gücü çok fazladır ve bunların hepsi yeni tentürde yeşerir ve büyür. Burada aynı zamanda yozlaşmış doğanın ensleri de başından beri büyümüş; tıpkı güneşin ve yerin gücünün ağacın meyvesinde birlikte çalışıp büyümesi ve meyve olgunlaşınca ve başka bir meyve için yeni bir çekirdek oluşup o da olgunlaşınca kadar her zaman birbiriyle yarış halinde olması gibi. ağaç meyveyi bırakır ve yeni çekirdeği başka bir genç ağaca eker.

27. Rahimdeki Esav ve Yakup'la çekişme ve mücadele de bu doğa ve tarzda ortaya çıktı; Yılanın ensindeki yozlaşmış doğanın reddedilmesi ve bir kenara atılması gerektiğini belirtmek için; ağacın olgun meyvesini bırakması ve [kendi benzerini çoğaltmak için] yalnızca çekirdeği arzulanması gibi: Mesih'in ens'i Yakup'ta kendini harekete geçirdiğinde ve ardından çekişme ve düşmanlık ortaya çıktığında da buradaydı. Çünkü Mesih'in sonları hüküm sürmeli; ve

Yılanın ensindeki gazap da hüküm sürecektir; ve dolayısıyla egemenlik ve krallık hakkındaki yarışma ortaya çıktı. İsa'nın enleri Yakup'ta yükseldi ve Esav'da Yılanın enslerinin özünün başını yaraladı ve hatta Yılan İsa'yı topuğundan soktu ve böylece her iki çocuk da birlikte çabaladılar ve mücadele ettiler. rahim.

28. Esav'ın tamamen Yılanın ensinden çıktığını anlamayacağız. HAYIR; o, babası İshak ve İbrahim'den gelen doğru Adamik doğaya sahipti; yalnızca, Tanrı burada insanda zehirlenmiş olan doğa krallığının figürünü ortaya koydu ve sonra aynı zamanda lütf krallığının figürünü de [ortaya koydu]; doğal insanın kendi kötü iradesinden vazgeçmesi ve bununla birlikte kendisini tamamen lütf krallığına kaptırması ve teslim etmesi gerektiğini gösteriyor. Ve burada Esav'da temsil edilen şekil, kötü Adamik adamın [Tanrı'nın gözünde, Tanrı'nın krallığı için yararlı olmadığını, ancak] Tanrı'dan uzaklaştırıldığını ve reddedildiğini ve Tanrı tarafından reddedildiğini göstermekti. bu insan, doğal benlik hakkından tamamen vazgeçmeli ve kendisini tamamen Tanrı'nın iradesine teslim etmelidir.

1 Yakup'un kötü doğası da Esav'inki gibi Tanrı'yı reddetmişti; yalnızca figür Esav'da belirlenmişti; Babel'in yanlış bir şekilde öğrettiği gibi, kişisel olarak ve bütünüyle ezelden beri lanetlenmeye mahkum olduğundan değil.

Elli Dördüncü Bölüm

Kıtlık nedeniyle İshak, Filistinlilerin Kralı
Abimelek'in yanına nasıl gitti?
Gerar; Ve Rab ona orada nasıl göründü ve ona
orada kalmasını emretti ve orada Babasının
onunla olan Antlaşmasını nasıl yeniledi: bunun
anlamı,
Manevi Şekil I

1 Orgeneral xxvi.

1. Yaratılış kitabının yirmi altıncı bölümü, İshak'ı ilgilendiren tarihi daha ayrıntılı olarak anlatır; Tanrı'nın ona nasıl harika bir şekilde rehberlik ettiğini ve babası İbrahim'in onunla olan antlaşmasını nasıl yenilediğini ve onu ve karısını koruyup kutsadığını. Tanrı'nın Antlaşması'ndaki lütf krallığının artık onda tezahür ettiğini görünce, Tanrı'nın kutsaması artık doğanın krallığı aracılığıyla amacına uygun olarak etkili bir şekilde ortaya çıktı.

2. Ve tam tersine, şeytan bu kutsamanın tam bir öfkeli düşmanıydı ve doğanın krallığını İshak'ta ve eşi Rebecca'da (yılanın henüz içinde) elemeyi ve araştırmayı arzuluyordu.

Kral Abimelech'in şehveti sayesinde ens dünyevi bedende yatıyordu.

3. Ve bu yine Cennetteki Adem'in ve aynı zamanda yeni dirilişteki Mesih'in bir figürüdür; Adem'in Kral Abimelek'in ülkesine, yani garip bir krallığa nasıl gittiğini gösteriyor. karısını reddettiği dört elemente, yani. şehvetini hayvani mülkiyete dahil etmesiyle, onun içindeki cennetsel üretken kadının matrisiydi.

4. Burada nasıl İshak, karısı yüzünden Kral Abimelech'in önünde hayatından korkmuştu, aynı şekilde Adem de dört elementin ve yıldızların krallığına duyduğu tuhaf şehvetle, aynı şekilde garip olanın önünde de korku içinde duruyordu. kral, yani. bu dünyanın krallığının önünde ve bu dünyanın krallığından korktuğu için göksel doğumunu inkar etti; ve İshak'ın burada Adem figüründe duran karısına yapmayı düşündüğü gibi, tuhaf şehvetinde ona daha iyi davranabilmek için sonsuz iradesini bu dünyanın kralına verdi.

5. İlahi hayal gücünün İshak'ta hangi figürü temsil ettiği ve yeni doğuşun Antlaşması'yla birlikte belirlediği figür, yani. vaat ettiği gerçek, garip kralın huzurunda lütfunun çocuklarına nasıl liderlik edeceği ve rehberlik edeceği. bu dünyanın krallığında; ve onları bu kralın şehvet ve arzularından koruyacak ve bu kralı gücüyle ele geçirecek ve onun şehvet ve arzusunu değiştirecekti. Yıldızların ve dört unsurun şehveti, esas arzusunun başka bir iradesine dönüşür. Öyle ki, astrumun etten ve kemikten keskin ve sert gücü bir barış antlaşmasına dönüşsün ve bu antlaşmada lütf çocuklarına zarar vermesin; ama bu onların bereket ve meyve vermesine hizmet etmelidir, böylece büyük ölçüde büyüyebilirler, tıpkı burada İshak ve Kral Abimelek'in etrafının sadece Tanrı'nın bereketiyle çevrili olduğu gibi; Mal ve hayvan varlığı o kadar arttı ki, Kral Abimelek onun kendisine göre fazla kudretli ve kudretli olacağını düşündü ve bu nedenle ona ülkesinden çıkmasını emretti.

6. Doğa krallığında yeni doğuşun figürü olan; eğer içsel manevi insan ilahi güçle doğanın krallığını aşarsa veya onu aşarsa, o zaman dünyanın ruhunda etten ve kandan oluşan dışsal doğanın krallığı2 ondan şiddetle korkar ve hayrete düşer, çünkü o onun gücünü görür ve hisseder. harap olur ve azalır ve dış hayatta kendi varlığını ve uygunluğunu korumak ister.

7. Ve sonra yeni doğuş Antlaşması'ndaki ruhani adam gelir ve Kral Abimelek'i azarlar; dış dünyanın ruhundaki dış yaşam, ilahi düşüncelerin bulunduğu su kuyuları için, yani. yeni adamın hizmetkarları ruhun toprağını kazmışlardı, yani. sonsuz merkezde. Çünkü Abimelech hizmetkarlarıyla birlikte yani. kötü dünyevi düşünceler, hayaller ve duyular onları beden boş tutkusuyla doldurmuştu. Bu ortaya çıkıyor ve

İbrahim'in hizmetkarlarının su kuyularını temsil eder, yani. Abra ham'ın iman arzusu, imanın derinliklerine inmişti; Abimelech'in hizmetkarlarının kuyuları hakkında, yani. bedeninin arzuları uğruna mücadele etti ve onları sürekli olarak [toprakla doldurdu]; İshak'ın hizmetkarları bunu yine İsrail'in köklerinde açarlar ve sonunda bir kuyu kazarlar ve orada canlı su bulurlar; ve orada çadırlarını kurdular; bu Mesih'i çok iyi simgeliyordu; çünkü oraya Beerşeba adını verdiler. bir açlık ya da bir pişmanlık; bu, tövbe etmeyi, parçalanmayı veya dünyevi iradenin pişmanlığını ifade eder. Hangi tövbe hayat suyunun, yani. İsa, ileri doğru akıyor.

1 Önce. 2 Spiritu mundi'de, kozmik ruhta.

8. Yaratılış kitabının yirmi altıncı bölümünün tamamı, doğanın yozlaşmış krallığındaki zavallı düşmüş adamın bir figürüdür; burada nasıl yüzdüğünü, zavallı ruhun nasıl oraya buraya savrulduğunu ve kendisini dışsal şeylerde aradığını gösterir. ve gücünü ve kudretini geliştirmek için çabılıyor, ama yine de orada hiçbir kalıcı yer bulamıyor, bir şeyden diğerine dolaşıyor, önce burada, sonra bunda, yakında başka birinde çalışıyor ve huzur arıyor ama hiçbir şey bulamıyor ; Beerşeba'ya gelinceye kadar, yani. Tanrı'nın önünde alçakgönüllü davranırlar ve sonra Tanrı'nın Antlaşması'ndan diri su pınarı ona fışkırır.

9. Her ne kadar yirmi altıncı bölümün bu metnindeki sözler sadece dışsal şeyleri ele alıyor gibi görünse de, Musa'daki ruhun dış tarih altında doğa krallığının ruhsal bir figürüne gönderme yapmasından veya onunla oynamasından başka bir şey değildir. ve Mesih'in krallığının; çünkü ülkeye gelen büyük bir kıtlıktan söz ediyor ve bu kıtlıktan söz ediyor; bu kıtlık yüzünden İshak, Filistîlerin kralı Abimelek'in Gerar'a indi.

İçsel manevi figür şudur:

10. Tanrı Adem'i yarattığında kıtlığa girdi, yani. ruhun dışsal krallığı değil, içsel krallığı yemesi gereken ayartmaya; ama iradesiyle kendisini dışsal krallığa çevirdiğini görünce kıtlık içinde yaşadı, yani. zahiri dünyanın maddesine duyulan açlıkta; ve bu nedenle Gerar'da Filistîlerin kralı Abimelek'e yöneldi; yani, Tanrı'nın öfkesindeki yozlaşmış krallığa, yani. kafir krala bağlıydı ve ona tabiydi.

11. Ve sonra Rab, İshak'a yaptığı gibi ona da göründü ve şöyle dedi: Mısır'a gitme (yani, seni zavallı, ahlaksız ruh, hayvani şehvetlere kapılma), ama sana söyleyeceğim ülkede kal sen; ve bu topraklarda yabancı ol; yani, Antlaşmamda kalın ve ruhun evinde olmadığı bu et evinde, canla birlikte bir yabancı olun; Ve bak, seninle olacağım ve seni kutsayacağım; çünkü bütün bu ülkeleri sana ve senin soyuna vereceğim ve

baban İbrahim'e verdiğim yemin (2, 3 ayetler). Yani:

12. Benim isteğimde kararlı kalın, o zaman bu [ömür boyu] sonra size mülkiyet ve mülkiyet için içsel iyi zeminine göre doğanın krallığını vereceğim; ve size yeminimi (yani, düşüşünüzde size söz verdiğim ve İbrahim'in imanına dahil ettiğim İsa Mesih'i) sonsuza kadar yerine getireceğim ve onaylayacağım; ve ben, bu zamanda içinde duracağınız, çalışacağınız, emek vereceğiniz, sıkıntı ve sıkıntı içinde olacağınız doğa krallığında, hatta tohumunuzu gökteki yıldızlar kadar çoğaltacağım; ve tohumuna tüm işlenmiş güçleri ve işleri sonsuz bir mülkiyete ver ve senin tohumun aracılığıyla dünyadaki tüm ulusları kutsayacaktır (ayet 4). Yani :

13. Tüm uluslar, (Mesih'te, yani Antlaşma'nın amacı ve sınırında, doğanızın ve yaratılışınızın krallığında açıkça ortaya çıkacak ve içinde insan haline gelecek olan) imanınız aracılığıyla, yani. Adem ağacının tamamı kutsanacak; ve bu nedenle İbrahim benim sözümü dinlediği ve emirlerime, emirlerime, yollarıma ve yasalarıma uyduğu için (ayet 5). Yani İbrahim benim çalışma sözümü ruhunun arzusuna aldı ve işleyişinde benim sesime itaat etti; hangi ilahi işlem emir, yasa ve biçimdir. Bu işlem sonucunda Tanrı İbrahim'e sünnet yoluyla Mesih'in krallığının figürünü de gösterdi; böylece aynı şey günahı ve kibri de ortadan kaldıracaktı; Tanrı'nın görevine, Antlaşmadaki yasaya ve kanununa verdiği isim.

14. Musa'nın ruhu şimdi bu figürün ilişkisinde daha da ileri gidiyor ve Kral Abimelech'in dış tarihi altında Abimelech'in hizmetkarları ile İshak'ın hizmetkarlarının su kuyuları hakkında nasıl çekiştiklerini ve İbrahim'in ve İshak'ın hizmetkarlarının kuyuları nasıl kazdıklarını ifade ediyor. Filistlilerin kıskançlığı ve düşmanlığı nedeniyle kuyular sürekli olarak kapatılan su kuyuları (vv. 1821). Hangi figürle ruh gizlice azizlerin çocuklarının nasıl olduğunu ifade eder, yani. Atalar İbrahim ve İshak, her zaman Antlaşma'daki yaşamın kaynağı için iman ens'lerini kazdılar ve aynı zamanda Mesih'in bilgisini de elde ettiler.

15. Ancak bu kuyular, Mesih'in vaadini imanla anlayıp ona tutunana kadar, Tanrı'nın öfkesi ve dünyevi akılları nedeniyle şeytan tarafından sürekli olarak kapatıldı ve karartıldı. Ve sonra bir kuyu kazdığımızı ve yaşam suyunu bulduğumuzu söylediler; İshak buna Şebah adını verdi ve orada Şabat'ı ima ediyor, İsa da hemen söylediği gibi buranın Beerşeba olarak adlandırıldığını söylüyor (ayetler 32, 33), yani. insanın malında şeytanın öfke ve hasetinin kırılması ve kırılması; Şabat'ı belirtmek için, Mesih, yani. ruhsal kaynağa gerçekte Beerşeba denir, yani. Şabat'ın kendisini ölümle tanıştırdığı ve ölüm aracılığıyla yaşam pınarını ortaya çıkardığı ölümün pişmanlığı.

1 Metin, Saba.

16. Tanrı'nın Antlaşması'nın çocukları hangi çeşmede çadırlarını kurdular ve aynı çeşme insanlıkta açılıp Mesih'in kanı ve ölümünden dışarı akıncaya kadar vaadi beklediler; Zavallı ruh bundan içti ve böylece sonsuz Şabat'a getirildi, burada kefaretle kurtarıldı ve Filistlilerin çekişmesinden kurtuldu. Tanrının ve şeytanın öfkesinin çekişmesinden. Bu metindeki tarihin Yüksek Dilde açıkça bu kadar çok şey ifade ettiği gibi; Musa'nın ruhunun bu şekilde temsil ettiği ve bu figürün tanımıyla oynadığı görülüyor.

17. Aslında Eski Ahit'in tamamı Yeni'nin bir figürü olduğundan ve Yeni, geleceğin ebedi dünyasının bir figürü olduğundan, burada figür ilahi güçte duracak ve Tanrı'nın ruhu sonsuzlukta onun harika eylemleriyle oynayacaktır; İnsanı da bu amaçla yarattı ve onun sesinin gücüne ilham verdi. diri sözü ona aktarsın ki, sonsuz Ruh'un onunla oynayacağı ve harikalar yaratacağı, ebedi Söz'ün bir sureti olsun; Öyle ki sonsuz bilgelikte sevinç ve bilgi olsun.

18. Şimdi, Musa'nın ruhu, bir tarih içerisinde Adem ve Mesih'in figürüne işaret ettiği gibi, devam eder ve zavallı ruhun ne arzu içinde olduğunu göstererek, bu zamanda Tanrı'nın çocukları ile işlerin nasıl gitmesi gerektiğini daha da anlatır. et ve kan esaret altında yatıyor ve burada İshak ve Rebecca gibi sürekli olarak sinirleniyor ve işkence görüyor. Metin şöyle diyor: Esav kırk yaşındayken, Hititli Beer'i'nin kızı Yudit'i ve Hititli Elon'un kızı Bashemath'ı eş olarak aldı; bu, İshak ve Rebeka için büyük bir üzüntü kaynağıydı (vv. 34, 35) . Ve burada artık bu eşlerden ya da

çocuklarından söz etmiyor; bunun bir figür olduğunu belirtmek, bununla başka bir şeyi ima etmek; bu mantık çok garip görünüyor ve Tanrı'nın, oğlu Esav aracılığıyla iki kötü kadının kutsal İshak'la birlikte olmasına izin vermesine hayret ediyor; Kendisi ve güzel, kutlu Rebecca'nın birlikte sıkıntı, sıkıntı ve muhalefet içinde yaşaması gerekiyor: Musa'nın ruhu, figürünü o kadar gizlice ortaya koyuyor ki, bunda akıl bile kör olmalı.

1 Veya sözlü olarak.

Manevi figür şu şekildedir:

19. Esav'ın ya da İshak'ın, Esav'ın doğumundan sonraki kırk yaşı, Adem'in ve Havva'sının, erkek ve kadinken, ancak ikisi de cennette ayartılma altında kırk gün kalmadıklarını gösterir. ya da proba ve güzel Havva'sıyla sevinç yaşadı, yani. kendi içindeki dişi 2 özelliğiyle:

2 Ya da kadınsı.

20. Ama Abimelech, yani. bu dünyanın kralı şehvetini bu güzel dişi gül bahçesine sokmuştu, yani. Venüs'ün tentürüne; Adem'deki kutsal sevgi yaşamını anlayın; ve ruhun doğasının merkezini harekete geçirdi, bunun üzerine Adem, mülkünde kendisine iki eş daha alma arzusu ve özlemi duymaya başladı; dört unsurdan hayvani özelliğe göre hayvani eş; ve takımyıldızından [veya bu dünyanın astrumundan] astral [yıldız veya yıldızlı] eş; Adem'in şehvetinden dolayı eş olarak aldığı kadın mülkünde hangi kötü kadın uyandı? Esav'ın, yalnızca zihinsel acıya ve kendisine ve kadın haklarına yönelik içler acısı bir şaşkınlığa neden olduğu küçümseyen ve alaycı eşlere yaptığı gibi: ve biz gerçekten de hala aynı acıyı çekiyoruz ve buna katlanıyoruz ve zamanımızı onlarla sefalet içinde harcamak zorundayız. ve ağıt.

1 Ya da kadınsı.

21. Ayrıca bu rakam, İsrail'in çölde man yedikleri ve yabancı bir kralın yönetimi altında Rebeka ile birlikte sevindikleri kırk yılını ifade eder; bu dünyanın krallığında yaşadıkları ve yine de ilahi kolda yönlendirildikleri, korundukları ve beslendikleri yer; ve bu nedenle, İshak'ın kral Abimelek'in yönetimi altında olduğu gibi, onlar da dünyanın önünde büyüdüler. Ve kırk yıl sonra İsrail çadırlarını Beerşeba'ya kurduğunda, yani. vaat edilen topraklarda yine de bu iki karısını bedensel şehvetleriyle kendilerine aldılar; bu onların yüreğini acıttı, bu yüzden iki eşin uğruna Tanrı tarafından şiddetle cezalandırıldılar ve sonunda onların iyiliği için Beerşeba'dan kovuldular.

22. Üçüncüsü, bu figür, Adem'in yerine çölde Mesih'in zorlu mücadelesini ifade eder; burada insanlığımız içindeki Mesih, (adem'de garip oğlu veya iradesi aracılığıyla tezahür eden) bu iki karısını göksel özüne götürmüş ve acı çekmiştir. kırk gün aç kalacaklar, böylece istifa edip arzularını ilahi öze teslim edecekler ve ilahi kudret helvası yemeyi öğrenecekler. Yıldızlardan ve dört elementten gelen bu dünyevi arzunun, Mesih'in ölümüyle kırılması ve sona ermesi gerektiğini belirtmek için.

23. Dördüncüsü, Mesih'in mezardaki kırk saatini, insan mülkünde huzursuzluk yaratan bu iki eşin yeniden tek bir ebedi eşe, yani. gerçek Rebecca'ya ve Havva'sından önce Adem'de olan doğru Ademsal Havva'ya.

24. Beşinci olarak, Mesih'in dirilişinden sonraki kırk gününe, Adem ve Esav'ın iki karısının yeniden erkeksi bir bakireye dönüştürüldüğü zamana işaret eder; bu bakire, yani. Erkek ve kadın mülkümüzdeki Mesih, Adem'in yargılandığı Cennette kırk gün boyunca haklı olarak öne çıktı; ve bu nedenle kendisini ilahi kudretle, bir yargıç olarak kovulmuş Lucifer'in kraliyet tahtına oturttu; ve tek bir bekaretteki bu iki eş ve tek bir kişi ya da görüntüyle, adamın sefaletinin nedeni olarak onu yönetecekti; çünkü o, bunun en büyük sebebiydi.

Adem yani. Tanrı'nın sureti, yeni vasiyetnamenin oğlu tarafından ortaya çıktı, ancak bekaretinde iki eş vardı.

1 Yani. Lucifer.

25. Musa ve Esdras'taki ruh, mistik ve gizli bir şekilde, dışsal bir figür altında bunu ima ederek, daha sonra nasıl düşeceğini göstermektedir. Mantiğin bize inanmayacağı çok muhtemel olmasına rağmen, biz bunu umursamıyoruz ve bunun pek de önemi yok; zira bunu sırf bunun için değil, anlayışlı çocukların hatırına açıkladık. Ancak hangi görüşü yazdığımızı çok iyi biliyoruz [Musa'nın bu kısa ilahi tarihinin işaret ettiği büyük sırlara dair bazı bakışları hangi ruhun aydınlığı ve bilgisinden not ettiğimizi biliyoruz].

Elli Beşinci Bölüm

İshak'ın, Yakup yaşlandığında ve ölmeye hazır olduğunda farkında olmadan kutsamasından ne anlamamız gerektiğini gösteriyor [Yar. xxvii.]

BÜYÜK GİZEMLERİN KAPILARI TÜM KUTSAL KİTABIN

1. Akıl Yaratılış kitabının yirmi yedinci bölümünün bu tarihini okuduğunda, aynı konuda iki yönlü bir tahminde bulunur: Sanki Rebecca [yalnızca] Yakup'u Esav'dan daha çok seviyormuş ve bu nedenle babasının onayını almak için onu ustalikle getirmiş gibi; ve yine bunun gerçekten de Tanrı'nın takdiri ve takdirinden kaynaklandığını, çünkü Esav'ın kutsamaya layık olmadığını ve bu nedenle Esav'ı tamamen kınamayı üstleneceğini, bunun üzerine de kaderini belirlediğini anlar; ama yine de bu harika figürden hiçbir şey anlamıyor.

2. Şimdi, eğer bu figürü doğru bir şekilde anlayacak ve yorumlayacaksak, o zaman burada, Baba Tanrı'nın yerine, tek kutsayan ve aynı zamanda İbrahim'in tohumunda İshak'ı kutsayan ve İshak'ın tekrar vermesi gereken ata İshak'ı figüre koymalıyız. Mutabakat soyundaki soyunu kutsa.

3. Ve Esav, ahlaksız doğanın yerine yerleştirildi, yani. Tanrı'nın öfkesine kapılan insanın mülkündeki yozlaşmış doğanın krallığında.

4. Ve Yakup'u, yeni doğumda, Baba Tanrı'nın ahlaksız Adem'in yerine kutsadığı Mesih'in insanlığına yerleştirdik.

insanlığımızdan bu çizgide yeni bir nesil yetiştirdi.

5. Ve burada Adem'in nasıl kandırıldığını, bereketi ve ilahi birliği kaybettiğini ve dünyevi surette Tanrı tarafından nasıl reddedildiğini görüyoruz; ve ilahi birleşme hakkını nasıl kaybettiğini; Esav burada ilk doğumu ve aynı zamanda bereketi kaybetmişti.

İçsel manevi figür şu şekilde durur:

6. İshak yaşlıydı ve ölmeyi bekliyordu ve İbrahim'in bereketiyle kendisini kutsamak için Esav'ı ilk oğlu olarak adlandırdı ve ona gidip biraz geyik eti almasını ve onu kendisi için hazırlamasını, böylece ondan memnuniyetle yemesini buyurdu. Öyle ki, ruhu tazelensin ve Rab'bin bereketi kendisinde ortaya çıksın ve Esav'ı kutsasın. Ve Esav gitti ve babasının istediğini yaptı, böylece bereketlenebilsin (Yaratılış xxvii. 14). Şekildeki içsel anlayışta bu şu şekildedir:

7. İshak ölmeye hazır olduğunda, Tanrı Baba'nın mülkiyetindeki bereket onun içinde hareket etti ve Ademsal doğanın doğal tohumunu, yani. Esav'daki doğanın krallığı: İshak geyik etinin özlemini çekiyordu, yani. hayvani mülkiyette doğanın krallığından sonra, yani. İlk yaratılışla ilgili olarak, ahlaksız Adamik adamdan sonra.

8. Çünkü Baba'nın bereketi, Esav'ın yerine geçtiği Adem'in üzerine yağacaktı; ancak göksel ens ilk Adem'de tükenmişti ve bu nedenle doğal insana yardım edilemeyebilirdi ve çare yalnızca bir kutsamayla öldü; ama ciddi bir ciddiyet daha olmalı: Nimet bir maddeye dönüşmeli, yani. insan, doğanın krallığında; Doğa krallığının kendi gücü ve kudretiyle buna muktedir olmadığı [önemli bir kutsama]: burada olduğu gibi, Esav da kendi doğa krallığında Baba'nın kutsamasına muktedir değildi.

9. Çünkü insan doğasının krallığı o kadar zehirlenmişti ki yok edilmesi gerekiyordu; bu nedenle Baba Tanrı'nın kutsaması kadının tentürüne yöneldi, yani. Adem'in dışı tentürünü anlayın, ışığın tentürünü anlayın. Çünkü Adem'deki ateşli tentür gazapta uyandı. karanlığın krallığında ve dünyevi bir görüntüye dönüştürüldü; ve burada göksel yutuldu ve utandırıldı. Şimdi, bereket, göklerde kaybolan bu görüntüye yardım etmek için gelecekti, böylece bereketle yeniden canlanabilecekti; ve böylece onu birleştiren doğanın krallığı kutsanmalı, renklendirilmeli ve yeniden canlandırılmalıdır.

10. Sonra İbrahim'in ve İshak'ın soyunda iki soyun ortaya çıktığını görünce: İsmail ve Esav'da, sağdaki ahlaksız Adem imajı ve İshak ve Yakup'ta, özgürce verilen lütuftaki Antlaşma çizgisi, İshak'ta tezahür eden Baba Tanrı'nın kutsaması, Yakup'a yöneldi, yani. Tanrı'nın meshettiği Mesih'in soyunda; ilk doğan Esav'ı yeniden meshetmesi gerektiğini söyledi.

the

ilk Adamical ahlaksız adam; çünkü ilk Adem, yaratılıştaki ilahi Söz'den kendisine verilen ilk doğumunu kaybetmişti ve artık kendi merkezinden kutsanamayacaktı.

11. Çünkü ruhun iradesi, ilahi kutsallığın ebedi Sözü'nden kopmuş ve kendisini ilk İlkenin, yani. sonsuz doğanın gazabına, konuşan sözün bölünmesine, yani. muhalefete ve çekişmeli karşıtlığa. İshak da Esav'ı çekişme sözüyle kutsadı ve ona kutsama sırasında şöyle dedi: kılıcınla yaşayacaksın ve kardeşinin boyunduruğunu boynundan kıracaksın. Bu, içindeki ahlaksız tabiatın artık Tanrı'nın öfkesinin hizmetkarı haline geldiğini ve Adem'in can malları üzerinde başlattığı mücadeleye artık katlanması ve yönetmesi ve onun hizmetkarı olması gerektiğini işaret ediyor.

12. Ancak İshak'ın bu şeyi anlamaması ve Esav'ı Antlaşmanın kutsamasıyla kutsaması ve ona Siyon'daki asayı vermiş olması, bize İshak'ın ve Tanrı'nın tüm kutsal çocuklarının (doğmuş olmalarına rağmen) Yine Antlaşma çizgisinde yeni doğuşun ve onun içinde yer almanın), Tanrı'nın Krallığının işlediği ve iktidarda olduğu özlerinin içsel temelini kavrayıp anlamayın; öz irade. Ama Tanrı, Tanrı'nın yerinin bu iç zeminini dilediği gibi çevirir; ve ruh, [Tanrının] ne yaptığını görmelidir; tıpkı burada İshak'ın Rab'bin kendisi tarafından kutsadığı şeyi görmesi gerektiği gibi.

13. Çünkü İshak Esav'a şöyle dedi: Ona yemeyi sevdiği lezzetli et hazırlamalı; ve sonra ruhu onu kutsayacaktır (ayet 4). Ama şimdi bu kutsama, Mesih'in ortaya çıkacağı Antlaşma çizgisinde duruyordu; nefsin kudretinde değil, Allah'ın kudretinde. Çünkü İshak'ın ve Adem'in tüm çocuklarının ruhu, ruhun köküyle birlikte, henüz Tanrı'nın öfkesinin bandındaydı; bu öfke, bu içsel lütuf çizgisinin Mesih'in ölümünde yok edilmesi ve onu tamamen Tanrı'nın Öfkesi ile bütünleştirmesi ve birleştirmesi gerekirdi. Koyun hattı
nant.

14. Bu nedenle İshak'taki ruhun iradesi, bu Antlaşma soyunun bereketini yaymamalı ve onu ruh benzeri doğanın krallığına, yani. ilk doğan Esav'a ve ilk Adem'e; çünkü yıkımın nedeni ruhtu: Ateşin tentürü yeni erdemin gücünü ve kuvvetini alamadı, çünkü onun gücünün kırılması gerekiyordu. aynı şekilde kendisi gibi olan gururlu Lucifer; ama ışığın tentürü (ateşin kudreti ona karanlık dünyevilik kattığında Adem'de kaybolan), bu Anlaşma'nın çizgisinde söylenmiş ve vaat edilmiş, birleştirilmiş lütuf Sözü'nün gücünde yeniden ortaya çıkan tentür, aynı kudrete ve kudrete sahipti. nimetten.

1 Ya da ruhun.

15. Kadının tohumu yani. Işığın tentürü ve erdemi, ateşli Yılanın kafasını zedelemeli ve ruhun ateşli kudretini uysal bir aşk ateşine dönüştürmelidir. Ateşli ruhun iradesi tamamen dönüştürülmeli ve uysallığa dönüştürülmelidir.

16. Bu kaybolduğunda ışığın tentürü Adem'den kadına getirildi. Havva'ya, Adem'deyken onun özel sevgisinin güzel Cennetsel gül bahçesiydi, burada Tanrı kendini gösteriyordu ve şimdi yeni doğumun figürü İshak'ın, dolayısıyla da karısının kutsaması ile temsil ediliyordu. kutsanmış Rebecca, aynı zamanda Antlaşma safında yer alan biri olarak gelmeli; ve İsa'nın doğru figürünü ortaya koydu, yani. Yakup, kutsama yerinde. Mesih'in bu Antlaşma'nın soyunda kadının tohumunda tezahür etmesi gerektiğini belirtmek için, yani. ışığın ve suyun tentüründe ve ruhun doğasını ışığın gücünden alın ki, ruhun ateşli doğasını yönetebilsin ve onu ışığın gücüne dönüştürebilsin.

17. İshak'ın karısı Rebeka, bu yerde, Mesih'i doğuran Meryem Ana'nın bir figürüydü; Esav'ı ve tüm Adem çocuklarını kutsaması gereken Tanrı'nın kutsanmışları. Ve Rebecca'nın onu bu şekilde taşıması Rab tarafından öyle emredildi, çünkü o, bereketin, yani. İsrail'in asası Yakup'a dayandı.

18. Siyon'daki asanın kadının tohumunda yattığını görmek için, yani. bekaret döneminde de aynı asa kadının tohumunda da harekete geçmişti; Öyle ki, bir kadın, Antlaşma soyunu Baba Tanrı'nın kutsadığı İshak'a getirmelidir; ve adamın iradesi, yani. ruhun doğal ateş iradesi arkaya gelmeli ve Tanrı'nın harikalarına hizmet etmeli ve Tanrı'nın ona ne yaptığını görmelidir.

19. Ancak Rebecca'nın, sanki Yakup'u Esav'dan çok daha fazla seviyormuş gibi, Yakup'a Esav'ın bereketini alması talimatını vermesi ve ona görev vermesi bir aldatmaca veya kurnazlık gibi görünüyor, bunda aklın gözleri kördür: çünkü şeytanın kurnazlığı sayesinde lanet dünyaya geldi; ve aşktaki ilahi kurnazlık aracılığıyla ölümün ve cehennemin yok oluşu ruha yeniden geldi: ilahi kurnazlık şeytanın kurnazlığını öldürdü.

20. Bunu doğru anlayın: Tüm kurnazlıklar lubetten veya arzudan kaynaklanır. Şeytanın kurnazlığı sahte şehvetten ya da şehvetten doğmuştu: tıpkı bilge Tanrı'nın lubet'i tekrar kadının tohumuna (şeytanın şehvetini ima ettiği göksel matrisin içine) geldi ve şeytanın şehvetini yok etti.

21. Yakup'un bereketini elde etmesi, tamamen akla ve aklın iradesine aykırı olarak Tanrı'dandı. Çünkü o Mesih'in suretinde duruyordu ve Esav da ahlaksız Adem'in suretinde duruyordu.

22. Bu nedenle Esav kıllı veya kaba bir adamdı; bu, Adem'in sonbaharda şehvet yoluyla uyandırdığı canavarca hayvani mülkiyeti simgeliyordu. Şimdi Adem'in şehveti somut hale gelince, beden kaba ve hayvani bir hale geldi. Böylece hayvani kısım göksel kısmı kendi içinde yuttu; ve ölüm bedende açıkça görüldü. Ve burada bu şekilde nasıl olması gerektiğinin çok açık bir şekilde ifade edildiğini görüyoruz.

23. İshak, Esav'daki hayvan adamı kutsadı, ancak Tanrı bunu yapmadı: İlahi bereket Mesih'e aitti. Ancak ahlaksız Adem, Mesih, Adem'in giydiği bu sağlam hayvan derisini (veya biçimini) almadıkça, Tanrı'nın bereketini almaya muktedir olamazdı; burada olduğu gibi, Yakup'un üzerinde kıllı, canavara benzer bir deri bulunmadıkça kutsanamazdı.

24. Baba Tanrı, üstlendiği insanlığımızla ilgili Mesih'le yaptığı Antlaşmada bizim sefaletimizi önüne koydu; Çünkü Mesih insanlığımıza girmeli, kıllı biçimimizle yürümeli ve hayvani mülkün ölümümüzü yok etmelidir; yazıldığı gibi, hastalığımızı O üstlendi; ve kederimizi kendi üzerine yükledi (Yeşaya lliii.

4; Matta viii. 17; I Pet. ii. 24).

25. Çünkü İshak, oğlu Yakup'u kıllı derisiyle yakalayıp onun bereketin ait olduğu ilk oğlu olup olmadığını hissettiğinde, Baba Tanrı da Oğlu Mesih'in özüne ulaştı ve O'nun insanlığının olup olmadığını hissetti. Mesih, Adem'de yaratılan ilk görüntüydü; Zeytin Dağı'nda, İşaya'nın açıkça söylediği gibi, kanlı terler döktüğü için acı onu ele geçirdiğinde, bizim kederimizi O'na yükledi.

26. Ve İshak, dışarıdan Yakup'un üzerinde yalnızca Esav'ın derisini bulduğunda ve içten Yakup'un sesini işittiğinde ve yine de sanki Esavmış gibi Esav yerine onu kutsadığında; aynı şekilde Baba Tanrı da bizim sağlam insani özelliğimizi Mesih'te buldu ve yine de içten içe Tanrı'nın sesinin kendisinde çınladığını duydu; ilahi göksel ens'in onun varsayılan insanlığının altında olduğunu. Bu nedenle Ürdün'deki Vaftizinde de insanlığımızı kutsadığında sesi ona dayandı ve şöyle dedi: Bu benim sevgili oğlum, onu dinleyin.

27. Aynı şekilde İshak da kıllı derisinin arasından Yakup'un sesini duydu ve onun Esav olmadığını anladı; ama onun kutsaması içindeki ruh yine de ona zorla geçmişti; çünkü o, Ahit'in temel dayanağını onda kanıtladı; yani. yeni insanlığın çizgisi. Çünkü şöyle dedi: Ses Yakup'un sesidir, ancak eller Esav'ın elleridir (ayet 22). Burada ruh, Yakup'ta ve Tanrı'nın etten ve kemikten olan tüm çocuklarında, Tanrı'nın bakmadığı kıllı derisiyle ilk ahlaksız, hayvani Adamik adamın bile bulunduğunu ima eder; ama yalnızca Tanrı ile tek ruh olan ilahi ses,

içsel ruhlu insanın içinde yaşar.

28. Ve sonra bu şekilde, kendimizle gurur duyduğumuz ve Tanrı'nın önünde dini gösteriler yaptığımız canavarımızın etten ve kandan oluşan derisinin yalnızca bir aldatmaca olduğunu görüyoruz; Tıpkı bu canavarın postuna bürünmüş Yakup'un babasının önünde bir aldatıcı gibi durması ve canavarın derisiyle babasını kör etmesi gibi. Aynı şekilde dünyevi insan da hayvani mülküyle Tanrı'nın huzuruna gelir ve Tanrı'nın bereketini ister: ancak Yakup'un bereketine sahip olmadığı sürece bunu elde edemez. Bu canavarın derisinin altındaki İsa'nın sesi.

29. Çünkü, eğer Yakup bu canavarın derisi altında pürüzsüz ve saf olduğu gibi, eğer Tanrı'nın üzerimize ışık verip dinlenmesini istiyorsak, biz de bu canavarın derisinin altındaki içsel zeminimizde¹ pürüzsüz, saf ve kutsal olmalıyız. Çünkü bu şekilde, bereketin miras hakkıyla sahip olduğu ilk doğan olmasına rağmen, doğası gereği sert, kıllı bir canavar derisine sahip olan Esav'a bereket verilmeyeceğini çok iyi görüyoruz. Çünkü ilk insan doğası gereği bozulmuş ve Tanrı'nın mirasını kaybetmişti. Bereket ve evlatlık mirası yalnızca İkinci Yeni Adem'e aittir.

1 Kalpten ve ruhtan.

30. Ayrıca bu şekil, Mesih'teki yeni adamın asayı ve gücü şeytandan ve aynı zamanda günah adamından alması gerektiğini belirtir; ve Yakup'un düşmanlarının efendisi ilan edilmesi gibi, bu kutsama gücüyle onun üzerinde hüküm sürüyor: Bu figür tamamen Mesih'e işaret ediyor.

31. Çünkü Yakub ona garip bir şekil verip garip bir kıyafetle babasının huzuruna çıktığında ve ondan bereket dilediğinde ve onu da elde ettiğinde; yani İsa, yani. Ebedi Söz, ona da tuhaf bir biçim kazandırdı; insanlığımızı kutsamak için Babasının huzuruna getirdi.

32. Ve İshak, oğlu Yakup'u göklerin çiyiyle, yerin yağıyla, mısır ve şarapla kutsadığı gibi (ayet 28); yine de Baba Tanrı insanlığımızı Mesih'te kutsadı. Çünkü insanlığımız da başlangıçta yeryüzünün limusundandı ve göğün çiyiyle, hatta mısır ve şarapla beslenip büyütüldü; Tanrı, yeniden doğuşu ve ölümlerin yeniden dirilişini kutsadı

Gelmek.

33. Ve İshak, Yakup'u (ayet 29) doğal mülkün kardeşleri üzerinde efendi olarak görevlendirdiğinde; bu nedenle Tanrı, Mesih'in bereketiyle yeni doğuşu, etten ve kemikten Ademsal doğanın efendisi olarak belirlemiştir; öyle ki, Tanrı'nın kutsamasından doğan yeni insan, doğal bedeninin tüm üyelerine hükmetmeli ve onlar da yeni kurallara tabi olmalıdır. Adam.

34. İshak onların arasına lanet koyunca,

Yakup'a lanet okursa lanetlenmeli ve onu kutsayan kişi de kutsanmalıdır (ayet 29); bu yüzden Tanrı, yozlaşmış Adem krallığının üzerine lanet koymuştur; öyle ki, kim Mesih'in kutsaması içinde bulunmazsa, o sonsuza kadar Tanrı'nın laneti altında kalacaktır; ama kim aklını ve iradesini bu Yakup'unkine getirirse, yani. Mesih'in bereketi, sonsuza dek bereketi içinde olmalıdır.

35. Ayrıca bu türde Tanrı'nın çocuklarının durumunun nasıl olduğunu görüyoruz; Çünkü İshak Yakup'u kutsadıktan sonra geyik etyle birlikte Esav geldi ve babası İshak hayrete düşüp şöyle dedi: Neden, sen kimsin (vv. 3033)? Ve bilmeden Yakup'u kutsamış olmasından dolayı dehşete düşmüştü. Bu, Adamik insanın Tanrı'nın yollarının hiçbirinde nasıl hiçbir şey anlamadığının tipik bir örneğidir; ve Tanrı'nın çoğu zaman onu nasıl harika bir şekilde batıl zemine göre yönlendirdiğini ve o, Tanrı yolunda ilerlemesine rağmen, yine de daha çok dış akla baktığını ve çoğu zaman dışsal rasyonel şeylerde, dünyevi düzenlerde ve iyiliklerde tökezlediğini, ve onu şaşırtmaktan korkuyor; ve aklının iradesinin yerine getirilmesini arzuluyordu: Burada olduğu gibi İshak, aklının iradesinin kırıldığını görünce aşırı derecede titredi.

36. Ve burada Tanrı'nın çocuklarının sefaletini ve cehaletini kabul ediyoruz, çünkü akıl kendi egemenliğine girer ve kendisini tamamen Tanrı'ya bırakmaz ve kendi hayal ettiğinden farklı bir yöne gittiğinde şaşkına döner.

37. Ve sonra Tanrı'nın sonunda anlayıştaki ışıyla nasıl ortaya çıktığını ve insana tatmin olması için yolunu gösterdiğini görüyoruz; burada İshak'a yaptığı gibi şöyle dedi; Bu Yakup kutsanmıştır ve o da kutsanmış kalacaktır (ayet 33); İshak şimdilik Tanrı'nın iradesini anlıyordu.

38. Ayrıca bu tarihte Esav'ın babasının önünde bu bereket için nasıl acıklı bir şekilde ağladığını ve babasına şöyle dediğini görüyoruz: Beni de babamı kutsa; tek bir nimetin mi var? bana bir nimet ayırmadın mı? Fakat babası dedi: Onu senin efendin yaptım ve bütün kardeşlerini ona hizmetçi olarak verdim; onu mısır ve şarapla zenginleştirdim. Şimdi sana ne yapayım oğlum (vv. 3437)? Bu, Mesih'in krallığını simgeliyor ve Tanrı'nın onu nasıl doğanın krallığına efendi yaptığını gösteriyor, Mesih'in söylediği gibi: Hem gökte hem de yeryüzünde tüm güç bana babamdan verilmiştir (Mat. xxviii. 18).

39. Ayrıca bu, Esav'daki yozlaşmış Ademsal doğanın ve tüm insanların, öncelikle kendi hakları ve iradeleri doğrultusunda ölmedikçe bereketi alamayacaklarını belirtir: Esav'ın, babası tarafından kutsal bereketle kutsanamayacağı gibi. Çünkü o, doğanın krallığına göre yozlaşmış Adem'in tipiydi; aynı şekilde dünyevi doğa da özü itibarıyla kutsal Ruh'a muktedir olamaz; Pavlus bunun hakkında şunları söyledi: Et ve kan, Tanrı'nın krallığını miras almayacaktır (1 Korintliler xv. 50); toprağa düşmedikçe ve ekilen tahıl gibi ilk rahmine tekrar girmedikçe ve doğasını ilk anneye bırakmadıkça.

40. Ve sonra burada İshak'ın oğlu Esav'a nasıl dünyevi bir bereket verdiğini ve ona doğal insanın bu dünyanın ruhu tarafından yönlendirildiğini ima ettiğini görüyoruz. Çünkü Yakup'a şöyle dedi: Tanrı sana göklerin çiyinden, yerin yağından, mısır ve şarap bolluğundan versin (ayet 28); ama Esav'a yalnızca şöyle dedi: İşte! Yeryüzünde ve yukarıdan göklerin çiyinden semiz bir meskeniniz olacak; kılıcınla yaşayacaksın ve kardeşlerine hizmet edeceksin; ve egemenlik sizde olduğunda, onun boyunduruğunu boynunuzdan kıracaksınız (39,40 ayetler).

41. Ve burada, dışsal doğal insanın hangi egemenlik içinde yönlendirildiğini, yönlendirildiğini ve beslendiğini ve arzusunun ve çabasının ne olması gerektiğini belirtir; yani onun zihninde yalnızca bir soyguncu, bir katil ve güç, kuvvet ve cinayetle her şeyi alt üst etmek isteyen kötü niyetli bir canavar olacaktır.

42. Çünkü İshak, "Kılıcınla yaşa" demiyor, ama "Bunu yapacaksın." Şöyle ki, şeytanın iradesiyle birlikte, bozuk doğanın krallığındaki Tanrı'nın gazabı sizi oraya doğru harekete geçirecektir; dünyanın yağın kendinize çekeceksiniz ve yukarıdaki yıldızlar tarafından yönetilip yönlendirileceksiniz ve doğal gücünüzle, Tanrı'nın gücüyle hüküm süren Tanrı'nın çocuklarını sizden uzaklaştıracaksınız. Yani, Tanrı'nın çocuklarındaki Kutsal Ruh onları zulmünden dolayı azarladığında, onları öldürüp katlediyorlar ve Kutsal Ruh'un kılıcını boyunlarından koparıyorlar, burada İshak'ın dediği gibi, bunu yapacaksın.

43. Gerçekten de Esav'ın çok geçmeden bunu yaptığı ve Yakup'u öldüreceği gibi, Tanrı'nın lütfuyla Yakup ondan kaçmak zorunda kaldı. Ve burada Kutsal Ruh'un boyunduruğunu boynundan çıkardı. Ve patriğin bu kehaneti Esavitlerin ve tiranların nasıl olduğunu gösteren bir figürdür. Hristiyanların bedensel kardeşleri, Hristiyanlar arasında yaşayacak ve aynı ana-babadan doğal kardeşlik olarak doğacaklardı; Esav ve Yakup'un olduğu gibi; ama yine de onlara kılıçla ve işkenceyle zulmediyorlar; ve onları uzaklaştırıp yine de [sanki tek gerçek] Hristiyanlarmış gibi duruyorlar ve Allah'ın nimetini istiyorlar; Esav kutsama için durup acı acı ağladı ve Tanrı'nın krallığına aldırış etmedi, ancak yeryüzünde kardeşleri ve diğer insanlar üzerinde bir efendi olabildi; zenginliğe ve karın dolgunluğuna sahip olabilir.

44. Kutsamasında olan bu Esav, Tanrı'ya dudaklarıyla yaklaşan ve kendisini Mesih'e dışarıdan görünen bir hizmet ve ibadete veren gerçek bir Deccal örneğidir; ve sanki bunu Tanrı'ya yapmış gibi kendini ortaya koyuyor ve ikiyüzlülüğü ve parlak sözleriyle ayakta duruyor ve güçlü kutsal gösteriler yapıyor, kendini şevk ve bağlılıkla ortaya koyuyor ki, insan tarafından onurlandırılсын; ve onun tanrısı [Mammon ve] Mäusim şişman olabilir ve hatta insanlar onun için yapacağını yapmadığında kötülükten dolayı yas tutabilir ve ağıt yakabilir; göre göbek kutsamasına doyamayınca

tanrısı Mäusim'in iradesi; ve kim onu azarlarsa veya ona dokunursa ve ona Tanrı'nın bereketinden söz ederse, onu öldürecek ve Mesih'in gerçek bir hizmetkarına onun yönetimi altında dayanamayacaktır.

45. Akıl, İshak'ın Esav'a, "Kılıcınla yaşayacaksın" dediğini görünce, Tanrı'nın ona böyle yapmasını emrettiğini varsayar ve burada [öldürücü kötülüğü ve kana susamış kötülüğü] destekler, ancak durum tam tersidir. Tanrı herhangi bir savaş istemez; ama doğanın krallığı Tanrı'nın öfkesiyle bunu istiyor; ve kim yalnızca doğanın krallığından doğmuşsa, o da aynı şekilde yaşar.

46. Bunun için İshak, bunu yapacaksın dedi; sanki şöyle demesi gerekirdi: Sen öfkenle Tanrı'nın öfkesine hizmet edeceksin ve bu dünyada doğanın krallığında efendi olacaksın; tıpkı zengin ve zenginlerin kendilerini iktidara ve otoriteye getirdikleri ve bunu doğanın krallığı aracılığıyla öfkeyle yaptıkları gibi.

47. Ve ayrıca, Esav'ın, lütuf uğruna kardeşi Yakup'tan nasıl ölümcül bir şekilde nefret ettiğini (ayet 41) görüyoruz, ancak buna rağmen doğanın krallığı konusunda buna muktedir değildi. Bu kutsama uğruna Mesih'in gerçek çocuklarından nefret edilmesi, zulmedilmesi ve doğanın krallığındaki çocukların öldürülmesi gerektiğini belirtmek için. Ve bu, çünkü lütuf krallığı doğanın krallığına hükmedecek ve günlerin sonunda aynısını yok edecek ve onu kendi gücüne dönüştürecek; ve bu nedenle her iki krallık arasında çekişme var.

48. Dışsal insana gelince, bu yaşamda Mesih'in çocukları, ahlaksız insan doğasının krallığında yaşarlar; Esavîlerin krallığındadırlar ve ruh bakımından onlar orada yalnızca yabancılar ve seyyahlardır. Mesih'in dediği gibi, Benim krallığım bu dünyaya ait değil; ve bu nedenle bu dünyanın çocukları onlara düşmandır ve kardeşi Yakup Esav gibi onlara zulmetmektedir.

49. Mesih'in krallığının gelişmeye başladığı yerde, yakında şeytanın krallığı da fırtınaya ve öfkeye başlar; ve bu nedenle, Mesih'in krallığı onun gücünü ve prenslik tahtını ortadan kaldıracak ve yok edecek; bu dünyada Yakup'un çocukları ile Esav arasındaki çekişme bundandır.

50. Çünkü Yakup kutsamayı alır almaz, Esav zihninde Yakup'u öldürmeyi amaçlıyordu (ayet 41). Bu, doğanın krallığına ilişkin varsayılan insanlığımızda, Tanrı'nın öfkesinin onu bu nimette nasıl öldüreceğini gösteren bir İsa figürüdür; ve doğanın krallığına gelince, Tanrı'nın çocuklarının da Tanrı'nın öfkesiyle öldürülmesi ve kanlarının bu öldürücü ruha akıtılması; böylece Tanrı'nın öfkesi silinip sevgiye dönüşebilir.

Elli Altıncı Bölüm

İshak ve Rebecca'nın Esav yüzünden Yakup'u başka bir ülkeye nasıl gönderdikleri; ve Rab'bin, Cennete kadar uzanan Merdiven üzerindeki bir Görüntüde ona nasıl görüldüğünü; ve Esav'ın daha sonra kendisini nasıl taşıdığını
Ebeveynlerinin koğuşları: Bu rakamdan ne anlamamız gerekiyor?

1. Yakup bu bereketi aldığı anda memleketinden, anne ve babasından ayrılmalı ve Esav'ın gazabından kaçmalıdır. Bu artık Mesih'in, insanlığımızı üstlenip meshettikten sonra, bizim insanlığımızla birlikte babasının Adamsel evinden tekrar ilk Cennet evine kaçması gerektiğini gösteren bir Mesih figürüdür.

1 Orgeneral xxviii.

2. Ve ayrıca, Mesih'in çocuklarının (kutsama ve bereketi aldıktan ve bereket içinde içlerinde yeni bir doğum ortaya çıkmaya başladıktan sonra) düşünceleri ve akıllarıyla birlikte babalarından derhal kaçacaklarını ve kaçmaları gerektiğini belirtir. Adem'in ahlaksız tabiattaki evi; ve bu, şeytanın ve dünyanın çok geçmeden onlardan nefret edeceğini ve onların kendilerini derhal Mesih'in seyyah yoluna teslim etmeleri ve dünyanın köle boyunduruğu altında, sefalet ve baskı içinde yaşamaları gerektiğini gösteriyor; hoşnutsuzluk ve saygısızlıkla. Çünkü Tanrı onları düşünceleriyle ve akıllarıyla babalarının evinden çıkarır. etten ve kemikten gelen arzudan; Öyle ki, dünyanın zevklerine hiç önem vermiyorlar ve Yakup'un babasının evinden kaçması gibi ondan kaçıyorlar.

3. Ve sonra Tanrı'nın çocuklarına ne kadar harika bir şekilde rehberlik ettiğini ve onları düşmanlarından koruduğunu, Tanrı'nın öfkesindeki şeytanın, Tanrı'nın isteği olmadıkça onları öldüremeyeceğini görüyoruz. Yakup'u Esav'ın gazabından korudu ve onu kendisinden uzaklaştırdı. Ve burada Jacob'da mükemmel bir örnekle karşı karşıyayız; bu kutsama uğruna ana vatanını, babasını ve annesini terk etti ve Tanrı'yı tüm dünyevi mallardan daha çok sevdi ve her şeyi gönüllü olarak Esav'a bıraktı; böylece o ancak Tanrı'nın kutsadığı biri olabilir.

4. Ve dünyanın zenginliklerini babasının evinde bıraktığında, Rab'bin ona sonsuz mallarla birlikte görüldüğünü ve ona bir merdiven gösterdiğini, bunun üzerine Tanrı'nın sonsuz krallığına çıkabileceğini görüyoruz: bu merdiven başkası değildi. Antlaşmanın safına koyduğu Mesih'ten daha. Ve şimdi burada ona Mesih'in nasıl bir kişi olması gerektiği gösterilerek temsil ediliyordu.

5. Çünkü bu merdiven (onun anladığı kadarıyla) yeryüzündeydi ve tepesi göğe uzanıyordu; ve bunun üzerine Tanrı'nın melekleri bunu yaptı

yükselir ve alçalır (Yaratılış xxviii.12). Bu, Tanrı'nın cennetin gücüne sahip ebedi Sözü anlamına gelir, yani. meleksi ilahi dünyanın özüyle, Tanrı'dan ayrılmış ve Tanrı konusunda kör olan özümüze inmeli veya dalmalıdır; ve insanlığımızı üstlenelim; ve böylece insanda cenneti dünyayla birleştirin; öyle ki, Tanrı'nın insanlığa bu girişi aracılığıyla insanlık, Tanrı'ya giden bir merdivene sahip olabilir.

6. Ve bu, insanlığın Mesih'in insanlığı aracılığıyla meleklerin toplumuna ulaşması gerektiğini gösterir (Mat. xxii. 30). Ve bu burada açıkça ifade edilmektedir ki, Tanrı'nın melekleri bu merdivene çıkıp inmektedir. Ayrıca, ilahi özün insanlığa bu girişi yoluyla insandaki cennetin yeniden açılması ve Tanrı'nın çocuklarının bu dünyada yoldaş olarak meleklerle sahip olması gerektiği; Tanrı bunu Yakup'a meleklerin bu merdiven üzerinde inip çıkmalarıyla gösterdi (Yuhanna i, 51).

7. Bu, babalarının evinden dönen Tanrı'nın çocukları için çok büyük bir teselli olacaktır. bu dünyanın kibirinden bu Yakup'un merdivenine; çünkü onlar, Allah'ın meleklerinin, yöneldikleri bu merdiven üzerinde kendilerine geldiklerini ve [onlara hizmet etmek için] istekli bir şekilde yanlarında olduklarını bileceklerdir.

8. Çünkü bu merdiven tam anlamıyla hacıların Mesih'in bu dünyadan geçerek Tanrı'nın krallığına giden yolunu ifade eder, çünkü yozlaşmış Ademsal doğanın krallığı her zaman Tanrı'nın çocuklarına bağlanır ve onları bu ruhun ruhuyla etten ve kemikten engeller. dünya; ve bu nedenle, Mesih'in ruhundaki içsel insana göre, bu merdivende birçok haç ve sıkıntıyla sürekli olarak yükselmeli ve Mesih'i onun haçı ve kızıl bayrağı altında takip etmelidirler.

9. Tam tersine dünya, babaları Adem'in evinin zevki içinde, küçümseme, alay ve alayla, kıskançlık, kin ve kötülük içinde yaşar; bu Yakup'un çocuklarını kızdırmak ve kızdırmak için ellerinden geleni yapıyorlar, bundan keyif alıyorlar, gülüyorlar ve onlara kaçıyorlar. Bunun bir örneğini Esav'da gördüğümüz gibi; babasına ve annesine nasıl da küçümseyerek, küçümseyerek ve kin besleyerek, hem İshak hem de Rebeka için yalnızca ruh acısı ve yürek kederi olan, alay konusu veya küfür niteliğindeki İsmaili eşleri aldığını anlattı.

10. Şeytanın, bu dünya krallığında, yozlaşmış insan mülkiyetinde gücünü elinde bulundurduğunu ve sürekli olarak Tanrı'nın çocuklarına direndiğini, onları kızdırdığını ve rahatsız ettiğini ve kaybettiği krallığı için onlarla savaştığını açıkça gördüğümüz yerde, ve bunu onlara isteyerek yapmaz.

11. Ve Rab'bin, Yakup'ta olduğu gibi, Mesih'in hac yolculuğunun bu merdiveninin üzerinde nasıl durduğunu çok güzel bir şekilde görüyoruz; ve durmadan Mesih'in çocuklarını çağırır ve neşeye oraya çıkmaları için onları teselli eder. Onları bırakmaz ama

onlara gelin ve onları kutsayın ki, tohumları ve meyveleri büyüsün, çoğalsın ve yeryüzündeki toz gibi olsun (Yaratılış xxviii. 14). Yani onlar, emekleri, emekleri ve kaygıları içinde içsel ilahi krallıkta ortaya çıkacak ve gelişeceklerdir.

12. Çünkü, Mesih'in çocukları bu dünyadan ne kadar ayrılırlarsa ve onu zihinlerinde terk ederlerse, o kadar çok Mesih'in içsel krallığında ortaya çıkarlar; O zaman Tanrı bu merdivenin üzerinde durur ve onlara sürekli olarak kutsamasını ve gücünü ilham eder veya onlara ilham verir, böylece onlar tekrar diktiği (Mezmun lxxx. 15) kendi asmasının (Yuhanna xv. 5) dalları gibi büyüsünler. İnsanlığımız, Yakup'un bu bereketinde, Mesih'te.

13. Ve burada açıkça görüyoruz ki, İbrahim'den Yakup'a kadar tüm bu tip, yalnızca Mesih'in ve onun çocuklarının krallığına ve kişiliğine ilişkin figürler içermektedir. Çünkü burada Tanrı, İbrahim'in, Yakup'la da kadının soyuna ilişkin vaat ettiği Antlaşmayı yeniler; Antlaşmanın soyundan olduğu gibi, tüm ulusları kutsayacak kişinin kendi tohumundan (ayet 14) çıkması gerektiğini söyledi. Bu nedenle Yakup da babasının evinden çıkarıldı; Tanrı, Mesih'in krallığını dıştan onun önüne figürde koymuştu; Onun uğruna kâfir oğullarının öfkesini dindirdi ve onları yok etmedi, fakat onlara tövbe etmeleri için süre verdi; ve böylece gelecek olan gerçekleşmeye işaret eden bu türdeki öfkesi yatıştı.

14. Burada aynı zamanda Mesih'in Meryem'in bedeninde Ademsal ruhumuzu ve insanlığımızı gerçekten üzerine aldığına ve varsaydığı insanlığımızdaki ölümü, cehennemi ve Tanrı'nın öfkesini yok ettiğine dair sağlam bir zemine ve güvenceye sahibiz. Yakup'un bu merdivenini kurdu. Çünkü Tanrı Yakup'a şöyle dedi: Dünyanın tüm nesilleri senin ve soyunun aracılığıyla kutsanacak (ayet 14). Senin aracılığınla, Yakup, senin aracılığınla, yani Tanrı ve insan olan kendi tohumun aracılığıyla, yani. göksel ilahi ens ve öz ve insani ens ve öz, ebedi Söz'ün gücündedir.

15. Hangi Sözde kutsal İsa ismi, yani. Tanrı'nın en yüksek sevgisi, onun varsaydığı insanlığımızda ortaya çıkmış ve tezahür etmiştir; İsa ismindeki tek Tanrı sevgisi, Baba'nın öfkesindeki mülkünden olan ruhlarımızdaki sonsuz doğanın gazabını yenmiştir; ve onu ilahi sevincin sevgisine dönüştürdü; ve bizi Tanrı'nın yaşamından ayıran dingin ölümü kırdı; ve en yüksek kutsal tentürün ilahi yaşamını, ilahi gücün ebedi konuşan Sözünde, ölümden tezahür ettirmiş ve ölümü hayat haline getirmiştir; ve böylece ruhumuz, bu ilahi güçle birlikte ölüme ve Tanrı'nın öfkesine nüfuz eder ve baskı altına alınır.

16. Ve bazılarının söylediği gibi, Söz'ün insana dönüştüğü özün Adem'den gelmediği hiçbir şekilde düşünülmemelidir;

ancak bazılarının hatalı bir şekilde söylediği gibi, Meryem Ana insanlıktan gelmemiştir, yalnızca dışsal olarak Anna'dan bir insan bedeni almıştır ve Yakup'un soyundan değildir, Tanrı tarafından bu amaçla seçilmiş ebedi bir bakiredir. dünya öyleydi.

17. Bu metin bize bunun tersini öğretiyor; Tanrı şunu söylüyor: "Senin ve soyunun aracılığıyla." Sadece garip bir ilahi tohum aracılığıyla değil, sizin ve tohumunuzun aracılığıyla, ilahi maddenin girişiyle. Mesih, Adem'in ruhunda ve bedeninde ölümü kırmalı ve Adem'in ruhunda ve bedeninde, Cennette tezahür eden veya açığa çıkan cehennemi yok etmelidir.

18. Çünkü Mesih'in kendisine boyunduruk olarak yüklediği hastalığımız ve sefaletimiz burada yatıyordu. Mesih, Babasının insanlığımızda alevlenen gazabını feda etti ve en yüksek sevgisini insanlarımızda ve kendi kutsal kanında uyandırdı. O'nun kutsal tentürü insan ölümümüze girdi ve (Adem'deki) solmuş göksel özümüze renk kattı (o, dünyeviliği ve sahte iradeyi oraya getirdiğinde Adem'de soldu) ve solmuş göksel özümüzü göksel canlı özüyle yükseltti. Yaşamın ölümden doğduğunu ve bu, Harun'un kuru asasını simgeliyordu.

19. Bu nedenle, bazılarının söylediği gibi gerçek anlam bu değildir: Mesih, ebedi Meryem Ana'daki Söz'den bir ruh almıştır, böylece Mesih, Tanrı'dan gelen bir kişi olarak ve onun Mesih'in insanlığındaki ruhu bir ve aynı başlangıç.

20. Onlar aslında enkarnasyonda ya da insan olmada birleşmişlerdi, böylece ayrılamazlardı, ama Söz'ün İsa adında üstlendiği ruhun gerçek ens'i, dış tentürden gelen biz erkeklerdeydi, yani. gerçek Ademsal ruhtan, ancak Adem'den ayrılan [ve kadına verilen] ışığın mülkiyetinden, ışığın bu özelliği ateşli eril özelliği tekrar sevgiye ve ilahi tevazuya dönüştürebilir veya değiştirebilir ve eril ve dişil özelliklerin yeniden tek bir görüntüye dönüşebileceği; Adem'in, ne erkek ne de kadın olduğu, erkeksi bir bakire olduğu Havva'sından önce olduğu gibi.

21. Bu nedenle Mesih, ruhunu bir kadından aldı. bakire olmasına rağmen bir erkekti, böylece Adem'in suretinde haklı olarak yer aldı ve irademizin kendisini Tanrı'dan ayırdığı hayatın önlenmiş kopuk özelliklerini yeniden sıcaklığa ve birliğe, yani. o BİR'in içine.

22. Çünkü Adem, iradesini Tanrı'nın tek iradesinden çevirdi ve İsa Mesih, ruhumuzu yeniden Tanrı'nın tek iradesine aldı ve üstlendiği insanlığımızdaki ruhumuzun iradesini yeniden Tanrı'nın tek iradesine dönüştürdü. .

23. Ancak okuyucunun, ruhumuzun ve insan haline gelen Sözün ne olduğunu tamamen ve temel olarak anlayabilmesi için,

birini diğeriyle karşılaştırın. Şöyle ki: Ruhumuz, insan ruhunun yarattığı yaratığın başlangıcından önce, Söz'de (Yuhanna 1) Tanrı Sözünün bir ens'iydi ve yine de Tanrı'nın konuşan Sözünden insanoğluna ilham edilmiş veya söylenmişti. doğal ve yaratılmış bir yaşamdaki görüntü ve ebedi konuşan Söz'ün görüntüsünde şekillenmiştir. Ruhun bu yaratılmış hayatı Adem'de ilahi konuşmadan uzaklaşarak kendi iradesine ve konuşmasına dönmüş ve bu bakımdan en aranılmaz cevherden kopmuş, Allah'tan ayrılmıştır.

1 Ruhsal.

24. Bu ayrılmış kelimeye, yani. Ruhun içine, tek ebedi ilahi konuşan Söz kendini tekrar teslim etti ve ruhun iradesini tekrar ebedi Bir'e, yani. Tanrı'nın sonsuz konuşmasına. Bu nedenle ruh gerçekten de sonsuz Söz'dendir; ama İsa, yani. Tanrı'nın en yüksek sevgisi, ebedi konuşmadan yeni bir ruh çıkarmadı, ama bizim ruhumuzu, yani. bir zamanlar Adem'de söylenmiş ya da oluşturulmuş olan kelime, yani. insan ruhumuz, Tanrı'nın lütfu ve birliğiyle konuşan sevgisine.

25. Tanrı, düşüşten hemen sonra Cennetteki zavallı düşmüş ruhumuza, en yüksek sevgi ve lütfunun kökenini ve Antlaşmasını, hamile kalma ve yeni doğuş için bir lütuf merkezi olarak Söz aracılığıyla yeniden konuştu.

26. Ve İbrahim'de, Abraham'ın arzusuyla bağladığı ve onu manevi bir şekilde, ağaca bir ens olarak kabul ettiği Antlaşma'yı gösterdi, ancak bu, insanda maddeden yoksundu, yalnızca manevi bir form ve model olarak bulunuyordu. veya güçlü Söz fikri.

27. Meryem Ana'daki ruhsal figürü bakımından hangi Kelime sınırdıydı, yani. Tanrı Sözünün aynı manevi formunun önemli bir ens içinde kavrandığı manevi formun sonunda; ve aynı şekilde, ruh açısından insani özümüz de Söz'ün suretindeydi ve bedeninin özü de insan biçimindeydi; Ben kendi kendine yetebilen bir Tanrı-insandım.

28. Bu, İbrahim'in imanda tutunduğu imanın tohumu olan, İshak'a ve İshak'tan Yakup'a aktarılan manevi imgeyi içeriyordu; ve Yakup'a Tanrı şöyle dedi: Senin ve soyunun aracılığıyla dünyadaki tüm insanlar kutsanacak (ayet 14); yani. Yakup'un, Antlaşma'nın bu satırında babası İshak'tan aldığı bu iman tohumu aracılığıyla; İkinci İkenin içsel temeline göre hangi inanç çizgisi kendisini insan mülkiyetine dahil etmişti, yani. Adem'de sönmüş olan göksel dünyanın cevherinin suretinde.

29. Tanrı'nın Antlaşması'nın sınırları, Meryem Ana'ya kadar manevi bir biçimde kaldı ve bu toprakla birleştirildi.

Adem ile Havva'dan Meryem'e kadar insandan insana; ve orada ilahi gücün Sözü harekete geçti ve esasen ruhla birlikte insan etimizi ve kanımızı üstlendi ve bizim açımızdan Meryem'in tohumunda sönen göksel ensleri canlandırdı; bu tezahür Meryem'in göksel varlığına da nüfuz etti ve baskı yaptı, öyle ki o, Havva'da kaybolan o göksel bakirelik gibi canlı hale geldi; ve bu yaşayan bakirelik içinde, yani. Adem'in göksel matrisinde Tanrı insan oldu.

30. Ve bu, Meryem'in tüm diğer kadınlardan daha büyük bir kutsamasıdır (Luka i. 42), o, Harun'un kuru asasının doğru bir şekilde tomurcuklandığı, göksel matrisin Adem'den itibaren açıldığı ilk kişidir, yani. Tanrı'nın krallığı. Gizli erdemin tezahür ettiği ilk kişi oydu, çünkü onda, manevi imaj veya tipteki Sözleşmenin sınırı sona ermişti; ve onda insanlığımız 2 ile yerine getirildi.

1 Çerçeve veya oluşum, bina. 2 İçinde veya tarafından.

31. Yine de o, hem insanlık hem de ruhsal figürün Antlaşması açısından gerçekten Adem'in, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un kızıdır; ve onun anlayışında, imanda kalıcı olan ilham edilmiş veya sözlü lütuf Antlaşması'nın içsel olarak bütünleşmiş imgesi veya türü insan mülkiyetimize geçtiğinde, o zaman Mesih'in krallığı bedende tezahür etti.

32. Daha sonra imanlılar, imanları gereği, Mesih'i beden içinde giydiler; ancak Meryem'in yaptığı gibi, Mesih'in zavallı ruhları kollarıyla kucakladığı ve onları kuşattığı göksel imge, Adem'de sönmüştü. Tanrı'nın gücü onlara aşılanır ve sevgisiyle akar; Bu sevgi onları Tanrı'nın gazabından, günahattan, ölümden, şeytandan ve cehennemden korur ve korur.

33. Bu, Tanrı'nın ruhunun patrikler tarafından önceden şekillendirdiği ve örneklendirdiği, onları harika bir şekilde yönlendirdiği ve böylece bunun daha sonra nasıl gerçekleşeceğine Mesih figürü ile değiştiği gerçek temelin kısa bir özetidir. .

34. Çünkü Yakup artık büyük ve geniş İsrail ağacının soyağacı olarak dallarına ayrılarak her tarafa yayılması gereken bir nesildi; bu nedenle babasının evinden ayrılmalı ve babasının soyağacından eşler almalı, yani. İbrahim'in erkek kardeşinin oğlunun, yani İsrail halkının. Mutabakat çizgisi tek bir soydan gelebilir.

35. Yakup, Rab'bin kendisine görüldüğü ve Antlaşma'yı kurduğu ilahi görünüm rüyasından uyandığında şöyle dedi: Şüphesiz Rab bu yerdedir; ve ben bunu bilmiyordum. O da korktu ve şöyle dedi: Burası ne kadar kutsal! burası Tanrı'nın evinden başkası değil, burası cennetin kapısı (Yaratılış xxviii. 16, 17). Bu bir

Tanrı içlerinde açıkça görüldüğünde, onların korku ve titreme içinde olmaya devam ettiklerini ve Tanrı'nın çok uzakta olduğunu ve onları terk ettiğini varsayalım.

36. Çünkü Tanrı kendini insanda geri çektiğinde, her zaman günah olacaktır ve Tanrı'nın öfkesi ilk olarak o adamda ortaya çıkacaktır, böylece o, günahını kabul edip titreyecek ve tövbeye girecektir; sonra ona Tanrı'nın dost yüzü görünür ve onu rahatlatır. Çünkü eğer can gūnahtan çıkarsa, o zaman Tanrı'nın lūtfu ona girer; ve sonra şöyle diyor: Şūphesiz Rab kaygılarımda benimleydi ve ben bunu bilmiyordum; şimdi görüyorum ki Rab, ilahi bir şevk veya kıskançlıkla sıkıntı çeken sıkıntılı kalbin yanında, Allah'ın yeri ve cennetin kapısı var.

37. Ayrıca bu, Mesih'teki bu Antlaşmadaki en yüksek Tanrı sevgisinin insanlığımıza nasıl dahil edileceğini ifade eder; ve tüm sıkıntılarımızı ve sefaletimizi O üstlendiğinde, Mesih'in insanlığının nasıl belaya aşına olacağını; ve Mesih'in insanlığının, Tanrı'nın ve cehennemin öfkesi karşısında nasıl şaşkına döneceğini. Zeytin Dağı'nda olduğu gibi, orada ıstırap içinde kanlı bir ter döktü (Luka xxii. 3944) ve Mesih insanlığıyla şöyle dedi: Baba, mümkünse bu kâse benden geçsin (Mat. xxvi. 39)); Tanrı'nın kapılarının anında ortaya çıktığı ve insanlığı teselli ettiği yer. Yakup'un da, başı dertteyken, kendisini öldürmek için pusu kuran kardeşi Esav'dan korkup titreyerek babasının evinden ayrılması gerektiği gibi. Bütün bunlar, Tanrı'nın insanlığımızdaki öfkesi onu öldürmek için pusuya yattığında, onun acı, ağırlık ve sıkıntı içinde olacağı Mesih'le ilgili bir figürdür; Babasına nasıl dua edeceğini ve Babasının onu nasıl teselli edeceğini; Bütün bunlar çarmıha gerilmeden önce, özellikle de Yakup'un bu figürünün gerçekleştiği Zeytinlik Dağı'nda yapılmıştı.

38. Ve Yakup'un başının altına koyduğu taşı alıp bir hatıra olarak dikmesi ve üzerine yağ dökmesi gibi (Yaratılış xxviii.18), Mesih de acısını veya ıstıabını bizim için bir hatıra olsun diye hazırladı. zavallı adamlar ve sevinç ve zafer yağını sıkıntılı, dehşete düşmüş kalplerimizin üzerine döktüler; ve aynı taştan 2 sürekli bir anma için Kilisesini inşa ettim; Bütün bunların arasında bu tip Yakup bir ön-biçimlendirmeydi.

39. Yakup bunu açık sözlerle ifade ediyor: Eğer Tanrı benimle olursa, yürüdüğüm yolda beni korursa, bana yiyecek ekmek ve giyecek elbise verirse ve beni babama huzur içinde evime getirirse , o zaman Rab benim Tanrım olacak: Ve bir sütun olarak diktiğim bu taş, Tanrı'nın evi olacak ve bana verdiğiniz her şeyin onda birini size vereceğim (Gen. xxviii. 2022); burada açıkça bu figürün altında Levilileri ve daha sonra Evanjelik rahipliği, bundan sonra olacağı gibi ifade eder. 1 Ya da Tutkusu. 2 Günah yüzünden acı ve sıkıntılı bir yürek.

Elli Yedinci Bölüm

Yakup'un Laban'a nasıl gelip iki kızı için on
dört yıl boyunca koyunlarını nasıl sakladığını;
altında bulunan Mesih'in Gelininin Ruhsal
Figürünün ne anlama geldiği. Tanrı,
Yakup'u Mesih'in kişiliğine nasıl yerleştirir
ve böylece Mesih'in Tipini nasıl kullanır? 1

1. Yakup üzüntü içinde anne ve babasından ayrılıp kardeşi Esav'dan uzak durup onun bereketiyle kendini Tanrı'ya adamak zorunda kaldığında, Tanrı onu sevgili gelininin yanına getirdi ve onunla birlikte sevinç içinde bir süre geçirdi. Babasına büyük bir zenginlikle dönene kadar sabır.

2. Bu, öncelikle Mesih'in krallığının manevi figürünün temsil edildiği dünyevi bir tarih ve örnektir², çünkü zavallı günahkar Tanrı'ya dönerse, o zaman her şeyden önce bereketi elde eder, yani. Kutsal Ruh'un onu içsel toprakta vaftiz ettiği Mesih'in Vaftizi; ve sonra³ onu Mesih'in sürecine kendi haç sancağı altına yerleştirir ve babasının Ademsel günah evinden çıkıp Mesih'in hac yoluna doğru ilerlemesini emreder.

3. Ve orada, aklın sert taşını başının altına koymalı ve bu akıl taşının üzerinde dinlenmeli ve uyumalıdır; yani, akıl hareketsiz kalmalı ve zihin kendi içinde en derin alçakgönüllülükle Tanrı'nın lütfuna dönmeli ve Yakup'un burada yaptığı gibi Mesih'in hac yolculuğuna büyük bir istekle girmelidir; ve sonra onunla en sevimli gelini ve güzel Rachel'la tanışır, yani. ilahi evliliğin asil Bakire Sophia'sı, Mesih'in sevgisinde ve insanlığında 4.

1 Orgeneral xix. 2 Veya emsal. 3 İkinci olarak.

4 Ya da aşk.

4. Önce asil Sophia'nın koyunlarına içki verdiği (Yaratılış xix. 2) kuyuya gelir; yani ruh, içinden sonsuz yaşam suyunun fışkırdığı Mesih'in pınarına götürülür; Orada ilk önce soylu Sophia'nın sürüsünü beslediği çobanları görür ve talep eder. Çobanlar, Mesih'in çocuklarını, yani. Kendilerinde Mesih'in ruhunu taşıyan ve aynı zamanda koyunlarını besleyen Mesih'in sözünün öğretmenleri. Orada tövbe eden adam ebedi akrabasını ve dostlarını ister. Cennet evi için, onun burada

büyükbaba Adem yaşadı; sonra çobanlar ona o evi ve bu evde doğan güzel Rachel'ı gösterirler. asil Sophia.

5. Zavallı ruh bunları keşfettiğinde, ruha sevgiyle bakan; oradan ruh büyük bir aşkla tutuşur ve büyük taşı kuyudan yuvarlar ve soylu Sophia'nın koyunlarına içki verir (Yaratılış xix. 10); yani ruh, sonsuz yaşam pınarına örtü olan tüm dünyevi arzularını bir kenara atar ve bu soylu Sofya'nın koyunları olan İsa'nın zavallı muhtaç koyunlarına yiyecek ve içecek verir ve soylu Sofya'yı öpür. Mesih'in sevgisine duyulan yakıcı arzu.

6. Ve soylu Bakire Sophia bunu gördüğünde ve zavallı ruh onun için üstlendiği tüm tehlikeleri keşfettiğinde, babasına koşar ve ona sevgili talip ve arkadaşının İsa'nın koyunlarıyla birlikte yurt dışında olduğunu söyler. ve onlara içecek verilmesine yardımcı olur. Yani, Mesih'in sevgisi zavallı ruhun arzusuyla birlikte Baba Tanrı'ya baskı yapar ve şöyle der: Bu ruh benim dostum, güveyim. Sonra Baba Tanrı onun evine getirilmesini emreder; Rachel'in burada Yakup'a yaptığı ve babasına Yakup'un kim olduğunu ve amacının ne olduğunu anlattığı gibi (Yaratılış xix. 12). Ve böylece Mesih, Babasına, zavallı, sıkıntılı, şaşkın ruhun kendisine gelince amacının ne olduğunu da gösterir.

7. Ve Yakup'a bir eş olarak Rahel'e söz verildiği için, koyunu yedi yıl tutmayı kabul etti ve onu çok sevdi² (Yaratılış xix. 19, 20) ve daha sonra düğünde diğer kız kardeş, onun arzu etmediği yumuşak gözleriyle onun tarafından yatırıldı. Aynı durum, Mesih'in çocukları için de geçerlidir; onlar Tanrı'ya döndüklerinde ve kendilerini Mesih'in koyunlarının çobanları olmaya adadıklarında, onlara bakmak için³, o zaman en sevimli ve en güzel Sofya onlara vaat edilir ve sunulur, böylece içlerinde neşe bulurlar. .

1 Ya da aile. 2 Kalbinde. 3 Ya da onları rızıklandırın.

8. Ancak ruh bu gelini kollarına alacağını ve onunla mükemmel bir sevinç yaşayacağını düşündüğünde, sonra diğer kız kardeş yani. Leah, yani Mesih'in haçı onun tarafından döşenir ve güzel Sophia kendini gizler ve önce Mesih'in haçını eş olarak almalı ve Mesih'in koyunlarını yedi yıl daha Rachel için saklamalıdır, yani. Asil Sophia için, onu eşi olarak almadan önce.

9. Çünkü Mesih'in insanlığı şu anda kendisini ateşli ruha kendisi için vermiyor; ama aslında içsel zemindeki nişanlılıkta, Adem'de kaybolan göksel dünyanın cevherinin suretinde kalır. Fakat Baba Tanrı onun yerine ruhu, yani diğer kız kardeşi verir. yüreğin yumuşaklığı ki, bu zamanda ruh gül bahçesinde eğlenmesin, sıkıntı ve felaket içinde olsun ki denenip alçakgönüllü olsun ve her zaman

Mesih'in koyunlarını koruyun ve Lucifer'in yaptığı gibi bu evlilikte kendilerini zevkler ve gururla teselli etmeyin.

10. Ve bu asil Rahel veya Sophia'nın, Mesih'in istikrarlı çocuklarına yapıldığı gibi, ruhla evlendirilmesine rağmen, ruh bu gelinle bu büyük sevinçli düğününü gerçekleştiresin (ki bunu yalnızca onlar anlar) Bu düğüne konuk olmuşuz), ama sonra soylu Ayasofya adeta kısırlaşmış, düğün neşesi uçup gitmiş, sanki bu gelinin sevgisi alınmış gibi ruhu.

11. Bu arada (Yaratılış xix. 31 ve devamı) Leah, Mesih'in çarmıhı altında doğar ve meyve verir; bu, ruh Mesih'in ruhunu aldığı anda, bu evliliğin büyük sevincinin başlayacağı anlamına gelir; Mesih şunu söyler: Cennette tövbe eden bir günahkar için, ihtiyacı olan doksan dokuz doğru kişiden daha fazla sevinç vardır. bu tövbe değil (Luka xv. 7).

12. Çünkü Kuzu'nun düğünü budur; Tanrı ile insan evlenir ve Mesih doğar; ve sonra en içteki zeminimizde zavallı ve basit halimizle3 durur ve ruhun evlilikte tattığı o büyük tatlılığı gizler ve onu haçıyla örter; ve bu arada zavallı ruh, şefkatli Leah'ı, yani. Sabırlı olun ve Mesih'in bağında meyve elde etmek için onunla birlikte çalışın.

13. Ve ruhun bu Leah'a karşı hata yapması çok iyidir ve sonra ruhun iç kısmındaki bu Rachel bir yabancısıdır ve ona karşı bir yabancı gibidir. Rachel'in Yakup'a, "Bana 4 çocuk ver, yoksa ölürüm" dediği gibi (Yaratılış xxx. I). Asil Sophia da gerçekten ruha şöyle der: Aşkımda ilahi meyve arzula çalış (ya da ortaya çıkar), yoksa senden ayrılırim; oysa ruh bunu kendi gücüyle yapamaz.

1 Ya da evlilik vaadi. 2 Kavram olarak. 3 Durum veya eğilim. 4 Oluşturun.

14. Ancak bu, ruhun kendisini daha ciddi bir şekilde duaya vermesi ve ilahi meyvenin ilahi işleyişi için Tanrı'ya dua etmesi için yapılır. Yakup, Rahel'in verimli olması ve onlara kıtlıkta onları koruyan, besleyen ve besleyen tüm Mısır topraklarının prensi Yusuf'u (Gen. xxx. 2224) doğurması için Tanrı'ya dua ederken.

15. Aynı şekilde, soylu Sofya ruha kısır görüldüğünde, sanki Tanrı'nın gücünü ruhta ortaya çıkaramıyormuş gibi görüldüğünde ve yine de ruh, onun içinde çalışması ve onu kutsaması için sabırla [dua ederek] Tanrı'ya yas tuttuğunda ; bunun üzerine ruh sık sık büyük bir tövbeyle din değiştirir ve bu asil Sophia heyecanlanan, verimli ve hamile olana kadar kendini Tanrı'nın merhametine bırakır; ve böylece kesinlikle gerçek Yusuf'u yaratır, yani. alçakgönüllü, alçakgönüllü, iffetli, ılımlı ve mütevazı

ruh; daha sonra etten kemikten Mısır hanedanının prensi olur. Kâfir Firavun'un hangi evde oturduğu, yani. hayvani ruh. Bunun üzerine, Yusuf bir yönetici ve vali olarak atanmıştır ve akıl üzerinde bir yöneticidir ve onu Yusuf'unkiyle birlikte yönetir, yani. Tanrı'nın ruhuyla.

16. Bu, bir kısım açısından, ruhla birlikte Mesih'in gelecekteki krallığına değinen, şu anda yerine getirilmesinde aynı zamanda Mesih'in çocuklarına da değinen ve yine de bunu yapan manevi Yakup'un manevi figürüdür. onlara her zaman liderlik et.

17. Ama özellikle bu figürde Tanrı'nın yolunu, Tanrı'nın zihninin insaninkinden ne kadar farklı olduğunu görüyoruz. İnsanın sevdiği şey, Tanrı'nın kendisini gizlemesidir; çünkü dünyanın gözünde basit ve küçümsenen, yalnızca kendisine bağlı olan ve ondan korkan bu onu çok sevindirir.

18. Yakup güzel Rahel'i seviyor ve onu arzuluyor. Ancak Mesih'in doğması gereken Antlaşma çizgisi Rahel'den değil Lea'dan geçecekti; ayrıca Rahel, Leah krallık rahipliği ve prenslik makamının¹ yani kökünü veya soyunu ortaya koyana kadar bunu anlayamıyordu. Levi ve Yahuda.

19. Çünkü kâhinlik Levi'den geldi, krallığın asası Yahuda'dan ve insanlığa göre Prens Mesih çıktı; Mesih'in yalnızca bu adamlarda doğacağını ve tezahür edeceğini ve Kutsal Ruh'un rahipliğini, kendilerine olan sevgiden ve beden zevkinden yola çıkan ve Tanrı'nın gözünde olan onlara getireceğini ve uygulayacağını belirtmek için dünya yumuşak, çekingen, basit ve küçümsenmiş; Kendilerini böyle bir şerefe layık görmeyenler ve böylesi ilahi işleri kendilerine ait saymayanlar ve gururlu Ferisilerin yaptığı ve hâlâ da yapmakta olduğu gibi kendileriyle gurur duyanlar.

1 Prenslik.

20. Lea, Yakup'un kabul edebileceği bir çocuk sahibi olmayı arzuladığı için, aksi takdirde, gözlerindeki bulanıklık nedeniyle¹ göz ardı edildi. Dolayısıyla Tanrı'nın gerçek çocukları da bu nedenle yalnızca Tanrı'yı memnun edebilmek ve O'na hizmet edebilmek için öğretiş² ve Tanrı'nın yollarında basit bir yaşamla ilahi güçte yürümeyi arzularlar.

21. Ve yine: Burada Yakup'un soyundan, Mesih'in soyunun Leah ile olan ilk soyunda kendini göstermeyeceğini, Mesih'in insan zevkinde ya da bedensel şehvetin şehvetinde ortaya çıkmayacağını görüyoruz. Lea ilk önce (babasının yatağını kirleten³) Reuben'i doğurdu (Yaratılış xxix. 32), bu kökün insan şehvetinden kaynaklandığını belirtmek için.

22. Fakat Lea'nın cesareti kırıldığında, küçümsendiğinden ve bu aşığılamadan kurtulmak istediğinde, o zaman Şimeon'u doğurdu;

Yakup öleceği zaman, her birinin hangi kökten geldiği konusunda tüm çocukları hakkında peygamberlik ederken, Yakup'un söylediği gibi keskin bir zekaya sahipti: Kardeşler, Şimeon ve Levi, onların kılıçları öldürücü silahlardır. Ruhum, onların tavsiyelerine girme ve onların kiliselerinde veya toplantılarında şerefimin olmasına izin verme (Yaratılış xlix. 5, 6); Leah'ın kıskançlık ve kıskançlık çizgisinden geldiğini ve kendisinin bu şekilde itibarsızlaştırılmasından hoşnutsuz olduğunu belirtmek için şöyle dedi: Rab benim bu şekilde itibarsızlandığımı duydu ve bana bu [oğlunu] da verdi (Yaratılış xix. 33).

23. Fakat kendi itibarsızlığından kurtulmak için gayretle Rab'be feryat ettiğinde hamileydi ve Levi'yi doğurdu (Yaratılış xix. 34), yani. Mesih'in krallığının bir türü olan Levili rahipliğin kökü. Çünkü kocasının kendisine yeniden sevgiyle bağlanabilmesi için Tanrı'ya şöyle haykırdı: Kocam şimdi yeniden bana bağlanacak; Tanrı'nın, Levili rahiplik ile birlikte bir tür olarak yeniden insanla birleştirileceğini ve Musa'nın zamanında yapıldığı gibi, bir tür Cennet Krallığında yeniden onların arasında yaşayacağını belirtmek için.

24. Ama Tanrı'nın ruhu, Yakup ölmek üzereyken şöyle dedi: Onların kiliselerine veya toplantılarına benim şerefim gelmesin; yani onlar canı, Kabilvari zihinlere sahipler ve bana yalnızca İsa'nın gelecekteki krallığını işaret eden bir figür olarak hizmet ediyorlar; ama sevgimin ve lütfumun ruhu, fedakarlıklarında ve Tanrı'ya tapınmalarında onlarla birlikte değil; Yahuda soyunun aracılığıyla Mesih'te tezahür ettireceği onuruna bu sevgi ve lütuf adını verir.

1 Veya hassas bakış. 2 Öğretme. 3 Evlilik yatağı. Gen. xlix. 4.
4 Katı, ciddi bir adam. Metin, keskin, delici bir zihin.

25. Ölümü parçalaması, cehennemi yok etmesi ve insandaki şeytanın tahtını ortadan kaldırması ne büyük bir onurdu. Kutsal Ruh bunu onuruna çağırır; ve bu ne Levili rahiplikte ne de kiliselerindeki unvanlı rahipler arasındaydı. Fakat Lea iradesini tamamen Tanrı'nın iradesine bırakıp şöyle dediğinde: Beni şeytanın ve dünyanın utancından kurtaran Rab'be şimdi şükredeceğim (Yaratılış xix. 35), o zaman Yahuda'yı doğurdu, yani. İsa'nın çizgisi.

26. İşte şimdi ruh diyor ki, çok gizli ve gizli bir şekilde bir perdenin altında, Ve o doğurmaktan vazgeçti (Yaratılış xix. 35). Levili yasanın sonu ve yerine getiren Mesih'in son olduğunu belirtmek için; bu ruh, insanların Mesih'i rahiplerin kiliselerinde, yasalarında ve vaaz törenlerinde bulamayacağını belirtir. Zafer onuruyla onların kiliselerinde yaşamaz, kendisi ve onurunun, ikiye bölünmüş bir gösteri yaptıkları ve içlerinde yalnızca katil kibirli yüreklerin ve ölüm saçan kılıçların bulunduğu taş evlere bağlanmasına izin vermezdi. Levi, rezil et ve birini öldür

diğeri kelimelerle.

27. Ama Lea'nın Yahuda'yı, yani Mesih'in soyunu doğururken yaptığı gibi, şükrettiklerinde ve büyük bir alçakgönüllülükle Rab'be şükrettiklerinde insanların ruhlarında; orada yaşayacak ve onurları ve şehvetleri için yalnızca aldatıcı parlak yollar tasarlayan ve alçakgönüllülükle gerçek şükranı unutan ve yalnızca kendilerini onurlandırıp seven bu rahiplerin ve Levililerin, yani itibari rahiplerin tavsiyesinde olmayacak; ve bu onuru, yalnızca Tanrı'ya ait olan sahte veya sözde görevlerine ve büyük bir alçakgönüllülükle komşumuzun sevgisine verin.

28. Bu şekilde Tanrı'nın bize olan bedensel sevgisinde kendisini göstermeyeceğini açıkça görüyoruz. Çünkü Yakup, Rachel'ı Leah'tan daha çok seviyordu (Yaratılış xix. 30) ve başlangıçta yalnızca Rachel'a sahip olacaktı. Ama Rahel Tanrı'nın önünde kendini alçaltıncaya ve Yakup onun için dua edinceye kadar onun soyunun onunla birlikte kapalı kalması gerekiyordu; aynı zamanda, insanların bir araya toplandığı, büyüklüklerine, durumlarına, zenginliklerine göre bir araya geldikleri, ortaklaştıkları ve birbirlerini sevdikleri bedensel şehvete, dünyevi şerefe ve zenginliğe göre birbirimizi sevdiğimiz ve onurlandırdığımız için Tanrı'nın kendimize olan sevgisinde çalışmayacağını göstermek için Bu dünyanın ihtişamı, güzelliği, cesareti ve zevki.

29. Ancak Tanrı'nın ruhu, ruhun Tanrı'ya teslim olduğu ve kendi zevkini ya da kendini sevmeyi aramadığı alçakgönüllü, sadık ve samimi sevgiyi gerektirir; ama Allah'ın yoluna bakar ve Allah'ı seven ve O'na sürekli şükreden mütevazı çocuklarla birleşir. Orada Tanrı kendini gösterir ve Rab'be meyve vermeleri için onlarla çalışır.

30. Yakup, kendi sevgisiyle seçtiği Rahel'e ilk olarak yedi yıl hizmet etti, ancak ilk yedi yıl hizmeti için ona verilmedi; ama Leah'ın kendisi tarafından yatağa atıldığını bilmiyordu. Yakup, hizmetinin karşılığı olarak Rahel'i arzuluyordu; ancak Rab'bin Antlaşması'nın Mesih'in soyunda yer aldığını görerek, ilk önce Tanrı'nın lütfunun manevi ücretini aldı.

31. Çünkü Mesih, Tanrı'nın çocuklarının ücretidir: Onların dünyevi ücretler için Rablerine hizmet etmeleri gerektiği gibi, Tanrı da onlara önce lütuf Antlaşmasıyla ödeme yapar ve daha sonra onlar da geçici ücret alırlar: Yakup'un ilk önce Tanrı'nın armağanını alması gerektiği gibi Mantık açısından çok kötü gitmesine rağmen, Tanrı'nın ona bunu tayin ettiği gibi. Daha sonra vasiyetine göre yedi yıl daha hizmet etmesi gereken maaşı da aldı.

32. Bu şekildeki içsel temelde yedi yıl, Tanrı'nın hizmetine bırakılması gereken, Tanrı'nın kendisini ortak çalışma gücü içinde ücret karşılığında verdiği doğal yaşamın yedi özelliğini ifade eder; Yaşam biçimleri öncelikle Rab'bin ruhsal bir figür, görüntü veya tip taşımasına ve Tanrı'nın çizgisini tezahür ettirmesine yardımcı olur.

Tanrım. Daha sonra aynı manevi form, doğal formu da keşfeder ve doğal yaşamda, Tanrı'nın içinde çalıştığı ve aracılığıyla dünyayı yönettiği bir prens doğurur; Jacob'un göreceği gibi.

33. Rahel için yedi yıl hizmet etti, ancak Tanrı'dan, yani ilahi ücretlerden korktuğunu gördü. İsa'nın soyu ilk olarak ona verildi. Daha sonra Tanrı, içindeki doğanın krallığına uygun olarak insanın öz sevgisini de kutsadı; böylece doğal olarak kendine duyduğu sevgiyle edindiği Rahel'den bir prens ve bilge bir adamın, hatta Tanrı'nın ruhunun kendisi aracılığıyla yönettiği Yusuf'un babası oldu ve onu bir efendi ve vali yaptı.

34. Ve bu şekil bize ilk olarak Mesih'in içimizde doğması gerektiğini ve böylece içimizdeki Mesih'in anlayış ve bilgelikle doğal insanı da taşıdığını ve onu doğanın krallığında ve aynı zamanda Tanrı'nın krallığında hizmetine atadığını göstermektedir. Lütuf krallığı; Joseph'e yaptığı gibi.

Elli Sekizinci Bölüm

Yakup kayınpederine nasıl hizmet etti 1 Yirmi
Yıllar ve On İki Oğul ve Bir'in babası oldu
Kızım, Tanrı'nın onu nasıl kutsadığını, büyük
zenginliklere kavuştuğunu ve Laban'ın sık sık
maaşını nasıl değiştirdiğini ama buna rağmen
ona zarar veremediğini: Buradan anlaşılması gereken ne? 2

1. Bu tarihte özellikle Tanrı'nın çocuklarının bu dünyada nasıl gittiğini, onların nasıl sadece çarmıh ve zorluklarla yaşamak zorunda kaldıklarını görüyoruz, tıpkı Yakup'un eşleriyle yaptığı gibi. Çünkü Rachel onun harren olduğunu görünce kız kardeşi Leah'ı kışkandı (Yaratılış xxx. I); insanın kendi sevgisinin Tanrı'nın onurunu değil, kendisini aradığını belirtmek; şimdi de Rahel, Tanrı'nın kendisini kutsadığı bir isme sahip olduğu için Lea'yı kışkanıyordu ve Yakup'a, "Bana da çocuk ver, yoksa ölürüm" dedi.

2. Her ne kadar akıl ilahi harikalar şeklinde dursa da, Tanrı'nın yollarının akıl için nasıl oldukça gizli olduğunu görüyoruz; burada Rahel, Yakup'un yaşam gücünü Tanrı'nın kutsamasından isteyen kendi Ademsel doğasını ifade eder. Tanrım, eğer eskisi gibi olmazsa ölmeli. Tanrı'nın Antlaşması'ndaki içsel temeline göre, gerçekten de arzusundaki şevk ruhu çok iyi bir şekilde ifade ediyor; ama akli bunu anlayamıyordu, yalnızca çocuk arzuluyordu, böylece utançtan kurtulacaktı; ama onun içsel temeli gizliydi ve insan doğası aracılığıyla kendini insan özünde tezahür ettirmek için nefes nefeseydi. Bu nedenle, Lütuf Antlaşması'ndaki içsel zemin, kendi Ademsel özü aracılığıyla, eğer içsel zemin insan özü aracılığıyla tezahür ettirilmezse, o zaman ebediyen ölmesi gerektiği anlamına gelir. Bu nedenle akıl diyor ki, Ver

ben çocuklarım, yoksa ölürüm; ki bu dıştan bir muhalefet ve cesaret kırıcı gibi görünüyor: Ama burada Tanrı'nın ruhu kendi figürüne sahip ve onun altında anlam taşıyor.

1 Üvey baba. 2 Nesil xxx.

3. Ve sonra, Vaat'teki Tanrı'nın Antlaşması'nın kızları olan bu iki kız kardeşte, Tanrı'nın etten ve kandan öfkesinde Yılan'ın zehrinin, Antlaşma'daki Mesih'in çizgisine nasıl şiddetle karşı çıktığını görüyoruz. ve her zaman aynı şeyi küçümsüyor; ve gururlu bir Lucifer olarak, rasyonel insanın kendi iradesini yüceltir ve şişirir ve hakimiyeti ele geçirir.

4. Burada Rachel, kız kardeşini dışsal olarak Leah'tan daha güzel ve daha güzel olduğu için hor görüyor; Leah dünyanın gözünde basit ve üzgündü ve Rachel, akılda dünyanın ruhuna zarif bir şekilde, bir süs olarak sahipti. . Ve böylece Rahel'deki Âdemsal doğa, Sözleşmenin Leah'ta açıkça görülen kutsamalarına hükmetti; Bu dünyadaki Mesih'in soyunun, bu tür eğilimlere sahip insanlarda bayağı, basit ve küçümsemenin bir biçimde tezahür edeceğine işaret etmek için.

5. Dünyanın görkemi ve güzelliği nedeniyle bu adamlar saygı duyulan aptallar ve gözleri kapalı olan kişilerdir; Böylesine bir küçümseme ve saygısızlıkla çekip giden ve gözyaşları içinde eken, ancak iç topraklarında Mesih'in soyunda katlanan ve sonunda sevinç biçen kişiler: Mesih'in krallığının bu dünyaya ait olmadığını belirtmek için (Yuhanna xviii. 36); bu dünyada Tanrı'nın öfkesine, küçümsemesine ve ölüme atılması gerekir. Ve bu fırlatmayla, Tanrı'nın öfkesini sevgi ve uysallıkla doyurun ve öfke ve ölümün içinden sevgiyle ortaya çıkın ve gururlu Lucifer'i, insanın kendi iradesi ve bedensel şehveti içinde, küçümsemeye ve hiçliğe getirin. istikrarsız yaşam; hayatın ilahi alçakgönüllülüğü yenemeyeceği bir şey.

6. Her türlü küçümseme altında ortaya çıkan alçakgönüllülük, aynı zamanda ölümü ve Tanrı'nın öfkesini delip geçer, ölümü yaşam haline getirir, zaferi cehennemden alır ve sahte Yılanın özünün acısını tatlı sevgiyle değiştirir. Burada Lea'da gördüğümüz gibi, mantıken kız kardeşi tarafından kışkırtılmasına rağmen, yine de Ahit'teki Mesih'in soyu onda her türlü küçümseme altında ortaya çıkıyor ve onu verimli, Rahel ise hizmetçisini ona verene kadar kısır kılıyor. karısı için kocası. Bu Adamical anlamına gelir, yani. Mesih'in krallığında, bir hizmetçi tarzında Mesih'in soyunun evliliğine ulaşan köle soyu.

7. Çünkü Adem ihmalkar bir şekilde çizgiyi kaybetmiştir. Tanrı'nın krallığındaki doğa hakkı Adem'de kaybolmuştur ve Yakup'un karılarının hizmetçilerinin yaptığı gibi, bir hizmetçinin evliliğe kavuşması gibi bir hak kazanır. Böylece Rachel'i görüyoruz, yani. doğru öz tabiat, (boyunduruğu altında) kölelik çizgisine kadar çalışamaz veya meyve veremez.

kendini sevmenin Adamik doğası) ilk önce verimli hale geldi. İnsan doğasının Mesih'in çizgisi altında bir hizmetkar olmak için kendini teslim etmesi gerektiğini belirtmek için; eğer Mesih'in soyundan evlenecek ve Tanrı'nın mirasçısı olarak açılacaksa.

8. Ve sonra ilk önce Tanrı'nın krallığında doğanın krallığı ortaya çıkar ve bereket içinde verimli olur. Rachel, hizmetçisi doğduğunda ilk kez verimli olduğu için; Rahel'in aynı zamanda Tanrı'nın Antlaşması'nın ve Mesih'in soyunun hizmetçisi olması gerektiğini belirtmek için. Ve onun içindeki Mesih'in soyu da onun Rabbi olmalıdır; böylece o da bir hizmetçi gibi Mesih'in soyunun evliliğine kavuşur; ve doğanın hakkıyla kendi kendine güç sahibi olma konusunda Mesih'in soyuna sahip değildi; fakat lütufla bahşedilen bir hediye olarak bu, başka bir Prensipte yer alır.

9. Ve bunun altında, Mesih'in soyunun insanın kendi kendine yetmesinde yayılmadığı, fakat bizzat kendisinin onların dallarına baskı yaptığı ve insanların büyük veya yüksek ismine veya soyuna 1 veya kabilesine saygı gösterilmediği anlamına gelir; ama dünyanın en aşağılık ve en sefillerine (ki bunlar sadece hizmetkarlar ve hizmetçilerdir), en yüce ve asillere olduğu kadar baskı yapar.

10. Bunun güçlü bir örneğini, İsrail kabilelerinin on iki soyu onun tarafından evlat edinilinceye kadar yirmi yıl hizmetçi olarak köle durumunda olması gereken Yakup'ta görüyoruz. Bir Hristiyan'ın, yozlaşmış, otoriter, kendi iradesini kullanan Adamik doğanın köle boyunduruğu altında doğması gerektiğini belirtmek için; ama eğer biri bir Hristiyan olarak Mesih'in soyundan doğarsa, o zaman ebeveyn 2 Tanrı'ya bir hizmetkar olarak teslim edilmeli ve yalnızca yüreğinde her şeyi bırakan Tanrı'nın bir hizmetkarı olarak doğanın krallığında bulunmalıdır. geçici şeylerdir ve hiçbir şeyi kendine ait saymaz ve bulunduğu durum ve görev itibarıyla kendisine ancak bu konuda Rabbine hizmet eden bir hizmetkar gibi değer verir.

11. İsrail'in soylarının veya kabilelerinin bu hizmeti altında babası olan Yakup, onların bu dünyada garip misafirler olmaları gerektiğini ve oradaki doğa krallığında Rableri Tanrı'ya hizmet etmeleri gerektiğini, kendisinin de ücretlerini onlara oy vereceğini belirtirken ; büyük zenginliklerle bu dünyadan çıkıp Mesih'in krallığına girmeleri gerektiğini, yani. Jacob, hizmetindeyken üvey babasının mallarını büyük bir bereketle alırken, ilk Ademsel Cennet yerli ülkelerine girdiler.

1 Stok, aile veya şecere. 2 Anne. 3 Söz verin veya atayın.

İçsel manevi figür şu şekilde durur:

12. Adem düştüğünde Cennetten çıkmalı ve bu dünyanın krallığında dünyanın ruhu altında bir hizmetkar olmak için kendini teslim etmeli, yıldızlara ve dört elemente tabi olmalı ve onlara hizmet etmelidir. onların egemenliğini sağlayın ve sağlayın ve alın

çocuklarına bakmak, yani. daha önce gördüğümüz gibi bu dünyanın yaratıkları gözlerimiz.

13. Ama Yakup'un babasının evinden çıktığı gibi, Cennetten çıkmak zorunda kaldığında, Rab onu karşılar ve ona kadının soyu ve yılanın yok edicisi aracılığıyla Cennete yeniden girişi gösterir; aynısını göğre uzanan merdivenle Yakup'a da gösterdiği gibi (Yaratılış xxviii.12).

14. Ve Adem Cennetten çıktığında, o zaman kendisini garip bir boyunduruk altında bir hizmetkar olarak teslim etmeli, harikalarıyla doğa krallığına hizmet etmeli ve doğanın çocuklarını beslemeli veya onlarla ilgilenmelidir. sonbaharda doğa ona yabancılaştı; artık onu baskı altında tutuyor, sıcakla soğukla, hastalıkla ve sefaletle canını sıkıyor, onu kendi içinde tutsak ediyor ve daha önce en iyi arkadaşı olan onu kendi hizmetinde kullanıyor. ve patron. 1

15. Ve bu figürdeki Yakup arkadaşına, annesinin erkek kardeşine kaçmalı ve hizmetçi olarak tuttuğu ona ve aynı zamanda kızı açısından da damadı olarak hizmet etmelidir; aynı şekilde Adem de büyük babasının2 köle boyunduruğu altında hizmet etmelidir; kızını ona eş olarak veren doğanın krallığı; Bu boyunduruk altında Tanrı'nın çocuklarını Tanrı'nın lütfuyla doğurdu ve aynı zamanda çocuklarını babasının evine hizmetçi olarak yerleştirdi. bu dünyanın krallığında.

16. Ve Yakup, Tanrı'nın lütfuyla büyük bir zenginlik elde etti ve efendisinin mallarını incelikle elde etti; koyunların gebe kaldıkları, su içtiği yalakların önünde yarı soyulmuş, çizgili çubukları ustaca kullandı ve halka çizgili 3 koyun doğurdu, çok renkli (Gen. xxx. 37 ve devamı); aynı şekilde Adem, doğa krallığının köle boyunduruğu altına girdiğinde, burada şeytanın kıskançlığı ve kurnazlığı da gazap krallığına göre hükmedildiğinde, Tanrı ona doğanın krallığını incelikle ele geçirmesi gerektiğini gösterdi; . harikalarıyla doğanın işleyişi; ve doğanın gücünü sonsuz bir mülkiyet için temin edin ki, doğanın krallığında yaptığı işlerin onu ebedi vatanına kadar takip etmesi ve onun olması gerekir.

sahip olmak.

1 Metin, büyükbaba. 2 Metin, büyükbaba. 3 Alaca veya benekli.

17. Allah'ın ona gösterdiği incelik neydi? Adem'in Antlaşma'da taktığı Yılanın Yok Edicisi, biz insanlardan [varsayılan] doğanın krallığını giydirdi ve ilahi bir incelikle efendimiz ve efendimizin gücünü ve kudretini elinden aldı. Bizi boyunduruğu altında tutsak eden, tüm insan gücünü kuşanan ve efendimiz ile efendimizin kendi gücünü elinden alan Tanrı'nın gazabının krallığının, yani. doğanın kendi gücünün krallığı,

Yakup efendisinin ve efendisinin mallarını aldı.

18. Ve Tanrı'nın ruhu, keçilerin ve koyunların üzerine sıçrayan keçilerin ve koçların halka çizgili, benekli ve kıllı olduğunu gösteren görüntüde Yakup'a gösterdiği gibi (Yaratılış xxxi. 10): Adem de aynı şekilde gösterildi. Misak'ın vaadi ruhu, Misak'taki lütuf ruhunun nasıl çizgili, parçalı insan doğasına gelip onu kutsadığı ve böylece Misak'ın ruhuna hamile kaldığı anlatılıyor.

19. Hangi insan, çizgili veya renkli doğa, yarı dünyevi, yozlaşmış ve yine Antlaşma'da yeni doğmuş göksel doğadan başkası değildir. Bunun üzerine Tanrı'nın ruhu göksel kısma geldi ve onu verimli kıldı, böylece dünyevi boyunduruk altında doğanın gücünü ilahi güçte göklere çekti; efendisinin veya efendisinininki de öyleydi, yani. doğanın krallığı, malları elinden alınır ve Ahit'teki göksel adam, bunları ilahi zeka ve incelikle kendisine alır ve bununla birlikte efendisinden ve efendisinden, yani. dışsal doğanın krallığı yine Babasının evine, yani. Yakub'un babasının evine girdiği gibi Cennete de.

Şekil temelde şu şekildedir:

20. Adem'de doğanın krallığı sıcaklıkta yatıyordu, yani tüm özellikler eşit ağırlıktaydı. Ancak ruhun iradesi incelikle ayrılığa gittiğinde, o zaman özellikler karıştı ve sıcaklık bozuldu. Ve sonra ayrılık onun efendisi ve efendisiydi ve şimdi bu efendiye hizmet etmesi gereken bir hizmetçi olarak iradeyi esir tuttu.

21. Ancak Tanrı konuştuğunda veya lütfunu sevgi antlaşmasıyla yeniden ilham ettiğinde, o zaman lütfun içsel, söylenmiş veya ilham edilmiş temeli, harikalarıyla birlikte doğanın krallığını kendisine çekti; ve zenginlik ve güçle birlikte geldi ve onları içsel yeni insanla birlikte tekrar Cennete getirdi.

22. Doğal dışsal ölümlü insanın zenginliği, uygulanmasıyla Tanrı'nın harikalarını ortaya çıkarması açısından, asıl sahibi olarak doğa krallığına değil, Mesih'ten doğmuş içsel ruhsal yeni insana aittir; bu harikaları kendisine çekecek ve onları, Tanrı'nın harikalarının sonsuz bir vizyonu ve tefekkürü olarak yanına alacak.

23. Dışsal doğanın bedeni düştüğünde, o zaman işler, ilahi akıl ve incelikle kendisine elde ettiği bir hazine olarak yeni insanı takip edecek ve kötü Adamsel doğanın özyönetim ve hakimiyet evini erteleyecektir. Yeni manevi insan figüründe duran ve Tanrı'nın ruhunun, Mesih'in gelecekteki krallığının önceden şekillenmesinde ima ettiği Yakup gibi. Mesih'in bu dünyanın tüm nimetlerini ve doğanın gücünün ve kudretinin tüm zenginliklerini nasıl elde edeceğini gösteren, ifade edilen 1 kelime

Tanrı, doğanın krallığında Tanrı'nın bir hizmetkarı olmak için kendini teslim ettiği kendi kulluğu altında; ve böylece kendisini onun efendisi ve efendisi haline getirin ve onu varsayılan insanlığımızdaki ebedi krallığına kendisiyle birlikte getirin; ve son olarak bu dünyanın gününün sonunda onu tezahür ettirin ve onu Babamızın ilk evinde bize tekrar verin.

24. Dolayısıyla Yakup'taki bu figüre, sanki Tanrı Yakup'a kayınpederini kurnazlıkla aldatmasını ve onu kendisine ait olandan mahrum etmesini emretmiş gibi, sanki Tanrı insanın doğal sahte kurnazlığından hoşlanıyormuş gibi bakmamalıyız. Hayır, ruhsal incelik yalnızca şekilde temsil edilmiştir; Mesih'in krallığında, doğal bir hak olarak sahip olmadığımız, ama onu Tanrı'nın izniyle elde ettiğimiz adaletsiz mamonu (Luka xvi. 911) nasıl elde edeceğimizi gösterir. ilahi zeka. Ve sonra cennetin krallığı şiddete maruz kalır ve şiddete başvuranlar, Yakup'un Mesih'in krallığı figüründe yaptığı gibi, ilahi bilim, bilgi veya beceri gibi bir zekayla onu zorla alırlar (Mat. xi. 12).

25. Ve Yahudilere (bu figürle kurnazlıklarında, dünyevi sahtekarlıklarında ve ihanetlerinde kendilerine yardımcı olan), Yakup'un bu inceliğinin manevi bir tipin habercisi olduğu ve onların kötülüklerini ve yalanlarını hiçbir şekilde örtmediği gösterilmiştir.

26. Çünkü, "Komşunun malına göz dikmeyeceksin ve ona şehvet etmeyeceksin" diyen (Mısır'dan Çıkış xx. 17), her türlü zahiri kurnazlığı, sahtekarlığı ve hileyi yasaklamıştır; ancak soykütüklerinde Tanrı'nın ruhu, Mesih'in krallığıyla birlikte, dışsal bir figürle, yeni insanın iç temelindeki figürde işaret edilmiş ve ima edilmiştir.

1 Veya açık sözlü. 2 Yırt ve kap.

27. İbrahim'in ilk oğlu İsmail'in de malları elinden alındı. Onların, çürüme ve yok oluşta Adem'e değil, Allah'ın insandaki gazabının krallığından ilahi akıl ve incelikte aldığı ikinci Adem olarak Mesih'e ait olduklarını belirtmek; ilk önce Tanrı'nın gazabına maruz kalması ve varsayılan insan doğasına hizmet etmesi gerektiği; yine de malları elde etti ve tüm mallarını elinden aldı; ve bu Yakup figürünün ifade ettiği şey budur.

28. Ruh burada Yakup'ta Laban'ın maaşını on kez değiştirdiğini ama yine de ona zarar veremediğini gösteren çok harika bir figür sunuyor (Yaratılış xxxi.7). Bu hizmette Tanrı'nın çocuklarının durumunun nasıl olduğunu belirtmek için, doğanın boyunduruğu altında, içsel yeni insandaki ilahi zekâda doğa krallığının mallarını elde edecekler. Bundan dolayı insanın amaçlarında o kadar büyük bir değişiklik olur ki, izleyeceği yola karar verdiğinde, şeytan kıskançlığıyla birlikte gelir ve kötü adamlar tarafından onu amacından alıkoyar ve ilerlemesini engeller. Yakup gibi benekli koyun ve keçilerin benim ücretim olacağını düşündüğünde, efendisi onu ücretinden vazgeçirdi.

29. Şimdi Tanrı'nın bereketini alacaklarını, şimdi kendilerini birlikte çalışıp meyve verebilecekleri Tanrı'nın çocuklarına adayacaklarını düşündüklerinde, emeklerinde ve sancılarında Tanrı'nın çocukları için de durum aynıdır. ve orada kendi iyi amaçlarını gerçekleştirecekler ve bu işi kendi inançlarının arzusuyla kavrayacaklar, böylece bu iş kendilerinden sonra gelecektir (Va. xiv. 13). O zaman her yerde tüm işi ve amaçları bozulacak, böylece her şey onun anlamına ve iradesine göre gitmeyecektir: Artık Yakup'un yaptığı gibi yalnızca Tanrı'ya güvenmeli ve dayanmalıdır. Ve böylece hiçbir düşman ona zarar veremez; Her ne kadar bu ona zarar verecekmiş ve yaptığı iş boşa gidecekmiş gibi görünse de, mantıkla anlaşılamayacak şekilde bu şekilde çalışıyorlar ve meyve veriyorlar. Ve sonunda o adam, pek çok malla birlikte bu dünyanın krallığından ayrılır ve Yakup'un yaptığı gibi, kendi ülkesine geri döner.

30. Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: Tanrı'nın çocuklarının işleri imanlarının ardından gelir; onları yanlarında götürüyorlar; onlar inançlarının ücretidir (Va. xiv. 13). İman, Mesih'i kendi içine alır ve Mesih de iman işlerini kendisiyle birlikte alır; ve böylece gerçek bir Hristiyan, inancının arzusuyla umutla tanıttığı ve biriktirdiği birçok malla birlikte yeniden memleketine döner.

31. Bu umut, Tanrı'nın onu Mesih'te göksel enlerle doldurduğu ve bununla birlikte doğadaki işlerini de aldığı ve onları, ifade edilen 2 kelimeyle, yani Mesih olan sonsuz ücret karşılığında kendisine çektiği umududur. İnsanın harikalarının ve varlığının yattığı doğa krallığı, Tanrı'nın Büyük Ayrılık Günü'ne kadar saklandı; burada herkes burada ektiğini biçecek (Gal. vi. 7).

1 Metin, iyilik yap. 2 Veya açık sözlü.

32. Bu tarihi doğru bir şekilde değerlendirip değerlendirdiğimizde, Tanrı'nın nasıl İsrail krallığını köle bir çobanla başlattığını ve onu dünyadaki tüm güçlü zengin adamların önünde sonsuza kadar yücelttiğini; ve İsrail'in on iki soyunun veya kabilesinin köle boyunduruğu altında hizmetçiler olarak doğduğunu düşünün (insanlığa göre Mesih bu soydan doğacaktı); Böylece görüyoruz ki, dünyanın tüm yücelikleri, aynı zamanda doğanın tüm sanatı ve zekası, Tanrı'nın gözünde aptalcadır; buna rağmen insanlar, dünyevi meseleleriyle, yaptıklarıyla veya gösterişleriyle ve büyük şeyler için yüksek konumlarıyla övünür ve onlara değer verirler; fakat yine de Tanrı katında dürüst bir çoban kadar kabul edilebilir değildirlere.¹

33. Kendisinde Tanrı'nın ruhunun işlediği bir çoban, Tanrı'nın önünde, tanrısal egemenliğe sahip olmayan en bilge ve akıllı zekaya sahip çobandan daha çok saygı görür. Ve Tanrı'nın, krallığını, dünyanın saygı duymadığı, ancak dünyanın gözünde çobanlardan daha iyi sayılmayan basit, aşağılık ve bayağı adamlardan nasıl kurduğunu çok iyi görüyoruz. Tıpkı Mesih'in, İsrail krallığını ilahi güçle ortaya koyduğu fakir, aşağılık, aşağılık insanlar olan Havarileri için de böylelerini seçtiği gibi.

34. Alim ve dünyevi adamlar nerede? Tekrar ediyorum, basitleri küçümseyen güçlü lordlar nerede? onların kudreti, kudreti, sanatı ve zekası nerede? Eğer bu çobanların soyuna ortak olacaklarsa, hepsi toz ve kül içinde gelmeli ve bu tür çobanların basitliğine düşmeli ve kalplerini Mesih'in boyunduruğu altında köle olarak eğmelidirler. Evet, eğer bu evliliğe geleceklerse, Yakup'un karılarının hizmetçileri gibi olmalılar.

35. Başlangıçta Mesih'in soyu bir çoban olan Habil'de açıkça görüldü. Aynı şekilde daha sonra İbrahim'de, İshak'ta, Yakup'ta, Musa'da ve Davut'ta da Mesih'in soyu ortaya çıktığında hepsi çobandı. Buna ulaşmış hiçbir yetkili, asil, zengin, bilgili veya dünyevi açıdan yüksek kimse yoktur; ama Tanrı'ya güvenmiş hiçbir önemi olmayan insanlar anlamına gelir.

36. Bu Gizemlerin yetkisini ve gücünü kendilerine atfeden ve çoğu zaman bu tür çobanlarda Kutsal Ruh'un armağanlarını ayaklar altına alan, onlara gülen ve onları sayan yüksek rahipler, okullar ve üniversiteler şimdi nerede? aptallar mı? Onların hepsi, Kabil, İsmail ve Esav, kişisel mantığın ikiyüzlülüğü içinde, bu dünya doğasının krallığının sol çizgisinden değiller mi? ki bu, Allah katında bir çoban kadar makbul değildir.

1 Dürüst bir çobana benzer.

37. Ey Adem'deki zavallı körler! Gözlerinizi yukarıdan aşağıya çevirin ve kendinizi bu çobanların 1. çizgisine göre Mesih'in sadeliği altına bırakın ve sanatın ve yüceliğin görkemine bakmayın, yoksa fena halde aldatılırsınız. Eğer bu çizgiye muktedir olursanız, bu makamda ikiyüzlülükle övünen yücelikten bu seviyeye ulaşmamalısınız; ama alçakgönüllülük ve alçakgönüllülük içinde, ruhun kendisini Mesih'in boyunduruğu altına teslim ettiği yerde: Tanrı konusunda kör olan zavallı ruh, bu evlilikte kök salacak ve bu çizgiyi başarabilecektir.

38. Yakup'un on iki çocuğu, Tanrı'nın ruhunun Adem'den Nuh'a ve onun çocuklarına kadar işaret ettiği, Cennetteki Antlaşma çizgisinden çıkan ve Adem'den Habil'e kadar uzanan çizgilerdir. Nuh'un çocukları; ve orada ayrıca on iki soy veya soy [veya kabile] ortaya çıktı. Burada aynı ağaç yine tek bir ağaçtan, yani Yakup'tan açılıyor; ve bu soyların hepsinin tek bir soyda nasıl kutsanması gerektiğini belirtir; Antlaşmanın soyundan gelen bu ağacı tezahür ettirmek için kendisine on iki Havari seçen Mesih hangi soydur?

39. Ve Yakup bu on iki oğlunun babası olurken, aynı zamanda ülkenin kızlarını görmeye giden (Yaratılış xxxiv.1) Dinah adında bir kızı da (Yaratılış xxx.21) oldu ve bu nedenle onun onurunu kaybetti. ve bekaret; ve ona neslin soyundan ortaya çıktığı Lea'yı doğurdu

Yahuda [ya da kabilesi], bu zamanda Mesih'in soyunun henüz kadının tentüründe gizli olduğunu ve yine de erkeksi aracılığıyla açıkça ortaya çıktığını belirtmek için, yani. ateşli tentür, İsa'nın annesi Meryem'e kadar. İbrahim, İshak ve Yakup'un Antlaşması'nda gördüğümüz gibi, Antlaşma onların soyunda ilerlemeye devam etmiştir; bunu sadece erkeğe (veya erkeğe) yapılan sünnette de görüyoruz.

40. Ve yine ateş yoluyla verilen Sina Dağı Kanununda çok daha fazlasını görüyoruz; İsa'dan önce insanların, bizi sevgisine kadar öfke içinde tutsak tutan Baba'nın mülküne götürüldüğünü belirtmek için. Oğlu, gazap yoluyla, kadının tentüründe kendini gösterdi ve erkeğin ve kadının tentürünü yeniden bir hale getirdi: bu nedenle, Baba'nınkiyle birlikte Mesih'in soyu, kadının tentüründe erkeğinki aracılığıyla ortaya çıktı.

41. Erkeğin tentüründe bu, İbrahim'e olan iman antlaşmasında kırıldanıyor ve erkeğin kadındaki tentüründe açıkça görülüyordu. Fakat zamanın 2. doluluğunda Meryem'de, kadının tentüründe, yani. en yüksek aşkta; Adem'in Havva'sından önce kendini sevdiği aşkı, çünkü Tanrı onda açıkça görülüyordu.

1 Veya gerçek ardılık. 2 Yerine getirilmesi.

42. Burada Dina'da Havva'nın bir figürünü görüyoruz, çünkü Leah altı erkek çocuk doğurduktan sonra bir kız doğurdu; bu, onun boş merakıyla onurunu çarçur eden kadın tenini simgeliyor; Havva'nın dünyanın kızlarını görüp tanıdığı gibi, yani. hayvansı yaratık şehveti ve bu şehvet içinde Cennetsel bekaretini kaybetti.

43. Böylece, Tanrı'nın ruhu burada, Dinah'ta, Havva'nın zavallı çocuklarını arayıp kurtaracak olanın, Antlaşma çizgisinin dışına çıkması gerektiğini görerek, Havva figürünü Antlaşma çizgisinin yakınına yerleştirir.

44. Çünkü Leah, doğal yaşamın altı özelliğini simgeleyen altı oğul doğurdu ve yedincisi, altının özü veya maddiliğidir; Adem'in iradesi Tanrı'dan koptuğunda, Adem'in öldüğü ya da Tanrı'nın krallığı konusunda yok olduğu manevi öz. Ve doğanın yedinci özelliği artık kadındır, yani. diğer altı tanesinin sürekli olarak içinde taşındığı anne; bu, Havva'nın henüz Adem'de bir görüntü veya tipte olduğu zaman, haklı olarak Ademsel Havva'yı ifade eder.

45. Dinah'ta Yakup'la birlikte Tanrı'nın ruhunu temsil eden figür, Adem'deki doğanın yedinci özelliğinin nasıl Tanrı'ya ihanet eden bir fahişe haline geldiğini gösterir; ve bu figürü Mesih'in çizgisine yaklaştırarak, Mesih'in gelip bu fahişeyi değiştirmesi gerektiğini [işaret eder], yani. insan yaşamının yedinci özelliği, yeniden bekarettir.

46. Bu nedenle Mesih, kutsal kılmak için bir bakireden doğdu.

tekrar kadının tentürünü alın ve onu erkeğin tentürüne dönüştürün ki, erkek ve kadın yeniden Tanrı'nın tek bir sureti olsunlar ve artık erkek ve kadın değil, Mesih gibi erkeksi bakireler olsunlar.

öyleydi.

47. Rachel'da şimdi doğa krallığının öz sevgisini görüyoruz; burada hem eril hem de dişil tentürler, doğanın krallığına göre öz sevgide kendilerini birbirine bağlar; Yakup'un Rachel'ı doğanın krallığına göre, kendini sevmenin dokusuna göre sevdiği gibi, diğer yandan Rachel da Yakup'u seviyordu. Bu nedenle, Musa'daki metnin söylediği gibi, Rab Rachel'ı hatırlayana ve onu duyana kadar (Yaratılış xxx. 22), doğal öz sevginin bu tentürleri bu kadar uzun süre kapalı kalmalı ve hayat vermemelidir. Yani, Rab, doğa krallığının tentürlerini kutsamasıyla karıştırıncaya kadar, o zaman doğa krallığında bir prens doğurdu, yani. Büyük iffeti ve Tanrı korkusuyla, Tanrı'nın bereketinin, tohumlarda saklı olan doğa krallığının renklerini harekete geçirdiğini ve oradaki lütuf Antlaşması'nı tezahür ettirdiğini gördüğümüz Yusuf.

1 Ya da önemsiz.

48. Çünkü Mesih, insandaki doğanın krallığını gazaptan kurtarmalıdır; dolayısıyla bu figürdeki ruh da Yusuf'ta bir imaj veya tip sunar; bunu aynı zamanda Mesih'in insanlığı figüründe de ortaya koyar, Mesih'in biz insanlardan aldığı insanlığıyla gelecekte nasıl ilerleyeceğini gösterir.

49. Leah'da Mesih, göksel gizli insanlığına göre temsil edilmiş, göksel dünyanın özünün Tanrı'nın öfkesinin boyunduruğu altında bizim insanlığımızda nasıl gizleneceğini ve Mesih'in nasıl köle ve aşağılık bir biçimde görünmesi gerektiğini göstermektedir.

50. Rahel ve Yusuf'ta şimdi, onun nasıl üstesinden geleceğini ve insan doğamızda, biz zavallı adamları etten kemikten esir tutan tüm düşmanlarının üzerinde bir Efendi ve Prens olması gerektiğini gösteren figür temsil edilmektedir; ve bizi Adem'in sefaletinden ve kıtlığından nasıl iyi bir ülkeye çıkaracağını ve Yusuf'un kardeşlerinin Yusuf'u attığı gibi bizim de bu dünyada onu nasıl çukura attığımızı hatırlamayacağını.

51. Tanrı'nın ruhu, Tanrı'nın öfkesinin kim tarafından kefaretilendiğini görmek için bu figürü on iki patrikte bir cam gibi sunar, gelecekte gerçekleşecek olana işaret eder, çünkü Musa'daki metin bu figürde çok gizli bir şekilde konuşur ve şöyle der: Rahel Yusuf'u doğurunca Yakup Laban'a şöyle dedi: İzin ver, kendi yerime ve ülkeme gideyim.

Size hizmet

ettiğim eşlerimi ve çocuklarımı bana verin ki gidebileyim (Yaratılış xxx. 25, 26).

İçsel ruhsal figür şu şekildedir:

52. Yakup'un kutsaması, yani. Mesih, insan doğasının krallığında tezahür etti, böylece insan Mesih'in suretinde durdu, sonra hizmet etmesi gereken bu evin köleliğinden dönmeyi ve tekrar Babasının ilk evine gitmeyi arzuluyor ve onu yanına almak istiyor. onun meyveleri, yani. onun çocukları, erkek ve kız kardeşleri ve bu doğan tüm çocuklar; Yakup'un babasının evine duyduğu özlem gibi onun da bundan sonra büyük bir özlemi var. Ama Rab ona şöyle der: Burada kal ve bir süre hizmet et, koyunlarımı besle, sana vereceğim ücreti belirle (Yaratılış xxx.28); yani benden isteyin, ben de size vereyim, Mesih'in dediği gibi: Benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, o size verecektir (Yuhanna xvi. 23).

53. Böylece bu Yakup alçakgönüllülüğe kapılır ve kendisinden sonra gelecek olan sonsuz ücreti umarak Mesih'in koyunlarını besler; çünkü Yusuf'ta, yani Mesih'te ücret ilk önce ona verilecektir; Tıpkı Yusuf'un dış krallıkta Yakup'un ücreti olduğu ve onu ve evini kıtlıkta koruyup beslediği gibi. Bu, bizi sonsuza dek kendi özünde besleyecek olan Mesih'i ifade eder; Yusuf babasını ve çocuklarını efendisinin ülkesine getirdiği gibi, bizi de kendisiyle birlikte Babasının evine getirsin.

Elli Dokuzuncu Bölüm

Yakup Laban'dan nasıl ayrıldı: Bu Figür ne anlama geliyor ve bundan ne anlaşılmalıdır? xxxi.]

1. Bu bölümde çoğunlukla, ruhun oynadığı gizli figürün altında yer aldığı dış tarih anlatılmaktadır, çünkü metin şöyle der: Ve Laban'ın çocuklarının sözleri Yakup'un huzuruna geldi ve şöyle dedi: Yakup Babamızın tüm mallarını kendisine aldı ve babamızın mallarından bu zenginliği o sağladı. Ve Yakup, Laban'ın yüzüne baktı ve eskisi gibi ona doğru olmadığını gördü (Yaratılış xxxi. 1,2).

2. Bu, Mesih'in ruhuyla temsil edilen bir figürdür. İnsandaki Mesih'in ruhu, insan doğasının krallığını kendisine aldığı anda, o zaman, doğanın gazabındaki etten ve kandan gelen Yılan'ın kıskançlığı uyanır, insandaki doğanın gücünün kendisinden alındığını anlar ve hisseder. ve doğanın gücüyle Mesih'in ruhuna karşı çıkıyor.

3. Sonra insanda ters bir irade ortaya çıkar, böylece zavallı ruh

tuhaf şeyler arasında yaşadığını ve şeytanın onun komşusu olduğunu, kendi doğasına sürekli erişime sahip olduğunu ve Mesih'in ruhunda ondan uzaklaştırıldığı için ruha karşı çıktığını algılayarak her yerde baygın ve ıstırap içindedir. ona doğanın krallığı, yani. sahip olduğu toprak ve ülke. Ve bu nedenle, Tanrı'nın gazabındaki ölümlü doğa, şehvetli dünyevi mirasını kaybettiğini gördüğünde (bu hak, aklın burada olduğu Laban'ın çocuklarında ima edilir) zavallı ruha karşı arzusunu ve çabasını, bir yabancı, düşmanca yöneltir. Yakup'un kurnazlıkla Laban'ın mallarını alması gibi, onun tüm doğal hakkı elinden alınır.

4. Sonra Tanrı, Yakup'a yaptığı gibi ruha şöyle diyor: Babanın ülkesine, akrabanın yanına dön: Ben seninle olacağım (Yaratılış xxxi. 3). Yani zavallı ruh, babasının ilk ülkesine, yani yeniden girmelidir. kendisinden çıktığı ebedi Söz'e; ve orada Tanrı onu kutsar ve orada çocuklarını ve üyelerini de çağırabilir ve onları, Yakup'un eşlerini ve çocuklarını çağırıp onları cennetten çıkardığı gibi, doğa krallığındaki Tanrı'nın öfkesinin köle evinden çıkarabilir. babasının köleliği. Böylece aydınlanmış ruh, diğer üyeleriyle birlikte, doğa krallığındaki yaşamının gücünü, etten ve kandan oluşan köle evinden tekrar ilk eve, yani ilk eve getirir. Tanrı'nın Sözüne.

5. Ve Yakup'un üvey babasının köle evinden kaçması ve Laban'ın onu takip etmesi ve ona zarar vermesi gibi (Yaratılış xxxi. 2123), aynı şey, dışarı kaçmaya başladıklarında Mesih'in çocuklarına da yapılır. Şeytan'ın köle evinin, yani. bedensel zevklerden ve şehvetten uzaklaşacak ve babasının ilk ülkesine, yani. doğruluk ve Tanrı korkusuna. Sonra, kötü dünyanın bedensel mürettebatı, öfkeyle ve akılsızlıkla anında onun peşine düşer ve onu öldürür, kötü ve sahte dillerle onun tüm zenginliklerini ve mallarını Tanrı'nın doğruluğuna göre elinden alır.

6. Ama Rab onları korkutuyor, çünkü onlar ayağa kalkıp Tanrı'nın çocuklarını adaletsiz olmakla suçluyorlar, çünkü putlarından ve iğrençliklerinden yüz çeviriyorlar ve ikiyüzlülüklerini takip ediyorlar. Üstelik artık kötü boyunduruklarını taşımayacaklar, haksızlıklarında onlara hizmet etmeyecekler ve yalanlarına iyi demeyecekler. Bugünkü dünya bu boyunduruk altında ikiyüzlüyü oynuyor ve onların kötülüklerine yalnızca tanrıları Mäusim yaşayıp şişmanlasın diye hizmet ediyor.

7. Burada Tanrı'nın ruhu, Mesih'in kendisini bir süreliğine doğa krallığında bu köle boyunduruğu altına nasıl koyacağını ve Adem'in kızını, yani bizim etimiz ve kanımızı onunla nişanlayacağını ve onu nasıl elde edeceğini gösteren bir figür sunmaktadır. Adem'in malları, malları ve zenginlikleri, yani. insan doğasının krallığı veya egemenliği; yani, birçok insanı kendisine çekin ve sonunda bu dünyanın köle evinden tekrar Babasının ebedi evine gidin,

Babasına gidişinde şeytan ve kötü dünya onu küçümseyecek ve onu tamamen öldürecek ve hem mallarını hem de burada doğurduğu çocuklarını alıp elinden alacak. Ferisiler ve kötü Yahudiler tarafından yapılan ve Mesih'in tüm sadık çocuklarını alıp soyan şeytanın yaptığı gibi, Laban da Yakup'un peşine düşüp avlanır ve satın aldığı malları ondan tekrar alırdı.

8. Ancak Tanrı, Laban'ın Yakup'a zarar vermesine izin vermeyeceği gibi (Yaratılış xxxi. 7), aynı şekilde Tanrı, şeytanın ve kötü başrahiplerin Mesih'in satın aldığı malları çalmasına da izin vermeyecektir. Her ne kadar onun dışsal insanlığını katletmiş olsalar da, o ölümden yeniden dirildi ve satın aldığı malları Babasının ülkesine getirdi.

9. Musa'nın ruhu bu bölümde harika bir figürü temsil ediyor ve buna iyi uyulması gerekiyor, çünkü bunun altındaki gizli bir gizemi ima ediyor: çünkü şöyle diyor: Yakup Laban'dan kaçtığında Rahel babasının put tanrılarını çalmıştı. : ve ayrıca şöyle diyor: Böylece Yakup Suriyeli Laban'ın kalbini çaldı, çünkü ona kaçtığını söylemedi: ve ayrıca Laban'ın Yakup'un yanına geldiğinde nasıl put

tanrılarının peşinden koştuğunu ve herkesi araştırdığını görüyoruz. Yakup'un put tanrıları için kullandığı ev eşyaları.

Ayrıca bu metinde Rahel'in o put tanrıları sevdiğini, üzerlerine oturduğunu ve babasının onları bir daha alamamasını sağlayacak şekilde sakladığını da görüyoruz (Yaratılış xxxi. 19,20,30, 33,34).

10. Bu sözlerle bize İsrail'in gelecekte nasıl ilerleyeceğini gösteren bir dış ve bir iç figür temsil ediliyor. Çünkü bu put tanrıları, takımyıldız ya da yıldıza göre (Elçilerin İşleri vii. 43) Moloch'un putperestlerin yaptığı gibi putperest putlar değildi. Ancak okuduğumuza göre, bir eğitim modeli olarak ölen arkadaşlarının resimlerini, anıtlarını, heykellerini veya resimlerini yapmışlar ve bu resimler daha sonra kâfirler arasında putlara dönüştürülmüş; ve bunlar, Laban'ın kaybetmekten nefret ettiği, kendi akrabalarının ölmüş görüntüleri olabilir, çünkü bunlar eğitim kalıplarıydı ve sevdiği atalarının ve ölen akrabalarının kendisine anılarıydı.

11. Fakat ruhun geleceğe işaret ettiği gerçek figür şudur: Birincisi, İsrail sürekli olarak tüm kalbiyle Tanrı'ya bağlanmayacak, fakat bedensel öz sevginin bu put tanrılarını her zaman yanlarında alacak ve kendilerini sevecektir. ve onların görüntüleri, yani. insanın büyüklüğü, devleti, soyluluğu ve soyluluğun asil soyağacı, ortaya çıktığı haliyle bile Tanrı'dan daha fazlasıydı.

12. Özellikle Yakup'un bu ayrılığı, İsrail'in, bedensel put tanrılarını da yanlarına aldıklarında ve kısa bir süre sonra kendi put tanrılarına hizmet ettiklerinde (I Sam. viii. 8), yani İsrail'in Mısır'dan vaat edilen topraklara doğru yola çıktığını ima eder. insanın büyüklüğü; ve Tanrılarını terk ettiler ve Mammonlarına saygı duyular ve aralarında kral olmak isterlerdi

kafirlerin geleneğine uydular (I Sam. viii. 19) ve kendilerini Mısır'dan çıkaran gerçek Krallarını terk ettiler.

13. İkinci olarak, Yakup'un suretinde durduğu Mesih'in, etimiz ve kanımızla bu Rahel'i kendisine nasıl götüreceğini anlatır. Adem'de bunlar, kendine suretler ve putlar edinen ve Rahel gibi onlara sahip olan Tanrı'dan yüz çeviren ruhun putlarıdır; ve ruhun saptırılmış isteklerini, edindikleri putlar ve resimlerle birlikte, putların evinden veya tapınağından çıkarırlardı; bu putlar, yani. putların arzuları ve arzuları daha sonra Mesih'in ölümüyle parçalanmalıdır.

14. Şu anda bize gösterilen şekil, Tanrı Yakup'a şöyle dedi: Kalk ve Beytel'e git ve orada otur; ve kardeşin Esav'dan kaçarken sana görünen Tanrı'ya orada bir sunak yap.

Sonra Yakup ev halkına ve yanında olanların hepsine şöyle dedi: Aranızda olan yabancı ilahları üzerinizden atın, kendinizi arındırın ve giysilerinizi değiştirin; ve kalkıp Beytel'e gidelim; ta ki, sıkıntılı günlerimde beni duyan ve gittiğim yolda benimle birlikte olan Tanrı'ya orada bir sunak yapayım (Yaratılış xxxv. 13).

15. Yakup'un tarihi bundan başka hiçbir şeyi ifade etmez, yani. Mesih bu Rachel'in put tanrılarıyla, yani. etimiz ve kanımız, bu köle evinden ayrılacak ve Babasına gidecek, sonra o, Tanrı'nın önünde yüksek sunağı (ki sunak kendisidir) inşa ettiğinde, bu putlarımızı insanın kendi iradesiyle bir kenara bırakacaktı, yani. Ölümünde Tanrı'nın sunağının önünde her türlü öz sevgi hayalini kurun ve kalplerimizi temizleyin. ruhumuzun isteği ve giysilerimizi değiştirmek, yani. etimiz ve kanımız; Otuz beşinci bölümdeki bu metin, Mesih'in bizi, Yeni Ahit'indeki aynı sunakta, düşüşten sonra sıkıntımız ve sefaletimiz içinde bize yeniden görünen Tanrı'ya, Antlaşması'nda sunacağını açıkça ifade ettiği ve tamamen bunu amaçladığı gibi. ile ilgili

lütuf.

16. Ancak Musa'nın metni şunu söylüyor: Yakup, kızlarıyla birlikte gizlice kaçarak Suriyeli Laban'ın kalbini çaldı (Yaratılış xxxi. 20, 21): bu metinde de aynı manevi figür yer alıyor. . Çünkü Söz insan oldu ve Laban'inkini aldı. Dünyevi Adem'in kızları ve onları ilahi bir incelikle Adem'in evinden Tanrı'nın evine getirdiler; bu yerde buna hırsızlık denir, çünkü Adem'in çocukları böylece Tanrı'nın gazabının krallığından çalınır, yani ilahi zeka ve incelik.

17. Çünkü Tanrı'nın öfkesi, doğası gereği insanları ele geçirmişti, ama Mesih gelip onlarla evlendi ve onları öfkeden uzakta put tanrılarla birlikte çaldı ve onları kendi sunağı üzerinde Tanrı'ya sundu. Kendisidir ve insanın öz sevgisinin resimlerini bir kenara bıraktı ve bu Sunakta ona hizmet edebilmemiz için giysilerimizi Tanrı'nın önünde temizledi.

18. Bu, Rahel'in put tanrılarıyla ilgili olarak doğru bir şekilde anlaşılmaktadır: figür aslında yalnızca dış tarihi belirtmektedir, ancak onun altında Tanrı'nın ruhunun figürü bulunmaktadır. İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un tüm tarihi içsel olarak Mesih'in figüründe durmaktadır; Çünkü Laban ile Yakup arasındaki antlaşma ve orada olup biten her şey Mesih'in bir figürüdür; Çünkü Laban burada doğanın krallığının figüründe, Yakup da Mesih'in figüründe duruyor.

19. Laban, Yakup'tan kaçtığını ve çocuklarını öpmesine ilk önce onun izin vermediğini ve onları neşeyle ve sözlerle yollarına çıkarabileceğini söyleyerek azarlar (Yaratılış xxxi. 27, 28). Doğa, gizlice ondan kaçıp putun evini [veya tapınağını] terk eden Mesih'in çocukları için de aynısını yapar; daha sonra doğanın krallığının çocukları, İsa'nın bu çocuklarını, kararsız, yeminli insanlar, sapkınlar, romancılar, yeni ışıklar, meraklılar veya adlandırılacak herhangi bir mezhep olarak azarladılar. Ve onlara de ki: Kötü yolunuzdan ayrılıp başka

bir hayata gireceğiniz zaman, bunu neden başkâhinlerimize söylemiyorsunuz ki, onlar da kendi törenleriyle sizi ileriye götürsünler. itiraflar, ayinler, şefaatler? Mesih'in krallığının neşe içinde olduğu Kiliselerin kükreyen, org ve kavallarla kullanımını neden gözlemlemiyorsunuz? Neden gizlice bizden çalışıyorsunuz ve kural ve kararnamelerimizin öngördüğü yoldan başka bir yola gidiyorsunuz? ve bu nedenle onlara düşmandırlar, onlara zulmederler ve onları put tanrılarını çalan kötü ve yeminli çocuklar gibi kınama ve aşağılamalarla avlarlar ve tanrılar adına yaptıkları ikiye bölme işleri onurlandırmazlar; Laban, Yakup'un peşinden koştu ve onu azarladı, çünkü o ilk başta o gösterişli ve ağırbaşlılığı sürdürmemişti ve ona önceden seyahat edip gideceğini söylemişti.

20. Böylece Babil de, Mesih'in çocuklarının yalnızca gösterişler, törenler ve göbek törenleri aracılığıyla Tanrı'nın huzuruna girmelerini istiyordu; Kim Allah'ın huzuruna, onların emirleri dışında bir şekilde girerse ve bu köle evinden kaçarsa, o lanetlenmiştir ve Allah'a gelemez.

21. Fakat Yakup, Laban'ın gösterişi ve ciddiyeti olmadan da babasının yanına gidebilir; Yakup'u azarlayıp onun yolunun yanlış olduğunu söylese de, yine de onun yolu Tanrı'nın gözünde doğrudur. Çünkü Tanrı ona böyle emretmişti ve Laban onu hiçbir şekilde engelleyemedi. Aynı şekilde, içlerindeki Mesih'in ruhu onlara Babil'den kaçmalarını emrettiğinde, Mesih'in çocukları da alıkonulamaz; ayrıca dünya onları bu konuda asla suçlamasa da, onları küçümsese, alaya alsın, rezil etse ve aptallar, kafirler ve coşkunsular diye azarlasa da, bu onlara zarar vermez.

22. Ancak Yüceler Yücesi, Laban'ı, Yakup'la dostça konuşmaktan başka bir şey söylemediği için azarlıyor ve suçluyor;

Mesih'in çocuklarına yönelik Babil, sonunda onların salt neşesine ve nezaketine yönelmeli ve şimdi Laban onların mal ve zenginlikleriyle ayrılmalarına izin vermeli. Çünkü Tanrı, çocuklarına Babil'den kaçmalarını (Va. xviii. 4) ve babalarının ilk ülkesine (Adem'le birlikte ayrıldıkları yer) Babil'in görkemi ve gösterişi aracılığıyla değil, aklın ve iradenin dönüşümü: yani. yeni bir itaat.

1 Kibar ve nazik bir şekilde. 2
Küfür, sitem, suiistimal.

23. Çünkü Tanrı, Laban'ın üfleme ve üflemlerinden olduğu kadar, Babil'in görkeminden ve gösterişinden de zevk alır. Onun, en yüksek sadelik ve alçakgönüllülükle, hiçbir gösteriş ya da gösteriş olmaksızın kendisine yaklaşan ve Babil'den ayrılan, tövbekar, dönüşen bir yüreğe ihtiyacı vardır: böyle biriyle birlikte gider ve onu kutsar.

24. Yakup, gösteriş ve gösteriş olmadan yola çıktığında, Tanrı'nın ordusu olarak adlandırdığı Tanrı'nın melekleri onunla karşılaştı (Yaratılış xxxii. 1, 2); Bu şu anlama gelir: Tanrı'nın çocukları, insan icatlarından¹ ve hayallerden yola çıktıklarında ve tüm dünyevi şeyleri bir hiç olarak değerlendirdiklerinde ve tüm itibarlı kardeşlerinin ikiyüzlülüğünden uzaklaştıklarında, o zaman Tanrı'nın meleklerini kendilerine eşlik eden bir koruyucu olarak alırlar. onlarla birlikte ol ve Yakup'a yapıldığı gibi Babil'den çıkarken onlara yol göster.

25. Çünkü Mesih bir insanda doğar doğmaz, akıl Adem'in köle olan tasvirler evinden dışarı çıksın diye² o zaman Tanrı'nın melekleri onun koruyucuları olarak atanır.

1 Önemsiz şeyler, masallar, kimeralar, fanteziler. 2 Veya hayali kibirler.

Altmışınca Bölüm

Esav'ın dört yüz askerle Yakup'u karşılamaya nasıl gittiği: Bunun anlamı nedir? Yakup'un kardeşi Esav'a nasıl bir hediye gönderdiğini; ve bir adamın bütün gece onunla nasıl güreştiğini. Bütün bunlar ne anlama geliyor? xxxiii.]

OKUYUCULARIN DİKKATE ALMASI GEREKENLER İÇİN

1. MUSA şöyle diyor: Ve Yakup, Edom sınırındaki Seir diyarına, kardeşi Esav'a kendisinden önce ulaklar gönderdi. Ve

onlara emredip dedi: Efendim Esav'a şöyle söyleyin, kulunuz Yakup şöyle diyor: Bu vakte kadar Laban'la birlikte uzun süredir yurt dışındaydım; ve öküzlerim, eşeklerim, koyunlarım, erkek ve kadın hizmetçilerim var; Rabbim sana söyleyeyim ki, gözlerinde lütuf bulabileyim. Elçiler yine Yakup'a dönüp dediler: Kardeşin Esav'ın yanına geldik; o da dört yüz adamla seni karşılamaya geliyor. O zaman Yakup çok korktu ve sıkıntıya düştü; ve yanındaki kavımı, koyunları, öküzleri ve develeri iki gruba ayırdı; ve şöyle dedi: Eğer Esav bir bölükle karşılaşır ve onu vurursa, geri kalanlar kaçacaktır (ayet 38).

2. Bu bölümün tamamı, fazlasıyla Mesih'in kişiliğinde duruyor. Çünkü Söz İnsan olduğunda ve şimdi bu dünyadan çıkıp insanlığımızla birlikte kendi ebedi malikanesine sahip olduğunda, o zaman bu askerler ordusu onu doğanın krallığında Tanrı'nın öfkesiyle karşılar.

3. Doğanın krallığı için, yani. Doğal Adem, kutsama ve göksel miras nedeniyle Yakup'a, yani Mesih'e kızan ilk doğan Esav'dı. sonsuz yaşam için; çünkü ölmeli ve hakkını kaybetmelidir; hangi krallıkta Tanrı'nın öfkesi hakim olmuştu. Tanrı'nın aynı öfkesi, edindiği malları Babasının ebedi ülkesine, yani. Tanrı sevgisine; figürün türü veya görüntüsünde Esav'ın Yakup'a yaptığı gibi. Ve İsa bu savaşçıya hayret etmişti; Tanrı'nın öfkesi, Zeytinlik Dağı'nda görüldüğü gibi: Yakup'un Esav'ın öfkesine hayret etmesi gibi.

4. Ve Esav'ın öfkesi nedeniyle Yakup sürüleri iki parçaya böldüğü için, Esav bir grubu vurursa diğeri kaçabilirdi: aynı şekilde Mesih'in insanlığı da iki öze bölünmüştü; cennete gitti ve şöyle dedi: O, Cennetten geldi ve o zaman Cennetteydi (Yuhanna iii. 13); ve ayrıca etimizden ve kanımızdan dünyevi olana; eğer Tanrı'nın öfkesi bir parçaya çarptıysa, yani. İnsanlığımız ölümle birlikte, göksel kısım ise gazaptan kurtulup ölümün içinden geçerek insanlığımızı yaşatmalı. Yakup'un Esav'a gönderdiği elçiler, Tanrı'nın öfkesi aracılığıyla sevgisine gönderdiği Mesih'in dualarından başka bir şey değildir. merhamete, insanlığımızın Tanrı'nın lütfunu ve lütfunu bulması için.

5. Yakup, bu zamana kadar Laban'la birlikte uzun süredir yurt dışında olduğunu ve yanında erkek hizmetçiler, kadın hizmetçiler, develer ve başka sığırlar bulunduğunu söyleyerek Esav'a haber gönderdi; tüm bunlarla birlikte efendisi Esav'ın lütfunu ve lütfunu bulabilsin diye: Mesih de Babasına, benimsediği insanlığımızda (yani Adem'de) kendisinin uzun süredir Tanrı'nın krallığından uzakta olduğunu söylüyor ve Bu dünyanın krallığında, Tanrı'nın harika işlerinde, doğanın oluşumu yoluyla ilahi bilgelikten birçok görüntü ortaya çıkardı; böylece, bu harikaların ortaya çıkışıyla, bu harikaların getirildiğini görerek, bu harikaların oluşumuyla Tanrı'nın lütfunu ve lütfunu bulabilsin. ileri

tezahür eden öfkesinin doğası gereği; böylece ebedi ilahi vizyona ve tefekküre varabilirler.

1 Doğmuş, üretilmiş veya doğurulmuş.

6. Ama öfke dört elementte onunla buluşup onların dünyeviliğini ve kötülüğünü yok edecekti. Çünkü Esav'ın dört yüz adamı, bedeninin dört unsurundaki doğanın gazabından başka bir şeyi ifade etmez: ve Mesih'in insanlığıyla buluşmaya gittiler. Mesih, insanlığımızdaki Adem'in yaratılmış imajını Tanrı'ya getirdiğinde, yani. Cennete girerse, o zaman Tanrı'nın gazabı ilk önce Adem'in suretini öldürürdü, öyle ki artık öfke krallığında yaşamasın, çünkü o Tanrı'da yaşayacaktır.

7. Ve Yakub, Allah'ın önünde kendini alçaltarak şöyle dedi: Ey babam İbrahim'in Allah'ı ve babam İshak'ın Allah'ı, Rab, sen bana şunu söyledin: Ülkene ve akrabalarının yanına dön ve ben de döneceğim. sana iyi davran; hizmetkârına verdiğin merhametine, sadakatine ve hakikatine en az bile layık değilim; çünkü Ürdün'ün üzerinden geçerken kullandığım bu asadan başka bir şeyim yoktu; ve şimdi iki grup oldum. Beni kardeşimin elinden, Esav'ın elinden kurtar; çünkü gelip annem ve çocuklarla birlikte beni dövmesinden korkuyorum (Gen. xxxii. 911). Aynı şekilde Mesih de Tanrı'nın önünde bizim varsayılan insanlığımızla kendini alçaltıyor; ve her ne kadar Tanrı, peygamber Davud'da, varsayılan insanlığımızda, tüm düşmanlarını ayaklarının altına serinceye kadar onu sağ elinde saklamış olsa da (Mezmur cx. 1), yine de Yakup'un öfkeden önce yaptığı gibi kendini alçaltıyor. Esav için: Babasının öfkesinden önce Mesih de aynısını yaptı.

8. Ve Yakup'un dediği gibi, Ürdün'e gittiğimde elimde sadece bu asa vardı, ama şimdi iki grup oldum; aynı zamanda Mesih'te de öyle. İlahi sevginin sonsuz Sözü, insanlığımız içinde bize geldi, o zaman sadece ilahi lütfun asasıydı. Ama bizim insanlığımızda, Adem'in köle evinde, O iki grupta zenginleştirilmiştir; Adem'de yok olan göksel ve yeryüzünün limusundan dünyevi olan iki yönlü bir insanlık. Bu nedenle, bu ikili insanlık içinde, Yakup'un Tanrı'ya söylediği gibi şöyle diyor: Ey babam İbrahim'in Tanrısı ve babam İshak'ın Tanrısı, ya Rab, sen bana dedin ki: Tekrar ülkene ve ilk akrabalarına dön; Ben, kuluna bahsettiğin bütün bu merhametlerin en küçüğüyüm; bu iki grubun yalnızca ilahi rahmet içinde olduğunu belirtmek için, yani. ikili insanlık, ilk Cennet ülkesine, meleksele akrabaların yanına yeniden döndü.

9. Ve Yakub, Allah'ın ve kardeşi Esav'ın önünde kendini alçaltınca, bütün gece orada kaldı ve eline geçenlerden kardeşi Esav'a hediye olarak iki yüz dişi keçi ve yirmi teke aldı. iki yüz koyun, yirmi koç ve taylarıyla birlikte otuz sağmal deve, kırk inek ve on boğa, yirmi dişi eşek

on tay. Ve sürülerin her birini kendi kullarının eline teslim edecek; ve onlara dedi: Önümden gidin ve sürülere birbiri ardına yer bırakın. Ve en öndekilere emredip dedi: Kardeşim Esav seninle karşılaşip sana kime ait olduğunu sorduğunda? nereye gidiyorsun? Peki sürdüğün bunlar kimin? o zaman diyeceksiniz: Bunlar, onları efendisi Esav'a hediye olarak gönderen kulun Yakup'undur; ve o da arkamızdan takip ediyor (Gen. xxxii. 1318).

10. Bu tip artık büyük bir ciddiyettir, figürdeki Tanrı ruhu geleceğe işaret etmektedir. Çünkü Yakup'un öfkeli kardeşi Esav'a verdiği bu hediye, Mesih'in yerine ve durumuna işaret etmektedir. Babasının öfkesini yatıştırması gerektiğinde, öncelikle bu canavarları, Tanrı'nın öfkesine sunulmak üzere bir kefarete olarak ekilmiş insanlığımıza göndermelidir.

11. Ancak Mesih'in çileden ve ölümünden önce Tanrı'nın öfkesine gönderdiği bu canavarlar, bizim implante edilmiş canavarlarımızdı; gurur, açgözlülük, kıskançlık, kötülük, yalan; bu sayede bir adam iftira atar, aşağılar, küçük düşürür, sözlerle utanç verici bir şekilde kınar, cesaretini kırar, bastırır ve kötü ve dinsiz olarak haykırır; ve özetle şeytanın ve kötü dünyanın tüm iğrençlikleri.

12. Bu kötü canavarlar Adem'de günah içindedirler, hepsi uyanmış ve canlanmıştı. Adem'in kötü canavarlarını yarattığı, doğanın sıcaklığının parçalandığı bu yaşam biçimleri veya koşulları, Mesih insanlığımızda her şeyi onun üzerine aldı: bunlar Yakup'un figüründe beş yüz seksen ile çok iyi anlatıldığı gibi; ve insanlığı bu canavarlardan kurtarıırken, onları kefarete olarak Tanrı'nın öfkesine gönderdi.

13. Ve bu hayvanlar, Mesih'e gelince, onun hor görülmesi, aşağılanması ve üzerine tükürülmesiydi; Yahudi rahiplerin ona yaptığı her şey, Mesih'in, sanki kendisi günahkarmış gibi, kendi bedeninde Tanrı'nın öfkesine teslim ettiği tüm canavarlarımızdı: ve yine de bu canavarların hiçbirini kendi iradesinde yaratmamıştı. Ama onları Adem yaratmıştı; ve Mesih onları bir kuzu gibi üzerine aldı ve onları kendi bedeni ve yaşamı üzerine Tanrı'nın öfkesine sundu ve sanki kendisi suçluymuş gibi yaptı; öyle ki, Tanrı'nın öfkesi onları bedenini ve yaşamını yiyip bitirdi, yani. doğal bir hak olarak insanda sahip olduğu mirası; böylece Tanrı'nın öfkesi kendini ele geçirdi; ve bu hayvanları yutmaya yönelik bu kibirden sonraki öfkesi ve açlığı yatıştı.

14. Ve Musa'nın ruhu, Mesih'in kişiliğinde daha da konuşur ve şöyle der: Yakup'un hediyesi onun önünden gitti, ama o o gece toplulukla birlikte kaldı. Ve geceleyin kalktı, iki karısını, cariyelerini ve on bir çocuğunu alıp geçidin ötesine geçti. Ve onları alıp suyun üzerine gönderdi, elindekileri de gönderdi ve yalnız kaldı (Gen. xxxii. 2124).

İsa'nın figürü şu şekilde duruyor:

15. Mesih bu hediye daha önce Tanrı'nın öfkesine gönderdiğinde, arkadaşlarıyla birlikte kaldı. müritleriyle birlikte, büyük karanlığın gecesinde bizim sefalet hapishanemizde kalktı ve iki karısını aldı; insanın iki yönlü ruhu, yani. ruh ve Spiritus mundi (bu dünyanın ruhu), dışsal ruh ve içsel ebedi ruh, iki hizmetçiyle birlikte, yani. beden ikili insanlığı ve on bir havari olan on bir çocuk;1 ve Jabbok geçidini geçtiler; yani, gecenin karanlığında Kidron nehrinin üzerinden, suyun üzerinden (burada Jacob gibi), olduğu ya da biz erkeklerden varsaydığı her şeyle birlikte geçti.

1 11 Havariler.

16. Mesih'in sağdaki on ikinci Havarisi henüz Yahuda'da onun yerine seçilmemişti (burada Yakup'ta olduğu gibi), on ikinci oğul henüz doğmadan annesinin rahminde yatıyordu. Ve Yakup on bir oğluyla birlikte büyük gecede ya da karanlıkta suyun üzerinden geçtiği gibi; Mesih de on bir öğrencisiyle birlikte Yakup'un bu gecesinde Kidron deresinin üzerinden bahçeye gitti ve Tanrı'nın öfkesiyle güreşti; üstesinden gelene kadar kanlı terler döktü.

17. Ve nasıl ki bu gece bir adam sabaha kadar Yakup'la güreşti (ayet 24), aynı şekilde Tanrı'nın ruhu da, yani. Varsayılan insanlığımızdaki Tanrı sevgisi, lütf sevgisi öfkeyi yenene ve ilahi sevginin gün yıldızı ruhta yükselip öfkeyi yenene kadar insanlığımızdaki Tanrı'nın öfkesiyle güreşti (2 Pet. i. 19). Musa'daki metnin burada çok gizli ama yine de çok açık bir şekilde bu şekilde ifade ettiği gibi:

18. Yakup bu gece on bir çocuğu, eşleri, hizmetçileri ve tüm arkadaşlarıyla birlikte geçip gittiğinde ve daha sonra yalnız kaldığında, bir adam onunla gün ağarana kadar güreşti. Kendisine karşı galip gelmediğini görünce uyuğunun butuna dokundu; ve kendisiyle yapılan güreşten dolayı uyuğunun budu yerinden çıktı. Ve dedi ki: Gün tatili için gitmeme izin ver.

Ama o şöyle cevap verdi: Beni kutsaman dışında gitmene izin vermeyeceğim. Ve dedi ki: Adın ne? O da şöyle cevap verdi: Yakup. Ve dedi ki, artık Yakup'u değil İsrail'i arayacaksınız: çünkü Tanrı ve insanla mücadele ettiniz ve galip geldiniz (Gen. xxxii. 2228).

19. Bu metin tamamen Mesih'in figüründe durmaktadır: Bütün gece Yakup'la güreşen bu adam, Adem'de ve tüm insanlarda doğruluğun, Tanrı'nın şiddetli yargısının yer aldığı Tanrı'nın doğruluğundan ve hakikatinden başka bir şey değildir. uyandı. Ve bu, Sina Dağı'nda ateş ve dehşet içinde İsrail halkına Kanun'u veren aynı Adam'ı ifade eder; kendi doğruluğuyla, yargı biçiminde ortaya çıktığı ve insana, ebedi lanetin acısı altında doğruluk yasasını korumasını emrettiği yerde; bu olasılığa ihtiyaç duyduğu yerde

ve insandan gelen yetenek, yani. Adem'de yarattığı Tanrı'nın suretinden.

20. Fakat insan denemede yer almadığından3 bu nedenle Tanrı ona zemini vahyetti veya ona ilham verdi. Yılan Yok Edici'nin vaadindeki en derindeki gizli aşkının çeşmesi, yani. kutsal isim İSA. İSA'nın bu ismi şimdi, insan ruhunun en iç kısmında saklı, Tanrı'nın katı doğruluğunda bir lütuf Antlaşması olarak duruyordu; ve kutsal babalar İbrahim, İshak ve Yakup'ta, onların inançlarında kendini açtı.

2 Veya içi boş. 3 Proba veya Günaha. 1 Patrik.

21. Ancak Yakup şu anda kardeşi Esav'la birlikte ayakta duruyor. Doğanın krallığına göre, Mesih'in tipinde veya imajında Yakup ve Tanrı'nın öfkedeki doğruluğunun tipinde veya imajında Esav, yani şu anda bu gece, Yakup büyük kaygı içindeyken, bu figür ona gösterildi. , İsa'nın birleşik ismindeki lütuf Antlaşması'ndaki Tanrı'nın sevgisinin, yargının öfkesinde Baba Tanrı'nın doğruluğu ile nasıl güreştiğini algıladı. zavallı ruhun esir tutulduğu, çok sert bir şekilde bağlanıp bağlandığı ve oraya konduğu, Tanrı'nın öfkesinin karanlığının büyük gecesinde; ve doğruluktaki öfke, kendisini lütuf sevgisine vermedikçe teslim olmayacak; öyle ki, ışığın ateşten parlaması ya da sabahın ateşten doğması gibi, sevgi de öfkeyi yenebilsin. karanlık geceyi, karanlık geceyi gündüze çevirir.

2 Koarkt.

22. Çünkü sevgi ve ruhtaki lütuf Antlaşması şu anda tek bir kişide bulunuyordu. Bu nedenle şu anda Yakup'un ruhu, Mesih'in figürü ve tipinde, Tanrı'nın göksel ens hakkındaki doğruluğuyla, yani. İsa isminin, Adem'de solup giden göksel varlığı içindeki zavallı ruhla birlikte getirdiği önemli bilgelik hakkında; Adem'in solmuş [maddiliği], bu canlılıkta [maddilikte] yeni bir doğum olarak yeniden ortaya çıktı.

23. Bu nedenle Tanrı'nın ruhu Yakup'a şöyle der: Sen Tanrı ve insanla (yani, Tanrı'nın Antlaşma'daki sevgisiyle ve Meryem'in tohumunda insan haline gelen gelecekteki göksel varlıkla) güreştin ve galip geldin. Çünkü Yakup'un figüründe yer aldığı Mesih, varsayılan insanlığımız içinde, Tanrı'nın doğruluğuyla güreşmeli ve galip gelmelidir.

24. Ve Musa'daki ruh burada diyor ki, Ve onun kendisine karşı galip gelmediğini görünce (anlayın, Tanrı'nın adaleti, yargının öfkesinde, lütuf karşısında galip gelmedi), sonra uyluğunun jambonuna ve baldırının jambonuna dokundu. onunla yapılan güreş nedeniyle uyluğu yerinden çıktı.

25. Bu, Ademsal insanlığın yok edilmesi ve yerinden edilmesi anlamına gelir: Mesih bu zaferi ortaya çıkardığında, o zaman insanın kendi gücü ve kendi iradesi yerinden edilecek, kırılacak ve öldürülecektir. Ama nasıl ki Yakup bu güreş yüzünden ölmediyse (her ne kadar uyluğunun budu yerinden çıkmış olsa da), aynı şekilde insanlığımız da sonsuza kadar ölmemeli, yalnızca yerinden edilmeli, yani değiştirilmelidir.

26. Bu özellikle tövbe eden adamın Yakup'un bu savaşına nasıl girmesi gerektiğini ve böylece Tanrı'nın doğruluğu ve öfkeyle Mesih'in ruhuyla Tanrı ve insanlarla mücadelesi gerektiğini belirtir. Ve o galip geldiğinde, o zaman bedensel iradesinin jambonu kırılacak ve bu dünyada, dünyanın yolunda pek iyi yürüyemeyen, sanki uzuvları sanki uzuvları gibi durup duran yarı topal bir adam gibi bir aşağı bir yukarı yürümek zorunda kalacak. bu dünyanın ahlaksızlığı ve kibirini yönlendiren yarı kırık. Çünkü Mesih'in zaferindeki ruh onun uyluğuna dokunur; o, bu dünyanın gururu ve kötülüğü içinde yarı topaldır ve artık ona asla bakmaz; ama hor görülen, topal bir adam gibi bir aşağı bir yukarı gider, dünyanın gururu içinde, kendi sağlıklı ya da neşeli neşesi içinde [dünyaya] pek az saygı gösterir, ama onu tuhaf hilelerin kılığına giremeyen topal, duraksayan bir adam olarak görür, bu dünyanın kibirli şakaları ve şehvetleri. Ama o, Tanrı ve insanlarla güreşti ve bu zafere dokundu ve damgasını vurdu.

27. Bu dünyanın gururu ve ahlaksızlığı bunu anlamıyor, çünkü hâlâ Tanrı'nın şiddetli doğruluğunda, doğanın krallığında, ateşin gücünde, kendi iradesinde bir aşağı bir yukarı gider ve kendini çok iyi düşünür, ta ki yargının yeri vardır; o zaman zavallı ruh ebedi yargıda durmalı ve acı ve azap içinde yaşamalıdır.

28. Ve Yakup güreşte dururken, uyluğuna dokunup dururken, adam ona dedi: Bırak gideyim; şafak vakti için. Ama o şöyle cevap verdi: Beni kutsaman dışında gitmene izin vermeyeceğim.

29. Bu, Baba'nın öfkesinde Tanrı'nın doğruluğuna teslim olduğu, böylece insanlığımıza göre öfkenin onu öldürdüğü Mesih'in ilk figürüdür. Sonra doğruluk dedi: Şimdi bırak gideyim, çünkü şu anda içimde sonsuz sabah doğuyor. Ama Mesih doğruluğu ele geçirmiş ve şöyle demişti: İnsanlığı yeniden kutsamadıkça seni bırakmayacağım; hükmün sona ermesini; ancak siz, içsel gücünüzün sabahını insanlık aracılığıyla ortaya çıkarırsınız ki, lanet sona erebilsin ve insan yeniden bütünüyle ilahi işlerde, kutsama içinde durabilsin.

30. İkinci olarak, tövbe eden bir adamın Mesih'in bu savaşına, Mesih'in acı çekmesine ve ölümüne, onun zaferine ve Tanrı'nın ruhuna samimi bir tövbe yoluyla teslim olduğunda durumunun nasıl olduğunu gösteren güzel tip veya görüntüdür. Mesih, vicdanında kendisine sürekli saldıran Tanrı'nın katı doğruluğuyla boğuşuyor.

31. Çünkü Tanrı'nın vicdandaki doğruluğu şöyle der: Bırak gideyim; günahlar içinde ölüsünüz ve ilahi lütufta hiçbir payınız yok; bilerek ve isteyerek günah işledin ve lütfu arkanda bıraktın. Artık benimsin, dua etmenin sana faydası olmaz, vicdanında lütfu erişmene izin vermeyeceğim; Artık Tanrı'dan bir teselli alamayacaksın, artık vicdanında sabah doğmayacak, çünkü sen ölümün çocuğusun. Şimdi beni rahat bırakın da sizi aşağıdaki zindana ya da ölüm odasına kapatayım.

32. Bu gerçekleştiğinde, zavallı ruh kendisini tamamen Mesih'in ölümüne kaptırır ve kendisini Tanrı'nın katı doğruluğuna, yargıya teslim eder, çünkü yargı ona bağlıdır. Ancak ruh, Mesih'in ölümünde bütünleşmiş lütfu yakalar ve bununla birlikte Tanrı'nın yargısının en derin zeminine dalar; burada Tanrı'nın Sevgisi doğruluk ve yargı aracılığıyla ortaya çıkar, yani. sonsuz gece boyunca sürdürmüş ve aynı geceyi insanda gündüz yapmıştır.

33. Bu güne kadar, yani. İnsani hiçbir imkan ve yeteneğin bulunmadığı uçuruma, artık ne yapamayan ne de yapacak olan bir çocuk gibi dalar, her türlü lütfu fazlasıyla layık olmayan ve gerçekten de kendisini yargıya teslim etmesi gereken bir çocuk olarak. Ancak bu dalışla ruh, tüm iradesini ve yeteneğini bırakır ve kendi içinde sanki doğadan ve yaratıktan yoksundur ve yaratılmış doğasının önünde ebedi konuşmada bulunduğu Söz'e tekrar düşer.

34. Çünkü Tanrı'nın doğruluğu ve yargısı yalnızca yaratılmış hayattan daha derin bir temele sahip değildir; ama ruhun iradesi yaratıktan çıkıp uçuruma düştüğünde, o yeniden yeni bir çocuk gibi olur; Tanrı'nın en yüksek sevgisinin ve lütfunun tezahür ettiği ebedi konuşan Söz'deki uçurum için; Güneşin bir bitkinin enslerine girmesi gibi, onu tutar ve onun içine nüfuz eder, böylece bitki yarı güneşsel (veya güneşin doğasına ait) hale gelir. Dolayısıyla bu dalışta ruh kendi iradesiyle yarı tanrısaldir; ve sonra Tanrı'nın etten ve kemikten gelen şiddetli doğruluğuyla güreşir ve Tanrı'nın öfkesine galip gelir.

35. Sonra vicdanlarda Allah'ın adaleti diyor ki, Beni rahat bırakın. Yani, Bırakın; ve beni öldürmeyin, çünkü ilahi sabahın bende doğduğunu çok iyi görüyorsunuz; Allah'ın hükmüne karşı mücadele etmekten vazgeçin. Ancak doğru savaşta ruh, Tanrı'nın adaletine şöyle der: Sen beni kutsamadıkça seni bırakmam. Yani, Kurtarıcım Mesih'i giyebilmem için, o benim, ben de onun olabileyim diye, Mesih'in fethinde ölümüyle vaat edilen lütfu bana vermen dışında. Ve sonra Tanrı'nın doğruluğu (Yakup'a söylendiği gibi) şöyle diyor: Adın nedir? Ve sonra zavallı ruh, kendi yaratılmış ismine göre kendini adlandırır; Jacob'un burada, kendisine Jacob adını verdiğinde yaptığı gibi. Ama Rab Yakup'a şöyle dedi: Artık sana Yakup değil, İsrail, yani hayat ağacı denilecek.

ruh: artık bende kendi adlarına sahip olmayacaksın, ancak Mesih'te bir Hristiyan olarak adlandırılacaksın, yani. İsrail Ağacının bir dalı, asmadaki bir filiz Mesih (Yuhanna xv. 5). Çünkü Tanrıyla ve insanlarla savaşıp galip geldin. Öfkenin gazabında, Mesih'in ruhundaki mücadelenizde Tanrı'nın doğruluğunu yendiniz ve artık özde bir Hristiyanınız ve artık lütfun henüz çok uzakta olduğu itibarı ve sözlü veya sözlü bir Hristiyan değilsiniz.

36. Ve Musa devam ediyor, Ve Yakub ona sordu ve dedi: Rica ederim, söyle bana, adın nedir? Ama dedi ki: Neden sana adımı soruyorsun? Ve onu orada kutsadı. Ve Yakup bu yere Peniel adını verdi: Çünkü Tanrı'yı yüz yüze gördüm ve ruhum korunmuştur 1 (Gen. xxxii. 29, 30).

İçsel kutsal figür şöyle duruyor:

37. Yakup, güreşindeki iman arzusuyla, Mesih'in ruhunda Tanrı'nın sabahını veya şafağı yakaladığında ve Mesih'i, yaratılmış insanlık olmadan uzakta gördüğünde, o zaman şöyle dedi: Adın nedir? Ama İsa şöyle dedi: Neden sana adımı soruyorsun? Yani, ben yabancı değilim, hatta kendi içindeki İsrail'im, başka adım yok, ama senin adın ve benim adım bir olacak.

38. Çünkü doğası ve yaratıkları olmayan Tanrı'nın adı yoktur, yalnızca ebedi İYİ olarak adlandırılır, yani. ebedi BİR, tüm varlıkların uçuşunu ve derinliği. Onun için bir yer bulunamadı, dolayısıyla hiçbir yaratık onun adını doğru bir şekilde koyamaz; çünkü tüm isimler biçimlendirilmiş Güç Sözü'nde yer alır. Ancak Tanrı'nın kendisi, başlangıcı ve isimleri olmayan, tüm gücün köküdür. Bu nedenle Yakup'a şöyle dedi: Neden adımı soruyorsun? Ve onu kutsadı.

39. Yeryüzündeki yaratıklar ve ayrıca tüm bitkiler, güneşin gücünün nasıl adlandırıldığını bilemedikleri, ancak güneş için hareketsiz durdukları ve güneş onlara güç ve sıcaklık verip, büyüyüp meyve vermeleri için onları kutsadıkları için: aynı şekilde; Yakup ve tüm insanlarla ilgili olarak anlaşılması gereken şey budur. Yakup, Tanrı'nın sabahını veya şafağı ruhunda görüp hissettiğinde, İsa adına İlahi Güneş onu önemli bir çalışmayla kutsadı.

1 İyileşti.

40. Ve bu, Yakup ve Tanrı'nın tüm çocukları için geçerli olan ve yine de bu güneş ışığında onlarla birlikte devam eden anlamına gelmelidir. Lütuf güneşi, çalışma gücüyle birlikte ruhta doğduğunda, o zaman ruh sevinir ve her zaman Tanrı'nın çehresini yaratılmış bir şekilde görmek ister; Musa'nın da istediği gibi; ve her zaman Tanrının bir biçimde olduğunu düşünür. Henüz Tanrı'ya doğru bir şekilde bakmıyorlar, ancak Tanrı'yı görüntülerle tanıyacaklar: yaratıkların imgeleri bu kadar zor

üzerimizde, zihnimizdeki vefat etmiş mürted öz irademizde, Tanrı'nın ne olduğunu hiçbir şekilde anlayamayız, yani. kendisinin tüm doğanın ve yarattığın uçurumu olduğunu, yani. Hiçbir şeyde ikamet etmeyen, yalnızca kendi içinde yaşayan ve hiçbir formu veya hiçbir şeyi olmayan ebedi BİR.

41. Ve insanların bizi boşuna yönlendirdiği yerde şimdiye kadar yapıldığı gibi, tek Tanrı'yı öğretirken ve ondan söz ederken, mektubun ustaları tarafından hayali bir biçimde yönlendirilmememiz çok iyi ve güzeldi. sanki şunu veya bunu irade eden tek Tanrı varmış gibi, temel iradenin görüntüleri; doğanın ve yarattığın varlığının tek iradesinin kendisi olduğu ve tüm yaratılışın yalnızca ve tek başına onun ifade edilmiş Sözü ve iradesinin oluşumunda ve ifadede tek iradenin ayrılmasında yattığı; ve 2 doğaya olan izlenimde anlaşılmaktadır.

42. Eğer Lucifer'in gururu bu ustaların kalplerinden ve gözlerinden sökülebilseydi, o zaman insanlar çok geçmeden Tanrı'nın yüzünü göreceklerdi. Fakat insanların üzerine tırmanacağı ve Tanrı'nın kapalı bir şekilde oturduğu kesik bir göğüs doğru fikir olarak Tanrı'ya tırmanacağı Babil kulesi, bu gerçek bilgi ve anlayışı engeller; ve bize sürekli şu soruyu sorduruyor: Tanrının adı nedir? Tanrı nerede? Tanrı'nın iradesi nedir? Ayrıca, Allah'ın iyiliği ve kötülüğü dilediğini söylerler ve bundan ilahi amaç doğrultusunda birçok hüküm³ çıkarırlar; ülkesindeki bir prensin kanun yapması gibi; ve çömleğin çömlekçiyi anladığı kadar onlar da Tanrı ve O'nun iradesi hakkında anlayışa sahiptirler.

43. Bu kadar körü körüne yönlendirildiğimiz ve gerçeğin görüntülerde saklandığı için üzölmeliyiz;⁴ çünkü eğer ruhun iç temelindeki ilahi güç tezahür etmiş ve onun parlaklığıyla çalışıyor olsaydı ve insanlar oraya gitmeyi arzulasaydı onların tanrısız yollarından uzaklaşıp kendilerini Tanrı'ya teslim ettiklerinde, o zaman Üçlü Birlik Tanrı'nın tamamı ruhun yaşamında ve iradesinde mevcuttur; ve Tanrı'nın ikamet ettiği cennet ruhta açılır; ve orada, ruhta, Baba'nın Oğlunu doğurduğu ve Kutsal Ruh'un Baba ve Oğul'dan çıktığı Tanrı'nın yeri vardır.

44. Çünkü Tanrı, sınırlandırılmış hiçbir yeri kullanmaz, kötü ruhun uçurumunda bile yaşar, ancak onun sevgisi konusunda anlaşılmazdır; ama öfkesine gelince, kötü ruhta açıkça görülür ve anlaşılır.

1 Veya, 2'de. 3 Veya tespitler ve sonuçlar. 4 Hayali kibirler.

45. Doğa ve yaratık için anlaşılmaz olan Söz'ün ebedi konuşması 1, ruhun iradesinde imge 2 haline gelir; Kutsal Yazılar bunun hakkında şöyle der: Kutsal olanla birlikte kutsalsın, sapkın olanla birlikte sapkınsın (Mezmun xviii. 25, 26). Ayrıca insanlar nasılsa, onların da öyle bir Tanrıları var.

46. Çünkü kutsal meleklerin tahtlarında Tanrı sevgisinde açıkça görülmektedir; ve şeytanların tahtlarında öfkesiyle kendini gösterir, yani. karanlığa ve azaba göre; ve yine de tek bir Tanrı vardır, iki değil. Eziyet verici tabiatına göre azap ister ve sevgisine göre sevmek ister: yanan bir ateşin kendisi gibi sert kükürdü arzulaması ve ateşin ışığının yalnızca parlayabileceği açık bir yeri arzulaması gibi: Hiçbir şeyi ortadan kaldırmaz, ama yaşam sevinci için kendini verir; ele geçirilmenin acısını çeker; kendini ortaya koymaktan ve iyi olanı yapmaktan başka bir isteği yoktur. Dolayısıyla Tanrı'nın, kutsallığına gelince, sevgisinin gücünü ve parlak parıltısını yaratık biçiminde tezahür ettirmekten başka kendinde başka bir isteği yoktur. 3 Güneş nasıl bir bitkide kendini gösterir ve onu renklendirir ve onu sağlıklı ve iyi hale getirirse, Tanrı için de aynı şey anlaşılmalıdır.

47. Bu nedenle insanların Tanrı'nın adının ne olduğunu ya da Tanrı'nın adının ne olduğunu sormaları için her şey boş bir şingirdama, gevezelik ve yaratıksal bir hayalden başka bir şey değildir. Ya da insanların çok konuşması ve "Tanrı şunu veya bu kötüyü ve iyiyi istiyor" demesi ve iyi bir temele dayanarak nasıl kötüyü ve iyiyi istediğini nasıl söyleyeceğini ve bir insanın Kutsal Yazıların 5. metinlerini bu amaçla nasıl anlayacağını bilmemesi.

48. Mektupla ilgili bu çekişme ve çekişme aslında Nemrut'un çocuklarının Babil'deki yüksek kulesindeki çok karışık bölünmüş dil veya dildir; çünkü bu yüksek kule, tek bir ilahi dilin bölündüğü veya karıştırıldığı ve birçok konuşmaya dönüştürüldüğü 7 Üniversitelerdeki alıştırmaların bir figürüdür; bir halk diğerini anlamaz ve insanlar tek Tanrı hakkında tartışılar. yaşadığımız ve var olduğumuz ve bu sayede doğanın krallığı bile harikalarıyla ortaya çıkıyor ve figürlü harikalara dönüşüyor. 8

1 Veya ifade.

2 Akla yatkın veya algılanabilir veya bir fikir edinir. 3 Veya bir şekilde. 4 Veya

görüntüler. 5 Veya sözler.

6 Liselerde Tartışmalar.

7 Cümle ve anlatımlarda sapkınlık. 8 Harika bir şekilde tasarlandı. Ps. cxxxix. 14.

49. Ama gerçek zemin, Tanrı'nın ne olduğu ve nasıl olduğu, tüm Varlıkların Varlığının ne olduğu, bu dünyanın görünürlüğünün doğuştan kör biri için olduğu kadar onlara karşı da kör kalır. Ve onlara Harflerin Efendileri denmesine rağmen, tüm kelimelerin gücü olan beş sesli harfi kaybetmişlerdir; ki bu çok acı verici bir durum ki, insanlar artık Kutsal Ruh'un dilinden, Tanrı'nın ruhunun Musa'da ve Peygamberlerde ne söylediğinden ve konuşmasında nasıl gelecek, ebedi olanı ilan edip işaret ettiği hakkında hiçbir şey anlamıyorlar. . İnsanlar yalnızca tarihsel bir eyleme bağlanırlar ve şu ya da bu eylemin ne anlama geldiğini görmezler.

1 Yapılan eylem veya şey.

50. Çünkü Tanrı'nın ruhu, dış görünüşüyle sade, basit bir çoban için tarih uğruna bu kadar harikalar yaratmamıştır; ve sanki bir tarihle o kadar ilgileniyormuşçasına bunları yazılı olarak o kadar net bir şekilde ifade etmiş ki, onu tüm insanlar arasında korumuş ve kendi sözü için ilan edilmesine katlanmıştır. Hayır elbette: ama bu sebeple; bu kadar sade, basit, tarihsel ilişkiler altında gelecek, ebedi olan (ve figürdeki Tanrı ruhunun ima ettiği) ifade ediliyor. Bu nedenle, insanlar Eski Ahit'in Kutsal Yazılarına daha net gözlerle bakmalı, çünkü Yeni Ahit'in tamamı onun altında basit basit eylemler veya eylemler şeklinde örtülmüştür.

51. Tanrı Yakup'u kutsadığında, Yakup bu yere Peniel adını verdi (Yaratılış xxxii. 29, 30). Yani Allah'ın ruhta tecellisi, Allah'ın ruhta tecelli etmesidir. Sonra ruh diyor ki, ben Allah'ı kendi içimde yüz yüze gördüm ve bu muayenede ruhum muhafaza edildi. Ve Peniel'in üzerinden geçtiğinde güneş ona doğdu. Yani, Tanrı'nın güneşi, yani. onun gücü ruhta tecelli ediyorsa, ruhun özü bu gücü kendinde taşır; ve sonra ilahi güneş ruhun özünde doğar ve sonra Baba orada, doğruluğun güneşi olan ve aynı zamanda ilahi sevgi ve neşe olan kendi Oğlunu ruhta doğurur. Ve sonra kendi doğası durur, çünkü doğal iradesinin sınırları yer değiştirir, böylece öz iradenin yeteneği zayıflar; burada olduğu gibi Jacob. Ve Musa'nın metni şöyle diyor: Bunun üzerine İsrail oğulları bu güne kadar bütün sınırlarını yemesinler; çünkü Yakup'un bütünün sınırına dokunulmuştu.

52. Bu, Yakup ve çocuklarının bu gizemi anladıklarını ve bu sinirde bir anıt kurduklarını açıkça göstermektedir. Çünkü Yakup'a yapılan şey bir canavarı ne ilgilendiriyor? Bu nedenle bir canavarın sınırları yerinden çıkmamış ya da zehirlenmemiştir: yalnızca azizlerin çocukları ilahi gizemin temeline bakmışlardır.

53. Şu anki Yahudilerin çok kör olduğu ve yalnızca Kanuna bağlı oldukları konusunda. Eğer onlar Kanuna sınırsız tutunurken Yakup'un güneşini bu kadar şevkle aramış olsalardı, o zaman içlerindeki sınırlar de yerinden çıkar ve bu kadar açgözlülük ve kazanç peşinde koşmazlardı: Ama fincanlarının ve tabaklarının dışını yıkmıyorlar, ve içten içe kötü kalır(Mat. xxiii. 25; Luka xi. 39).

54. Hristiyanlık tarihe bağlı kalsa bile, yani. Mesih'in mor örtüsüne bürünecek ve Mesih'i kendi gücüyle onlardan uzaklaştıracak ve Yakup'la birlikte, etin şehvetli iradesinin vahşi hayvani özelliklerinin sınırlarını yerinden edip sakatlamayacak, ancak canavarın altında çevik bir şekilde yürüyecek. İsa'nın mantosu.

55. Bu yerinden çıkmış sinir, Adem'in Havva'sından önceki masumiyetiyle, sonraki kadar büyük bir canavar olmadığını gösterir. Bu nedenle, Antlaşmadaki Mesih'in ruhu Yakup'ta görüldüğünde,

sonra uyluğunun hayvani jambonuna dokundu. Ölümünden bu kadar kaba, hayvani bir adamın değil, manevi bir adamın dirilmesi için Mesih'te kırılması ve sona ermesi gerektiğini belirtmek için.

Altmış Birinci Bölüm

Yakup ve Esav'ın nasıl tanıştıklarını ve tüm Mide
Yanan ve Kötü iradenin nasıl büyük Sevinç, İyilik
ve Merhamete dönüştüğünü gösteren
Mükemmel ve Harika Figür: Bundan ne
anlaşılmalıdır? xxxiii.]

1. Bu metinde kör akıl, gözlerini şimdiye kadar olduğundan daha iyi açmalı, Yakup ve Esav figürünü daha iyi düşünmeli ve Yakup ve Esav hakkındaki hükmü doğru bir şekilde anlamayı öğrenmelidir; Kutsal Yazılar şöyle diyor: Çocuklar henüz anne rahmindeyken ve Tanrı'nın amacı geçerli olsun diye ne iyilik ne de kötülük yapmışken Yakup'u sevdim ve Esav'dan nefret ettim (Mal. i. 2, 3; Rom.ix.13).

2. Burada insanlar doğru bir şekilde Tanrı'nın amacına ve Tanrı'nın ruhunun bu şekilde ne anlama geldiğine bakmalıdır; çünkü Esav, yozlaşmış Adem'in tipinde veya imajındaydı ve Yakup, zavallı Adem'e yardım etmeye gelen Mesih'in tipinde duruyordu. Bu nedenle, Tanrı'nın insan olacağını ve Tanrı'nın tohumunun yani. Onun Sözü ve Adem'in tohumu, kendi doğası gereği, tek bir kişide tezahür etmeli ve insan haline gelmelidir; ve Tanrı'nın tohumu, büyük ilahi sevgiyle bozulmuş Adem'in soyunu yensin ve Baba'nın öfkesini sevgiyle söndürsün ve sevgi kendini tamamen ruhun öfkesine teslim etsin ki, Tanrı'nın sevgideki lütfu, şefkati ve merhameti geçsin. öfkeyi ve aynı zamanda öfkeyi şefkate dönüştürün; Burada Yakup hediyesiyle, büyük bir teslimiyet ve alçakgönüllülükle kendisini kardeşi Esav'a teslim etti ve ilk doğanın doğal hakkı ve kutsama konusunda Yakup'a duyduğu öfkeyi böyle bir şeye dönüştürdü. Esav'ın boynuna sarılıp büyük bir şefkate ağladığı ve içindeki öfkenin sevgiye dönüştüğü; Tıpkı Mesih'in, ateşli yanan öfkeli ruhumuzdaki varsayılan insanlığımızdaki büyük sevgisi ve alçakgönüllülüğüyle2, Babasının öfkesini öyle büyük bir merhamet ve şefkate dönüştürdüğü gibi, öfkedeki ilahi doğruluk da sona erdi ve ruhlarımızdan ayrıldı.

2 Angersoul.

3. Yakup, Esav'ın öfkesine teslim olduğunda kardeşi Esav'ı şimdiki zamanda ve alçakgönüllülükle yatıştırdığı gibi, Mesih de göksel sevgisinden vazgeçerek Tanrı'nın öfkesini yatıştırdı.

büyük aşk tadındaki kanın yutulmak üzere Tanrı'nın öfkesine dönüşmesi;
o zaman öfke vardı, yani. Adem'de tecelli eden karanlık dünyanın
doğası yeniden aşkın ilahi ışığına dönüştü. bir aşk ateşine.

4. Musa şöyle diyor: Yakup gözlerini kaldırdı ve kardeşi Esav'ın dört yüz
adamlı geldiğini gördü. Ve çocuklarını Lea'ya, Rahel'e ve iki cariyeye
bölüştürdü. Ve cariyeleri çocuklarıyla birlikte ön sıraya, Lea'yı çocuklarıyla ve
en son Rahel ile Yusuf'u yerleştirdiler. Ve onların önünden geçti ve kardeşinin
yanına gelinceye
kadar yedi kez yere kapandı (Yaratılış xxxiii.13).

İçteki değerli figür şöyle duruyor:

Mesih, varsayılan insanlığımız içinde, kendi acılarına katıldığında, bedenini
dört unsurundaki Tanrı'nın öfkesi onu karşılamaya geldi; ve sonra Mesih,
İlahiyatını ve insanlığını, yani. Tanrı'dan insanlığımıza getirdiği göksel
dünyanın özü ve Adem'den gelen doğal insanlığın krallığı, iki çeşitli
İlkeye bölünmüştür: Çünkü Tanrı, her şeye kadir olma konusunda hâlâ
hareketsiz kalmıştır. Bu nedenle çarmıhtaki insanlık şöyle diyor: Tanrım,
beni neden terk ettin (Mat. xxvii. 46; Markos xv. 34; Mez. xxii. 1)?

5. Yakup'un iki karısı ve çocukları burada, Mesih'in durumu ve durumunda,
iki yönlü ruhu, yani. o zamandan ve bu sonsuzluktan. Ve iki cariyeye,
çocuklarıyla birlikte, burada, onun bu hal ve durumunda, göksel ve dünyevi
cismaniliği, yani. Leah, uykulu haliyle, Adem'deki yozlaşmanın gerçekleştiği,
Tanrı'nın Yılanın Yok Edicisine söz verdiği limo terrae'deki Spiritus
mundi'yi ifade eder; ve burada Mesih'in tezahür etmesi gerekir. Ve bu
nedenle Lea'da Mesih'in soyu, yani. Tip ve prefigürasyon açısından Yılanın
Yok Edicisi doğdu, yani. Yahuda; ve Rahel, içinde gerçek ruhun ikamet ettiği,
Adem'in düşüşünde solup verimsiz hale gelen göksel dünyanın maddesinin
sönmüş enlerini ifade eder; Rachel olarak; ta ki Tanrı, Mesih'in ruhuyla onu
verimli kılan kadar; Rachel'a yapıldığı gibi.

1 Dünyanın ruhu dünyanın tozunda.

6. Ve Yakup, cariyeleri ve çocuklarını ön planda tuttuğu gibi, insan doğasındaki
dünyevi imge de, ölümün keskinliğinden geçmesi gereken Mesih'in acısında
ön plandaydı; daha sonra Leah'ı, yani Yılanın Yok Edicisinin Mesih'in acıları
içinde yattığı dünyanın limusundan çıkan bedeni takip edecek; ve ondan sonra
Rachel, yani. prens Joseph'le, yani ilahi dünyanın özünün gerçek Adamsel
imgesiyle birlikte göksel limus; ve İsa'nın adı daha önce Mesih'in
çektiği acılara geçmişti; Yakup'un eşleri ve çocukları önünde olduğu gibi.

7. Ve isim ve güç olarak İsa, yani. Tanrı'nın tatlılığı ve sevgisi, insan bedeninde ve ruhunda Tanrı'nın gazabını gördü ve hissetti, ardından İsa adı, Tanrı'nın öfkesinin açıkça ortaya çıktığı, doğanın yaşamının yedi biçiminin tamamında kendini eğdi; yani daha sonra esas olarak doğanın merkezinden, doğanın yedi formunun tamamından, tam anlamıyla öfkeli ateş kaynağından baskı yaptı.

8. Yakup, Esav'ın öfkesi karşısında yedi kez yere kapanıp Esav'ı bu alçakgönüllülükle yatıştırdığı gibi, burada da İsa ismindeki sevgi, Baba'nın ateşteki mülkünün ruh ve bedendeki öfkesini yatıştırır. Dünyanın ruhundan gelen doğal yaşam için, yani. Adem'in burun deliklerine üflenenden zamandan kalma ruh, doğal hakkından vazgeçip ölmelidir. Yakup, kardeşine istediğini yapmak için hem zenginliğini hem de dış yaşamını kardeşine teslim ettiği gibi, Mesih de yaşamımızı Tanrı'nın öfkesine teslim etti ve onu kendi isteğiyle bıraktı. Ama İsa adı daha önce gitti ve ölüm yoluyla doğal yaşamımızı getirdi, onu tekrar kendine aldı ve ölüm yoluyla doğal yaşamımızı yendi.

9. Ve kardeşi Esav, bu alçakgönüllülük ve teslimiyetle onu karşılamaya koştu ve boynuna sarılıp onu öptü ve büyük bir şefkatle boynunda ağladı; aynı şekilde, öfkesinin özü de aynı şekilde oldu. Tanrı, İsa'nın kanındaki İsa ismindeki tatlı sevgiyi öptü ve tattı, sonra bu sevgi dönüştü ve insanlığa karşı böylesine büyük bir şefkate dönüştü. Yeremya'nın bu şekilde konuştuğu ruhta belirttiği gibi, sevgili çocuğum Efraim, yüreğim dertte, ona şefkat duymalıyım (Yer. xxxi. 20). Bu şefkatten bahsettiği yer.

10. Ve Esav, Yakup'un boynu üzerinde ağlayınca, gözlerini kaldırdı ve kadınları ve çocukları gördü; ve dedi ki: Bunlar yanınızda kimin? Yakup cevap verdi: Bunlar, Allah'ın kuluna bahsettiği çocuklardır. Ve cariyeler çocuklarıyla birlikte yaklaştılar ve onun önünde eğildiler. Lea da çocuklarıyla birlikte yaklaştı ve önünde eğildiler; daha sonra Yusuf ve Rahel yaklaştılar ve önünde eğildiler (Yaratılış xxxiii. 57).

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

Tanrı'nın öfkesi insanı karanlığa tutsak ettiğinde, o öfke içinde Tanrı'nın kutsal imgesi tarafından tanınmıyordu. Fakat insanlıktaki Mesih'in acısındaki sevgi öfkeyi yendiğinde ve öfke değiştiğinde, o zaman tek Tanrı ona kendi suretinde tekrar baktı ve İsa adıyla konuşarak şöyle dedi: Bunlar kimlerdir? seninle? Ve İsa Allah'a cevap verip dedi: Bunlar Allah'ın kuluna bahsettiği ve bahsettiği çocuklardır.

11. Çünkü burada Mesih, imanla kendisinde doğan çocuklarıyla birlikte kendisini Tanrı'nın bir hizmetkârı olarak tanıtıyor. biz zavallı çocuklarla

Havva'nın. Ve orada Mesih'in ölümü gerçekleşti ve Tanrı'nın huzuruna sunuldu: Önce, çocuklarıyla birlikte cariyeler; yani, günah işlemiş olan insanı Tanrı'nın katında ilk sıraya koyar; Yakup'un hizmetçileri bunu ifade ediyor.

12. Daha sonra manevi Leah ile birlikte Antlaşma çizgisi ilerlemeye başladı. İsa'nın yaralarının, yani çivilerin beş izinin bulunduğu, dünyanın limusundan yaratılan ilk görüntü; bunlar tek Tanrı'ya gösterilmeli ve hepsi Tanrı'nın önünde eğilen hizmetçi çocuklarını orada kabul etmelidir.

13. Daha sonra Yusuf annesiyle birlikte geldi. göksel dünyanın özünün imgesiydi ve kendisine kızan tek Tanrı'nın önünde eğildi.

14. İnsanlar bunu bölünmüş figürler, tipler veya görüntülerle değil, insanlığın özelliklerinin Tanrı'nın önünde Mesih'in çektiği acılar aracılığıyla tek bir görüntüde, yani tek bir görüntüde tezahür ettiğini anlamalıdır. Mesih'in insanlığında, restorasyon veya kurtuluş krallığında, yani. cennetin krallığında. Okuyucu bizim düşüncemizi doğru bir şekilde anlamalıdır: çünkü biz burada her üç İlkenin vizyonu, bunun nasıl gittiğini ve yeni doğumla birlikte bugüne kadar nasıl devam ettiğini yazıyoruz. Açıklamamız, figürün veya yaratığın herhangi bir bölünmesini taşımayacaktır: Onu tek bir yaratıkta anlıyoruz.

15. Ciddi ve yürekten düşüncemiz şudur: Biz zavallı Havva çocuklarının Mesih'in acılarına ve ölümüne nasıl dayandığını, Tanrı'nın huzuruna nasıl çıkarıldığını ve ruhun günahlı bedenle birlikte nasıl ilk önce Tanrı'nın huzuruna çıkarılması gerektiğini görelim ve anlayalım. ölümden geçerler ve dirilişte bedenle birlikte tekrar Allah'ın huzuruna gelirler, burada yerin limusundan gelen beden Allah'ın huzurunda garip kabul edilir. Bu nedenle, bir hizmetçi durumundaki örnekte önceden şekillendirilmiştir ve daha sonra bu bedende tırnak izleri ve Mesih'in çektiği acılar Tanrı'nın önüne konulmuştur. Adem'de yaratılan güzel görüntü, Mesih'in ölümüyle yeniden ortaya çıkıyor; Yakup'un tüm figürü bu şekilde oldukça tipik bir şekilde temsil ettiği ve ruhun da bu şekilde ifade ettiği gibi.

16. Ve Esav Yakup'a şöyle dedi: Karşılaştığım bu sürüyle ne demek istiyorsun? Şöyle cevap verdi: Rabbimin katında lütuf bulabileyim diye. Esav, "Yeterince var kardeşim" dedi; sahip olduklarını sakla.

Yakup cevap verdi: Hayır, eğer senin gözünde lütuf bulduysam, o zaman hediyemi elimden al; çünkü yüzünü gördüm, sanki Tanrı'nın yüzünü görmüşüm gibi; ve seni benden hoşnut etsin. Rica ederim, benden sana getirdiğim bereketi al; Çünkü Tanrı onu bana bahşetti ve bende bu kadar var. Böylece onu almasına zorladı (Yaratılış xxxiii.811). Bu şimdi, ruhun ima ettiği, Mesih'in Hristiyan âlemi ile birlikte Tanrı'nın önünde nasıl görüldüğünü gösteren adil figürdür. satın aldığı mallarla. Sonra Baba Oğul'a şöyle der: Nereye gidecek

Her gün benimle karşılaşan ve bana gelen bu çocuklarınızla mı gidiyorsunuz?
Ve Mesih şöyle diyor: Ya Rab, onlarla birlikte senden lütuf bulabileyim. Ve
Baba der ki: Bunlar sizin satın aldığınız mallardır, sahip olduklarınızı
kendinize saklayın, onlarsız da bende yeterince var, hatta her şeye.

17. Ama Mesih diyor ki, Hayır, Rabbim, sana getirdiğim, Tanrı'nın
çocuklarımda bana bahsettiği bereketi al, senden rica ediyorum; çünkü
Tanrı onları bana bahsetti ve bende yeterince var; ve Babası Tanrı'yı,
krallığı kendisinden tekrar alması için zorladı. Ve bu, Mesih'in,
Tanrı'nın sağında oturduktan ve düşmanlarına hükmettikten sonra,
krallığı nasıl tekrar Babasına teslim edeceğini gösteren gerçek bir
figürdür. Ve sonra Kutsal Yazıların söylediği gibi (1 Korintliler xv. 2428)
Oğul, Hıristiyan âlemi ile birlikte Baba'ya tabi olacaktır. Bu figürdeki
ruh bunu güçlü bir şekilde önceden şekillendirir ve bir tip veya
görüntüde temsil eder.

18. Bu mükemmel bir figürdür; Yakup öfkeli olan kardeşi Esav'ın yanına
gelir ve Esav'ın nasıl boynuna sarılıp ağladığını görür ve Yakup şöyle
der: "Yüzünü gördüm, sanki Tanrı'nın yüzünü görmüşüm gibi." Bu bize,
doğa krallığındaki Tanrı'nın gazabının Adem'in ruhunda ve bedeninde bir
düşman haline geldiğini gösterir. ateşli ruhun kendisi; ebedi doğada
Baba'nın mülkiyetinde duran.

19. Fakat bu büyük sevgi ve alçakgönüllülük Mesih'in kanına nüfuz
ettiğinde, o zaman bu gazap da ortaya çıktı; Ateşli ruh yeniden Tanrı'nın
en berrak çehresine dönüştü ve yeniden Tanrı'nın sevgisinin gözüne
kavuştu. Esav hakkında da aynı şeyi anlamalıyız. Yakup'un alçakgönüllülüğünde
Mesih'in kişiliğindeki lütuf Antlaşması ona keşfedildiğinde, o zaman onun
laneti ve kötülüğü Mesih'in ruhu aracılığıyla sevgiye dönüştü ve o artık
Kutsal Yazılarda Esav diye söylenen kişi değildi. nefret ettim mi (Rom.
ix. 13). Çünkü Adamik doğanın krallığında, Tanrı'nın nefreti onda tezahür
etmişti ve o da bu nefretin kendisiydi; ve Kutsal Yazılar bunun hakkında
diyor ki, Esav'dan nefret ettim. Şimdi, içindeki nefret egemen olduğu
süreçe, o, Tanrı'nın nefreti içindeydi ve nefretin kendisiydi; ama
Yakup'taki lütuf Antlaşması kendisini fark ettiğinde ve Yakup'un
alçakgönüllülüğü nefretine baskı yaptığında, yas tutmaya ve ağlamaya
başladı ve Tanrı'nın açık çehresi nefretinde açıkça ortaya çıktı, öyle ki
büyük bir şefkatle Yakup'un boynuna düştü. ve ağladım.

20. Zavallı günahkarların tövbesini ifade eder. Allah'ın nefretine esir
olan kötü niyetli kötü ruh, Allah'a yönelince, önce bu şefkat, tövbe
ve daha önceki günahından dolayı üzüntü duymaya başlar. Mesih'in
ruhu cana acı verdiğinde, o zaman o kadar kötü olduğu için ağlar ve
üzülür; ve sonra anında güneş onun üzerine doğar ve Tanrı'ya olan
nefret, sevginin çehresine dönüşür; nefret dolu bir ruhla melek haline
getirildi.

21. Ve Kutsal Yazılar belirli bir yerde açıkça söylese de, Esav gözyaşlarıyla tövbeyi aradı ama yine de bulamadı (İbraniler xii. 17). Ancak bu metin bize çok daha farklı bir anlayış kazandırıyor: Esav ve yozlaşmış Adem'in tüm çocukları, kendi iradelerinde, gidişlerinde ve kaçışlarında tövbeyi bulamıyorlar; aksi halde bu, insanın lütfu elde etme yeteneğinde geçerli olurdu; fakat lütuf ve ilahi merhamet ve şefkat tövbeyi işler: Ancak insan iradesini ilahi işlemeye bırakmalıdır.

22. Ruhun iradesi vaat edilen lütfu doğru yönelmelidir; ve o zaman ilahi güneş onun iradesine parlayacak ve kötülüğe olan nefreti dağıtacaktır. 1 Ve sonra ruh lütuf güneşini yakalar ve böylece lütfun gücüyle tövbe çalışmasına başlar; ve sonra Tanrı'nın ruhtaki öfkesi, Mesih'in ruhuna şiddetli doğruluğunu verir. Ve böylece Mesih daha sonra Babasına şöyle der: Bana verdiklerinin hiçbirini kaybetmedim (Yuhanna vi. 39).

1 Ya da kötülükteki nefret.

23. Kutsal Yazı şöyle der: Tanrı tüm insanların kurtulmasını istiyor (1 Tim. ii. 4). Ve Mesih kaybedileni arayıp kurtarmaya geldi (Mat. xviii. 11). Ve bir günahkarın ölümünden O'nun hiçbir zevki yoktur (Hez. xxxiii. 11). O halde mantık şöyle der: Eğer Tanrı tüm insanların kurtulmasını istiyorsa ve kötülüğü istemiyorsa, herkesi kurtaramaz mı? Sertleşmelerini istemiyorsa neden katı kalıyorlar?

24. Cevap. Ruh, Tanrı'nın araştırılmaz iradesinde, ebedi konuşan Söz'de durur. Bu, uçuşumun, yani ilahi konuşmanın bir kıvılcımıdır. Ebedi Bir, ayrılığın biliminde, anlayışında ve bilgisinde kendini ifade eder veya söyler. 2 Konuşma sırasında doğaya ve yaratığa gelmiştir ve artık yeniden ifade etme yeteneğine sahiptir, yani. kendisinin bir görüntüsü.

25. Ayrıca bilgisinde, iyinin ve kötünün ilahi imkânının harikalarını dile getirir. O, kendi öz konuşmasıyla, ebedi bilimin kendisinden kötülük içinde konuşur: Tanrı'yı konuşması gerektiği yerde, kendi içinde eksik konuşur: kendi biliminde, ebedi Bir'e konuşması gerektiği yerde, yani. Tanrı'nın sevgisinden ve bilgeliğinden söz eder, orada ayrılıktan söz eder, yani. çokluğa; ve sonsuz konuşan Söz'de duran yeteneğinin bilimini mizaçtan çıkarıp, Tanrı'nın tek iradesinden kopup nefse giren bir öz iradeye getirir.

26. Bu nedenle, içindeki Birliğin ebedi iradesini ayrılığın merkezine dönüştürür; burada tek Tanrı, Söz'ün söylenmesinde kendi tek iradesini doğaya ve acıya, ilahi algı ve duyguya sunar. yani. esaslı bir manevi ateşe; ve ateşten bir ışığa doğru, böylece uçuşum

görmek ve çalışır hale gelir. Böylece sahte ya da kötü ruh kendisini yalnızca bir ateş kaynağına doğru söyler.

27. Tanrı'da uçurumda duran ve kendisini arzu yoluyla ateşte konuşana getiren konuşmanın iradesi, yani. tekrar uçuruma geri dönmesi kolay olmayan mülklere, yani. sonsuz Bir'e: Ama eğer tekrar geri dönerse, yani. sonsuz Bir'e, yani. Tanrı'ya girerse, o zaman ateşli bilim görkemli ve nur haline gelir ve o zaman ruh, Tanrı'nın bir meleği olur, yani. sonsuz ilahi bilimin bir görüntüsü.

1 Anlaşılmaz. 2 Ayrılabilirlik.

28. Ama eğer irade sihirli bir ateş kaynağı olarak ateşte devam ediyorsa, o zaman o ateş kaynağı ruhtur. Artık bu ateş kaynağına kim öğüt verecek ve onu ikna edecek, çünkü onun temeli uçurumun içindedir ve kendisi de onun temelidir? Görkemli gücü onun içinden parlıyor; fakat arzu onu kapatır ve karanlıklaştırır ki, orada ışık tecelli etmesin. John i'de olduğu gibi. 5. Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu anlamaz. Gece ve gündüz gibi birbirlerinin içinde yaşarlar: Ruh, damgalanmış arzusuyla kendini karanlıklaştırır.

29. Ebedi Olan, yani. Tanrı onun içindedir ve onu kapsamaz; kendine öfkeli bir Tanrı yapar: Tanrı'nın sözü öfkeyle konuştuğu ve kendisini doğaya ve yaratıklara dönüştürdüğü yerde, orada kendi içinde çalışır; fenalık. Ama eğer göz açıp kapayıncaya kadar çalışmaktan vazgeçerse, o zaman yeniden sonsuz Bir'e, yani O'na dalar. Tanrı'ya; ve böylece ışıktaki ilahi bilim onun içinde çalışmaya başlayacak ve böylece tövbe eden kişi için olduğu gibi tövbe de gelecektir. Mesih'in söylediğiyle ilgili olarak, Din değiştirip çocuk olmadıkça Tanrı'yı göremezsiniz (Mat. xviii.3).

30. Temeli ve yükselişi ilahi vahiyde olan (burada çalışma hayatı haline gelen) ruhun iradesi, çıktığı annesine yeniden dönüşmeli ve dönmelidir; ve sonra anne rahmindeki bir çocuk gibidir. Ve böylece annesinde Tanrı'yı görür, yani. tüm varlıkların Uçurumu; ve annesinde yeni doğmuş; yani annesi ona nur gücü verir ve o güçle tövbe etme yeteneğini kazanır. Ve sonra, tüm varlıkların Babası olarak adlandırılan Tanrı'nın ebedi, araştırılmaz iradesi, tek Oğlunu doğurur; Tanrı'nın tüm iradesinin özel veya özel bir bölümünde olduğu gibi, ruh bilimi içinde ve onun aracılığıyla sevgi gücü; Çünkü ruhun temeli ve Tanrı'nın ebedi konuşan Sözü tek ve bölünmez bir temeldir.

1 Veya kök.

31. Ve bildiğimiz gibi, yalnızca ebedi doğuran ve konuşan Söz, kendisini cennette ifade eder, yani. gücünde

ışıkta, kutsallıkta, yani. kutsal bilgelik: aynı şekilde aynı Söz, karanlığın cehenneminde, azap alevlerinde kendini ifade eder, yani. cehennem özlerinde; buna göre Tanrı kendisini öfkeli bir Tanrı ve yakıcı bir ateş olarak adlandırır (Tesniye iv. 24; İbraniler xii. 29). Çünkü Tanrının tek Sözü ya da konuşması olmadan ve ötesinde hiçbir şey yoktur. Melekler ve şeytanlar gibi ruhlar için de aynı şekilde anlaşılmalıdır.

32. Teslim olmuş ruhta Baba Tanrı kutsal İsa adını ifade eder, yani. lütuf, merhamet ve şefkat; yani, bunda Mesih'i doğurur ve Mesih'in acısı ve ölümü yoluyla Ademsel, kötü, doğuştan gelen iradeyi tekrar ebedi Bir'e getirir; burada Oğul, ruhun doğasının krallığını tekrar Baba'ya teslim eder (I Kor. xv. 24).

33. Ama eğer ruh, yaptığı kötülükten vazgeçemezse, o zaman Baba, Söz aracılığıyla, ruha cehennem azabını söyler; ve ruhun arzusu kendisini oraya damgalar ve sabitler ve onun izlenimi ebedi, kaba karanlığı yaratır, yani. Tanrı (ve o) arasında bir uçurum. Ve yine de burada dışarıdan ruha konuşacak hiçbir yabancı yabancı konuşmacı anlaşılmamalıdır; ama söz, yani ruhun kendisi, bu şekilde kötülüğü dile getirir.

34. Fakat Adem'de güzel konuşmayı [veya iyiyi ifade etmeyi] kaybetmiştir, yani. ilahi yetenek. Ancak Tanrı'nın merhametinden, ruhun benmerkezcisi olarak Cennet'te yeniden lütuftan söz edilir veya ilham edilir; ve şu anda ruhta bir ben-merkez veya prensip olarak duruyor ve sürekli olarak ruha konuşuyor (şöyle diyor): Sahte [ve kötü] hayal gücünden uzak durmalı ve o zaman o iyi ben kendini ruhta yeniden tezahür ettirecek. . Fakat eğer ruh, tanrısız konuşmasından vazgeçmezse, o zaman güzel söz veya ilham, ruhta kendini gösteremez; ve dolayısıyla dönüştürülemez.

35. Dolayısıyla sonuç şudur: Sahte (ve kötü) ruhun konuşmasında Tanrı iyi olamaz; ve teslim olmuş ruhun iradesine göre o kötü olamaz. Kendi içinde gerçekten iyidir, ama ruhunda değil.

36. Tanrı yalnızca sevgisinin ifade edildiği, bilindiği ve etkili ve duygusal olarak tezahür ettiği yerde Tanrı olarak adlandırılır. Kutsal Yazılar bunun hakkında şunu da söyler: Tanrı olan Söz (Yuhanna i. I) yakınızdadır, yani ağızınızda ve yüreğinizdedir (Tesniye xxx. 14; Rom. x. 8). Ayrıca, Tanrı'nın Krallığı içinizdedir (Luka xvii. 21): Kutsal olanla birlikte kutsalsınız, sapkın olanla birlikte sapkınsınız (Mezmur xviii. 26).

37. Cennette ona Tanrı denir ve cehennemde ona öfke denir; ve yine de o, hem cennette hem de cehennemde Uçurum'dadır, ebedi Olan, yani. tek İyi.

38. Ve insan, Tanrı'nın iradesi hakkında daha fazla veya daha derin konuşamaz; ancak yalnızca ve yalnızca Söz aracılığıyla tezahüründe olduğu gibi;

Söz'ün kendisini doğaya ve yaratığa getirdiği yer: Tanrı, kötüyü ve iyiyi ifade eden Söz aracılığıyla orada ister. Her şeyin bilimi biçimlendirilmiş Söz'de olduğu gibi, Tanrı'nın iradesi de oradadır: Aynı ifade edilen Söz meleklerde, melekseldir; şeytanlarda şeytani; insanda insan; hayvanlarda, hayvani. Ve yine de kendi içinde ebedi konuşmasında, Bir'de yalnızca Tanrı vardır, yani. tek bir kutsal Söz, tüm varlıkların temeli ve kökü.

39. Bu nedenle kurtuluş, ruhun iradesindedir; ister kurtarılmak için acı çekecek, ister iradesinde hareketsiz kalacak. Kurtuluşu kendisine götürebileceğinden değil: hayır, ona lütuf verilmiştir, yalnızca

1 Ruhun zihindeki güzel konuşması, hareketi veya eğilimi. 2 Tanrı'nın lütfunu hatırlayın.

uçurumda ilahi güneş onun içine parlıyor; Ve Allah'tan aldığı iradesiyle, göz açıp kapayıncaya kadar tekrar annesine dalıp dalmayacağına bağlıdır. Tanrı'nın araştırılmaz iradesindedir ve böylece bu yeteneğe ulaşacaktır.

40. Çünkü yetenek ruha ağzını açmıştır ve şöyle der: Gel bana (Mat. xi. 28). Güneş tüm gün boyunca tüm bitkilere ışık saçar ve onlara güç verir ve devedikeni devedikeni olmasında güneşin bir suçu yoktur, ancak ilk ens onun deve dikeninin nedenidir.

41. Aynı şekilde, lanetteki Tanrı'nın öfkesinin enslerinden ve miras alınan kötülükten ve aynı zamanda fiili kötülükten gelen sahte ve kötü bir ruh, bir deve dikenini haline gelir, çünkü irade, yani. ruhun bilimi bir devedikeni [niteliğinde] konuşur; ve böylesine yanlış ve kötü bir topraktan daha çok deve dikenini yetiştiriyor. Musa'daki Tanrı'nın söylediği gibi, üçüncü ve dördüncü kuşaklara kadar babanın çocukları üzerindeki günahlarını ziyaret edecek veya azarlayacak (Çıkış xx. 5); ve Mesih şöyle der: Bozuk bir ağaç iyi meyve veremez (Matt. vii. 18).

42. Böylece cehennemin ruhtan geldiğini görüyoruz. Ve Tanrı'nın kutsal iradesinin yanlış ve kötü işlerde tezahür edemeyeceğini görüyoruz. Ruhun iradesi kötülük yaptığı sürece, Tanrı'nın konuşması onda öfkeyle şekillenir; ancak bu tür bir çalışmadan hareketsiz durmaya başladığında, o zaman Tanrı'nın sevgi gücü onda tezahür eder: çünkü artık işe yaramazsa, o zaman içinde Uçurum çalışır. Bir.

43. Çünkü Tanrı sonsuzluktan sonsuzluğa kadar çalışır, ancak Sözü'nden başkası değil; ve bu Söz Tanrı'dır (Yuhanna i.1), yani. Abyss'in bir tezahürü. Şimdi, eğer ruh artık kendi iradesini konuşmuyorsa, o zaman onun içinde araştırılmaz irade konuşur: Yaratılanın hareketsiz durduğu yerde, Tanrı orada çalışır.

44. Şimdi, eğer yaratık Tanrı ile çalışacaksa, o zaman onun iradesi Tanrı'ya girmelidir; ve sonra Tanrı yaratıkla birlikte ve yaratık aracılığıyla çalışır; hem göksel, hem cehennemsel, hem de dünyevi tüm yaratılış için,

alışan Söz'den başkası değildir, Söz'n kendisi Herşey'dir.

45. Yaratık, Söz'den gelen sıkıştırılmış, pıhtılaşmış bir buhar ve nefestir. Ve nasıl Söz zgr iradeden dışarı flenirse, zgr irade kendisini Uçurumdan derinliğe çıkarırsa, aynı şekilde meleklerin ve ruhların zgr iradesi de Sözü derinliğe getirir. Ve bu derinlik yaratıktır, yani. yeniden konuşması için bir ateş kaynağı; ve bu şekilde konuşmaktan kötülük ve iyilik doğar; ve sözü edilen maddeye ve güce göre ruhun yargısı ve hükmü vardır.

1 Ruh.

46. Çünkü hüküm şudur: Kötünün iyiden ayrılması ve her şeyin kendi ilkesine sahip olması. Artık hangi ruh cehennem gibi bir kaynaktan bahsediyorsa, yani. laneti ölüme [söylemesi] gerekir ki, artık Tanrı'nın Sözünü kötülüğe ve iyiliğe değil, yalnızca kötülüğe getirsin, böylece her şey kendi başına kalsın.

47. Ve bu nedenle, bu dünyada, Söz aracılığıyla kötü ve iyi söylendiği için, o yerde, hiçbir yerde iynin ve kötünün konuşulmayacağı, ayrılığın son günü belirlenecektir. Ve kötüler, iyiliğin bilinmesi ve iyilikte sevincin ortaya çıkması için, kötülüğün sonsuza kadar söyleneceği yerlerini hazırlayacaklar. Hem kötünün, hem de iynin ne olduğu bilinsin diye; ayrıca yaşam ve ölümün ne olduğu; ve Tanrı'nın çocukları sevensin.

48. Çünkü kötülük bilinmeseydi sevinç ortaya çıkmazdı; ama eğer sevinç ortaya çıkarsa, o zaman sonsuz Söz sevinçle söylenir: bu amaç için. Söz, doğayla birlikte kendisini bir yaratıma dönüştürmüştür.

49. Ve bu, tüm kibir ve görüşlerin bilindiği ve tüm safsataların yerle bir edildiği gerçek zemindir; Ayrıca her türlü çekişmenin ve çekişmenin de bir sonu vardır. Kim bunu doğru bir şekilde görüp anlarsa, hiçbir konuda artık şüphesi kalmaz; çünkü Tanrı'da yaşadığını ve varlığını sürdürdüğünü görür ve Tanrı'nın onun aracılığıyla daha fazla bilmesi ve dilemesi ve istediğini ve nasıl istediğini söylemesi için kendisini Tanrı'ya teslim eder. Bu parti yalnızca alçakgönüllülüğün peşindedir ki, yalnızca Tanrı onda yüksek olsun.

50. Ancak Lucifer insan üzerinde hakimiyetini sürdürdüğü sürece, yaratık kendisini ilerletmek ve kendisinin Tanrısı olmak için ilerlemeye devam eder. Ve bu da bir mucizedir: Tanrı'nın hikmeti aşktaki harikalarda olduğu gibi benlikte de vardır; ve yaratığın sahiplenilmesinde.

51. Her şey, içinde yaşadığı kendi prensibi bakımından iyidir, fakat bir başkasına göre zıttır: Yine de birinin diğerinde tezahür etmesi ve gizli bilgeliğin bilinmesi için öyle olmalıdır; ve derinliğin olduğu ayrılıkta bir spor olun, yani. sonsuz Olan, mayıs

kendinden önce kendisiyle spor yapmak.

52. Bu nedenle Kutsal Yazıları doğru bir şekilde anlamayı öğrenmeliyiz; Tanrı iyiyi ve kötüyü nasıl ister, yani bu karar O'nun kendisinde değildir; ama ifade ettiği sözlerle, yani. doğada ve yaratıkta. Tanrı, Esav'ın yozlaşmış doğasından, Esav'ın öz doğasından dolayı nefret ediyor: Esav, nefretin kendisiydi; ama Tanrı'nın zatında; yani. etkilenmiş veya esinlenmiş lütuf Antlaşması'nda onu seviyor.

53. Bu nedenle Mesih'in tipini sunar, yani. kardeşi Yakup da kendisiyle birlikte, ikisinin de aynı tohumdan çıkmasını sağlar; Tanrı'ya olan nefretindeki yozlaşmış Ademsal doğadaki Mesih'in Esav'ı tövbeye çağırması ve onu yeniden doğurması gerektiğini belirtmek için; Yakup'un Esav'ı tövbeye sürüklemesi gibi, o da kötü niyetinden vazgeçti ve acı bir şekilde ağladı ve Yakup'a yönelik kötü iradesinden ayrıldı.

54. Dolayısıyla Kutsal Yazıların anlayışı şudur: Dünyevi Adem, yozlaşmış doğanın krallığında, kendi iradesiyle tövbeyi bulamaz ve bulamaz, çünkü onda iyilik yapma yeteneği yoktur; ama onda bulunan lütuf, irade ona yöneldiğinde yeteneği uyandırır veya harekete geçirir: çünkü eğer öz irade tövbe edip iyi, dürüst ve erdemli hale gelebilseydi, buna gerek kalmazdı. lütuf.

55. Kutsal Yazılardaki hükümler yalnızca iki krallığa işaret etmektedir; katılaştıran kişi sahte ve kötü iradeye saygı duyar; sahte irade kendini katılaştırır: Tanrı'nın iradenin kendi özündeki öfkesi onu katılaştırır; bu sertleşme dışarıdan içeri girmez, iradenin kendi özünde tezahür eder. İrade Allah'tandır ve aynı Allah, vasiyetinde kendisini karanlık ve azap içinde cehenneme soktuğu gibi katılaştırmaya da sokar. Aynı şey lütuf krallığıyla ilgili olarak da anlaşılmalıdır.

56. Tanrı, lütfunun krallığında insanda yalnızca iyi olanı ister; özgür iradenin kendisini lütfu teslim ettiği yerde, Tanrı da lütuf aracılığıyla iradede iyi olanı ister.

57. Fakat bir insan şunu söylediğinde, İnsan iradesini iyi olana çeviremez, yani. lütfuyla ilgili olarak bu [söyleme] temelsizdir: tüm kötü insanlarda lütuf gerçekten de yaratığın uçurumunda durur ve iradenin sadece kötü işlere karşı hareketsiz durması gerekir ve sonra kendi iradesiyle ilgili olarak, aşağıya dalmaya başlar. Uçurum.

58. Çünkü hareketsiz duran, ebedi Bir ile birlikte hareketsiz durur ve onunla tek bir cevher haline gelir, çünkü o, kendi hiçliğine gider. Dünyevi bir kanun uğruna, ceza korkusundan dolayı batıl iradenin veya arzunun, haksız işlerden kaçınması veya hareketsiz kalması gerekmez mi? O halde neden aynı zamanda Tanrı'nın emri uğruna olmasın?

Dünyevi bir efendiye ve efendiye itaat edebilir ve bu amaçla ona sahip olmak istediği şey için hareketsiz kalabilir mi? O halde Tanrı'ya da değil mi? özellikle de bir erkeğin yaptığı gibi, yetenek hemen verildiğinde, iradesini hareketsiz kalmaya yönelttiğinde.

59. Ama tamamen sahte, kötü iradenin yerinde durmamasının ve lütfu meyletmesinin nedeni şudur: Onun açıkça, lütfun çok derinlerde gizlendiği bir devedikeni doğmuş olmasıdır; ve Tanrı'nın gazabı doğası gereği çok güçlüdür. Lütfu onu çeker ve ona kendi sahteliğini ve kötülüğünü gösterir; ama lütfu küçümser ve deve dikeninin güneşin gücüyle yaptığı gibi çalışır. Böyle biri, Tanrı'nın gözünde cehennemdeki lanete karşı ölümün güzel kokusudur, öyle ki, lütfu sahte ve kötü iradede ayrılabilirsin (2 Korintliler ii. 15, 16).

60. Ama Tanrı'nın kendinde olduğunu söyleyen aklın sonuçları; Tanrı olarak adlandırıldığı kadarıyla, insanların bir kısmının, hatta en büyük çoğunluğunun lanetleneneceğini ve lanetlenmesi gerektiğini belirlemiştir ve kendi iradesiyle onları katılaştırdığı düşüncesi yanlıştır; ve ne Kutsal Yazılarda ne de doğanın ışığında hiçbir temeli yoktur: eğer bir kişi Kutsal Yazıları doğru bir şekilde düşünürse ve ona körü körüne bakmazsa.

61. Çünkü Tanrı'da, Tanrı olarak adlandırıldığı sürece, hiçbir amaç ya da isteme başlangıcı yoktur: O, derinliğin iradesidir, yani. Bir, yalnız. Ve kendisi de iyilikten başka bir şey istemez ve bu nedenle kendisi de aynı iyi niyet veya iyiliğin arzusudur: çünkü onun istediği iyilik, gücünün doğusudur, yani. onun oğlu.

62. Tanrı kendi iyiliğini, kendisi olduğunu ortaya koymaktan başka bir şey istemez; ve eğer tek iyi güç nefes vermeyle, doğaya olan arzuya ve bir kopuşa kendini tanıtmaya, bu yapılamazdı. bilime; çünkü eğer iyi tek başına kalsaydı, ne bilgi ne de beceri olurdu.

63. Ama şimdi iyi olan, yani. Tanrı kendi içinde; kötülük ya da ayrılık değil, bilim yapar, yani. Fiat ya da ayrılma arzusu kendisini doğaya ve yaratığa getirir; ve bilimden kötülük ve iyilik doğar, Tanrı'dan ya da Tanrı'nın Üçlü Birliği'nden değil.

64. Çünkü hüküm yoktur; ancak onda istişare vardır. O halde bu istişarenin de bir sebebi olmalıdır. Ve yine, bunun da bir nedeni olmalı; ve dolayısıyla Tanrı'dan önce veya Tanrı'dan sonra bir şeyin olması gerekir, bu nedenle o böyle danışır ve karar verir.

65. Ama O'nun kendisi derinliktir, Bir'dir; ve tek iradedir, yani kendisidir; ve bu sadece iyidir; çünkü tek bir şey kendine zıt olamaz, çünkü o tektir ve hiçbir şeyle hiçbir çekişmesi yoktur.

66. Bu nedenle zorlamadan söz etmeleri aklın aptallığıdır.

ve Mysterium Magnum'u anlamadıklarını veya Tanrı'nın amacına ulaşmaması için katılaştırdığı kötü arzuyu veya iradeyi kendi amacına uygun olarak istediğini söylüyorlar.

lütuf. 1

Büyük Gizem.

67. Bu kör akla, güneşin bütün gün dokunduğu, ona ışık ve güç veren bir devedikenini gösteriyorum; ama yine de o bir devedikenini olarak kalıyor. Kötüler de aynısını yapacaktır: Tanrısız güneş tüm yaşamı boyunca ona parlar: ama onun toprağı devedikenini ensidir.

68. Aksi takdirde, eğer Tanrı onu kasten katılaştırmış olsaydı, doğruluğun bu konuda hiçbir hükmü olamazdı: Çünkü yapması gerekeni yapan, Rabbinin iradesine göre yaşar. Fakat eğer Tanrı kötü olanı istemiyorsa, Mezmur. ayet 4, o zaman kötülük kökten çıkar; ve bilginin kökünden doğanın zemininden yaratığa ve tesadüfen. Ve bu nedenle Tanrı iradesini açıklamış, Yasasını ve İncilini vermiştir; yani, bir ayrılık günü doğrulukla korunsun ve hiçbir yaratığın mazereti olmasın diye, tehditlerini ve lütfunu gösterdi.

69. Ve tarih ayrıca şunu söylüyor: Esav, Yakup'un hediyesini aldıktan sonra, kardeşi Yakup'la konuştu ve şöyle dedi: Haydi yolculuğa çıkalım ve ilerleyelim, ben de seninle geleceğim. Ama Yakup ona şöyle dedi: Efendim, yanımda körpe çocuklarım, ayrıca yavrularla birlikte büyük sığırlarım ve emziren buzağılarım olduğunu biliyorsun; eğer bir gün aşırı sürüklenirlerse bütün sürü ölür. Efendim hizmetkarının önünden geçsin, ben de efendimin yanına Seir'e gelene kadar sığırlar ve çocuklar gidebildiği sürece yavaşça onu takip edeceğim (Gen. xxxiii. 1214). Bu metin yalnızca dışsal bir tarih gibi görünmektedir, ancak ruhun altında aynı zamanda içsel bir figür de bulunmaktadır, çünkü Yakup, Mesih'in bu figüründe durmaktadır.

Ve şekil şu şekildedir:

70. Mesih, çektiği acılar ve ölümü aracılığıyla, doğanın krallığında Babasının öfkesini yatıştırdığında, yatıştırılan öfke şöyle dedi: Şimdi ayağa kalkacağız ve birlikte yolculuğumuza çıkacağız (anlayın, insan yaşamında). Ama aşk dedi ki, İnsan çok hassas, zayıf ve acizdir ve Tanrı'nın yollarına pek gidemez, ben dünyanın sonuna kadar onlarla kalacağım (Mat. xxviii. 20). Ayartılmaya ve yanılgıya düşmemeleri ve lütuf konusunda kör olmalarını diye, ellerinden geldiğince onları yavaş yavaş yönlendirin. Siz önden gidin efendim, onları çarmıhtaki boyunduruğum altında yumuşak bir şekilde yürüteceğim, ta ki ölmesinler; çünkü eğer onlar şimdi Baba'nın katı doğruluğuna göre yönlendirilselerdi, gidemezlerdi; gerçekten kurtulmuş olmalarına rağmen hâlâ etten ve kandan yaşıyorlarsa da, ben de onlarla birlikte Seir'e sizin yanınıza geleceğim; yani Tanrı'nın doğruluğuna.

1 Yavaşça ve orta derecede.

71. Ve Esav dedi: Şimdi yanımda olanlardan bir kısmını sana bırakayım. Cevap verdi: Buna ne gerek var? Rabbimin katında lütuf bulmama izin ver (Yaratılış xxxiii.15). Yani Baba Tanrı şöyle dedi: Şiddetli doğruluklarımdan, emirlerimden ve kanunlarımdan bazılarını size bırakayım. Ama İsa şöyle dedi: Buna ne gerek var? İzin verin, bu kurtarılmış çocuklarla birlikte yalnızca sizinle lütuf bulayım, çünkü onlar Yasayı yerine getiremezler.

72. Böylece Esav o gün tekrar Seir'e doğru yola çıktı (Yaratılış xxxiii.16). Yani, Tanrı'nın doğruluğu böylece kendi ilkesine bastırılmıştır. Ve Yakup Succoth'a gitti ve ona bir ev inşa etti; bu yerin adı da buradan Succoth'tu (Yaratılış xxxiii.17). Bu, şekildeki gibi, Mesih'in Hristiyan âlemine önderlik ettiği anlamına gelir. çocukları Seir'e değil, yani Tanrı'nın doğruluğunun kanıtı ya da sınanması için değil (gerçi lütuf onlarda açıkça ortaya çıkmış olsa da), o bir ev inşa etti, yani. yeryüzündeki Hristiyan Kilisesi'ni kurdu ve çocuklarına içinde yaşayabilecekleri çadırlar, yani Hristiyan törenleri yaptırdı. Ve bu nedenle Yakup'un şehrinin Succoth olarak adlandırılması gibi, buraya da Hristiyan Âlemi deniyor. Aynı şekilde, Hristiyan âleminin yeri veya şehri de Suchet (ara) olarak adlandırılır; öyle bulacaksınız (Mat. vii. 7; Luke Xi. 9) Çocuklarıyla birlikte her zaman bu çadırlarda bulunan Mesih, dünyanın sonuna kadar (Mat. xxviii. 20).

73. Ve Musa'daki metin şunu söylüyor: Daha sonra Yakup, Mezopotamya'dan geldiğinde Kenan ülkesinde bulunan Şekem şehri Şalem'e gitti;2 ve şehrin önünde istasyonunu kurdu. Ve yüz parça para karşılığında Şekemin babası Hamurun oğullarından bir parça toprak satın aldı, ve orada çadırını kurdu, ve bir sunak dikti ve İsrailin güçlü Tanrısının adını çağırdı (Yar. .xxxiii.1820). Bu metinde ruh, haklı olarak gelecekteki Hristiyan âlemine değinmektedir; Çünkü dirilişinden sonra Mesih çocuklarını Şalem'e, yani kurtuluşa ya da Yakup'un çocuklarını Şalem'e yönlendirmesi gibi Kutsal Ruh'un meshedilmesine ya da vaftiz edilmesine götürdü; ama burası Şekem şehrine, yani kafirlerin arasındaydı.

74. Ve şehrin önüne istasyonunu kurdu. Yani, Mesih'in meskeni putperestlerin elinde olmalı, tapınağını ve öğretisini putperestlerin put tapınaklarının yakınına kurmalı ve kutsal Hristiyan Kilisesinin şehrini putperestlerden satın almalı; yani, zamanı geldiğinde bile, kendi kanıyla onu Tanrı'nın doğruluğundan satın alır; ve orada putperestler arasında sunağını dikecek ve İsrail'in Tanrısı'nın, yani Mesih'in adını vaaz edecek.

1 Çardaklar, kabinler. 2 Padanaram.

75. Şekem adı, Hristiyan Kilisesi'nin sefalet ve sıkıntı içinde olması gerektiğine işaret eder: Yakup, Şekem şehrinin önünde kendi meskenini inşa ettiği gibi, Mesih'in çocukları da bu dünyada sadece garip misafirler olmalı ve ev hizmetçileri olmalıdır. bu dünyanın kâfirleri, hükümdarları ve çocukları. Gerçi gerçekten de sahipler

onların ikametgahı, yani. Mesih'in kanıyla onlar için satın aldığı
Mesih'in tapınağı içlerindedir, ancak onlar görünüşte tuhaf
misafirler ve hacılardır ve bu dünyanın şehrinin önünde, yani
dışarıda yaşarlar. dünyevi bir çadırdadır ve çadırdadır, etten ve kandan.

Altmış İkinci Bölüm

Lea'dan doğan Yakup'un kızı Dina'nın,
Hamor'un Oğlu tarafından nasıl bekaretinin
bozulduğu ve Yakup'un Oğullarının bunun için
Şekem'i ve o Şehirdeki tüm erkekleri nasıl
öldürüp Dinah'ı tekrar aldıkları hakkında:
Ve anlaşılması gerekenler: bu rakama göre [Gen. xxxiv.]

HIRİSTİYANLARIN SAVAŞININ KAPILARI,
BABİL FAHİSİ İÇİN,
ŞİMDİ ÇOK DİKKATE ALINACAK

1. MUSA şöyle diyor: Ama Lea'nın Yakup'a doğurduğu kızı Dina,
ülkenin kızlarını görmeye çıktı. Ve memleketin beyi Hivli Hamorun
oğlu Şekem onu görünce onu aldı, ve onunla yattı, ve onun
bekaretini bozdu. Ve kalbi ona bağlandı, genç kızı sevdi ve onunla
nazik bir şekilde konuştu. Ve Şekem babası Hamor'a şöyle dedi: Bu
kızı bana eş olarak ver (Yaratılış xxxiv. 14).
Okuyucunun bu figürü çok ciddi bir şekilde düşünmesi ve
Musa'daki metin üzerinde doğru bir şekilde düşünmesi ve onu iyice
incelemesi gerekir; o zaman ilahi lütfun bize açtığı
duygu ve manayı, en kıymetli idrakimizi çok iyi anlayacaktır; ve
Musa'nın ilk Kitabının Kutsal Yazılarına net gözlerle bakmayı öğrenin.

2. Yakup'un karısı Lea ona altı oğul doğurdu; İsrail'in soyunun yarısı ve
ondan Yahuda geldi, yani. Mesih'in insanlığımıza göre tezahür ettiği
Davut'un kökü. Daha sonra, bir kız çocuğu olan bu Dinah'ı doğurdu; bu
figür, ruhun güçlü bir şekilde Hristiyan âlemini temsil ettiğini, Mesih'in göğe
yükselişinden sonra, insanın kurtuluşu çalışmasından sonra, gerçek
Hristiyan âleminin doğması gerektiğini; Yakup'un ilk olarak on iki
patriğin babası olduğu gibi, ancak daha sonra Lea'dan, yani Hristiyanlığın
anasından, bedensel öz sevgiye sahip bir kız doğacak ve bu kız, aralarında
yer alacağı ülkenin kızlarını görmeye gidecekti. yabancı.

Şekilde bu kadar:

3. Hristiyan Âlemi doğduğunda, sayısı çok olsun diye, benlik sevgisiyle
ilerleyecek ve beden hazzını arayacaktır; Halkın örf ve adetlerine gönül verir,

alçakgönüllülükten ve alçakgönüllülükten uzaklaşacak, ülke kızlarının, yani halkın ahlaksızlığına ve gururuna sahip çıkacaktı. Ve sonra, Dinah adlı bu kızı doğuracaklar ve ruhsal fahişeliğin bedensel şehveti içinde Tanrı'nın huzuruna çıkacaklar ve putperest geleneklere göre fahişeyi oynayacaklar, ancak yine de kendilerini güzel ve süslü giyinmiş olarak, yurtdışına kaçan aşk dolu bir bakire olarak sunacaklardı. görülsün ki, Dinah'nın yaptığı gibi, o da sevgililer edinebilsin;

4. Hristiyan Âlemi de böylece kendini süsleyecek, kiliseler ve okullarla büyük gösteriş ve ciddiyetle giyinecek ve ülkenin kızlarına yabancı insanlara olduğu gibi saygı duyabilsinler diye ışıltılı, gösterişli, kutsal görünen giysiler giyecekti; ve yine de bu tür alışkanlıklar altında kendini sevmenin alevleriyle ve bedensel regl kirliliğiyle dolu olacak ve bir fahişenin dışarıdan övündüğü, güzelleştiği ve süslendiği gibi fahişe bir kalbe sahip olacak ve her zaman iffetli bir bakire olarak adlandırılacaktır. Böylece bu şık Hristiyan âlemine de kutsal denilecekti: ama onun yüreği yalnızca bedensel şehvetle fahişeyi oynayacaktı.

5. Ülkenin kızlarının, putperest bilgelik ve felsefeden başka bir şey olmayan kıyafetlerini görmek isterdi; ve aynısını Mesih'in krallığına çekecek ve Mesih'in mor pelerini altında, bu ayinler ve gelenekler içinde yaşayacak ve kendini bunlarla süsleyecek ve böylece, Yakup'un yaşadığı gibi, çadırlarının ve meskenlerinin bu halkların geleneklerinin yaşadığı şehirden uzakta olduğunu tamamen unutacaktı. Hamor şehrinin dışında, önünde (Gen. xxxiii.18); ve ayrıca Mesih şöyle dedi: Onun krallığı bu dünyaya ait değildi (Yuhanna xviii. 36).

6. Fakat bu Hristiyan âlemi, kalbini bu dünyanın krallığına bağlayacak ve böylece bir bakire kıyafeti giyerek, bir bakirenin alışkanlığı altında birçok kilise, rahip ve törenle kendini süsleyecektir; ama Mesih'in sadeliğinden ve alçakgönüllülüğünden bu şekilde uzaklaşarak, yalnızca dünyada dolaşp bedensel fahişelikle ilgilenecekti; her zaman Mesih'in gerçek çocuklarından sonra doğan, bedensel Hristiyanlığın bir türü olan Dina'nın yaptığı gibi: Dina'nın on iki patrikten sonra doğması gibi. Yani:

7. Hristiyanlık bir halk arasında doğup tezahür ettiğinde, o yerde ilk olarak on iki patrik, yani. Apostolik öğretinin temeli. Ama tekrar putperest bilge adamlarla ve bedenın şehvetiyle karıştığında, o zaman orası bir Dinah doğurur, yani. İsa'yla bir fahişelik; yani Hristiyan gibi görünse de kalbi bir fahişeden başka bir şey değildir; ve sonra bu fahişe o insanların evlerini bulmak için yurtdışına gidiyor. Yani:

8. Yeniden putperest zemini arar ve kafirlerle karışır ve kafir felsefesinden hamile kalır ve yarı Hristiyan ve yarı kafir bir piç doğurur, yani. şekliyle tam olarak uyuşmayan yeni bir mezhep veya doktrin

aralarında ortaya çıktığı halkın ilk gelenekleri; ama yine de onun kalbinde onlardan daha iyi bir şey yok.

9. Ve sonra bu halk bu garip düşünceye karşı ayağa kalktı ve öfkeyle haykırdı: Bunlar kızkardeşimiz Dina'nın bekaretini bozdular ve onu fahişe yaptılar ve Yakup'un oğulları Şekem'e karşı olduğu gibi, yeni bulunan görüşe karşı da öfkeli. ; ve kavgayla, kılıçla, fırtınayla ve lanetle, kızkardeşleri Dina'nın bekaretini bozan adamın üzerine koşup onu öldürün; ve sadece o değil, Yakup'un oğullarının Hamorlulara yaptığı gibi, onunla birlikte olan bütün erkekler. Ve o zaman masumlar da suçlularla birlikte acı çekmelidir; hepsinin, hem birinin hem de diğerinin böyle bir dinsel fahişelik içinde yaşadığını belirtmek için. Uğruna intikam aldıkları fahişe onların kız kardeşidir ve tıpkı kızkardeşleri Dina gibi onların soyundan doğmuştur ve onlar tek bir anneden gelmişlerdir.

10. Burada, kavgacı Hristiyan âleminin tipini fazlasıyla görüyoruz; Hristiyan âleminin fikirler konusunda ne kadar inatçı ve öfkeli olduğunu ve bunu büyük bir körlük içinde yaptığını; ve bunun nedenini bilmiyorlar ve kendi fahişeliklerine öfkeli olduklarını ve gerçek Hristiyan yaşamı için olduğu kadar gerçek Hristiyanlığın gücü için de çabalamadıklarını görmüyorlar; ama onların uydurma fikirleri hakkında; onlardan uzak durup, tuhaf fikirlere bakan kızkardeşleri Dinah hakkında; ve bir fahişenin fikri üzerine bağıyorlar ama yine de fahişelik arzusunun yapıştığı kız kardeşlerinin kalbine nasıl yardım edeceklerini göremiyorlar. Yakup'un oğulları, kız kardeşlerinin itibarını kurtarmak için kötülüğe nasıl yardım edeceklerini göremedikleri için; Hamor ve Şekem ona çeyiz vermek için onlara haber gönderip kız kardeşleriyle evlenecek, onu sevecek, sünnet olacak, onlarla tek bir halk olacak ve onlara karşı her türlü sevgiyi, sadakati ve dostluğu gösterecek olsa da, yine de bütün bunlar Yardım etmedi.

11. Ve eğer sünnet olurlarsa ve kendileriyle tek bir kavim olurlarsa kız kardeşlerini onlara vereceklerini söylemelerine rağmen öldürme ve katletme konusunda öfkeliydiler; bunun, bu stoktan ortaya çıkacak gelecekteki Hristiyan âleminin bir figürü olduğunu belirtmek için. Gördüğümüz gibi, insanlar birbirinden ayrı görüşler arasında kavga ediyor, onlar uğruna birbirlerini öldürüyor ve öldürüyorlar; ve yine de bu, kendilerini ikiyüzlülük ve fahişelikle süsleyen ve garip bir görüşe sapmış olan kız kardeşlerine nasıl yardım edebileceğine bakmadıkları, sözde Hristiyan dünyasının benimsediği sahte fahişelik fikri uğrunadır. Ama onlar kılıçlarını alıp yeni düşünceyi öldürecekler ve başka bir görüşe sahip hamile olan kız kardeşlerini, piçiyle birlikte tekrar zorla Hamor'un evinden kaçırarak ve Hamor'u, Şekem'i ve onların tüm erkeklerini öldüreceklerdi.

12. Ve gerçek Hristiyan zemininde olduğu gibi kendilerini onlarla birleştirecek olsalar da, yani. Hristiyan doktrininin başlıca maddelerine rağmen bunun bir faydası yok; tüm inanca ve sözlere rağmen yapacaklar,

öldürüyorlar, öldürüyorlar ve kendi rahatlıkları ve şımarttıkları neşeyle uydurdıkları fikirlerini, tombul karınları ve kafir şenlikleriyle koruyorlar. Bugün de çekişme ve görüşlerde görüldüğü gibi.

13. Kendini seven insanlar, Hristiyanlıklarını bedensel bir krallığa soktular ve onu yasalarla, törenlerle ve görüşlerle güzelce süslediler ve onu Mesih'in mor örtüsüyle örttüler, ancak yine de ikiyüzlü bir gösteriyle onun altında salt ruhsal fahişelik içinde yaşıyorlar. Ancak kalpleri sürekli olarak, Mesih'in sadeliğinden ve alçakgönüllülüğünden kaçan ve bedensel şehvet putlarıyla fahişe oynayan bu şehvetli Dinah'ı doğurur. gurur ve açgözlülükle, yalnızca kendi onur ve itibarlarıyla ve şehvetli bir yaşamla; gerçek Hristiyan temeline oldukça aykırıdır.

14. Ancak Mesih'in ruhunun yine de her zaman kendi Hristiyan Âleminde ikamet ettiğini görünce, sık sık bu şekilde kabul eden ve adı geçen Hristiyan Âleminin Sodomisel yaşamlarındaki uykusunu ve fahişeliğini gören ve onlardan yüz çeviren ve Kutsal Yazıyı araştıran insanları kışkırtır. ve ayrıca doğanın ışığında onların bu bedensel zemininin Tanrı'nın huzurunda var olup olamayacağı; ve bunun yanlış olduğunu gördüklerinde, başka bir zemine düşüyorlar ve Hristiyan âleminin fahişeliğini kınıyorlar.

15. Ve ikiyüzlüler şehvetli ihtişamlarıyla bu şeyleri duyup gördüklerinde, böylece lekelenmişler ve kirlenmişlerdir ve Tanrıları Mäusim ortaya çıkmıştır; sonra ağlıyorlar, Ah, bir kafir var, kız kardeşimiz Dinah'ın bekaretini bozuyor, yani. bizim görüşümüze aykırıdır ve Kilise'yi bir fahişe haline getirir. Ve bazıları onun zemini ve düşüncesi hakkında iyi bir açıklama yapmayı teklif etse ve gerçek Hristiyan zeminiyle uzlaşıp evlense ve kızkardeşleri Dinah ile evlense de, yani. ilk gerçek bakire Hristiyan zeminini benimsemek ve Hristiyan zemininde onlarla aynı yürekte ve iradede olmak, tüm bunların faydası yoktur; kız kardeşlerini kaçırıyorlar, yani. onlardan bir Hristiyanın adını almış ve utancını gerçeğin keşfettiği, bekaretini kaybetmiş genç kızı piçiyile birlikte tutmayı tercih etmişti; kızkardeşlerinin utancına nasıl yardım edebileceklerini görebilsinler ki, o Mesih'le evli kalabilsin.

16. Onlar, güçlü bir şekilde fikirlerini kurtarıp koruyabildikleri zaman, fahişelik onlara göre çırılçıplak olmasına rağmen, onun zayıfladığını ve lekelendiğini sanırlar; yine de Dinah'larını bir bakire sanacaklar ve onun fahişelik utancı gün ışığına çıksa da, yine de aynı şeyi kılıçla ve katliamla savunacaklar. Gözlerimizin önünde gördüğümüz gibi, mevcut çekişme de bundan daha azını ima etmiyor, ancak Dinah'ın bir fahişeye dönüştüğü açık. Tanrı'nın huzurunda fahişelik yapan, bakire iffetini ve vicdanının saflığını kaybetmiş olan Hristiyan âlemi. Ve böylece şu anda bu Dinah'ın kardeşleri onun için savaşıyor ve onun onurunu ve itibarını kılıçla ve öldürerek koruyacaklar; ve bekaretini bozan ve karalayan herkesi öldürecek

onların Dinah'ı.

17. Bu Dinah şu anda taş kiliselerden ve papazların büyük kolejlerinden başka bir şey değildir; burada insanlar Mesih'in adını kullanırlar ve bununla yalnızca kendi onurlarını, şehvetlerini ve iyi günlerini¹ ararlar; bir insan nasıl onurlandırılabilir? Dünya.

1 Şişman günler.

18. Gerçek Apostolik tapınak İsa Mesih'in tapınağıdır, yani. Tanrı'nın önünde doğruluk ve saflık içinde yaşayan, alçakgönüllülükle ve Mesih'in sadeliğinde yürüyen yeni insan. Ve onun hizmetkarları, bekaretini bozan Dina'nın Şekem'le evlenmesi ve Hamor ve Şekem'in erkekleriyle birlikte Hristiyan olabilmesi için çalışan, İsa Mesih'in sevgisiyle barışı ilan eden kişilerdir; kılıcı kınında bırakıp İsa Mesih'in uysal ve yumuşak ruhuyla öğreten; ve öldürücü kılıç yerine arınma ruhunu, bekaretini bozan bu Dinah'ın nasıl yeniden Hristiyan onurunu kazanabileceğini ve Damat'la evlenebileceğini gösterin.

19. İşte, ey Hristiyan Âlemi! ruh bunu önünüze on iki patrik figüründe koymuştur ve sizin böyle yapacağınızı belirtir: bunu yapmanız gerektiğini değil. Her ne kadar bu çekişme, Mesih'in gerçek çocuklarının eğitilip tezahür ettirilebilmesi için gelmek zorunda olsa da; aksi takdirde Hristiyanlar arasında bir çekişme çıkmasaydı, bütün kötü insanlar Hristiyan olarak ortaya çıkabilirdi. Ancak çekişme, sözlü Hristiyanların sahte temellerinin gün ışığına çıkarıldığını ve onların Mesih'in gerçek çocuklarından ayırt edildiğini açıkça ortaya koyuyor; kıyamet gününde de onlar aleyhine şahitlik yapacaktır.

20. İnsanın gerçek Hristiyanlığı, bu dünyanın gösteriş ve modalarında değil, ruh ve vicdandaki iyilik gücünde değil, insanın temelinde ruhun iç temelinde durur.

21. Gerçek bir Hristiyanın çabaladığı çekişme, yalnızca yalanı ve etten ve kandan gelen kötülüğü ondan uzaklaştıran ve içinde yaşayan Mesih'in uğruna her şeye gönüllü olarak acı çeken ve katlanan doğruluk ruhudur; kendi kendine yaşayamayabilir; ve kendini memnun et; ve kendi içinde tatmin duygusu var; ve dünyevi Lucifer ile zafer; ama Yaraticısı Tanrı'yı Mesih İsa'da memnun etmesini istedi.

22. Bu dünyada uğruna çabalayacağı hiçbir şey yoktur, çünkü hiçbir şey kendisine ait değildir. Çünkü o, Mesih'te bu dünyaya ait değildir, ancak Kutsal Yazıların söylediği gibi, Konuşmamız göklerde (Filipililer iii. 20). Uğruna çabaladığı ve uğruna çabaladığı her şey, ölümlü et ve kandaki dünyevi, şehvetli, bedensel Lucifer ile ilgilidir. Çünkü Mesih şunu söylüyor: O'nun krallığı bu dünyaya ait değildir (Yuhanna xviii. 36). Aynı şekilde bir Hristiyan'ın krallığı da, Hristiyan olduğu sürece, bu dünyaya ait değildir, Tanrı'daki Mesih'tedir.

23. Bu nedenle artık Hristiyanların tüm çekişmeleri yalnızca Dina'lariyla ilgilidir. bedensel fahişelikleri hakkında. Bir Hristiyan, doğruluk ve yalan yollarına karşı ruh ve güç dışında başka bir şekilde çabalamamalıdır.

24. Hristiyanların yaptığı dış savaş kafircidir ve hayvani ölümlü insan uğruna yapılır. Çünkü ölümsüzlük kılıçla ve güçlerle elde edilemez ve korunamaz, ancak duayla ve Tanrı korkusuna girilerek elde edilir. Ancak dünyevi Lucifer, Mesih'in bulunmadığı göbek ve dünyevi şeref ve zevk için çabalar; ama bu, insanların taştan evler ve dünyevi mallar hakkında savaştığı ve böylece Mesih'in ruhundaki ruhsal bekaretin, bu dünyanın krallığı için fahişelik yapan bir fahişeye dönüştürüldüğünü ilan ettiği, bekaretini bozan Dinah'tır.

25. Kendinize Mesih'in Havarileri diyenler, dinleyin, Mesih sizi savaşımaya ve savaşımaya, geçici iyilikler, dışsal güç ve zafer için çabalamanız için mi gönderdi? Bu sizin yetkiniz mi (Yuhanna xx. 23)? Sana ruhun kılıcını verdiğinde sana bunu mu emretti? bize getirdiği barışı duyurmak için seni göndermedi mi? Havarisel kalbinizin zırha büründüğünü, dünyevi krallarınızı ve prenslerinizi kılıca ve savaşımlara kışkırttığınızı ve Hristiyan özgürlüğü olarak onlara buna izin verdiğinizi gördüğünde size ne diyecek? Seni hizmetinde bu şekilde mi bulacak? Mesih'in öğrencileri olarak bunu yapıyor musunuz?

26. Siz Tanrı'nın öfkesinin havarileri değil misiniz? Bu suçlamanızla nereye varacaksınız? Size barışı öğreten Mesih'e gelince, yeminsiz ya da yalancı şahitlik yapan fahişeler olduğunuzu görmüyor musunuz? Hristiyan bekaretin nerede? Siz de Dinah ile birlikte bunu dünyevi zevkler uğruna israf etmediniz mi? Yeryüzünde başını koyacak yeri olmayan (Mat. viii. 20; Luka ix. 58) Mesih tekrar geldiğinde, sizin ihtişamınızı, durumunuzu ve ihtişamınızı böyle gördüğünde size ne diyecek? Onun adına inşa ettiğiniz, uğruna savaşlar yaptığınız saraylar [ve kolejler] var mı?

27. İsa Mesih'in tapınağı için ne zaman uğraştınız? Her zaman kolejleriniz veya saraylarınız için, kendi kanunlarınız için çabalamadınız mı, içinde düşünceler içinde yaşadınız ve bu görüşler hakkında tartışmadınız mı? Mesih'in buna ne ihtiyacı var? Mesih, içlerinde yaşamaları için kendisini büyük ölçüde, yaşayan bir şekilde çocuklarına armağan edecek ve onlara yiyecek olarak etini ve içecek olarak kanını verecektir. İnsanların onun kim ve ne olduğu konusunda çaba göstermesine ne gerek var?

28. Gerçek bir Hristiyanı düşündüğümde, Mesih'in O'nda olduğunu ve onun içinde yaşadığını anlıyorum. O halde dış dünya ne anlama geliyor?

Tanrı'nın gemisi mi? Neden ona kalbinizde ve vicdanınızda hizmet etmiyorsunuz? O, dışsal şeylerin ciddiyeti ve gösterişinde değil, içinde mevcuttur. Haklı olarak Kutsal Ruh'un kılıcına sahipsiniz ve bunun için çabalamalısınız: İnsan elinin kılıcını değil, gerçek Apostolik Kiliselerin gücünü kullanın.

29. Aforoz sizin kılıcınızdır; ama yine de Kutsal Ruh'un gücüyle, kötülere ve tanrısızlara karşı ilahi gayretle kullanılmalı ve bir adamın sizin ruhsal fahişeliğinizi iffetli bir bakire olarak adlandırması gibi insan icatlarını ve kurgularını sürdürmek amacıyla değil: Babil Kilisesi bunu uzun zamandır böyle bir güç için kullanıyor.

30. İçsel temeli olmayan, yani Mesih'in ruhu ve işbirliği olmadan yapılan tüm dış törenler, Tanrı'nın gözünde bir fahişeliktir; bu, bir insanın Aracı Mesih olmadan Tanrı'ya yaklaşacağı anlamına gelir. Çünkü Mesih'in ruhunun hizmette işbirliği yaptığı bir Hristiyan dışında hiç kimse Mesih'e hizmet edemez. Peki bir elinde Mesih'in kadehini, diğer elinde intikam kılıcını tutan Mesih'e nasıl hizmet edecek? Mesih, bir Hristiyan olarak günahı Baba'nın ateşli kılıcıyla değil, kendi ruhuyla yok etmelidir.

31. Ey Şimeon ve Levi'nin çocukları, Yakup'un sonundaki ruh, sizinle ilgili olarak kılıçlarınızın öldürücü olduğunu ve Mesih'in konseylerinizde olmadığını belirtti. Yakup'un dediği gibi, Ruhum, yani Mesih'in Antlaşması ve lütfu, onların Kiliselerinde, cemaatlerinde veya konseylerinde olmayın. Genesis xlix'i okuyun. 5, 6, burada kendilerini ilahi bir çağrı olmaksızın papazlar olarak atayan Ferisiler ve Yazıcılar konseyi kastedilmektedir.

32. Tüm manevi fahişelik buradan kaynaklanır: Mesih'in hizmetkarları dünyevi güce ve yetkiye sahiptir; ve böylece biri diğeriyle ikiye bölünmüş oynuyor; Güçten ve otoriteden yoksun olan aşağı kişi, ikiye bölünmüş güçlüyle oynuyor ki, o da onu ilerletsin ve onu şerefe, bolluğa, lezzete ve güzel günlere kavuştursun; Böylece gayret ruhu zayıflar ve yere düşer, hakikat yalana dönüşür, ağızdaki gayret ruhu kudretle durdurulur ve insan Allah'ın yerine şereflendirilir.

33. Şimeon ve Lev'in nasıl olduğunu anlatan bu tarih; Hamor'un ve çocuklarının ve halkının yanına şehre gitti ve bu şehirdeki tüm erkekleri öldürdü (Yaratılış xxxiv.

25), bir figür olarak anlaşılabilir, bu sayede ruh onun geleceğe ilişkin figürde beyan ettiği şeyi ifade eder. zaman ve şekil olarak yazılmıştır.

34. Aynı zamanda Hamor ile oğlu Şekem'in ve şehrin tüm erkeklerinin sünnet edilip Yahudi olduklarına dair tarih açıktır.

ve daha sonra bu iki kardeş Simeon ve Levi (Gen. xxxiv. 2426) tarafından öldürüldüler; bu gerçekten anlaşılması zor bir rakam, çünkü iki adamın bütün bir şehri katletmesinin böyle yapılıp yapılmadığını sorguluyor. . Ama bunu görmek bir figürdür ve hatta Simeon ve Levi tarafından da yapılmıştır. Levili rahipliğin soyundan ve kökünden gelir ve gelecekteki Hristiyan âlemini ifade eder: Bu nedenle onun altında şunu anlamak gerekir:

1 Ya da İsrailoğulları.

35. Bu iki kardeş ilk önce sünnet olup Kanunlarını almaları halinde kız kardeşlerini kendilerine vermelerini talep etti ve teklif etti; ve daha sonra, yeri geldiğinde, hem masum hem de suçlu, hepsini katlettiler. İsa'nın Ferisilere söylediği şey budur: Yazıklar olsun size, Ferisiler! Mühtedi yapmak için denizi ve karayı dolaşırsınız ve o bir olduğunda onu kendinizden iki kat daha fazla cehennem çocuğu yaparsınız (Mat. xxiii. 15).

36. Aynı şey Hristiyan Levililer için de söylenebilir; onlar insanları vaftiz olmaya ikna ederler ve Hristiyan olarak adlandırılırlar; ve bu bittiğinde öldürücü kılıcını kalplerine saplarlar, başkalarını kendi isimleriyle anılmayan ve kendi fikirleri olmayan sözlerle öldürmeyi öğrenirler. Onlara lanet okurlar, lanetler ve bir kardeşin diğerine zulmetmesine, iftira atmasına, kınamasına, nefret etmesine, onun kötü düşmanı haline gelmesine ama bunun nedenini anlamamasına fırsat verirler. Burada haklı olarak şöyle söyleniyor: Bu Levililer, Hristiyan olmam için bana kız kardeşlerini eş olarak vaat ettiler ve şimdi beni sahte doktrinle öldürüyorlar ve sadece beni değil, onları dinleyen ve onların küfürlerini kabul eden tüm neslimi. ilahi gerçek; ve İsa'nın ciddiyetle yasakladığı bir adamın diğerini bu şekilde yargılamasının ve mahkûm etmesinin doğru olduğuna onlara inanın. Ve böylece artık insan, bir başkasında yargıladığı şeyi kendisi yaptığı için kendini yargılıyor.

37. Böylece öldürücü kılıç birçok masumun yüreğine saplandı ve onlar Levililer tarafından suçsuz bir şekilde öldürüldüler. Fakat Şimeon ve Levi'nin bir arada durduğunu ve Yakup'un da, sonu geldiğinde, onlar hakkında kehanetlerde bulunduğunu ve onları bir araya toplayıp, onları öldürücü kılıçlar olarak adlandırdığını görünce, bu şu anlama gelir: Onları yalnızca Tanrı'nın kılıcıyla öldürmekle kalmayacaklar. ama aynı zamanda dünyevi güç ve otorite sahibi olacaklar ve hakikat uğruna bedenlerini öldüreceklerdi ve hatta bunu ilk başta ikna ettikleri sünnet veya İncil altında olanlara bile yapacaklardı. sünnet edilmek veya vaftiz edilmek.

38. Hristiyanlar arasında da, insanlar onları vaftize ilk kez ikna ettiğinde; Daha sonra, bir süre onların iğrençliklerini, putperestlerden daha kötü yaşadıklarını ve her konuda onların rızasını ve tasvibini vermediklerini gördüklerinde, ateş ve kılıçla zulme başlarlar ve onları katlederler.

onların hem ruhen hem de bedenlen masum çocukları; bu, bu tip Şimeon ve Levi'de güçlü bir şekilde ön plana çıkar; Aksi halde bu, insanları inançlarına ikna etmek ve onlara söz vermek için azizlerin çocuklarının ağır ve ağır bir cinayeti ve daha sonra, böyle bir ikiyüzlülük altında, suçsuz ve masum herkesi katletmekti. onların önünde kendilerini derinden alçalttılar.

39. Bu nedenle insanlar Eski Ahit'e, özellikle de Musa'nın ilk kitabına dikkatli ve doğru bir şekilde bakmalıdırlar: çünkü onun önünde Musa'nın perdesi asılıdır; metnin altında her zaman biraz daha fazla anlam vardır. Metnin aynı zamanda bir tarih olarak ayakta kalmasına ve bundan hiç şüphe duymamamıza rağmen; bu, bu şekilde anlatılmasına katlanan Tanrı tarafından bilinmektedir.

40. Çünkü metin şöyle diyor: Şehre saldırdılar ve tüm erkekleri öldürdüler, tüm çocuklarını ve karılarını esir aldılar ve evlerindeki her şeyi yağmalayıp yağmaladılar (Gen. xxxiv. 2529). Her ne kadar bu iki adam bunu gerçekten başaramamış gibi görünse de, Şimeon ve Levi'ye şöyle derken, Yakup'un kendisi bile bu ikisinden daha fazlası olmadığına tanık oluyor: "Bana kötülük yarattın, senden önce pis kokuyorum." bu toprakların sakinleri (Gen. xxxiv. 30). Bu, Levililerin öldürücü kılıcının dünyada öyle bir kargaşaya yol açtığı, öyle ki, aşağılık öldürme uygulamaları nedeniyle Hristiyan âleminin yabancı ulusların gözünde kötü koktuğu şeklindeki rakamda çok doğru durmaktadır; Öyle ki, "Eğer onlar Allah'ın kavmi olsaydı, bu kadar zalim ve aşağılayıcı olmazlardı" diyorlar. Ve tam da bu sebepten dolayı onlardan nefret ediyorlar; Sadece din konusunda çekişen ve din uğruna birbirlerini öldüren, azgın ve kötü bir kavim gibi onları öldürün ve öldürün; bu nedenle aralarında hiçbir kesinlik olamayacağını ve onların tanrısal hizmetlerinin ve Tanrı'ya tapınmalarının mutlaka yanlış olması gerektiğini söylüyorlar. Bu nedenle doğunun güçlü ülkeleri onlardan ayrıldılar ve kendilerini bir akıl öğretisine tabi kıldılar. Türkler tarafından da görüleceği gibi, bunun daha fazla dikkate alınması gerekir.

Altmış Üçüncü Bölüm

Tanrı'nın Yakup'u Şekem'den ayrılmaya nasıl çağırdığı
ve bu konuda neler olduğu. Ve daha sonra Rahel,
Benjamin'i doğurdu ve doğum sırasında öldü;
ayrıca İshak'ın nasıl öldüğü: Ve bundan ne
anlaşılmalıdır? xxxv.]

I. Şimeon ve Levi bu cinayeti işlediğinde, Tanrı Yakup'a şöyle dedi: Kalk ve Beytel'e git ve orada otur; ve sen kardeşin Esav'dan kaçtığına sana görünen Tanrı'ya orada bir sunak yap. Sonra Yakub ev halkına ve onlara şunları söyledi:

aranızda olan yabancı tanrıları uzaklaştırın, kendinizi arındırın ve giysilerinizi değiştirin. Ve kalkıp Beytel'e gidelim; ta ki, sıkıntılı günlerimde beni işiten ve gittiğim yolda benimle birlikte olan Tanrı'ya orada bir sunak yapayım. Sonra ellerindeki bütün tuhaf tanrıları ve küpelerini ona verdiler; ve onları Şekem yakınındaki bir meşe ağacının altına koşturdu. Ve yola çıktılar; ve Yakub'un oğullarının ardına düşmemek için çevrelerindeki şehirler üzerine Rab korkusu çöktü. Böylece Yakup, yanındaki tüm halkla birlikte, Beytel denilen Kenan ülkesindeki Luz'a geldi. Ve orada bir sunak inşa etti ve buraya ElBethel adını verdi; çünkü kardeşinden kaçarken Tanrı ona orada göründü (Yaratılış xxxv. 17). Bu tarih bir kez daha gelecek zamanların hem İsrail hem de Hristiyan âlemi ile nasıl ilerleyeceğini güçlü bir şekilde önceden şekillendiriyor. Çünkü Levi ile Şimeon bu cinayeti işleyip Şekem'in bütün erkeklerini katlettikleri ve

onların bütün karılarını ve çocuklarını esir alıp hepsini yağmalayıp yağmaladıktan sonra, Yakup ülke halkından korktu ve sonra Tanrı onu çağırdı. oradan Beytel'e gidip orada bir sunak yapacaksın.

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

2. İnsanlar, hem Yahudiler, hem de daha sonra Hristiyanlar, bedensel fahişelik ve iffetsiz bir yaşam içinde büyüyüp kötü olduklarında, o zaman Tanrı'nın ruhu onlardan ayrılırdı ve sonra manevi bir fahişeliğe ve putperestliğe başlardı ve hatalı davranışta bulunurlardı. fikir birliğine varır ve birbirlerine şöyle derlerdi: Kız kardeşi Dina'nın bekaretini, yani Tanrı'ya olan ibadetini ve hizmetini bozuyor. Ve birbirlerinin üzerine düşecekler, savaşlarla birbirlerini öldürecekler, öldürecekler, yağmalayacaklar, yağmalayacaklar, soyacaklar, ülkelerini ıssızlığa ve sefaletle sürükleyeceklerdi. Ve sonra böylesine bir sefalet ve sıkıntı içinde kaldıklarında, tıpkı burada Jacob gibi, çocuklarının işlediği cinayet karşısında korku ve titremeye başlayacaklardı. Çünkü Rab, Yakup'a ve çocuklarına bu cinayetin işlendiği yerden uzaklaşmalarını ve Yakup'a kendisine bir sunak yapmasını emrettiği zaman yaptığı gibi, onların kötü vicdanlarına dokunacak ve onları yeniden tövbeye çağıracaktı. Beytel'de, yani Tanrı korkusunun alçakgönüllülüğünde Rab'be.

3. Yani buradaki ruh, Tanrı'nın onları putperestlikten ve kötü yaşamlarından vazgeçirecek peygamberleri ve öğretmenleri yeniden göndereceğini; Burada Yakup ailesine tuhaf tanrıları ve küpelerinin gururunu bir kenara bırakmaları konusunda öğüt vermişti. Ve sonra, ülkelerini harap eden ve fahişelikleri, gururları ve putperest yaşamları nedeniyle onları fazlasıyla yiyip bitiren Rab'bin öfkesini gördüklerinde, bu konuda kendilerini azarlayan peygamberleri takip edip itaat edeceklerdi; ve onların putlarını ve garip tanrılarını getirin. putperestliklerini Tanrı'nın önünde bir kenara bırakın

onlardan; ve yine içlerindeki Tanrı'nın tapınağını ararlardı. Ve sonra Tanrı, sunağını yeniden onların içinde inşa edecekti ve onlar da ona yine haklı olarak kurban sunacaklardı. ruhlarını sunuyorlar; ve Yakup'un burada halkına emrettiği gibi onların giysilerini, yani kalplerini temizleyecekti. Bu aynı zamanda peygamberlerin ve Hristiyanlar arasındaki gerçek havarilerin ve öğretmenlerin de emredip yönlendirmesini sağlayacaktır.

4. Ve burada daha ileride güçlü bir figürü görüyoruz; Yakup'un putlarını ve küpelerini nasıl aldığını ve onları cinayetin işlendiği Şekem yakınlarında bir meşe ağacının altına gömdüğünü görüyoruz. Ey büyük ve muhteşem Tanrım! bu ne anlama geliyor? Savaşları ve çekişmeleriyle birlikte onların bu hataları ve putperestliklerinin uzun süre Tanrı'nın öfkesinde gömülü kalmasından başka bir şey değil.

5. Ruhun, altında bu putların ve gururun gömülü olduğu bir meşe ağacından bahsettiğini görünce, rakam bizim için açıktır. Çünkü meşe manyetik çekici bir türdür ve özelliğinde inatçı bir sertlik oluşturur; üstelik siyahlık, alacakaranlık ve karanlık. Bu, onların işledikleri eski putperestliklerin, günahların ve küfürlerin, turba magna'da, yani Tanrı'nın öfkesinin aç gazabında orada olacağı anlamına gelir. Spiritu Mundi'deki büyük meşenin altında, yani. gizli gizemin içinde uzun süre hareketsiz durursun.

1 Zor.

6. Ve yeniden hangi günahı işleyecekler, bu manyetik meşe her şeyi kendisine çekecek ve onu eski putperestliğin ve gururun hazinesine getirecek, ta ki meşenin altındaki toprak artık onları örtemeyecek kadar büyüyünceye kadar . O zaman bunların eski ve yeni fahişelikleri ve putperestlikleri, Tanrı'nın öfkesi ve yargısı önünde hep birlikte çıplak olacak ve ölçüleri dolacaktır.

7. Ve Tanrı'nın ruhunun yüzünü onlardan gizlediği ve yüzünün ışığını onlardan aldığı bu iğrenç şeyler yüzünden Tanrı'nın önünde kötü kokuyorlardı; böylece boş hatalarla yoluna devam edecekler ve böylesi bir fahişelik yoluna tekrar girecekler ve henüz bekaretini kaybetmiş bir fahişe olan kız kardeşleri Dinah için duydukları şeytani şevkle, her şeyi cinayet ve soygunla ayaklar altına alsınlar.

8. Yahudiler ve Hristiyanlar arasında olduğu gibi, daha sonra putperestlik ve fahişelik tutkusuyla, İsa Mesih'in Tanrı tarafından gönderilen peygamberlerini ve hizmetçilerini katletmişler ve katletmişlerdir (Ronl. xi. 3).); Tanrı onları yüreklerinde sapkın bir zihne teslim edinceye kadar (Romalılar i. 28), kibirleri ve Sodomi fahişeliği içinde yaşasınlar, böylece O'nun önünde tamamen kötü hale gelsinler. Sonra onların ölçüsü tamamlanır ve ardından korkunç azap gelir. Bu tür iğrençlikler uğruna ülkelerinden ve krallıklarından kovulan kazazede Yahudilerin de görebileceği gibi; aynı zamanda doğunun güzel ülkesindeki en iyiler olan Hristiyanlar tarafından da

Hristiyanlar ve artık İsa'nın yerine Alcoran'a sahip olmak zorundalar ve ülkeleri Tanrı'nın öfkesiyle korkunç bir şekilde heba oldu.

9. Şimdi bu sizin için de geçerli, siz, putperestlikle ve gurur küpeleriyle dolu, uzun süredir meşe ağacının altında yatan ve o meşenin miknatısı tüm iğrençliklerinizi ona çeken, Babil'e ve itibarlı Hristiyanlığa karşı savaşan siz. putperestlik ve gururlu kötü yaşam; öyle ki, yeryüzü artık onları örtemez; ama şimdi onlar Tanrı'nın huzurunda çıplak duruyorlar, bu nedenle sizin hükmünüz de yakındır.

10. Peygamberler sizi çağırıyor ve azarlıyor ama siz kız kardeşiniz Dina'ya övgüler yağıdırıyorsunuz. putperestliğiniz ve bedensel sevginizle inşa ettiğiniz gurur dolu bedensel krallığınız için ve kız kardeşinizin fahişeliği uğruna kardeşlerinizi öldürdüğünüz için; Ferisi fahişeliği uğruna; ve kız kardeşinin evlenebilmesi için fahişeliğine nasıl çare bulman gerektiğini düşünme; ve kız kardeşini, Tanrı'nın ve tüm dünyanın önünde utanç içinde duran piçiyi birlikte tekrar yanına alacaksın ve ona bakire adını vereceksin. Eğer onu Şekem'e eş olarak versen, onun sünnet olmasına izin versen ve onunla huzur içinde yaşasan, o zaman kız kardeşinin fahişeliği örtbas edilmiş olur.

11. Ama senin gazabın, ya Rab, bunu şöyle yapıyor: çünkü kötülük çok fazla ve toprak artık onu meşe altında örtemez, in Spiritu mundi, senin önünde çıplak duruyor. Bu nedenle, siz bilge çocuklar, Babil'den (Kudüs'ten) kaçın; onun devrilmesi ve ciddi yargı yaklaşıyor, ölçü doluyor, öfke yanıyor, günah anlayışı öldürüyor, artık anlayışı algılayamıyorlar veya hissetmiyorlar, ben ve bu çocuklar bu konuda körler ve her zaman 'Bu altın bir dönem, bizim için iyi olacak, öyle olmayacak' deyin. Aranızdaki peygamberleriniz, size bu yapıncaya kadar ve onların size söylediklerini kendiniz yapana kadar saygın aptallar ve delilerdir.

12. Şimdi dikkatli olun ve fahişeyle ilgili savaşı bırakın ki, Rab sizi Yakup'la birlikte çağırınsın ve sizi tekrar Mesih İsa'daki kutsal sunağına getirsin. Putları bir kenara bırakın, yani. görüşlerinizi öğrenin ve kalbinizi İsa Mesih'in tapınağında bir sunak olacak şekilde inşa edin; o zaman cinayetlerden kurtarılacaksınız ve Yakup'un da gördüğü gibi, sizi takip eden adamların üzerine Tanrı korkusu gelecek. Ama eğer fahişe hakkında savaşmayı bırakmazsan, o zaman sen de fahişeyle birlikte utanç ve perişanlığa düşeceksin.

13. Ama onu tanımayı öğrenin: Şekem'in temizliğine fırsat verir, çünkü evinden kaçır ve sevgili arar. Onun gururuna bakın, övündüğü boynundaki küpelerini çıkarın, o zaman bir daha bu çılgınlığını bu şekilde göstermeyecektir. Putlarını ondan al, onları Yakup'la birlikte göm; kendinde kendine bir sunak yap ve çocuklarını sunuya getir. Onlara Dinah için çabalamalarını, Dinah'ı yattığı adama bırakmalarını söyle; yoksa boşuna

Bekareti için savaş yapın, çünkü onun fahişelik yaptığı herkesçe açıkça ortadadır.

14. Size söylenenlere dikkat edin, artık zamanı geldi, onun utancı artık örtülemiyor, çünkü o piçi doğurdu. Görmüyor musun? ve çocuğu olan fahişeyi tanımıyor musun? O zaman körsün.

1 Artık ne aklınız ne de anlayışınız var.

15. Erkekler arasında yüksek şerefle oturur ve kendisine selamlar yağdırır. Bu, kendisine fahişelik yaptığı kadındır; ve Tanrınız ve onun sunağını, içinizdeki İsa Mesih'i bırakın. Kendine acı; ve sefaletle bakın, bu fahişe sizin ruhunuzda Tanrı'nın sunağı yerine nasıl oturdu ve bedeninizi ve ruhunuzu ele geçirdi ve kendi hayvanına biner gibi üzerinize bindi; dizginleriyle seni yönlendiriyor ama sen görmüyorsun, aynı şekilde "Doğru" diyorsun. Ey fahişenin gururuyla dolu şeytani canavar! Vahiylerde görüldüğü gibi Rab sizi fahişeyle birlikte nasıl yere atacak!1

1 Kıyamet.

16. Buradaki ruh ayrıca, Beytel'de sunağı yaptıktan ve buraya El Beytel (Yaratılış xxxv. 7) adını verdikten sonra Tanrı'nın Yakup'a kendisini nasıl gösterdiğini gösteren mükemmel ve güzel bir figür ortaya koyuyor. Tanrı'nın Yakup'la bir melek biçiminde konuştuğu meleksi bir konut; yüce dilin ifade ettiği gibi, Tanrı onunla bir melek biçiminde bir vizyonda konuştu; Mesih'in gelecekteki insanlığını melek biçiminde tasvir etmiş ve ona artık Yakup değil, İsrail (Yaratılış xxxv. 1012), yani büyük bir ağaç veya uluslar topluluğu olarak adlandırılması gerektiğini belirtmişti. Bütün bu ülkeye sahip olması için Tanrı onu kutsadı; ve o kadar büyük olacak ki, krallar bile onun sulbundan çıkacak, bununla İsrail'in ve Mesih'in gelecekteki krallığının nasıl gerçekleşeceğini belirtiyor.

17. Ve Rab Yakup'la konuştuğunda, Yakup tam o yere taştan bir sütun dikti (Yaratılış xxxv. 14); Bu, Mesih'in tapınağını, aynı zamanda Mesih'in habercisi olan bir türdeki Kudüs'teki tapınağı, aynı zamanda Hristiyanlar arasındaki gerçek Hristiyan Kilisesi'ni, yani insanların Rab'bin sözüne göre bir yer ve sütun inşa edeceklerini ve burada toplanıp Tanrı'nın sözünü ilan edeceklerini ifade eder. Büyük Tanrı'nın harikalarını gör ve orada O'nu çağır ve orada dua sunusunu sun.

18. Ruh ayrıca şöyle der: O, onunla konuştuktan sonra Tanrı ondan yukarı çıktı (Yaratılış xxxv. 13). Yani, görünür bir biçimde, İsa'nın suretinde ve tipinde ortaya çıktığında geri çekildi ve o kraliyet yerine tekrar saklandı; bundan sonra, insanlıktaki bu figürde kendi tohumunda tezahür edecek ve kendisini görünür kılacaktı.

19. Ve Yakup bu yere Beytel adını verdi (Yaratılış xxxv. 15), yani. Bu, Tanrı'nın insanlıkta aşağılanmasıdır, böylece bir insanın Tanrı'ya övgü ve şükran sunduğu ilahi sunak ortaya çıkar. Ve Yakup'un bu Beytel ile ilgili ruhu, Mesih'in insan olarak doğması gereken gelecekteki Beytullahim'e işaret ediyor; Çünkü bu yer, yani Beytullahim, patrikler tarafından son derece saygı duyulan bir yerdi ve bu yerin tümü, gerçek sunak olan Mesih'in dikilip inşa edilmesi gereken gelecekteki Beytullahim'i işaret ediyordu; Yakup ile babaları ve çocukları bunun üzerine imanla ve önceden simgeleyen örneklerle sunmuşlardı ve o andan itibaren, bu sunağın Mesih'in doğumuyla Beytullahim'de dikildiği belirlenen zamana kadar Tanrı onları görünür örnekte yönlendirdi.

2 Ya da küçümseme.

20. Ve Musa'nın içindeki ruh bu figürde anında çok karanlık bir şekilde bundan söz eder ve şöyle der: Ve onlar Beytel'den gittiler (Yaratılış xxxv. 16); bununla Mesih figüründen ilerlemeye, insanların bu figürden Mesih'in doğuşuna kadar ilerlemeleri gerektiğine işaret eder; ve şöyle diyor: Ve Rahel'in doğurduğu Efrat'tan itibaren bir tarla kadardı; ve doğumda ağır doğum sancıları çekiyordu (Yaratılış xxxv. 16).

21. Bu alan genişliği, Adem'in Tanrı'nın sunağından bir alan genişliğinde, yani manevi dünyadan dünyevi dünyaya doğru gitmesi nedeniyle onunla Mesih'in sunağı arasındaki süreyi belirtir; burada Rahel ile işler çok zorlaşır, yani . Patrik Benjamin gibi insan doğasıyla da. Yani, bir Hristiyanın ortaya çıkması için yaşlı Adem'in bile bu doğumda ölmesi ve yok olması gerekir, tıpkı Rahel'in Benyamin'i doğururken ölmesi gibi.

22. Benjamin'in anlamı şu: Mesih içimizde yaşayacak şekilde Tanrı'nın sunağını içimizde diktiğimizde, o zaman son insanımız (veya ikinci Adem) olan Benyamin doğar. Daha sonra insanda doğanın krallığını yaratan yaşlı anne ölür ve yeni manevi insan ortaya çıkar.

23. Bu Benyamin, Yakup'un Mezopotamya'dan ilk çıkışından sonra doğmuştur, çünkü ruh, Esav ve Yakup'un buluşmalarındaki Mesih'in tutkusunun ve zaferinin örneğini önceden şekillendirmiştir. Ve bu, İsa'nın tutkusunu ve göğesi yükselişini ilk kez tamamlamasından sonra Yahuda'nın yerine Havari olarak seçilen Havari Matthias'ın bir figürüydü.

24. Ve bu, insanın ilk olarak Mesih'in tutkusuna ve ölümüne nasıl girmesi gerektiğini ve Mesih'ten gelen insan doğasının doğmasından önce, ilk olarak Mesih'in sunağının onda dikilmesi gerektiğini gösteren bir figürdür. çünkü Yahuda, önce yaşlı Adem'e olan yalanı ve ihanetiyle, işlediği günahı duyduğu üzüntüyle kendini asmalı (Mat. xxvii. 5) ve kendi yeteneği açısından umutsuzluğa kapılıp ölmelidir. Ve sonra Benjamin, yani. Mesih'teki yeni yaratık, ilk doğan ve Matthias, yani. ilk

Adem'i yarattı, Havari seçildi (Elçilerin İşleri i. 26).

25. Çünkü Matthias gerçekten de Mesih'in tutkusundan önce doğmuştu ve Mesih'le birlikteydi; ama o, içindeki Mesih'in günden güne öldüğü ve Yahuda'nın kendini astığı zaman, ilk olarak bir Havariydi. Böylece, bir Havari ya da Hristiyan olacak olan Adamik insan da, aslında Mesih'in onda acı çekmesinden önce, önceden doğmuştur; ama önce Mesih'in kendi içindeki ölümlerden dirilmesi gerekir ve Yahuda da yani. Yılanın iradesine göre kendini asmalı ve Mesih'in ölümünde kendi kötü iradesine göre ölmelidir: ve sonra ilk olarak Ademsel insan bir Hristiyan olur. 1 Yahuda'nın hala İsa'nın mor örtüsü altında yaşadığı, yani bir Hristiyan olan, lütuf olarak atfedilen tarihi adam, Babil'in kızı Dina'nın bekaretiyle ilgili perdenin altında güzelce oynadığı gibi, güzel, zarif genç kızın oynayabileceği gibi değil. fahişedir ve pandoru Yahuda ile güzelce uyur ve zina yatağında sevgilileriyle birlikte yatar.

1 Adem'in adamı bir Mesih.

26. Bu metinde büyük şeyler önceden canlandırılmıştır, çünkü metin şöyle der: Benyamin'in doğumunda sancılı bir doğum sancısı çekerken, ebe ona şöyle dedi: Korkma, çünkü bu oğlun da olacak. Ama ruhu ölmesi gerektiği için ayrılmaya hazır olduğundan ona Benoni adını verdi (Yaratılış xxxv. 17, 18). Yani, iç dünyaya, yeni doğuma, onun Mesih'te ne olacağına baktı ve dışsal olanın ismine bakmadı.

yaratık.

27. Çünkü Benoni tamamen meleksi bir tür ve tavırdan sonra manevi bir isimdir; çünkü ruhen şöyle dedi (ebe, bu oğluna da sahip olması konusunda onu teselli ettiğinde), artık dünyada o yok, dışsal olan ölüyor; ve meleklerin yeni ismine işaret ediyor. Ancak babası ona, bu dünyanın adıyla olduğu gibi, bir Hristiyan'ın Mesih'in çarmıhı altında nasıl akıllı bir acı içinde doğması gerektiğini temsil etmesi için ona Benjamin (Gen. xxxv. 18) adını verdi ve annesi de buna sanki sanki baktı. şöyle demeli: Akıllı acılar ve kederlerle, benim akıllılığımın ve kederimin oğlu olarak hayata geldik.

28. Sonra ruh şöyle diyor: Böylece Rahel öldü ve şimdi Beytullahim denilen Efrat yolunda gömüldü. Ve Yakub onun mezarı üzerine bir sütun dikti; ve bu, bugüne kadar Rahel'in mezarının direğidir (Yaratılış xxxv. 19, 20). Bu, Rachel'in öldüğü ve Beytullahim şehrine gömüldüğü gizli mistik bir figür; ve bu onun Mesih'in doğumu yoluyla orada yeniden dirileceğini, çünkü Mesih'in orada doğacağını belirtir.

29. Ve bu, Mesih'in doğuşu için Beytullahim'e kaçacağımız zaman, o zaman Benyamin'in de kaçacağı anlamına gelir. yeni manevi adam Rachel'dan doğacak, yani. İsa'nın ruhuyla, yaşlı Adamik adamın annesinin annesi. Ve, bunun sonrasında, yakın bir süre içinde anne, doğum hakkını Mesih'in ruhaniyetine bırakacak ve kendi doğa hakkı uğruna ölecektir; ve o zaman ruhsal ebedi doğum başlayacak ve Havva vefat edecek; orada

Jacob mezar taşını veya sütunu diker. Ve ruh, geleceğe işaret ettiğini ve bu mezar taşının devam etmesi gerektiğini ve Mesih'in Rachel'in öldüğü yerde doğması gerektiğini belirtmek için bunun bugüne kadar onun mezar taşı olduğunu söylüyor.

30. Yakup'un eylemlerinin bu tarihinde, ruhun bu tanımlamada bir figüre sahip olduğunu ve altında onu ifade ettiğini açıkça görüyoruz. Çünkü Yakup Laban'dan ayrıldığında, putperestlerin üzerine oturduğunda, babası onları aradığında Rahel Benyamin'in yanındaydı ve şöyle dedi: Kadınlar gibi benimledir, öyle ki senin önünde kalkmam (Yar. .xxxi.34, 35). Ancak şimdi metin, Yakup'un çadırlarını ilk kez Şekem'in önünde kurduğunu ve orada yaşadığını, daha sonra önce Beytel'e gittiğini ve ardından Rahel'in doğurduğunu anlatıyor. Öyle görünüyor ki ruh bütünüyle figürde konuşuyor, çünkü Mesih'in figüründe tüm eylemler birbiri ardına çok düzenli bir şekilde takip ediyor, ki buna da uyulması gereken Mesih'te olduğu gibi.

31. Musa'nın ruhu şunu söylüyor: Ve İsrail çıkıp çadırlarını Edar kulesinin diğer yanına kurdu. Ve öyle oldu ki İsrail o topraklarda yaşarken Ruben gidip babasının cariyesi Bilha ile yattı: ve İsrail'in önüne geldi (Yaratılış xxxv. 21, 22): Bu ne biçim bir figür, bu çok derin bir anlam taşıyor. gizlenmiş? ama koşullar bunu güneş kadar net gösteriyor.

32. İsrail büyük Babil kulesinin diğer yanına gitti ve orada o halkın çocuklarıyla birlikte yaşadı; burası Efrat'tan (Beytlehem) oldukça uzakta olabilir; fakat burada ruh, altında ifade ettiği şekli taşıyor: yani Yakup, halkından tuhaf tanrıları ve ayrıca onların küpelerini alıp gömdüğü ve Tanrı'ya dönerek Rab'bin sunağını inşa ettiği ve onlar da Tanrı'ya döndüğü zaman. Bizler huzur içinde ve rahat bir şekilde oturuyorduk, sonra doğal etten kemikten adam, metnin söylediği gibi tekrar Babe1'in çocuklarının şehvetine döndü:

33. Yakup gidip orada yaşadı. Sonra Ruben babasının cariyesiyle yattı. Rahel'in cariyesi, Dan ile Naftali'nin annesi Bilha ile ensest ilişki yaşadılar; bu, Şekem'in Dina ile olan ilişkisinden daha kötüydü. Ancak ruh böylece bu eylemle geleceğe, bunun nasıl gerçekleşeceğine, İsrail'in Tanrılarının sunağından gelen ilahi emirden nasıl uzaklaşacağına ve babalarının Tanrı'ya tapınmasını ve hizmetini Tanrı'yla karıştıracığına işaret eden bir figür sunmuştur. doğal fahişelik, yani. Yeroboam'ın da göreceği gibi putlara putperest kurbanlar veriliyordu. Ve ruh böylece, ilk Ademsal insanın yalnızca bedensel arzulara ve şehvetlere sahip olacağına işaret eder.

1 Blutschande.

34. Çünkü Ruben, Yakup'un Lea'dan olan ilk oğluydu; onun aracılığıyla Mesih'in soyunun da ortaya çıktığı; Yahudi veya Hristiyan olarak adlandırılan ve bu soylardan doğan herkesin Tanrı'yı terk edeceğini ve babalarının cariyeleriyle yatacağını belirtmek için.

Ferisilerin ve din adamlarının putperestliği, insan icatları ve gevezelikleriyle, onların kanunları ve kanunlarıyla zina yapın ve kalplerinde Tanrı'nın ve O'nun emirlerinin hakikatini unutun ve bu fahişelikleri 1 kalplerinin şehvetlerine kazıyın. .

35. Çünkü Ruben gerçekten de Yakup'un ilk oğluydu, tıpkı Adem'in de ilk insan olması gibi, fakat Mesih'in soyu Ruben'de ve Adem'de açıkça görülmedi, fakat Habil'de ve Yahuda'da açıkça görüldü. Ve Adem'in in Spiritu mundi, dünyanın ruhuna uygun olarak, Tanrı'nın cariyesi ile zina yaptığı ve onun aracılığıyla meyvesini verdiği ve kendini kadına teslim ettiği gibi, yani. dış doğanın anasına gitti ve onunla yattı, onunla fahişelik yaptı ve kutsal göksel evlilik iffet yatağını kirletti; Böylece, İsa figürünün önünde tasvir edilen, babasının cariyesiyle birlikte Reuben'in figürü de duruyordu; çünkü Mesih bu Ademsel fahişeliği yeniden göksel evlilik yatağına getirmeli ve insanın ensestini örtmelidir. Ve bu nedenle burada Rachel figürüyle birlikte önceden şekillendirilmiştir; yani. yeni yenilenmeyle.

Hristiyan âleminin figürü şu şekildedir: 3

36. Hristiyan âlemindeki bu cariyeye, aslında Tanrı'nın cariyesi olan, içinde O'nun Sözü ve Ahitlerinin ele alındığı, Tanrı'nın çocuklarını doğurduğu, bir erkeğin Tanrı ile [birlikte] çalışması ve dönüşmesi gereken taş kiliselerden4 başka bir şeyi ifade etmez. kalbi Allah'a. Ama Reuben, yani. Ademsel adam, Tanrı'yı terk eder ve taş kiliselerde zina ve fahişelik yapar ve onu sevginin kollarına alır ve onun yanına gider ve onunla ikiyeşlölüğü oynar; ve oraya gitmenin, vaaz edilen vaazları dinlemenin, Bağışlanma ve Ayinlerden yararlanmanın ve orada öğretilen her şeyin doğru olduğuna inanmanın yeterli olduğunu düşünüyor ve kendini bununla teselli ediyor: neşeyle, isteyerek gidiyor ve sürekli oradadır ve bunu doğru ve iyi olarak değerlendirir ve orada yapılan her şeyi onaylar ve onaylar, böylece kendisini Mesih'in mor peleriniyle örter; Kiliseye girdiği gibi çıkıyor ve birlikte yirmi ya da otuz yıl boyunca gidiyor ve böylece sonuna kadar gidiyor; ve kiliselerde fuhuş yapıyor ve orada diğerlerinin arasında göründüğünde, oturup vaizlerin vaazlarını dinlediğinde Tanrı'ya iyi hizmet ettiğini düşünüyor ve ortaya çıktığında orada ne yapıldığına dair hiçbir şey bilmiyor.

1 Einbilden, kendinize bunların resimlerini yapın. 2 Tanrı.

3 Ya da bu şekilde anlaşılmalıdır. 4

Ya da malzemelerle yapılmış tapınaklar.

37. Ayrıca bu dinlemede yüreği evindeydi ya da ticareti ve işiyle ilgiliydi ya da gözlerini güzel kadın ve erkeklerin güzelliğine, onların cesur kıyafetlerine ve güzel gurur modalarına dikmişti; Ve

kalbini şehvet dolu hayallerle doldurur ve genel olarak bunlarla veya bu cariyelerle, kiliselerle fahişelik yapar.

38. Ve daha da fazlası: Vaiz sık sık günahları ve iğrençlikleri azarladığında ve çoğu zaman aslında tutkuyla, o anda yakalanan dikenleri ektiğinde, bütün hafta kendini gıdıklar. bununla, başkalarını nasıl kusur bulup kınayacağını, onları nasıl gıybet edeceğini ve lekeleyeceğini, insanlarla nasıl alay edeceğini, onları deve dikenini ve diken gibi diken diken edici sözlerle nasıl alay edeceğini ve sinirlendireceğini düşünür ve bunu en iyi şey olarak kabul eder. o duymuştur; ve böylece bu Lucifer'i Tanrı'nın yerine koyuyor ve fahişelikte sürekli zina yapıyor, yani. bu cariyelerin yakıcı şehvetinde.

39. Ve bu cariyedeki en büyük fahişelik şudur: Erkekler yüreklerini Tanrı'dan öylesine uzaklaştırırlar ve onları bu cariyelerin hizmetkarlarına verirler, onlarla fahişelik yaparlar ve onları hediyeler ve armağanlarla onurlandırır. methiyelerinde defalarca kötüyü, kötü niyetli, kibirli, kötü, açgözlü insanları övdüklerini, zavallıları ezmekten ve onlara güç ve otorite ile baskı yapmaktan başka bir şey yapmadıklarını. Allah korkusu ve sevgisiyle büyük kitabeler ve kasideler yaparlar, onlara büyük saygı ve hürmetle yüksek ve görkemli unvanlar verirler, onlara büyük bir bağlılık gösterirler ve soylarını ve soylarını büyük ölçüde ilerletirler ve böylece sıradan bir hokkabaz gibi para için hokkabazlık yapıyor ve bu nedenle Tanrı'nın cariyesini suçluyor. Kilise ikiyüzlülük ve yalanlarla. Bu konuda haklı olarak söyleniyor ki, Reuben babasının cariyesinin yanına çıktı ve onunla fahişelik yaptı. Çünkü onlar bu cariyenin yanında oturanlardır ve onun papazları, piskoposları veya gözetmenleridirler. Ama onlar bu cariyeyi sahte bedensel tohumlarıyla dolduruyorlar ve Tanrı'nın cariyesinde piçler yaratıyorlar ki, böylece beden sahte şehveti yüreklerini tamamen ona getirsin ve bunun Tanrı'nın önünde yararlı ve çok doğru olduğunu düşünüyorlar. Böylece günahları paranın zehiri ve zehriyle örtülüyor ve bu ikiyüzlülük hayal güçlerini dolduruyor, öyle ki diğerlerinden daha iyi olduklarını düşünüyorlar ve bu tür Kilise fahişeliğinde sürekli olarak bu kadar gururlu, yüce düşüncelerle yaşıyorlar.

1 Veya soyağacı.

40. Ve böylece Reuben, babasının kiliselerdeki cariyesinden, zavallı anneyi İSA MESİH'in alçakgönüllülüğü ve sadeliğiyle kirleten, gururlu, görkemli, övünen, açgözlü insanlardan oluşan bir piçler topluluğu doğurur; Bu cariyede saklı olan Mesih'in soyu ortaya çıkacak ve ortaya çıkacak ve fahişeliği onun üzerine atacaktır. Ve böylece Tanrı'nın cariyesi, yani. Kilise bir fahişeye dönüştürüldü; ve o kadar kızlığı bozuldu ki onun suçlaması İsrail'in önüne geldi, yani. Tanrı'nın tüm çocuklarının gözleri önünde; ona lanet okuyanlar ve onu kirli, bekaretini kaybetmiş bir fahişe olarak görenler, burada öyle bir fahişelik, aynı zamanda gösteriş, gurur ve gösteriş yapılıyor ki, şeytan hayal gücü ve sahte şehvetle daha çok öğretiyor ve yönetiyor

böyle bir şehvet içinde, Mesih'in ruhundan daha fazlası; ve bu, İSA MESİH'in tapınağından çok, gururlu bir fahişe ve karanlık bir vadidir [ve zindandır].

41. Ve daha da iğrenç olan şey: burada birçok boş yapmacıklık, küçümseme ve alay yönetiliyor ve öğretiliyor, burada herkesin kendi kendine çerçevelediği bir görüş uğruna birbirlerini küçük düşürüyor, zulmediyor ve birbirlerine karşı bağıyorlar. sapkınlar için ve Kilise'nin bu cariyesine bu kadar zehir ve zehir saçmak; Sadelik baştan çıkarılıyor ve kalplerinde öyle bir iftira zehri yükseliyor ve büyüyor ki, kiliselerde çekişme, tartışma, küçümseme ve küfürden başka hiçbir şey uygulanmıyor ve öğretilmiyor; bir kardeş diğerini hor görüyor, onu sapkın olarak adlandırıyor ve onu lanetliyor. bir görüş uğruna cehennem ateşine; böylece tüm sevgi, doğruluk, birlik ve uyum yok olur.

42. Bu cariyede uygulanan ve şu anda göklerin ve doğanın hayrete düştüğü en büyük küstahlık şudur: Erkekler, Tanrı'nın kutsal çocuklarının yazılarını alırlar; Peygamberler ve Havariler ve halefleri, onları yanlış bir şekilde kullanırlar, onları bu tür fahişe Dom'u örtmek için bir pelerin için koyarlar, onları bozar ve ihmal ederler ve bunların sadece mezhepleri ve şemalarını sürdürürler; ve böylece birbirlerini suçluyor, iftira atıyor ve zulmediyor, böylece savaşımlara ve kan dökülmesine neden oluyor; ve böylece herkes İncil'in küstah bir fahişesi haline gelir, onunla herkes kendi fahişeliğini uygular ve yönetir, fikirlerini emer ve böylece bir başkasının fikrini küçümser, onu küçümser ve kınar, ancak yine de tüm meselelerini gündemden çıkarırlar. Kutsal Kitap. Böylece babalarının cariyesini yaparlar. kutsal Peygamberler ve Havariler tüm fahişeler ve onlarla yalan yere fuhuş yapıyorlar, yazılarıyla küstahlık, iffetsizlik ve gurur yapıyorlar ve sıradan insanlara iffetsizliklerini ve küçümsemelerini öğretiyorlar; Böylece bir Hristiyan, diğerini Kutsal Yazılardan küçümsemeyi ve küçümsemelerini azizlerin yazılarıyla gidermeyi öğrenir.¹ Bunun hakkında haklı olarak şöyle deniyor: Reuben, sen benim ilk gücüksün, ama sen yatağıma çıktın; ve onu iffetsizlikle kirletti; cariyemi kullandın, yani. Benim biçimlendirilmiş Sözüm sizin fahişeliğiniz için ve çocuklarımla kiliselerini bir genelev haline getirdim ve çocuklarımla doğurduğum kiliselerde sahip olduğum evlilik yatağımla kirlittim.

43. Ata Yakup'un bu kiliseler ve onların kurbanları hakkında şöyle söylediği beyanında Tanrı'nın ruhu bunu açıkça ifade etmektedir: Ruben, sen benim ilk oğlumsun, sen benim ilk gücüksün ve ilk kudretimsin, baş sunuda ve krallıkta öndersin; orada su gibi kararsızsın, sen önder olmayacaksın; çünkü babanın yatağına çıktın ve tırmanarak yatağımla kirlettin (Yaratılış xlix. 3,4).

44. Bu metinde ruh açıkça konuşuyor: Çünkü Reuben ilk Kilise'nin kuralını ifade ediyor, yani. onun çıktığı güç

inşa edilmiş, yani Hristiyan Kilisesinin veya cemaatinin ilk gücü ve Tanrı'nın yanında yaşadığı cariyesidir. Ama onların vezirleri Tanrı'nın evlilik yatağına tırmandılar ve cariyeyi kendilerine aldılar, onu kendi güçlerine aldılar ve onu insan kurgularıyla, bedensel onur ve şehvetle çocuk sahibi yaptılar. Ve açıkça şunu söylüyor: Sunuda ve krallıkta sen lidersin; çünkü fahişelik yapılmadığı sürece böyle olması gerekir. Fakat Ruben'in kiliselerde fuhuş yaptığını görünce, sen reis olmayacaksın; çünkü o orada su gibi kararsızdı; ve bu, onun kendisini nefsi şehvete ve nefsi sevmeye ve istikrarsızlık içinde vereceğine ve bu bakımdan Tanrı tarafından reddedildiğine işaret eder.

45. Böylece ruh, bu şeklin altında bu cariyenin nasıl olduğunu ifade eder. Kilise, ilk gücüyle suçlanacaktı, yani. kendi çocuklarından; öyle ki kiliseler şunu söyleyecektir: Bu, bir insanın İSA MESİH'in tapınağından ayırması gereken manevi bir genelevdir. Çünkü ruh diyor ki, sen şef olmayacaksın; ne sunuda, ne de krallıkta: ve böylece o, hizmetkarlarının fahişeliği yüzünden gerçek ilahi gücü 2 kaybetmiştir ve şu anda, iffetsizliği nedeniyle İsrail tarafından hor görülen, fahişe haline getirilmiş, bekaretini kaybetmiş biri olarak haklı bir şekilde durmaktadır. onun tarafından uygulanan; neredeyse herkesin haykırdığı, her iki tarafın da diğerinin kilisesine karşı bir genelev için haykırdığı, yeterince açık olduğu gibi; ve tüm kütüphaneler böyle bir çığlıkla dolu ve şu anda erkekler genelevin üzerine hücum etmeye ve saldırmaya hazır.

1 Kutsal adamlar. 2 Jus Divinum.

46. Ama Tanrı'nın çocuklarına şunu söyleyelim: Kiliseler kimseye zarar vermez ve onlar ilk Hristiyan gücü tarafından iyi bir amaç doğrultusunda kurulmuştur; ve çok iyi ve kârlıydılar ve eğer Reuben onları azarladığı fahişelikten vazgeçseydi, onların atılıp yıkılmasına gerek yoktu; vekilleri yenilenebilsin ve Kutsal Ruh'un onayı olmadan, şimdi sadece Kilise için aynı derecede yararlı olan geçici onur ve zevk uğruna yapıldığı gibi, Tanrı'nın bu cariyesinin hizmetkarları olduklarını söylemesinler. Beşinci tekerleğin bir arabaya olması gibidir: Beş tekerlekle kendi arabalarına gitmedikçe, beşinci tekerlek havada hareket eder ve çekişmeleriyle birlikte cehennem derinliklerine girmez.

47. Kiliselerin taş evleri diğer evlerden daha büyük bir kutsallığa sahip değildir, çünkü onlar da diğer evler gibi taştan ve benzeri malzemelerden yapılmıştır ve Tanrı bu evlerde diğer evlerden daha güçlü değildir. Ancak oraya giren ve orada bir araya gelen ve orada dualarıyla kendilerini Mesih'te tek bir bedende birleştiren Kilise veya cemaat, onun türü ve benzerliği, içinde İsa Mesih'in kutsal tapınağının bulunduğu Kilise'dir.

48. Onların övgü ve şükran şarkıları, çocuk İsa'nın sallandığı çocuk İSA MESİH'in beşiğidir.

dilsiz ve ölü bir şey olan kilisenin sınırları içinde değil, insanların kalplerinde
oybirliğiyle rıza.

49. Bakanları diğer tüm insanlardan daha fazla değildir; ancak Kutsal
Ruh'un birleşmesiyle ortaya çıkan güç ve erdem, sunuda da güce sahiptir
ve anahtardır.

50. Kiliseye layık bir şekilde girecek olan kişi, içindeki İsa Mesih'in
tapınacağını da yanında getirmelidir veya en azından öyle bir karar ve amacı
tam olarak almalıdır ki, bunu yüreğinde kendisiyle birlikte ortaya çıkarsın;
aksi halde onun içeri girip çıkması, kutsal gibi görünen ama aslında ikiyüzlü,
fahişelik gibi ruhsal bir bağlılıktan başka bir şey değildir; ve [o] dışarı
çıktığında hiç de kutsal sayılmazdı ve pazarda durmuş, insanların onu
görmesi için güzel elbiseleriyle gururunu göstermişti: ve o zaman belki de
pek çok dürüst kalbe neden olmamıştı. hata yapmak.

51. Bu figürün bilinmesiyle belirtmemiz gereken bir amaç vardı: Bir
Hristiyan, kiliselerin gösterisine bakmamalı, Kilise'nin yalnızca Mesih'in bir
örneği ve benzerliği olduğunu düşünmelidir; benzerliğe giren ve bunu
onaylayan bir Hristiyan olmadığını; ama o, kendisini tamamen Mesih'in
enkarnasyonuna, acılarına ve ölümüne teslim eden ve Mesih'in ölümünde
ikiyüzlülüğüne ölen ve Mesih'in ölümünden yeni bir irade ve itaatle
dirilen bir Hristiyandır ve kendi inancına göre, içsel zemin, kendisi Mesih'in
tapınağı haline gelen, Mesih'in gücü ve erdemine çalıştığı ve böylece günahı
bedende öldürdüğü Mesih'te vardır ve yaşar. Böyle biri Mesih'te bir
Hristiyandır ve haklı olarak Mesih'in benzerliğine girebilir ve
Hristiyanlığını bunda gösterebilir. Böyle biri Tanrı'nın sözünü işitecek ve
onu yüreğinde saklayıp düşünecektir.

52. Ve bir ineğin böğürmesi, sesiyle Tanrı'nın adını bildirse de, Mesih
kendi içinde vaaz eder: ama ölü olan başka bir ölüyü uyandıramaz, kör
olan da diğerine yol gösteremez; çukura düşecek, diyor Mesih (Mat. xv. 14).

53. Ayrıca Musa'nın ruhu, ata İshak'ın ölümünü kendi figüründe tasvir eder ve
şöyle der: Ve Yakup, babası İshak'ın yanına, İbrahim ve İshak'ın yabancı olduğu
Mamre'deki, Hebron denilen baş şehre geldi. Ve İshak yüz seksen
yaşındaydı ve hayaleti bırakıp öldü ve halkının yanına toplandı (Yaratılış xxxv.
2729). Bu, bu hac yolculuğundaki İsa'nın çocuklarının yalnızca tuhaf
çocuklar olduğunu, dünyada kendilerine ait hiçbir şeyleri olmadığını ve
sonunda onları yaratan Babalarına yeniden geldiklerini gösteren bir figürdür;
Yakup'un sonu gelmeden tekrar babasının yanına gelmesi gibi. Bizler de bu
dünyevi kiliselerdeki bu hac yolculuğunda ev hizmetçileri ve tuhaf çocuklarız,
çünkü sonunda Babamızın doğru ülkesine gitmek zorundayız, yani. İsa'nın
melek Kilisesi'ne.

Altmış Dördüncü Bölüm

Esav'ın Şeceresine Dair: Ve Yakup'un Oğlu Yusuf'un
simgelediği çok mükemmel ve vurgulu Figüre
dair. Ve bundan anlaşılması gereken şey [Gen.
xxxvi.]

1. Yaratılış kitabının otuz altıncı bölümü, Esav'ın güçlü ve soylu ailesinin soyağacıdır; Tanrı'nın ona nasıl çok zenginlik, birçok çocuk ve çocuk verdiğini gösterir; ve ruh, onun soyundan gelen ve dünyanın ihtişamına sahip olan büyük prenslerin [ve duklerin] hangileri olduğunu anlatarak, çocuklarını ve çocuklarının çocuklarını anlatırken büyük bir kayıt tutar: oysa diğer tarafta, Yakup'tan bahsettiğinde, mevcut herhangi bir dünyevi ihtişamdan bahsetmiyor; fakat gelecek krallığa ilişkin olarak yalnızca İsa'nın kişiliğinde konuşur.

2. Bu sayede Esav'ın doğanın krallığı figüründe yer aldığını ve doğanın görkeminin onun payına düştüğünü çok açık bir şekilde görüyoruz; ve o büyük bir prens oldu ve birçok soylu ailenin babası oldu. Ayrıca Tanrı'nın onu nasıl kutsadığını, onu nasıl yücelttiğini ve Kutsal Ruh'un özel bir gözlemle2 onun soyunu nasıl kaydettiğini ve belirlediğini görüyoruz; Yakup ve Esav'ın figürünü doğru bir şekilde anlamayı öğrenmemiz ve çok sık yapıldığı gibi Esav'ı cehennemden dipsiz çukuruna mahkum edecek kadar körü körüne ilerlemememiz gerektiğini belirtmek için. Çünkü babası İshak'ın yeryüzünde nasıl çok zengin ve varlıklı bir yerleşim yeri atadığını ve ona tahsis ettiğini ve Tanrı'nın ona birçok dünyevi nimetler vereceğini görüyoruz. Ancak Adem'in doğasındaki figürü yok olmak zorundadır; ve Mesih onun içinde doğmalıdır, böylece ESAU'dan SAU 3 ortadan kaldırılabilir ve o, Yakup'un figüründeki Mesih'in ona yardım edeceği bir melek (ein Engel) olarak E, 4'te sabit kalabilir.

2 Dikkat ve titizlik. 3 Domuz
gibi, hayvani, dünyevi mülk. 4 Meleklerin ebedi mülkü.

3. Musa'nın ruhu, altında çok gizli bir anlayışın yer aldığı Seir Dağı'nda yaşayan Esav'a da bir isim verir ve ona Edom adını verir (Yar. xxxvi. 8). Çünkü Edom, Yüce Dil'de, sert, güçlü ve sert tabiatıyla, İSA MESİH'in kırmızı kanıyla kırmızıya boyanması gereken kırmızı renkli birini ifade eder.

4. Ruh ayrıca, iki kardeşin kendilerini birbirlerinden ayırdıklarını söylüyor (Yaratılış xxxvi. 6).

[kötü] iradesiyle Yakup'tan, yani Mesih'ten ayrılması gereken doğal Ademsal Esav; çünkü doğal öz irade Tanrı'yı göremeyecektir. Üstelik bu dünya krallığında kötü ile iyinin nasıl birbirinden ayrılması gerektiğine ve her birinin kendi Prensibine sahip olduğuna işaret eder.

5. Esav'ın çocuklarının bu isimleri, Doğa Dilinde, onların dünyevi krallıklarını ve egemenliklerini içermekte olup, kendilerini dünyanın sonuna kadar nasıl bölüştüklerini ima etmektedir: başka bir yerde bunu görmek gerekir3 çok fazla yer var ve bunun açık bir şekilde ifade edilmesinin zamanı da henüz tam olarak gelmedi. Okul arkadaşımız olanlara bu kadar yeter.

NOT

Mysterium Magnum'un Üçüncü Kısım Almanya'da Josephus Redivivus Adı altında başlı başına bir Tam İnceleme olarak yayınlandı. Fakat Kitabın tamamı bir arada basıldığında geriye yalnızca Birinci Kısım ve Üçüncü Kısım da İkinciyle bir bütün olarak kapsayan İkinci Kısım kalmıştı.

Yine de, Yaratılış'ın son 14 Bölümünün bir Açıklaması olan Yusuf'un Tarihi çok mükemmel ve bütün bir parça olduğundan, Mysterium Magnum'un Üçüncü Kısım olarak kabul edilebilir, çünkü burada belirgin bir şekilde bölünmüş ve kendisi tarafından basılmıştır. aşağıdaki gibi birkaç Başlık Sayfası ile.

1 İbranice. 2 Metin,
dağlık. 3 Not. Diğer
yazılarında başka bir yer.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Gizem Magnum:

YAPI

EN GÜZEL TARİHİ

Yusuf,

HANGİSİ

NewMan'ın En Net Figürü

Dünyevi Eskiden yenilendi

Adem

VE BİR

Herkesin deneyebileceği, inceleyebileceği ve
Ruhların ne olduğunu ayırt edebileceği bir Ayna

Çocuğun kendisi.

JACOB BEHM, Teutonicus tarafından yazılmıştır.

Yaratılış'ın XXXVII Bölümünde ve bu Mysterium
Magnum'un 64. Bölümünde ve 6. Ayet'te başlar ve Yaratılış'ın L
ve son Bölümü ile Mysterium Magnum'un 78. ve son
Bölümünde biter.

LONDRA, Matthew Simmons
tarafından basılmıştır. 1654.

Esav'ın Şeceresinden

6. Yusuf'la ilgili otuz yedinci bölüm, gerçekten de eski Adem'den yeniden doğan yeni insanın en hoş ve mükemmel figürüdür. Bu [yeni doğmuş insan], içindeki küçük çocuk İsa'nın kardeşleri olarak, doğanın krallığı üzerinde bir prens ve aynı zamanda tüm Ademsel üyeleri üzerinde bir efendi haline geldi; Yusuf'un tüm Mısır topraklarında bir prens ve tüm kardeşlerinin, tüm akrabalarının ve ailesinin efendisi olması gibi (Yaratılış xlii. 6). Ve bize tarihteki şekliyle çok vurgulu ve anlamlı bir şekilde bir insanın nasıl böyle bir Yusuf olması gerektiğini gösteriyor; aynı zamanda, doğası gereği Ademsel krallık üzerinde bir prens yapılmadan ve yeni insan, dünyevi üyeleri üzerinde yönetimi ve gücü elde edebilmeden önce, işler onunla nasıl gidiyor ve dünya onunla nasıl ilgileniyor: Şeytan nasıl Tanrı'nın gazabıyla, Tanrı'nın gücüyle değerli zambak dalına saldırır, oradan iffetli Yusuf doğar, büyür ve doğar; Önce onu etten kemikten karanlık çukura atar ve her türlü yardımdan, teselliden ve yardımdan mahrum kalsın, hatta yok olmaya zorlansın diye orada saklar.

7. Yusuf'un kardeşlerinin Yusuf'a yaptığı gibi, yaşlı Adem'in dünyevi üyeleri de aynısını Mesih'in ruhunun iffetinde yeni doğuşun bu zambak dalına yapar; Şeytan da meşguldür ve etten ve kemikten bedensel, açgözlü ve ateşli şehvetle dolu kötü canavarları sürekli olarak kışkırtır, böylece onlar hükmetmeye ve üstünlük sağlamaya çalışırlar.

8. Şeytan Potifar'ın karısını da dışarıdan veya dışarıdan getirir. Ona göre, iç dünyanın iffetli çehresini kirletmek isteyen ve dünyanın fahişeliğiyle, tüm şehvetli ahlaksızlıkla, ahlaksızlıkla ve kibirle beslenmek için dünyevi ete yumurtlayan ve aynısını ona çeken iffetsiz ahlaksız insanlar. hayal gücü; ve yeni Yusuf'u zina yapması için getir

Potifar'ın karısı. Ama o kadar şiddetli ve kararlı bir şekilde içeri girmeli ve oradan ayrılmaya zorlanmalıdır ki, elbisesini, yani malını² bırakmalı ve oradan çıplak bir şekilde ve iffetli ve iffetli olan ruh ve güçle boyun eğmiş bir şekilde uçmalıdır. bekaret Tanrı'nın önünde sarsılmaz bir şekilde kalabilir.

1 Orgeneral xxxvii.

2 Sahip olduğu veya olduğu her şey.

9. Ve eğer Yusuf bu şekilde güreşirse ve ne etten, ne kandan, ne de aşağılık dünyanın onu engellemesine veya ona boyun eğmesine izin vermezse; o zaman onun mutlak düşmanı olacak ve ona ölümüne ihanet edecek, çünkü onunla ahlaksızlık ve fahişelik yapmayacak. Ve sonra Joseph, yani. güreşçi hapse atılır, yani. iffeti ve Allah korkusundan dolayı sitem ve küçümsemeye; ve acı çekerken ve ölümlerinde kendisini Mesih'in çarmıhı altında, onun boyunduruğu altında saklamalı ve sefalet içinde bir tutsak olarak yaşamalıdır; dünya onu yeryüzüne ayak basmaya hiç layık olmayan biri olarak reddediyor; onu fahişelik uğruna hapsedilen ve aşağılanan bir mahkum olarak sayıyor; baş efendilerin ve büyüklerin (yani Potifar'ın karısının) ona hakaret ettiğini ve onu iffetsizlikle suçladığını görünce onunla hiçbir konuşma ya da ilişki kurmamayı arzuluyor.

10. Hangi eş aynı zamanda Hristiyan âleminin güzelce süslenmiş evindeki tüm iftiracıları ve dalkavuklarıyla birlikte sahte [Babilili] ikiyüzlü fahişeyi de ifade eder; Onlar, Yusuf'u fahişelikleri ile yakalayıp tutamadıklarında, ancak kendilerinden şiddetle uzaklaştığında, yalan yere ona karşı bağırılar ve onu iffetsizlikle suçlayarak bir işaret olarak elbisesini saklarlar; putperestlik [ve sapkınlık]² ve onu bir hayalperest, hayalperest bir adam ve bir hizipçi olarak adlandırın: Yusuf'un başına geldiği gibi.

11. Ve efendi bunu duyduğunda Potifar'ın karısı olduğuna inanır, yani. ikiyüzlülüğün evindeki boyalı ve güzel, başarılı ikiyüzlü. Ve böylece Yusuf efendisinden şüphelenmeye başlar ve onun tarafından reddedilir ve ıstırap zindanına atılır ve orada suçlu bir kişi olarak sefalet ve küçümseme içinde yaşamak zorunda kalır; ama yine de suçsuzdur.

12. Fakat bu aşağılanma, sürgün ve ızdırap onun için hayırdır; çünkü bu sayede dünyanın gururundan, fahişeliğinden ve onun etine ve kanına saldırabilecek ve yeni doğuşunu engelleyebilecek tüm yalanlarından uzaklaşır. Ve böylece değerli inci bitkisi, dünyanın saygısızlığı ve sıkıntısı içinde, Mesih'in çarmıhı altında büyür ve büyük ve güçlü hale gelir.

1 Gerçek, ciddi, çelişkili Hristiyan. 2 Tehlikeli ilkeler veya görüşlerden biri. 3 Tuhaf bir adam.

13. Ancak bu arada Tanrı dürüst insanları böyle bir yere göndermektedir.

Yusuf, ona acır ve onu korur, onu korur, suçsuzluğunu kabul eder, ona karşı dostane ve şefkatli davranır, onun iffetini ve Allah korkusunu göz önünde bulundurur, ona hürmet eder ve kıyamete kadar ona rızık verir. Tanrı'nın gücündeki içe dönük prens, hükümete uygun olacaktır. Ve sonra Tanrı onu hapisten çıkarır ve harikalarında bir prens olması ve Tanrı'nın harika işlerine ilahi bilgiyle hükmetmesi ve yönetmesi için ona yönetim esasını verir: Yusuf'un Mısır diyarında olduğu gibi. Bu kalem de hangi tür ve şekilde doğmuştur, başka türlü değil; bu henüz mantık açısından gizlidir.

14. Yusuf'un tarihinin açıklamasının özeti şu şekildedir: Ancak bu kadar zengin ve dolu olduğundan, sevgi dolu Okuyucuya yol göstermek ve yönlendirmek amacıyla metin üzerinde temel bir açıklama yapacağız. Yusuf olmak. Eğer ciddi olursa ve kendisini bu şekilde gözlemlemeyi ve tanımayı öğrenirse, bu yazıları hangi ruhun çocuğunun yaptığını görecektir; çünkü bu kalemi [kazma veya yazı]2 kalbinde bulacaktır.

15. Metin şöyle diyor: Yakup, babasının yabancı olduğu topraklarda, yani Kenan ülkesinde yaşıyordu. Yakup'un nesilleri şunlardır: On yedi yaşında olan Yusuf, kardeşleriyle birlikte sürüyü güdüyordu; ve oğlan babasının karıları Bilhanın oğulları ve Zilpanın oğulları ile birlikteydi; ve Yusuf onların kötü haberini babasına getirdi. İsrail Yusuf'u bütün çocuklarından daha çok seviyordu, çünkü o onu yaşlılığında almıştı; ve ona rengârenk bir kaftan yapmıştı. Ve kardeşleri, babalarının onu tüm kardeşlerinden daha çok sevdiğini görünce ondan nefret ettiler ve onunla dostça konuşamadılar (Yaratılış xxxvii. 14).

İçteki şekil şudur:

16. Yakup, Rachel'in güzel olduğunu görünce, bedensel doğal sevgisini Rahel'e yöneltmişti; ve Antlaşma'daki Mesih'in soyunun Yakup'ta olduğunu gören Rahel sustu. Öyle ki, Yakup ve Rahel yaşlanıncaya ve artık ikisi de bedensel sevgiye göre birbirlerini o kadar sevmeyene ve yalnızca kendi tohumlarının meyvesini arzulayana kadar, onun tohumu bedenin doğal şekliyle onda görünmedi; bu nedenle Yakup ve Rahel de onu açması ve verimli kılması için Tanrı'ya dua ettiler. Ve, bu gerçekleştiğinde, Yakup'un bu tohumundan, saf doğal ve doğru Ademsel insanlığın bir figürünü ortaya koyan ve temsil eden bir çizgi ortaya çıktı. Şekildeki hangi doğum, Mesih'in ilkel iffeti, saflığı ve Tanrı korkusuyla Ademsel insanlığı nasıl yeniden doğuracağını simgeliyor.

1 Böyle bir durumda.

2 O demir kalem ya da elmasın ucu kazınıyor kalp (Yer. xvii.

I). 3 Şuna.

17. Çünkü Leah'ta, yani. sadelik ve alçakgönüllülükte, Mesih'in soyu ortaya çıktı ve ortaya çıktı ve Rahel'de, masumiyetindeki ilk Ademsal adamın soyu, yani. aynı şekil; hangi figür bir Hristiyan'ın aynı anda hem Mesih'in hem de Adem'in suretinde nasıl durması gerektiğini temsil ediyordu; ve bu dünyada bir Hristiyan'ın içsel ve dışsal olarak nasıl olması gerektiği ve nasıl Hristiyan olması gerektiği. Bu nedenle metin şunu söylüyor: Yakup, Yusuf'u tüm çocuklarından daha çok seviyordu. Sebep şuydu: Yusuf, Yakup'un kendi doğal çizgisinden, Rahel'e olan özel doğal sevgisinden doğmuştu; burada İsa'nın Ahit'teki sevgisindeki çizgi de damgalanmış ve kendini göstermişti; ve bu, yeni bir yenilenme figüründe, gerçek bir Hristiyan'ın nasıl durması gerektiğinin ve bundan sonra Mesih'in insan doğasının bedeninde ortaya çıkmasının tam bir temsiliydi.

18. Ve bu nedenle Yusuf'un zihni o kadar kararlıydı ki herhangi bir yalanı gizleyemedi, fakat kardeşlerinin herhangi bir kötülüğünü duyduğunda aynısını babasına anlattı. Kardeşleri buna dayanamadılar ve bu nedenle onu hain olarak adlandırıdılar ve onu kışkırdılar; çünkü kötülüğü ve yalanı kınayan ruh onda açığa çıktı. Çünkü Mesih dünyayı günahattan dolayı azarlamalıdır (Yuhanna xvi. 8). Ancak artık bir Hristiyan'ı temsil ettiğini görerek, dünyayı azarlayacak olanın kendisinden gelmesi gerektiğini babasına söyledi. Ve et ve kanın nasıl olduğunu çok açık bir şekilde görüyoruz. Joseph'in Hristiyan âlemi tipindeki doğal kardeşleri, bu tipin [yani. gerçek Hristiyan Joseph'e] ve ona dostça, barışçıl bir söz söyleyemediler; çünkü Mesih gelip onun kafasını yaraladığında, bu, Yılan'ı etten ve kemikten fena halde kızdırır ve savuşturur.

19. Üstelik, Tanrı'nın ruhunun Yusuf'ta kendisini nasıl gösterdiğini ve ona kendi takımyıldızının şeklini ifade ettiğini çok açık bir şekilde görüyoruz; öyle ki, peygamberler nasıl Mesih'in ruhuna göre görümler gördüler ve bunları açıklayabildilerse, o da rüyaları ve görümleri anlayabilsin ve bunları açıklayabilsin; Yusuf da öyle.

20. Babasına ve tüm kardeşlerine nasıl prens olacağı bir görüntüde kendisine gösterildiği gibi; bu, Babasının Ademsal evinin prensi olan Mesih'in ruhundaki içsel insana doğrudan işaret eder. Joseph'in dışsal olarak durduğu tip ve figürde ve dolayısıyla dışsal figür, kardeşlerinin ona olan nefretiyle onda ortaya çıkmış ve kişileşmiştir; dünyadaki kalabalığın Mesih'in ruhundaki yeni çocuğa karşı nasıl nefret dolu, küçümseyici ve zıt düşmanlar olacağını belirtir; ve aynı zamanda Hristiyan olan ve Mesih'le övünen ve aynı zamanda iç dünyada da böyle olan kişiler tarafından bunun nasıl yapılacağı; ve Adamik adamın Mesih'i nasıl gerçek anlamda dışsal ve açık bir şekilde tanımadığı ve kabul etmediği, ancak kardeşleri ve üyeleri arasında onu cahilce küçümsediği ve küçümsediği.

21. Bu dünyada Mesih'in görevini üstlendiğini belirtmek için

Tanrı'nın doğruluğuna sitem; ve o sadece kendi insan kişiliğinde küçümsenmeye maruz kalmayacak ve Adem'in kınamasına katlanmayacak (Adem'in Tanrı'nın benzerliğinden ayrıldığını görerek), aynı zamanda kendisinin de tüm üyeleri ve çocukları tarafından suçlanmasına katlanacaktı; böylece o da Adem'in ayıplamasına katlanacak ve onları kendi benzeyişine benzetecekti (Rom. viii. 29).

22. Bu nedenle, doğal Ademsel adamlarına göre Mesih'in soyunda olan Yakup'un çocukları, Yusuf'taki gerçek Hristiyan adamın imajını kınamalı, aşağılamalı ve nefret etmelidir. Bir Hristiyanın nasıl gayretle bir başkasını kışkırttığını, kışkırttığını (ve ona zulmettiğini) ve doğal bir fikir uğruna Hristiyan kardeşini nasıl küçümsediğini göstermek; şu anda ve her zaman Hristiyan âleminde uygulandığı gibi, bir taraf doğal kanunlar [haklar veya ayrıcalıklar] ve Tanrı'ya hizmet ettiği varsayılan görüşler nedeniyle diğerini küçümsemiş, küçümsemiş ve nefret etmiştir.

23. Nasıl ki Yusuf görümleri olduğu için kardeşlerinden nefret ediliyorsa, ben de bugünlerde (kendisini Tanrı'nın çocuklarında ortaya koyan) ilahi bilgeliğe karalanıyor ve doğal Adem'den nefret ediliyor. Bu küçümseme ve düşmanlık tamamen Ferisi yasalarından ve kanonlarından, Mesih'in cariyesinden, taş kiliselerinden ve onların papazlarından kaynaklanmaktadır ve bunlar, çok açık bir şekilde görüldüğü gibi, Mesih'in cariyesini küçük düşürüp karalamaktadır; ve böylece Mesih'in çocuklarını hor görüyorlar ve küçümsüyorlar.

24. Çünkü Mesih'in cariyesi sayesinde kiliseler, liselerin ve üniversitelerin Babil kulesi inşa edildi; ve karışık diller buradan geliyor; böylece Mesih, çocuklarında anlaşılmıyor. Onlar, Mesih'in sadeliği içinde, Yusuf'un görümlerini [Mesih'in Krallığının Gizemleri] ilan edip açıkladıklarında, o zaman bu garip diller onu küçümserler, çünkü onlar, şehvetli dillerin sıkışmasından kuleye başka diller edinmişlerdir. Gerçek ruhların her anlamı, kendisini çeşitli özel dil veya konuşma biçimine dönüştürmüştür.

1 Ya da görümlerinin bilgisi için. 2

Erkeklerin düşüncelerindeki çeşitli fikir ve düşüncelerin karışıklığı zihinler.

25. Kulenin yüksekliği de bu şehvetli dile konuşma farklılığı veya farklılığı verir, öyle ki onlar anlayışları [veya anlamlarının temeli] bakımından birbirlerini anlamazlar. Hangi yükseklik, kendini sevmenin gururunu ifade eder, beş sesli harf kendilerini gizler, böylece Tanrı'nın çocuklarındaki gücünü (Mat. xxii. 29) Yusuf'un sadeliğinde anlamazlar, ancak ona hayalperest derler ve işaretlerin yorumcusu, bölücü, hayalperest bir adam, bir coşkun ve bir aptal.

26. Böylece, Ademsel suçumuzu ve suçumuzu işleyen odada ve yerde,

Mesih, çocuklarında hor görülüyor; ve böylece Mesih, çocuklarında Tanrı'nın doğruluğunu (Mat. iii. 15) yerine getirir; ve bu nedenle yaşlı adam da utanıyor. Ve Hristiyan Yusuf için de durumun böyle olması iyidir, çünkü aksi takdirde Firavun'a gelip orada bir prens olabilmesi için dünyanın çukuruna atılıp Midyanlılar'a satılmazdı.

27. Bu nedenle bir Hristiyan, kardeşlerinin (Yusuf'tan nefret etmeleri nedeniyle) nefreti karşısında üzülmemeli ve şaşkınlığa uğramamalı, bunun yerine kendi kendine düşünmelidir: Ey! sen de Yusuf'un çukuruna atıldın, böylece günah evinden uzaklaştırılırsın ve aynı şekilde Yusuf'un zindanına girersin, böylece dünyadan kaçmak için bir nedenin olur; ve (Yusuf'un güç sözündeki ilahi vizyonları anlamasını sağlayan) bu prensin de ortaya çıkabileceğini ve Mesih'in çarmıhının bayrağı altında doğabileceğini; ta ki, Yusuf'un ilahi iffeti (saf Hristiyan bakireliği) sizde de ortaya çıksın ve siz de böylesine dindar, iffetli bir kalbe sahip olabilesiniz. Bu, bir Hristiyanın arzusu ve iradesi olmalıdır; yabancı dillerde Babil kulesi aracılığıyla yücelmesi için değil; bunların farkı ve çeşitliliği [kulenin] yüksekliğidir, yani. gurur, yazar ve sebeptir; öyle ki, insanlar birbirlerini sevgide, uysallıkta, tevazuda ve her ne kadar içinde yaşadığımız ve var olduğumuz Mesih'in sadeliği konusunda anlamasınlar (Elçilerin İşleri xvii. 28).

28. Bu nedenle, ey zavallı, kafası karışmış ve dikkati dağılmış Hristiyan Âlemi, Yusuf'un ıstırapı size, ızdırabınızın ve sefaletinizin nereden geldiğini görmeniz için emredildi ve rica edildi: başka hiçbir yerden, yalnızca kardeşlerinizin nefretinden başka hiçbir yerden gelmiyor. onlar da Yusuf'un kardeşleri olarak Mesih'in soyundadırlar. Şunu doğru gözlemleyin, yaranız ve acınız, sefaletiniz ve ıstırapınız yalnızca Babil kulesinden, karışık dillerin gururuyla öz sevgiye giren kardeşlerinizin unvanlarından, saygınlıklarından ve tercihlerinden geliyor. Size yalvarıyorum, buna dikkat edin: dünyadaki tüm çekişme, bölünme ve çekişme buradan kaynaklanmaktadır.

29. Ama siz diyorsunuz ki: Bu kule beni yüceltir ve zenginleştirir; böylece ben, [edebi donanımlarım ve skolastik bilgimin] yabancı dilleri aracılığıyla, Joseph'in üzerinden geçebilirim ve onu çukurda yatması için bağlayabilirim; ve böylece Mesih'in yeryüzündeki krallığının efendisiyim.

30. Dinleyin ve işaretleyin. Bir bekçinin şöyle dediğini duyduk: Midyanlılar gelip Yusuf'u yanlarına alıp Firavun'a getiriyorlar. Ve sadakatsizliğiniz ve adaletsizliğiniz orada ortaya çıkacak. O halde Yusuf'un yüzünün önünde nasıl duracaksınız? Vakit yaklaştı.

31. Yoksa Yusuf'un azabının bitmeyeceğini mi sandınız?

intikamı alındı? Seyretmek! feci kıtlık ve sıkıntı içinde, aç ve susuz kaldığınızda bile ona hitap etmeli ve dua etmelisiniz. Yüksek kule sana ne rahatlık ne de kurtuluş verecektir; Yusuf'un çektiği acıların intikamının alınmasının zamanı geldi ve Ruben'in Yakup'un cariyesiyle olan fahişeliği İsrail'in önüne geldi.

32. neden bu kadar uzun süre geciktiriyorsunuz ve kendinizi övüyorsunuz; ikiyüzlüyü oynayarak şunu söyleyin: Henüz değil, epey bir süre mi? Seyretmek! Cariyeyle uzun süre fahişelik yaptığın ve Mesih'in soyunu kirdettiğin İsrail'in gözleri önünde ortaya çıktı. İsrail artık buna dayanamayacak; Reuben'le birlikte sen de fedakarlık ve yönetim gibi yüksek makamlardan atılacaksın. Nöbetçilerin söylediği ses budur.

33. Yusuf iki rüya gördüğünde: Kendi demetinin dik durduğu ve önünde kardeşlerinin demetlerinin eğildiği rüya; Yusuf'a hürmet eden güneş, ay ve on bir yıldızdan diğeri: Aralarında hemen bir kıskançlık oluştu ve onun efendileri olacağını sandılar (Yaratılış xxxvii. 510); ve onların en büyüğü olduklarını görünce onu yönetmeyi arzuladılar.

34. Böylece zahiri insanın nasıl sadece bu dünyanın krallığını aradığını ve hedef aldığını görüyoruz; Bu, Adem'in içini terk etmesi ve dışını aramasıyla bile felaketi ve felaketi oldu.

35. Yusuf'un babasının yaptığı rengarenk ceket (Yaratılış xxxvii.3), Tanrı'nın içsel gücünün dışsal insan aracılığıyla nasıl tekrar ortaya çıkacağını, böylece insan doğasının çeşitli şekillerde renklendirileceğini (yani Tanrı ile karıştırılacağını) belirtir. dışsal olanla birlikte içsel ruhsal krallık.

Manevi figür şu şekilde duruyor:

36. Joseph, çok renkli ceketle henüz hem narin hem de genç bir delikanlıydı ve henüz dünyanın zekasına, becerisine ve inceliğine sahip değildi, ancak gerçeği basit bir şekilde söylüyordu; çünkü ruhu henüz yalan söyleme sanatıyla dışarıdan kirlenmemişti; ve Tanrı'nın ruhu onu ileriye doğru yönlendirmeye başladı: 1 Çünkü çok renkli ceket içe dönük bir figürdü.

37. Bu figür bize gerçek bir genç bilim adamının ve Hristiyanlığa yeni başlayanın imajını, Tanrı'nın ruhunun onu harekete geçirip hareket edeceği zaman nasıl olması gerektiğini önceden şekillendirir ve temsil eder; yani kalbini Babası Tanrı'ya çevirmeli ve onu yürekten sevmeyi öğrenmelidir. Yusuf babasıyla birlikte olmayı sevdiği ve çocukları arasında işlenen kötülüğü ona anlattığı için, Hristiyanlığa yeni başlayan biri de her gün kendi acılarını, kendisine ait olanların acılarını ve günahlarını Tanrı'nın önüne getirmelidir; evet, tüm Hristiyan aleminin. Daniel'in itiraf ettiği gibi

İsrail halkının Tanrı'nın önündeki günahları; ve Yusuf, babasının önünde kardeşlerinin kötülüklerini; aynı şekilde gerçek bir Hristiyan da, Tanrı'nın onlara merhamet etmesi ve onları büyük kötülüklerden ve günahlardan koruması için, halkının ve milletin sefaletini ve günahını içten bir şefkatle her gün itiraf eder.

38. Ve bu gerçekleştiğinde kalbi çok basit, dürüst ve doğru olur, çünkü o hiçbir zanaat istemez, her şeyin doğru ve adil bir şekilde ilerlemesini ister; hiçbir haksızlığa ve kurnazlığa katlanamaz; çünkü o her zaman halkın haksızlığını Tanrı'nın önünde itiraf eder. Ve böylece onun zihni bütünüyle basitleşir ve hiçbir tür hüner ya da incelik aramaz; ama umudunu ve güvenini Tanrı'ya bağlar ve Tanrı'nın ve dünyanın önünde sadelik ve alçakgönüllülük içinde yaşar. Ve o da şefkatli genç Joseph gibidir; Çünkü o, Babası Tanrı'dan sürekli olarak iyilik bekler.

39. Artık bir adam bu kadar ileri gittiğinde, Yusuf [yani. Sophia'nın namuslu bakire çocuğu bile doğdu; o zaman Babası Tanrı onun ruhunu renkli bir ceketle giydirir, yani. ilahi güçle; ve hemen onun içindeki Tanrı'nın ruhu, Yusuf'la yaptığı gibi, ruhla oynamaya başlar. Çünkü Tanrı'nın ruhu, ruhun içinden ve ruhla birlikte görür (tıpteki Yusuf'un, kendisine rüyaların vizyonunda temsil edilen gelecek şeyleri görmesi gibi, bu sayede ruh da ruhla oynamıştır), hatta böylece Tanrı'nın ruhaniyeti yeni bir Yusuf'un ruhuyla hoş bir birlikteliğe derhal kavuşur; içsel manevi dünyayla. Böylece ruh, ilahi sırları anlar, sonsuz yaşamı görür ve insanda henüz açığa çıkmamış olan gizli dünyayı bilir: bu kalemin deneyim yoluyla bulduğu ve bilgi ruhunu nereden aldığı gibi.

1 Onun içinde çalışın, hareket edin veya hareket edin.

40. Şimdi bu adam ilahi şeylerden ve vizyonlardan, gizli dünyanın ilahi gizemlerinden konuşmaya başladığında ve Tanrı'nın ve onun kardeşlerinin (yani gizli manevi dünyanın içinde bulunduğu dış dünyanın çocukları) harikalarını dile getirdiğinde henüz ortaya çıkmamış) bunu duyarsanız, onu sadece bir masal, melankolik bir kuruntu ve geçici bir heves sayarlar ve anlayamadıkları ve anlayamadıkları şeylerden bahsettiği için onu aptal olarak görürler; bunu sadece bir hayal ve kurgu haline getiriyorlar. Ayrıca bunu astral bir teşvik veya sahte bir coşku veya benzeri bir şey olarak değerlendiriyorlar; özellikle de Yusuf'un yaptığı gibi onların kötü işlerini ve yollarını açıklayıp azarlıyorsa; sonra ona açık düşmanlar çeviriyorlar ve Yusuf'un başına geldiği gibi ona da hayatı boyunca kin besliyorlar.

41. Şimdi durum böyle olduğunda, akıl kendisini sanki kafası karışmış gibi bir durumda görür ve Tanrı'nın yollarını bilmez. Tanrı'nın çocukları için de durum böyle olmalıdır. Düşünür ki, sen Allah'ı arıyorsun, o da seni sıkıntıya ve sefalete sokuyor; bu adam şimdi böyle dolaşüyor; Yusuf çölde dolaşırken,

Babası, durumlarının nasıl olduğunu öğrenmek için onu kardeşlerinin yanına gönderdi.

42. Tanrı'nın ruhu onları Yusuf'un çektiği sıkıntı konusunda gayretli olmaya gönderdiğinde, aynı şey Tanrı'nın yeni çocukları için de geçerlidir; ve dünya bu yüzden onlardan her şekilde nefret ediyor ve onlara zulmediyor. Sonra düşünüyorlar ki, bu dünya uğruna siz Allah'ın yollarına gitmiyor musunuz? öyleyse neden sen dünyanın aptalısın? Ve sonra zihin sıkıntıya girmeye başlar ve onun nasıl olduğunu bilmez; çünkü her yerde çılgınca kötü bir insanla suçlandığını ve nefret edildiğini duyuyor; çünkü etten kemikten genç zihin ilahi süreci anlamaz; yani. aklın nasıl bir aptal haline geldiği ve İsa'nın nasıl büyük bir istekle insanda kendisine, şeytanın ve dünyanın kınamasını ve küçümsemesini üstlendiği; ve Tanrı'nın doğruluğunun ve Adem'in yaydığı suçluluğun nasıl her zaman acıyla yerine getirilmesi gerektiği ve bir Hristiyan'ın nasıl Mesih'in figüründe durması gerektiği.

43. Ve şimdi durum böyle olduğunda, o zaman akıl gerçekten büyük bir üzüntü ve çölde Yusuf'la birlikte terkedilmişlik içinde başıboş kalır; ve her bakımdan sıkıntı içindedir; fakat yine de babasının emrini ve vasiyetini yerine getirmek zorundadır. Ama Tanrı Yusuf'unu terk etmez; ama kendisini teselli edecek ve kardeşlerine yol gösterecek bir adam gönderdi; Tıpkı Yusuf'un çölde dolaşırken başına geldiği gibi.

44. Yani ona, onun yollarını bilen, onu teselli eden, Allah'ın yollarında sürekli sebat etmesini öğütleyen, gerçekten gayretli bir Hristiyan da gönderir. Bu sayede bu yeni Yusuf yeniden cesaret ve güç kazanır ve doğru yola girer ve kardeşlerinin yanına cesaretle ve kolaylıkla gider ve onların ne yaptığını ve ne amaçladıklarını görür.

45. Yani, Allah'ın emrini ve iradesini önlerine koyar (Yusuf'un babasının emrini yaptığı gibi). Ve Allah'ın sözüyle kendilerini azarlayacağını gördüklerinde, "Lo!" diye haykırdılar. bir hayalperest (Yaratılış xxxvii.19) ve çılgın bir adam var; gelip bizi tuhaf şeylere inandıracak; şerefli olduğumuz ve güzel günlerimiz olan iyi geleneklerimize karşı çıkıyor. Ne yani bu adam bizi azarlayacak mı? Liselerden [ve üniversitelerden] gelmiyor; ama yine de bizi eğitme ve azarlama görevini üstlenecek; onu nasıl yoldan çekebileceğimizi ve öldürebileceğimizi düşünelim. Ne yani, bu zavallı aptal adamın bizi eğitmesine ve azarlamasına katlanacak mıyız? O nedir? O, sıradan bir insandan başka bir şey değildir; Peki bizi kontrol edecek mi? Üstelik çağrılmıyor; ve bu onun mesleği değil; yalnızca dikkat çeksin diye kendini ortaya koyar; ve halk arasında kendisine bir isim ve şöhret kazandırsın. Ama onu öyle susturacağız ki tüm dünyanın aptalı olacak; bize saldırmayı veya bizi rahatsız etmeyi teklif edecek diğerlerine bir örnek olsun diye onun onurunu hapse atacağız ve onu küçümseyecek, nefret ettirecek ve zulme uğratacağız; Böylece evde vakit geçirmeyi ve dünyevi mesleğine katılmayı öğretilsin ve ilahi karar verme işini bize bıraksın.

Bu konuları sulh hakiminin görevlendirip yetkilendirdiği, üniversitelerde okumuş, orada öğrenmiş olanlar var.

46. Böylece babasının emriyle kendilerine gelen zavallı Yusuf'u alıp onu kınayıp utandırıyorlar ve ona karşı yalan yere bağırıyorlar; ve tüm kardeşlerinin gözü önünde, Babası Tanrı'nın ona yaptığı rengarenk ceketini ondan çal; Yakup'un oğullarının Yusuf'a yaptığı gibi ve sürekli olarak onu nasıl öldüreceklerini danışıyorlar ve Yusuf'un kardeşlerinin yaptığı gibi onu tamamen yoldan çekiyorlar (Gen. xxxvii. 1820).

47. Fakat en büyük kardeş Ruben buna engel olduğundan ve onların Yusuf'u öldürmelerine izin vermediğinden, yine de onların konseyine tamamen karşı çıkmamak için şöyle dedi: İşte, çölde bir çukur var, içine giriyoruz onu atacak. Ve çok renkli ceketini babasına gönder ki, kötü bir canavarın kendisini yediğini düşünsün (Yaratılış xxxvii. 22). Böylece Tanrı, sahte Ferisilerin öğütlerini ve kararlarını engelleme gücüne sahip olan en büyük kardeş Ruben'i onların konseyine yükseltir; yani. Ferisilerin öldürücü konseyine direnen, otorite sahibi, dürüst, dindar bir adam.

48. Ve onların öğütlerine tamamen karşı çıkmasa da direnir ve onların isteklerinin fiilen yerine getirilmesini durdurur ve şöyle der: Onu öldürmeyin; onu yalnızca çukura atın ve rengârenk ceketini çıkarın ki artık rüya görmesin. Ve bunu onu öldürücü kılıktan kurtarmak için yapıyor.

49. Ama onu (Yusuf'un kardeşlerinin Yusuf'a yaptığı gibi) alıp renkli ceketini çıkarıp çöldeki çukura atıldılar ve çok renkli ceketini alıp keçi kanına batırıp gönderdiler. babasına da öyle (Yaratılış xxxvii. 23,24, 31,32). Yani iftiralarla onu şerefinden ve şerefinden yoksun bırakıyorlar, mahrum bırakıyorlar, sözlerini ve öğretisini alıyorlar, bunlardan yanlış yorumlar ve sonuçlar çıkarıyorlar ve onları keçi kanına, yani yanlış anlayış ve mantıkla bulaştırıyorlar; ve halkın arasına ve babasının huzuruna bu tür sitem dolu broşürler ve iftiralar gönderin. Bütün Kilise ve Milletler Topluluğu önünde haykırın, Lo! bu kirli ceket bu adama ait. Böylece babasının ruhunu paltoyla öldürüyorlar; yani, onun adına onu skandallaştırıyorlar, iftira atıyorlar ve yalan yere suçluyorlar ve onun hakkında, çok renkli giysisiyle Mesih'in kanına iftira attığını söylüyorlar. Ve böylece babasını aldatıyorlar. bütün cemaat, onun paltosunu içine batırdıkları sahte keçi kanıyla; öyle ki insanlar şöyle düşünsünler: Vahşi bir canavar Yusuf'u parçalara ayırdı (Yaratılış xxxvii. 33); yani bu adamı şeytanın ele geçirdiğini ve onun sahte bir [kötü] olduğunu sanıyorlar.

Adam.

50. Böylece baba, yani. halk ve yargıçlar bu kirli elbiseyle Yusuf'un kardeşlerinin [çabukluklarıyla] aldatılıyorlar; yani, bizzat Allah'ın yolunu öğretecek olanlar tarafından, böylece onlar

Şeytanın bu adamı yuttuğunu ve kalbini ele geçirdiğini düşünün. Ve böylece zavallı Yusuf çöldeki ıssız çukura atılır ve sanki içinde su olmayan bir çukurdaymış gibi sefalet içinde yatar (Zech. ix. 11) ve orada ne boğulabilir ne de bir şeyler yiyebilir. ; ama tüm dünyadan tamamen terk edilmiş gibi oturuyor; ve insanlar tarafından bu şekilde reddedildiğine göre şimdi Tanrı'nın onunla ne yapacağını bekliyor.

51. Burada artık hiçbir erkeğin yardımı ya da yardımı yok; en iyi arkadaşları da onu deli ve aptal olarak görüyor; adı kuşlar arasında bir baykuş gibidir; çünkü bu şekilde Tanrı'nın yargısından geçmeli ve hatta tüm insanların küçümsediği biri olmalıdır. Eğer İlahi Gizemlerin tefekkürüne ulaşacaksa, o zaman önce yargılanmalı ve dünyanın kınaması ve yargısı altına girmelidir; Öyle ki, onun doğuştan gelen günahlarını yargılasınlar ve onları Tanrı'nın önünde kurban etsinler ki, o, Mesih'in kişiliğinde¹, Tanrı'nın yargısını zorlayarak kendi içindeki ilahi görüşe ulaşabilsin.

52. Bu nedenle, gerçek bir gerçek Hristiyan [İlahi Gizemler bilimini edinmeden önce] dünyanın zevklerinden ve onurundan tamamen kopmalı ve tamamen aptal olmalı ve kendi aklının çocuğu haline gelmelidir; ve aynı zamanda dışsal olarak bir aptal olarak kabul edilir, tıpkı dünyanın onu aptal aptal bir adam olarak kabul etmesi gibi, o, sahip olduğu ebedi iyilik umudu için dünyevi şeref ve mallardan vazgeçtiğinde, görmüyor.

53. Ve zavallı Yusuf'un durumu böyle olunca, o sefil çukurda yatmak zorunda kaldığında, kardeşleri onu çukura atmakla yetinmediler; fakat onu oradan çıkarıp Midyanlılar'a sattılar; onlardan yabancı ve yabancı bir ülkeye taşınabilmesi için (Yaratılış xxxvii. 28). Yani, onun adını ve öğretisini alıp yabancı ülkelere gönderiyorlar; böylece Yusuf'un çok renkli ceketi, ilahi atama ve takdir sayesinde tanınıyor.

54. Ama onlar ona hainlik ve yalan niyetleri var ve bu yüzden Yusuf'u kınamak, alay etmek ve kölelik yapmak, dünyaya hizmet etmek ve onların ayak basacağı yer ve küçümseme olmak için satıyorlar; kardeşlerinden Yusuf'un başına geldiği gibi bu kalemin de başına geldi.

55. Böylece Yusuf Mısır'a getirilir ve bir köle karşılığında satılır (Yaratılış xxxvii. 36). Ama Tanrı onunla birliktedir ve ona anlayış ve bilgelik verir, böylece efendisinin hizmetçisi olur, böylece efendisi onsuz hiçbir şey yapmaz, her şeyi ona emanet eder (Yaratılış xxxix. 14).

Aynı şekilde, Yusuf'un ruhu (kindar bir şekilde de olsa) şahsının bilinmediği yabancı ülkelere satıldığında; ancak bilgiler ruha (anlamına ve manasına) özellikle dikkat ederler ve onu tanırlar ve Tanrı'nın ona bilgeliğini ve ruhunu verdiğini görürler, onun yazılarını ve öğretisini alırlar ve tüm yaşamlarını buna göre düzenlerler. Ve

böylece Yusuf, Firavun'un kâhyasının baş makamında oturmak üzere gelir ve onun bütün evini yönetir.

1 Ya da Mesih'in bir takipçisi olarak. 2 Veya üstlenir.

56. Ancak tüm bunlara rağmen Yusuf henüz hükümden geçmedi, çünkü bu hükümette bile ilk kez hayatının en büyük tehlikesiyle karşı karşıya kalıyor: çünkü orada kâhyanın karısı ona karşı şehvetle yanıyor (Yaratılış xxxix.

7). Yani, kur yapmak isteyen ve kendilerini onun ruhuna bağlayan ve bununla doktrinlerini ve yaptıklarını dünyevi şeref, sanat ve bilim için süsleyen sahte mezhepler. Ve eğer bu Yusuf'un ruhu, onların insani kurgu ve masallarına karışmazsa, o zaman ona karşı bağırırlar, onun hakkında her türlü kötülüğü söylerler ve onu iffetsizlikle suçlarlar. sahte doktrin; ve ona kâhya, yani sulh hakimi huzurunda itirazda bulunun.

57. Ve sonra Yusuf'u zindana atmalı ve orada tutsak etmeli (Yaratılış xxxix. 20) ve Tanrı onu oradan tekrar çıkarıp Firavun'un huzuruna koyana kadar yargılanmalıdır. Ve sonra onun bilgeliği ve Tanrı korkusu ortaya çıkıyor; anlayışının kendisine Tanrı tarafından verildiği açıkça anlaşılıyor ve biliniyor; ve böylece onun anlayışı Mısır topraklarının hükümdarı haline getirildi, böylece o sadece yabancı ulusları yönetmekle kalmadı, aynı zamanda ilahi tezahürün [ve gizemin] doğru anlayışı ortaya çıktığında, sonunda kıtlık sırasında kendi kardeşleri de ona gelmek zorunda kaldı. onlarla kıt ve nadir; ve onları bilgeliğiyle de besler. Böylece Tanrı onu önceden babaları olması için göndermiştir ki, onlar daha sonra gelip kardeşleri Yusuf'un bilgeliğini diğer uluslar arasında arayıp arayıp tadını çıkarsınlar.

58. Çünkü İsrail de peygamberlere (Mat. v. 12) zulmetti, ta ki onlar (İsrail) karanlığa ve bedenlerinin şehvetiyle putperestliğe sürüklenene kadar; ve peygamberlerin kendilerine anlattığı bütün bu şeyler onların başına geldi; ve sonra açlık ve sefalet içinde oturduklarında ve ülkeleri iğrençlikle dolu olduğunda, peygamberlerin yazılarını araştırdılar; ve o zaman bile onlar (peygamberlerin) söylediklerinin doğru olduğunu, onlara (peygamberlere) haksızlık ettiklerini, mezarlarını süslediklerini kabul ettiler ve şöyle dediler: Atalarımızın zamanında yaşasaydık, olmazdık. onları öldürdü (Mat. xxiii. 29, 30). Fakat Yüce Olan, hükmünün İsrail evinde başlamasını emrediyor; ve lütuf çocuklarındaki öfkesini ve öfkesini söndürür: çünkü azizlerin kanı, Mesih'in gücüyle, İsrail'in tükenmemesi için her zaman öfkeye direnmiştir (Mal. iii. 6).

1 Ya da garip.

59. Yusuf yirmi gümüşe (Yaratılış xxxvii. 28) ve İsa da otuz gümüşe (Mat. xxvi. 15) satıldı; Mesih'in insanlığının, onun insan tohumundan doğmayıp, onun çocukları olan diğerlerinin insanlığından daha üstün ve daha mükemmel olduğunu belirtmek için

ışığın özelliğindeki doğal tentürde ortaya çıkar. Ancak Ademsel ruh, ışığın aslını ve tezahürünü aldığı ateşin mülkündendir; böylece ışığın Mesih'teki özelliği ateşin özelliğini üstlendi, yani. Adamik ruh; ve Adem'de ışığın yaşamına ilişkin olarak mühürlenmiş ve tamamen solmuş olan içsel gizli [ilahi ve göksel varlık] yeniden açıldı ve kendini yeniden ortaya çıkardı.

60. Bu nedenle, bir Hristiyan'ın Mesih'in yönetimi altında olduğu ve Mesih'te yeniden Tanrı'da tezahür ettiği görüldüğünde, burada Mesih figürü 30 sayısı ve bir Hristiyan figürü 20 sayısı ile temsil edilmektedir: bir Hristiyan için acı çekmeleri için insanların eline satılıyor; ancak Mesih sadece insanların elinde acı çekmekle kalmamalı, aynı zamanda kendisini Tanrı'nın gazabına da teslim etmeli ve bunun üzerine kan terletmelidir.

61. Ve Yusuf'un tüm bu tarihi bize bir Hristiyan'ın Tanrı ve dünya karşısında kendi kişiliğiyle nasıl durduğunu mükemmel bir şekilde çözmektedir: Çünkü Yusuf'un tüm eylemleri Adem'in nasıl bir Hristiyan haline geldiğine işaret etmektedir; Mesih sürecinde nasıl Mesih'in figürüne dönüştürülmesi ve Mesih'in bir imgesi haline gelmesi gerektiği; ve Tanrı'nın, Mesih'in sürecinde onu nasıl yeniden Mesih'in krallığında yücelttiği ve onu Tanrı'nın sağına nasıl koyduğunu: Yusuf'un, Mesih'in sürecine devam ettikten sonra Kral Firavun'un sağına nasıl yerleştirildiği ve onun aracılığıyla getirildi.

1 Ya da tarih.

Altmış Beşinci Bölüm

Yahuda ve Tamar hakkında: Yeni Doğumun
mükemmel bir şekilde önceden şekillendirildiği
Adem ve Mesih'in Mistik Figürü olmak [Gen. xxxviii.]

1. Yusuf'un tarihini dışsal akla göre ele aldığımızda, akıl bunu gerektirir; bu nedenle Yusuf'un tarihi Kutsal Kitap'ta kesintisiz olarak yer almaz, oysa bir eylem diğerini takip eder. Musa neden bu tipik Yahuda ve Tamar figürünü araya koyuyor? Ancak Yahuda ve Tamar'ın tarihine ve aynı şekilde Yusuf figürüne doğru bir anlayışla bakarsak, inceler ve değerlendirirsek, Kutsal Ruh'un amacını bu şekilde düzenlediğini ve onları doğru ve gerçek düzenine göre düzenlediğini bulur ve görürüz. .

2. Çünkü Yusuf, Tanrı'nın ve dünyanın önünde nasıl davranması gerektiğini ve dünyaya nasıl yerleştirildiğini gösteren gerçek bir Hristiyan'ı temsil eder.

İsa'nın süreci ve figürü. Ancak Yahuda ve Tamar'ın bu tarihi, doğa krallığındaki insanlığa göre, bir Hristiyan'ın Adem'in suretinden büyümesinin bir figürüdür; onun ilk Adem suretinden nasıl çıkması gerektiğini ve bu aynı Adem suretinin nasıl kötü olduğunu ve Tanrı'nın öfkесinin öldürdüğü şekilde ölmesi gerektiğini gösteriyor; ve yine de ilk hakkın geçerli olması gerekir; insan doğasına ve mülkiyetine göre bir Hristiyan'ın yalnızca Adem'in imgesi olduğu ve yeni ya da tuhaf bir şey olmadığı; ve Mesih'in bu Adamik kötü imajda kendisini nasıl gösterdiğini ve kötülüğü nasıl öldürdüğünü; ve yine de bu yaşam süresi boyunca dıştan bir Hristiyan'a asılı kalır: buradaki ruh güçlü bir şekilde ön plana çıkar.

3. Burada Yahuda'da, Mesih'in tezahür edeceği soykütüğü sırasına göre Mesih'in soyunun yer aldığı güçlü bir şahsiyet görüyoruz: Bu Yahuda kardeşlerinden uzaklaştı ve kendisini Odollamlı bir adama adadı. [Adullam], Hirah denir. Ve Yahuda orada Kenanlı bir adamın Shuah adında kızını gördü; ve onu alıp yanına girdi; o da hamile kaldı ve bir oğul doğurdu; o da onun adını Er koydu. Tekrar hamile kaldı ve adını Onan koyduğu bir oğul doğurdu. Ve bir kez daha hamile kaldı ve adını Şela koyduğu başka bir oğul doğurdu; ve onu doğurduğunda Chezib'deydi. Ve Yahuda, oğlu Er'e, adı Tamar olan bir eş verdi; fakat Er, Rabbin gözünde kötüydü ve bu nedenle Rab onu öldürdü. Sonra Yahuda Onan'a dedi: Kardeşinin karısıyla yat ve onu evlendir ki, kardeşine zürriyet yetiştiresin. Ancak tohumun kendisine ait olmaması gerektiğini bilen Onan, kardeşinin karısıyla yatması gerektiğinde, kardeşine tohum vermesin diye tohumu yere düşürüp yok etti. Ve yaptığı, Rab'bin gözünde hoş olmayan bir şeydi ve Rab onu da öldürdü (Yaratılış xxxviii. 110).

Bu rakam şöyle duruyor:

4. Yahuda burada Adem figüründe duruyor; kadının soyu ile ilgili lütf Antlaşması yeniden Adem'e vahyedildiğinde veya söylendiğinde bu durumda: o da aynı şekilde duruyor. Lütf Antlaşması'nın, Adem'in o zamanlar olduğu gibi kötü Adem'de bulunduğunu göstererek; Yahuda'da olduğu gibi Mesih'in zamanında, yani. Lütf Antlaşması, Meryem'e uzanan bir sınır olarak hareket halindeydi; Adem'de de öyleydi ve Yahuda'da da böyleydi.

5. Ve Tamar, Tanrı'nın Kadının tohumunun Söz'ün gücüyle Yılanın kafasını kıracağı yönündeki Vaadi olan Yenilenme Söz'ünü ilham ettiği veya ona bildirdiği Havva figüründe duruyor. Böylece o, içsel olarak lütf Antlaşmasının yer aldığı dünyevi bir Havva gibi duruyor; ve dıştan yozlaşmış Havva vardı, bu figürde dıştan bir fahişe gibi duruyor, oğlu Pharez'de Mesih'in soyu ondan türemiştir: Havva'dan Habil'in çıkması gibi, Havva gerçekten dünyevi olmuş olsa da. Ve burada tipi çok açık bir şekilde görüyoruz, ruhun bu figürle eski ve yeni Adem'le olduğu kadar eski ve yeni Havva'yla da nasıl oynadığını ve ondan nasıl keyif aldığını görüyoruz.

6. Çünkü Adem şehvetiyle Babasının evinden çıkıp Kenanlılara Judah olarak gitmişti ve şehvetli arzusuyla Kenanlı kadını, yani dört unsuru yanına almıştı ve bunlardan üç oğlu oldu. İlki [Er veya] Ger olarak adlandırıldı, yani. benlik [iradesi veya] arzusu; burada insanın doğasının krallığı, kişisel arzu veya kendi iradesinde duruyordu. Ve bu oğul, tufan veya selden önceki ilk dünya idi; buna baba, babasının doğasında yaşadığını belirtmek için ona adını verdi.

7. Tufandan sonraki ikinci dünyayı işaret eden ve insandaki Baba doğası nedeniyle annesinin ona böyle seslendiği Onan adını verdiği ikinci oğlu, Tanrı'ya şöyle dedi: Ey nein [O hayır], Rabbim, boğul artık ben yokum. Ve anne, yani. bu dünyanın kadını, in Spiritu munda [dünyanın ruhu içinde], ifade edilen veya açık sözlü söz ve yaşamla oğluna bu ismi verdi. Çünkü Tanrı ona lütfunu yeniden ilham etmişti, yani bu onun ikinci oğluydu. Öteki dünya suyla boğulmamalı: bu nedenle bu isim yüksek figürde durur ve Onan olarak adlandırılır, çünkü ruh onu Yüksek Dilde gizler ve ona Onan veya O nein [O no] adını verir.

8. Üçüncü oğlunun adını Şelah koydu ve onu doğurduğunda Chezib'deydi. Chezib, Yüksek Dilde nefes verme ve yeniden anlama anlamına gelir. Yani, bu Şela, Söz'deki ilahi iradenin ifade edilen Söz aracılığıyla kendini gösterdiği ve onu bir yasa veya emirle kapsadığı Yasanın tezahür zamanını belirtir.

1 Burada ya İbranice kastediliyor, ya da daha doğrusu Doğanın Dili.

9. Bu üç oğul, Adem'den Mesih'e kadar olan üç zamanı ifade eder: Er, bencillik, şehvet ve arzuda tufandan önceki zamandır; Onan selden sonra ikinci kez yaşanıyor. Bu oğul, yani. Tufandan sonra dünya, Tanrı'nın yargısını ve cezasını biliyordu ve Tanrı'nın önünde ağlamaya ve yas tutmaya başladı: Ey nein [Ono], Tanrım, bizi bir daha böyle cezalandırma.

10. Üçüncü zaman, Kanunun zamanıdır, yani. günahın ortaya çıkması ve açığa vurulması ve haklı olarak Şelah diye çağırılması; çünkü bu oğul şöyle diyor: Ruhumu yeniden Rab'de buldum. Ancak Tamar'ın (yani, lütf Anlaşmasının içinde yer aldığı gizli Havva'nın) evlenebileceği kişi henüz o değildi: Kadının soyunu yetiştiremedi. Mesih henüz yasada saklı olduğundan Tamar'ın Şelah'ın büyümesini beklemesi gerekir; yani Kanunun süresi dolana kadar beklemesi gerekir. Ancak yine de Tamar (yani günah perdesi altında saklanan yeni Havva) asla Ahit'teki ruh yoluyla gebe kalmalı ve dışsal Tamar veya Havva'ya gizlenmiş olan Mesih'in soyunu taşımalıdır: Yahuda'nın bu figürü gibi. ve Tamar bunu gösteriyor.

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

11. Yahuda ilk oğluna Tamar adında bir eş verdi; ama o Rabbin gözünde kötüydü, bu yüzden Rab onu öldürdü. Yani, içsel anlayışta, deyim yerindeyse, Tanrı birinci dünyaya verdi, yani. ilk oğlu Er'e, bu Tamar'a, yani. vaat edilen Sözleşme, kadının tohumuna dahil edildi. Ama onlar yalnızca dışsal Havva'ya baktılar ve onunla fahişelik yaptılar; bu yüzden Tamar bu oğlundan dolayı verimsiz kaldı ve fahişe evinde yalnızca dışsal Havva'yı doğurdu. Ve böylece Er, yani. bedensel arzu Rabbin gözünde kötüydü, bu yüzden Rab onu tufanla öldürdü.

12. Bu oğul öldürüldüğünde, Allah'ın ruhu tufandan sonraki ikinci oğula şöyle dedi: Kardeşinin karısını al ve Tamar'da Misak soyundan bir zürriyet yetiştir. Yani, kadının soyunun ilk Antlaşmasına gireceksiniz; ve iradenizi Tanrı'nın itaatine getirin ve vaat edilen lütufta çalışın. Ama ikinci oğul, yani. ikinci dünya da ilahi iradeyle evlenmez, lütufta bulunmaz, tohumlarını yeryüzüne saçardı. Yani, arzularını dünyevi şeylere yönelttiler ve içsel Havva'da lütuf Antlaşması'nda hiçbir tohum yetiştirmediler; fakat onların tohumlarını dünyevi kaplara aktardılar ve bedensel şehvetli çocuklar doğurdular: Nemrut'un çocuklarında ve bundan hemen sonra Sodom ve Gomma'da görüldüğü gibi.

13. Ama Tanrı, Nuh aracılığıyla onlara lütuf antlaşmasını, artık onları suyla öldürmeyeceğine dair işaret ettiğinde, onlar, "Oh hayır, Tanrım, bizi bir daha böyle öldürme" dediler ve yürüyeceğine söz verdiler. onun önünde ve ona meyve ver; ama onlar tohumlarını boşa çıkardılar ve onu Rabbin huzuruna döktüler ve Tamar'la evlenmediler. içsel lütuf Antlaşması, ancak dünyevi Havva ile zina yaptı ve Antlaşma'da ruhlarının tohumunu içsel Havva'nın önüne döktü: o zaman Rab bu Onan'ı da öldürdü, yani. Sodom ve Gomma ve putperestler, İsrail onları topraklarından kovup katlettiğinde. Çünkü bu kafirler Ahit'teki kadınla evlenmediler, ama kendi mantıklarıyla evlendiler, onları putlaştırdılar ve inançlarının tohumlarını önlerine yeryüzüne döktüler ve bu nedenle Rab, Onan'ı öldürdüğü gibi onları da öldürdü.

14. Ve ruh, dıştan yapılan bir eylem altında figürde daha da konuşur ve şöyle der: Sonra Yahuda'yı gelini Tamar'a konuştu ve şöyle dedi: Oğlum Şelah büyüyene kadar babanın evinde dul kal; çünkü o şöyle düşündü: Belki o da kardeşleri gibi ölebilir. Bunun üzerine Tamar eve gitti ve babasının evinde kaldı (Yar. xxxviii).

11). Tufandan önceki birinci dünyada olduğu gibi, tufandan sonraki ikinci dünyada da dünya, ilahi kanun olmadan özgürce yaşadı: çünkü onlar, lütuf Antlaşmasıyla evlendiler ve lütuf Antlaşması altında yaşamaları gerekiyordu; kadının tohumu vaadiyle. Bu kadının soyu, Yahuda'nın oğlu Tamar'la olduğu gibi, onlarla evlendi; ama onlar yalnızca dünyevi Havva ile zina yaptılar ve bu nedenle, Antlaşmadaki gerçek kadın onlarda verimsiz kaldı.

15. Ama Tanrı Yasayı verdiğinde, Yasa kapsamındaki lütuf Antlaşması'nda bu kadına gerçek Şela'yı vaat etti. Ama o, yani. Ahit'teki kadının soyu, Şelah büyüene kadar Kanun uyarınca dul bir kadın olarak kalmalıdır; yani Kanun zamanına ve sınırına ulaşana kadar: bu şekilde, Ahitteki kadın babasının evinde, Kanun altında gizli olarak, kendi durumu ve durumunda dul bir kadın olarak kalmalı: çünkü Kanun ona göre yönetmelidir. Ama o, yani. Kutsal lütuf kadını sakın ve sessiz olmalı ki, Tanrı'nın gazabı (erkeklerle bunu dikkate almadıkları, kabul etmedikleri ve içinde yaşamadıkları halde verdiği bu yüksek lütuf uğruna) İsrail'i öldürmesin. Yahuda da Rab'bin Şelah'ı öldüreceğini düşünüyordu.

16. Ve bu şekilde haklı olarak Antlaşma'daki bu kadının Şelah'a verilmediğini görüyoruz. Kanun uzun süre beklemiş olsa da Kanun'a. Ancak Shelah bu kadınla lütuf antlaşmasına göre evlenmeyebilir; ama Yahuda, yani Tanrı'nın sözü ve gücü, Antlaşma'da yine bu kadının tohumuyla birlikte yatmalı ve bu kadının gebe kalıp kadının tohumunu doğurmasını sağlamalıdır. Yahuda ve Tamar figüründe de gördüğümüz gibi, Meryem'de bu gerçekleşti; Yahuda (Tamar kapının önünde oturup ona Şelah vereceğine dair sözünü beklediğinde) ona nasıl çocuk sahibi oldu: çünkü Kanun bunu yapabiliyordu. Mutabakat'ta çocukla doğru Tamar'ı elde edemezsiniz, ancak Antlaşma'daki kelime kendi kendine hareket etmeli ve Tamar'ı çocukla birlikte almalıdır.

17. Çünkü burada tüm Eski Ahit'in en güçlü figürünü görüyoruz: Burada, babası Yakup'un kendisi hakkında beyan ettiği gibi, Yahuda, Antlaşma çizgisinde yer almaktadır; ve Yahuda zamanında Ahit çocuklarının tohum yetiştirmesi gereken gelini Tamar, iç ve dış Havva figüründe duruyor. İçten içe, içinde lütuf Sözünün yer aldığı lütuf Antlaşmasının anasını ifade eder; ve dıştan bakıldığında, içinde Mutabakat'ın yattığı yozlaşmış Havva şeklinde duruyordu.

18. Ve şimdi bu Sözleşmeden doğan soy, ilahi tohum ekmeli ve Tanrı'nın krallığında meyve vermeliydi: ve bunu yapamadılar çünkü kendi öz güçleri ve kudretleri kaybolmuştu. Bu nedenle, kadının soyunu Havva'ya bildiren ya da ona ilham veren ilk ebedi konuşan Söz, bu birleşik lütuf Antlaşması'nda kadının soyuna yeniden hareket etmeli ve Mesih'i doğurabilmesi için bu kadını çocuklu hale getirmelidir: Yahuda, gelinini bu tür bir çocukla doğurdu.

19. Musa'nın metni açıkça şöyle diyor: Günler geçtikten sonra Şuah'ın kızı, Yahuda'nın karısı öldü; ve Yahuda'nın yas süresi dolduktan sonra, çobanı Odollamlı Hirah (Adullam) ile birlikte koyunlarını kırmak için Timnat'a çıktı. Sonra Tamar'a, "İşte, kayınpederin koyunlarını kırmak için Timnat'a gidiyor" denildi. Daha sonra giydiği dul elbisesini çıkardı ve

üzerine peçe niyetine bir örtü koydu ve Timnat yolunda, kapının uzağında oturdu; çünkü Şelah'ın büyüdüğünü ve ona eş olarak verilmediğini gördü (Yaratılış xxxviii. 1214).

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

20. Yahuda'da, Mesih'te tezahür etmesi gereken sınıra kadar uzanan Ahit'in kökü yatıyordu: ve böylece Yahuda burada bu figürde ilahi Söz'ün yerinde ya da onun yerine duruyordu: Tanrı'nın ilham ettiği ya da Tanrı'nın ilham ettiği Söz. Anlayışlı bir yaşam için Adem'e seslendi (Yuhanna i). Bu nedenle metin burada şunu söylüyor: Yahuda'nın karısı, Şuah'ın kızı öldü. Bu kadın Adem için öldü: çünkü o, Adem'in yasını tuttuğu göksel dünyanın özündeki göksel doğumun annesiydi. Ve Allah ona bu dünya için emir verince, yası dindi; çünkü o artık evinde olduğunu sanıyordu ve hayvanlar ya da canlı yaratıklar gibi dünyevi meyveler yemek için Cennetten dışarı çıkmıştı; bu nedenle burada ruh şöyle diyor: Koyunlarını kırdı; ki bu Yahuda tarafından da yapılabilir. Ancak ruh burada Adem'in de dahil olduğu en gizli figüre sahiptir: Çünkü ruh şunu söyler: Yahuda, Odollam'lı (Adullam) Çoban Hirah'ını yanına aldı.

21. Şekildeki Hira, insanın dünyevi arzularına ve hayvani kıyafetlerine yapışan Kerubim'dir; Adem'in bu dünyanın koyunlarını kırmak için Cennetten çıktığında yanına aldığı; aynısı için, yani. dünyevi arzu onun çobanıydı; çünkü artık hayvanları ve koyunları o tutuyordu ve onları kırkıyordu; böylece Adem'in giysileri ve gerekli şeyleri vardı.

22. Ruh, Yahuda'nın koyunlarının bulunduğu yeri Timnat diye adlandırdı. Yüksek Dil'de bu anlayış şu anlamda çok açık bir şekilde yatmaktadır; çünkü Timnath, güçlü yeniden ifadesiyle ifade edilen sözden başka bir şey değildir; ve dışsal fani yaşamın olduğu elementlerdeki bu dünyanın ruhunu ifade eder; Adem'in koyunları vardı ve şimdi çocukları da oradadır.

23. Çünkü Şelah bu yerde doğdu, yani. insana doğruluk sunan doğa kanunu; hangi yasa için, Tamar, yani. Lütuf Antlaşması, Shelah'ın gençliği sırasında yasanın lütuf Antlaşması ile birleştirilip birleştirilemeyeceğini görmek için uzun süre bekledi. Ancak Tanrı'nın doğruluğunun yasayla tam olarak yerine getirilmesi mümkün değildi ve Tamar, yani. Antlaşmadaki lütuf ve yasa evliliğe girebilir.

24. Şimdi buradaki ruh açıkça şunu ifade etmektedir ki, Tanrı'nın sözü, yasa aracılığıyla dünyada kendini gösterdiğinde; Tamar, yani Lütuf Antlaşması, dul eşinin giysilerini bir kenara bıraktı ve kendisini yasadaki sözün yoluna koydu; yasa uyarınca peygamberlerin ruhu Yahuda soyunun dışına doğru ilerledi. Mesih'in krallığıyla ilgili. Bu ruh, bir eş olarak lütuf Antlaşmasına sahip olacaktı; çünkü bu, Tanrı'nın yönetimi altındaki peygamberlerin aldığı haktı [ruhtu].

yasa Mesih'i işaret ediyordu.

25. Fakat Tamar, yani lütuf Antlaşması, güzel yüzünü dünyevi Adem'den gizledi ve dünyevi insanın sakatlığından utandı; çünkü yasanın çocukları, aynı zamanda peygamberler gibi, dıştan bakıldığında çok dünyeviydiler. : Tamar yüzünü Yahuda'dan gizlerken bile. Ancak Ahit'in tezahür ettirilmesi gereken zaman geldiğinde, Ahit'in ruhu Şelah'ın önüne geçer, yani. çünkü lütuf Adem'i tekrar kendi içine almalıdır: Tamar'ın kayınpederi Yahuda'dan tohum alması ve çocuk sahibi olmak için acı çekmesi gibi.

26. Ancak lütuf Antlaşması'nın kutsal yüzü, gücüyle, yasada Adem'e ve ayrıca Mesih'e kadar peygamberlere gizli kaldı: Tamar, kayınpederi Yahuda'dan yüzünü gizlediği gibi, onu tanımadı. aynı şekilde, lütuf Antlaşması da yasanın içinde yer alıyordu, ama örtülü bir çehreyle. Ve ruh Musa'da daha da konuşur ve şöyle der:

27. Yahuda onu görünce onun bir fahişe olduğunu sandı; çünkü yüzünü kapatmıştı; yani kanundaki çocuklar peygamberlik ruhunun Mesih'ten bahsettiğini duyduklarında, bunun kendi kanunlarında ve kanunda olduğunu sandılar: ama bu, Tamar gibi onun çehresini perdelemişti. Ve Yahuda yolda ona doğru gidip dedi: Prithee izin ver seninle yatayım; çünkü onun gelini olduğunu bilmiyordu. Yani, Adem'in yasadaki doğası, peygamberlik niteliğindeki lütuf ruhuna şöyle dedi: Dua edin, yanınıza gelmeme izin verin; benimle yat, sana doğanın tohumunu vereceğim. Ve Tanrı'nın bu ruhta olduğunu bilmiyordu ve yaratılmış bir şekilde O'nunla karışmak istiyordu; ikisi de bu peygamberlik ruhunun, Misak'ta, bizzat insanın kendisinde yer alan ruh olduğunu bilmiyordu: Ademsel doğa, Misak konusunda o kadar kördü ki.

28. Ademsel doğa, kendisinden önce peygamberlik ruhuyla kendini ortaya koyan kişinin bir fahişe olduğunu düşündü: bu nedenle Yahudiler peygamberleri çok sık öldürdüler; çünkü sahte bir fahişenin ruhunun konuştuğunu duyduklarını sanıyorlardı. Ancak burada Yahuda figürü, ilk Ademsel doğanın lütuf Antlaşması ile karışması gerektiğini, göksel enslerin Ademsel insan enslerini tekrar kendi içine alacaklarını göstermektedir; ve insanın kendisi de Tanrı'nın onunla ne yapacağını anlayamazdı.

29. Ademsel doğa, cennetsel ens'ten uzun süre sonra şehvet içinde olacak, ancak bunu bilmeyecek. Aynısını görmesi gerektiği halde, 'Bu bana göre, onunla fuhuş yapacağım' diye düşünür; cennet ne kadar tuhaf olur Adem'e.

30. Ve Tamar yüzü örtülü olarak yolda Yahuda'nın huzuruna çıktığında ve ona: Benimle yat; Sonra Tamar Yahuda'ya şöyle dedi: Benimle yatmam için bana ne vereceksin? Sana sürüden bir oğlak göndereceğim dedi. Cevap verdi ve şöyle dedi: O halde bana bir

gönderene kadar söz ver. Ve dedi: Rehin olarak sana ne vermemi istiyorsun? Cevap verdi ve yüzüğünü, bileziğini ve elindeki asanı söyledi. Ve onları ona verdi, ve onunla yattı, ve ondan hamile kaldı. Ve o kalkıp gitti, mantosunu çıkardı ve dul eşinin elbisesini tekrar giydi (Yaratılış xxxviii. 1419).

31. Burada ruh, Adem'in doğasının, Antlaşma'da sunulan yeni Havva ile nasıl örtüştüğüne ve yine de onu tanımadığına çok ince bir şekilde değinmektedir; ayrıca, Ahit'in Adem'in ilk doğru doğası nasıl yattığı ve Adem'in doğası "Benimle yat" dediğinde nasıl tuhaf kıyafetlerle bir araya geldikleri ve Adem doğasının yaptığı gibi, bu Havva'yı sadece küçük bir zevk uğruna Ahit'te görmek istediklerinde nasıl bir araya geldikleri. kendi benliği, sahte görünen kutsallığıyla yalnızca yeni Havva'nın yanında olabilir. Ve onun kalbi, gerçek evlilik evliliğinden uzaktır ve Ferisilerin makamında yapıldığı gibi, yalnızca ikiyüzlü bir fahişelik içinde ona yaklaşır: O zaman bu Havva Adamsel doğaya şöyle der: Bana ne vereceksin? Sonra bu Adamik tabiat ona dalkavukluk ve ikiyüzlülüğün yakıcı şehveti ile dolu bir çocuk, yani hayvani bir [arzu ve] irade vaat etti.

32. Ama bu Havva, yani. Tamar şöyle der: Yüzüğünü, asanı ve bileziğini rehin olarak bana ver. Yüzük, Tanrı Sözü'nden gelen ruhtur; bilezik ise Spiritus Mundi'dir (dünyanın ruhu). dışsal ruh; ve asa bedendir. Bunlar yeni Havva olacak, yani. Ahit'teki Mesih soyunun rehin olarak sahip olduğu bu süsler 2 Adem'in lütuf Anlaşması'na rehin olarak vermesi gerekir, yani. kadının içsel tohumunun, göksel dünyanın özünün bütünleşmiş zarafetiyle birleşmesi.

1 Mühür, yüzük veya mühür. 2 Kıyafetler veya değerli mücevherler.

33. Meryem'in tohumundaki bu sevgili Havva Adem'le yatmalı ve onun kutsal doğumu için Adem'in soyunu almalı; Antlaşmanın soyunu taşıyan Yahuda'nın, yeni Havva'nın suretinde ve tipinde duran Tamar'ı vermesi gerektiği gibi, yani. göksel dünyanın özünden; bu süs eşyaları ve mücevherler, yani. yüzüğü, bileziği ve asası: Her ikisi de şekilde duruyordu ve Mesih'in Adem'in doğası gereği Meryem'de nasıl tezahür etmesi gerektiğini gösteriyordu; burada doğru Tamar veya yeni Havva yatıyordu ve tezahür ediyordu.

34. Ve Tamar yüzüğü, bileziği ve asayı rehin olarak aldığı anda, onları alıp bir kenara koydu ve çocuğa sormadı, bu mücevherleri sakladı ve oradan onlarla birlikte gitti ve tekrar eski sevgilisine dönuştü. dul kadının mülkünü satın aldı ve Yahuda'dan saklandı; onun kim olduğunu ve nereden geldiğini bilmiyordu.

35. Bu, Misak'taki ruhun göksel güçle nasıl yeniden birleştğini ve karıştığını gösteren en mükemmel figürdür.

dünyanın özü, yani. yeni evlilik veya Havva ile, yani. Adem'in göksel dünyanın özünden olan, sonbaharda solup kaybolan solmuş özüyle; yani. Tanrı nasıl insan olur ve insan da Tanrı olur ve (yeni ilahi tohumda tasarlanan) bu görüntü veya tip o zaman bile kendini dünyevi Adem'den nasıl gizler; Havva yeniden dul eşinin kıyafetlerini giyip giymek zorunda kalır; tohum bu dünyada bilinmiyor olabilir. Mesih'in içsel temele göre tasavvur ettiği Mesih'in çocukları tarafından görüleceği gibi, Kuzu'nun düşününden sonra nasıl olmaları gerekir? gerçekten de ruhta büyük bir sevinçle gerçekleştirilen bu ilahi evlilik veya cinsel birleşme; yeniden yas durumuna gir ve zavallı bir dul olarak bu dünyada terk edil.

Bir kopyasında Eve yazıyor.

36. Ve Tamar'ın çocuğu sormadığı, ancak büyük bir rehin alacağı için; bu nedenle, Ahit'teki Mesih'in ruhu, insanların ona hediyeler sunacağı dışsal tören ve gösteriştten sonra araştırma yapmaz: Rehin olarak bedene, ruha ve ruha sahip olacaktır.

37. Bu şekilde Yahudilerin sunuları Tanrı'nın gözünde bir fahişe olarak temsil edilmektedir. Çünkü Yahuda, Tamar'la fuhuş yaptığı ve sadece fahişelik yapmayı amaçladığı ve bunun karşılığında bir oğlak vereceği için, Kanun kâhinleri de aynı şekilde durdular ve görünüşte kutsallık ve ikiye bölünmeyle fahişeleri hayvanların kanı ve etiyle Tanrı'yla oynadılar. . Bu gerçekten de içe dönük bir figürdü ve Tanrı buna katlanmak istiyordu; ama onların sunularını kabul etmedi, sunulara da katılmadı, aksine insanın bedenine, ruhuna ve ruhuna olan inancıyla birleşti: bunun mükemmel bir örneğini burada görüyoruz.

38. Yahuda Kenanlı kadından üç oğul doğurmuştu. Ancak onun içinde yer alan Antlaşma çizgisi Kenanlı kadın ve çocuklarında geçmedi, aksine Yahuda'nın bu fahişe evinde, Tamar ile birlikte Pharez'de açıldı; Tamar'ın bu birleşmeden ya da birlikte yatmasından Yahuda'ya hamile kalması. Tanrı, insanın sefaletini hangi figürle temsil eder ve Misak'ın sınıra kadar baskı yapan bu değerli çizgisinin, yani Mesih'in açılışıyla lütuf Antlaşmasını sunar; Yahuda ve Tamar'ın bu fahişeliğinde, yani. dünyevi Adem'de ve dünyevi Havva'da; ama özünün içsel zemininde. Tanrı'nın çocuklarının bile, yozlaşmış doğaları nedeniyle, Tanrı'nın huzurunda fuhuş yapmaktan başka bir şey yapmadıklarını ve onların evlilik durumunun, Tanrı'nın huzurunda sadece fahişelik ve kirli bir hayvani şey olduğunu belirtmek; Allah katında temiz ve iffetli hiçbir şey yoktur. Bu nedenle, Ahit çizgisi Yahuda ve Tamar'ın bu fahişeliğinde kendini gösterdi; bu, Mesih'in Ahit'in bu çizgisinden çıkıp [bir Aracı olarak] bu fahişeliğin ortasına girmesi ve Sahte fahişe arzusunu ve dünyevi Yılanı arındır ve arındır

cennetsel bakire tohumuyla bedensel, saf olmayan hayvan anlayışına sahip olur ve kendisinde onu tekrar Cennetsel imgeye dönüştürür.

39. Ayrıca Tanrı, Yahuda ve Tamar'ın bu fahişeliğinde kendi Antlaşmasının çizgisini açıkça ortaya koyuyor ki, bizim insani safsızlığımızdan kaynaklanan gazabı yakıp bedenimizi ve ruhumuzu yok etmesin, fakat lütuf Antlaşması bizim kirliliğimizdeki öfkeye karşı koyabilsin. Öyle ki, Tanrı İsrail'i iğrençlikleri ve kirliliğiyle ve öfkesiyle yutmasın.

40. Şimdi, tezahürü ve yayılmasıyla ilgili olarak Antlaşma çizgisinin Yahuda'da yer aldığını ve İsrail'in de Ademsel doğaya göre saf olmadığını görerek, bu nedenle Tanrı, İsrail soyundan ilk yayılmada kendi lütuf Antlaşmasını bu şekilde temsil etti. bir figür; İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un imanı bunlardan ilki, yani. Yahuda ve çocukları onun gazabına dayanabilir ve İbrahim'in imanı sürekli olabilir. İbrahim'in inancındaki Mesih'in ruhu, Tanrı ile insanın safsızlığı arasında bir aracı olabilir.

41. Kraliyet peygamberi Davut'ta Bathşeba ile birlikte böyle bir figür görüyoruz; Süleyman'da da Antlaşma çizgisi ona dayanıyordu ve Davut açıkça kocası Uriah'ın öldürülmesine neden olmuş ve Bathsheba'yı ikna etmek için hile kullanmıştı. insan doğasında Tanrı'nın önünde iğrenç ve büyük bir günah olan eş; yine de Tanrı'nın Mesih'le ilgili lütuf antlaşmasını yenilemiş olduğunu gören ruh Davut'ta figürünü bulmuştur. Bu nedenle Tanrı, Davut'un, kocasını öldürerek fahişelik yaparak adaletsizlikle kendine getirdiği kadındaki adaletsizliğine, Antlaşmasının çizgisini koydu. Tüm insani işlerin ve eylemlerin Tanrı'nın gözünde boş ve kötü olduğunu ve O'nun, günahlarımıza ve kirliliklerimize yardım etmek için lütfuyla kendisinin geleceğini ve lütfunu günahımıza katarak onu lütufla yok edeceğini belirtmek için. Bu nedenle Tanrı, kefareti için bu imajı ve türü Davut'ta temsil eder ve kendisini bu figüre dönüştürdüğünde tüm insanların günahlarını üzerine alan ve Yahuda ile Tamar'ın fahişeliğini yeniden temizleyen Mesih'in gelişine işaret eder. aynı zamanda Davut ve Bathşeba ile Adem ve Havva için de; ve Yahuda ve Tamar'a ve Ahit çizgisinin kötü amaçları ve eylemleriyle açıkça ortaya çıktığı Davud ve Bathşeba'ya yaptığı gibi, onlarla birlikte evlilik yatağına yattı.

42. Çünkü burada eski atasözü gerçekleşmiş oldu: Tanrı'nın bir kilise kurduğu yerde, şeytan da orada bir şapel inşa eder. Tanrı, Yahuda ve Davut'ta antlaşmasının bir kilisesini inşa etmişti; Şeytan da yakınlarda Tanrı'nın öfkesiyle kendi şapelini insanın şehvetiyle inşa eder: ama Tanrı'nın kilisesi her zaman şeytanın şapeline direnmıştır.

43. Çünkü burada bu figürde kadının tohumu kendini gösteriyor ve erkeğin safsızlığında Yılanın kafasını nasıl kıracağını gösteriyor. Ve böylece Tanrı'nın öfkesinin türü ve lütfunun türü şöyleydi:

tek bir şekilde temsil edilir, yani. Adem'in Havva'sıyla ve onun tüm kızlarıyla bedensel fahişeliği; ve sonra, lütuf Sözü ile aracılık eden, aracılık eden ve kendini ortaya koyan, göksel dünyanın özünün kadının kutsal tohumu.

44. Çok daha mükemmel bir figürü, tam Yahuda'nın figürü gibi duran en bilge kral Süleyman'da görüyoruz; Yahuda, vaadi kabul eden ve benimseyen Yakup'un oğlu olduğundan ve Yakup tamamen Mesih'in figüründe durduğundan; böylece Davut da ilk vaatteki Antlaşmanın yenilenmesini kabul etti ve benimsedi; ve Davud bu Süleyman'ın da haksız bir evlilikten babası oldu; onu karısı olarak almasına rağmen haksızlık ve cinayet kapının arkasında duruyordu.

[Yeşil yaprağın altına uzan]

45. Bu Süleyman yüksek ilahi bilgelikle donatılmıştı ve Antlaşma çizgisi onun içinden geçip gidiyordu. Ama sonunda o kadar doyumsuz lüks bir insan oldu ki, Kutsal Yazılar onun hakkında üç yüz cariyesi ve yedi yüz karısı olduğunu, putperest kralların kızlarıyla karıştığını ve onları kendine eş olarak alıp putperest olmasına izin verdiğini söylüyor. kadınların putperestlik amacıyla Kudüs'teki yüksek yerlere putlarının resimlerini dikmelerini istedi (1 Krallar xi. 18).

1 Kadınlara karşı aşırı gösterişli, çapkın kişi.

46. Bu seçkin figürdeki ruh, insanın Tanrı'dan uzaklaştığını ve yalnızca putperest olduğunu belirtir; Adem ve tüm çocukları, kendi doğaları gereği, hayvani, zina yapan ve putperest bir nesildir; ve bunda Kral Süleyman, kendi doğaları gereği sadece birer putperest olan bu kafir, putperest, zina yapan cariyelerle birleşen Ahit soyunu temsil etmektedir. Tanrı'nın huzurunda iğrençlik, bu, Mesih'in, Antlaşma'nın bu çizgisinden yola çıkarak, kendisini putperestlerin arasına koyması, putperestliği kalplerinden söküp atması ve hepsini Mesih'e dönüştürmesi gerektiğini ifade eder.

47. Ayrıca Tanrı'nın, bilge putperestlerin Mesih figürünün sabrına katlandığını ve Yahudiler tarafından yalnızca Mesih'in tapınağının bir ön temsili veya örneğini temsil ettiğini belirtmek için; ve Yahudilerin doğaları gereği putperest zina yapanlardan başka bir şey olmadıkları ve aynı zamanda putperestler oldukları, yalnızca yasalarında kurbanlarında ve sunularında Mesih'in örneğine ve temsiline sahip oldukları, Antlaşmanın saygı gösterdiği, Tanrı'nın nasıl kurtaracağını ve kurtaracağını gösteren bir şeydi. hem Yahudileri hem de putperestleri Adem'in iğrençliklerinden ve putperestliğinden arındırdı ve onun gözünde bir kavmin diğeri kadar olduğunu ve bundan hiçbir şekilde daha iyi olmadığını, fakat onların her birinin kötü Adem olduğunu söyledi. Bu nedenle ruh, bu çizgiyi yerine getirip başarması gereken Mesih aşkına herkese merhamet ve şefkat göstereceğini diye, onları Antlaşma çizgisinde Süleyman figüründe açıkça temsil eder (Romalılar xi. 32).

48. Ve burada bir kısmı Babil'deki öğretmenlere işaret edilmektedir.

Süleyman, bu putperest putlarla ilgili olarak lanetlendi; onlar da Yahudilerin Mesih'in örneği altında yaptığı gibi perdenin altında yatıyorlar ve Kutsal Yazıları gerçekten Yahudiler kadar az anlıyorlar ve onların önünde çekişmeli putperest fahişelik içinde duruyorlar. Tanrı, Süleyman'ın cariyeleriyle ve Yahudilerle yaptığı gibi.

49. Çünkü Süleyman Yasa'ya sahipti: ama sonunda yüreğiyle putperest kadınların putlarıyla fuhuş yaptı: Kendini saf bir çocuk olarak adlandıran, Mesih'in adını taklit eden ve bu konuda şevkle ve şiddetle çabalayan Babil de öyle. ; ve onun hakkında tartıştığı tüm görüşler Süleyman'ın putperest kadınları ve putlarıdır ve hiçbir polemik veya çekişmeli görüş bundan daha iyi olamaz.

50. Çünkü Mesih hiçbir çekişmeli görüşe bağlı kalmaz, ancak kendi lütfu doğrultusunda aramıza girer; ve eğer onu kabul edersek, o zaman bizi de yanına alır. Ve bu konuda hiçbir çekişmeye ya da fikre gerek yok, ancak O'nun bizden istediği tek şey var: Biz onda devam edelim, sonra o da bizde devam edecek; ve onun bizi kendinde sevdiği gibi, biz de onda kendimizi seviyoruz; öyle ki, hepimiz Tanrı'nın sevgisindeki gazabından arıalım ve O'nun lütfu ve sevgisi, O'na gelen hepimizi günahlarımızdan ve putperestlik iğrençliklerinden arındırsın ve Yahuda'yı, Tamar'ı, Davut'u, Süleyman'ı ve Yahudilerin, putperestlerin ve Hristiyanların tüm çocukları, saf bir bakiredir, lütfuyla bize bahsettiği kanındaki sevgisiyle kendisi için hazırlanmıştır, böylece onu tanıyıp bu sevgiyi benimseyebilelim ve onunla tek bir ruh ve beden: ve sonra Adem'e yardım edilir ve yeniden iyileştirilir.

51. Metinde Musa'nın ruhu şöyle diyor: Üç ay sonra Yahuda'ya şöyle söylendi: Gelininiz Tamar fahişelik yaptı; dahası, işte o fahişelikten hamile. Ve Yahuda dedi: Onu buraya getir, yakılsın. Ve onu dışarı çıkardıklarında kayınpederine haber gönderip dedi: Bunlar olan adamdan hamileyim ve dedi: Bu yüzüğün, bu bileziklerin ve bu asanın kimin olduğunu biliyor musun? Yahuda bunu kabul edip şöyle dedi: O benden daha doğru; çünkü ona oğlum Şelah'ı vermedim. Ancak artık onunla yatmıyordu (Yaratılış xxxviii. 2426).

Bu, fahişeliğin Allah katında iğrenç bir şey olduğunu ve Allah'ın insanın günahlarını nasıl insanın gözü önüne koyduğunu gösteren güçlü bir figürdür; ve burada bize şunu ifade ediyor: Adem'in fahişeliği ve iğrençliği bu lütf Sözleşmesi önünde açıkça görülüyor ve Yahuda'nın gelini Tamar'ı ateşe mahkum etmeye mahkum ettiği gibi, bu tür iğrençliklerdeki Adam da cehennem ateşinden suçlu. kendisinin de aynı kınamayla karşı karşıya kalan fahişe olduğunu bilmiyordu.

52. Ve burada, bu figürde ruh, insanların kınadıkları şeyin aynısını yaptıkları yönündeki yanlış yargısını temsil etmektedir; Buradaki gibi

Yahuda, Tamar'ın fahişeliğini ateşe mahkûm etti ve onun düştüğünü, kendisinin suçlu olduğunu görmedi; Bu, Mesih'in aynı zamanda Ahit'in bu çizgisinde, doğruyu yanlıştan ayıracak ve dünyanın fahişeliğini ve putperestliğini kınayacak adil bir yargıç olarak kendisini dünyanın yargısına koyduğunu belirtmek için kullanılır. Ancak diğer taraftan, bu şekilde Tamar'ın rehini nasıl sunduğunu görüyoruz. Yargılamadan önce ve Yahuda'nın ağır cezasından önce yüzük, bilezik ve asayı aldı ve böylece Yahuda'nın ona merhamet etmesi ve onu haklı çıkarması gerektiğine dair kesin hükmünü ve hâlâ öfkesini devirdi.

53. Böylece bu figür, Adem ve Havva ile birlikte Yahuda ve Tamar'da iç toprakta Tanrı'nın önünde duruyordu. Çünkü Adem kendisini dünyevi bedensel şehvete sürüklemiş ve hayal gücü aracılığıyla kadınsı mülkleriyle hayvani bir şekilde fahişelik yapmış ve ilahi evliliğin göksel büyü yolunu terk etmişti; bu nedenle göksel kadın da onun için ölmüştü ve onun yerine dünyevi hayvan uyanmış ve artık onunla birlikte fahişelik yaparken hayvani tavırlar sergilemektedir. Bu Tanrı onda mevcut, yani. Adem'in kendisinde; Kendi hükmüne göre Adem'i ölüme mahkûm edecekti, tıpkı o zaman Tanrı'nın doğruluğunun onu mahkûm etmesi gibi.

54. Fakat kendisini Havva'ya dahil eden lütuf Anlaşması'na yeniden dahil edilen Havva, yani. Cennetsel dünyanın özünden kadının solmuş tohumunda kendini Tanrı'nın şiddetli yargısı önünde sunmuş ve Tanrı'nın doğruluğuna şöyle demiştir: İşte, bunlar olan adamdan hamileyim. Yani, işte, onunla birleştiğimde ve onunla nişanlandığımda, Adem'in ruhunu, ruhunu ve bedenini bir rehin olarak aldım ve uyanan öfkede Baba'nın doğasını sevgime aldım ve şimdi onunla birlikteyim. insan doğasının çocuğu ve bir Tanrı-Adam ortaya çıkaracak.

55. Ve Baba'nın, ruhun doğasındaki mülkiyeti öfke içindeyken, Baba'nın kendisini tekrar lütf ektiğini bildiğinde, yani. Antlaşma'daki yeni Havva'ya, sonra Baba'nın ruhundaki öfkesi (bu lütuf onu karşılamaya gittiğinde), bu yeni Havva'ya, sen benden daha doğrusun, çünkü ben Adem'in kirli olmasına neden oldum, dedi. dünyevi oldu ve benden önce fahişelik yaptı. Ve yeni Havva'ya koca olarak Şela'yı vermedim; yani Yasa tarafından ve Yasanın içinde yeni doğuşun Sözü'nü vermedim. Bu nedenle Tamar, yani yeni Havva, Yasanın zamanında Yahuda ve onun çocuklarıyla ruhsal veya hayvani ve insan doğası adına yatmış ve çiftleşmiştir; ve Shelah'dan ayrıldı, yani. Şekilde duran Kanun; ve Ahit'teki yeni Havva'nın lütfu her zaman Tanrı'nın çocuklarıyla [birleşti ve] karıştı; bu, azizlerde, özellikle de dışsal olarak Kanun altında yaşayan ve orada kendilerini uygulayan ve yine de her zaman Kanun'un altında yaşayan azizlerde görüldüğü gibi. [birleştiler ve] lütfu kendilerini yeni Havva'ya karıştırdılar ve yine de Yasa'ya göre değil, lütuf için yaşadılar.

56. Ve bu buradaki güçlü figür,

Yahuda'daki Vaat Antlaşması ve Kadının tohumunda Antlaşma'nın uyanışı, her zaman karşı karşıya durur ve Mesih'teki bedendeki gelecekteki tezahüre işaret ederek yalan söyler ve birini diğeriyle sevgiyle çiftleştirir.

57. Çünkü Yahuda ve Tamar'ın bu figürü, içsel zeminde bundan başka bir şey değildir: dışsal olarak zina yapan kötü Adem, bedensel Havva'sıyla birlikte figürde temsil edilmiştir; dıştan günahkâr bir figürle günah işleyen adam, içten ise yenilenmedeki yeni Havva'nın nişanlanması.

58. Ruh Musa'da daha da konuşur ve şöyle der: Tamar doğurmak üzereyken, işte, onun rahminde ikizler bulundu. Ve o doğarken içlerinden biri elini uzattı; sonra ebe kırmızı bir iplik alıp ona bağladı ve şöyle dedi: İlk çıkan budur. Fakat elini geri çektiğinde kardeşi öne çıktı ve dedi ki: Niçin bu vasiyetini bozdun? Adı Pharez'di. Daha sonra elinde kırmızı iplik olan kardeşi ortaya çıktı ve adı Zarah (Gen. xxxviii. 2730) olarak adlandırıldı.

59. Ey sen, çok yüksek ve derin olan muhteşem yüce Tanrı, bilgeliğini bize ne kadar basit ve bir çocuk kapasitesinde örnek gösteriyorsun! Kendinizi bu kadar küçümseyen, boyun eğen ve alçakgönüllü yapan önünüzde insan büyüklüğünün tüm sanatı ve zekası nedir? ve en derin bilgeliğinizi ve en yüksek derinliğinizi, Tanrı'nın bu kadar büyük Gizemlerinin bu kadar çocukça durduğunu gördüklerinde, tüm insan durumunu ve kendi zekasını haklı olarak utandırabilecek çocuksu bir sadelikte sunun!

60. Ey dünya, ne kadar aptalsın! Kendinizi kör bir yaşamda yükseltiyorsunuz ve hala kabuğa yapışıyorsunuz, sanatınızı görmüyorsunuz ve ilahi sadeliği anlamıyorsunuz. Peki o zaman ilahi derinliği nasıl kavrayacaksınız? Aklınızı bir kenara bırakın ve basitliğe bağlanın ki, yine de bir çocuğun anlayışını elde edebilesiniz ve Tanrı'nın gözünde, Tanrı'nın onları yarattığı gibi giysilerini ve durumlarını koruyan hayvanlardan daha bilge sayılmazsınız. Ey dünya! Sizi kendi içinde emzirip oynatan ve kudretiyle sizi kendi iradesine ve hayatına getiren şeytanın kollarında neden uyuyorsunuz? Yap ama gör!

61. Bu ikizlerdeki bu güçlü figür, ebenin kırmızı bir ip bağladığı elini öne doğru uzatmış ve bunun ilk olacağını düşünmüş, ancak eli tekrar geri çekmiş ve erkek kardeşi öne çıkmış, bunun habercisidir. bize: Misak'ın bu çizgisinde Mesih'in insan doğasını nasıl üstlendiği ve böylece Adem'in hakkı ve kişisel iradesine göre insan doğası, bu dünyada ilk olarak Mesih'in insanlığında hangi Ademsal doğanın bu dünyada ortaya çıkması ve tezahür etmesi gerektiği ortaya çıkar ve ortaya çıkar. kırmızı iplik, kanının dökülmesiyle bağlanacak.

62. Bu yapıldığında insan doğası kendi hakkıyla birlikte yeniden geri çekilmelidir; yani Adem'in vasiyetinin tekrar anne rahmine geri dönmesi gerekmektedir. Söz'e dönüştürülecek; ve sonra içsel yeni Adem ortaya çıkar, ardından kırmızı iplikle Ademsal doğayı takip eder. Sonra anne, Mesih'teki yeni Adem'e şöyle der: Niye kendi isteğinle bu ihlali yaptın? Senin isteğin için, diyor anne, senin isteğin için değil, ama senin isteğini öne çıkaran şey uğruna; ve Adem'in vasiyeti geri döner. Böylece, lütuf Anlaşmasındaki irade, ilk İlkenin güçlü engelini ve kuşatmasını güçlü bir şekilde kırmıştır; Tanrı'nın öfkesinin krallığından; çünkü Adem'deki iyi niyet ölüme ve cehenneme kapatılmıştı ve Mesih'te o güçlü yarığın içinden ayrıldı ve ölüm ve cehennemden geçerek tekrar ebedi doğanın krallığına geri döndü ve kendisini tekrar doğal hayata döndürdü. böylece Tanrı'nın krallığı insan yaşamında yeniden ortaya çıktı.

63. Bu ruh, Tamar'ın Antlaşma çizgisinde temsil ettiği ve Mesih'in ölüm ve cehennem yoluyla ihlalini modelleyen, bunun nasıl olması gerektiğidir; ve bu ön modelleme sayesinde Tamar ve Yahuda'nın fahişelik iradesi iyileşti ve onların Mesih'in soyundaki fahişelik çocukları lütuf Antlaşması'na dahil edildi.

64. Esav ve Yakup'ta, doğası gereği Adem'in krallık hakkına nasıl sahip olduğu ve bunu nasıl israf ettiği ve bu nedenle doğal iradesiyle Tanrı'nın krallığından nasıl kovulduğu ve Mesih'in ona nasıl yardım etmeye geldiği tasvir ediliyordu. . Şimdi burada, Mesih'in krallığı nasıl ele geçirdiğini ve Adem'i tekrar nasıl geri çevirdiğini ve Adem'de kendisini nasıl öne çıkardığını gösteren figür duruyor, böylece Adem şimdi Mesih olarak adlandırılıyor ve kendisini çok mükemmel bir şekilde Yusuf figüründe sunuyor: ve bu uygun bir şekilde duruyor ve tam olarak Joseph'in tarihinin aralığında.

65. Çünkü Yusuf bir Hristiyanın figürüdür; ve Yahuda ve Tamar'ın bu figürü, bir Hristiyan'ın Adem'in doğasından nasıl çıktığını, Adem'in doğasının nasıl tekrar içe döndüğünü ve Mesih'in ortaya çıktığını gösteren bir figürdür; ve bu dünyadaki Hristiyan bir adamın imajının, insanların bunu bilememesi için nasıl dıştan dünyevi Adem ile kaplandığı; ayrıca Adem'deki Mesih'in suçunu nasıl onun üzerine yüklediğini ve Adem'in bu kırmızı iplikle nasıl işaretlenmesi gerektiğini, bu işaretin haklı olarak Yahuda'nın Tamar'a verdiği söz olduğunu. Ve bu metni okuyanın, bu metni açıklamamızı reddetmesi değil, onu düşünmesi ve ona dar ve açık bir şekilde bakması için sevgiyle uyarılmasını isterim: ve o zaman, eğer buna layıksa, Açıklayıcının kim olduğunu çok iyi anlayacaktır. .

Yusuf'un En Mükemmel Tarihi: Potiphar'a nasıl
satıldığı; Yusuf'un başına gelenler; ve Yusuf'un
iffeti ve Tanrı korkusu [Gen. xxxix]

1. Yusuf Mısır'a indirildi ve Mısırlı bir Firavun'un subayı ve muhafızlarının komutanı olan Potifar, onu oraya getiren İsmailoğullarından aldı. Ve Rab Yusuf'la birlikteydi ve o müreffeh bir adamdı; ve efendisi Mısırlının evindeydi. Ve efendisi, Rab'bin kendisiyle birlikte olduğunu ve Rab'bin başarılı olmak için yaptığı her şeyi onun elinde yaptığını gördü. Böylece efendisinin gözünde lütuf ve lütuf buldu ve evinin üzerine atadığı hizmetçi oldu.

Ve sahip olduğu her şeyi elinin altına koydu; ve onu evinin ve bütün mallarının başına getirdiği andan itibaren Rab, Yusuf'un hatırı için Mısırlının evini mübarek kıldı; ve Rab'bin bereketi evde ve tarlada sahip olduğu her şeyin üzerindeydi. Bu nedenle sahip olduğu her şeyi Yusuf'un eline bıraktı ve ona sahip olduğu süre boyunca yediği ve içtiği dışında hiçbir şeye karışmadı.

Ve Yusuf iyi bir insandı ve güzel özelliklere sahipti (Yaratılış xxxix. 16).

2. Tarih bize gerçek bir Hristiyan insanın ne olduğunu, bu dünyada nasıl olduğunu ve görevinin ne olduğunu önceden gösterir; yani, Mesih onda görüldüğünde, istediğini yapmak üzere artık kendisine ait değildir; ayrıca bu dünyada onun hakkında gerçekte "Bu benimdir, ya da ben, ona sahip olan benim, ona sahibim, o benimdir, onunla bedenimin ve bedenimin istediğini yapabilirim" diyebileceği hiçbir şeyi yoktur. Kendi isteğimle, onu şerefim ve zevkim için kullanabilirim, böylece dünyada daha yüksekte olabilirim: Hayır, gerçek bir Hristiyanın elinde bunların hiçbiri yoktur.

3. O gerçekten de sahip olduğu ve sahip olduğu şeyler üzerinde doğrulukla ve doğrulukla, ancak yine de Rabbi Mesih'in bir hizmetkârı olarak hakkı yönetir. Çünkü bir Hristiyan, Mesih'te bir Hristiyandır ve Mesih'in kanı aracılığıyla, Mesih'in otuz gümüş parçasıyla Hristiyan bir yaşama ve imana itaate satın alınmıştır: Rabbi Mesih, Yusuf'un yirmi gümüş parçasını ona emanet etmiştir. ve onu, Rabbi Mesih'in bir işareti veya nişanı olarak kendisinde ve çevresinde taşıması gereken otuz gümüş parçaya ulaşana kadar onunla ticaret yapması ve kullanması için onu bir kâhya olarak atadı. Hristiyanlığının bir hazinesi.

2 Veya yüksek.

4. Fakat Rabbi Mesih'in otuz gümüş karşılığında satıldığını ve ölüme ihanet edildiğini ve Yusuf'un da kardeşleri tarafından yirmi gümüş karşılığında köle olarak satıldığını görünce; bu sayıların her ikisinde de bir Hristiyan figürü var, yani. Mesih, bir insanda tezahür ettiğinde, insana, karşılığında acıya ve ölüme satıldığı otuz gümüşü gösterir ve bu acıyı ve ölümü onun üzerine yükler; bu, otuz gümüş parçasının figürünün temelini oluşturur. yani. satıldığını ve ihanete uğradığını; ve böylece insan, Mesih'in acıları ve ölümü üzerine ve onun içine temellenen, aşılana, kazınan² bir Hristiyan haline gelir; ve orada bir adam Hristiyan olur

Mesih'in acılarında ve ölümünde, Mesih'in suretinde durur ve bu dünyanın krallığı gibi kendi doğal iradesinin hakkını da kaybeder.

1 Efendinin üzerinde yaşam yetkisi ve sahip olduğu her şey vardır.
2 Plakaların aqua fortis ile aşındırılması.

5. Çünkü Mesih'in ölümüyle, içsel ruhsal insanı bu dünyadan ölür ve o içsel insana göre artık bu dünyada değil, Mesih'te Tanrı'dadır, yani. Tanrı'nın krallığında, yazıldığı gibi: Tanrı'nın krallığı içinizdedir (Luka xvii. 21): Ayrıca, Mesih'in içinizde bir biçim alıp almadığını kendinize sorun (Gal. iv. 19): Ayrıca, Ye içinizde yaşayan Kutsal Ruh'un tapınağıdır (1 Kor. iii. 16): Ayrıca sizler Mesih'in hizmetkarlarısınız (Kol. iv. 12) ve İnsanoğlu'nun etini yemelisiniz

(Yuhanna vi. 53) ve böylece o sizde, siz de onda kalır (Yuhanna xv. 7): ve onsuz

hayatınız yoktur (Yuhanna vi. 53). Nasıl ki bir bitki, ot ve dünyevi her şey, güneşin gücü ve erdemi olmadan, kendilerinde hayat, büyüme, bitki örtüsü ve faaliyet göstermiyorsa, aynı şekilde insan da, Mesih aracılığıyla kendisini Hristiyanlarında tezahür ettiren İlahi Güneş olmadan, Mesih olmadan ne yaşamı, ne mutluluğu ne de kurtuluşu vardır.

6. Ve Mesih otuz parça gümüş karşılığında acıya ve ölüme satıldığı için, ki bu otuz gümüş parçası Mesih'in vaftizinden önceki otuz yılını simgelemektedir (Luka iii. 23), o, göreve göre makamına ve ilahi hükümete girmeden önce insanlık, insani iradesini Tanrı'ya bıraktığında ve yaratıksal benlik iradesi onda sona erdiğinde; aynı şekilde bir Hristiyan da, gerçekten kendi doğal iradesinde olduğunda, otuz gümüş parçasının yirmi parçasına satılmalıdır. Mesih'te Tanrı'nın hizmetkarı olun, bir hizmetçi veya memur olun ve kendisinde yaşayan Rabbine itaat edin; daha sonra bu dünyanın Ademsel doğal zamanına ait geçmiş yılları, Mesih'te ve Mesih'le birlikte yirmi parça gümüş karşılığında satılır; ve böylece onun doğal iradesinin Ademsel zamanı, bu satışla birlikte, Mesih'in acı çekmesi ve ölümüyle sona erer; ve o, (kendisindeki Ölümden dirilen ve Ölüme hükmeden ve hükmeden) Rabbi tarafından, Mesih'in malları üzerinde bir memur olmak ve onları Mesih'in ruhu aracılığıyla elden çıkarmak üzere görevlendirilmiştir, yani. Mesih'in krallığına göre, bu dünyada, kendisinde bulunan Rabbinin gücünde ve erdeminde. 1

1 Mesih'in egemenliğine gelince.

7. Yusuf babasının evinden alınıp ilk önce öleceği çukura atıldı ve daha sonra kardeşleri tarafından köle olarak hizmet etmek üzere yirmi gümüş karşılığında satıldı; aynı şekilde bir Hristiyan da ilk önce babasının evinden alınır. Adem doğasından gelir ve çukura atılır, yani. Mesih'in acı çekmesine ve ölümüne neden olur ve daha sonra Tanrı'nın Ademsel mirasını kaybeder.

Bu dünyanın krallığı, iradesi ve aklıyla oradan uzaklaştırılmıştır. O zaman babasının evini teslim etmesi gerekir. doğal yaşamıyla birlikte tüm benliğini, babasının evindeki kardeşlerine, yani bu dünyanın yönetiminde Tanrı'nın gücüne; ve kendi doğal iradesinin ölüm çukuruna atılmasına katlanmak ve orada kendisini Mesih'in ölümüne teslim etmek ve bu dünyanın iradesine isteyerek ölmek, yani. kendi Adem evine gider ve bu dünyadaki kardeşlerinin ona yaptığı her şeye gönüllü olarak katlanır.

8. Ve sonra eğer bu şekilde Mesih'in çukurunda veya mezarında yatarsa ve her şeyi Mesih uğruna seve seve yapmak için kendisini Mesih'in ölümüne teslim ederse ve kendi iradesiyle ölürse, o zaman Mesih onundur. Rab ona ölümden dirilişini verir ve onu kendi gücüyle diriltir ve onu Yusuf'la birlikte ölüm çukurundan ve mezarından çekip kendi hizmetine getirir: Yusuf'un Firavun'un muhafız komutanının hizmetine girmesi gibi. . Ve sonra her şey onun içinde ve onunla birlikte refah içinde gider, çünkü ilahi güç onu yönetir; ve artık ilahi anlayışa ve bilgeliğe ulaşır ve efendisinin mallarını nasıl yöneteceğini bilir. Hristiyan figüründe bu şu anlama gelir:

9. Bir insan böyle bir süreç ve şekilde bir Hristiyan olduğunda, o zaman dünyevi iyiliklerle ilgili olarak sahip olduğu veya yapabileceği her şeyi, kendi iradesi gibi, kendisini ilk önce Mesih'in huzuruna getiren Tanrı'ya bırakmıştır. imajına sahiptir ve onu Mesih'e uygun hale getirir ve daha önce doğal olarak sahip olduğu haklardan hiçbirini ondan almaz; geçici malların elden çıkarılması; ancak kendi doğasının otoritesini ve gücünü elinden alır, yani. Adem'in Tanrı'dan uzaklaştırdığı ve kendi iradesinin ve dünyevi şeylerde çalışmasının yaratılmış benliğine dahil ettiği kötü benlik iradesini, bu sayede Adem kendi içindeki yönetimin Efendisi olan Tanrı'yı terk etti ve bu dünyanın özünü ve şeylerini kendisine ait kıldı. ; Sanki onu yapmış da, orada Allah'ın kulu olmayacak, hemcinslerinin koruyucusu ve besleyicisi olmayacak, faziletini, iradesini, özünü ve cevherini onlara vermeyecekmiş de, "Benimdir" diyor; yani o benimdir, onu yalnızca kendime saklayacağım ve bende kalacak. Ve bunu kardeşlerinin hayatında kullanmayacak ve kendi hayatından ve gücünden onlara vermeyecekti; ve onları aynı zamanda (bunun benim olması için sahiplenme yoluyla) doğa krallığındaki güçten, yani. Tanrı'nın ortak olarak verdiği toprağın büyümesinden [ve meyvelerinden] ve yalnızca kendi bedenini dolduracak ve bu nedenle büyük sayılacak ve güçlenmesi gereken bitki öz suyundan kötü bir şekilde yoksun bıraktığı sefil, küçümsenen hemcinslerinin efendisi sayılacaktır. onların hayatını ve onu uygun bir hale getiriyor [ona benim diyor]. Tanrı bu yetkiyi bir Hristiyandan alır ve onu yeniden kardeşlerinin koruyucusu ve besleyicisi yapar. Rabbinin bir vekili: Sahip olduğu geçici malları, doğal bir hak olarak doğruluk ve doğrulukla sahip olduğu ölçüde ona verir ve onu bu konuda Yusuf ya

10. Bu Yusuf artık diyor ki, Burası benim, o köy, şehir, ülke, beylik, krallık, imparatorluk; ayrıca o ev, arazi, tarla, para; o mallar, o sığırlar, o kadın, o çocuk benimdir. Ama yeni bir iyi Hristiyan vasiyetinden yola çıkarak tüm kalbi ve vicdanıyla şöyle diyor: Hepsi benim Tanrım'ın ve onun çocuklarının. Beni, onun bana vereceği amaç doğrultusunda yönetmem için, onun hükümdarı, idarecisi ve kâhyası olarak atadı. Bununla kendimi ve onun muhtaç çocuklarını geçindirmeliyim; ve ben onların vasisi veya koruyucusu olmalıyım ve onlara aynı zamanda gücümü, erdemimi ve ilahi armağan anlayışımı vermeliyim; ve onların iyiliği için onlara talimat verin, ders verin veya onlarla ilgilenin. Ve Allah beni ruhuyla yönettiği gibi, onun bu dünyadaki memuru olan ben de, anlayışım ve makamımla, kardeşlerimi böyle bir güç ve erdemle yönetmeli ve onlarla ilgilenmeliyim. Çünkü yönettiğim her şey benim değil, Tanrı'nın ve onların; ama Tanrı'nın bana yaptığıнын aynısını ben de onlara yapmalıyım.

11. Tanrı böyle birine Yusuf'un anlayışını ve bilgeliğini verir ve bu dünya evini onun aracılığıyla yönetir; Hangi hal ve durumda olursa olsun, orada Allah'ın makamında oturur ve yalnızca makamın hizmetkârı veya bakanı ve ilahi yaratıkların koruyucusudur. çünkü onun iradesine göre doğru Hristiyan hükümeti cennettir, onun konuşması cennette ve yeryüzünde aynıdır; Kutsal Yazıların dediği gibi, Konuşmamız cennettir (Filipililer iii. 20). Çünkü canının ve ruhunun iç kökenine göre o, Tanrı'da Mesih'tedir, yani. Adem'in iradesinin kendisini çevirdiği ve kendisini bu dünyaya çevirdiği ebedi konuşan Söz'de, Mesih'in iradesinin tekrar ebedi Söz'e dönüştüğü bu dünya. Ve böylece o şimdi bu dünyanın dışsal özü ve meseleleri aracılığıyla ve bu geri dönen iradeyle yönetiyor; yani. biçimlendirilmiş açık sözlü veya ifade edilmiş Söz'de, gizli bilgelik gizeminde ebedi konuşan Söz'ün bir hizmetkârı, hizmetkârı ve aracı olarak, yani. görünür yaratık kelimesiyle.

12. Bu nedenle, ey sen, bu dünyanın Yusuf makamındaki vali, her hal, şart ve derecede, sana şu söyleniyor ve gözlerinin önüne seriliyor: Kendine Yusuf adını versen bile, henüz bunu yapmıyorsun. bir Yusuf gibi yönetin; yani bir Hristiyan olarak değil, yıldızların ve elementlerin çocuğu olarak; Tanrı'nın Yusuf'u vali olarak seçmesini istemeyen Yusuf'un kardeşlerinden başkasını yönetemezsiniz. Onlar kendileri vali olacaklar ve Tanrı'nın Yusuf'un rüyası veya vizyonu ile ne yapacağını denemek yerine Yusuf'u öldürmeyi tercih edecekler; Yusuf'un yaralarını babasına söylemesine katlanmayacaklardı; ama uygun olduğunu düşündükleri şeyi yapacaklardı. Çünkü kendi aralarında dediler: Biz büyüğüz ve yönetmeliyiz; en az ve en genç bizi neye ikna edecek? Doğanın hakkı gereği, adil bir biçimde hükümete sahibiz; Güç ve yetki bizimdir, Yusuf'u yoldan çekip çukura atacağız, sonra ne istersek onu yapacağız.

13. Siz de aynısını yapıyorsunuz; Hristiyan âlemini tüm hal ve derecelerde yönetiyorsunuz. Yıldızlar ve kötülüğün kendi iradesiyle önlediği Adem, bu dünya krallığında Tanrı'nın makamında senin aracılığıyla hüküm sürüyor; sen sadece onun üzerine Mesih'in örtüsünü attın ki, insanlar seni tanımasınlar, sen kötü Adem'sin ve parlak zekan ve ustalığıyla, şeytanın kurnazlığı ve politikasıyla, salt kendi iradenle yönetiyorsun. Kendi gösterişinizi, ihtişamınızı, gücünüzü, otoritenizi ve görkemli gururlu zaferinizi geliştirmek için.

14. Ey dinle! Hristiyan mısın? o zaman Adem'in kötü, sahte iradesi ve şeytanın kibri yüzünden Mesih'le birlikte öldünüz mü? Ama eğer iradeniz ve yaşamınız putperestse, neden Hristiyan olmakla övünüyorsunuz? Tanrı'nın vali olarak görevlendirdiği ve görevlendirdiği Yusuf'un yanında değilseniz, neden ülkeler, ülkeler, şehirler ve köyler için savaşlar yapıyorsunuz? Tanrı'nın ofisinde bir prens ve bakan iseniz ve ona hizmet ediyorsanız, neden Mesih'in krallığında ülkeyi köleleştiriyorsunuz?

15. Yeryüzünde kendi kendinizin efendisi misiniz ve kendi isteğinizin belirttiği şeyleri yapıyor musunuz? O zaman Tanrı'nın istediğini yapmazsınız, ayrıca gökten değil, dünyadan ve dünyanın gücüyle yönetirsiniz. Ama siz, Mesih'in krallığında, Tanrı'nın makamında yoksulların ve sefillerin terini üzerinize çektiğinizi, onun gücünü ve erdemini elinizden aldığınızı ve onu açlıktan ölmesine izin verdiğinizi nereden, hangi güç ve yetkiden aldınız? Ayrıca, yükünle onu sıkarsın ya da ezersin, böylece çok zenginliğe sahip olursun ve kendine çok şey biriktirsin; bununla kendinizi güçlü kılarırsınız ve zihninizi gurura yükseltirsiniz. Mesih'in krallığında kendi bedeninizin üyelerinden daha iyi olacağınızı nereden biliyorsunuz? Oysa Mesih'te biriz, yani. birçok dalı ve dalı olan tek bir ağaçtır ve yalnızca Mesih bizim özümüz ve erdemimizdir ve hepimizle ortak olarak ilgilenir: dal için olduğu kadar memur için de; meyvenin üzerinde büyüdüğü daldan başka bir şey değil.

16. Allah'ın makamında hükümdarsın! Ofisinizde Mesih'in ağacının bir dalı olduğunuzu ve dallarınızda meyvenin yetişmesi gerektiğini bilmiyor musunuz? Şimdi dallardan öz suyunu çekersen ve onları sürterek kırarsan sana ne meyve verebilirler? Sende solup gitmeleri ve meyve vermemeleri gerekiyor; bunun suçlusu sensin, Tanrı'nın makamında olduğun dal meyvesiz duruyor. Seni eken Rabbine ne faydan var? kesilip kuru bir odun parçası gibi Tanrı'nın öfkesinin ateşine (Mat. iii. 10; Luka iii. 9) atılmayacak mısınız? Sen dünya tarlasında dallarında meyvesiz duran Ulu Ağaç değil misin? Hangi meyveyi veriyorsun? Rüzgârla dökülen, çürüyen ve meyve vermeden tekrar toprağa düşen yapraklardan başka bir şey yok. Peki meyvesiz bir ağacın hayata ne faydası var? Yangından ya da bir yerleşim yeri inşa etmekten başka bir şey değil.

17. Böylece siz de ofisinizde yalnızca Tanrı'nın çocuklarının oturacağı bir bina ve meskensiniz; ama onlar sizin soyunuzdan yetişmiyorlar, siz yalnızca bir takımyıldızın ve yıldız işaretinin bir görevlisisiniz veya ona aitsiniz ve kötülük ve iyilikte ayrılık krallığına hizmet ediyorsunuz: bu aşağı çekip oluştuğunda, siz de öyle yaparsınız. Bir memurun kurduğunu diğeri yerle bir ediyor. Ancak bu makamda Mesih'in ruhuyla hizmet eden kişi, Yusuf'la birlikte çalışır: bereket onun makamının her yerindedir, öyle ki onun dalları Mesih'in krallığında çok meyve verir.

18. Siz soylular ve hükümdarlar, Mesih'in adı altında; Mesih'in krallığında, bir Hristiyan adı altında böyle olduğunuz nereden geliyor? Makamınız Allah'ındır; Eğer orada bir Yusuf, Mesih'in bir hizmetçisi olarak yönetirseniz, bu doğru olur ve Tanrı'nın hoşuna gider. Peki Mesih'in krallığında asalet ve kölelik nereden geliyor? Bu kafirce değil mi? Bunun temeli nerede duruyor? Şeytanın kibirinden ve iradeden başka bir şeyden kaynaklanmaz.

19. Başlangıçta sizi kim ekti? Hizmet ettiğiniz prensleriniz ve krallarınız ne amaçla? Bu gurur cesur bir kıyafetle süslenebilir ve insanlar Tanrı'nın yüksek makamları hakkında "Onlar sıradan kıyafetler giyerler" diyemeyebilir; ama onların aşağılık ve basit olanlardan ayırt edilebilmesi için: ve bu Lucifer'in bile düşüşüydü.

20. Fakat Mesih'in yeryüzünde başını koyabileceği bir yer (Mat. viii. 20), ne evi ne de başka bir şeyi vardı. Aynı şekilde bir Hristiyanın da kendisine ait hiçbir şeyi yoktur, ancak sahip olduğu şey, görevi uğruna vardır ve bu konuda Rabbin hizmet eder; ama başka türlü hizmet eden kişi, Mesih'e değil, Ademsal benliğe hizmet eder; ve Hristiyan değil, yalnızca itibari bir Hristiyanıdır. Ama o, doğanın, bu dünya krallığının bir çocuğudur; onun iç kısmında cehennem vardır ve karanlığın krallığına hizmet eder: dışsal olarak, aslında her şeyin bir arada çekişme içinde olduğu, sevgi ve öfkeye göre Tanrı tipine hizmet eder. ayrılış gününe ve bu tür olaylardan öncekinin geri getirilmesine kadar.

21. Çünkü bu dünyada her şey özgür iradeyle devam eder; kanunu olmayanın yargısı da yoktur; ama bir yasası olanın, kendi yargısı vardır: dolayısıyla insanın, özellikle de bir Hristiyan'ın bir yasası vardır, yani. artık kendisinin olmadığını, yani bir başkasına teslim edildiğini. Mesih'e bağlı olan ve yine de ona tabi olmayacak olan kişi, yasada yargılanır ve kendi iradesini ve benliğini kınar.

22. Memurlar da Tanrı'nın hizmetkarları olduğundan, Tanrı'ya ait olan makamları reddetmiyoruz: yalnızca Mesih'in bir hizmetkarının ne olduğunu ve insan kişiliğinde bir doğa bakanının ne olduğunu ayırt ediyoruz. Eğer bir kimse Mesih'in krallığında asil bir makamda bulunuyorsa, o zaman onun makamı da asildir; ancak o, bu asil makamın bir bakanı veya hizmetçisidir ve bu makam açısından adil bir şekilde onurlandırılmıştır; biz onun değerini azaltmayız

makamının hak ettiği onur; ama krallığındaki tüm benlik
Mesih, Tanrı'dan ayrılan kötü Adamik doğadır; için
Tanrım, asalet diye bir şey yok ama hepimiz sadece çocuklarız ve hizmetkarlarımız
veya hizmetçiler.

23. Ademsal soyluluğumuz Adem'de kaybolmuştur; ama bu dünyada
Mesih'in krallığında asil olan kişi, görevi açısından asildir (bir kral ve prensin,
hizmet ettiği makam açısından asil olması gibi); ama eğer bunda Mesih'e değil,
yalnızca makamının ve kendi benliğinin asilliğine hizmet eder ve "Güç
ve krallık benimdir" derse, Tanrı'yı gücünden alır ve onu kendine mal eder ve
O'nun makamı altında bir Lucifer olur. Tanrı.

24. Hatta, aynı zamanda bir tahtın prensi ve Tanrı makamında bir kral olan
Lucifer, makamı kendine mal edince; sonra o dışarı atıldı (Yeşaya xiv. 19) ve bir
başkası, Tanrı'nın krallığında sahip olduğu görevi aldı: ama o aslında
kendi makamında bir prens olarak kaldı, ancak Tanrı'nın sevgisinde
değil, öfkesinde; artık ona hizmet etmesi de gerekir; bu dünyadaki
makamlar söz konusu olduğunda da anlaşılmalıdır.

25. Kötü bir prens ve asilzade gerçekten de görevde kalır, ancak o,
Tanrı'nın sevgisine değil, öfkesine hizmet eder; şu anda yapıldığı gibi,
prensler ülkeleri ve insanları öldürerek ve harap ederek Tanrı'nın öfkesine,
intikamda ve benliğin gücünde hizmet ederken, burada Tanrı'nın öfkesi de
yaratıksal hale gelir: ama bunu Mesih'in ofisinde Mesih'e yapmazlar. , ama
bu, sahte ve kötü itibarlı Hristiyan âlemini öfke makamıyla cezalandıran
Tanrı'nın öfkesine.

26. Çünkü Mesih'in makamında yalnızca sevgi ve doğruluk vardır, aynı
zamanda alçakgönüllülük ve benlikteki Tanrı korkusu da vardır: Ancak
makam, bir hizmetçi olarak kötüyü iyiden ayırma gücüne sahiptir!
Tanrı'nın isteğiyle değil, doğrulukla. Öldürmeyeceksiniz diyen kişi aynı
zamanda memura, görevinin yetkisi olmadan kimseyi öldürmemesi
gerektiğini ve [görevi gereği de olsa] kimseye zarar vermemesi gerektiğini
söyler.

27. Çünkü makam adil bir yargılamayı gerektirir ve sonra makam
kötülüğü öldürür² ve onu iyilikten ayırır ve memur ölüm emrinden kurtulur;
ancak vasiyetinde kötü bir niyet varsa karar bizzat memurun kendisine
verilir.

28. Firavun'un subayı Potifar'da güçlü bir şahsiyetimiz var; Yusuf'u bütün evinin
başına atayan ve hükümetini yönetmesi için ona tam yetki veren; Tanrı'nın bu
dünyadaki evinde memurlarını nasıl görevlendirdiğini, onların işleri yaratıcı bir
şekilde yapmaları, yönlendirmeleri, yargılamaları ve yönetmeleri gerektiğini
gösteriyor; tıpkı Tanrı'nın onlara manevi bir emir verdikten sonra yaptığı gibi.
biçim.

1 Diaconissa bakarı. 2 Kötü şey veya madde.

29. Çünkü Potifar hiçbir şeyin tasarrufunu üstlenmedi, ancak yönetimi Yusuf'un yönetmesine izin verdi: Böylece tüm memurlar, Tanrı'nın hükümetini dıştan yönetebilmeleri için bu dünyanın krallığında görevlendirilmişlerdir; Mesih, bir efendinin tüm malları için atadığı ve uzak bir ülkeye gittiği ve uzun bir süre sonra kâhyalarından bir hesap almak için tekrar geri döndüğü, burada memurlara dağıttığı ve bir tane verdiği kâhyalarla ilgili bir benzetme veya benzetme verir. Bunlardan beş talant, diğer dört talant, üçüncüye üç, dördüncüye iki, beşinciye bir talant; herkes onunla ticaret yapıp kazanç elde etmelidir. Ve, tek bir yeteneği olan adam hiçbir şey kazanamayınca, ona ellerinden ve ayaklarından bağlanıp karanlığa atılmasını emretti; ve ayrıca efendileri gittikten sonra mallarını onlara teslim eden o katillerin yok edilmesini ve şehirlerinin yakılmasını emretti; onlar da çok geçmeden onun evinde savaşılmaya, hizmetkar arkadaşlarını dövmeye ve sarhoş olmaya başladılar. onlara gönderdiği elçilerini oynayıp öldürüyorlar (Mat. xxv. 1431; Luka xix. 1228). Bütün bunlar, dünya evindeki memurları hakkında, kötü ev sahiplerini nasıl cehennem ateşiyle cezalandıracağını ve şehirlerini nasıl yakacağını gösteren misal ve misallerdir. kendi yücelik ve onurları için kendi şehvetleriyle kurdukları krallıklarını ve onları sonsuza dek onun yüzünden dışladılar. Ancak hizmetine ve hizmetine sadık olan diğerlerine, evi üzerinde tam yetki verdi ve aynı zamanda onu toprağa gömmüş olanın hükümetini (Luka xix. 17) ve yeteneğini (Luka xix. 24) onlara verdi. kendisine verilen görevi yerine getiremedi.

30. Bu nedenle, görevdeki tüm hükümdarlar ve yargıçlar, Tanrı'nın ofisinde çalışmaları ve O'nun eviyle ilgilenmeleri, yalnızca soylu ve yüksek mevkilerle ilgilenmeyi düşünmemeleri ve kendi görevlerini nasıl dolduracaklarını düşünmeleri gerektiğini iyi düşünmelidirler. ve zevklerini oburluk ve içkiyle, oburluk ve sarhoşlukla tatmin etmek ve zavallıların terini haksızlıkla almak ve bunu onların gurur ve cesaretlerine yüklemek ve zavallı ve aşağı seviyedekileri güçle baskı altına almak ve baskı altına almak. Bütün bunlar, Rab'bin yok edilmesini ve şehirlerinin Tanrı'nın öfkesinin ateşiyle yakılmasını emrettiği kötü ve kötü memurlar ve katillerdir.

31. Ancak şu anda dünya, Rab'bin uzun süredir onlara pek çok haberci gönderdiği, ancak onların onları karalayıp kınadığı bu tür memurlarla doludur. Bu nedenle şimdi Rabbin gelişinin zamanıdır; çünkü şimdi bile onun oğlunu da öldürdüler (Mat. xxi. 39), yani. sözünün apaçık gerçeğini dile getirdi ve onu yalnızca bencilliğe [ve ahlaksızlığa] dönüştürdü; bu nedenle bu ev sahipleri, ofisleri hakkında bilgi vermelidir (Luka xvi. 2).

32. Musa, Yusuf hakkında daha fazla konuşur ve şöyle der: Ve öyle oldu ki bu yapıldıktan sonra Efendisinin karısı gözlerini Yusuf'a dikti ve şöyle dedi: Benimle yat. Ama o reddetti ve ona şöyle dedi: İşte, efendim evde benimle ne olduğuna aldırış etmiyor; ve sahip olduğu her şeyi benim elimde ve sorumluluğumda işledi; ve onun karısı olduğun için evde senden başka benden esirgediği büyük bir şey yok; o halde nasıl bu kadar büyük bir kötülük yapayım ve Tanrı'ya karşı günah işleyeyim? Ve o, her gün Yusuf'a bu tür sözler söylüyordu, ama o, onunla yatmak ya da onun yakınında olmak için ona itaat etmedi (Yaratılış xxxix. 710). Bu şimdi kudretli tiptir; yeni yeniden doğuşta ilahi hükümete ulaştıklarında Tanrı'nın çocuklarının nasıl gittiğini, bu et evinde ve Âdemsal hapishanede kutsal kutsanmış hükümetleriyle konuşmaları gerektiğini gösteren bir türdür. Ayrıca ruhun, bu iffetsiz fahişe kadını nasıl da bu dünyanın ruhuyla, etten kemikten, hayvani bir arzuya evlendirdiği; fahişe kadın şimdi iffetli Yusuf'a saldırıyor ve onu sürekli olarak aşk şehvetine teşvik ediyor ve çekiyor, böylece yeni bakire çocuk, dünyevi Havva'nın şehvetli yatağından çıktığı Adem'in yaptığı gibi, hayvani fahişeyle tekrar yatsın. daha sonra tüm hayvanlar gibi şehvetiyle çiftleşti.

33. Bu şehvet düşkünü Havva, etten ve kemikten Tanrı'nın çocuklarına hâlâ yapışmaktadır ve o, hayvan ruhudur, yani. kötü şehvet ve kirlilikle dolu, şeytanın henüz Yılan iğnesini saplamış olduğu ölümlü ruh; bu nedenle beden ölmesi ve çürümesi gerekir; aynı zamanda bu hayvani ruhun da yok edilmesi ve başlangıçta içinden çıktığı annesinin içine tamamen girmesi gerekir.

1 Veya resim. 2 Veya bozuk.

34. Bu fahişede şeytan her gün asil bakire çocuğa saldırır, yani. Mesih'in ruhundaki iffetli Yusuf, göksel ruhsal bedensellikle kuşatılmıştır, yani. Mesih'in eti ve kanıyla. Bu bakire çocuk, Kıyamet'teki ayın üzerinde duran kadındır (Rev. xii. I), yani. bu dünyevi fahişenin üzerindedir ve başının üzerindeki taçta on iki yıldız vardır; dünyevi fahişedeki ejderhanın kutsal çocuğu doğurduğunda onu sürekli olarak yiyip bitireceği, yani. asil Joseph, yani. iffet ve ilahi saflık, ejderhanın etten ve kemikten acı çekmesine neden olur, krallığından vazgeçmek zorunda kalır ve bu bakımdan çocuğu annesiyle birlikte öldürmek için onun üzerine büyük dünyevi tufan yağdırır.

35. Ama dünya bu kadının yardımına gelir (Va. xii. 16), yani etten ve kemikten dünyevi arzu boğazını sonuna kadar açar ve bu ejderhanın selini kendi içine yutar, öyle olduğunu görerek, öyle olmasın bakire çocuğa zarar vermek; Potifar'ın karısının iffetsiz ejderhasının fahişe sel ve dereleri Yusuf'a zarar vermediği için, ondan kaçtı ve iradesini ona teslim etmedi.

36. Ve bu öncelikle Tanrı'nın çocuklarının en güçlü denemesi veya sınavıdır; yeni doğuma ulaşır ulaşmaz şeytan gelir ve etten kemikten etten kemikten fahişeyi, tüm sahte ve kötü arzuları ve hayalleri kışkırtır ve sonra bu fahişeye dünyanın şerefini ve ihtişamını enjekte eder ve çerçeveler; zenginlik ve bu hayatın zevkleri de; aynı zamanda zavallı ruhun bu dünyada utanç ve küçümseme içinde kalması gereken büyük sefalet ve ıssızlığı da modelliyor ve temsil ediyor; ayrıca ruhun büyük değersizliği; aynı zamanda açgözlülüğü, tüm geçici iyi şeylerin ve gerekli olan şeylerin başarısız olacağını ve bu nedenle büyük bir sefalete düşeceğini düşünmeyi temsil eder.

37. Şeytan, kudretli ve zenginler için onların bu bedensel yılan gibi fahişelerini, asaletlerini ve yüceliklerini, büyük onurlarını, kudretlerini ve güçlerini örnek alır ve temsil eder; ayrıca şehvetli yeme ve içme [lezzetli yiyeceklerden] ve bunu güç ve ince politikayla nasıl elde edebilecekleri; aynı zamanda iffetsizliği ve ahlaksızlığı da temsil eder; ve eğer alçakgönüllülükle ve alçakgönüllülükle yürürlerse dünyanın saygısını ve itibarını kaybedeceklerini düşünmek: Çünkü eğer kendilerini gösterişle öne çıkarmasalardı kim onlardan korkar ve onları onurlandırır?

38. Bütün bunlar, Potifar'ın etten ve kemikten fahişesinin sözleridir; şeytan, hayal gücüyle Yılanın ima edilen zehrini karıştırır, zavallı hapsedilmiş ruhu etten ve kemikten rahatsız eder ve onu falanlara kışkırtır. iffetsizlik ve günahlar. Ve bu bedendeki fahişe sürekli ruhuna diyor ki, Benimle yat, benimle çiftleş, kutsanacaksın, mutlu olacaksın ve yeterince kurtulacaksın, şehvetini benimle kullan. Ve Yusuf'u şehvete sürüklemek için bunu her gün yapıyor. yeni çocuğu, ruh bu yemi ısırır ve yeni çocuğu ve onun güzel tacını kirlersin.

1 Sel veya su akıntısı.

39. Çünkü bu fahişe, bu yeni çocuğun önünde utanıyor: Güneşle karşılaştırıldığında kirli bir domuza benziyor. Dünyanın ahlaksızlığından bahsedildiğini duyduğunda buna sevinir; ama erkekler bu kadar iffet ve saflıktan söz ettiğinde bundan utanıyor ve sonra kutsal çocuğun konuşmasını yukarıda bahsedilen iğrençliklerle kirliliyor veya kirliliyor ve bunu küçümsüyor: çünkü eğer yönetimi Joseph elinde tutarsa ölmesi gerektiğini biliyor.

40. Ama dürüst, erdemli ve iffetli Yusuf, yani. İçsel yeni adam, bu fahişeye şöyle der: İşte, Rabbim ve Efendim, tüm sonsuz iyilikleri ve Mesih'in tüm krallığı konusunda bana güvendi; o zaman onun önünde nasıl böyle bir kötülük yapabilirim? Seninle yalan söylemeyeceğim, sen Rabbinin karısının, yani. bu dünyanın ruhunun karısı, seninle yatmayacağım, yanında da olmayacağım.

41. Ve Musa devamını şöyle söylüyor: Bir gün Losef işini yapmak için eve girdi; ve evde kimse yoktu. Ve onu elbisesinden yakalayıp dedi: Benimle yat; fakat o, elbiseyi onun elinde bırakıp kaçtı ve evden dışarı fırladı. Fakat onun elbisesini elinde bırakıp kaçtığını anlayınca, ev halkını çağırıp dedi: İşte, bizi karalamak için bize İbrani bir adam getirdi; yanıma geldi ve benimle yatmak istedi ama ben yüksek sesle ağladım; ve bağırdığımı ve seslendiğimi duyunca giysisini yanımda bıraktı ve kaçtı ve ileri doğru koştu (Yaratılış xxxix. 1115). Bu, şeytanın, bu fahişe kadın aracılığıyla, özellikle de şeytan, ruhun yalnız olduğunu ve Tanrı'nın ruhunun onda hareket etmediğini gözlemlediğinde, ruha nasıl güçlü bir şekilde saldırdığını gösteren figürdür. Sonra ona fırtına gibi düşer ve onu hayatının özüne yerleştirir ve onu öyle bir fahişeliğe zorlar ki değerli bakire çocuk kirlensin ve Yılan'ın gücüyle ruhla çiftleşsin.

42. Bu aynı zamanda fahişe ve iffetsiz dünyanın güçlü bir figürüdür ve Havva'nın güzel kızlarının şeytanın kışkırtmasıyla hassas gençlerin peşinden nasıl koştuklarını ve onları pohpohlayıcı ikiyüzlü davranışlarla, kötü yakıcı şehvetle cezbettiklerini gösterir. ve sanki elbiselerinin altında bir melek oturuyormuş gibi süslenirler; ve bunu asla istemeyen pek çok dürüst, erdemli çocuğu kendilerine çektiler ve onları şeytanın zincirlerine bağladılar, şereflerini ve iffetlerini ellerinden aldılar.

43. Ve eğer şeytanın bu saçmalıklarına ve şakalarına girmeyecek dürüst ve iffetli bir Yusuf olsaydı, böyle bir kişiye karşı haykırırlar ve onu iffetsizlikle suçlarlar, ona ihanet etmeye ve şerefini elinden almaya isteklidirler. ve yine de şeker saçan ve yemek için öd veren şehvetli panterler bile var; hangi garip insanlar, çantasında parası olduğu sürece, geçimini, şerefini ve mallarını elinden alana ve onlara verecek başka şeyi kalmayıncaya kadar şeker atarlar; ve Potifar'ın karısı Yusuf'un evden çıkarken yaptığı gibi, onu küçümsediler ve onu giysisiz bıraktılar; yani şeytanın ruhu vardır ve fahişenin rehin olarak giysisi vardır; Bu fahişeyi, yavrularıyla birlikte Yılan'dan başka hiçbir şey yönetmez ve onlara katılan kişi, Yılan tarafından zehirlenir. Çünkü Yılan, yavrularını bedenine ve ruhuna saçar ve onu öylesine zehirler ki, kalbi fahişeye bağlanır ve sanki ona sınıksız bağlanmış gibi onun peşinden koşar.

44. Şu anda dünya, hem yüksek hem de alçak bu haşaratlarla doludur ve bu nedenle şu anda Yılan da hamiledir ve Tanrı'nın gayretinin tüketceği yavrularını dökecektir. Çünkü Yusuf'un yönetim makamı henüz hapistedir ve Potifar'ın karısı, Yusuf'a duyduğu ateşli şehvetle ülkeyi yönetmektedir. Ancak Yusuf'a ihanet edemeyeceği için kendisini Yusuf'un yönetimine adadı ve bu dünyanın evini yönetti ve buna göre

şimdi onun yerine yöneten birçok piç yarattı; ve bu nedenle onun fahişeliğine karar verilir ve onu parçalara ayırır; erkekler, "Düştü, düştü, Babil, büyük fahişeliğin anası ve tüm şeytanların ve kirli ruhların meskeni haline geldi" (Va. xviii. 2) diyecek, o sonsuza kadar uçuruma kapatılacak. .

45. Tam tersine, burada, bu görüntü ve tipte, güç tarafından çekildiği ve tutulduğu halde bu fahişeden kaçan ve giysisini ve iyi ismini başka bir yerde bırakmayı tercih eden Yusuf'un büyük iffetini ve saflığını da görüyoruz. Keşke vicdanını iyi tutabilse.

Kutsal figür şu şekilde duruyor:

46. Mesih'in ruhuna sahip bu iffetli yeni bakire çocuk, etten kemikten bu fahişenin kendisine yaklaştığını ve arzusunun bu iffete tutunduğunu gördüğünde evden kaçır; yani, bu bakire çocuk kendi Prensibinde gizlenir ve ruhun bu fahişenin zehiriyle kirlendiğini ve böylece şehvete sürüklendiğini görerek ruha yaklaşamayabilir. Böylece ilahi saflık, kendisini şeytanın kibrinden güçlü bir şekilde korur.

47. Çünkü bu yeni çocukta, bir zamanlar insanda ölüm ve cehennemden geçtiği için, artık lekelenmeye tahammülü olmayan, İsa adına Tanrı'nın en yüksek sevgisinin güzel çiban taşı bulunmaktadır. Saf olacak ve Tanrı'nın tahtına sahip olacak, bunun üzerine Kutsal Yazılar güçlü bir şekilde şunu söylüyor: Kim gelecek dünyanın tatlılığını bir kez tattıysa ve ondan tekrar ayrıldıysa, bu ruhun artık sonsuza kadar affedilmeyeceği (İbranice) .vi.46); bu, Adem'de kaybolan özündeki ruhtan soylu bakire çocuğun yeniden doğduğu ve ruhun ondan tamamen ayrıldığı ve iradesiyle kendisini ondan ayırdığı ve böylece bir kez daha kaybolduğu yerden başka bir şey değildir.

Daha;

bunun daha ebediyen çaresi yoktur. Çünkü bu bakire çocuğun doğumunda ruha sonsuz sevincin ön tadı verilir ve bu, okul arkadaşlarımızın bildiği Kuzu'nun düğününde yapılır.

48. Bu nedenle, bu asil bakire, güzel taşıyla (ya da yıldızıyla) kendisini sık sık ruhtan gizler, ancak ruh ondan kopmadıkça evlilikten kopmaz; ve eğer ruh, küçük Tövbe kitabında belirtildiği gibi kendini tekrar kirletirse ve Yusuf'un başına kolayca gelemese, büyük bir ağlama ve yakınma olacaktır; çünkü ruh, Yuhanna x gibi Mesih'in kollarında kucaklanır, kucaklanır ve tutulur. 28 Koyunlarım elimde.

49. Böylece bu şekilde, Tanrı'nın çocuklarına içsel zeminlerinde ne kadar iffetli, mütevazı ve saf kalplerin verildiğini ve onlara İlahi Vizyon yönetimi verilmeden önce bunların nasıl güçlü bir şekilde kanıtlanması ve denenmesi gerektiğini anlıyoruz. Mysterium Magnum'u [Büyük Gizemi] görebilmek için.

50. Ve Musa devamını şöyle söylüyor: Ve Potifar'ın karısı, efendisi eve gelinceye kadar elbisesini onun yanına koydu ve ona bu sözleri söyledi (Yaratılış xxxix. 16, 17). Bu şekilde dünyanın hain hain davranışlarını, Hristiyan sadık hizmetkarlarını ve hizmetkarlarını ne kadar kötü bir şekilde ödüllendirdiklerini ve ödüllendirdiklerini görüyoruz. Yusuf, tüm evin gözü önünde inancını tam olarak gösterdi ve onun elinden geçen herkes mutlu bir şekilde başarılı oldu; ama bu fahişeye yatmak, kendini onunla kirletmek istemediğinde, o zaman kadın ona hem bedeninde hem de yaşamında zulmediyor ve yalan ve kötülükle şerefini ondan nasıl çalacağını araştırır; kurnazlık ve şeytani entrikalarla onu elinden alamayınca.

51. Bu, gerçek bir Hristiyan'ın ne kadar amansız düşmanlara sahip olduğunu ve onun her yerde düşmanlarla çevrili olduğunu gösteren bir figürdür; ve belki de dünyevi mutluluk içinde olmasına ve birçok insanın sevgisine ve iyi niyetine sahip olmasına rağmen, yine de güvende olmamalıdır. Çünkü şeytan onu nasıl düşüreceğini bulmak için sürekli onun peşindedir; Şeytanın Tanrı'nın etten ve kemikten çocuklarına tek başına yapamayacağı şeyi, araçlarıyla sahte bir şekilde Tanrı'nın çocuklarına ihanet etmeye kalkışması ve hatta onların Tanrı korkusundan, dürüstlüklerinden ve erdemlerinden dolayı.

52. Çünkü eğer Tanrı'nın çocuklarında yeni göksel Havva doğarsa, o zaman dünyevi Havva'daki şeytan buna dayanamayacaktır: çünkü bir fahişe ile mütevazı bir bakire bir arada çok kötü duracaktır.

53. Ve bu nedenle Tanrı'nın çocukları, dünyevi şerefe yükseltilmelerinden daha büyük bir tehlikeyle karşı karşıya değildir. Çünkü şeytan bir gurur ruhudur ve şehvetiyle kendisini dünyevi yüceliğe ve ihtişama, yüksek makamlara yerleştirir;1 çünkü o, İsa'nın da onu çağırdığı gibi, her zaman bu dünyanın bir prensi olacaktır (Yuhanna xiv. 30); ve o gerçekten de kibrin, yalanın ve kötülüğün mülkiyetindedir ve tahtını ve taburesini her zaman büyük makamların ve şerefın olduğu, kudretin, gücün ve otoritenin idare edildiği ve uygulamaya konulduğu oraya hazırlar: orada o kendini meşgul eder,2 böylece dünya hükümetinde [tek kişilik olarak] yer alacağından emin olabilir.

54. Bu nedenle yanına bir Yusuf'un oturmasına değil, yalnızca dünyevi onur, zevk ve şehvet peşinde koşan zengin, asil, yüce ve görkemli kişilerin oturmasına tahammül edecektir; her gün karınlarını doyuranlar ve cesur, yiğit, öfkeli ve bollukla doludurlar ve yalnızca incelik ve politika peşinde koşarlar, sefilin terini nasıl alıp gurura dönüştürebileceklerini ararlar; her yerde kendilerini süsleyen, ön plana çıkaran, bu tür elbise ve süslerden zevk alan, birbirlerine büyük iltifatlarda bulunan, flört eden, onlara büyük şeref unvanları veren kimselerdir. Evin böyle şeylerle dolu olduğu yer

mütevazı ve iffetli bir gösteri altında kesilmiş giyimli fahişeler ve

Görünüşte şeytanın eğlenceli bir misafiri vardır; çünkü o, kendi kalbinin arzu ve iradesine göre gider. 3

1 Veya yüksek yerler (Ef. vi. 12). 2 Kendini ima ediyor veya kapatıyor. 3 Özellik ve durum.

55. Ama eğer Tanrı oraya, Tanrı'nın iradesine göre yaşamak ve yapmak isteyen bir Yusuf gönderirse, o zaman Yusuf'un başına gelen aynı olur; ve kötü bir şekilde ve yalanla aslanın inine getirdikleri Daniel'e; ve Yusuf'u hapse attılar; ama sonunda Yusuf ve Daniel'de olduğu gibi şeytanın krallığı utandırıldı.

56. Bu nedenle, eğer biri Yusuf olarsa ve aynı zamanda dünyevi makamlarda ve şerefte oturacaksa, bunu büyük bir samimiyetle ve kalbinin alçakgönüllülüğüyle yapmalı, sürekli dua etmeli ve şeytana direnmeli ki, şeytana karşı koyabilsin. onunla birlikte yaşamının gururunu; yoksa onsuz kalsın, yoksa bu tür makamlarda yere düşer. Eğer Yusuf, şeytanı yenen Mesih'le silahlanmış değilse, bırakın yüksek makamları kendi başına bıraksın; çünkü şeytan ona karşıyken ona bu konuda katlanamayacaktır: Eğer dünyayı yönetecekse, ya haklı bir Yusuf ve Daniel olmalı ya da dünyanın aklına sahip olmalıdır.

57. Çünkü bu dünyanın iki yönlü bir makamı vardır; Allah'ın makamı ve Şeytan'ın makamı; biri Allah'ın sevgisinde, diğeri Allah'ın gazabında, yani. ışığın özelliğine göre ve karanlığın özelliğine göre, bu dünyanın doğasında birbirine yakın ve iç içe olan ve iki krallık olan iki krallık vardır: biri Mesih'in krallığı olduğu gibi, diğeri Şeytan'ındır.

58. Bu nedenle, silahlanmadıysanız ve tamamen Tanrı'ya teslim değilseniz, zaman zaman Yusuf'la birlikte elbisenizi, onurunuzu ve refahınızı Tanrı uğruna ve doğruluk uğruna bırakabilir ve şeytanı ilahi güçle yenebilirsiniz. güç ve güç, doğru, usulüne uygun ve düzenli bir şekilde çağırıldığınız sürece hiçbir makama baskı yapmayın: ve o zaman ya Yusuf'un tahtında ya da dünya tahtında durursunuz.

59. Bir makamda ya Tanrı'ya ya da şeytana hizmet etmelisiniz, çünkü iki efendiye aynı anda hizmet edemezsiniz; Benlik ve teslimiyet ikidir. Tanrı'ya hizmet eden kişi O'na teslim olur ve her konuda gerçeğe ve doğruluğa saygı gösterir ve bunu teşvik edecektir. Ama kendine hizmet eden kişi, dünyanın lütfuna, yüceliğine ve ihtişamına saygı duyar, böylece her şey kendi tasarrufunda olabilir: Bu memur, şeytanın tahtını elinde bulundurduğu kötü Adem'in hizmetinde ve hizmetindedir. ve adaletin hükmünü telaffuz etmesine yardımcı olur.

60. Ey dünya hakimi! kulesine güvenme

Babil, dünyevi tespitler, hükümler ve sonuçlara, insani kurumlara, kanunlara, kanunlara ve kararlara dayanmaktadır: bunların tepesi cennete ulaşmaz; bu, çekişme ve yanlış anlaşılmanın yarattığı kafa karışıklığının yalnızca doruk noktasıdır. 1 Tanrı sizi yüreğinizde görüyor, kanıtlıyor ve iradenizi [ve arzunuzu] deniyor; Yüreğiniz bunun tam tersi olması gerektiğini bildiği halde, siz kendinizi buna göre düzenleseniz bile, yasa sizin için Tanrı'nın önünde yalvarmaz; ve sonra kendiniz için başka türlü düşünmeyin, ancak şeytan için adalet kararını ilan edin ve ona ikiyüzlü bir pelerin veya pelerin altında hizmet edin. Adalet ve hak Allah'ındır ve bizzat Allah'ındır; ama yanlış2 şeytanındır ve şeytanın ta kendisidir: hizmet ettiğin efendi, seni ödüllendirecek ve sana maaşını ödeyecek olandır, maaşın kendisi olacaktır: ve ofisinde bunu bekleyeceksin.

1 Ya da hata. 2 Veya haksızlık.

61. Ve Musa şöyle devam ediyor: Sonra efendisi onu alıp zindana koydu; orada, kralın esirleri yatıyordu; o da orada zindanda yatıyordu. Ama Rab onun yanındaydı ve ona koruma bahşetti ve hapishane memurunun gözünde lütuf bulmasını sağladı, hapishanedeki tüm mahkumları kendi eline teslim etti, orada ne yapıldıysa yapılması gerektiğini söyledi. Onun tarafından. Çünkü hapishane memuru ona hiçbir şey yüklemeydi; çünkü Rab Yusuf'la birlikteydi ve Rab yaptığı şeyi başarılı kıldı (Yaratılış xxxix. 2023).

Bu şekilde, Tanrı'nın çocuklarının, onurlarını ve refahlarını nasıl bırakmaları, aynı zamanda hayatlarını tehlikeye atmaları ve Tanrı'nın onlarla istediği her şeyi yapması için kendilerini tamamen Tanrı'ya teslim etmeleri gerektiğine dair nihai ve son kanıt ve denemeyi görüyoruz; çünkü Tanrı uğruna her şeyi bırakıp dünyayı terk etmeleri, ölümü bekleyen bir mahkum gibi olmaları ve artık kimseye güvenmemeleri gerekiyor; ve herhangi bir yaratıktan nasıl teselli alacağını bilmez, ancak ancak ve sadece Allah'a ve O'nun lütfuna güvenir: ve sonra insan tüm delillerden ve denemelerden geçer ve şimdi Rabbinin kendisine ne getireceğini bekleyen emirlerini bekler. olmak.

62. Çünkü içten içe Tanrı'ya diyor ki, ya Rab, beni hapse ve sefalet mi sokarsın, karanlıkta oturacağım, sonra gönüllü olarak orada yaşayacağım; eğer beni cehenneme götürürsen, ben de giderim; çünkü sen benim cennetimsin. Senden başka bana sahip olsan bile, gökyüzünü ve yeryüzünü sormam; bedenim ve ruhum başarısız olsa bile,1 yine de sen benim tesellimsin; bırak ben istediğim yerde olayım, yine de ben senin içindeyim, sen de benim için, sana sahip olduğumda bana tamamen yeter, beni istediğin gibi kullan.

1 Ya da açlıktan ölmek.

63. Bu son kanıt ve denemede insan yeniden Tanrı'nın sureti haline gelir, çünkü her şey bir ve aynı olur ve O'nun için aynıdır. O, refah ve sıkıntıyla, yoksulluk ve zenginlikle, sevinç ve kederle, ışıık ve karanlıkla, yaşam ve ölümle birdir. Kendisi için hiçbir şey değildir, çünkü vasiyetinde her şeye karşı ölüdür. Ve o

Tanrı'nın her şeyin içinde ve aracılığıyla olduğunu temsil eden bir figürde durur, ancak yine de her şeyde bir hiçtir, çünkü onlar onu anlamazlar ve yine de her şey O'nun tarafından tezahür ettirilir; ve kendisi her şeydir ve yine de hiçbir şeye sahip değildir, çünkü onun algısında herhangi bir şey, hatta hiçbir şey değildir, çünkü o onu kapsamaz. O sanki her şeye karşı ölüdür, ama yine de kendisi her şeyin yaşamıdır. O BİR'dir, ama yine de HİÇBİR ŞEY ve HEPSİ'dir. Böylece bir insan, kendisini tamamen Tanrı'ya teslim ettiğinde, vazgeçmiş iradesine göre olur ve sonra iradesi, başlangıçta içinden geldiği Tanrı'nın araştırılmaz iradesine tekrar düşer ve sonra bir formda durur. Tanrı'nın içinde ikamet ettiği ve istediği, araştırılmaz iradesinin görüntüsü.

64. Çünkü eğer yaratık, Tanrı'nın onun aracılığıyla dilediğinden fazlasını istemezse, o zaman kendi kendine ölmüş olur ve yeniden ilk görüntüde, yani yeniden durur. Tanrı onu bir yaşamda biçimlendirmiştir; zira yarattığın hayatı nedir? yaşamı ve iradesi Tanrı'nın olan, onu yönlendiren ve yöneten Tanrı'nın iradesi karşısında artık hareketsiz duran Tanrı'nın iradesinin bir kıvılcımından başka bir şey değildir.

65. Ama isteyen ve kendi kendine koşan (Romalılar ix. 16), kendisini Tanrı'nın tüm iradesinden kurtaran ve kendini benliğe getiren, burada henüz dinlenmenin olmadığı, çünkü kendi iradesiyle yaşaması ve devam etmesi gereken, ve yalnızca bir huzursuzluktur. Çünkü huzursuzluk kişisel iradenin yaşamıdır; çünkü irade artık kendisini istemediğinde, hiçbir şey ona bundan daha fazla acı veremez; onun istemesi onun kendi hayatıdır; ve Tanrı'da ve Tanrı'yla birlikte dilediğiniz her şey,¹ bu, Tanrı'yla tek bir yaşamdır.

66. Hiçbir şey bilmemek, kendi isteğine göre istemekten daha iyidir; çünkü hiçbir şey bilmeyenin iradesi yaratık hayatıyla birlikte geçer ve onun çekişmesi de sona erer ve artık kaynağı [ve azabı] kalmaz: akıl sahibi olmayan yaratıklarda da anladığımız gibi. 2

67. Çünkü bütün lanetlilerin diledikleri ve arzuladıkları şey, kaynağıdır [ve azaptır]. benlik olanı isterler ve bunu isterken fikirler, türler ve oluşumlar⁴ yani üretirler. zıt irade ve arzular, irade çekişme halinde; öyle ki, tek bir şey çokluk içinde tecelli eder ki o, kendi kendine düşmanlık içindedir; ama Ebedi ile bir olunca, o zaman orada düşmanlık olamaz, düşmanlık ihtimali de yoktur.

68. Bu nedenle, insanın her konuda Tanrı karşısında hareketsiz durması, onun son kanıtı veya sınavıdır; o zaman onda karanlıktan ışık, ölümden yaşam ve kederden neşe çıkar; Çünkü Tanrı her şeyde O'nun içinde ve onunla birliktedir ve O'nu kutsar. Hapishanede Yusuf'a yapılanın aynısı: Hapishanesi ona sevinç oldu; çünkü o aynı zamanda hapishanede hapishanenin yöneticisi oldu; o bir mahkumdu ama yine de mahkumların efendisiydi; hapishaneyi ve mahkumları yönetiyordu ve sıkıntılı olanların koruyucusu, koruyucusu ve koruyucusuydu; efendisi hiçbir şeyi üstlenmedi ve Yusuf'un yaptığından çok memnun oldu, çünkü her şey onun gözünde çok hoş ve doğrudur.

1 Tanrı'nın dilediğini ya da arzuladığını diler ya da arzular.

2 Veya hassas yaratıklar. 3

Özlem dolu bir arzunuz var ama yine de en ufak bir doyuma ulaşamıyorsunuz.

4 Düşüncelerindeki temsiller.

69. Dolayısıyla bizi burada onun değerli değerine göre anlayın: İnsan tamamen Tanrı'ya teslim olduğunda, o zaman Tanrı onun isteği olur ve Tanrı, insanın yaptıkları konusunda hiçbir şeyi kendi üzerine almaz; hiçbir şey ona karşı değildir, çünkü bunu Tanrı'nın iradesi kendinde yapar; ve tüm günahlar sona erer; ve her ne kadar Tanrı'nın öfke isteği onda harekete geçse ve (İlyas'ın yaptığı gibi) gökten Rab'den ateş getirse de, yine de Tanrı'nın gözünde her şey doğrudur, çünkü bunu parti değil, onun aracılığıyla Tanrı yapar: O, Tanrı'nın konuştuğu ve hareket ettiği araç.

70. Şimdi, Tanrı, Tanrı olduğu ölçüde, iyi olandan başka hiçbir şeyi isteyemez; ya da eğer kendisi kötü bir şey istiyorsa, o Tanrı değildir; dolayısıyla böyle bir adamın iradesinde yalnızca bereketten ve Tanrı'nın iradesinden başka hiçbir şey olamaz. Yusuf için söylendiği gibi, Tanrı bütün işlerinde onun yanındaydı ve onun eliyle her şeyi kutsadı. Böylece dürüst ve erdemli için karanlıkta bir ışık doğar (Mezmur cxii. 4) ve onun için gece gündüze dönüşür; Sıkıntılar refaha, dünyanın laneti, kötülüğü ve kötülüğü cennete dönüştürülür. Ve Aziz Pavlus'un dediği gibi, "Tanrı'yı sevenler için her şey en iyi şekilde hizmet etmelidir" (Romalılar viii. 28).

71. Çünkü Yusuf'un hapishanesi onu kral Firavun'un huzuruna çıkardı ve onu ülke ve halk üzerinde tahta oturttu; ve onu babasının ve kardeşlerinin efendisi, kralın koruyucusu ve memuru yaptı ve Tanrı'nın büyük ülkeleri ve krallıkları onun aracılığıyla yönettiği Tanrı'nın vekili ve valisi yaptı; bunun benzeri Daniel'de de görülebilir.

72. Bu nedenle bir Hristiyan, Tanrı onu Yusuf'un çukuruna ve hapishanesine attığında,2 ayartmaya katlanmayı öğrenmeli ve tüm işlerinde Tanrı'ya güvenmeli ve kendisini tamamen Tanrı'ya teslim etmelidir; o zaman Tanrı onda dünyadan ve cehennemden daha güçlü olacaktır; çünkü tüm zorluklara göğüs gerdikten sonra, sonunda tüm bunlar onu küçümsemeye başlayacaktı.

1 Komiser. 2 Acı.

Hapisteki Yusuf Kralı Nasıl Açıkladı?

Firavun'un Baş Kahyası ve Fırıncının Rüyası

her birine; ve bundan ne anlaşılması gerektiği

[Yaratılış xl.]

1. Bu bölümde ruh, Tanrı'nın ruhunun insanın ruhunu nasıl gördüğünü ve gizli gizli şeyleri anlayabilmesi için insanın ruhunu kendi görüşüne veya görüşüne nasıl getirdiğini gösteren bir figürü temsil eder. Çünkü rüyaları açıklamak, figürü görmek ve anlamaktan başka bir şey değildir; insan takımyıldızındaki Spiritus mundi'nin (dünyanın ruhu), insan yaşamında açıkça var olan şeylerle kendisini nasıl bir figür haline getirdiğini görmek ve anlamaktır. ya da aslında büyük bir kavuşum ile takımyıldızındaki bir figür içinde çerçevelenmiştir, çalışma henüz başlamamıştır ve yine de doğal olarak modellenmiştir, burada insan ruhu ilahi güç tarafından önceden yapılanmada ne tür bir çalışma ve etkiye sahip olduğunu bilir. Ayrıca astronomi 2'nin astrolojiye göre (burada doğal etki ve çalışma önceden şekillenmiştir) özenle incelenmesiyle, bu güç tarafından doğal olarak neyin işlendiği ve temsil edildiği anlaşılabilir.

2. Fakat [bu rüyaların yorumu verilmiştir] Yusuf henüz çocukken ve dıştan bu sanatla meşgul olmamışken; dolayısıyla, Tanrı'nın ruhunun, onun görmesi veya görüşüyle onu rüyanın suretine veya fikrine getirdiği ve Tanrı'nın ruhunun, rüyayı Yusuf'un ruhu aracılığıyla açıkladığı anlaşılmalıdır; Daniel'in de yaptığı gibi. Çünkü rüyaları yorumlamak, insan özelliğindeki astrumun, yönün veya takımyıldızın sihirli bir görüntüsünü veya temsilini anlamaktan başka bir şey değildir.

3. Her insan kendi takımyıldızının imajını taşır. kendi içinde sihirli bir yıldız işareti4 vardır ve üstün takımyıldızın bu sihirli imgesinin alevlenme zamanı geldiğinde, o zaman çalışmaya başlar; ve sonra astral ruh kendisini elementlerde görür ve hangi şekle sahip olduğunu görür.

2 Dış göklerin astronomik bir figürüyle, bir şemada ve astrolojinin etkilerine ilişkin bir yargıda bulunarak:

yıldızlar göklerde bu duruşta olmadan önce veya yıldızlar tarafından etki yaratılmadan önce tahminde bulunmak.

3 Veya

içinde. 4 Orion, Pleiades, Amos v. 8. Mazzaroth, 12 burç gibi. Veya Arcturus, Eyüp xxxviii. 31, 32. Küçük Ayı veya Büyük Ayı veya birçok yıldızın bir arada bulunduğu herhangi bir takımyıldızı. Veya belirli bir zaman noktasında dikilmiş tüm göklerin bir figürü.

4. Ancak elementler anlayıştan yoksundur ve şekillerinde yalnızca hayvani bir beden 2 barındırır, bu nedenle astral ruh bunu ayırt edebilir

böyle bir dünyevi yaratığın formundan başka bir şey değil: Ruhsal ruhun 3 astral ruhun işleyişine eşlik etmesi dışında, o zaman o bir insan formunda ve gerçek, doğal bir şekilde ve şekilde önceden modellenmiştir. Çünkü yalnızca ruh gerçek insan gözlerine sahiptir, ancak astral ruh yalnızca hayvani bir görünüme sahiptir ve bir canavar gibi görür.

5. Ancak, sahte ve kötü bir ruh (her gün hayvani bir figür hayal eden ve hayvani şeyleri arzulayan ve arzulayan) ile içinde Tanrı'nın ruhunun tezahür ettiği dindar bir ilahi ruh arasında büyük bir fark olduğunu görünce; astral ruhtaki büyümlü hayaller ve temsiller de farklıdır. Çünkü bir hayvan phansie'ye (fanteziye) göre rüya görür⁴ ve bir hayvan ya da hayvan insan da öyle yapar: gerçi aslında takımyıldızın imajı ya da fikri 5, astral ruhun hevesle arzuladığı şekilde, ister kötü ister iyi olsun, kendisini kesinlikle eşmodeller. ya da doğal olarak kendisinde işleyen bir şey olarak gördüğünde kendi başına şehvetler. Ama onun bir canavar olduğunu görünce, kendi arzusuyla birlikte imgesine genellikle 6 modelini fantastik bir imge katar; sevinçten kedere, üzüntüden sevince çevirir; ama ruh böyle bir gösteride ya da camda ve önceden şekillenmede baygın ve hastadır, çoğu zaman bedende büyük bir huzursuzluk ortaya çıkar.

6. Ancak insanda gerçek bir vizyonun görüldüğü yerde, bu, ruhun hayal gücü aracılığıyla kendisini bir figürde birlikte imgelemesi veya eş-modellemesi yoluyla modellenmesiyle yapılır; o zaman görüntü ya da temsil, doğru insan anlayışında yer alır, ancak aslında astral ruh kendisini sürekli olarak dünyevi formlarda imgeler ya da çerçeveler, böylece kendi içinde iş ya da etkinin olacağı gibi tam bir mükemmel vizyonun ortaya çıkması çok nadirdir; ayrıca insanın kendi hayal gücü de çoğu zaman onu değiştirir: Bir insanın gün içerisinde ne düşündüğü veya hayal ettiği, yani. Bu sihirli form, figürün hayal gücüne göre olmasını sağlar.

1 Cansız. 2 Hayvan vücudu. 3 Ya da canın ruhu. 4 Veya Phansie'den. 5 Veya şekil, şema coeli (cennetin). 6 Veya, içinde.

7. Ancak doğru vizyonlar, insanın iradesinin Tanrı'ya dayandığı ve o zaman Tanrı'nın iradesinin insanın iradesinde tezahür ettiği ve o zaman ruhun, Tanrı Sözü'nde durduğu en iç zeminden Tanrı'nın gözleriyle gördüğü zamandır. Ve sonra konuşan Söz, ruhun sözüyle birlikte takımyıldızın sihirli imgesine gider ve sonra astral ruh kendisini fansie'de imgeleyemez veya biçimlendiremez, ancak takımyıldızın olduğu gibi figürdeki imgenin içinde durmalıdır; ve sonra ruh, Yüceler Yücesi'nin önceden tasarladığı şeyi ve ne olacağını görür. Ve sonra Tanrı'nın Sözü, yani. ruhun temeli, ruhun içindeki şekli ifade eder, böylece ruh onu anlar; burada Yusuf ve Daniel'in ifade edip açıkladığı gibi. Şimdi, görümdeki figür Yusuf'un önünde anlatılır anlatılmaz, Tanrı'nın ruhu, anlatanın sesinde bir araya geldi ve görümü Yusuf'ta açıkladı; çünkü tüm peygamberlerin büyümlü görümleri de öyledir.

8. Çünkü Allah bir peygambere sesli olarak görünüp onları (Samuel'e gelince) peygamber olmaya çağırdıktan sonra (I Sam. iii. 4, 6, 8, 10), daha sonra onlara sihirle göründü. vizyonlarını anlattı ve sorularını yanıtladı.

9. Büyülü görme ve anlamının doğru peygamberlik temeli şudur: Her peygamber, içinde bir zamanın yer aldığı veya bir çağın kavrandığı bir sınırdır; ve o krallığın veya egemenliğin ağızıdır; yani o krallık uyanıp içindeki türbeyi yarattığında, o zaman türbadaki kibri ilan eden ve ifade eden batının ağızıdır ve aynı zamanda insanın sefaletine merhamet eden Tanrı'nın lütfudur. ve türbenin gazabına karşı çıkmış, onların gösteriş ve putperestliklerinden dolayı o saltanatı kınamış ve onları yine içe dönük lütufla teselli etmiştir.

10. Çünkü onun ruhu, Tanrı'nın ebedi konuşan Sözü'nde (hayatın ifade edildiği veya söylendiği ve bir yaratık haline geldiği) figürde durur, Tanrı'nın ruhunun bir aracı olarak yeniden içe dönüktür; konuşuyor ve yakınlaşıyor. Çünkü peygamberlik ruhu, eğer Tanrı'nın ruhu onun içini görmeseydi ve Tanrı'nın Sözü aynı zamanda O'nun Sözü aracılığıyla peygamberin yarattığı sihirli figüre dönüşseydi, kendi kudret ve kudretiyle gelecekteki gizli şeyleri ilan edemezdi. görüyor.

11. Çünkü peygamber, beyan ettiği kendi gücü ve otoritesi hakkında önceden hiçbir şey bilmemektedir; ancak söz, şekilde kendisini modellediğinde, o zaman peygamberlik ruhu, Tanrı'nın görüşü aracılığıyla, Tanrı'nın sözünün aynı zamanda nasıl birlikte yürüdüğünü görür. figür. Ve sonra Söz, peygamberlik ruhu aracılığıyla figürü ifade eder, beyan eder ve açıklar: burada Yusuf tarafından yapıldığı gibi. Kralın memurları rüyalarını anlattıklarında Söz, Yusuf'un anlayışında bunun nasıl gerçekleşmesi gerektiğini belirledi, böylece Yusuf onların görümlerinin ne anlama geldiğini biliyordu.

12. Ama o bunu önceden bilmiyordu; ama rüyanın anlatılmasında anlayış sözcüğü, Yusuf'un bunu bildiği anlayışında kendisini modelledi. Çünkü Yusuf'un ruhu, Mesih'in ruhundaki yeni doğuşun yeniden içe dönük durması gibi, sihirli bir figürdeydi, tekrar Söz'e içe dönüktü. Aynı şekilde, ağızları aracılığıyla Tanrı Sözü'nün içsel zeminden açıklandığı ve ifade edildiği diğer peygamberler de, Tanrı'nın doğadaki harikalarını, yani. oluşturulmuş yaratık sözcüğünde.

13. İlahi bilgi ve beceriye sahip olduğu ve gizli şeyleri açıklayabildiği için bu Yusuf figürüyle, Tanrı'ya teslim olan insanın içe dönük ruhunun, kendisine ait olan her şeyden vazgeçtiğinde nasıl ilahi olana ulaştığını görüyoruz. görmek ve anlamak için göz; böylece bıraktığından çok daha fazlasını geri alır ve çok daha zengin olur

kendisinininkinden keyif aldığı zamandan daha fazla. Çünkü kendi iradesiyle yalnızca belirli bir şeye sahipti ve ona sahipti; ama istifada toplamın içine giriyor, yani. [evrensel olana] herkese; çünkü HERŞEY Tanrı'nın Sözüdür.

14. Bu nedenle, eğer o, her şeyin sonsuzlukta yattığı toprağa girerse, fakirlikten zengin olur. Yusuf'un figürünün de belirttiği gibi, zavallı bir mahkum bir prens haline geldi ve bu ancak, itaatkar ihmalkarlığı ve her şeyi terk etmesiyle Söz kendisini tekrar ifade ettiğinde veya konuştuğunda ve bu şekilde konuştuğunda, onda kendini gösteren ilahi Söz sayesinde bir prens oldu. Yusuf'u, Tanrı Sözü'nün Mısır'da hüküm süreceği ve böyle bir krallık yönetiminin anlayışını vereceği kraliyet hükümetine ve egemenliğine ilan etti.

15. Yusuf'un bu figüründe, sonunda herkesin Tanrı'nın çocuklarına en iyi şekilde hizmet etmesi gerektiğini (Rom. viii. 28) görüyoruz: onların katlanmak zorunda oldukları tüm kötülükler bu konuda sadece neşeye dönüşecek. Çünkü sıkıntı ve ıstırap içinde ne olduklarını, kendi içlerinde ne kadar zayıf ve perişan olduklarını, ölümün ve sefaletin onlara ne kadar yakın olduğunu öğrenirler; ve insanlara güvenecekleri ve insanın iyiliğine güvenecekleri konusunda erkeklere duydukları tüm güven, itimat ve beklentinin ne kadar kararsız ve belirsiz bir şey olduğunu; aynı zamanda, insanın lütfuyla beladan kurtulmayı beklediğinde, umudunu nasıl Tanrı'ya çevirmesi gerektiği: yine de [bile] sonunda insanın lütfu ve tavsiyesi onun yerine geçmelidir.

16. Fakat eğer bir insan, insanın lütfunu ve tavsiyesini bekliyorsa, umudunu Tanrı'ya bağlamalı ve Tanrı'nın ona insani yollarla teselli verip vermeyeceğini ve onu sefaletten kurtarıp kurtarmayacağına bakmalıdır; ve umudunu insanın lütfuna bağlamamalı, ancak neyle çalışacağını görmek için Tanrı'ya bakmalıdır. Her ne kadar burada, iki yıl hapiste kalması gereken Yusuf'ta olduğu gibi, Tanrı bunu unutmuş gibi görünse de, o zaman Tanrı'nın kendisini burada tutacağını kendi kendine düşünmelidir; ama eğer bir şekilde onu başka bir yere götürmek isterse, o zaman bunu da sağlayacak ve burada görüldüğü gibi, zamanında gönderecektir.

17. Kralın memurlarının Yusuf'a hapsedilmeleriyle ilgili talihsizliği, Tanrı'nın Yusuf'u kralın huzuruna çıkarması için bir araçtı. Ama bu birdenbire olmadı; çünkü Yusuf, kralın uşağının kendisi adına krala güzel bir söz söyleyeceğini ve masum olduğunu söyleyeceğini umuyordu. Ama kâhya onu unutup Yusuf'u zindanda yatarken bıraktı; böylece Yusuf insani olanaklardan tamamen umudunu kesip Tanrı'ya kaçabilsin; ve o bunu yaptığında ve tüm insani imkanlardan umudunu kesip Tanrı'ya zar zor güvendiğinde, o zaman Yusuf'un ümit ettiği ve yine de uzun süredir herhangi bir yardımdan umudunu kestiği bu yol bile yeniden ortaya çıkacak ve onun yerine geçecektir. .

18. Tanrı'nın bir çocuğu bununla, Tanrı'ya dua ettiği her şey için, onun insanın yerine geçmesi gerektiğini öğrenmelidir.

umudunu insana değil, Tanrı'ya bağla; sonra, sonunda Tanrı'ya dua ettiği ve onun yerine insani araçları kullanması gereken her şey yerine getirilir: zihin, insani araçlardan umudunu kestiğinde ve tekrar Tanrı'ya daldığında, o zaman Tanrı'nın yardımı, insani araçlarla ortaya çıkar. Böylece zihne Tanrı'ya güvenmeyi öğrenmesi talimatı verilir.

Altmış Sekizinci Bölüm

Kral Firavun'un Düşleri Hakkında: Yusuf'un
Hapishaneden nasıl çıkarıldığı, Kralın huzuruna
nasıl sunulduğu ve Büyük Onur'a nasıl ulaştığı [Gen. xli.]

1. MUSA şöyle diyor: İki yıl sonra Firavun bir rüya gördü; suyun yanında durdu ve yedi güzel semiz ineğin sudan çıktığını ve çayırdan otlamaya gittiğini gördü. Bundan sonra diğer yedi ineğin de sudan çıktığını gördü; bunlar kötü huylu, sıska ve cılız ve su kenarındaki ineklere yaklaştılar; ve sıska, cılız ve kötü huylu olanlar yedi güzel semiz ineği yuttu. Sonra Firavun uyandı. Ve tekrar uyudu, bir kez daha rüya gördü ve bir saptan dolu ve kalın yedi başak çıktığını gördü. Ancak daha sonra yedi ince, patlak başağın çıktığını ve yedi ince ve siyah başağın, yedi dolu ve kalın başağı yuttuğunu gördü. Sonra Firavun uyandı ve bunun bir rüya olduğunu gördü.

Ve sabah olduğunda ruhu rahatsız oldu ve Mısır'ın bütün sihirbazlarını 2 ve bütün bilge adamlarını çağırmak için haber gönderdi ve onlara rüyasını anlattı; fakat onları Firavun'a yorumlayabilecek kimse yoktu (Yaratılış xli). .18).

2. Firavun'un bu rüyaları kendisine Allah tarafından temsil edilmiş olduğundan hiçbir büyücü ve doğa bilimci bunları yorumlayamamıştır. Çünkü doğal büyücü yalnızca doğada, yalnızca doğanın işleyişinde çerçevelediği şeyde güce sahiptir; Tanrı sözünün modellediği ve çerçevelediği şeyi anlayamaz ve bu konuda tavsiyede bulunamaz. Ama bir peygamberin bunu yorumlama gücü vardır; çünkü o ilahi bir büyücüdür; burada olduğu gibi Joseph.

3. Mısırlılarda büyü ve beceri yaygındı. Ancak büyücülük amacıyla kullanıldığında kökü kazındı; İsa'nın krallığına ve ilahi büyü ortaya çıkana kadar kafirlerin arasında kalmasına rağmen. Daha sonra Hristiyanlar arasındaki doğal büyü bastırıldı, ki başlangıçta bu da bastırılmıştı, çünkü putperest inanç⁴ böylece yatıştırılmış ve söndürülmüştü; ve tanrılar olarak saygı gösterdikleri doğanın sihirli görüntüleri insanların kalplerinden kök salmıştı.

2 Doğruyu söyleyenler, kahinler. 3 Doğası gereği becerikli.

4 Ya da din.

4. Fakat Hristiyan inancı yaygınlaşınca, sonra başka inançlar da ortaya çıktı.

büyük, yani. Hristiyan âleminde putperest putların tasvirleri yerine tanrılar olarak kurdukları mezhepler, sihirli putlarıyla kâfirlerden daha büyük yanılgılara sürüklendiler.

5. Çünkü kâfirler doğanın olanaklılığı ve işleyişinin temeline baktılar. Ancak bunlar kendilerini yalnızca tarihsel bir inançla doğanın zemininin üzerinde konumlandırıyor ve insanların kendi uydurdukları şeye inanmaları gerektiğini söylüyorlar.

6. Tam da bu gün itibari Hristiyan âlemi, ne Tanrı'ya ne de doğaya dair doğal bir anlayışa sahip olmayan, yalnızca kendilerini putperest tanrılar olarak kurdukları doğaüstü bir büyük zemininin boş gevezelikleri olan bu tür büyücülerle dolu olduğundan, ve ne ilahi ne de doğal büyüü anlayamıyorlar, böylece dünya onlar tarafından kör ediliyor. İman [ve din] arasındaki çekişme ve çekişme buradan ortaya çıkıyor; insanlar inançtan çok konuşuyor, biri bu tarafa, diğeri bu tarafa çekiyor ve çok sayıda görüş ortaya atıyor; bunlar aslında putperest imgelerden tamamen daha kötü. doğada zemin ve temel. Ancak bu görüntülerin ne doğada ne de doğaüstü ilahi inançta hiçbir temeli yoktur; dilsiz putlardır ve onların bakanları Baal'in bakanlarıdır.

7. Ve Mesih'in inancının açıkça ortaya çıktığı Hristiyanlar arasında doğal büyüün sona ermesi son derece gerekli ve iyi olduğundan, şimdi doğal büyüün yeniden ortaya çıkması çok daha gerekli; öyle ki, aslında Hristiyan dünyasının kendisine yaptığı putlar, doğa aracılığıyla ortaya çıkarılabilir ve bilinebilir; böylece insan, doğada Tanrı'nın açık sözlü veya ifade edilmiş biçimlendirilmiş Sözünü, aynı zamanda yeni doğuşu ve aynı zamanda düşüş ve yok oluşu bilebilir. Böylece uydurulmuş doğaüstü putlar ortadan kaldırılabilsin, insanlar sonunda doğada Kutsal Yazıları anlamayı öğrenebilsinler, insanların gerçek inancın ilahi büyüüne Tanrı'nın ruhuna güvenmeyeceklerini, ancak temellerini Tanrı'nın kulesi üzerine atacaklarını görebilsinler. Babel, çekişme ve uydurma idol görüşlerinde, yani. insanların fermanlarında ve geleneklerinde.

8. İnsanların yeniden putperest büyüü arayıp vaaz etmeleri ve putperest putlara yeniden başlamaları gerektiğini söylemiyorum; ancak doğanın temelini araştırmayı öğrenmenin gerekli olduğunu söylüyorum. Tanrı'nın sevgi ve öfkeyle biçimlendirilmiş Sözü ve yeniden ifadesi; öyle ki, insanlar tüm özlerin özü konusunda bu kadar kör olmasınlar.

9. Çünkü ilk inancın Babaları, doğanın krallığı ve hakimiyeti konusunda o kadar kör değillerdi; ancak, nefesinin Sözü ve Tanrı'nın bilgisiyle kendisini görünür kılan gizli bir Tanrı'nın var olduğunu doğada ve doğası gereği biliyorlardı. dünyayı yarattı ve yaratılış yoluyla Tanrı'nın Sözünü tanıdı; fikir putlarının gün ışığına çıkıp bilinmesi, insanın eninde sonunda iman ne olduğunu, bunun bir görüş ve kibir değil, ilahi bir cevher veya ilahi bir madde olduğunu görebilmesi için şu anda bu çok daha gerekli.

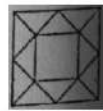
Görünmez Tanrı'nın bu dünyanın görünür özünde gizli olması gibi, görünür insandaki madde veya öz de dış gözlerle gizlenmiş olan öz (İbranice xi. I).

10. Ancak magi naturales'in (doğal büyücüler) Firavun'un rüyalarını açıklayamamasının nedeni şuydu: Firavun'un rüyaları, putperest büyücülerin anlamadığı doğanın merkezinden çıkıyordu; çünkü anlayışlarındaki sihirli zemin yalnızca takımyıldızın veya yıldız işaretinin işleyişinde ve şekil 1'inde ve elementlerdeydi. Onlar, bu dünyanın doğasının kökenini aldığı ve onun içinde bulunduğu sonsuz doğanın temelini anlamadılar; fakat Firavun'un rüyaları, orijinallerini sonsuz doğadan aldılar ve görünür bir görüntüde temsil edildiler. zamanın dışsal doğasında ve insanın dışsal biçiminde. 2

11. Otlaktaki yedi semiz inek, iç toprakta, kutsal, iyi madde veya özdeki ebedi doğanın yedi özelliğini, yani. İlahi gücün önemli olduğu cennetin krallığında. Ve yedi cılız, kötü beğenilmiş, yetersiz inek, içsel zeminde, Tanrı'nın gazabındaki ebedi doğanın yedi özelliğini, yani. doğanın, Tanrı'nın iyi gücünün ilahi özünden yoksun olduğu açlık ve susuzluk krallığında: ve yedi kalın, yağlı ve dolu kulak ve ayrıca yedi kuru, yanmış kulak da aynı şeyi ifade eder.

12. Ancak bu rüyanın Firavun'a iki yönlü görünmesi, bu şekilde şunu ifade eder: Birincisi, yedi özelliğinde ebedi doğanın temeli, Tanrı'nın bununla göstereceği şey. İkincisi, ikinci görünüşe gelince, özü itibarıyla yedi vasıftan yaratılmış aslına sahip olan insan zeminini ifade eder. Üstelik, dışsal bedene ve dışsal ruha göre ve daha sonra içsel ruhsal [veya hayvani] ruha ve ilahi maddi gücün içsel kutsal özüne göre iki yönlü insanı ifade eder; ve 3 numaralı figürde, adil, ilahi güç ve erdemle dolu, Tanrı'nın maddi bilgeliğinin özü olan gerçek göksel otlakta yürüyen ve beslenen kutsal bir ilahi adam figüründe durmaktadır.

1 Veya şema,

2 Ya da zahiri insana temsil. 3 Durum, kalite veya özellik.

13. Ve ikinci olarak, o ilahi öz açısından solmuş, yetersiz, zayıf ve kötü durumda olan, ancak yine de ilahi olanla aynı doğanın mülkü olan kötü ve tanrısız bir insanı ifade eder: Ama o, onun iyiliği açısından solmuş ve bozulmuştur. madde; yedi özellikteki ebedi doğanın gazabı onun özünü tüketmiştir,

öyle ki artık aç bir ateş ruhu gibidir.

14. Böylece büyük Tanrı, Firavun'un önünde, onları ziyaret edecek olan Mısırlılar'ın kişiliğinde mevcut olanı temsil eder: İlk olarak, onları yönetmesi için bir peygamber ve bilge bir prens olan Yusuf'u onlara vererek onlara büyük lütfunu gösterir: ayrıca bu vizyonda onlara, yedi özellikteki iç ve dış doğanın krallığındaki lütfunda, yalnızca bereket ve iyi şeylerin olduğunu gösterir. Eğer orada yürüselerdi yedi semiz inek ve başak gibi olurlardı:

15. Ama eğer böyle yapmazlarsa, o zaman O'nun gazabı üzerlerine gelir ve onların iyi şeylerini bedenleri ve ruhları tüketir ve onları cılız, kuru ve solmuş yapar. Şeytanlara yapıldığı gibi, melekler de şeytan oldular; sonra onların iyi şeyleri, yani. içlerindeki önemli ilahi bilgelik soldu ve onların ebedi doğasının yedi özelliği, içinde artık güç ve erdem bulunmayan yedi kuru inek ve yedi yanmış başak kadar kötü, cılız ve kuru hale geldi.

16. Ve böylece yedi kurumuş inek ve yedi kuru başak, iyi yağlı inekleri ve kulakları yuttu ve eskisinden daha da zayıf ve kötü durumdaydı; öyle ki, bir adam onları yediklerini fark edemedi. Böylece büyük Tanrı aynı zamanda kötü adamın, Tanrı'nın öfkesiyle alevlenen Doğanın yedi özelliğiyle, kendisini kişisel arzuyla tanıstırarak içindeki Tanrı'nın iyi ve adil imajını yuttuğunu da belirtir; benliğin ve kötü arzusun içinde doğa acı çeker, huzursuzluğa düşer ve huzuru bozulur; ve sonra yine de seilmeyen, iğrenç, tiksindirici ve kurudur: Açgözlü, huysuz, aç bir köpeğin, çok fazla yerse de, açgözlü doğasının onu kıskançlıkla tüketmesi gibi; etine bile sahip olsun ki, diğer köpeklerle veremeyeceği şeylere sahip olmasın.

17. Böylece büyük Tanrı bununla Mısırlılardan önce yedi iyi bereketli yılı ve diğer yedisini yiyip bitiren yedi kurak yılı temsil eder, öyle ki insan artık iyiyi bilemez: bunların altında yine de çok güçlü şeyler önceden simgelenmiştir. , ileride bahsedileceği gibi.

18. Ancak Firavun'un bu görüntüden rahatsız olması ve yine de bunu anlamaması ve bilge adamlarının bunu yorumlayamaması, Tanrı'nın bunu bizzat Yusuf'taki gücü ve erdemiyle yorumlayacağına ve bu ziyaretin zamanının bu yüzden Firavun o kadar duygulanmıştı ki bunu bilmek istiyordu.

19. Ancak bilge adamların doğanın ışığında bunu yorumlayamaması, Tanrı'nın işlerinin doğal insana lütuf olmadan gizlendiğini ve Tanrı'nın açıklamadığı veya açıklamadığı sürece onun Tanrı'nın yolları hakkında hiçbir şey bilmediğini veya anlamadığını gösterir. onları böylece onun içinde ve onun aracılığıyla tezahür ettirin: çünkü bu, ebedi doğanın dışsal doğadaki bir hareketiydi, bu nedenle doğal bilge adamlar bunu anlayamıyorlardı.

BT.

20. Kimse bunu krala yorumlayamayınca, kralın kâhyası Yusuf'un rüyasını kendisi için yorumladığını düşündü ve bunu Firavun'a anlattı. Ve burada Firavun'un bu vizyonunda, Tanrı Yusuf'u çağırdı ve iki yıl önce insanın yardımıyla arzuladığı şey yerine getirildi ve ona verildi.

21. Bunun üzerine Firavun Yusuf'u gönderip çağırmasını emretti; onu hemen zindandan çıkardılar; tıraş oldu, başka elbiseler giydirildi ve Firavun'un yanına geldi. Sonra Firavun ona dedi: Bir rüya gördüm ve onu yorumlayabilecek kimse yok; fakat senin hakkında duydum ki, bir rüya duyduğunda onu yorumlayabilirsin. Ve Yusuf Firavun'a cevap verip dedi: Bu benden değil;¹ fakat Allah Firavun'a iyilik peygamberliği edecek ve Firavun ona rüyasını anlattı (Yaratılış xli. 1416).

22. Yusuf'un Firavun'un huzuruna girerken başka elbiseler giydiği ve tıraş olduğu bu figür bize şunu ifade eder: Tanrı o anda onun sefalet elbisesini çıkarmış ve şimdi ona bu elbiseyi giymiştir. bilgelik ve şimdi onun daha önce olduğundan farklı bir yerde olmasını isterdi; Onu bilgelik giysisiyle Firavun'un huzuruna çıkaracak ve onu Firavun'a veli olarak verecekti. Çünkü Musa'nın ruhu, sanki onunla oynamak ve keyif almak için büyük bir istek duyuyormuş gibi, figürü mükemmel, doğru ve düzgün bir şekilde ortaya koyuyor.

1 Benim gücümde.

23. Ve ayrıca, Yusuf'un krala, bu tür gizli şeyleri bilmenin onun doğal gücü ve kudreti dahilinde olmadığını, ancak bunu bilmesini ona yalnızca Tanrı'nın verdiğini söylediğini görüyoruz; öyle ki bu konuda ne sanata ne de büyülü imgelere ihtiyacı vardı; fakat Allah, onun aracılığıyla Firavun'a hayır tefsir edecekti.

24. Bu nedenle bir büyücü, iradesini Tanrı'ya bırakmalı ve sihirli inancını (bununla doğanın biçimini ve koşulları içinde araştıracağı)¹ Tanrı'ya sabitlemelidir ki, Tanrı'nın sözünü kavrayabilsin ve onu Tanrı'ya tanıtılsın. doğanın figürüdür ve o zaman o gerçek bir ilahi büyücüdür ve ilahi güç ve erdemle içsel zemine hakim olabilir ve doğayı bir figür haline getirebilir.² Burada aksini uygulayan kişi, sahte ve kötü bir büyücüdür. şeytan ve onun cadıları.

25. Ve bir Hristiyan'ın doğanın temeline karışmaya cesaret edememesi gerektiği gibi değil, doğanın gizli gizemlerine ilişkin bilgi ve beceride budala ve dilsiz bir görüntü olması gerektiği düşünülemez; Babel'in dediği gibi, İnsan bunu araştırmaya ve bilmeye cesaret etmemelidir, bu günahı; çömlekçinin anladığı kadar günahın temelini de hepsi anlıyor.

26. Günahın nasıl günah olduğunu ve insanın Tanrı'yı nasıl kızdırdığını ve öfkелendirdiğini anlatmak zorunda kaldıklarında, bundan kaçınmak için vicdanı susturan hayaller veya fikir kibirlerinden başka çareleri yoktur. öyle görüntüler [ve kibirler] ki, vicdan onların görüntülerinden korksun; ve günahın zeminini doğanın yedi özelliğine göre (yağlı ineklerinin nasıl zayıf ve kuru hale geldiğini) bilmezler.

27. Ey suret yaratıcıları, kendi tabiatınızın derinliklerindeki Allah'ın öfkesi sizi yedi kısır inek ve kulakla nasıl tehdit ediyor! Yusuf hapisten çıkar ve Tanrı'nın öğüdünü Firavun'a bildirir.

28. Firavun figürünün hayata geçirileceği zaman yaklaşıyor: Sahte ve kötü büyü resimleriniz, Yusuf'un görünümü açıklamasıyla tüm dünyaya açıklanacak. Resimlerden ayrılın ve Tanrı'ya, size Firavun'un görümlerini anlamanızı vermesi için dua edin; ve o zaman içinizdeki yedi iyi ineğin ve kulağın ortakları olabilirsiniz.

29. Değilse, o zaman tüm sahte ve kötü büyü imgeleriniz öyle kısır ineklere ve kulaklara dönüşmeli ki, onlar aslında çoğunlukla zaten içsel topraktalar ve şu anda dışsal olarak yutuyorlar ve her zaman yutuyorlar. güzel zamanlar ve yıllar; çünkü onlar neredeyse bütün sevgiyi, imanı, hakikati, doğruluğu, alçakgönüllülüğü ve Tanrı korkusunu yutup uçuruma sürüklediler; ve şu anda da dışarıdaki tüm yiyecekleri ve rızıkları yutuyorlar. Gümüşü silip süpürdüler ve geriye yetersiz ve bayağı bakırdan başka bir şey kalmadı; ama yine de o kadar aç ve açgözlüler ki, sert bir kemiği kemiren bir köpek gibi bakırı kemirerek yatıyorlar ve yutacak daha fazlasını istiyorlar. ama onlar için daha fazlası yok.

1 Ya da nitelikler. 2 Tip veya gösterim.

30. Bu yüzden o kadar açlar ki, kendileri endişeleniyor, açlıktan birbirlerini yiyorlar ve ülkelerini ve ülkelerini ölüme ve kıtlığa sürükleyiyorlar. Ancak Yusuf'un sevgili zamanında tüm Mısır ülkesinin Kral Firavun'un sahibi olması gibi, onlar da bu vesileyle doğanın yedi özelliğinde Tanrı'nın öfkesinin köleleri haline getiriliyorlar.

31. Tanrı'nın bu öfkesi, bundan sonra size, uzun zamandır açıkça yaptığınız gibi, putlar ve putlar ekmeniz ve onları tekrar kendiniz yemeniz için tohum verecek ve Mısır'ın Firavun'a olduğu gibi, onun köle köleleri olmalısınız.

32. Ey Hristiyan Âleminin Mısır'ı, Yusuf'un mühürlerin altıncı sayısının hayret dolu yorumuyla size şunu söyleyelim: Bu sizi ilgilendiriyor, uyanık olun ve bakın, beden ve ruhta büyük bir kıtlık kapıda, yoksa açlıktan ölmüş olmalısın.

33. Şu anda Tanrı'nın gözünde, yedi kötü durumdaki, aç, kurumuş, sıksa inek ve kulaktan başka hiçbir şekilde durmuyorsunuz: Tanrı'nın bedendeki ve ruhtaki bereketi sizden ayrıldı, artık avlanıyorsunuz. Hayırlardan ve dünyevi rızıklardan sonra gelirler ama yine de onunla yetinmezler. Ve ne kadar çok açlık çekerseniz ve kemik emerseniz, tüm iyi ineklerinizi vicdanınızla, hem bedenem hem de ruhen, ayrıca toprağı ve insanları yiyip bitirene kadar, daha da aç olacaksınız. Ve şekliniz ve yüzünüz o kadar kötü ki, iç ve dış göklerin prensleri sizi görmeye dayanamazlar, ancak sizi ölüm lanetine kadar yargılamaya yardım ederler, diyor Joseph'in yorumunda harikaların ruhu.

34. Şimdi kendinize iyi bakın, bu kadar kötü ve aç değil misiniz? Tüm yeteneklerinizi düşünün: 2 büyük bir açlıkla körü körüne konuşuyorsunuz, çünkü sizi kutsayacak ve mutlu edecek olanı uçuruma kadar yuttunuz ve onun yerine putperest hizmetkarlarınızın ikiye bölünmüşlüğü koydunuz: Doğruluk, doğruluk, sevgi. İman, tevazu, iffet ve Tanrı korkusu, yeniden şişmanlamanızı sağlayan nimetinizdi, ama siz tüm bu mülkleri yuttunuz, onların yerine putlarınızı koydunuz ve onları Mesih'in mor peleriniyle örttünüz; ve artık sende bir yiyicinin kötü aç formu, özelliğı ve özellikleri uyanmıştır.

1 Veya benzerlik. 2 Güçler, erdemler ve yetenekler.

35. Mesih'in örtüsüyle örtülen ilk yok edici özellik gururdur, yani. Mesih'in alçakgönüllü örtüsü altında, güçlü ve görkemli olmaya karar veren, kendi kendini yönetme arzusu, tıpkı siyah başlığı altındaki Lucifer'in, henüz Tanrı'nın huzurunda sadece hayaldeki bir efendi olmasına rağmen her zaman kendisini en güçlü olduğunu sanan gibi. .

36. Açlığınızın Mesih'in örtüsüyle örtülen ikinci özelliğı açgözlülüktür, yani. kendini yiyip bitiren, başkalarının terini, kemiklerinden etini alan ve onu yiyip bitiren; ama yine de hiçbir şeyi olmayan, her zaman zehir gibi yalan söyleyen, kendini emen yutucu. Bu, tüm gerçeğı, doğruluğı, sabrı, sevgiyi, umudu, inancı ve Tanrı korkusunu yok etti, ama yine de yalnızca açlıktan başka bir şey değil: şu anda bakırdaki tüm gümüşü yemiş, ama yine de sanki hiçbir şeyi yememiş gibi görünüyor. çünkü onda hiçbir şey görülüyor. Ama eskisinden daha aç, tüm güzel zamanları kendi içinde yuttu ve Tanrı'nın lütfuyla bahşettiğı tüm erzağı hâlâ her zaman yutuyor, ama yine de yutmaya her gün daha aç: ve cenneti yiyip bitirebilse bile, Cehennemi de yer ama yine de sadece açlık olarak kalır.

37. Bu açlığın Mesih'in örtüsüyle örtülen üçüncü özelliğı kıskançlıktır, yani. açgözlülüğün oğludur ve gurur onun büyük babasıdır. Bu, etteki zehir gibi, açlıkta acı verir, batır ve öfkelenir; sözleri ve işleri sokar ve her şeyi zehirler; yalan söylüyor

ve hile yapar ve asla sessiz kalmaz. Açgözlülük ne kadar yutarsa onun oğlu kıskançlık da o kadar büyük olur; tek başına mülk sahibi olur ama yine de ne cennette, ne bu dünyada, ne de cehennemde dinlenecek yeri yoktur: Ne cennette kalabilir, ne de cehennemde, o yalnızca açgözlülüğün açlığında durur ve varlığın yaşamıdır. açgözlülük.

38. Açlığın Mesih'in örtüsü altında örtülen dördüncü özelliği, kıskançlığın oğlu olan öfkedir ve açgözlülük de onun büyükbabasıdır: Kıskançlık öldürücü derecede acı veremez, öfke vurur ve ölür. O kadar kötü ve kötüdür ki, kemikleri kırar, paramparça eder. Her zaman cinayete susamıştır, sadece babası ve büyükbabası yani. açgözlülük, kıskançlık ve gururun içinde yeterince yer olabilir. Kendi türünden bir şişmanlıkla bedeni ve ruhu yok eder, ülkeyi ve şehri israf eder ve daha da kötüsü, cenneti ve cehennemi yok edecek kadar kötüdür ve yine de hiçbir yerde huzuru yoktur.

39. Bunlar, Firavun'un yedi semiz ineğini ve kulaklarını yiyip yutan, ama yine de eskisi gibi olan açlığın dört unsurudur. Şu anda Yusuf onları Firavun'un rüyasında görmüş ve tezahür ettirmiştir; böylece dünyada açıkça ortaya çıkarlar ve yargı için konseyde oturan bekçilerin gözleri önünde bu kuru, kötü niyetli ineklere daha fazla ne yapılabilir? , çünkü Tanrı onlara lütfunun tezahürünün yedi semiz ineğini verdi; ama her şeyi yutuyorlar ve yine de o kadar açlar ki, cehennem onların dört elementinde yaşıyor ve şeytanın krallığı onların figüründe duruyor.¹

40. Ey Hristiyanlığın Mısır'ı! iyilik umuyorsun, ama yine de yalnızca kötülük yapmayı arzuluyorsun. Sana hiçbir iyilik gelmeyecek; Bu açlıktan ölmezsen, içinde paramparça olacaksın. Böyle daha çok acıktığınızda, Yusuf size nereden iyilik yorumlayacak? Doğa içinizde açlığınız ve arzunuz gibi bir şey yaratır. Din değiştirip Yusuf'un yeni elbisesini giymekten başka hiçbir şey ummamalısın. Ve sonra Rab size ruhunu verecek, böylece görüntülerinizi görüp anlayacaksınız ve onları bir kenara bırakacaksınız ve Yusuf'un Firavun'un önünde olduğu gibi, Tanrı'nın huzurunda da Yusuf'la birlikte duracaksınız ve görebileceksiniz. Allah'ın mucizelerini yorumlayın.

41. Ve sonra Rab sizi Yusuf'la birlikte onun gizemlerinin krallığı üzerinde görevlendirecek, böylece imanın sihirli temelini doğru bir şekilde anlayacaksınız ve uzun süredir yaptığınız gibi artık dışsal doğal büyüün görüntülerinde aramayacaksınız. zaman. Ama siz içsel zemini göreceksiniz ve Yusuf'la birlikte Mısır'a, yani gizemlere hükmedeceksiniz ve orada Rab'be şükredecek, onun pınarından su çekecek ve yaşam suyundan içeceksiniz.

42. Şimdi öğreneceğiniz ve anlayacağınız söz size yakındır, yani ağzınızda ve yüreğinizdedir (Romalılar x. 8; Yas. xxx. 14); sen Tanrı'nın biçimlendirilmiş sözüsün, kendi kitabını okumayı öğrenmelisin,

o da kendinsin ve o zaman tüm görüntülerden özgür olacaksın ve "Rab buradadır" (Yaratılış xxviii. 16) söylenen yeri göreceksin.

Ve sonra yeniden güç ve erdem yaşamına kavuşacak, şişmanlayacak ve Mesih'in pelerinini üzerinizden atacaksınız ve şöyle diyacaksınız: İşte Mesih'in izinden yürüyecek, onu izleyecek ve taklit edecek adam. hayatı ve imajı bakımından ona benzer ve ona uygundur (Filip. iii. 10).

43. Firavun'un rüyalarının tüm bu tarihi, zahiri bir eylem altındaki ruhun, insanın zeminini, Tanrı'nın onu ne kadar iyi yarattığını ve şişmanlığına soktuğunu ve böylece Şeytan'ın gücü tarafından nasıl yok edildiğini tasvir eden ve örnekleyen bir görüntüdür. kıskançlık ve zehir ve çok kötü bir imaja dönüştü.

1, duruşlarının, durumlarının veya niteliklerinin temsil ettiği ve ifade ettiği şeyden oluşur.

44. Ancak Yusuf'ta ruh, bir insanın bu zehirden yeni bir doğumla nasıl yeniden doğması gerektiğini gösteren bir figürü temsil eder; ve onun tekrar Allah'ın huzuruna nasıl çıkarılacağı ve Allah'ın ona ruhunu nasıl vereceği ve onu evinde nasıl hükümdar yapacağı; Kıtık ya da kıtlık gibi ayartma zamanlarına karşı, inançla ve iyi bir vicdanla göksel meyvelerden nasıl toplayacak? Tanrı'nın öfkesi ruhu eler.

45. O halde, bu eleme sırasında, tövbede ruhun yanında duran, dallarıyla birlikte küçük inci bitkisinin yetiştiği, yiyecek olarak kullanılan meyveyi yanına alır ve iyi meyve verir.

46. O halde bu meyveler, Yusuf'un, Allah'ın tavsiyesini bildirdiği ve bunu Firavun'a öğrettiği şekliyle yaptığı yorumdur. Böylece yeni doğuş, Tanrı'nın yolunu insanlığa bildiren ve Yusuf'un Firavun'un önünde olduğu gibi, bilgelikle O'nun önünde duran böyle iyi bir meyve ve öğretiyi ortaya çıkarır. Ve bunu Yusuf'un rüyasını yorumladıktan sonraki öğüdünde de görüyoruz. Firavun'a şöyle dedi: "Kral, insanların kıtlıkta gerekli gıdayı alabilmesi için Firavun için tahıl ambarları inşa edebilecek, erzak depolayabilecek bilge ve basiretli bir adam bulsun" dedi (Gen. xli. 3336). Ruhun gizlice insan figüründe temsil ettiği şey, insanın Tanrı'dan korkarak bilge adamlara dikkat etmesi gerektiğidir (Çıkış xviii. 21), bilgelik ve anlayışla, ilahi hazine ve rızıkta toplanmaya yardımcı olmalıdır. doktrin, yaşam ve dua; Böylece ilahi hazine ve rızık toplansın.

47. Ve sonra imtihan, eleme ve açlık zamanı geldiğinde, böylece Allah'ın öfkesi geride bırakılsın ve önlensin ve hem bedeni hem de canı, toprağı ve insanları birdenbire zayıflatıp yok etmesin; rızık için bir şey ol. Tanrı'nın, Tanrı'dan korkanlara bin nesil boyunca iyi davranacağını söylediği konu hakkında (Çıkış xx. 6); ve bu hüküm devam edecektir

bin nesle kadar.

1 Veya böyle bir adamın durumu: İnsan Mesih veya Hristiyan bir adam.

48. Musa ayrıca şöyle der: Yusuf'un bu sözü Firavun'u ve bütün hizmetçilerini memnun etti. Ve Firavun kullarına dedi: Kendisinde Allahın ruhu bulunan böyle bir adamı nasıl bulabiliriz; ve Yusuf'a şöyle dedi: Madem ki Tanrı bütün bunları sana bildirdi, senin kadar anlayışlı ve bilge kimse yok; sen benim evimin üzerinde olacaksın ve bütün halkım senin sözüne itaat edecek; ben yalnızca krallık tahtında olacağım. senden daha yüksek olsun. Ve ayrıca Firavun Yusuf'a dedi: İşte, seni bütün Mısır diyarının başına koydum ve onun elinden yüzüğünü çıkardım ve onu Yusuf'un eline verdim ve ona beyaz ipek elbiseler giydirdim ve bir astı. boynunda altın zincir; ve onu ikinci arabasına bindirip önünde şunu ilan etti: Ülkenin babası budur; ve onu bütün Mısır diyarına atadı. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Ben Firavunum ve bütün Mısır diyarında senin isteğin olmadan kimse elini ve ayağını kıpırdatmayacak. Ve onu gizli konseyi olarak adlandırdı ve ona ON'un rahibi Potipherah'ın kızı Asenath adında bir eş verdi (Gen. xli. 3745).

49. Bu, tüm İncil'deki en mükemmel figürdür; hiçbir yerde onun benzeri yoktur. Ve o, tüm denemeleri aşmış, onaylanmış, denenmiş bir Hristiyan figüründe duruyor: Mesih'in ruhunun, acılarına, ölümüne, cehennemine, hapishanesine ve sefaletine kadar kendisiyle birlikte yol gösterdiği; tek Tanrı olarak, yani. Büyük Kral, onu huzuruna koydu ve Mesih'in sürecinde (veya taklidinde) edindiği bilgeliğini sınadı, onu sevinçle kabul etti ve ona şu tanıklığı verdi: Senin kadar bilge kimse yok; Kim senin gibi sabırla, ölüm ve cehennem yoluyla hayatını gizlice Tanrı'ya tanıtacak?

50. Ve nasıl ki, bir kralın konseyi, bir krala, krallığını yönetmesi için yardım edip destek veriyorsa, Tanrı da ona krallığı üzerinde tam yetki verdiği ve sevgisiyle onu yardımcısı ve yardımcısı yaptığı; aynı şekilde Tanrı da onu kendi krallığına yerleştirir, onun aracılığıyla yönetir ve ona mührünü verir. insanlık ve İlahiyat, İsa Mesih'in ruhuna olan sevgisinde; ve onu kendisinden sonraki ikinci arabaya bindirir, yani Tanrı'nın ruhu nereye giderse, onun peşinden daima böyle bir adam gider; ve şeytan, ölüm ve cehennem artık ona dokunmaya cesaret edemiyor; çünkü böylece o, Yusuf'un Mısır ülkesi üzerinde olduğu gibi, şeytan, ölüm ve cehennem ve ayrıca kendi ölümlü eti ve kanı üzerinde güç sahibi oluyor.

51. Ve Yusuf hızla geri çekilip kralın erzak depolamak için tahıl ambarlarını inşa ettiğinde; aynı şekilde, içsel temeline göre Tanrı'nın krallığında oturan böyle bir adam, Rabbi olan Tanrı için böyle birçok insan evi inşa eder; Tanrı'nın kendisine Mesih İsa'da verdiği ilahi fazlalığı burada depoladığı insan ruhları, yani. İlahi bilgi ve bilgelik, iyi bir talimat ve doktrin ile

ve hayat öyle ki öğretisi her yere yayılıyor ve denizdeki kumlar gibi çoğalıyor; inci bitkisinin o kadar çok yayılan dalları vardır ki, Yusuf'un kıtlık zamanındaki rızkindan dolayı yüzbinlerce can ondan yer.

52. Ve sonra Potiferah'ın kızı, yani On'un rahibinin kızı, yani. gerçek Hristiyanlık ona, değer vereceği ve seveceği bir eş olarak verilir ve her zaman olduğu gibi bu şekilde seyahat ederek ondan bu iki oğlunu (Yaratılış xli. 50) doğurur ve sonra yıkanmış kalplerle yürürler. Tıpkı Mısır'daki kıtlık zamanından önce Yusuf'un karısı Manaşşe ile Efrayim'in babası olduğu gibi; ve böylece ona bu isimlerle temsil edildi, Tanrı'nın sefalet evinde onu nasıl büyüttüğü ve ona çok şey verdiği.

53 Ve sonra ayrıca bir Tanrı çocuğu, kıtlık geldiğinde hazine sandıklarını açar; böylece, Yusuf'un tahıl ambarlarında yaptığı gibi, Tanrı'nın öfkesi dünyayı elekten geçirir ve hazine sandıklarından ince dalları arkadaşlarına dağıtır; onlar o kıtlıkta yok olmazlar.

Altmış Dokuzuncu Bölüm

Bu Kıtlığın tüm Ülkelere nasıl yayıldığını ve Yakup'un oğullarını Mısır için Mısır Ülkesine nasıl gönderdiğini ve onların Yusuf'un huzuruna nasıl geldiklerini ve Yusuf'un kendisini onlara nasıl gösterdiğini.

Buradan anlaşılması gereken şey [Gen. xlii.]

1. Yaratılış kitabının Yusuf ve kardeşleriyle ilgili olan bu kırk ikinci bölümü, Mesih'le birlikte kendi sürecine girmiş ve artık galip gelmiş böyle bir Hristiyan'ın, sonunda düşmanlarını nasıl bağışladığını ve ödüllendirdiğini gösteren bir figürdür. Zulümleri, kötü düzenleri ve öğütleriyle onu Mesih'in sürecine sokan lütuf. Ve ayrıca günahları nasıl önlerine seriliyor, nasıl endişeye ve zorluğa sürükleniyorlar ve sonunda salt lütufla nasıl acı ve cezadan kurtuluyorlar; ve Tanrı, din değiştirmeleri üzerine onlara nasıl o kadar lütufta bulunuyor ki, sadece cezayı serbest bırakmakla kalmıyor, aynı zamanda onları armağanları ve yararlarıyla da kutsuyor: burada Yusuf'un kardeşlerine yaptığı gibi.

2. Ancak bundan sonra, Tanrı'nın kendisini günaha karşı ne kadar ciddi ve sert bir şekilde gösterdiği bu şekilde de temsil edilmektedir: burada Yusuf'un kardeşlerine karşı olduğu gibi. Ve yine de Tanrı, tövbe eden günahkarı en şiddetli şekilde cezalandırma konusunda kararlı değildir; fakat vicdanında canın karşısına katı bir şekilde çıkar; öyle ki, günah uyansın ve kabul edilsin ve tövbe daha büyük olsun; öyle ki, böylesi bir korku içindeki insan, günahtan dolayı alçakgönüllü olsun ve günahtan tamamen uzaklaşsın ve ona kızsın ve ondan tamamen nefret etsin; günahın böyle olduğunu bildiğinde

bunda korkunç bir yargı var.

Tarih şöyle diyor:

3. Ama Yakup Mısır'da bol miktarda mısır olduğunu görünce oğullarına şöyle dedi: Neden etrafınıza bu kadar uzun süre bakıyorsunuz? İşte, Mısır'da bol miktarda mısır olduğunu duydum; oraya gidin ve bize mısır satın alın ki, ölmeyelim, yaşayalım. Bunun üzerine Yusuf'un on kardeşi Mısır'dan mısır satın almak üzere aşağı indiler. Ancak Yakup, Yusuf'un kardeşi Benyamin'in gitmesine izin vermeyecekti; çünkü dedi: Başına bir felaket gelebilir. (Gen. xlii. 14).

4. Şimdi bu, ilk olarak, insanın kendisini bu kıtlıkta ilahi öfke içinde bulduğunda, Yakup ve çocuklarının kıtlıkta olduğu gibi, doğruluk konusunda da yoksunluk içinde olduğunu gösteren bir figürdür; sonra Baba vicdanında ruhuna şöyle der: Neden bu kadar uzun süre etrafına bakıyorsun? Mesih'in ölümünde pek çok doğruluğun olduğu, Mesih'in günahlarınız yerine ve sizin günahlarınız yerine doğruluğu verdiği tövbeye gidin; eğer yürekten O'na dönerseniz: Ve böylece Baba kendi iradesini bahşeder ve onu günahkarın iradesine sokar. tevbe ve muhabbet.

5. Fakat Yusuf'un kardeşi Benyamin, yani Mesih'in insanlığını ona hemen vermez: önce ona günahkar kardeşlerini bahşeder, yani önce korkularını vicdanına aktarır ve tesellisini gizler. onun lütfuyla, yani. gerçek Benyamin, Yusuf'un kardeşi, günahların özelliklerinden¹ ve günahların özelliklerini gönderir, yani. Yusuf'un bu tahılını satın almak için lütuftan sonra günahların işlendiği ve işlendiği yerler, yani. İsa'nın.

6. Günahkarın kendisi buna girmeli ve ciddiyetle Mesih'in acılarına ve ölümüne girmeli ve lütfun huzurunda, Tanrı'nın öfkesinin hapisanesinde günahlarından ölmeli ve kendisini Yusuf'un üzerine atmalıdır. Mesih'in merhameti ve lütfu olmadan kalmayın ve şöyle deyin: Mesih'te bol miktarda lütuf vardır ve bu nedenle lütufla kendinizi gıdıklayın ve teselli edin. Hayır, bu zavallı ruhu canlandırmıyor. İçinizdeki günahlardan dolayı çukura attığınız yaralı kardeşinizin yanına Mısır'a inmeli ve büyük bir alçakgönüllülükle onun huzuruna çıkmalısınız. Her ne kadar O, merhametiyle size bunu bildirinceye kadar bunu birdenbire anlamayacaksınız; ve sonra Mesih'in dirilişinde elde ettiği gücü, kudreti ve görkemiyle, zavallı ruh için mısır satın almalısınız ki, o ölmesin, yaşasın; Yakup'un çocuklarına söylediği gibi.

1 Günahkar sevgiler.

7. Musa ayrıca şöyle diyor: Böylece İsrail oğulları ve onlarla birlikte başkaları tahıl satın almaya geldiler; çünkü Kenan'da da kıtlık vardı. Ama Yusuf ülkenin yöneticisiydi ve ülkedeki bütün halka mısır satıyordu.

Kardeşleri O'nun yanına gelince, yüzleri yere dönük olarak O'nun önünde yere kapandılar. Ve onları gördü ve tanıdı ve garip bir şekilde onlara doğru yürüdü ve onlarla kaba bir şekilde konuştu ve onlara dedi: Nereden geliyorsunuz? Yiyecek satın almak için Kenan diyarından çıkıp dediler. Ama o onları tanıyor olmasına rağmen onlar onu henüz tanııyordu (Yaratılış xlii. 58).

8. Bu, zavallı ruhun, ondan yiyecek almak için Mesih'e döndüğünde ilk durumu ve durumudur. Daha sonra özgür iradenin kendisine yönelip yönelmediğini görmek için ruhun iradesine, tamamen özüne bakar. Ve şimdi eğer ruh din değiştirirse, o zaman bunu biliyor; ama önce vicdanı korkutur ve kaba davranır ve Kenanlı kadına olduğu gibi ruha da yabancı görünür (Mat. xv. 26) ve tövbesini ortaya koyana kadar lütfunu ruhtan gizler ve Mesih'in huzurunda yüzünü eğer ve onun ihlallerini kabul eder ve yargı çukuruna tamamen eğilir ve kendisini Tanrı'nın öfkesine, cezasına ve kendi ölümüne teslim eder.

9. Ve sonra Mesih ona bakar ve Tanrı'nın öfkесinin katı eliyle onu sımsıkı tutar; ama O'nun sevgisi ve lütfu burada gizlidir ve zavallı ruhun günahlarını harekete geçiren ve onları rahatsız eden de budur, öyle ki o, Tanrı'nın huzurunda dehşete düşer ve korkar. Ruh ayağa kalkıp Tanrı'ya ağladığında, o zaman Mesih vicdanında şöyle der: Sen kimsin? Şimdi kendine bak, bana layık mısın? Tıpkı Yusuf'un burada yaptığı gibi: Sen kimsin? ve kaba ve tuhaf bir şekilde onlara doğru yöneldi.

10. Ve Yusuf onlarla ilgili gördüğü rüyaları düşündü ve onlara şöyle dedi: Siz casussunuz ve ülkenin neresinin açık olduğunu görmeye geldiniz (Yaratılış xlii. 9). Yani, Mesih merhametini, acı tutkusunu ve ölümünü düşünüyor ve ruha diyor ki, sen bir casussun ve bana sadece lütfum kapısının nerede açık olduğunu görmek için geliyor: ama bu sana yardımcı olmayacak Aksi takdirde, önce benim acımın ve ölümümün kapısından içeri girmelisiniz, yoksa sadece bir casus olursunuz ve lütfumun kapısının açık olduğunu göreceksiniz, böylece kendinizi bir pelerin gibi örtebilirsiniz; ciddi olmalısın, yoksa bana ihanet etmiş olursun ve lütfumu ağzına alırsın.

11. Ve Yusuf'un kardeşleri ona cevap verip dediler: Hayır efendim, kulların yiyecek almaya geldiler. Hepimiz bir adamın oğullarıyız; biz dürüst ve dürüst insanlarız, biz sizin hizmetkarlarınız asla casus olmadık (Gen. xlii. 1011). Şekilde bu kadardır: Nefsin vasıfları kibir içinde kendilerini doğru bir şekilde bilmeden önce, Allah'ın gazabı gözlerinin önüne sunulduğunda, yani. onların özüne geçer, sonra ruh kendisine yapılan yanlış olduğunu düşünür; çünkü eğer kendisini İsa Mesih'in erdemleriyle teselli ederse ve Mesih'e, onun Tanrı'nın oğlu olduğuna ve canını tatmin ettiğine inanırsa, o zaman ilahi bir casus ve haksız ikiye bölünmekle suçlanmaması gerektiğini düşünür; aracılığıyla doğrudur

Mesih'in aklanması, onun da aynı şeye inandığını görünce, onun yararı için ona uygulandı.

12. Ama Yusuf'un kardeşlerine söylediği gibi: Hayır, ama siz ülkenin nerede açık olduğunu görmeye geldiniz, böylece Mesih'in ruhu da canın özlerini suçlar; çünkü bu onlara henüz kırılmadıklarını, hâlâ kendi arzularına sahip olduklarını ve anında lütfâ tutunacaklarını kanıtlar. nefse faydası olmayan açık kapı; ilk önce Mesih'in acılarına ve ölümüne girmeli ve bunları öncelikle içten tövbe ve iradesinin dönüşümü yoluyla üstlenmeli ve daha sonra açık kapıdan, Mesih'in yaraları ve ölümü yoluyla onun dirilişine girmelidir.

13. Ayrıca Yusuf'un kardeşleri şöyle diyorlar: Biz, sizin hizmetkarlarınız, Kenan diyarında bir adamın oğulları olan on iki kardeşiz; ve en küçükü hâlâ babamızın yanında ama biri yok. Yusuf onlara dedi: Size böyle söyledim; siz casussunuz. Size şunu kanıtlayacağım: Firavun'un hayatı üzerine yemin ederim ki, en küçük kardeşiniz buraya gelmeden buradan ayrılamazsınız. İzinizden birini buradan gönderin, kardeşinizi getirsin, ama siz tutsak olacaksınız; Çünkü eğer öyle değilse, Firavun'un hayatı adına casussunuz demektir.

Ve onları üç gün boyunca bir arada tuttular (Gen. xlii. 1317).

İçteki değerli figür şöyle duruyor:

14. Ruh böylece Mesih'e yaklaştığında ve anında dirilişini üstlendiğinde, ruhun özünde Mesih'in ruhu şöyle der: Size şunu söyledim, özleriniz Tanrı'nın yaşamı adına casuslardır: Böylece onlara, bana sadık ve doğru bir yolla gelip gelmediklerini, yanlarında en küçük kardeşlerini, yani bana getirip getirmediklerini ispat edeceğim. gerçek Joseph'in kardeşi; yani, onların (Adem'deki) solmuş göksel özelliğindeki lütuf Anlaşmasının birleşik çizgisi, yani. Cennette gerçekleştirilen lütfun birleşik temeli; öyle ki, ruhun özleri en içteki temelleriyle bana ve bende teslim olsunlar, aksi takdirde onlar ancak ikiyüzlüler ve lütuf kapısının casusları olarak gelirler.

15. Buna haklı olarak en küçük kardeşin getirilmesi denir: Cennette gerçekleştirilen Vaat'teki aynı lütuf, ruhun günahla gizlediği ve örttüğü en küçük kardeşidir; ve tövbesinin başlangıcında onu Tanrı'nın hayatı yüzünden evinde bırakır.

1 Veya ile.

16. Bu nedenle Musa'nın metni çok gizli bir şekilde şöyle diyor: Onları Firavun'un Hayatı ile kanıtlayacak: bu şekilde bu en küçük oğlunun geride kaldığı Tanrı'nın hayatı ile de aynı anlama geliyor. Tövbe eden kişi onu kendisiyle birlikte lütuf limanına getirmeli veya

Aksi takdirde, Yusuf'un kardeşlerinin yaptığı gibi, onu getirene kadar üç gün hapiste kapalı kalması gerekecek. Yani, aksi takdirde insandaki üç İlke, Tanrı'nın öfkesi içinde bu kadar uzun süre hapis yatmalı ve en küçük kardeşleri yanlarında olmadığı sürece ilahi gıdayı satın alamamalıdır; yani, insandaki Mesih'in, Adem'de solmuş olan göksel dünyanın özünün aynı suretinde ölümden dirildiği ve burada ikamet edebileceği kapıdır.

17. Böylece, bir adam tamamen ve bütünüyle ona dönüp dönmediğini denemek ve Mesih'in kendisini göstereceği ve göstereceği bu lütuf zeminini kendisiyle birlikte getirmek için Tanrı'ya döndüğünde, Tanrı'nın yaşamıyla kanıtlanır. Değilse, o zaman Yusuf, yani Mesih, ruhun özlerine şöyle der: Siz yalnızca Tanrı'nın yaşamının casuslarıdır ve yalnızca insanın Mesih'in acılarından ve erdemlerinden aklanmasını arıyorsunuz. Yani, yalnızca tarihi öğrenirsiniz ve Tanrı'nın değerli Antlaşmasını ağzınıza alırsınız, Mesih'in memnuniyetiyle övünür ve yalnızca lütuf casusları olarak hareketsiz kalırsınız. Fakat bu sana hiçbir fayda sağlamaz ve hiçbir fayda sağlamaz. Her ne kadar muhtemelen Mesih'in krallığını gözetliyor olsanız da, özünüzün en içsel temelini yanınızda getirmediğiniz sürece, benim öfkem ve gayretim ve kıskançlığımdaki doğruluğum, sizi üç İlkenin tümü ile birlikte hapse atacaktır (bu Yakup'un on iki oğlunun tamamını Yusuf'un, yani İsa'nın önüne koyarak, beden ve ruhla, iç ve dış olarak, tüm yeti ve güçlerinizle birlikte onun ayaklarına kapanın ve onları O'nun lütfuna teslim edin.

18. Çünkü onların lütfu alabilecekleri söylenmiyor, ancak lütfun kendilerini onlara vermesi için lütfu kaybolmaları gerektiği söyleniyor; çünkü insanın onu kabul etme yeteneği kaybolur: kişisel irade Tanrı'dan koparılmıştır, tamamen Tanrı'ya inmesi ve istemeyi bırakması gerekir ki Tanrı onu tekrar kendi lütfuna alabilsin.

19. Ey Babil! bu seni nasıl etkiledi? Siz, ikiyüzlülüğünüzle, Tanrı'nın yaşamı adına ya da önündesiniz, ancak Tanrı'nın lütfunun bir casususunuz: yalnızca lütuf kapısını ararsınız ve içsel Benyamin'iniz olmadan kendi iradenizle nasıl içeri girebilirsiniz? İsa'nın krallığı. Evet, dıştan bakıldığında, günahları Mesih'in erdemleri aracılığıyla affedilen, Lütuf'un evlatlık çocuğu olacaksınız, ancak yine de Babil ve masal olmaya devam edeceksiniz ve Mesih'te bir Hristiyan olmayacaksınız. Cennete gitmeniz gerekecek, ancak bu size bir fayda sağlamayacaktır: Yusuf, yani Mesih, ona Benyamin'i vermediğiniz sürece sizi hem beden hem de ruhen Tanrı'nın öfkesine hapsediyor. iç zemin. Ve sonra cennet için girer ve Mesih içinizde mezardan kalkar, böylece siz ölümden dirilirsiniz; ve o zaman casusluğunuz ve gözetlemeniz sona erer.

20. Ey liseler [ve üniversiteler] ve Allah'ın vezirleri sayılacak olan ve Allah'ın yolunu öğretecek ve bu konuda çekecek ve tartışacak olan herkes; Sen nesisin? Kendinize şu şekilde bakın: casuslardan başkası gibi görünmüyorsunuz, her zaman arıyorsunuz ve yine de hala hapisanede yatıyorsunuz. Tanrı artık buna izin vermeyecektir; onun için

kendisi insanın düşüncelerini dener ve kendisi her şeyde mevcuttur; anlayış onundur, Tanrı'nın krallığının bilgisi onundur, o olmadan hiçbir şey bilemezsiniz.

21. Casusluğunuz ve bilginiz, Tanrı'nın krallığına girmenize yardımcı olmaz: yaşamınızda ilerlemediğiniz sürece, yani, Tanrı'nın Mesih'teki çocukları olduğunuz ve O'nun çektiği acılarda yaşamınızda açıkça ortaya çıkmadıkça oraya giremezsiniz. , ölümü ve dirilişi kendinde; kazanılmış tarihsel bir inanç aracılığıyla değil, esasen asmanın bir dalı olarak. Sen ağaçtaki bir dal olmalısın; içinizdeki içsel zeminde etkin ve esasen Mesih'in yaşamına, etine ve kanına sahip olmalısınız; ve sen Mesih olmalısın; Aksi halde hepiniz, birbirinizsiniz, ancak casuslar, araştırmacılar ve tarihi Hristiyanlırsınız ve Yahudilerden, Türklerden ve kafirlerden daha iyi değilsiniz.

22. Ey basit insanlar, şunu bilin size: Karışık dillerin kulesinden ilerleyin, o zaman yakında sağa gelirsiniz. Mesih'i içinizde Tanrı'nın sağında arayın: O orada oturuyor. İradelerinizin kilidini açın: yani onları ona teslim edin, o da onları yeterince iyi bir şekilde açacaktır. Tövbeniz ciddi olmalıdır: yoksa hepiniz, biriniz ve diğeriniz, ama casussunuz (Matt. xxvi. 64; Elçilerin İşleri vii. 55, 56; Sütun iii. I).

23. Artık etrafa bakmayın, tam zamanı. Zaman gerçekten doğdu (ya da yaklaşıyor) (Va. i. 3; xxii. 10), kurtuluşunuz yaklaşıyor (Luka xxi. 28). Damat Geline seslenir (Va. xxi. 2): Gerçekten de onun kıtlığında Yusuf'un zindanına girmelisiniz: eğer [kalplerinizin iç dünyasını da tövbeye getirmezseniz], Amin (öyle olsun).

24. Musa devamını şöyle söyledi: Ama üçüncü gün onlara şöyle dedi: Eğer yaşayacaksanız öyle yapın, çünkü ben Tanrı'dan korkarım: Eğer dürüst ve dürüst insanlarsanız, kardeşlerinizden biri zindanınızda tutsak olsun. Ama siz yolunuza gidin ve aklılarınız için satın aldıklarınızı evinize taşıyın; ve en küçük kardeşini bana getir, ben de senin sözlerine inanacağım, böylece ölmeyeceksin. Ve onlar da öyle yaptılar (Gen. xlii. 1820).

Şekil şu şekilde duruyor:

25. Ruh Tanrı'ya yaklaştığında ve tövbe etmeye çalıştığında ve içsel zemini henüz tamamen kibirle kapatıldığında, zihin hala kendine asılı kaldığında, ancak tövbeden vazgeçmezse ve herkes için dünyevi arzulardan kurtulamayan ancak dua etmeye devam eden kişi, o zaman gerçekten de Baba Tanrı, ruhun özlerini öfkesinin hapisanesinden çıkarır, böylece zihin, hapishaneden serbest bırakılan biri gibi yeniden iyice rahatlar. Sonra akıl şöyle der: Bu tövbeden dolayı namazımda çok rahatladım.

26. Çünkü Tanrı'nın öfkesi, doğayı daha büyük bir çaba ve çabayla Tanrı'ya doğru itmesi için hapishanesinden kurtardı; çünkü hapishanedeyken bunu yapamaz, çünkü ıstırap içindedir ve kendisini sürekli geri iten yalnızca işlediği günahları görür, Tanrı'nın huzurunda korkar, utanır ve yılğınlaşır. Fakat öfke onu serbest bıraktığında, o zaman duanın ve tövbe işinin gücünü, faziletini kazanır.

27. Ama Tanrı'nın öfkesi onu sürekli olarak tek bir grupla tutuyor: Tıpkı Yusuf'un bir kardeşini, son kardeşini de getirene kadar zindanda tutması gibi. Ve böylece zavallı ruh, son kardeşini, yani onu dışarı çıkarana kadar, ölüm hapishanesinin bir çetesine bağlı kalmalı. içsel zemin ve Tanrı'nın huzuruna gelin ve şunu söyleyin: Tanrım, Mesih'in ve benim kurtuluşumun uğruna her şeyi bırakacağım ve irademi tamamen sana bırakacağım; beni dilediğiniz gibi ölüme ya da yaşama, alaya ya da küçümsemeye, yoksulluğa ya da sefaletle atın; Sana bağlanacağım, senin önünde ikiyüzlüyü oynamayacağım ve daha önce yaptığım gibi sana irademin sadece yarısını vereceğim.

28. Ve sonra eğer ciddiyet uygulamaya devam ederse, Tanrı bunun ciddi olduğunu algılasa, o zaman son kardeş de serbest bırakılacaktır; yani o zaman Tanrı'nın öfkesinin son halkası da çözülecek :

ama bu arada, bu gerçekleşmeden önce ruhun tek bir grupta tutsak olması gerekir.

29. Ama yine de Tanrı, serbest bırakılan diğer yaşam formlarına 2 şöyle der: Şimdi, benden satın aldığınız veya aldığınız bu tövbe ile şu anda sahip olduğunuz şeyle yolunuza gidin; ve onu eve taşı, yani onu bir daha kirletme, onunla yaşa ve bundan pay al. bahşedilen mevcut lütfu Tanrı'nın şerefine taşıyın ki, işleyişiyle Tanrı'nın huzuruna çıksın.

1 Utandım. 2 Veya fakülteler.

30. Musa devamını şöyle söylüyor: Ama onlar kendi aralarında dediler: Kardeşimize tecavüz ettik, bize ağladığında canının acısını gördük ve onu duymadık; bu nedenle bu sorun artık başımıza geliyor. Ruben onlara cevap verip dedi: Çocuğa karşı günah işlemeyin dediğimde size bu kadarını söylememiş miydim? ve duymadın mı? ve şimdi onun kanına ihtiyaç var. Ama Yusuf'un bunu anladığını bilmiyorlardı; çünkü onlarla bir tercüman aracılığıyla konuştu. Ve onlardan yüz çevirip ağladı; ve tekrar onlara dönüp onlarla konuştuğunda, aralarından Şimeon'u aldı ve gözlerinin önünde onu bağladı (Gen. xlii. 2124).

31. Bu rakam artık, insan tövbe ederek Tanrı'nın önünde durduğunda, Tanrı'yı aradığında [ve ona ağladığında], vicdanı ve günahları uyandığında, tövbenin ciddiyetidir: burada Yusuf'un kardeşlerinin yaptığı gibi. Sonra kendi kendine şöyle der: Günahlarımla bunu hak ettim ve hak ettim, alay edilmeye, küçümsemeye ve küçümsemeye yardımcı oldum.

Mesih'i içimde ve ben olmadan arkadaşlarımda çarmıha gerdim ve Hristiyan kardeşlerimin yalvarışlarını ve yakarışlarını dikkate almadım, onları küçümsedim, alay ettim ve lanetledim. Şu anda tövbe ederek Tanrı'ya döndüğümde, şimdi onun hıçkırıkları ve gözyaşları beni alıkoyuyor, şehvetim, şakalarım, eğlencem ve ahlaksızlığım nedeniyle onu uzaklaştırdım, şimdi burada duruyorum ve cennet içimde, vicdanımda demir gibi oldu.

32. Sonra Allah vicdanında diyor ki, yeterince iyi tanımadın mı; dahası, sözümü size iletmedim mi; Yanlış yaptığınızı çok iyi biliyordunuz, ama inatçı ve şeytani iradeniz hüküm sürmeli; ve şimdi lütuf sahibi olurdun. Şeytan da der ki: Boşuna oldu, lütuf gitti, cennet kapandı, cehennem açıldı, bırak, ona ulaşamayacaksın.

33. Fakat Mesih'in içsel zemindeki lütfundaki büyük merhamet, O'nun merhameti ve büyük şefkatiyle baskı yapar; şu anda hâlâ sevgi dolu yüzünü ondan gizlese de, ruh bunu bilmese de ve sıkıntılı ruhu sefaletle doldursa da, kendi içinde Tanrı'ya yalvarıp ağlıyor ve kendisini tüm kötülüklerden ve kötülüklerden suçlu sayıyor; ve öyle hararetli bir ağıtla günahlarından acı bir şekilde şikâyet etmeye ve pişman olmaya başlar ve aynı zamanda Mesih'in huzurunda o kadar utançla doludur ki, yüzünü Tanrı'nın önünde gizler ve ağıt için ne yapacağını bilemez. Çünkü Tanrı'nın katı doğruluğunun onu kendi yaşamında tuttuğunu ve bağladığını kendi gözleriyle görüyor; tıpkı Yusuf'un kardeşlerinin, kardeşlerinin günahlarından dolayı gözleri önünde bağlı olduğunu görmeleri gibi.

34. Her ne kadar Mesih, birleşmiş lütfun içsel zemininde ruhun özünü karıştırıyor ve onu parçalıyorsa da, o, onun günahlarını görüp ağlıyor, yine de, sanki onların konuşmasını anlamıyormuş gibi, çok garip bir şekilde garip olana karşı çıkıyor. ve bir tercüman aracılığıyla onlarla konuştum.

35. Hatta bu tercüman, ruhu başka türlü olamayacak olan böyle bir tövbeye getiren şeydir; çünkü kendi gücünde bundan başka hiçbir şey yoktur: dipsiz, anlaşılmaz doğaüstü iradesini Tanrı'ya çevirebilmek için, yani. içinden çıktığı ve orada hareketsiz durduğu, onun için yine de çok zor ve yine de mümkün.1 Ta ki onun iradesi kendisini bütünleşmiş lütuf kapısından tamamen koparmadıkça ve kendini zehre teslim etmedikçe ve şeytanın enfeksiyonu, böylece ruhun uçurumunun iradesi sahte veya kötü bir devediken figürü 2'ye girilir ve tamamen zehirli olur. O zaman zordur, çünkü o zaman hiç tövbe istemez, dikkatsizdir, ihmalkardır, inatçıdır ve hiçbir zaman din değiştirmeyi arzulamaz, herhangi bir kötülüğe veya kötülüğe üzülmez, bundan zevk alır ve sevinir. , bedeni yanında taşıdığı sürece; ve sonra tamamen kaybolur: ancak ilahi arzunun küçük bir kıvılcımının kaldığı yerde çare vardır.

1 Ruhun lütfu elde etme yeteneğine dikkat edin.

2 Durum, duruş ve kalite.

36. Ve Musa devamını şöyle söylüyor: Ve Yusuf, çuvallarının mısırla doldurulmasını, herkesin parasının ve yolculuklarının erzakının da yine kendi çuvalına konulmasını emretti; ve onlar da onlara öyle yaptılar. Ve yüklerini eşeklerine yükleyip yola çıktılar. Fakat içlerinden biri handa eşeğine yem vermek için çuvalını açtığı anda, çuvalın en üstünde duran parasını gördü ve kardeşlerine, "Param bana geri verildi, bakın, çuvalımdadır" dedi. kalpleri yüz çevirdi ve birbirlerinden korktular ve dediler: Allah bunu bize neden yaptı? (Gen. xlii. 2528).

37. Bu şimdi en güzel zengin figürdür ve Tanrı'nın tövbe eden günahkardan hiçbir şey almadığını, kişi kendi iradesiyle her şeyden vazgeçip Tanrı'ya kararlı bir şekilde bağlanmaya karar verdiğinde, ondan hiçbir ödül veya lütuf veya herhangi bir şey almadığını gösterir. başka; her şeyi Tanrı'ya teslim ettiğinde ve bencillikten vazgeçtiğinde, dünyevi iyi şeylerini de elinden almaz. Ve sonra Tanrı onun çuvalını doldurur ve yoksullara ve sefillere verdiği tüm parayı tekrar bereketiyle ona geri verir ve bu parayı kendi rızkının içine koyar; adam, Tanrı'nın bu parayı kendisine harika bir şekilde yeniden verdiğini görür. nimet.

38. Bir insan, onu aramamış ya da onun hakkında hiçbir şey bilmemişken, zamansal bakımın nasıl bu kadar harika bir şekilde başına geldiğini sık sık merak eder ve muhtemelen buna hayret ederek onu alıp almaması gerektiğini sorgular. hayır ve bunun gerçekten de kendisini ayartmak için yapıldığını düşünüyor: burada da Yusuf'un kardeşleri, Yusuf'un onlara karşı bir fırsatı olsun diye kendilerini bu şekilde ayarttığını düşünüyorlardı.

39. Ve bu, Mesih'in içsel lütfuna işaret eder; zavallı günahkar, lütfun bedeli olarak yüreğini Tanrı'nın huzuruna döktüğünde ve sahip olduğu şeyi Tanrı'ya geri verdiğinde, o zaman Tanrı onun kalbinin çuvalını Tanrı'nın lütfuyla doldurur. Mesih'e hâlâ iyi bir hüküm veriyor. bu sefalet vadisinden geçerek tekrar Babasının ülkesine döneceği yolculuğunda anlayış ve bilgelik.

40. Ancak Adem insanının çantasının göksel iyi şeylerle dolduğu bu yolculuk ve hac yolculuğuyla, Tanrı'nın öfkesinin krallığı ve aynı zamanda dünyevilik, insanda sahip oldukları şeylerden yoksun bırakılır: bu şekilde görüldüğü gibi .

41. Çünkü Yakup'un oğulları babalarının yanına gelip başlarına gelenleri ona anlattıklarında, çuvallarını döküp parayı tekrar bulduklarında ve Benyamin'i de Mısır'a götürmek istediklerinde. Sonra Yakup şöyle dedi: Beni çocuklarımı çaldın: Yusuf artık yok ve Şimeon da yok ve sen Benyamin'i alacaksın: bütün bunlar bana karşı geliyor (Gen. xlii. 35, 36).

42. Burada babaları Yakup, doğanın, hakkı elinden alındığında ve doğurduğu ve gün ışığına çıkardığı şeylerden nasıl şikayet ettiğini gösteren, dış doğanın benliği şeklinde durmaktadır; ve şekilde çok mükemmel duruyor; çünkü dış doğa, kendi içindeki ilahi armağanları gördüğünde, benlik hakkını kaybettiğinde, gücünden ve gücünden yoksun kaldığını söylüyor; Yusuf yani. Cennette sahip olduğum cennetin krallığının içsel zemini artık yok; ve benim gücüm ve yetkimin bu armağanları da öyle. çocuklarım, yani doğanın özellikleri elimden alınacak: her şey bana karşı geliyor: yaslı kalmaktan acı çekmeliyim.

43. Ama Ruben babasına şöyle dedi: Eğer Benyamin'i bir daha sana getirmesem iki oğlumu öldür; onu elime ver, onu tekrar sana getireceğim (Yaratılış xlii. 37). Yani Allah doğayı teselli ediyor ve diyor ki: Bana şeklini, niteliğini ve durumunu ver. çocuklarınızı elime alırsam onları Mısır'a, Yusuf'a, yani İsa'ya getireceğim ve onları tekrar size vereceğim; hiçbir şey kaybetmezsiniz; eğer bunu yapmazsam, o zaman iki oğlumu da sizinle birlikte öldürün; birinci ve ikinci Prensibi öldürmek:

44. Doğa biçimlerinden ve durumundan mahrum kalsa bile bu gerçekleşir. O zaman insanın doğasında aşkı Tanrı'nın krallığı ve aynı zamanda ateşin gücünde Tanrı'nın krallığı sona ermelidir. Tanrı'nın ruhaniyeti çok gizli bir şekilde yeniden doğuş figüründe oynamaktan hoşlanır; bu açıklama akla tuhaf gelecektir: ama biz burada ne yazdığımızı biliyoruz, bu da toplumumuz tarafından anlaşılmaktadır.

45. Ve Yakup dedi: Oğlum Benyamin seninle birlikte inmeyecek; çünkü kardeşi öldü ve yalnız kaldı; eğer senin yolculuğun sırasında ona bir aksilik düşerse, ak saçlarımı gönül üzüntüsüyle mezara getireceksin (Yaratılış xlii. 38). Yani doğa, Mesih'in ölümüne girmek zorunda kaldığında zayıftır ve ölmekten korkar ve hiçbir şekilde bu ölüme gelmeyecektir; sahip olduğu göksel Yusuf'tan dolayı özür diler. idrak edemese de "Öldü" diyen göksel görüntü; şimdi bu yaşam biçimlerim ve niteliklerim bu şekilde yeniden felakete uğrayacaksa, o zaman gönül üzüntüsüyle yok olmalıyım ve hayatım sona erecek.

Yakup'un oğulları, Kıtık nedeniyle Mısır'a, Yusuf'a
Mısır satın almak ve Benyamin'i de yanlarında
götürmek için nasıl tekrar Mısır'a gittiler.
Yusuf onları nasıl evine getirdi ve sofrasında
yemelerini sağladı. Bundan dolayı ne var?
anlaşılsın [Gen. xiii.]

1. Şimdi bu bölümün tamamı bize, dış doğanın bu süreçte nasıl ilk önce iradesini bırakacağını, yaşamının özlerinin Mısır'a, yani ölüme gideceğini temsil eden en mükemmel imgeyi temsil ediyor. Mesih'in Tanrısı çok korkak, ürkek, utanmış ve yığındır ve yine de sonunda tüm yaşam biçimlerinin ve koşullarının benliğinin ölümüne girmesine istekli ve hazırdır. gerçek Mısır'a, Tanrı'nın iradesini de beraberinde getireceğine dair ilahi güven üzerine.

2. Ve sonra [ikinci olarak], yaşamın biçimleri ve koşulları 2 Yusuf'un önünde, yani Tanrı'nın önünde nasıl da korkuyorlar, içlerinde kötü bir vicdan hissettiklerini görüyorlar: Yakup'un oğulları Yusuf'tan korktukları gibi, çünkü onlar şöyle düşünüyorlardı: Tanrı onları sürekli olarak Yusuf'un hatırı için cezalandırıyordu ve bu durum karşısında titrediler.

2 Güçler veya fakülteler.

3. Ve üçüncüsü, Tanrı, ruhani doğanın biçimleriyle kendisini ilk önce nasıl bu kadar dost canlısı bir şekilde sergiliyor ve onlara önce kendi özünden göksel ekmek veriyor, ancak yine de garip bir biçimde: Yusuf kardeşlerini misafir olarak davet ettiğinde ve onları kendi masasında besledi, bol bol yiyip içtiler ve neşeli oldular; ve daha sonra huzur içinde gitmelerine izin verin. Ancak çok geçmeden korkunç bir denemeyle karşılaştı; fincanını Benyamin'in çuvalına koydu, peşlerine düştü ve onları tekrar geri getirdi. Bütün bunlar, tövbe eden bir günahkarın figüründe güçlü bir şekilde duruyor ve Tanrı sevgisiyle ona onu tanımasını sağlayana kadar işlerin onun için nasıl gittiğini gösteriyor.

4. Musa'nın sözleri şöyledir: Bu kıtlık ülkede çok şiddetliydi. Ve Mısır'dan getirdikleri mısır bitince babaları onlara dedi: Tekrar gidin ve bize biraz yiyecek alın. Bunun üzerine Yahuda cevap verip dedi: Adam bize sıkı bir emir verdi ve şunu söyledi: Kardeşin yanında olmadığı sürece yüzümü görmeyeceksin. Şimdi eğer kardeşimizi bizimle gönderirsen, o zaman aşağı ineriz ve sana yiyecek alırız; fakat onu göndermezsen aşağı inmeyiz; çünkü adam bize dedi: Yüzümü görmeyeceksin; kardeşin seninle olmadığı sürece (Yaratılış xliii. 15).

Bu rakam şöyle duruyor:

5. İnsanın ruhu üç Prensipde durur, yani. sonsuz ateşin doğasında ve sonsuz ışığın doğasında, yani. Adem'de sönen aşk ateşinde, şu anda çekişmelerin sebebi de bu. Üçüncüsü, in Spiritu mundi'de (dünyanın ruhunda), yani bu dünyanın krallığında yer alır. ölüm ve iyileşmede.

6. Bu nedenle şimdi bizi doğru anlayın: İçsel ruhsal zemin, yani. Baba'nın mülkü olan Tanrı Sözü'nden gelen ebedi ruh tekrar geri döner ve küçük incisine bakar. Melekler âleminin mülkiyetinin ikinci Prensibinden sonra Adem'de kaybolduğunu idrak edecek; sefaleti ve (aynı zamanda) geri dönüşü de buradan kaynaklanır. Ve tekrar geri döner dönmez, Tanrı ona lütfunu tekrar verir, fakat onun tarafından bilinmez ve anlaşılmaz. Ve o, içsel ateş ruhunun, yani. Ebedi doğanın merkezi, (tamamen birleşmiş olan) Cennet'te söylenen veya ilham edilen lütuf sesiyle tekrar Tanrı'ya dönmelidir.

1 Tanrı.

7. Ruhta bu büyük huzursuzluk hangi ilahi arzudan doğar ve böylece ruh tövbeye girer. Yeteneğini kaybettiğini gördüğünde, ateşin gücüyle tamamen toprağa dönmedikçe, başka hiçbir şekilde sahip olduğu ilk inciye tekrar kavuşamaz ve ilahi kurtuluşa ulaşamaz. birleştirilmiş lütuftan yararlanın ve kendinizi ona bırakın.

8. Ve şimdi, bu dünyanın krallığının dışsal fani ruhu (yani üçüncü İlkenin doğası) bunu gördüğünde, o zaman, Yakup'un çocuklarından korktuğu gibi korkar; daima bedenini ve canını, malını ve şerefini kaybedeceğini, formlarının veya hayat yetilerinin bu dünyada sahip oldukları zahiri kudret ve otoritesinden mahrum kalacağını düşünür.

9. Ve ayrıca içsel ateşli ruh da içsel zemini harekete geçiremez, yani. Gerçek Benyamin'i alıp onunla birlikte Mısır'a, Yusuf'un huzuruna, ciddi bir tövbeye, İsa'nın huzuruna getirin; eğer dışsal ruh, dünyanın ruhundan aşağı indirilmedikçe ve tamamen evcilleştirilmedikçe ve bunaltılmadıkça, öyle ki, sonunda kendi isteğiyle ona boyun eğsin, böylece içindeki ateşli büyük ruh üç İlkenin hepsinde hareket edebilsin ve en içsel zemini harekete geçirebilsin, yani. Joseph'in erkek kardeşi, yani. lütfun birleştirilmiş kapısını, dışsal ruhun tüm dışsal özleri veya yetenekleriyle birlikte tövbe çalışmasına, doğru Yusuf veya İsa'nın huzuruna getirin.

10. Ateşli ruh Yusuf, yani İsa tarafından, eğer yaklaşırken en derin zemini, yani; tezahürüyle Mesih'in tapınağı haline gelen Yusuf'un kardeşi veya Mesih, o zaman Tanrı'nın öfke çemberi çözülmeyecek; kardeşi Şimeon da hareketleninceye kadar hapiste kalacak.

yukarıya çık ve yanında Yusuf'un kardeşini de getir. en içteki zemin.

11. Onun çuvalı da yiyeceği için göksel man ile doldurulmayacaktır (Va. ii. 17), yani inancının arzusu aç ve boş kalmayacak ve Tanrı'nın tapınağını getirmedikçe ilahi güç ve erdemle doldurulmayacaktır. İsa, yani. onunla birlikte gökteki Yusuf'un yemeğini doldurduğu sağ çuval.

12. Bu şimdi metinde bir şekil halinde duruyor: yaşlı Adamik adamın nasıl olduğunu gösteriyor, yani. Yaşlı Yakup, hayatının tüm güçlerinin Mısır'a, yani tövbeye, Yusuf'un veya İsa'nın huzuruna taşınmasına izin vermenin çok zor olduğunu düşünüyor; özellikle de iradesini kırmak ve bunun için tüm dünyevi şeylerden vazgeçmek zorunda olduğunu anladığında: tıpkı yaşlı Yakup'un bu yiyecek için tüm çocuklarından ayrılması gerektiği gibi.

13. Onun için işler zorlaştı; ama yine de kıtlık ve açlık onu o kadar baskıladı ki sonunda boyun eğmek ve tüm oğullarının Mısır'a gitmesini istemek zorunda kaldı; ve en küçük oğlu da onunla birlikte gitti ve hiç çocuğu olmayan biri gibi yalnızdı: Öyleyse dış doğa, sahip olduğu veya kendi içinde olduğu her şeyi tamamen terk etmelidir; dünyevi şeyler konusunda artık hiçbir güç ve yeteneğe sahip olmadığı için ve Tanrı'nın çiziminde yer alan içsel ruhunun benliğinden vazgeçerek, içsel ruhun, dışsal ruhun iradesini de dönüşüme götürebilmesi için. Ve sonra yaşlı Yakup, yani eski dünyevi Ademsal beden, keder evinde yalnız kalır ve ruhunun dönüşüme geçmesi gerektiğinde ona ne olacağını artık bilmez. Sonra içindeki dünyevi Lucifer'i düşünür, yani. bedensel arzu, Böylece dünyevi şerefi ve iyi şeyleri kaybedeceksin ve dünyanın aptalı olacaksın; bu sizin sıranıza ve şehvete hizmet etmeyecektir.

14. Ama büyük kıtlık, yani. Günah, zavallı yaşamı üç İlkenin tamamında baskı altına alır; hazırlanmalı ve Mısır'a, yani tövbeye gitmeli, ilahi gıdayı aramalı ve bunun için dua etmeli ve onu gerçek ev sahibi Yusuf'tan veya İsa'dan arzu etmelidir. ve böyle bir dua ve arzu içinde, Yusuf'un veya İsa'nın önünde büyük bir alçakgönüllülükle yüzüstü yere kapanın ve ondan yemek isteyin.

15. Ancak Yakup'un oğullarının mısır almak için iki kez Mısır'a gitmeleri ve ilk seferde yeterli miktarda mısır almaları gerektiği, ancak yine de bu nedenle tehlikeye atıldıkları ve bir rehin olarak tutuldukları gerçeğini içimden şu şekil taşıyor: insan ilk başta tövbe ederse, önce günahlarının korkunç şekli veya yönü önünde durur, çünkü bunlar onu uyandırır ve vicdan, Tanrı'nın öfkesinde durur.

16. Yusuf'un kardeşleri, onları casus olarak tuttuğunda ilk kez Yusuf'un önünde durdukları gibi, insan da Tanrı'nın önünde ilahi lütfun casusu olarak durur; çünkü eski günahlarının affedilebilmesi için bu kez tövbe edeceğini düşünüyor; ancak iradesini henüz o kadar güçlü bir şekilde evcilleştirmemiştir ki, beden böylesine başlamış bir tövbe içinde kalırken irade, hayatının tüm günlerini düşünmelidir; ancak sadece düşünür.

bir kez olsun vicdandaki günahı yok etmek, eski günahları tövbe ve üzüntü içinde boğmak.

17. Ve öyle bir noktaya gelir ki, belki ilk başta dehşete düşmüş olsa da vicdanı sonunda sakinleşir ve ona gökteki Yusuf'tan arzu çuvalına ilahi yiyecek verilir, böylece Tanrı'nın öfkesi onun gitmesine izin verir. Ama Tanrı'nın kendi doğruluğundaki öfkesi, insanın bu yiyecek yüküyle yetinmeye devam edip etmeyeceğini görmek için vicdandan bir söz alır ve onu tutar; eğer değilse, o zaman Allah'ın öfkesi, ruhta ve bedende [rehin olarak] ilk hakkını alır.

1 Rehin veya gözaltında tutuldu. 2 Veya piyon.

18. Biz zavallıların başına geldiği gibi, göksel Yusuf'un bize tövbe olarak verdiği ilk yemeği çok az ve cömertçe harcıyoruz ve büyük bir açlık, yoksulluk ve vicdan sefaletiyle yeniden geliyoruz ve yeniden yoksul olmak zorunda kalıyoruz; ve hatta bu nedenle, ilk seferinde Benjamin'imizi yanımızda getirmedik için, yani. İrademizin tamamen kırılmamış olması ve tövbe ve ilahi teslimiyet içinde sonuna kadar devam edeceğimizi sanmamız en içteki zemindir. Fakat eğer bu ilk tövbede yapılmış olsaydı, o zaman Tanrı'nın öfkedeki doğruluğu herhangi bir rehin alamazdı, bizi oldukça özgür bırakacaktı.

19. Şimdi bu sayı, Yakup'un çocuklarının iki kez yemek için Mısır'a gitmesi gerektiği ve ikinci kez Yusuf'un onlara ilk kez gösterildiği ve üçüncü kez karılarını, çocuklarını ve sahip oldukları her şeyi yanlarına aldıklarıdır. babalarıyla birlikte, insanın ilk ilahi gıdayı günah yoluyla harcıyıp tükettiğinde, tekrar acıkması ve vicdanında yoksunluk içinde olması gerektiğini, böylece vicdanının ona baskı yapıp şikayet edeceğini (aç bir karnın yemek için şikayet etmesi gibi) önceden belirtir.), sonra tekrar ilk tövbesinde, daha önce ona lütfun nasıl geldiğini düşünür.

20. Ama onun en içteki zemini, yani. Tanrı'nın öfkesi, ona karşı şikâyetle bulunur ve lütfu korumadığı için onu kınar. Onu, Tanrı'nın lütfunu tatmış olan ve bu lütfun kendisine sadece merhamet olarak bahşedildiği ve şehvet uğruna bedeninin bozulup her şeyi yeniden kaybettiği, sadakatsiz, yalan yere yemin etmiş bir adam için suçluyor. Ve sonra hiçbir şeye layık olmayan biri gibi durur, gökyüzüne bakacak ya da yeryüzü onu taşıyacak kadar değerli bir şeyi yine böylesine aşağılık bir şehvet uğruna israf etmiş ve şöyle düşünmüştür: yine de zavallı meyhaneci ve günahkarla ve domuz bakıcısı olan kayıp oğulla birlikte tekrar dönecek ve Tanrı'nın kurtuluşuna gelecektir. Ve sonra ilk önce bu tamamen gerçek bir ciddiyettir ve sonra Yakup'un oğulları birer birer ikinci kez tövbe etmek için Mısır'a, göksel mısır satın almak için giderler ve sonra eski Ademsal Yakup, yani. Ceset, felakette evde kal.

21. Bu anlamda Benjamin, yani. önce içerideki zemin alınır. Ve şimdi ilk irade bozuldu ve artık ilk seferki gibi bir amaçla içeri girmiyor. Ve artık onlar Yusuf'un huzuruna casuslar olarak değil, ciddi anlamda aç adamlar olarak geliyorlar; tüm gücü ve erdemleriyle Tanrı'nın merhametine, İsa Mesih'in yemeğine açlık duyan ciddi bir aç yaşamla.

22. İşte şimdi ciddiyet, korku ve titreme başlıyor. Ve bu, vicdanın kaygı içinde olduğu ve aklın kendi yeteneğinden ümidini kestiği ve şöyle düşündüğü, semavî gıdanın peşinden koşmanın gerçek yoludur: Ah, Tanrı bana kızdı: lütfu nerede arayayım? Ben buna layık değilim; Onu ayaklar altına aldım, Tanrı'nın önünde utanmalıyım. Yüzümü Tanrı'ya kaldırmaya ve isteklerimi O'na haykırmaya cesaret edebileceğim hangi derinliğe gitmeliyim?

23. Sonra, ihtiyaç içinde ve titreyerek Tanrı'nın huzuruna zavallı vicdan gelir ve çok fazla itirafı ya da sözü yoktur, çünkü kendisini Tanrı'nın önünde tek bir söz söylemeye layık görmez, ancak kendisini Tanrı'nın huzuruna koyar ve önünde eğilir. yer; ve böylece kendini Tanrı'nın en basit ve en derin merhametine, Mesih'in yaralarına, acılarına ve ölümüne kaptırır ve en derin yerinden iç çekmeye, lütufta uçmaya ve kendini tamamen buna teslim etmeye başlar: Yusuf'un Kardeşler böylece ikinci kez Yusuf'un huzuruna gelip onun önünde yere kapandılar.

24. Ve Yusuf onların bu şekilde orada olduklarını ve önünde öyle alçakgönüllülükle durduklarını görünce, onlara öyle büyük bir şefkat duydu ki, o da tek bir söz söyleyemedi; ama onu çevirdi ve ağladı. Ve bu, Adem'de solan (Allah'ın Cennet'te bir sancak, sancak, işaret ve sınır olarak lütuf Sözü'nü ona tekrar vahyettiği veya vahyettiği) göksel dünyanın cevherinin içsel zemininin, Adem'de yeniden yaşamaya başladığı hal ve durumdur. bu şefkatte, Mesih kesinlikle bu topraklarda insanda doğmuştur ve şimdi çektiği acılar sayesinde insandaki ölümden anında dirilmekte ve orada Babasının sağında oturmaktadır; Hangi sağ el, Baba'nın sonsuz doğa Sözü'ndeki mülkünden gelen ateşli ruhtur ve ruhu bu toprakta Tanrı'nın öfkесinin önüne sunar ve onu tatmin eder ve sevgiyle doldurur.

25. Ve burada bir Hristiyan, bir Hristiyan olmaya başlar, çünkü o, Mesih'te birdir ve artık bir casus, sözlü veya sözlü bir Hristiyan değildir: ama bu en içsel temeldedir. Ve burada Şimeon serbest bırakıldı ve Mesih İsa'ya ait olanlara artık mahkûmiyet kalmadı

(Rom. viii. I). Her ne kadar dış beden bu dünyada olsa ve kibire maruz kalsa da, artık ona artık zarar vermiyor: ama şimdi bedende işlediği her başarısızlık, onun en iyisine hizmet etmek zorunda. Çünkü artık beden işlerini ve düzenlerini öldürmeye ve yaşlı Adem'i sürekli olarak çarmıha germeye başlıyor; çünkü onun tüm hayatı artık sadece bir tövbeden ibarettir ve Mesih onun tövbe etmesine yardım eder ve onu şimdi kendi görkemli şölenine veya şölenine getirir: Yusuf'un yaptığı gibi

Kardeşler tekrar yanına geldiklerinde, hazırlanmalarını emredip onlara masasından verdi.

26. Böylece Mesih artık din değiştirmiş ruhu kendi eti ve kanıyla besler ve bu ziyafette veya ziyafette Kuzu'nun gerçek Düşünü vardır (Va. xix. 7, 9). Kim burada misafir olmuşsa, o bizim aklımızı ve aklımızı anlamıştır. Ve başkası bunu yapmaz, hepsi casustur; belki anladıklarını düşünseler de, kendisi orada bulunmadıkça ve tatmadıkça, hiç kimse bu ziyafeti veya şöleni doğru bir şekilde anlayamaz; çünkü Yusuf'un bu şöleninde ya da şöleninde yiyecek olan Mesih'in ruhu olmaksızın aklın bunu kavraması çok olanaksızdır.

27. Ve sana söyleniyor ki, Babil, Yusuf'un şölenini veya şölenini gözetlerken, Hristiyan dünyasını aldatıyorsun; bu ziyafetle onlara ölümlerin dirilişini işaret ederek yanıyorsun. Bir Hristiyan burada İnsanoğlu'nun etini yemelidir, aksi takdirde onda yaşam olmaz (Yuhanna vi. 53): Dirilişte Tanrı Her Şeyde Herşeyi yapacaktır (1 Korintliler xv. 28). Burada Mesih, insandaki Tanrı'nın (Kol. iii. I) sağında oturur ve ona kendi bedenini ve dökülen masum kanını sunar; ve Tanrı'nın öfkesi, bedeninin arzusu tarafından kışkırtıldığında, ruhu bir miktar şeyle kaplar ve aynı şekilde ona akar.

28. Ey Hristiyan âlemini gözetleyen zavallı yaşlı Yakup! Vicdanları büyük bir açlıktan dolayı çok zayıf olan aç oğullarınız Yusuf'a gitsinler; onları artık korkunuzda tutmayın. Yalvarırım korkunuz nedir? Eğer dünyada bu toprak gün yüzüne çıkarsa, sevdiğiniz oğullarınızı kaybedeceğinizi sanıyorsunuz. Ama oğullarınız kim? Yeryüzünde Mesih'in yerine oturmayı düşünmeniz sizin için bir onurdur. Ayrıca, bir adam sizden Havarisel bir yaşam talep ederse ve Mesih'in sürecinde ve taklidinde sizi ararsa, ilgilendiğiniz ve yüzünüz bu konuda üzgün olan bedensel onurlu Lucifer'iniz de vardır. Bedenin şerefi ve şehvetiyle, casuslukla yaşamak, karnına hürmet etmen ve böylece zavallı Hristiyanlığını bir perdenin altına sokman seni daha çok sevindiriyor.

29. Ey zavallı yaşlı Yakup! geçici anlık şeyler için kendini bu kadar sıkıntıya sokma. Bakın yaşlı Yakup'un durumu nasıl oldu, bütün oğullarını kendisinden Yusuf'a bıraktı, Yusuf onu nasıl kendisine getirdi, ona ve çocuklarına pek çok iyilik yaptı ve onları kıtlıkta besledi ve onları yerleştirdi. onları daha iyi bir ülkede. Ve eğer oğullarınızın Yusuf'a gitmesine izin verirsiniz, sizin için de aynı şey geçerli olacaktır; ama eğer onları bundan sonra daha uzun süre geride tutmak istiyorsanız, o zaman siz de çocuklarınız da açlıktan ölmeniz ve sefaletten ölmeniz gerekir: diyor harikaların Ruhu, Yusuf'un şöleni ya da şöleni aracılığıyla.

30. Ey İsrail, bu metni çok iyi not et, bu seni ilgilendiriyor ve açıkça seni ilgilendiriyor, ama aç sefaletin içinde henüz körsün ve turbanın kılıcını bekle: o seni uyandıracak, çünkü ihtiyacın olacak. sahip olmak.

31. Herkes şöyle düşünüyor: Eğer insanların üç kısmı yok olsaydı, o zaman geri kalanlarla güzel günler geçirirdim, o zaman dürüst ve erdemli olurduk, dürüst ve dürüst bir hayat sürerdik. Ayrıca insanlar, hakkında çokça yazılan kurtuluşun nereden geleceğini görmek için etrafa bakıyorlar; ve kurtuluşun bedenin şehvetine dışarıdan gireceğini söyleyin ve düşünün: insanlar her zaman Mesih'in dünyevi krallığına gözlerini açarlar.

1 Veya denetlemek.

32. Ey İsrail, eğer körlük içinde yaşadığın bu zamanları bilseydin, çul ve kül içinde tövbe ederdin. İşaret yıldızını ararsın, o belirdi; parlıyor, gözleri olan onu görebilir; gerçekten de dünya kadar büyük ama yine de insanlar kör olacak. Yeter, bizim olanlara.

33. Ve Yakup'un çocukları babalarıyla Benyamin hakkında çok konuşup onu geri getireceğine söz verince, sonunda şöyle dedi: Öyle olması gerekiyorsa öyle olsun; ve çuvallarınıza ülkenin en iyi meyvelerini alın ve adama bir hediye olarak, biraz pelesenk ve bal, baharat, mür, hurma ve badem taşıyın. Yanınıza başka para da alın; yukarıda çuvallarınıza koyduğunuz parayı da yine yanınızda taşıyın; belki de yanlışlıkla yapılmıştır: Üstelik kardeşinizi de alın, kalkın, yine adamın yanına gidin. Ve Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, o adamın önünde sana merhamet etsin ki, diğer kardeşin ve Benyamin'in gitmesine izin versin.

Ama ben onun çocuklarından oldukça mahrum kalmış biriyim (Gen. xliii. 1114).

34. İşte yukarıda açıklanan şekil budur. Ve burada, Yakup'un oğullarına, ülkenin en değerli, zengin ve pahalı meyvelerinden yanlarında alıp Yusuf'a götürmelerini emrettiğini gösteren çok mükemmel, net bir tip ve resim görüyoruz. Ruh, kendisini bu kadar sıkıntı ve manevi kıtlık, açlık ve yoksulluk içinde gören ve şimdi tövbe yolunda olan Hristiyan Kilisesi'nin bu güzel meyveleri Tanrı'nın huzuruna nasıl taşıması gerektiğini şekille tasvir ediyor. açgözlülük, kendi iradesiyle şehvet ve ikiye bölünme gibi yabani bir meyve değil, gerçeğe, doğruluğa, iffete, sevgiye ve uysallığa yönelik bir amaç ve kararlılıktır.

35. Bu nedenle yaşlı adam böyle bir amaçla Yusuf'a, yani Mesih'e gitmeye karar vermelidir; ve sonra tüm oğullarını bu hac yolculuğu için teslim eder ve şöyle der: Artık tüm oğullarımı kaybettim, bedensel şehvet arzumda artık hiçbir şey yok, onları tamamen Tanrı'nın iradesine teslim ettim.

36. Ayrıca bu şekilde Yakup'un onlara, çuvallarında getirdikleri haksız parayı yanlarında tekrar almalarını ve geri vermelerini nasıl emrettiğini görüyoruz: aynı şekilde Hristiyan olacak veya Hristiyan olacak bir adam da uzaklaştırılmalıdır. ona tüm haksızlıklar; kurnazlıkla, kurnazlıkla ve yanlışla kendine ulaştığı her şeyi,

geri ödeyin, ya da gerçekten fakirlere verin.

1 Bilge adamları Mesih'e yönlendiren böyle bir yıldız.

37. Yoksul ve muhtaç durumda olanlara verdiği şeyi, Yusuf'un aç kardeşlerine verir ve göksel Yusuf bunu aç kardeşlerinden ve dost üyelerinden alır ve ona tekrar çeşitli şekillerde geri verir: Yusuf'un kâhya, ilk defa çuvallarında eve taşıdıkları ve tekrar getirdikleri parayı onlara tekrar verdi ve, "Selam olsun size, babanızın Allah'ı size hazine bahşetti" dedi.

38. Bir erkek, eğer İsa Mesih'in düğününe katılacaksa, kendisinden tüm haksızlıkları uzaklaştırmalıdır. Kendini teselli ederken ikiyüzlülük ve dalkavukluk hiçbir işe yaramaz; Ciddiyet olmalıdır; insanları Allah'ın yollarından alıkoyan, hatta münafıklık yollarında yürümelerini ve övünmelerini sağlayan da budur. Hâlbuki onlar, haksızlığı ve gaspı bırakıp, batıl ile elde edileni geri getirmelidirler. Böylece, kurnaz zavallının üzerine İsa'nın mor pelerini giydiler ve onu tatmin ve erdemlerle kapladılar, ancak hırsız bu pelerin altında yaşayabilirdi diye.

39. Ey zavallı Hıristiyanlık, Deccal sizi bu pelerin ve örtüyle nasıl aldattı! Ey ondan kaç, zamanı geldi! Kötü ve haksız kimseye örtünmek fayda vermez; böyle olan kimse şeytanın kuludur.

40. Bir Hıristiyan, yüreğinin toprağında yeni bir yaratıktır, zihni yalnızca iyilik yapmaya eğilimlidir: çalmak için değil, aksi halde Mesih, [sonuç olarak, insanda bir hırsız sayılmıştır]. Bırakın Mesih'in gömleği düşsün ve çaldığınız, kazandığınız ve haksızlık ve zararla gasp ettiğiniz şeyleri geri verin; ve eski kavgaları, çekişmeleri ve davaları 1 ruhunuzdan atın ve Mesih'in asılı olduğu çarmıhın altına çıplak ve boş gidin ve onun taze kanayan yaralarına bakın ve onun kanını aç ruhunuza alın; ve sonra iyileşecek, kurtarılacak ve her türlü yoksunluktan kurtulacaksınız: aksi takdirde hiçbir tatmin ve erdem rahatlığı size yardımcı olmayacaktır. Gerçek tesellinin tamamı şudur: Bir Hıristiyan, Mesih İsa'daki bu tövbesi ile lütufkar bir Tanrı elde edeceği için kendisini teselli etmelidir; hatta bu onun ümitsizliğe kapılmaması için teselli olacaktır.

1 Dava.

41. Haksızın kendisini teselli etmesi ve şöyle demesi tatmini: Benim işlerim hiçbir işe yaramaz, Mesih her şeyi yaptı, ben hiçbir şey yapamam; ve günahlarda böyle bir rahatlık altında devam eder, yani şeytanın balık kancası, bu sayede balığını Mesih'in peleriniyle yakalar.

42. Acı çekerken Mesih'in mor pelerini üzerindeydi

ing; ama çarmıha gerildiğinde artık bu güce sahip değildi, dirilişinde ise çok daha azdı: Aynı şekilde, bir insan bu pelerini ancak tövbe ile Mesih'in acısına ve ölümüne girdiğinde üzerine almalıdır. Bir ruhun, günahlarından utandığı zaman, Tanrı'nın huzurunda tövbe etmesi yalnızca tövbe ile mümkündür ve başka hiçbir şekilde mümkün değildir.

43. Aksi öğretilen ve inanılan her şey aldatmaca, masal ve Babil'dir. Aksini öğreten tüm öğretmenler karınlarının hizmetkarları ve kölelerinden, şeytanın balıkçılarından ve dünyanın bir aldatmacasından başka bir şey değildir: İnsanlar bunlardan sakınsın. Çünkü öğretmen olacak kişinin aynı zamanda gerçek bir Hristiyan olması gerekir, böylece Mesih'te de yaşayabilir: aksi takdirde o bir hırsız ve katildir, başka bir yoldan koyun ağılına tırmanır (Yuhanna X. 1), İsa'nın konuştuğu kişi.

44. Ve Musa devamla şöyle diyor: Sonra hediyelerini, iki kat parayı ve Benyamin'i yanlarına aldılar; kalkıp Mısır'a gittiler ve Yusuf'un huzuruna çıktılar. Ve Yusuf onları Benyamin ile görünce kâhyasına dedi: Bu adamları evime getir, kes ve hazırla; çünkü öğle vakti benimle yemek yiyeceklerdir.

Ve adam Yusuf'un kendisine söylediği gibi yaptı; ve adamları Joseph'in evine getirdi (Gen. xliii. 1517).

45. Bu şimdi şu anlama gelir: Kendini pelerin altına gizleyen kişi ortaya çıkmalı ve haksız haksız elde ettiği malları tekrar getirmeli ve göksel Yusuf'un yüzünün önüne gelmeli ve çıplak ve benliğinden veya kendi yeteneğinden yoksun gelmelidir. ve kendisinde bulunan sağ Benyamin'i kendisiyle birlikte getir. Sonra Yusuf ona yaklaşır ve onu görür ve kâhyasına emreder. bu adamları evine getirmek için güç ruhu, yani. onun insanlığına. Ve sonra Tanrı Kuzusu hazırlanacak ve bu adamlar ya da doğru ruhun yaşam özleri öğle vakti Yusuf'un masasında onunla birlikte yemek yiyecektir (o zaman lütfun yüksek ışığının öğlen ya da öğle vakti olduğu gibi parladığı öğle vaktidir). ruhta); ve burada Yusuf'un kardeşleri Yusuf'la, yani Mesih'le onun yemeğini yediklerinde barışırlar.

46. Bu artık akşam yemeğidir (Kıyamet iii. 20). Burada bir adam pelerini atar ve Yusuf'un kardeşi olur ve daha fazla dalkavukluğa ya da teselliye ihtiyaç duymaz, ancak Mesih'le birlikte günahları nedeniyle ölen ve O'nda yaşayan ve Mesih'te yaşayan bir Hristiyan olur. O'nda yeniden dirilir ve onunla birlikte yaşar, onunla birlikte sofrasında yemek yer ve artık yeniden korkması gereken günahın hizmetkarı değil, evin özlediği mirasın oğludur (Gal. iv. 7), Kutsal Yazılara göre.

47. Ve Yusuf'un kâhyası onları Yusuf'un evine getirdiğinde hâlâ korku içindeydiler ve çuvallarında buldukları para hakkında kapının önünde onunla konuştular. Ama o onları teselli etti ve şöyle dedi: Paranızı buldum ve aldım:

Allah çuvallarınıza hazine bahşetti. Ve Şimeon'u yanlarına çıkardı; ve onları Yusuf'un evine getirdi, ayaklarını yıkamaları için onlara su verdi ve eşeklerine yem verdi. Fakat Yusuf'un öğlen gelmesine karşı hediyelerini hazırladılar; çünkü orada ekmek yemeleri gerektiğini duymuşlardı (Gen. xliii. 1725).

48. Bu şimdi Yusuf'un evine giren ve yine haksız şeyi veren sorunlu bir adamın figürü ve temsilidir; Çünkü verecek hiçbir şeyi olmadığı için pek çok haksızlık ve yanlış yapmıştı. Onu Yusuf'un evinin önünde gerçek bir itiraf ve kabulle tekrar kalbiyle verir ve eğer yapabilseydi, eliyle tekrar vermekten memnuniyet duyardı. Böyle birine Yusuf'un kâhyası şöyle der: Artık korkmayın, bunu sizin tövbeniz sayesinde açıkça aldım; Mesih bunu sizin için kendi kanıyla ödedi ve geri verdi; böylece her şey ortadan kalktı ve geriye hiçbir şey kalmadı; ve sen yoksulluk ve sefalet içinde sin, bu yüzden sahip olduğun azıcık şeyi hayatına değer vermek için sakla, aslında yanlış yapmış olsan ve bu dünyada kendine ait hiçbir şeyin olmamalı; ama Allah sana hazine vermiş. Su al ve ayaklarını yıka; yani ellerinizin ve ayaklarınızın sohbetini temizleyin ve bir daha kötülük yapmayın; Haksız olanı değil, yalnızca haksızlığın karşılığını ödeyemeyeceğiniz azıcık hakkınızı koruyun.

49. Eğer gücü yetiyorsa, gasp dışında haklı olarak elde ettiği haksızlığı tekrar geri getirmemesi gerektiğini anlayacak şekilde değil. Yaşamını sürdürebilmek için bir parça ekmekten başka hiçbir şeyi kalmayan yoksullardan bahsediyoruz: Tanrı'nın önünde hiçbir mazeret işe yaramaz, vicdan temiz olmalı, yoksa hırsız olursun. Çünkü buradaki şekil, kahyanın eşeklerine dünyevi bedeni simgeleyen yem verdiğini, Mesih'in kahyası aracılığıyla ona yem ve yiyecek verilmesini sağlayacağını ekliyor.

50. Buradaki kâhyalar dünyadaki dürüst ve erdemli insanlardır ve onun yaşaması için onunla ilgilenmeye yardımcı olacaklardır; eskiden kötü bir adam olmasına rağmen, şimdi yürekten dürüst olsaydı.

51. Din değiştirmiş bir adamın sahip olduğu bir kusuru bilen ve hâlâ onu her zaman azarlayan ve onu dünyanın şeytanlıkla dolu olduğu adaletsiz bir adam için kınayan sahte kötü dünya yargıçları gibi değil; eğer din değiştiren bir adam görürlerse, herkesin etten ve kemikten sahip olduğu tüm kusurları ve zayıflıkları onun üzerine atıyorlar ve onu buna göre yargılıyorlar ve şimdi ne olduğuna değil, ne olduğuna bakıyorlar. Burada Mesih şöyle diyor: Yargılamayın, o zaman yargılanmazsınız (Matt. vii. I).

52. Yusuf eve girdiğinde ellerindeki hediye yi ona getirdiler ve önünde yere kapandılar. Ama onları dostça selamladı ve şöyle dedi: Bana bahsettiğin yaşlı adam babanın durumu iyi mi? Henüz yaşıyor mu? Ve cevap verdiler: Kulunun durumu iyidir

baba ve o hala yaşıyor. Ve böylece onun önünde eğilip yere kapandılar (Gen. xliii. 2628).

53. Ruhun açıkça Tanrı'nın gözleri önüne geldiği ve mevcut durumunu Mesih'in acıları ve ölümüyle sardığı ve onu çivi izleri figürüyle ellerinde taşıdığı andaki durumu ve durumu budur. Mesih, Tanrı'nın huzurunda. Yani doğruluk, doğruluk, iffet, sevgi, sabır, umut, iman, uysallık iradesi; bunlar artık ruhun iradesindedir ve ruh bunları gökteki Yusuf'a verir ve alçakgönüllülükle onun önünde yere kapanır.

54. Fakat bu Yusuf ruhu selamlıyor, yani o, ona lütuf sözünü söylüyor veya ilham ediyor ve eski Ademsal Yakup'un yaşamına dair onunla dostça görüşüyor ve diyor ki, o hâlâ yaşıyor mu; yani hâlâ yaşıyorsa ve tamamen ölmemişse onun için pekala bir çare bulunacaktır. Bunun üzerine ruh sevinir ve şöyle der: Kulun babamın durumu iyidir ve o hâlâ yaşıyor.

55. Ve Yusuf gözlerini kaldırdı ve annesinin oğlu olan kardeşi Benyamin'i gördü ve dedi: Bana bahsettiğin en küçük kardeşin bu mu? Ve ayrıca şöyle dedi: Tanrı sana merhamet etsin oğlum. Ve Yusuf aceleyle uzaklaştı; çünkü yüreği kardeşine karşı yanıyordu ve nereye ağlayacağını arıyordu; o da odasına gitti ve orada ağladı.

Ve yüzünü yıkadıktan sonra ileri gitti ve cesurca hareket ederek şöyle dedi: Ekmeği masaya koy (Gen. xliii. 2931).

56. İşte bu, yukarıda bahsedildiği gibi mükemmel bir tip veya görüntüdür; Cennetin kapılarının bulunduğu en içteki zemin olan Benyamin, büyük şefkatin kendisini alevlendirdiği Mesih'in gözleri önünde tezahür ettiğinde; o zaman Mesih'teki Tanrı, yaşayan şefkatle konuşur veya ona ilham verir: burada Yusuf'un Benyamin'e, "Tanrı sana lütfetsin, oğlum" dediği zaman olduğu gibi. Göksel Yusuf'un bu ağlaması, Mesih'in bu ağlayan alçakgönüllülüğüyle bu solmuş Cennet imgesini yeniden alevlendirir, öyle ki, Mesih'in bu görüntüye ağlamasından sonsuz sevinç yükselir: ve sonra Mesih, bu görüntü kendisiyle birlikte yiyebilsin diye sofraya ekmek koyar.

57. Ve Musa şöyle devam ediyor: Ve Yusuf'a ayrı ayrı, onlara ayrı ayrı hizmet ettiler; ve onunla yemek yiyen Mısırlılar da ayrıdır; çünkü Mısırlılar İbranilerle ekmek yemeye cesaret edemezler; Çünkü bu onlar için iğrenç bir şeydir. Ve doğuş sırasına göre birinciyi, gençliğine göre en küçüğünü O'nun önüne koydular; ve kendi aralarında hayrete düştüler. Ve onlara onun masasından yiyecek taşıdılar; fakat Benjamin'inki diğerinin beş katıydı. Ve onunla birlikte içki içtiler ve bol bol içmekten keyif aldılar (Yaratılış xliii. 3234).

58. Bu figür artık Tanrı ile insan arasındaki en gizli zemin ve en yüksek gizemdir: her ne kadar dışarıdan görünse de

sanki Yusuf sanki kardeşlerinin önünde saklanacakmış gibi, sanki onların soyundan gelen bir İbrani değilmiş gibi, ama ruh burada o kadar derin bir gizem bırakmıştır ki, hiçbir akıl bunu fark edemez.

59. Çünkü Yusuf burada, yiyecek dışında hiçbir şey bilmedikleri Mesih'in figüründe duruyor: Yakup'un kuyusunda öğrencileri onu yemek yemeye çağırdığında görüldüğü gibi. Sonra dedi ki, senin hakkında hiçbir şey bilmediğin bir yemeğim var; bu da beni gönderenin isteğini yerine getirmektir (Yuhanna iv. 3234): çünkü kafir kadının inancı onun gıdasıydı.

60. Tanrı'nın ebedi Sözü'ne göre Mesih, bir yaratık olarak cennetin özünden değil, insani imandan ve içten duadan yer; ve Tanrı'yı öven insanların ruhları onun yiyeceğidir; sonsuz Söz de onun yiyeceğidir. bu, insanın bir parçası olarak yemek yemesi haline geldi; hiçbir insana ya da başka bir yaratığa ait olmayan bu şeyi onlar da yiyemezler. Ve imanı ve duayı, Allah'a hamd ile birlikte ruhlarımızdan yerse, o zaman insanın imanı, dua ve Allah'a hamd ile birlikte, kudret sözünde önemli hale gelir ve onunla bir ve aynı maddeden olur. Mesih'in göksel bedeninin özü, hepsi de Mesih'in tek bedeni olan Tanrı'ya ve öze benzer. Tanrı, insan ve madde, hepsi bir.

61. Bizden gelen, varsayılan insanlıkla bir ve aynı madde olan ve içinde kanını döktüğü, hem ilahi hem de insani bir cevher olan bu madde, yani. doğaüstü et ve kandan ve ayrıca insanoğlunun etinden ve kanından (insanlığımızın dünyeviliği dışında) bunu şimdi tekrar yenilmesi ve içilmesi için insan inancına verir.

1 Veya ortalığı karıştırır.

62. Çünkü iman, açlığının arzusuyla onu emen ve kabul eden ağızdır. İman, bu izlenimde, yakalayıp alırken, Mesih'in etini ve kanını yer ve içer; yeme ve içmenin, Adem'de solup Mesih'te yeniden canlanan içsel Paradikal imgede kavrandığı ve saklandığı; burada insanın Cennetsel özü ve Mesih'in eti ve kanı tamamen tek bir maddedir ve sonsuza kadar böyle devam eder. İçsel insana artık Adem değil, Mesih deniyor, yani. Kutsal Ruh'un tapınağının bulunduğu Mesih'in bedeninin ve özünün bir üyesi [olmak]; ve Tanrı'nın kutsal Sözü esasen oradadır. Ve o, imgesi olmayan İlahiyat'ın bir biçimi ya da imgesidir, yani. Tanrı'nın görüntülü Sözü, Tanrı'nın açık bir refleks görüntüsü 2.

1 Akıl almaz veya hayal edilemeyen Tanrı'nın benzerliği. 2 Tam olarak bir adamın yüzünün bardakta verdiği gibi yanıt vermek.

63. Ve şimdi bu şeklin anlamı, onların Yusuf'a ve kardeşlerine ayrı ayrı hizmet etmeleridir: Mesih ile onun yemesi ve insan ile onun yemesi arasında hâlâ bir fark vardır. Farklılık

Bu, bizden gelen Mesih'in yaratılmış insanlığıyla ilgili değil, onun içindeki biçimlenmemiş ebedi Söz arasındadır; burada bütünsel Tanrı işlevsel ve üretken olarak kapatılmış ve ayrılmış değil, tam bir her şeye kadir olarak ifade edicidir; yaratıksal değil, ilahi:

64. Ama biz insanlarda (insanın katılımında kendi özünde Tanrı ve Mesih'ten herhangi bir şey bulunduğu sürece) Söz biçimlendirilmiş ve özeldir ve bu biçimlenmiş özel Söz, Tanrı'nın biçimlenmiş Sözünü yeniden yer. Mesih'in etinden ve kanından, Tanrı'nın tüm doluluğuyla birlikte biçimlenmemiş Söz de burada ikamet eder (Kol. ii. 9).

65. Ancak insanoğlu ona, Mesih İsa'da olduğu gibi kendi katılımı veya kendi mülkiyetinde değil, fakat [yaratık ona] Tanrı'nın bir aracı ve meskeni olarak sahiptir. Bu şekilde misâl vermek gerekirse, ateşin demire sahip olması ve onun tamamen ateş olduğunu göstermesi,³ fakat yine de ateşin kendi gücü ve yetkisinde olmaması; çünkü eğer ateş sönerse, demir kara demir olarak kalır. Veya güneşin bir otu bastırıp içine girmesi ve o otu içinde bir araya gelerek madde haline gelmesi gibi; ama yine de güneşin ruhu ottaki bir güç ve erdem olarak kalır ve bitkinin gövdesi ya da bedeni güneş olmaz: Tanrı ile insan arasında da bu anlaşılmalıdır.

3 hepsini hafif bir ateş haline getiriyor.

66. Ama Musa şöyle diyor: Ve Mısırlılara ayrı ayrı da hizmet ettiler, çünkü Mısırlılar İbranilerle ekmek yemeye cesaret edemiyorlardı, bunun da bir şekli vardır; gerçi kendi içinde o kadar dışsal olabilir ki onlarla yemek yemeye cesaret edememişlerdir; bunu da diğer her şey gibi tartışmasız kendi değerinde bırakıyoruz. Onu bir tarih içinde bırakıyoruz, ancak sadece anlamını ve anlayışını açıklığa kavuşturup açıklayacağız, bu nedenle Tanrı'nın ruhu onun bu kadar dar, merak uyandırıcı, tam ve zamanında deşifre edilmesine neden olmuştur.

67. Şimdi bunu araştıracağımız zaman, ister dinsiz, ister Türk, sözlü veya itibari Hristiyan¹ veya Yahudi olsun, ne tür, soy veya isim olursa olsun, doğal bir Adamik insanı dikkate almalıyız; burada hepsi birbirine benziyor, başka türlü değil: bunların hepsi gerçek bir Hristiyanla yemek yemeye cesaret edemezler, yani. Joseph'in kardeşleriyle birlikte. Ama neden? Çünkü onların bu tür yiyecekleri yiyebilecek ağızları yok. Ağızları henüz onlara kapalıdır ve Mesih'in bedeninin yiyeceğini yiyemezler; onlar ona karşı iğrençtirler ve ondan nefret ederler: Bir Hristiyan'ın söylediğinin Yahudiler, Türkler ve dinsizler için iğrenç bir şey olduğunu gördüğümüzde, Mesih'in etini yer ve kanını içer (Yuhanna vi. 53) .

68. Bu aynı zamanda bir kısmı önemli katılım ve beslenmenin olmadığına inanan Hristiyan âlemi için de iğrenç bir durumdur.

Mesih'in bedeni üzerinde, ancak ona yalnızca manevi olarak sahip olacak. Diğer kısım, Âdemsel fani insanın ağzını bununla dolduracak ve böylece onu anlayacak ve alacaktır. Dolayısıyla her iki tarafta da doğru bilgi veya anlayış yok; ve onlar sofraya oturuyorlar, fakat Yusuf'un kardeşlerinin yaptığı gibi hiçbir şey bilmiyorlar; onlar Yusuf'u gerçekten inançlarının nerede beslendiğini bilmiyorlardı, fakat anlayışları Yusuf'u ziyafetinde veya şöleninde tanımıyordu. 2

69. Şimdi Yahudilerin, Türklerin ve cahil, bilgisiz kafirlerin bu tür yiyecekleri yiyecek ağızları olmadığını gören akıl diyor ki, Mesih şöyle diyor: İnsanoğlu'nun etini yemeyen kimsede yaşam yoktur (Yuhanna vi.53); bu yüzden hepsinin lanetlenmesi gerekir. Ey İsrail, burada ne kadar körsün ve onlar kadar ya da Yusuf'un kardeşlerinin Yusuf hakkında bildikleri kadar az şey biliyorsun.

70. Arzuları ve duaları tek Tanrı'ya yönelen Türklerin, Yahudilerin ve yabancı ulusların gerçekten de bir ağzı vardır, ancak bir Hristiyanın sahip olduğu gibi değildir: çünkü arzu olarak, yani. Ağız, ağızdaki yiyecek de öyledir. Onlar Tanrı'nın ruhunu arzuluyorlar ve yemeleri de böyledir: Mesih'in insanlığından önce olduğu gibi, Baba ve Oğul'da olduğu gibi. kelime.

71. Ancak bir Hristiyanın vücut bulmuş bir ağzı vardır: ruhun 3'ü için arzu, ya da çok daha fazlası, önemli Mesih'i ya da Mesih'i, yani. Bakire Sophia'nın, maddi Söz'den bir ağzı vardır. Diğerinde ise asıl olmayan sözden bir tane var; Baba Tanrı'nın mülkünü arzuluyorlar⁴ yani. tek Tanrı'dır ve onlar da onu anlıyorlar: ama burada lütuf açıkça görülmüyor.

1 Veya ağız Hristiyan. 2 Ya da yiyecek karmaşası. 3 Ya da ruhlu. 4 Ya da Baba Tanrı gibi olmak: gökteki Babamız.

72. Ama Mesih'in dediği gibi (Yuhanna xvii. 6) Babanın, insanı Oğlu Mesih'e verdiğini (Yuhanna vi. 37) ve Mesih'teki lütfu gösterdiğini ve hepsini Mesih'e davet ettiğini görmek Mesih olmadan kurtuluş;¹ bu nedenle onlara, Mesih'in Babasından aldığı ve bunu kendinde algılayıp yediği ve onları kendi insanlığıyla, acılarıyla, ölümüyle ve dökülen kanıyla doldurduğu içten ağlayan duayı da verir. ve böylece onlar esas olarak ruhlarıyla birlikte Mesih'tedirler, fakat kendi içlerinde onlara gizlidirler.

73. Çünkü onlar hiçbir şekilde İnsanoğlu'nun etini arzulamazlar ve bu nedenle kendi kişiliklerinde Mesih'in eti ve kanı için ağızları yoktur, çünkü bunu arzulamazlar; ama ruhlarıyla esasen Mesih'tedirler: ama Adem'deki içleri solmuş Cennetsel insanlık (Adem'de solmuştur), Cennet'te bütünleşmiş lütfun yattığı yer, onların içinde saklı kalır ve heyecan verici bir yaşam olmadan.

74. Çünkü Mesih, gerçek bir Hristiyan'da olduğu gibi esas itibarıyla orada ikamet etmez. Ancak onların imanlarının özü, Adem'de kaybolan şeyin geri getirileceği güne kadar Mesih'te saklıdır; o zaman, bu zamanda ortaya çıkmayan Cennetsel imgeleri, Tanrı'nın bahşedilen lütfuyla imanlarının esasını giyecektir. Mesih'in ruhundan birer birer; bu birleşik lütuf için, yani. söylenmiş ya da ilham edilmiş Söz de onların içinde yer alır ve İsa'nın varlığının ardından soluk soluğa kalır.

75. Ancak onların özelliğinin Söz'de, bu yer, durum ve koşul olmadan, Mesih'in Tanrı'ya olan inançlarını bizzat yerine getirdiği Mesih'te olduğunu görünce, bu nedenle onların Tanrı'ya olan özel inançları da Cennetsel imgede bu birleşik Söz'ün üzerine konacaktır. bununla birlikte, İsa Mesih'in vahiy veya tezahüründe; ve bununla birlikte bütün adam.

76. Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: Siz lütufla kurtuldunuz ve bu kendinizden değil (Efesliler ii. 8), bilginiz sayesinde değil, Tanrı'nın merhameti ve merhameti sayesinde [kurtuldunuz].² Bu bilmekte değil, sanki bilgi Mesih'i alabilirmiş gibi; ama bu hediye yatıyor, yani. Mesih'in, bilmeyenlere Tanrı'ya olan imanları için, bilenlere de arzuları için verdiği lütufla: bu, her ikisine de lütuf olarak yapılmıştır.

77. Çünkü Adem tek Tanrı'dan kendine doğru ilerledi; cehalete sürükledi ve onunla birlikte hepimizi aynı cehalete sürükledi. Ancak lütuf yine aynı Tanrı'dan geldi ve kendisini tüm cahil, bilmeyen kişilere, dinsizlere ve Yahudilere sunuyor.

1 Ya da ondan. 2 Kurtuluşun kendimizden değil, içimizdeki lütuftan kaynaklandığına dikkat edin.

78. Yahudiler arasında figürde lütuf imgesi veya türü duruyordu; bu, lütfun insanı nasıl yeniden kabul edeceğini gösteriyordu. Ama şimdi figürün babaları, yani. Yahudilerin artık lütufta hiçbir payı yoktu. aralarında görüntü veya tipin kendini göstermediği kişiler: çünkü ön şekil ve tip Mesih'e işaret ediyordu. Yahudiler inançları ve dualarıyla, Tanrı'nın Adem'e ve çocuklarına bahşettiği tek lütuf olan Tanrı'nın ön-figürasyonu yoluyla baskı yaptılar. Ancak Yasa'ya sahip olmayan ve yine de sünnetsiz olarak Tanrı'nın vaat edilen tek lütfuna inanan putperestler, herhangi bir örnek veya ön şekil olmaksızın lütfu kabul etmeye çalıştılar.

79. Bu yetenek hem bir kavme hem de diğerine verilmiş olduğundan, hiçbir kavim kendi başına bunu yapamaz; ama lütuf, yetenek için iradeyi aldı ve Yahudilere ve inançlı kafirlere hem yetenek hem de güç verdi. Ancak sadakatsizlik ve isteksizlik hem Yahudiler hem de putperestler için lanetlendi; çünkü onlar kendi iradelerini kendilerinde tuttular ve katılaştılar ve diğer tanrıların peşinden gittiler. Dolayısıyla sünnet ve kurbanlar Yahudilerin kurtuluşu değildi; ama hu'yu işaret eden figürlerle temsil ettikleri zarafet

Mesih'in büyüklüğü, lütfun geleceği yerine getireceği zaman: geleceğin gerçekleşmesi onların kurtuluşuydu.

80. Dolayısıyla şu anda Hristiyanlar da İncil'deki lütuf figürünü yerine getirmede taşıyorlar: Onlar öz güç ve yetenekle tam doyuma ulaşamıyorlar, ancak lütfun yerine getirilmesi bunu onlara sunuyor; eğer kendilerini buna teslim ederlerse, o zaman onlara lütufla ağız verilecektir.

81. Ama diğerleri iradelerini Tanrı'nın lütfuna yöneltir; bu, Hristiyanlarla aynı lütuftur, daha fazlası değildir; ama tatmin edici imgedeki esaslı lütfu bilmiyorlar. Fakat lütuf, arzuyla birlikte onların isteklerini de içine alır ve lütuftaki arzuya, İsa Mesih'in vahiy gününe kadar yaratıktan gizlenen bir ağız verir.

82. Bu nedenle aralarında Cennetsel imgedeki esaslı kıpırdanma dışında başka bir fark yoktur; Cennetsel imge, gerçek Hristiyanlarda olduğu gibi henüz Mesih'e madde olarak yerleştirilmemiştir. Ve yine de onların Tanrı'nın Mesih'teki lütfuna olan inançları esaslıdır, ancak insanın kendi kendine sahip olmasına değil, her şeyi yerine getiren, var olan ve her şeyde ikamet eden Tanrı'ya olan inançları. Demek ki, esaslı lütuf, iman eden veya inanan Yahudiler ve Türkler'dedir ve onlardadır, ancak yakalanmayan yaratık açısından.

83. İçlerinde Mesih vardır, ancak kendi iradeleri Mesih'in maddi lütfuna girmedikçe ve sonra Mesih Hristiyanlarda olduğu gibi onların yaratıklarında da kendini göstermedikçe onu kavramazlar. Ancak Mesih'teki lütuf, sadık inanan Yahudiler ve diğer insanlar tarafından konur, çünkü onların aracılığıyla hareket eder ve onların Tanrı'ya olan iradesi onun içindedir ve onun içinde yürür.

84. İlahi iradeye sahip olmayan sözde bir Hristiyan, inanan bir Yahudi, Türk ve kafirden veya Tanrı'ya güvenen ve iradesini Tanrı'ya teslim eden kişilerden daha uzaktadır. Böyle biri daha yakındadır ve bilgisiyle övünen ve lütufla kendini teselli eden, ancak lütuf olmadan kötü iradesini ve arzusunu sürdüren ve kötü adamı Tanrı'nın lütfuna hazırlayan Hristiyan unvanını kınayacaktır. .

85. Siz şöyle diyorsunuz: Yabancı uluslar Mesih'e vaftiz edilmediler, dolayısıyla onlar Antlaşmanın lütfunun çocukları değiller. Cevap. Eğer sünnet tek kurtuluşsa, vaftiz de öyleydi, çünkü biri diğeri gibidir, ama Tanrı bir Yahudinin içten sünnet edilmesini ister. Sünnet, Mesih'in yerine getirdiği günahı nasıl keseceğini gösteren bir örnek veya görüntüden başka bir şey değildi. Böylece Mesih'in ruhu da bu Antlaşma ile Cennetsel surette, bütünleşmiş lütufta vaftiz eder ve bir kor yakar. 1

86. Ancak bu, ebeveynlerden gelen ve çalışma konusunda bilgili olanların içten duaları yoluyla gelen vaftizi² gerçekleştirebilecek bir iman ens'i gerektirir; Aksi halde Antlaşma küçümsenir ve kalp ve ruhta sünnet yoktur. Çünkü Kutsal Ruh'un vaftiz etmesini sağlayan güç ve yetki insanda değil, Tanrı'dadır. Her kim O'nun Antlaşmasını küçümser ve onu ciddiyetle ve sünnetli yüreklerle yerine getirmezse, onları öfkesine vaftiz eder: Aziz Pavlus'un Mesih'in Sofrası hakkında söylediği gibi, kötüler onu yargıya kabul ederler.

87. Kötü bir rahibin Kutsal Ruh'la vaftiz etme gücü ve yetkisi yoktur; onun yalnızca suyu vardır ve kendisi bu görevi yerine getiremez; ama çocuğun ve inanan ebeveynlerin ve işi talep eden ve teşvik edenlerin ciddiyetleri ve duaları, imanlarının arzusuyla Vaftiz edilmiş bebeğe Antlaşma'yı ulaştırır.

1 Yıkanır, demlenir veya ıslanır ve filizlenmeyi hızlandırır. 2 Veya demleme.

88. Ama kötü rahibin bu konuda suyu tutan yazı taşından daha fazla kazancı yoktur; böylece bir Türk'ün inançsız, inançsız yapabileceği sadece su ve törenleri getirir.

89. Ancak vaftizi olmayan ve bu konuda hiçbir şey bilmeyen bir yabancıнын imanı, yüreğinde sünnet olur ve Kutsal Ruh, onun imanının arzusunu içine alır ve onu İsa Mesih'in açığa çıkışına vaftiz eder; o zaman onun imanı da yerine gelecektir. Lütuftaki temel Antlaşma.

90. Ey Babil, sen ne kadar körsün! Din adamlarınız veya adamlarınız nasıl da kendilerini Mesih'in yerine atadılar ve emirler verdiler! Ama hepsi Mesih'e değil, bedensel onurları için kendilerine hizmet ediyorlar. Ey Babel, dön, kapı açık, yoksa dışarı atılacaksın. Zaman doğdu. Aksi halde ışığa çıkarılacak ve kanıtlanacaksınız ve o zaman tüm insanların önünde utanç içinde duracaksınız.

91. Ayrıca, Tanrı'nın ruhu bu metinde yine de güçlü bir figüre sahiptir; Yusuf, kardeşlerini doğum sırasına göre huzuruna oturttu ve kardeşi Benyamin'e, kendisinden öncekilerden beş kat daha fazla hizmet edilmesini sağladı. diğerleri. Bu bize öncelikle Mesih'in krallığındaki farklılığın habercisidir ve Aziz Pavlus'un bu konuda söylediği gibi, yeniden doğuşta ne kadar farklı olacaklarını gösterir: Güneş, ay ve yıldızlar gibi, görkemde birbirlerinden üstün olacaklar. yapın (I Kor. xv. 41).

92. Çünkü orada bir kral, prens, efendi, asil veya bilgili olmanın hiçbir faydası olmayacak, ancak kendisinde en büyük güce ve erdeme sahip olan, İsa adına lütfu elde edecek olan kişi, en çok

Açıkça tövbe güreşinde en büyük olacak orada. Çünkü bu mertebeler ve dereceler bize, ilahî yücelmede farklı olacaklarını ifade eder. Melekler güç, fazilet, güzellik ve parlaklıkta birbirlerinden üstün oldukları gibi, güç ve fazilette de üstündürler.

93. Ancak Benjamin'in kendisine beş kat daha fazla yemek servisi yapması, şekildeki içteki insanı işaret etmektedir, çünkü Benjamin onun figüründe durmaktadır; Yusuf'un kardeşi olduğunu görünce; ve Yusuf burada Mesih'in figüründe durmaktadır: bu nedenle, kardeşi Mesih'in beş yarasından aldığı yemeği yemek içsel insana aittir. Görüldüğü gibi, burada bu değerli figürün anlamı budur.

1 Netlik.

94. Ancak ruhun, "Onlar içti ve hepsi içkiyle doldu" demesi, Mesih'in krallığında evrensel bir ortak katılımın ve sevincin bulunduğunu gösterir; ve bunda hiçbir fark yoktur, çünkü bu farklılıktan dolayı hepsi tek bir Tanrı'ya sevineceklerdir. Çünkü onların

içkisi burada tam anlamıyla sonsuz sevinci ifade ediyor; biz de bu sevinç içinde sarhoş gibi olacağız. Ve o zaman içteki adam bundan içecek ve yiyecektir Mesih'in beş yarasında kendini gösteren tatlı lütuf; ve böylece onu ateşli özünde, bu tatlılıkla ilahi neşenin zaferini uyandıracak olan ateşli ruha verin ve burada soylu gelin, damadını tazeleyecek, yani. ruh.

1 Sophia: İlahi Bilgelik.

Yetmiş Birinci Bölüm

Yusuf'un, Kardeşlerinin Torbalarını doldurmasına ve
Paranın, Benyamin'in Çuvalındaki Kadehi gibi,
onların Torbalarının en üstüne konulmasına nasıl
neden olduğu ve onların takip edilmesine ve
Hırsızlık ile suçlanmasına nasıl neden olduğu:
Bundan anlaşılması gereken şey [Gen. xlv]

1. MUSA şöyle diyor: Ve Yusuf kâhyasına emir verip dedi: Adamların çuvallarını taşıyabilecekleri kadar yiyeceklerle doldurun ve herkesin parasını çuvalının en üstüne koyun. Ve gümüş kupamı mısırın parasıyla birlikte en küçüğün çuvalının en üstüne koy. Ve kâhya Yusuf'un kendisine söylediği gibi yaptı. Ertesi gün hava aydınlandığında adamları eşekleriyle birlikte salıverdi. Ve onlar şehirden pek uzaklaşmadıklarında, Yusuf kâhyasına dedi: Kalk ve adamların peşinden koş;

Onlara yetiştirdiğinizde onlara şöyle deyin: Neden iyiliğe karşılık kötülüğe karşılık verdiniz? Rabbimin içtiği ve peygamberlik ettiği şey bu değil mi;2 kötülük yaptınız. Ve onlara yetiştirdiğinde onlara böyle sözler söyledi (Yaratılış xlv. 16).

2. Şimdi bu figürde bir Hristiyan durmaktadır; bu, İsa'nın bu dünyadaki hac yolundaki duruşmadaki görüntüye doğru bir ciddiyetle geldiğinde, Tanrı'nın onu nasıl çalıştırdığını ve arındırdığını gösterir; çünkü yol ve budur. Mesih'in hac yolundaki süreç ve Tanrı'nın kendisini nasıl taşıdığı; ve dünya da insanın yaratıksal aklına doğru. Çünkü bu görüntüde, tövbe eden adam gerçek bir ciddiyette olduğunda Tanrı'nın çuvalını nasıl doldurduğunu görüyoruz. akıl ve vicdan, lütfuyla yaşamın özelliklerindedir ve kurtuluş kadehini koyar (Mezmur. cxvi. 13), yani. gerçek ve doğru gümüş kupa, yani. Acı çekerken içtiği Mesih'in kâsesi (Yuhanna xviii.11), en üstte dolu lütuf çuvalının içinde, bir Hristiyan'ın da ondan içmesi ve Mesih'i küçümsemesiyle takip etmesi gerekir.

2 Ya da ilahiler.

3. Çünkü Yusuf'un, kehanet ettiği ya da kehanet ettiği, içtiği kâse, bu şekilde, havarilerin kâsesinden başka bir şey değildir ve onun aracılığıyla, kendi ebedi krallığına ve kim içerse ona dair kehanetlerde bulunur ya da kehanetlerde bulunur. bu kâse onunla birlikte ilahi olmalı ve onun için sonsuz yaşamı kehanet etmelidir.

4. Ancak bu şekil, bu bardağın Tanrı'nın çocuklarına nasıl verilmesi gerektiğini ve onların bundan içmeleri gereken Şarabın ne olduğunu gösteren büyük ciddiyeti göstermektedir; çünkü önce Yusuf kâhyasını peşlerinden gönderir ve onlara, kadehini çaldıklarını ve henüz suçsuz oldukları halde onlara karşı kaba davrandıklarını söylemesini ister: aynı şekilde bir Hristiyan'ın çuvalı bu yiyeceklerle doldurulduğunda, İsa'nınki de öyle olacaktır. Onun için bardak konulacak. Bunlar şimdi Tanrı'nın gazabı insan doğasına, ruhlarına ve ölümlü bedene sızıyor ve vicdana diyor ki, sen onun fincanını doğanın hakkıyla doğru bir şekilde almadın; onu Tanrı'nın evinden, O'nun lütfundan ve gücünden çaldın. Cennetin krallığı burada şiddete maruz kalıyor (Mat. xi. 12) ve sen şiddet uyguladın ve bu kâseyi çantana koydun; Doğanın hakkı olan lütfu sahip değilsin, bu yollardan bu kupayla huzur içinde geri dönmen gerekecek.

5. Ama hayır, bunun sana bir faydası olmaz; Eğer Mesih'in lütfunu yanınıza almak istiyorsanız, o zaman onun acısını, ölümünü, küçümsemesini, zulmünü ve sefaletini de üstlenmelisiniz ve dünyada sahte bir kötü adam olarak sürekli olarak suçlanmanıza ve kendinizin de bu duruma düşmesine katlanmalısınız. Kötü bir kişiyi 2 Ferisilerin ikiyüzlülüğüne göre, fincanlarını çalan ve zor kullanarak götüren biri olarak saydılar; ikiyüzlülük, küfür ve bir yudum dolusu küfür sunan büyük Babil fahişesinin önünde artık diz çökmeyecek.

onların fincanı; sonra da kendilerinden kadehlerini ve yetkilerini çalan, peşinden koşan ve onu öldüren, dünyevi ve ebedi ölüme mahkum eden kötü bir insanla suçluyorlar ve onu durmaksızın hain bir kişi olarak suçluyorlar. fincanlarını çaldılar.

6. Yani, gerçek bir Hristiyan, Mesih'in kâsesini aldığı anda ve ondan içtiğinde, o zaman Tanrı'nın, bedensel kötü doğasındaki, aynı zamanda şeytan ve kötü dünyanın öfkesi gelir ve her taraftan onun üzerine çöker. çünkü evinde bu kâse var ve içlerinde fahişelik ve iğrençlik kâsesi olduğuna dair onlara karşı kehanetlerde bulunuyor ya da kehanetlerde bulunuyor ve bunu açıklıyor ve onların ikiyüzlülük ve küfür kâsesiyle içmeyecek.

1 Üzerine, içine veya ilgili. 2 Ya da düzenbaz.

7. Ve sonra bir Hristiyan, Tanrı'nın lütuf çuvalını onların ayaklarının dibine bırakmalı ve onların küçümsemesi ve küçümsemesiyle bağlanmalı ve büyülenmeli; ve sonra çoğu zaman onun bedenini ve yaşamını, şerefini ve refahını elinden alırlar ve yargılarının önüne onu kadehiyle bırakırlar. Ve orada bir Hristiyan, Mesih'in alayını, haçını, acısını ve ölümünü kendi fincanından içmeli ve bu fincandaki Mesih'i taklit etmeli ve takip etmelidir; böylece, Mesih'in lütfuyla dolu çuvalıyla bir daha huzur içinde evine dönmemelidir. bu dünyayı Babasının ebedi ülkesine dönüştürmelidir.¹ Mesih'in suretine uymalı (Filip. iii. 10; Rom. viii. 29) ve bu dünyada yürüdüğü yolda onu takip etmelidir. Bu, bu şekilde güçlü bir şekilde önceden şekillendirilmiştir.

8. Çünkü Yusuf'un kardeşleri şimdi, Tanrı'nın Mesih'le giydirdiği ve aynı zamanda lütufla birlikte çarmıhta koyduğu ve dahası çuvalın en üstünde yer aldığı, din değiştirmiş bir Hristiyan figüründe duruyorlardı; Bu, bir Hristiyanı bahşedilen Mesih'in lütfunun işe yarayacağı ve meyve vereceği zaman, bunun huzur ve sükunet içinde hareketsiz durmakla değil, bu kâseyle ilgili çekişmeyle yapılacağını belirtmektir; çünkü o, en üstte yer alır. lütuf çuvalı ve kupayla ilgili çekişme her zaman bunun öncüsü olmalı.

9. Çünkü Mesih diyor ki, İnsanoğlu yeryüzünde barışı sağlamak için değil, çekişme ve zulmü tesis etmek için geldi, böylece biri diğerine karşı olsun ve ona zulmetsin (Matta x. 34; Luka xii. 51). Ayrıca bir ateş yakmıştır ve onun yanmasını arzu etmektedir (Luka xii. 49). Ve işte budur: Gerçek bir Hristiyan'ın aleyhinde her zaman konuşulmalı, kendi ailesinden etten ve kemikten olanlar bile onun düşmanı olmalıdır (Mika vii. 6), böylece ekilen ve dikilen inci ağacı harekete geçip meyve verebilir. .

10. Yeryüzündeki bir ağacın sığağa, soğuğa ve rüzgâra karşı ayakta kalması ve büyük darbelere ve karşıtlıklara sahip olması gerektiği gibi, özsuyu topraktan ağaca doğru çekilir, böylece çiçek açar ve meyve verir: zavallı ruh da aynı şekilde, Bu tür darbeler ve muhalefet, küçümseme ve sefalet içinde, bahşedilmiş olanlardan güç ve erdemi kendi içine çekmelidir.

güvenilir lütuf, yani. içtenlikle dua ederek ve çalışarak Tanrı Sözü'nün [toprağından] ve tarlasından çıkarın ve böylece imanın meyvesini verin, yani. iyi doktrin, talimat ve konuşma.

11. Çünkü böylece ruh Mesih'in ruhunu besler ve Mesih de ruhu maddi lütuf çuvalından yeniden besler, yani. Tanrı'nın esaslı bilgeliğinden oluşan bedeniyle; ve böylece kendilerini sürekli bir çalışmaya adanmışlar.

1 Veya memleketiniz.

12. Ve burada, kötülerin bile lütfunun işleyişinde Tanrı'ya nasıl hizmet etmesi gerektiğini görüyoruz, çünkü O, onun fırtınalı rüzgarıdır; ve onun Tanrı'nın çocuklarına karşı lanet etmesi ve küfretmesi, sıcak ve soğuktur; Tanrı, küçük inci bitkisini çocuklarına karıştırır, böylece o göksel öz suyuna açlık duyar ve onu kendi içine çeker ve büyür. Ve Mesih şöyle dedi: Yeryüzünde çekişme başlatmak için geldi; çünkü Mesih'in krallığı cehenneme ve İblis'e karşı bir çekişmedir; Mesih, çocukları ve üyeleri için Şeytan'la birlikte krallık konusunda durmadan çaballıyor.

13. Çünkü Yılanın temeli dünyevi insanda yatıyor, yani. Şeytan'ın meskeni, burada Şeytan, Mesih'in krallığına karşı koyar: Bunun tersine, Mesih'in krallığı, Mesih'in kadehiyle birlikte, Şeytan'ın krallığıyla birlikte lütuf içinde durur; ve bu çekişme, dünya bedeni devam ettiği sürece hep devam eder.

14. Çünkü Tanrı'nın öfkesi sevgide bu şekilde işler ki, sevgi (yani sonsuz Bir ve sonsuz İyilik) ayırt edilebilir, algılanabilir ve fark edilebilir olsun; çünkü çekişme ve zıtlık halinde bereket ya da uçurum olacaktır, yani. tabiatı ve mahluku olmayan ebedi Bir, tecelli eder.

15. Ve bu nedenle Tanrı, Kutsal Güçler Sözü ile kendisini doğaya ve yaratıklara, aynı zamanda acıya ve azaba, ışığa ve karanlığa tanıtmıştır; öyle ki, Bilgelikteki Sözü'nün sonsuz gücü, ifade edilen Söz ile birlikte, Bilginin ayırt edilebilir ve algılanabilir olması gerekir.

16. Çünkü bu olmasaydı, sonsuz Bir'in bilgisi ortaya çıkmazdı ve sevinç de olmazdı; ve varlıkta olmasına rağmen yine de kendisine tezahür etmeyecektir. Böylece doğaya giriş yoluyla, konuşmanın ayrılabilirliği veya ayırt edilebilirliği yoluyla kendini gösterir; bu sayede konuşma kendisini özelliklere, özellikler de iradenin karşıtlığına veya karşıtlığına getirir ve böylece bu karşıtlık aracılığıyla, kendisini konuşanın Sözü'nde ortaya çıkaran ebedi İyi, ayırt edilebilir, yaratılmış ve düşünülebilir hale gelir. .1

17. Aksi halde kötülük kârlı olmazsa, Allah,

yani. ebedi ve tek İyi, buna katlanmayacak, onu yok edecektir. 2 Fakat bu şekilde Tanrı'nın yüceliğinin ve sevincin krallığının ortaya çıkmasına hizmet eder; ve bu, Tanrı'nın, iynin bilinebilmesi için İyiliğini kavranabilir hale getiren bir araçtır3: çünkü eğer kötülük olmasaydı, o zaman iyi bilinemezdi.

1 Hayal edilebilir, hayal edilebilir veya anlaşılabilir. 2 Veya onu hiçbir şey haline getirin. 3 Hayal edilebilir, temsil edilebilir veya fark edilebilir.

18. Öfke ateşi olmasaydı ışık ateşi de olmazdı ve sonsuz aşk gizlenirdi çünkü sevilebilecek hiçbir şey olmazdı. Dolayısıyla Tanrı sevgisinin bir sevgi vesilesi vardır, çünkü terkedilenin terk edilmesini sever. zayıflık; aynı zamanda harika da olabilir.

19. Çünkü Tanrı'nın sevgisi yalnızca zayıflara, alçakgönüllülere, alçakgönüllülere, yoksullara, kimsesizlere ve terk edilmişlere yardım etmek için gelir; ateşin gücü ve kuvvetiyle yoluna devam edenlere değil; nefsin kudretini değil, acizliğini ve terkedileni. Aşağılık, önemsenmemiş, alçakgönüllü ve yoksul ne varsa, onda sevgi işler ve orada barınır.

20. Çünkü sevgi, kendi mahiyetinde, [ebedi] Bir'in derinliğinden veya temelinden gelen ilahi tevazudan başka bir şey değildir. Aşk Bir'den başka bir şeyi ne arar ne de arzular; çünkü kendisi Bir'dir, yani. ebedi Hiç, ama yine de Her Şey aracılığıyla ve Her Şey'dedir; ama öz-iradenin sahiplenilmesi onun için hiçbir şey değildir.

21. Bu nedenle, Tanrı'nın Sevgisi gözünde her şey aptalcadır ve kötü ve aşağılık sayılır; kendi kendine yeten her şey; her ne kadar kârlı olsa da, hiçbir şeyin isteği kendisini tezahür ettirmese de, Tanrı'nın gözünde öyledir. hiçbir şey istememek, sadece bir hayal, yani. kendi başına araba süren ve kendine eziyet eden bir spor.

22. Yalnızca kendisinden türetilen şey dışında hiçbir şey istemeyen, kendi içinde azap olmayan; çünkü bu kendi başına hiçbir şey değildir, yalnızca kendisinden çıktığı şey için vardır. Onu yaratana itaatkar durur, ister bir şey olsun, ister hiçbir şey olsun: ve dolayısıyla o, ebedi Bir ile bir ve aynı şeydir; çünkü kendine eziyet etmez, kendini sevmez, kendi iradesiyle kendini hissetmez: çünkü kendi iradesi yoktur, bütüne veya evrensele teslim olmuştur.

23. Böyle bir vasiyette dört unsurun yer aldığını gördüğümüzde; onlar dört, ama yine de bir. Çünkü dördü tek bir zeminde duruyor ve zemin ne sıcak ne soğuk, ne nemli ne de kuru: bu tek unsur, algılamayan bir hayat. Ancak bu şekilde kendisine tezahür etmeyecektir; bu nedenle Tanrı onu karıştırdı, üfledi ve kendi kendine karışıklık olsun ve sürekli çekişme içinde kalsın, Bir'in Tanrı'da tezahür etmesi için onu kendi içinden çıkardı ve açtı.

çokluk.

1 Aşkın kendisi.

24. Ancak burada hiçbirini diğerini ortadan kaldıracak ve hiçbir şey olmayacak şekilde yok etmez; ama aşırı güçlü olan, onu alt edenin karşısında hareketsiz kalır; sıcak soğğun karşısında, soğuk da sıcakın karşısında; ve kendine sahip olma ya da irade yoktur, ancak bir unsur diğerini irade eder, böylece diğeri tezahür edebilir; ve tezahür ettiğinde, o zaman kendini en güçlü olana verir ve böylece bir çekişme olur, ama yine de aralarında en büyük aşk vardır: çünkü mücadele eden aşkla ilgili olarak çekişme, isteme veya hareketlenme ortaya çıkar.

25. Bu nedenle insan kendi iradesi bakımından kendine düşmandır: Eğer iradesini Tanrı'ya vermiş ve ona teslim olmuşsa, o zaman Tanrı onun aracılığıyla ve onunla birlikte irade etmiş olacaktır ve onun iradesi de Tanrı'nın iradesiydi. . Ancak onun, kendisine iradeyi vereni değil, kendi iradesini sevdiğini görmek, iki yönlü bir zarardır.

26. Bir, kendi iradesi açısından, iradesinin aslına ve temeline bağlı kalmayacak ve onunla bir ve aynı şey olacaktır: dört unsurun hepsi kendi iradelerinden vazgeçip temele inecektir. buna göre ilerliyorlar, hareket ediyorlar ve yapacaklar

Aynı.

27. İkincisi, sevgisini uçurumun sevgisinden koparıp, kendini sevmesi ve ona sevgisini veren sevgiden vazgeçmesidir; kendisi de ister, gider, koşar, umursar, pek çok şeye bakar ve Birlikten ayrılır: bu nedenle doğanın ve dört unsurun formları veya niteliklerinde kendi iradesiyle hareket eder; aynı zamanda takımyıldızların özlerinin çokluğunda olduğu gibi, salt huzursuzlukta da.

28. Ve huzursuzluk kaygıyı doğurur ve kaygı onun iradesinin arzusunda durur ve arzu kendi kendisini kapsar ve gölgeler, öyle ki kendi içinde karanlıktır ve kendini göremez. Bu nedenle benlik salt karanlık kaygı içinde ilerler ve arzuda canını sıkar, sevgiyi arzuda arar ama yine de onda arzunun kendisinin oluşturduğu dört unsurun imgesinden başka hiçbir şey bulamaz. Böylece irade kendi suretlerine hizmet eder ve kendi suretini sever: ve bu, doğanın ortaya çıkardığı en büyük çılgınlıktır ve yine de en yüksek bilgeliğin tezahür etmesinin aracıdır.

1 biçim, kalite veya durum. 2 Veya yıldızların duruşları.

29. Ey kendinizi bilge sayan ve öz sevginiz ve iradeniz açısından birbirinizden onur alan siz insanlar, ne kadar çılgınsınız

cennetin önünde misin? Kendiniz için aradığınız onurunuz, tek Tanrı sevgisinin huzurunda pis bir kokudur. Ama bir başkasını arayan, onu onurlandıran ve seven kişi, bütünle aynı şeydir; çünkü kardeşini arayıp sevdiğinde, sevgisini bedeninin üyelerine sokar ve sevilir, aranır ve bulunur. Sözüden ilk insanı yaratan ve tüm insanlarla birlikte tek bir adam olan kişi, yani. ilk Adem'le, ancak onun tüm üyeleri arasında bir tane; aynı şekilde ikinci Adem olan Mesih de tektir.

30. Çünkü Tanrı insana tek bir irade verdi; o da yalnızca Tanrı'nın istediğini istemesiydi. Tanrı dünyanın ve yaratıkların var olmasını sağlayacaktı ve bunu da Sözü aracılığıyla yapacaktı. Bunu insan da aynı Söz aracılığıyla istemelidir: O Söz nasıl istiyorsa, insan da öyle istemelidir. Tanrı, her şeyi kendi benzerliğinde veya benzerliğinde, Söz aracılığıyla ve Söz'den, kişinin başkasını sevmesi için yarattı; insan da kendi benzerini ve benzeyişini sevmeli.

31. Çünkü bütün insanlar tek bir adamdan başka bir şey değildir: Adem. Allah, sadece onu yarattı ve diğer yaratıkları da insana bıraktı ki, insan kendi iradesini Allah'a bıraksın ve Allah ile birlikte diğer insanları da kendisinden bu benzerlikte yaratsın. Ancak bu yapılmadığında Tanrı, insana verilen gücü lanetledi, böylece yaratıkların iradesi ona zıt oldu, çünkü onların onları kötüye kullanmalarını sağlayacaktı ve artık yaratıkların efendisi olmayacak, onların arasına karışacaktı. onun da onlara olan sevgisi; bunun üzerine dört unsur onu büyüledi ve onu beden açısından da bir canavar haline getirdi. Ve böylece artık lanetin iradesiyle yoluna devam ediyor.

32. Çünkü o, Tanrı'nın benzerliğidir. Ancak iradesini hayvani bir görüntüye dönüştürür ve Yaratılış sözündeki Tanrı'nın düzenini bozar: Tanrı'nın doğru ve gerçek iradesini bastırır ve yerine kendi iradesini koyar. O, iradesiyle bütün mahlûkata düşmandır ve bütün mahlûklar da onun düşmanıdır.

33. Ve bu nedenle, insandaki ilahi irade şimdi karşıt iradede böylesine bir ıstırap içinde yeniden doğmalı ve yeni doğuşun doğru ilahi iradesi, tüm yaratıkların düşmanlığına sahip olmak için kendi kendine acı çekmelidir; ve bu nedenle, insan vücudunda hayvani bir irade taşıdığından, hayvani karşıt irade lanetle birlikte tezahür ettiği için, artık lanetli yaşam, barış içindeki yaşamla düşmanlık içindedir ve buna acı çekmeyecektir. kendisi.

34. Fakat eğer bedendeki hayvani irade tamamen kırılıp öldürülebilseydi, o zaman lanet sona ererdi ve böylece hiçbir yaratık daha fazla düşmanlık içinde olamazdı.

1 Ya da daha sonra yapılması gereken üremeyi. 2
Resimler, modeller veya şekiller.

35. Ancak bunun olamayacağını görerek, insanın çekişme içinde olması ve kendisinde dışarıdan irade sahibi olmak için çok fazla kötülüğe katlanması ve çok şey istemesi gerekir.

kötülük, kendi içinde ve kendi dışında olana yöneliktir; ve böylece kötüyle iynin, kötüyle iynin çekişmesi içinde durur; ve elementlerin çekişmesi içinde yaşar ve ayrıca Tanrı'nın ona verdiği kendi iradesinin çekişmesi içinde yaşar.

36. Çünkü her zaman kendisine yanlış yapıldığından şikayet eder, ancak yine de kendisi yanlış bir iradedir ve yeniden doğuşta elde ettiği doğru irade kendi doğal iradesi değildir, fakat bu iradenin iradesidir. Tanrı'nın iradesinde tezahür eden lütfu; irade her gün onun doğal iradesini öldürür ve Tanrı'nın aracılığıyla insanı açıkça öfkenin çocukları ile suçlar.

37. Musa konuşmaya devam etti ve şöyle dedi: "Ona cevap verip dediler: Efendim neden böyle sözler söylüyor?" Kullarının böyle bir şey yapması çok uzaktır: İşte, çuvalın içinde yukarıda bulduğumuz parayı Kenan diyarından sana tekrar getirdik; o zaman efendinin evinden nasıl çaldık? gümüş mü altın mı? Aramızda kulların yanında bulunan kişi öldürülsün; üstelik efendimin hizmetkarları olacağız. Dedi: Söylediğin gibi olsun; onu yanında bulunan kişi benim hizmetkarım olacaktır; ama bırakılacaksın (Gen. xlv. 710).

38. Bu rakam artık vicdanın kendisini nasıl haklı çıkarmak istediğini gösteriyor; Tanrı'nın öfkesinin gazabıyla yakalandığında, Tanrı doğadaki belalarıyla, aynı zamanda birçok kez lütfunu gizleyerek ya da kötü dünya aracılığıyla onu suçladığında ve onu adaletsiz olarak temsil ettiğinde, o zaman her zaman olacaktır. kendini haklı çıkar, o yanlış yapıyor.

39. Çünkü eğer bir kez lütfu yöneldiyse ve tanrısız yollardan vazgeçtiyse, o zaman hiçbir kötülüğün olmayacağını düşünür: Tanrı onu korumakla yükümlüdür ve dünya onu kötü olarak suçladığında yanlış yapar; artık belalara ve cezalara maruz kalmamalı ve sanki artık günahlardan suçlu değilmiş gibi Tanrı'nın lütfunu çalarak dürüstlük ve doğruluktan söz ediyor ve onu kendisine ait sayıyor.

40. Dünya sanki suçluymuş gibi günahları ve küfürleri kendisine isnat ederken, o da dünyadan özür diler. O zaman, Yusuf'un hırsızlık hakkında hiçbir şey bilmeyen ve aynı zamanda tüm haksızlıklarının ve Yusuf'u kendilerinden çaldıklarında onu çalmalarının da hiçbir şey bilmeyen kardeşlerinin yaptığı gibi, ölmesi ya da öldürülmesi ya da buna benzer bir şey gerekecektir. babasını satıp onu sattı, Yusuf'un hediyeleriyle dolu çuvaların içinde durdu, yani. Yusuf'un gözleri önünde açıkça görülüyordu, öyle ki Yusuf onların hırsızlıklarını biliyordu ve anladı ve bu nedenle onları hırsız olarak tutuklattı, hırsız olarak takip ettirdi ve onları tekrar geri getirip yargı önüne çıkardı.

41. Fakat işledikleri günahların çalınması ve dolayısıyla canlarının kaybedilmesi yerine, Yusuf gümüş kupasını koydurdu

uvallarındaki hediyeıı kabul etmediler ve itiraf etmedikleri kâseden dolayı onların suçlanmasına neden oldular.

Şekil şu şekilde duruyor:

42. Bir kişi, yukarıda bahsedildiği gibi, Tanrı'nın ona lütfunu vermesi için gerçek bir Hristiyan olduğuında, o zaman lütfunu gizlice bedeninin çuvalına, yaşamın özlerine bırakır. Ve dahası, armının kadehini oraya koyar ve işlediği çok çeşitli günahlardan dolayı artık onu vicdanen suçlamaz; çünkü bağışlama lütfuyla onları tamamen yok etti ve zavallı ruhun açlığı için günahlarının çuvalını lütufla doldurdu. Ama şimdi Mesih'in kadehini, bundan dolayı suçlu olduğunu kendi sorumluluğuna bırakıyor, yani. Mesih'in küçümsemesi, çektiği acılar ve ölümü, Mesih'i günahlarıyla birlikte çarmıha gerdiği, Mesih'in armın kadehinden gerçekten suçlu olduğu ve tamamen doğru olmadığı.

43. Çünkü Tanrı, lütfuyla onun günahlarını ölümüne bağışladığında, Mesih'in bu kâsesini çuvalın içine kaldırır; Mesih'in kendisinin bu günahların suçunu kendi üzerine aldığını ve bunları kendi üzerine aldığını görmek; bu nedenle şimdi bu adam, Mesih'in armından suçludur (Mesih, Tanrı'nın insandaki öfkesini tadacak ve içecektir): Tanrı'nın doğruluğu, onun, Mesih'in acılarına, küümsemelerine ve ölümüne katılmasını gerektirir; Mesih'le birlikte ölecek, kendini onun küçümsemesine teslim edecek ve Mesih'le birlikte acı çekecek.

44. Ancak bunu yapamayacağını ve Tanrı'nın öfkesiyle bu tür acılara katlanamayacak kadar zayıf olduğunu görünce, lütuf, Mesih'in zaferinden iebilmesi ve Mesih'in acılarını kehanet edebilmesi veya kehanet edebilmesi için bu kâseyi de ona koydu. ölüm ve onları duyur.

45. Ama şimdi insanın Mesih'in sürecinde olmasını gerektiren Tanrı'nın doğruluğu, yani. Mesih'in acılarında ve ölümünde, ancak yine de onu her zaman konuşmasında ve iradesinde bulmaz, onu hırsız olmakla suçlar; Mesih'in armın kadehini, hayatının özlerinin çuvalında bir hırsız gibi taşıyan ve Mesih'in sürecinden [ve taklidinden] farklı bir şekilde yürürse onu hırsızlıkla suçlayan kişi.

1 Ölümöl, öldürücü veya öldürücü günahlar.

46. Çünkü Mesih, insanı acılarına ve ölümüne kabul etti ve Tanrı'nın öfkesinin haklılığını geri çevirdi ve onu sonsuz ölüm suçuyla masum ölümüne soktu ve kendisindeki günahlardan ve kötölükten öldü; ve Mesih'in bu ölümünde, öfkeyle Tanrı'nın doğruluğu, Hristiyan bir adamın olmasını gerektirir.

47. Ama eğer bu yolun içinde değil de bu yoldan çıkarsa, o zaman şöyle der:

doğruluk, sen bir hırsızın ve Mesih'in bu kâsesini haksız yere çuvalına koyduysan, Yusuf'un kardeşlerine, onları kendi hükmünün hükmüne geri getirdiğinde yaptığı gibi, ben de seni kendi hükmüm ve hükmümün önüne koyacağım. .

48. Bu nedenle, Mesih'in çarmıhının bayrağı altında yürüyen bir Hristiyan'ın, Tanrı'nın vekilharcı aracılığıyla, yani. bu dünyanın çocukları tarafından öfkesinin doğruluğuna tutunmasına neden olur ve onu hırsız, haksız kişi, ayrıca yabancı, yenilikçi veya romancı, coşkun, aptal ve benzerleriyle suçlar; insanlar ona tüm kusurlarını ve doğal günahkâr bedeninin zayıflıklarını yüklediğinde ve onu durmadan kötü ve adaletsiz olmakla suçladığında ve onu geçici ve ebedi ölümün lanetine mahkum ettiğinde; ve her ne kadar dünyanın ve dünyanın gözünde suçlu olmasa da, bir Hristiyan olarak kendisinden sonra Mesih'in küçümsemesine, acı çekmesine ve ölümüne katlanma ve onun sorumluluğunu üstlenme yükümlülüğü altındadır. tüm süreç Mesih'in izinden gitmek ve bu yolda Mesih'i takip etmek ve herkese Mesih'te acı çekmek ve alayını, aşağılamasını, acısını ve ölümünü tamamen Mesih'e yüklemek ve onun ardından çarmıhını ve küçümsemesini taşımak; öyle ki, kendisi ile birlikte acı çeken ve gerçek günahları nedeniyle her gün Mesih'in ölümüyle Tanrı'nın öfkesine yenik düşen Mesih'in bedeninin bir üyesi olarak Mesih'in krallığına girebilsin.

49. Bir Hristiyan olarak Mesih'in yolunda acı çekmesi gerçeğinde dıştan suçlu olmadığı, dünyadan haksız yere kendisine atfedilen tüm günahlar, küfürler ve yalanlar için; ve orada günahları yüzünden masumca acı çeken Mesih'in çarmıhından içiyor.

50. Çünkü eğer yaşamı boyunca onlardan suçlu değilse, yine de miras aldığı günah nedeniyle suçludur ve kendisinden türediği tohumda da bunları miras almıştır: bunlar onun toprağında yatmaktadır;2 mazeret gösteremez Kendisi Mesih sürecinde Tanrı'nın önünde, tüm Ademsel günahlardan suçludur.

1 Acemi. 2 Doğasının ve kalbinin temeli.

51. Ama bu onun tesellisidir: Tanrı onları bu dünyada öfkesinin çocukları aracılığıyla ortaya koyar ve böylece öfkenin çocukları aracılığıyla bir lanet olarak onları Mesih'in çarmıhına bağlar; ve bu tezahürde onları Mesih'in kanında ve ölümünde boğar; öyle ki, o hâlâ Tanrı'ya, Mesih'in Babasına bağlı olduğu gibi bağlanır ve kendisinin işlemediği, yalnızca miras aldığı günahlardan dolayı suçlanmak zorunda kalır; ve böylece onlar ondan alındılar ve onları mahkûm etsin diye, hükmünde Allah'ın öfkesine teslim edildiler.

52. Çünkü Yusuf da bu şekilde kardeşlerine olan haklı öfkesini bu şekilde yatıştırdı: hepsi ona karşı suçluydu, ama o onları suçlarıyla suçlamadı, ancak onları yalnızca kadehiyle suçladı çünkü hepsini açıkça bağışlamıştı. onların izinsiz girişleri. Ama endişe

Tek başına kâseyi kullanarak onları suçsuz saymazdı ama yine de haklı olarak bunda suçlu değillerdi: ama onu lütfu olarak içine koymuştu ve onları suçlu yapmıştı.

53. Böylece Tanrı bize salt sevgi lütfunu verdi, bundan sonra biz açıkça sonsuz yargının suçlusu olduk ve Mesih'i ve lütfu, acıları ve ölümüyle birlikte çarmıh tası ile hayatımızın çuvalına koyduk: bu konuda bizi suçsuz görmüyor: hepimiz suçluyuz ve bu kâseye doğal bir hakla sahip değiliz, ama bilgimiz olmadan bize veriliyor. Bu nedenle, Mesih'i tamamen bizden uzaklaştırmadıkça ve kendimizi tekrar Tanrı'nın öfkesine teslim etmedikçe kendimizi bundan kurtaramayız; ve sonra ölüm, cehennem ve Tanrı'nın öfkesi bizi suçlu yapar ve bizi bunların içinde tutsak eder: ama şu anda insan dilediğini tutabilir.

54. Fakat Yusuf kâsenin kardeşi Benyamin'in çuvalına atılmasına neden olduğunda, bu figür şu şekildedir: Mesih içsel insanda ikamet etmektedir, yani. Cennetteki kardeşindedir ve elinde suçlu ruhun ve bedenın içmesi gereken bu haç kadehi vardır. Onu kardeşinin çuvalına atar, çünkü o içsel toprak onun kardeşidir: ama diğer kardeşler onu içmeli, Mesih'in bu kardeşi onu kendi içinde tutmaktadır, çünkü o, Mesih'in üyesi ve meskenidir.

55. Bu nedenle Yusuf'un kâhyası şöyle diyor: Kâseyi kim bulursa, o benim hizmetkarım olacak, ama sen bırakılacaksın; yani. içsel zemin, gerçek Joseph'inki, yani. Mesih'in kardeşi, o, Rabbin ve kardeşine hizmet eden ve kadehi çuvalında taşınması gereken Mesih'in hizmetkarıdır. Doğadaki yaşamın diğer formları özgürdür ve Mesih'in kadehini tutamazlar.

1 Koşullar veya nitelikler.

56. Çünkü onlar onu koymak için doğru çuval değillerdir, ancak göksel dünyanın maddesinin temeli, doğanın toprağını dışarı döken Mesih'in kutsal kasesinin ait olduğu çuvaldır. Bu nedenle Yusuf'un kardeşi kâsedan suçlu sayılmalıdır, çünkü o, Mesih'in çarmıh kâsesiyle kendisini göstereceği içsel insan figüründe duruyordu: ve diğer kardeşler de öyle. zavallı ruh ve beden, suçluluk duygusundan kurtulsun.

57. Bu nedenle Yusuf'un kâhyası şöyle diyor: Kâsenin sahibi benim hizmetkarımdır, o bana hizmet edecek, ama sen vazgeçeceksin. Yani Mesih, bu içsel Benyamin'de Yusuf'un kardeşidir ve ölümün ve insandaki Tanrı'nın öfkesinin üstesinden gelinmesiyle Tanrı'ya hizmet eder. Ve böylece diğer tüm kardeşler, yani. doğal yaşam, suçluluk duygusundan ve acıdan kurtulacaktır: ve bu şekilde mükemmel bir şekilde durmaktadır.

58. Musa devamını şöyle söylüyor: Ve acele ettiler ve herkesin çuvalını yeryüzüne bıraktılar; ve herkes çuvalını çıkarıp aradı,

ve en büyüğünden başlayıp en küçüğüne doğru ilerlediler; ve orada kâseyi Benyamin'in çuvalında buldular. Daha sonra elbiselerini kiralayıp herkesin kığını doldurdular ve tekrar şehre gittiler (Yaratılış xliv. 1113).

59. Adem günaha düştüğünde, yasa ve emir onu tekrar geri getirdi ve onu günah ve hırsızlıkla, yani yanlış meyveyi kötü bir ağızla yemiş olmakla suçladı: bu yüzden tekrar şehre dönmesi gerekir; yani. cesedin çıkarıldığı toprağa girdi ve çuvalını toprağa koydu. Ve orada Tanrı'nın doğruluğu tüm doğal özellikleri araştırır, yani. Tanrı'nın önünde fayda sağlayan gerçek ve doğruluk, yani. cennetin görüntüsü; ve doğanın ilk biçiminden başlayarak en gencine ve sonuncusuna, yani. düşüşten sonra lütfun birleşik zeminine düşer ve kurtuluş kadehini herhangi bir doğal mülkte bulamaz, her ne kadar arama sırasında bedeni tamamen toz haline gelse de, sözlü veya ilham edilmiş lütf sözündeki en küçük kardeş dışında hepsi; Yusuf'un ve Mesih'in kadehi burada yatıyor: Ruh, bu figürde bunu güçlü bir şekilde önceden temsil ediyor.

60. Musa devamını şöyle söylüyor: Ve Yahuda kardeşleriyle birlikte Yusuf'un evine gitti; çünkü o hâlâ oradaydı; ve onun önünde yere düştüler. Fakat Yusuf onlara dedi: Bu şeyi yapmaya nasıl cesaret ettiniz? Benim gibi bir adamın bunu öğrenebileceğini bilmiyor musun? Yahuda konuştu ve dedi: Efendime ne diyelim? Nasıl konuşacağız? ve kendimizi nerede haklı gösterebiliriz? Tanrı, kullarınızın suçunu buldu; işte, biz ve kâsenin yanında bulunduğu kişi, efendimin hizmetkarlarıyız. Ama o şöyle dedi: Böyle bir şey yapmak benden uzak olsun; kâsenin yanında bulunduğu adam benim hizmetkarım olacak, ama sen esenlik içinde babanın yanına çık (Gen. xliv. 1417).

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

61. Tanrı, insanı günah nedeniyle suçlayıp suçladığında ve Yusuf'un evinde yağmaladıkları sel veya sel yüzünden, ayrıca Sodom ve Gomora'nın gözleri önünde bunu ona öfkeyle sunduğunda, yani , lütf Antlaşması'nda yer aldı ve Antlaşma'yı çiğnedi, sonra Yahuda kardeşleriyle, yani Musa'yla birlikte Yahuda ve İsrail çocuklarıyla birlikte yasanın açıklanması için gitti, günahları açıkça ortaya çıktığında ve Tanrı kaseyi istediğinde yani yasa Yusuf'un evine geri döndü: Sonra Yahuda ve İsrail onu koruyamadı ve bu yüzden lütf içine girdi ve orada lütf Antlaşması, yani. Doğru Yusuf onların gözlerinin önünde görüldü ve şöyle dedi: Sen hırsız ve kötüyken, seni bulamayacağım mı sanıyorsun? Ama ona cevap veremediler ve kendilerini onun hükmüne teslim etmek zorunda kaldılar.

62. İsrail ne Antlaşma'yı ne de Yasa'yı tutabildi ve bu nedenle şimdi onun önünde yere kapanmalı ve kendilerini onun merhametine ve şefkatine teslim etmelidir. İsrail artık Tanrı'nın olmak için kendinden vazgeçecekti

kendi hizmetkârıydı, ancak onların Kanunları ile kendisine hizmet etmelerini istemezdi; bunun yerine kâsenin içinde bulunduğu hizmetçinin kendi hizmetkârı olmasını isterdi. O, Yasa ile birlikte Mesih figüründe Tanrı'ya yalnızca dışsal bir tapınma ve hizmete sahip olmayacaktı, aynı zamanda Benjamin'e de sahip olacaktı. Bir kul için göksel dünyanın cevherinin batın zemini; ancak Kanunun bakanı veya hizmetkârı, yani. Doğal insan, babasının ülkesine huzur içinde evine dönmeli ve bahşedilen lütfu hayatında yiyecek olarak yanında götürmelidir: Tanrı'nın ruhu, bu eylemlerin altında geleceğe işaret eden bir figür olarak bunu belirler.

63. Şimdi bu figürün altında ruh, Benjamin'in kefilisi olan Yahuda aracılığıyla, çok gizli ve mistik bir şekilde, zavallı ruhun, Benjamin'e sahip olmadığı sürece, lütufla babasının ülkesine, evine geri dönemeyeceğini ima ediyor. İsa, özünde onun içindedir. Çünkü Yahuda, Benjamin'i yanında getirmediği sürece eve dönmemesi, aksi halde kendisi orada bir süre kalacağı için ısrarla yalvardı. hizmetkar.

64. Böylece, Tanrı'nın doğruluğu onu Antlaşma ile evine geri dönmeye çağırdığında zavallı ruh kendisini Tanrı'ya teslim eder. O zaman hiçbir şekilde geri dönmeyecektir, ancak Benjamin'i, yani özü itibarıyla Mesih'i yanında bulundurmalıdır, aksi takdirde Tanrı'yı göremez: burada bu görüntü ve örnekteki Yahuda kendisini mazur görür ve şöyle der: Eğer geri dönseydi ve Benjamin'i beraberinde getirmeseydi. o zaman babasının ak saçlarını toprağın altına getirmeli, ruhunun Benjamin'in ruhuna kenetlendiğini görmeli (Yaratılış xlv. 30, 31).

65. Yani, eğer Adamik adam, Mesih'in yaşamı ve özü olmadan tekrar Cennete girecekse, o zaman, yaşamın doğası olan babasını ebedi ilahi unutkanlığa getirebilir mi: 1 çünkü insan doğasının yaşamı tezahür etmeyecektir. ilahi özelliğe göre; yani cennetin krallığında yaşayamazdı.

66. Gerçekten Allah, ruhu Kanunla birlikte Cennete gitmeye çağırır; ancak bu, içinde İsa'nın yaşamı ve özü olmadığı sürece ve sonra tekrar Babasının ilk memleketine dönmeye cesaret etmedikçe olamaz.

1 Ya da gizlilik.

Yusuf Kardeşlerinin Önünde Kendini Nasıl
Tezahür Etti? Ve bundan anlaşılması
gereken şey [Gen. xlv.]

1. MUSA devamla şunu söylüyor: O zaman Yusuf, çevresinde duran herkesin önünde artık kendini tutamadı; ve bağırdı: Herkes benden uzaklaşsın. Ve Yusuf kendisini kardeşlerine tanıttığında yanında kimse yoktu. Ve yüksek sesle ağladı; böylece Mısırlılar ve Firavun'un kavmi duydu. Ve kardeşlerine dedi: Ben Yusuf'um, babam hâlâ yaşıyor mu? Ve kardeşleri ona cevap veremediler, onun huzurunda o kadar dehşete düşmüşlerdi ki (Yaratılış xlv. 13).

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

2. Tanrı İsrail'e Yasayı verdi ve böylece onlara evlerine, Cennete dönmelerini emretti; tıpkı vaat edilen toprakların (girecekleri ama Yeşu onları içeri götürünceye kadar uzun bir süre gidemeyecekleri) şekli gibi. İsa'nın gerçek önderliğinin bir örneği ve ön örneği olarak; ve Kanun uyarınca onlar da, kendilerini Tanrı'nın merhametine ve şefkatine yönlendiren peygamberler gibi, Cennetsel lütuf Antlaşmasına da sahiptiler.

3. Ancak bunların hiçbiri, dinlenmek için Babalarının ilk Ademsel Cennet ülkesine tekrar gelemediler. Tanrı'nın doğruluğu onları durmadan suçladı ve onların Kanuna ve Antlaşmaya tam itaat etmeleri için güç ve yetenek gerektirdi.

4. Ancak bunun olamayacağını ve ne Yasa'nın ne de Antlaşma'nın onları geri getiremeyeceğini görünce göksel Yusuf, insanın sefaletinden dolayı daha fazla dayanamayacağı için kendini Antlaşma'dan çıkardı ve büyük merhametini ve şefkatini Antlaşma aracılığıyla Kanuna aktarır. Yusuf'un artık kardeşlerinden kendini tutamayıp Mısırlılar ve Firavun'un evinin halkı bile duysun diye ağladığı büyük ağlaması, bu merhametin göstergesidir; bu da bu ağlamanın anlamına gelir, yani. Tanrı'nın Mesih aracılığıyla merhametini ve şefkatini, Mısırlılar da, yani tüm kafirler ve insanlar bunu duymalı ve kabul etmelidir; Mesih'in ağlaması ve şefkati tüm uluslar arasında duyulduğunda, hepsi bunu yüreklerine aldılar ve kendilerini, hepsini kabul eden ve Antlaşmayla birlikte Yasa'yı yerine getiren bu Yusuf'a döndüler.

5. Ama Yusuf şöyle bağırdı: Herkes benden uzaklaşsın! Kardeşlerine kimsenin yanında kalmaması gerektiğini bildirdiğinde bu şu anlama gelir: İsa Mesih, yani. Tanrı'nın en yüksek merhameti ve merhameti, Antlaşma'da kendini gösterdiyse, o zaman Yasa, Antlaşma ile birlikte tüm törenlerle birlikte sona ermeli ve yok olmalı, ayrıca insanın tüm yeteneği ve gücü, ayrıca tüm istekli, giden ve koşan kişiler de sona ermeli ve yok olmalıdır. , ileri gitmeli ve ayrılmalıdır.

6. Çünkü, hem Ahit'i hem de Yasa'yı yerine getiren ve kendisini Ahit ve Yasa'nın yerine, ortada, Tanrı ile Tanrı arasında bir Aracı olarak koyan, Ahit ve Yasa'dan ortaya çıktı. İnsan, bir Tanrı olarak İnsan ve İnsanTanrı, Adem'i cennete getirecek ve günahı yok edecek tek kişidir. Hiç kimse onunla birlikte olmamalı, yalnızca o bir Işık (Yuhanna viii. 12) ve insanlığa yeni bir Yaşam için kendini gösterecek ve göstermelidir.

7. Ve bu, tövbe eden insanın Tanrı'ya nasıl gelmesi gerektiğini gösteren şekildir: çünkü o, her şeyi kendinden uzaklaştırmalıdır; bütün işleri ve yaptıkları bu işin doruğuna ve noktasına ulaşamaz, bütünüyle tevekkül ve terkedilme içine girmeli, her mahlûkun rahatından ve yardımından uzaklaşmalıdır ki, en açık ve en saf rahmetin karşısında çıplak ve yalnız durabilsin. ve Tanrı'nın İsa Mesih'teki şefkati.

8. Yusuf'un bu huzurunda, insanların hoşuna giden ve kalpleri gıcıklayan hiçbir ikiyüzlülük veya insani rahatlık işe yaramaz; ancak her şeyin tamamen çıplak ruha bırakıldığı ve bu ruhun kendi içinde aşağıya inmesi gereken her yaratıktan tamamen vazgeçmek işe yarar. semavî Yusuf'un varlığını, iradesi ve tüm arzuları ile tamamlar ve kendisini tamamen ona bırakır, O'nun iradesi dışında hiçbir şeyi kabul etmez ve başka hiçbir aracı veya aracı ön plana çıkarmaz, çünkü hiçbir şey işe yaramaz.

9. Tüm yaratık yaşamının teslim olması ve kendi irade ve arzularından vazgeçmesi gerekir ki, yaratık iradesi yaratık olmayan irade tarafından tekrar alınıp arınabilsin, Tanrı'nın iradesi ile insanın iradesi tek bir irade olabilsin. Ve sonra Tanrı, iç ve dış dünyaya göre, her dünyada kendi özelliğine göre, yani her şeyde her şeydir. ruhtaki ebedi konuşan Söz'e göre; ve hayvan ruhuna göre, in Spiritu mundi (dünyanın ruhu içinde), her şeyde, Tanrı'nın bir aracı olarak.

10. Şimdi bu yapıldığında, göksel Yusuf merhamet ve şefkatiyle, Ben senin içindeki İsa'yım der ve ruhtaki iç gözü açar ki, o onu bir anda tanır; ve o cana dostça konuşur ve şöyle der: Babam hâlâ yaşıyor mu? yani Baba'nın doğası henüz ruhta mı, içinde ilahi yaşamın bir nefesi var mı?

11. Bu tezahürden önce ruhun kendi iradesi dehşete kapılmıştır, öyle ki kendi gücüyle konuşacak hiçbir sözü yoktur ve kendinde de konuşamaz; konuşmak; çünkü bu dehşette iradenin benliği yerle bir olur. çünkü bu yönüyle Tanrı'nın iradesi ortaya çıkar ve ruhun kendi iradesini öldürür: Yusuf'un kardeşleri, onun karşısında o kadar çok dehşete düştüler ki, tek kelime daha fazla konuşamadılar, sanki dilsizlermiş gibi tüm yetenekleri onları başarısızlığa uğrattı. . Ve aynı şekilde, kötüler ve tanrısızlar da son yargıda Tanrı'nın huzurunda dilsiz kalacaklar ve sonsuz ölüme kadar dehşete düşecekler; onların yaşamı sadece bir ıstırap ve dehşetten ibaret olacak.

sonsuz bir kemirici olacak kötü bir vicdanın.

12. Ama Yusuf kardeşlerine, "Bana yaklaşın" dedi. Ve yaklaştılar. Ve dedi: Ben Mısır'a sattığınız kardeşin Yusuf'um.

Ve şimdi dikkatli olmayın ve beni buraya sattığınız için buna kızdığımı da düşünmeyin: çünkü Tanrı beni buraya, hayatınızı korumak için sizden önce gönderdi (Yaratılış xlv. 4, 5).

Kutsal figür şu şekilde duruyor:

13. Mesih, vahiyyle veya tezahürüyle ruhu bu şekilde dehşete düşürdüğünde, ruhun kendi iradesi, kendi irade ve yeteneğinin ölümüyle dehşete düştüğünde, o zaman ona lütuf Sözünü söyler veya ona ilham verir ve ona güç verir [ve erdem] ve manevi özülle diyor ki: Bana yaklaş ve yüzünü ölümün dehşetinden kaldır; gücümle bana ve isteğime gir; senin ölümüne satıldığım için sana artık kızgın değilim. Tanrı beni buraya, sefalet açlığınızda sizi beslemem için gönderdi. Tanrı'nın öfkesindeki büyük açlığın ve ilahi kıtlığın yattığı dünyevi bedeninizden kurtuluncaya kadar, Tanrı'nın öfkesinin açlığında.

14. Çünkü hayatınızı korumak için Tanrı beni insanlığınıza ve ruhunuza gönderdi, çünkü bedeninizde henüz beş yıllık kıtlık (Yaratılış xlv. 6) olacak; yani ilahi açlık, dünyevi aklın beş duyusunda hâlâ kalacaktır; bu nedenle Tanrı, bu dünya sona ermeden önce beni buraya gönderdi, sizi dünyevi beş duyunuzda güçlü bir kurtuluşla kurtarsın, gücüm [ve erdemim] beş duyunuzdaki kıtlığa yol açsın. dünyevi duyular zavallı ruhu kurtarabilir ve besleyebilir; Tanrı beni bir efendi ve prens olarak atadı ve beni senin doğandan bir baba yaptı ki, Mısır diyarında Yusuf gibi hüküm süreyim. Ben tüm evinizin, sahip olduğunuz her şeyin ve sanatın efendisi oldum; böylece kıtlığınızda sizi etimden ve kanımdan oluşan ilahi gıdayla besleyeceğim; artık korkmayın, gerekli durumlarda sizinle birlikteyim. dünyevi yaşam, seni kurtaracağım ve yüceliğe ve şerefe kavuşturacağım.

15. Ve Yusuf şöyle dedi: Şimdi acele edin ve babamın ve babanızın yanına gidin ve ona şunu söyleyin: Oğlunuz Yusuf şöyle diyor: Tanrı beni bütün Mısır'a efendi atadı; yanıma gelin, gecikmeyin. Goşen diyarında oturacaksınız ve çocuklarınız, çocuklarınızın çocukları, küçük ve büyük sığırlarınız ve sahip olduğunuz her şeyle birlikte yakınınızda olacaksınız. Orada sana yardım edeceğim; çünkü hâlâ beş yıldır kıtlık ve kıtlık var; öyle ki, evin ve sahip olduğun her şeyle birlikte yok olmayasın (Yaratılış xlv. 911).

16. İşte, sizin gözleriniz ve kardeşim Benyamin'in gözleri, sizinle kendi ağızla konuştuğumu görüyor. Babama her şeyimi anlat

Mısır'da izzet ve gördüğün her şey; Acele et ve babamla birlikte buraya gel. Ve kardeşi Benyamin'in boynuna kapanıp ağladı; Benyamin de boynunun üzerinde ağladı. Ve bütün kardeşlerini öptü ve onlar için ağladı; ve daha sonra kardeşleri onunla görüştü (Yaratılış xlv. 1215).

17. Bu şimdi, ruhun gökteki Yusuf'un çehresini gördüğünde onu teselli ettiğini ve tazelediğini temsil eden bir figürdür. Sonra içindeki ilahi Söz şöyle diyor: Şimdi acele edin ve babanızı, yani doğanızı ve tüm hayatınızı, tüm konuşmalarınız ve yaptığınız hal ve durumdaki işlerinizle birlikte bana getirin ve yanımda yaşayacaksınız. dış yaşamınız ve sizi besleyeceğim, size ve üzerinde bulunduğunuz her şeye katkıda bulunacağım. Bütün düşüncelerinizle ve çalışmalarınızla Mısır'a, yani alçakgönüllülüğe ve alçakgönüllülüğe, bana gelin; oturmanız için o toprakları size vereceğim; yani, alçakgönüllülük ve alçakgönüllülük içinde yaşayacaksınız; ve orada, zamansal durumunuz ve durumunuzla, geçici beslenmeyle, geçici iyi şeylerle yanımda yaşayabilirsiniz. Dünyanızın kıtlığında size iyi davranacağım diye, gözleriniz orada benim iyiliğimi ve bereketimi görecek.

18. Çünkü Goşen ülkesi, bu dünyada Tanrı'nın bereketinin bereketini ifade eder; ve bunu sizin gözleriniz ve aynı zamanda kardeşim Benyamin'in gözleri de görüyor. sizinle kendi ağızımla, yani aslında içinde konuştuğum içsel yeni insan hakkında. Çünkü eğer bir insan yeniden doğuşa geliyorsa, o zaman Mesih esas olarak, yani fiili veya fiili olarak onun içinde konuşur; ve ruhun gözleri, Mesih'in bulunduğu en içteki zeminle birlikte, yani. Kelime aslında aynı şeyi görmek ve bulmaktır.

19. Fakat zahirdeki beş duyu, bu dünyeviliği tam olarak kavrayamaz, fakat onun yakınında ikamet ederler. Güneşin şeffaf camdan parladığı ve camın hareketsiz cam olarak kaldığı gibi, içteki gözler dışsal duyularla görür; aynı şekilde, dünyevi özün takip eden beş sevgili yılının bu zamanının dış doğası da, ruh bedeni terk edene kadar kendi haklarında devam eder. Ve sonra, Kıyamet Günü'nde, beş duyunun sağ Ademsal bedeni de ruha yeniden gelecektir; ama dünyevi bedenin kabalığının ya da cürufunun artık yeri yoktur: çünkü tüm zamansal şeyler kendilerini, içinden çıktıkları Mysterium Magnum'da [Büyük Gizeme doğru] ayırırlar.

20. Ancak Yusuf'un, kardeşi Benyamin'in boynuna sarılıp ağlaması ve hepsini öpmesi, şekilde şunu gösterir: Mesih, Benyamin'in iç kısmındayken, yani. Adem'de solup giden göksel dünyanın özünün suretinde ve özünde yeniden tezahür eden, ardından kutsal İsa adı, yani. Tanrı'nın büyük sevgisi, lütfun birleşmiş zeminini öper ve ağlayan sevgisiyle bu görüntüye nüfuz eder veya onu bastırır. Tanrı'nın büyük tatlılığıyla, yani. Mesih'in tapınağı ve bu vesileyle yaratık ruhunu öper

ve onun aracılığıyla ağlayan sevgiyi de bastırır ve sonra yeniden canlanır ve Tanrı ile Mesih İsa'da konuşur.

21. Çünkü ruh, yalnızca bu konuşma veya ses ile Tanrı'nın sesini işitir; çünkü bu öpücükte, ruh, Tanrı'nın sözünü işitsin ve öğretsin diye ona yeniden işitme hakkı verilir; çünkü canın duyuları ya da düşünceleri şimdi Yaşam Sözü'ndedir ve Rab'bin Mesih aracılığıyla içsel topraktan onlar aracılığıyla söylediklerini işitirler; ve Mesih şöyle dedi: Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözünü duyar; ve Ferisilere şöyle dedi: Bu nedenle dinlemiyorsunuz, çünkü siz Tanrı'dan değilsiniz (Yuhanna viii. 47).

22. Eğer şimdiki yarışan Babil'de Mesih'in öpücüğü olsaydı, o zaman Yusuf'un kardeşleriyle birlikte gökteki Yusuf'a dönerdi ve büyük bir alçakgönüllülük ve alçakgönüllülükle Yusuf'la konuşurdu ve Tanrı'nın Yusuf'un sevgisindeki sözünü duyar ve alçakgönüllülükle onunla konuşurdu. Ona göre, dünyevi onur ve dolgun karınlar¹ ve egemenlik için çekişmeyecekler ve Goshen topraklarını putperest bir şekilde israf etmeyeceklerdi.

1 Ya da faydalar. 2 Ya da barbar.

23. Ey Babil! utancınız ve siteminiz Yüceler Yücesi'nin huzurunda yargılanmak üzere; siz Aziz Pavlus'un bahsettiği Deccal'siniz. Öğretirken ve dinlerken Tanrı'nın sözüyle övünüyorsunuz ve zemininiz Tanrı'nın değil, Babil kulesinin temelidir; içinde yaşayan Söz olmadan, Tanrı'nın sözünü harfle öğreteceksiniz; ama koyunlar senin sesini duymuyor, çünkü bu ses Yusuf'un öpücüğünden kaynaklanmıyor.

24. Ve Musa devam ediyor: Ve Firavun'un evine Yusuf'un Kardeşlerinin geldiğine dair haber geldi; ve bu Firavun'u ve tüm hizmetçilerini çok memnun etti. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Kardeşlerine söyle, şöyle yap: Hayvanlarını yükle ve çık; ve Kenan diyarına geldiğin zaman babanı ve ailelerini al ve bana gel; ve sana vereceğim Mısır diyarının iyiliğini, diyarın iliğini yiyeceksin. Ve onlara şunu emret; karılarınız ve çocuklarınız için Mısır diyarından savaş arabaları alın, babanızı da getirin ve gelin. Ev eşyalarınıza bakmayın; çünkü tüm Mısır ülkesinin iyiliği sizin olacaktır (Gen. xlv. 1620).

Şekil şu şekilde duruyor:

25. Yusuf'un ki, yani. Mesih'in sesi ruhta duyulur, sonra bu rapor Baba'nın mülkü olan Tanrı'ya baskı yapar; çünkü ruh, doğası itibarıyla Söz'deki ebedi doğadan, Baba'nın ateş özelliğindendir; ve bu, iradenin kendisinden koptuğu Baba'da da kendini gösterir; ve o, onun yaşamının özüne dair konuşur veya kendisine ilham verir; çünkü canın Mesih'te tezahür etmesi ve Yusuf'un ki aracılığıyla cana tüm özellikleriyle birlikte sahip çıkması onu çok memnun ediyor. Mesih'in verimliliği, tekrar Cennete gelme. O

ona savaş arabalarını ve onu getiren Sözde onun ruhu olan tüm gerekli araçları verir ve ona tüm Mısır diyarını verir; yani, tüm Cennet veya cennetin krallığı kendine aittir: Tanrı'nın ruhu, bu tarih altında güçlü bir şekilde önceden şekillendirir.

26. İsrailoğulları da öyle yaptılar. Yusuf, Firavun'un emri uyarınca onlara savaş arabaları ve yol kenarında harcayacakları azık verdi. Ve her birine muhteşem elbiseler verdi; fakat Benyamin'e üç yüz parça gümüş ve beş takım muhteşem elbise verdi.

Ve babasına ayrıca Mısır diyarının seçkin iyi şeyleriyle yüklü on eşek ve yolda babası için mısır, ekmek ve yiyecek dolu on dişi eşek gönderdi. Böylece kardeşlerini gönderdi ve onlar da gittiler; ve onlara dedi: Yolda çekişmeyin (Yaratılış xlv. 2124).

Şekil şu şekilde duruyor:

27. Mesih, savaş arabaları gibi erzakı da alır. Yusuf'un Firavun'dan savaş arabalarını ve hediyelerini alması ve onlara hac yollarında harcamaları için yiyecek sağlaması gibi, Baba'dan gelen Kutsal Ruh'u çocuklarına gönderir. bedenini ve kanını et ve içecek olarak kullanıyordu.

28. Yusuf'un tüm kardeşlerine verdiği görkemli giysiler, ruhun içinde ziyafet çekip dinlendiği Mesih'in tapınağını ifade eder; ve Yusuf'un kardeşi Benyamin'e verdiği beş takım elbise, içindeki insanın Tanrı'nın sevgisiyle ziyafet çektiği Mesih'in beş yarasıdır; ama Benyamin'e verdiği üç yüz parça gümüş, bu büyük sevgiden kaynaklanan Söz'ün armağanlarıdır; bu Benyamin onunla ticaret yapıp çoğalmalı ve Rabbi ve Kardeşi göksel Yusuf için çok şey kazanmalıdır; çünkü insanlar parayla ticaret yapar; aynı şekilde içsel Benjamin de hediye ettiği üç yüz parça gümüşle ticaret yapmalıdır. Mesih'in armağanlarıyla; yani, Tanrı'nın harikalarını öğretin ve bildirin, çünkü o, Mesih'in hizmetkârı ve yardımcısıdır, evet onun gerçek kardeşidir.

29. Ancak Yusuf'un babasına gönderdiği Mısır diyarının seçkin iyi şeyleriyle yüklü on eşek, şekilde Yusuf'un iyi şeylerle yüklediği doğa yasasındaki on emri ifade eder; yani, Mesih onlara lütfunu yüklemiş ve onları vicdanlarında Tanrı'nın doğruluğuna göndermiştir, ki bu da kötü doğanın masraf yapmak zorunda olduğu bir durumdur.

30. Ancak mısırla birlikte değerlendirdiği on eşek, Mesih'in onu taklit etme sürecine girdiğinde ruhun gıdasını yüklediği ruhani ve doğal ateş yaşamının on biçimini belirtir. Yoldaki ekmek ve yiyecek, zavallı yaşlı Adem'in yaşayabilmesi için yemesi gereken Tanrı Sözü'nü simgeliyor.

31. Bu Mesih, çocuklarına ve kardeşlerine, Mesih'in sürecinde tekrar evlerine döndüklerinde, harcayacakları bir şeyler olsun diye, hac yolunda verir; ve bunun üzerine doğa, yani. yaşlı baba yemek yer ve onlara bu şekilde birbirleriyle çekişmemelerini, sevgi ve barış içinde Cennet'e dönmelerini emreder.

32. Ey İsrail! şimdi huzurun nerede? Sanki Yusuf'un tüm rızkını tüketmişsiniz ve bu yiyecek hakkında bu kadar çok çekiştiğinizi ve bu konuda bu kadar cinayetleri gündeme getirdiğinizi görünce, şu anda istemek zorunda kalacaksınız. Gerçekten bu arada kardeşin Benyamin'i öldürdün ve bu yüzden çekişme içindesin ve eve dönmeyeceksin. Korkuyorsun ama kıtlık seni ileri götürecek, yoksa aç ve aç kalacaksın.

33. Böylece Mısır'dan çıkıp Kenan ülkesine babaları Yakup'un yanına geldiler. Ve bunu ona bildirip dedi: Yusuf yaşıyor ve bütün Mısır diyarının efendisidir. Ama kalbi çok farklı düşünüyordu çünkü onlara inanmıyordu. Sonra Yusuf'un kendilerine söylediği bütün sözleri ona anlattılar; ve Yusuf'un kendisini öldürmek için gönderdiği savaş arabalarını görünce babaları Yakup'un ruhu canlandı. Ve İsrail dedi: Oğlum Yusufun hâlâ yaşamasına yetecek kadarım var; Ölmeden önce aşağı inip onu göreceğim (Yaratılış xlv. 2528).

Bu rakam şöyle duruyor:

34. Mesih'in Havarileri bu hediyeği yüklenince, onunla babalarının evine gittiler. İmansızlıkları nedeniyle doğanın krallığındaki kardeşler arasındaydı ve kendilerine getirmeleri için onlara verdiği büyük yüceliği ve İSA Mesih'in hediyesini onlara bildirdi. Ancak kalpleri, bu kadar büyük iyiliklerle yüklü olan bu basit adamların, Tanrı'nın Havarilerinin, bugünü büyük bir güçle ve harika eserlerle getiren Kutsal Ruh'un arabalarını görene kadar Yusuf tarafından gönderildiğine inanmadı. ve ağızlarından çıkan işler ve harikalarla birlikte İSA Mesih'in güçlü sözünü duydular. Sonra İsrail dedi: Artık yeteri kadarım var; artık inanabiliyorum; Ben de sizinle birlikte Mesih'e gideceğim, onu göreyim; yaşlı Yakup'un dediği gibi, oğlum Yusuf'un yaşamasına yetecek kadar var, ölmeden önce onu görebilmek için yukarı çıkacağım.

35. Böylece bu savaş arabaları, ilk başta inanmayacak olan kâfirler arasındaki Tanrı'nın çocuklarından çıkıyor: ama bu savaş arabalarını ve onların içindeki mevcut durumu hissettiklerinde, o zaman şunu da söylüyorlar: Yeterince var, ben de oraya gideceğim. Mısırlılar tövbe etsinler ki, Kurtarıcımı göreyim ve bileyim; çünkü Yakup'un ruhu gibi onların ruhu da canlanmıştır.

36. Kutsal Ruh'un üzerine binip İsrail'in yüreğine dokunduğu, ruhunun yeniden canlandığı bu arabalar öğretmenlerin ağzında şimdi nerede? Aslında, diyor Babel, İsa'nın ruhu

şimdiki zaman bizim sözlerimizde o kadar da güçlü çalışmıyor; artık Mesih'in krallığının bilgisine sahibiz; buna gerek yok; Biz sadece Mesih'in Havarilerinin arkalarında bıraktıkları söze inanmalıyız ve bu yeterlidir.

37. Aksi takdirde, eğer bu kadar güçlü bir şekilde öğretirsek, aynı zamanda Mesih'in Havarilerinin sürdürdüğü kadar basit ve fakir bir yaşam sürmeliyiz ve dünyayı terk etmeliyiz: Bu böyle olmamalı, Mesih'in krallığı artık görkemli, gösteriş ve ihtişam içinde olmalıdır.

38. Ah, yeryüzünde başını yaslayacak yeri olmayan zavallı Mesih, sizin yüzünüzden önce, O'nun Antlaşmasını sahte ve kötü bir ağza almış olduğunuzu size nasıl azarlayacak? Ciddiyete hiçbir zaman, tüm savaş arabalarının devrildiği ve büyük bir karmaşa içinde olduğu şu andan daha gerekli olmamıştı.

Yetmiş Üçüncü Bölüm

Yakup ve tüm Çocukları ve ona ait olanların tümü
ve tüm Sığırları Mısır'a nasıl gittiler [Yar. xlv.]

1. MUSA şöyle diyor: İsrail sahip olduğu her şeyle birlikte gitti ve Beerşeba'ya geldiğinde babası İshak'ın Tanrısına kurban sundu. Ve Tanrı o gece bir görüntüde ona Yakup, Yakup dedi. Ve o cevap verdi: İşte buradayım. Ve dedi: Ben Tanrıyım, baban İshak'ın Tanrısı; Mısır'a inmekten korkma; çünkü orada sizi büyük bir kavm yapacağım; sizinle birlikte Mısır'a ineceğim; ve seni tekrar buraya çıkaracağım; ve Yusuf elini gözlerinin üzerine koyacak (Yaratılış xlv. 14).

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

2. Yakup, büyük bir kıtlık ve kıtlık içinde, sahip olduğu tüm insanlarla birlikte Mısır'a gitmelidir; ve Yusuf'un haberini duyunca yukarı çıktı, Yusuf onu oğulları tarafından getirtince, hediyesini ve Yusuf'un arabalarını görünce ruhu canlandı ve yukarı çıktı. Yeni doğuş figüründe de durum böyledir: Adem adamı göksel Yusuf'un sesini kendisinde duyduğunda ve Kutsal Ruh'un arabalarını onda gördüğünde, o zaman tüm güçleriyle yukarı çıkar ve pişmanlık Mısır'ı.

3. Ve Beerşeba'ya, yani kalbinin ve ruhunun çınlayan gürültüsüne geldiğinde, sahip olduğu her şeyle birlikte bedenini ve ruhunu babasının Tanrısına kurban eder; yani kendinden vazgeçiyor

hayatıyla ve sahip olduğu her şeyle, onu Adem'de yaratan ve kendisinden var eden Söz'e; bu da babasının Tanrısıdır: o zaman bu ilahi Söz ona konuşur (ya da ilham verir), yani onun içinde fiilen, etkili ve güçlü bir şekilde konuşur. O gece bir görüntüde: Bu, burada, insanın gizli gizliliğinde, Tanrı'nın kendisini akıldan ve yaratıklardan gizlediği ve kendi ilkesinden yola çıkarak hayata rahatlık, güç veya erdem söylediği veya ilham ettiği yerde; ve Yakup'a yaptığı gibi onu adıyla çağırır. Yani, Tanrı'nın çocuklarının adlarının yer aldığı veya yazıldığı Yaşam Kitabı olan konuşmasının sözlerinde kendi adını içerir (Rev. xx. 1215).

4. Ve insan onun bu güçte olduğunu algıladığında, tekrar Söz'e konuşur ve şöyle der: İşte buradayım, Tanrım, beni istediğin gibi yap, senin önünde duruyorum. Ve Tanrı'nın aynı içsel Sözü güçle şunu söylüyor: Ben Tanrı'yım, babanın Tanrısı; yani, bu konuşma gücüyle insana ilahi bilgiyi verir, böylece insan, Tanrı'nın kendi içinde çalıştığını ve Tanrı'nın ne olduğunu anlamayı öğrenir.

5. Fakat bedeninin karanlık bir vadi ve dahası doğru olmayan bir eğilim olduğunu görmek, bu nedenle Söz zavallı ruha şöyle seslenir: Mısır'a girdiğinizde korkmayın, yani. tövbe edin ve Kenan diyarından çıkın; dünyanın zevk ve şehvetinden, batıldan, kötülükten ve haksızlıktan; Muhtemelen düşmanınız haline gelip size zulmetseler de, yine de korkmayın, ben de sizinle birlikte Mısır'a gideceğim, yani dönüşümünüze ve ilahi itaatinize gideceğim, tövbe etmenize yardım edeceğim ve sizi Mısır'ınızda kutsayacağım. yani. Tövbe çalışmanızda ve yeni doğan neslin, Tanrı'nın krallığında çok iyi meyveler verecek büyük bir ağaca dönüşmesini sağlayın: Yakup'a söylediği gibi, sizi Mısır'da büyük bir halk yapacağım ve yapacağım. seni oradan tekrar çıkaracağım; yani ölü veya bu dünyadan ayrılmış biri olarak kalmayacaksınız; Her ne kadar sen tövbe etmiş olsan ve aklında dünyayı terk etsen de, eğer doğru ve dürüst olursan, ben seni tekrar kaygı ve sıkıntıdan kurtaracağım ve seni kendi halinde ve halinde bırakacağım; bu şekilde yapılır:

6. İnsan bu Mısır'a gittiğinde tüm topraklarını terk etmelidir, yani. tüm dünyevi zevklerini ve bedeninin şehvetini ve her şeyi Tanrı'ya teslim etmesini ve artık hiçbir şeyi kendine ayırmamasını; ama bunun kendisine ait olmadığını, bunda bir hizmetçi ve hizmetkar olduğunu, Tanrı'ya ve oradaki diğer üyelere hizmet etmesi gerektiğini ve böylece bu dünyada hiçbir yerde evinde olmayan bir yolcu gibi yüreğini yolculuğunda düzenlemesi gerektiğini düşünün. dünya. Yakup'la birlikte Yusuf'un, yani Kutsal Ruh'un arabasında oturmalı ve bu kıtlıkta onu nereye getirecekse oraya gitmelidir. Sonra Tanrı içeri girer ve onunla birlikte olur ve onu kutsar, böylece o çalışır ve çok sayıda ilahi meyve verir ve onun adı Tanrı'nın sözünde çok büyük olur.

7. Fakat Tanrı, onu dünyevi dünyasından çıkaran her şeye rağmen

mülk. Ellerinin işlerine ve emeğine ruhunu yeniden kazandırır. Allah'ın harika işlerine ve kendisine hizmet edebilmesi için dünyevi durumuna, durumuna ve mesleğine; ve vücudunun üyeleri, yani. onun komşuları. Ondan ancak haksızlık, batıl ve gerçek dışılık dışında hiçbir şey alınmayacaktır. Allah onu artık bu hâl ve hâliyle kulu kılar; Yakup'un yaptığı gibi, sığırlarını ve mallarını kendi ihtiyaçları için saklayabilir ve yanında götürebilir; fakat sahte ve kötü olanı bir kenara atmalıdır.

8. Ve bunu yaptığında, Tanrı şöyle der: Yusuf, görebilmeniz için elini gözlerinizin üzerine koyacaktır. Yani, Mesih, Tanrı'ya karşı kör olarak, lütuf eliyle görüşünüzü tutacak ve ilahi güneşin elini gözlerinizin üzerine koyacaktır; ve sonra kendi içinizde ilahi vizyona ve bilgiye ulaşacaksınız, böylece aklınız bu kadar ışığın ve [böyle] derin bilginin size nereden geldiğini merak edecek.

9. Yakup, tüm çocukları ve çocuklarının çocuklarıyla birlikte toplam yetmiş canla (1) geldi; bunlardan altmış altısı kendi sulbundan çıkarıldı ve onunla birlikte gitti, çünkü Yusuf Mısır'da iki oğul edinmişti (Yaratılış xlvı. 6, 7, 26, 27).

10. Bu altmış altı 2 sayısı çok büyük ve mistik bir sayıdır; aynı zamanda büyük Babil'in numarası olan yetmiş sayısı; ve altmış altı sayısı, İsrail'in ve Tanrı'nın her çocuğunun çıkması gereken canavarın ve fahişenin sayısıdır.

11. İsrail'in bu ilerleyişi, İsrail çocuklarının son çıkışının ve çıkışının gerçek bir figürü ve görüntüsüdür. Bu Kenan'dan da çıkacak olan doğru gerçek Hristiyan, yani. Babil'den, sonunda canavarın ve fahişenin sayısı: Yusuf'un arabası ile hangi işaret yıldızının olduğu açıkça ortaya çıkmıştır.

12. Çünkü Yakup'un zamanında büyük bir kıtlık (bu dönemde büyük bir açlık ve göksel gıdaya duyulan yoksunluk söz konusudur) kapıdadır. Ve yalnızca ruhun cennetin ekmeğine olan açlığı değil, aynı zamanda büyük bir şiddetli (dünyanın başlangıcından beri duyulmamış) benlik arzusu izlenimi, yani. açgözlülüğe, gasp ve gurura.

13. Tanrı'nın kibirden sonraki gazabının açlığı o kadar büyüktür ki, şu anda cennetin güçleri etkilerini öyle bir şekilde göstermektedir ki tüm rızık ve bereket tükenmiştir ve insanın zihni o kadar açtır ki kibirden sonra, bu arzu için yeryüzünde hiç dinlenme yoktur.

14. Ayrıca üçüncü Prensip, yani. Dünyanın, dört elementin hakimiyetinin ruhu, tüm nimetlerin tüketildiği ve bunun yerine doyumsuz bir açgözlülük açlığının yükseldiği gücüyle etkileyicidir; öyle ki, canavar ve fahişe, onlara tapanlarla birlikte, gurura, açgözlülüğe, kıskançlığa, öfkeye, iffetsizliğe, fahişeliğe ve hayvani şehvete açlar;

ve böyle bir arzu o kadar sert bir şekilde damgalanmış ya da etkilenmiş ki, bu canavarın fahişeye birlikte parçalanmasının zamanı çoktan geldi.

1 70 Babil sayısı. Canavar ve Fahişe'nin 2 66'sı.

15. Ve sonra Yakup'un ruhu canlanır ve Yusuf'un Mısır diyarında bir prens olduğuna inanır. dönüşümde: ve orada Yusuf kardeşlerine görünecek. Ve sonra, Yusuf'u baskı altında tuttukları ve onu yalan söyleyerek sefaletle sattıkları için, yalanlarından ve kötülüklerinden utanmaları gerekir.

16. Çünkü Yusuf'un hakikatteki yüzü bütün İsrail'i ve Mısır'ı görecek; çünkü İsrail Kenan'dan çıkmalı ve Babil'i yetmiş numarada bırakmalı. Fakat Babil'deki açlık, "Yolda azığım olsun diye önce çuvalımı dolduracağım" diyor; ve Yusuf'un İsrail'e masraflar için erzak verdiğini bilmiyor; ve ayrıca savaş arabaları ve giysiler; Öyle ki, yanlarına yalnızca hayvanlarını alsınlar, evlerini ve ev eşyalarını geride bıraksınlar.

17. Şu anda İsrail'in Babil'de topladığı masraflar, tamamen Tanrı'nın öfkesinin öfkeli izlenimine aittir: ateşi yandığında hepsini yok edecek. Tanrı, Yusuf aracılığıyla önceden açıkça çocuklarına masraflar için erzak göndermiştir; Eğer bu şekilde mücadele etmezlerse yeterince paraları olacak: Sürücünün bu huzursuzluğundan kurtulsunlar diye onlara gösterişli giysiler hazırlanıyor.

18. Ama Babel şöyle düşünüyor: Henüz uzun bir zaman var; İsrail bana hizmet etmeli, ben de onların başına bela olacağım elbette. Fakat tufan ya da sel ve Sodom ateşi aniden üzerlerine yağdı, öyle ki kaçışları olmadı. Uyanık olan, uyanık olsun ve uyumamasına dikkat etsin; çünkü damat her yerde çağırır; daha sonra aptal bakireler lambalarını söndürecekler: ama artık çok geç, Babil'in açlığı onları ele geçiriyor ve onları dişleriyle yutuyor.

19. Musa devamını şöyle söylüyor: Ve Goşen'e yönlendirsın diye Yahuda'yı kendisinden önce Yusuf'a gönderdi; ve Goşen ülkesine geldiler.

Ve Yusuf arabasını hazırladı ve babası İsraili karşılamak için Goşene doğru çıktı. Ve onu görünce boynuna sarıldı ve uzun süre boynunun üzerinde ağladı. Sonra İsrail Yusuf'a şöyle dedi: Artık kolayca öleceğim, şimdi yüzünü gördüm, hâlâ yaşıyorsun (Gen. xlv. 2830).

Bu rakam şöyle duruyor:

20. Yahuda, Tanrı'nın insandaki birleşmiş Antlaşması'nı ifade eder, yani. Mesih'teki ilahi lütuf. İsrail bunu, yani bütün insanı daha önce göksel Yusuf'a gönderir ve onunla birleştirir, böylece göksel Yusuf, birleşik lütufla krallığı yönetir.

insandaki doğanın, yani. eski Yakup ve Adem Goshen'e, yani. dönüşüm yolunda, Mesih'in geri kalanına; aç vicdan için yiyecek bulduğu doğru hedefe veya noktaya geldiğini, yani. Kurtuluşa giden doğru yol: Doğru öğreti ve öğretimin olduğu yerde Goşen yakındadır, ruhun semirdiği ve Mesih'in semiz otlağında beslendiği yerdir.

21. Ve ne zaman gökteki Yusuf, yani. İsa, yaşlı Yakup'un, yani Adem adamının, Yahuda'sını kendisine gönderdiğini görür ve daha sonra kendisi gelir ve arabasını hazırlar; yani güçlü bir eğlence tutkusuyla yaptığı operasyon ve doğal insanla buluşmaya gider ve birbirlerine yaklaştıklarında bu Yusuf, bu Yakup'un Adem'inin boynuna düşer, yani onun arzu ve özlemine tutunur. ve onu, acıları sırasında döktüğü ve ölüm aracılığıyla sonsuz mutluluğa getirdiği zaferinde döktüğü gözyaşlarıyla doldurur.

22. Bu sevinç gözyaşlarıyla eski Yakup'un Adem'inin ruhunu tutuşturur, böylece Yakup büyük bir sevinçle Yusuf'un boynunda uzun süre ağlar. Mesih'in sevinç gözyaşlarındadır ve içsel sevincini Mesih'in gözyaşlarıyla karıştırır. Bu sevinç gözyaşlarıyla yaşlı Yakup'un (Adem) ruhu büyük ölçüde teselli bulur, canlanır ve güçlenir; öyle ki, içindeki göksel Yusuf'un hâlâ yaşadığını, günahların kılığında ölmediğini ya da ondan tamamen ayrılmadığını görür.

23. Sonra doğal insan şöyle der: Artık kendi isteğimle ölürüm ve tüm haklarımdan ve irademden vazgeçerim; şimdi, sevgili oğlum Joseph'i gördüğüm ve tanıdığım için, yani Mesih'teki yeni adamın bende tezahür ettiğini bulduğum için, şimdi onun sevgi gücüyle, kibir isteğim karşısında isteyerek ölürüm: Yakup'un dediği gibi Joseph'e.

24. Ve Yusuf kardeşlerine ve babasının evine dedi: Gidip Firavun'a diyeceğim: Kardeşlerim ve babamın evi Kenan diyarından bana geldiler; ve çobanlardır,1 çünkü onlar sığırlardan anlayan insanlardır; ve yanlarında küçük ve büyük sığırlarını ve sahip oldukları her şeyi getirdiler. Ve şimdi Firavun sizi kendisine çağırıp, "İşiniz ve işiniz nedir?" diye soracağı zaman. o zaman diyeceksiniz: Goşen diyarında oturasınız diye, kullarınız gençliğimizden bu zamana kadar sığırlar konusunda bilgili olan insanlardır; hem biz hem de babamız; çünkü çobanlar ve sığır bakıcıları Mısırlılar için iğrenç bir şeydi (Gen. xlv. 3134).

1 Çobanlar veya papazlar.

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

25. Göksel Yusuf, Mesih, bir araya gelmeleri için cana ve Adem insanına kendini gösterdiğinde ve

birbirlerini kabul edip kucakladıklarında, Mesih'in ruhundaki, insanda tezahür eden aynı güçlü Söz, ebedi Baba'nın mülküne, yani tekrar nüfuz eder. Babanın ebedi konuşmasına. Bu da demek oluyor ki, Firavun'a kardeşlerimin ve babamın tüm ev halkının bana geldiğini söyleyeceğim.

26. Çünkü Firavun burada, kendisine Mesih diyen, ebedi Kral olan Baba Tanrı'nın suretinde durmaktadır. kardeşlerinin sevgi ve lütuf Sözü, yani. İnsan yaşamının özellikleri, tüm güç ve erdemleriyle birlikte O'na gelir. Yani, gücü ve erdemi aracılığıyla Baba'dan insanlığımıza gelen Mesih Sözü, doğal insan yaşamının sözünü Baba'nın ebedi Sözü'ne aktarır: buna burada "krala söylemek" denir.

27. Çünkü Yusuf Firavun'un olduğu gibi, Mesih de Baba'nın insan üzerindeki Vekilharcıdır. Çünkü Mesih konuştuğunda, söylediğinde ve ona Babanın Sözü'nü ilham ettiğinde insan yeniden Tanrı'da tezahür eder: aksi takdirde insan Tanrı'ya ulaşamazdı. Çünkü insan yaşamı da Baba Tanrı'nın Sözü'nden kaynaklanır: çünkü Tanrı'nın ruhu Baba'nın Sözü'nden ve onun aracılığıyla insana konuştu ve ilham verdi (Yuhanna i. 4).

28. Ama yaratık olup doğal hale geldikten sonra, Allah'ın sevgi konuşmasından [ya da sevgi ilhamından] yüz çevirdi, öfke konuşmasında tecelli etti ve sevgi konuşmasının gücü, yani. ikinci Prensip, ilahi gücün kutsal üretimi veya işleyişi; ve kendi gücü ve kuvvetiyle tekrar aşk konuşmasına giremedi, konuşabildi ya da ilahi aşk gücünü yaratamadı: Kendisini Tanrı'nın sevgisinden kurtarmış ve kendi kendine doğal bir şekilde konuşmaya başlamıştı. ve gösteriş.

29. Ve bu, Tanrı'nın acıma ve şefkatini harekete geçirdi ve onun sevgi dolu Sözü'nü, ruhun ve insanlığın yaratılmış olarak biçimlendirilmiş sözüne yeniden dahil etti. Ve şimdi, Tanrı'nın daha önce gönderdiği bu Yusuf, konuşmalı veya insan hayatını ebedi konuşan Söz'e yeniden tanıtmalı ve onu ebedi Kral'ın önünde tezahür ettirmelidir. O, Baba'nın mülkiyetindeki insan sözünü Tanrı Sözü'ne getirir ve sevgisiyle, Baba'nın öfke konuşmasındaki yırtılmış ve kopmuş insan sözünü uzlaştırır; yani, aşk gözyaşları içinde, insan yaşamı sözündeki öfkeyi ilahi sevinç krallığına dönüştürür ve insan yaşamını fiilen ve Tanrı'da çalışarak gösterir: ve işte, Joseph'in söylediği gibi, size anlatacağım. Firavun, kardeşlerim ve babamın bütün evi Kenan diyarından yanıma geldi.

30. Çünkü Mesih kardeşimiz oldu: Sevgi Sözü insan oldu

ve içimizde yaşadı (Yuhanna i. 14). Adem'in doğasını üzerine aldı; ve bu nedenle bu şekilde Babasının evi olarak adlandırılmıştır, yani. ilk Adem; ve çocuklarına kardeşleri diyor. Musa'nın ruhu çok gizli ve mistik bir biçimde, İsa'nın kişiliğinde konuşur: Yoksa bu yerde şunu söyleyerek yeterince şey söylemişti: Babam bana geldi; altında başka bir figür olmasaydı.

31. "Kenan diyarından çıktılar" diyor ve bunlar çobanlardır; böylece Goşen diyarında oturabileceklerini Firavun'a bildirecekti. Şekilde bu kadardır: Mesih, Babasının sözünde sevgiden söz ederek, kardeşlerinin kendisine Kenanlıların kibrinden, vahşi hayvani mülkiyetten geldiklerini gösterir; ve onların gençliklerinden, Adem'in zamanından bu yana sadece çoban olduklarını. Yani, insan yaşamının sözü bu etten ve kemikten Kenan'da yaşamalı ve bedeninin hayvani mülkiyetinin korunmasına ve düzenlenmesine sahip olmalı ve olmalıdır.

32. Çünkü insandaki Spiritu mundi'deki (dünyanın ruhundaki) hayvan ruhu, kendi içinde uyandırdığı ve tezahür ettirdiği yüzlerce hayvana sahiptir; sahte ve kötü şehvetle. Bu hayvanlar artık Adem'den bu zamana kadar insan hayatının sözünü her zaman tutmalı ve bu tür sığırlarla tanışmalı, bu hayvanları yönetmeli ve onlara bakmalıdır. Bu nedenle şimdi Yusuf şöyle dedi: Sığırlarıyla birlikte Goşen diyarında yaşasınlar; yani başlı başına kendine özgü bir yerde; ve Firavun'la değil. Çünkü ruh, çobanların Mısırlılar için iğrenç bir şey olduğunu söylüyor; yani insandaki hayvani mülkiyet, Allah katında mekruhtur. Bu nedenle Mesih, Tanrı'nın huzuruna yalnızca içsel cennet alanını (bu kez canavarı) getirir: ama canavarı Goşen'e getirir; yani bu dünyanın açık sözlü veya ifade edilmiş yaratıksal özüne, Tanrı tarafından kutsanmış bir yere.

33. Hayvani insan, Firavun'la, yani Allah'ın azametinde, kutsal kudret ve faziletinde barınamaz: Yusuf veya İsa, onu zahirde, bu dünya krallığında bırakır ve onu bir berekete koyar ki, o Tanrı'nın yanında yaşamalı; ama İlke, zaman ile sonsuzluk arasındaki ayırmadır.

34. Ve Yusuf ihtiyatlı bir şekilde, onların küçük ve büyük sığırlarını yanlarında getirdiklerini söyleyeceğini söyledi; Bu, tüm insanın, tüm işleriyle birlikte Tanrı'nın önündeki lütuf ve bereketli meskene getirildiğini, Mesih'in çocuklarının tüm dünyevi işleriyle birlikte Goshen'e yerleştirildiğini, yani Goshen'e yerleştirildiğini belirtmek için kullanılır. lütuf halinde ve durumundadır.

35. Ve kardeşlerine dedi: Firavun ticaretinizin ve mesleğinizin ne olduğunu sorduğunda, o zaman hizmetkarlarınızın gençliğimizden beri çoban olduğunu söyleyeceksiniz. Bu kadar: Tanrı'nın ruhu, ister melek, ister Tanrı'nın hizmetkarı olun, aklınızda ve düşüncenizde olanı araştırıp denediğinde, o zaman alçakgönüllü olun.

Tanrı; ve Tanrı'nın huzurunda kendiniz hakkında "Biz sizin makamınızda oturuyoruz ve dünyanın efendileri, hükümdarları ve hükümdarlarıyız, zengin, asil, mükemmel, bilgili, anlayışlı kişiler veya buna benzer kişileriz" demeyin. Kendinizi Allah katında iyi görmeyin; demeyin, Biz sizin elinizdeki sevgili bakanlarınız ve hizmetkarlarınız; ama de ki: Biz sizin kullarınız Adem'den bu zamana kadar çobanız; hayvani mülkümüzü saklıyor ve yönetiyoruz, yani. yaptığın harikaların eserleri; Senin önünde yaşayamayız, ey kutsal Tanrı; çünkü biz sizin harikalarınızın uygunsuz, değersiz ve cahil çobanlarıyız; sadece senin gözünde lütuf bulalım ki, bu Goşen'de senin önünde yaşayalım. Ya Rab, senden önce ne yapacağımızı bilmiyoruz; Bu sürülerinizi nasıl yöneteceğimizi bize yönlendiriyor ve öğretiyor musunuz, çünkü biz sizin hizmetkarlarınız ve çobanlarınız olarak önünüzde hizmet edeceğiz.

36. Bu camda kendinizi görün; Ey güzel dünya, hangi yüksek makamlarda, makamlarda ve makamlardasınız: hatta hepiniz, imparatorlardan dilenciye, en aşağı ve en aşağı olana kadar, çobansınız sadece. Herkes bir çobandan başka bir şey değildir, çünkü onların otoritesi yalnızca hayvani bir adamın görevidir ve onun komutası ve idaresi altında yalnızca hayvanlara hükmetme yetkisi vardır, daha fazlası değil. Hiçbir dünyevi makam, içsel ilahi insanı yönetemez; o, makamında yalnızca bir hayvan veya sığır sürüsünü yönetmeli ve yönetmeli, gözetmelidir; ve onlara öğretmenlik yapın; ve ona tekrar ders veriyorlar.

37. Dünyevi Lucifer, bu çobanlık görevleriyle artık sanki meleksi bir hükümete sahipmiş gibi kendisiyle övünüyor ve övünüyor: ve yine de Tanrı'nın huzurunda o yalnızca bir çoban veya hayvan bakıcısıdır ve hiçbir Daha.

38. Ve bu nedenle Tanrı, Gizemlerini bu kadar basit çobanlar aracılığıyla örneklendirmiş ve önceden şekillendirmiştir; öyle ki, insan, insanın makamında, durumunda ve durumunda ne olduğunu görmelidir; ayrıca Tanrı'nın gazabının ortaya çıkıp bu çobanları ve çobanları yok etmemesi için; ve bu nedenle, kendi ön tasarımı her zaman onları yalnızca çobanlar olarak örnek almıştır, böylece lütfunu insanın cehaletine ve anlayışsızlığına akıtabilir.

39. Burada, siz kudretli, asil, zengin, bilgili insanlar, hepiniz, biriniz ve diğeriniz, Tanrı'nın ruhunun, Gizemlerinin vahyinde, sevgili Patrikler tarafından sizi çobanların tarzında nasıl temsil ettiğini görün. ofis. Hepsiniz onun önünde onun çobanlarından başkası değilsiniz; imparatorun yanı sıra bakanları ve hizmetkarları; soylu ve aslları, biri diğeri gibi: bu hayvani makamda biri başka bir hayvani makamda diğerini emreder ve yönetir.

40. Ama Ferisi, "Mesih'in koyunlarını saklıyorum" diyecek. Koyununu bir kurda teslim edenin vay haline: eğer iyi olanı Mesih'in ruhundan öğretirse, bu kendi otoritesinden ve gücünden değildir, ancak Baş Çoban Mesih bunu onun aracılığıyla yapar. Ama o yalnızca hayvanları yönetir ve sürüden bir hayvanı kendisi alır.

kendisinin de saklanması ve bakılması gerekiyor, yoksa kurt onu yiyip bitirecek.

41. Böylece Tanrı, bir çobanın diğerini yönetmesi ve ona bakması için tüm görevleri bir çobanın makamına vermiştir; ve yine de onların hepsi onun önünde hayvanları ve sığırları besleyen çobanlardır: yalnızca Mesih ruhların Çobanıdır, başkası değil.

42. Hiç kimse, kendisinde bulunan Mesih'in koyunlarına, herhangi bir dünyevi çobana güvenmemelidir, ancak yalnızca Çoban olan Mesih'e güvenmemelidir, çünkü çobanların tüm dış görevlerinde, Mesih'in koyunlarını alıp yiyen kurtlar vardır: Çobanlık görevinde iyi biri olarak kabul edilebilir, ancak Çoban'ın köpeklerine dikkat etsin ki, onlar onu ısırmasınlar.

43. Ey dünya, yüksek halin ve hâlinle! Keşke cennet katında ne durumda olduğunuzu ve halinizi bir düşünseydiniz; ve durumunuzu ve durumunuzu Tanrı'nın sevgisinde bu kadar yükseltmediniz: çünkü bu yalnızca onun harika işlerinde, kötülükte ve iyilikte durur.

44. Tanrı, sevgisinde dünyevi bir hal ve durumu önceden belirlediğinde, o zaman buna çobanlar ya da kötü, aşağılanmış, değersiz insanlar yerleştirmiştir. Bkz. Habil, Şit, Hanok, Nuh, İbrahim, İshak, Yakup, Yusuf, Musa, Davut; ayrıca Tanrı'nın bir zamanlar aracılığıyla kendisini tecelli ettirdiği Peygamberler ve Havariler ve tüm kutsal kişiler veya azizler; o zaman göreceksin ki, hiçbir yücelik onun önünde hiçbir şeye fayda sağlamaz; bu, hem iyilik hem de kötülükte harikalar dolu bir kadehten başka bir şey değildir; aynı zamanda Tanrı'nın sevgisi ve öfkesinin bir sporu, cennet ve cehennemdeki ışık ve karanlıktaki melek egemenliklerinin bir ön modeli veya temsili.

Yetmiş Dördüncü Bölüm

Yakup, Yusuf'un en küçük beş kardeşiyle birlikte
Firavun'un huzuruna nasıl çıkarıldı ve Yakup,
Firavun'u nasıl kutsadı; ayrıca Yusuf'un Mısır
topraklarının tamamını Firavun'un mülkü olarak
nasıl satın aldığını anlattı. Burada anlaşılması gereken şey [Gen. xlvii.]

1. MUSA şöyle diyor: Sonra Yusuf gelip Firavun'a haber verdi ve şöyle dedi: Babam ve kardeşlerim, küçük ve büyük sığırları ve sahip oldukları her şeyle Kenan ülkesinden bana geldiler; ve işte Goşen diyarındalar. Ve en küçük kardeşlerinden beşini alıp onları Firavun'un huzuruna çıkardı. Sonra Firavun kardeşlerine dedi: İşiniz ve ticaretiniz nedir? Ve cevap verdiler: Biz ve babamız, kulların çobanız. Ve Firavun'a şöyle dedi: Ülkede senin yanında oturmak için geldik; çünkü kullarının hayvanları için otlakları yok; Kenan diyarında kıtlık öyle şiddetli baskı yapıyor ki; şimdi

bu nedenle kullarınızın Goşen diyarında yaşamasına izin verin. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Baban bu mu, ve sana gelenler kardeşlerin bunlar mı? Mısır diyarı sizin için açık; ülkenin en iyi yerinde yaşasınlar; Goşen diyarında yaşasınlar; aralarında sağlıklı ve uzman olanları tanıyorsanız, onları hayvanlarıma ve sığırlarıma verin (Yaratılış xlvii. 16).

İçteki şekil şu şekilde duruyor:

2. Mesih kardeşlerine ve yaşlı baba Adem'e, Tanrı'nın gücü ve erdemiyle, onların tüm varlıklarıyla kendisine geldiklerini ve kendilerini tamamen ona teslim ettiklerini açıkladığında, en genç kardeşlerden beşini alır. yaşamın özelliklerinde ve onları Tanrı'nın huzuruna koyar; yani insanın, hayatın malının her zaman en genci olan ve olmaya devam eden (çünkü sürekli yeniden yaratılırlar) beş duyusunu alır ve bunları, hayatlarının gücü ve erdemiyle Allah'ın huzuruna koyar.

3. Çünkü sevgide Tanrı'nın hizmetkarları ve hizmetkarları olacak olanlar bunlardır: Mesih bunlara öğüt verir ve şöyle der: Tanrı'nın yüzünün önüne geldiğinizde, içindeki Tanrı'nın ruhu üzerinize ilerlesin ve Allah katında makamınızın ve çalışmanızın ne olduğunu ispat edip süzgeçten geçirin, sonra alçakgönüllü olun ve Allah'ın huzurunda söyleyin, kullarınız sadece çobanlardır ve bizim büyük açlığımızın sefalet kıtlığında size yerleşmek için geldiler. Tanrı'nın diyarında sana yakın; çünkü doğanın Ademsel krallığındaki kendi güçlerimiz ve erdemlerimiz sayesinde, zavallı sefil yaşam için otlağımız ve yiyeceğimiz yok; bu nedenle şimdi, ya Rab, kullarının Goşen diyarında yaşamalarına izin ver, yani. avlularınızda göklerin çiyinden yiyelim [ve sizin için yaşayalım] ve ofisimizde size hizmet edelim.

4. Sonra ebedi Baba Mesih'e şöyle diyor: kâhyasına: İşte, babanız Adem mi ve size gelen insanlığa göre bunlar sizin kardeşleriniz mi? Mısır diyarı sizin için açık; yani, doğanın krallığıyla birlikte cennetin krallığı size açık duruyor, siz benim lütuf krallığında ve aynı zamanda insan mülkiyetinin doğasının krallığında benim hizmetçimsiniz; lütuf krallığının ve doğanın krallığının en iyi yerinde yaşamalarına izin verin; ve aralarında buna uygun erkeklerin olduğunu görürseniz, onları sığırlarımın başına koyun; yani aralarında sağlıklı ve uzman olanlar, onları doğa krallığında memurlar yapsınlar ki, yaratıklarına hükümsinler, yani onları, içsel olarak yönlendirdiğin sürüyü beslemeleri için Apostolik makamına yerleştir. asanız veya sahtekarınızla bunların içinde; görünüşte çobanlar¹ olsunlar ve doğanın özelliklerini yönetsinler, yani yönetsinler. koyunlarım veya hayvanlarım.

5. Bu dünyadaki tüm ruhsal çobanlar, tıpkı yalnızca Baba tarafından görevlendirilen dünyevi çobanlar gibi, Baba'nın makamında otururlar.

Mesih'in kendisinin içsel olarak yönettiği ve yönettiği Mesih; ve onların hepsi Allah'ın memurlarıdır.

6. Ama kim Baş Çoban² Mesih olmadan bir göreve atanırsa, onların hepsi Kenan diyarında Tanrı'nın öfkesinin açlığı içindedir ve ister ruhsal ister diğer olsun, hem birini hem diğerini yiyip bitiren kurtlardan başka bir şey değildir. Dünyevi subaylar, ister asil ister soysuz, prens veya koruyucu veya vasi, rahip veya zangoç olsun, biri diğeri kadar. Allah'ın ruhu olmayan bir makamda hüküm süren her şey, nefsin ve Allah'ın takdirine hükmeder; Makamında Tanrı'ya hizmet etmeyi ve Tanrı'nın çobanı olarak makamını yönetmeyi düşünmeyen kişi, Lucifer'e hizmet eder.

1 İsa'nın Kilisesi Jure Divino'daki gerçek papazların, papazların ve öğretmenlerin kim olduğuna dikkat edin. 2 Veya Başpiskopos.

7. Musa ayrıca şunları söylüyor: Ayrıca Yusuf babası Yakup'u getirdi ve onu Firavun'un huzuruna sundu: ve Yakup Firavun'u kutsadı (Yaratılış xlvii. 7). Yani,

Mesih aynı zamanda Adem imgesini de Tanrı'nın önüne koydu; yalnızca beş duyuyu değil, tüm insanı: ve Tanrı'yı kutsar, yani Tanrı'ya şükreder ve bir bereket olarak Tanrı'nın övgüsü için ona meyve verir. Sonra Tanrı oyunculuğunda ve çalışmasında şöyle der: Kaç yaşındasın? O da cevap verir: Benim hac zamanım yüz otuz yıldır; ömrümün günleri az ve kötü oldu ve atalarımın hac zamanına ulaşmıyor. Böylece Yakup Firavun'u kutsadı ve onun yanından ayrıldı (Yaratılış xlvii. 810).

8. Böylece Adamik adam, dünyevi arzudaki kötü zamanını Tanrı'nın önünde kabul eder ve itiraf eder ve bunun yalnızca bir hac olduğunu söyler, yani. sürekli kaygı ve huzursuzluk içinde insanın çalıştığı ve Tanrı'nın harikalarını yarattığı sürekli bir gezinme ve kaygı.

9. Musa ayrıca şöyle diyor: Bütün ülkede ekmek yoktu; çünkü kıtlık çok şiddetli ve çetindi; öyle ki, kıtlık yüzünden Mısır ve Kenan diyarı aç kaldı. Ve Yusuf satın aldıkları tahıl için Mısır ve Kenan'da bulunan bütün parayı topladı ve bütün parayı Firavun'un evine koydu. Mısır ve Kenan'a para getirildiğinde, bütün Mısır Yusuf'a gelip dediler: Bize ekmek ver; neden parasız kalarak senin önünde ölelim? Ve Yusuf dedi: Bana hayvanlarını ve sığırlarını getir, ve madem parasızsın, onlar karşılığında sana vereceğim. Sonra sığırlarını Yusuf'a getirdiler; o da onlara atları, koyunları, düveleri ve eşekleri için ekmek verdi: ve böylece bu yıl onları tüm hayvanları ve sığırları için ekmekle besledi (Yaratılış xlvii. 1317).

10. Bu figür çok güçlüdür ve büyük ve derin bir anlayış içerir: Her ne kadar açgözlülük ve gaspla dolu hayvani insan, bunun kendisi için yapılmış olduğunu hayal etse de. Ancak gerçek rakam onun tam tersidir; İncil'deki adaletsiz kâhyayla ilgili benzetme veya benzetme de öyle: Rab, bunu sağduyulu bir şekilde yaptığı için onu övdü (Luka xvi. 8).

11. Mısır ve Kenan'daki tüm ülke açlık çekerken, bu kıtlık, Tanrı'nın öfkesinin kuruttuğu ve açlıktan ölmesine neden olduğu, beden ve ruh bakımından düşmüş zavallı adamın habercisidir. Çünkü Mısır ruhun doğasını, Kenan ise bedenın doğasını ifade eder. Yusuf'un kıtlık sırasında toplayıp sattığı büyük miktardaki tahıl, ilahi lütuf sözünü ifade eder. Mısırlıların ve Kenanlıların Yusuf'tan mısır satın aldıkları paraları, Tanrı'nın insan yaşamıyla ilgili yaratılmış sözünü ifade eder. Para kalmadığında ekmek için de verdikleri hayvanlar, insan hayatındaki mülkün imajını simgeliyor.

Şekil şu şekilde duruyor:

12. İnsan, canı ve bedeni bu kıtlık ve bu açlıkla dolu açlık içinde Tanrı'nın öfkesine ve solgunluğuna düştüğünde, o zaman ne ferahlığı ne de tesellisi kalır, çünkü vicdanı Tanrı'nın öfkesi içinde öylesine kurur ki, gökteki Yusuf'a gidip onu satın almak zorundadır. bu lütuf yemeği.

13. Birincisi, ruh bedenle birlikte biraz güç ve teselli bulurken, aslında vicdanı kemirse de, bu kahya İsa Mesih'e güzel sözler söyler ve ona dua eder ve yaratılmış olarak tasarlanmış veya tasarlanmış olanlar için 2) Kelime, Yusuf'un yemeğini satın alır. Ve şimdi paranın ifade ettiği şey budur: Bu sözler hayal gücünde vicdana biraz erdem ve rahatlık verirken, ruhun ve bedenın doğası bu tür para için sürekli olarak lütuf satın alır ve bu Joseph'e iyi bir hazine verir. gelenek dışı, hayali bir konu ve çerçeveli veya figürlü dua³ ile gevezelik etmek; ve böylece bu yiyeceklerle umutla yaşarlar.

14. Ancak vicdanın ıstırapı bu umudu yok ettiğinde ve bu kadar soğuk duanın ve tarihsel inancın artık işe yaramayacağı ve vicdanın, Tanrı'nın öfkesinden açlıktan ölmeniz gerektiğini haykırdığı zaman, daha önce hiçbir dua işe yaramaz. Tanrı; sonra zavallı ruh bu Yusuf'a gelir ve şöyle der: Neden benim yok olmama izin veriyorsun, çünkü hayatım boyunca yiyecek elde edebileceğim duamı ve inancımı senin önüne getiremiyorum; işte, gücüm bitti, hiçbir şey yapamıyorum.⁴ Senin lütfunu elde edecek sözüm kalmadı.

15. Sonra göksel Yusuf cana şöyle der: Hayvanlarını getir. atları, öküzleri ve eşekleri buraya getirin ve size yiyecek vereceğim.

onlara; yani, tüm dünyevi doğal arzularınızı ve hayallerinizi, 5 ve yaratıklara olan sahte güveninizi bana getirin. kendi aklın ve kurnazlığıyla, yalan ve kötülükle, hepsini bana bırak ki, onlardan kurtulabilesin; sonra yaşamanız için size yiyecek vereceğim ve aynı zamanda düşüncelerinizin hayal gücünü de besleyeceğim: Ve bu, bu figürün girişidir.

1 Görüntülendi veya oluşturuldu.

2 Hayali, hayali, uydurma. 3 Kibirli, uydurma veya belirlenmiş dua şekli. 4 İnsanın hiçbir şey yapamadığına dikkat edin. 5 Veya görüntüler.

16. Ve Musa devamla diyor ki: O yıl bittiğinde, ikinci yılda ona geldiler ve ona dediler: Efendimizden sadece paranın değil, bütün hayvanların da gittiğini saklamayacağız. efendimize; Efendimiz için bedenlerimizden ve tarlalarımızdan başka bir şey kalmadı. Neden bizim ve tarlalarımızın sizin huzurunuzda ölmesine izin veriyorsunuz?

Ekmek karşılığında bizi ve toprağımızı satın alın ki, topraklarımız ve biz Firavun'un köleleri olalım; bize tohum verin ki, yaşayalım, ölmeyelim ve tarlalar çorak kalsın (Yaratılış xlviii. 18, 19). İnsan her şeyden tamamen vazgeçtiğinde ve kendinden tamamen vazgeçtiğinde, artık gerçek ciddiyet budur.

Bu rakam şöyle duruyor:

17. İnsan bu şekilde vicdan kıtlığı içinde kaldığında, yalnızca Tanrı'nın huzurunda söylediği sözler teselli bulmak için işe yaramaz hale gelmekle kalmayıp, sonunda o mağlup olduğunda bu sözler de başarısızlığa uğrar. tüm hayali arzularım ve arzumla bu dünyayı terk ettim; sonra zavallı ruh göksel Yusuf'a şöyle der: Ah, efendim, senin lütfunu elde etmek için huzuruna ne getireyim? Bakın, duam hiçbir güç ve erdem bulmuyor; dünyayı terk etmiş ve hayvani irademden vazgeçmiş olsam da, yine de önünüzde büyük bir açlık içinde duruyorum; Artık hiçbir şeyim kalmadı, yalnızca bedenim ve ruhum kaldı. Lordum, bunu bile benden alın, kendimi tamamen size veriyorum. Bana lütfunu ver ki, sende yaşayabileyim; kendimi bedenim ve hayatımla tamamen sana teslim edeceğim ve itaatkar hizmetkarın olacağım. Bana sadece bir tohum ver, yani bana sadece bir irade, düşünce, akıl ve arzu ver ve doğamın topraklarını ek; ve hayatım senin hizmetkarın olsun ki, artık senin isteğin dışında kalmayayım, fakat senin hizmetkarın ve kölen olayım.

18. Böylece o, bedenini ve ruhunu, iradesini ve düşüncelerini ve sahip olduğu ve olduğu her şeyi tamamen bu Yusuf'a bıraktığında, onun adeta Tanrı'nın bir kölesi olması, yalnızca ümit etmesi ve beklemesi yeterlidir. Kendi nefesine olan güveni ve itimadı tamamen kayb olduğunda Rabbinin ona vereceği şey. O zaman mantık haklı olarak öldürülür ve şeytan insandaki taburesini [ve tahtını] kaybeder: çünkü teslimiyette insanın kendisine ait hiçbir şeyi yoktur: ve şeytan, benlik arzusundan başka bir şekilde insana yaklaşamaz. kendisi için

kendi].

1 Görüntülenmiş, sahte veya hayali.

19. Musa ayrıca şöyle diyor: Böylece Yusuf bütün Mısır topraklarını Firavun'a satın aldı; çünkü Mısırlılar her birinin toprağını sattı; çünkü kıtlık onların üzerinde çok şiddetli, keskin ve güçlüydü; ve böylece ülke Firavun'un oldu. Ve kâhinlerin satın almadığı toprakları dışında, halkı Mısır'ın bir yerinden öbürüne kadar şehirlere dağıttı; çünkü Firavun, rahiplerin kendilerine verdiği kısımdan kendi geçimlerini sağlamalarını görevlendirmişti: bu nedenle topraklarını satmaya cesaret edemediler (Gen. xlvii. 2022).

Şekil şu şekilde duruyor:

20. Böylece Mesih, bu acı verici açlık içindeki insan kendisine yaklaştığında, onun tüm doğasını, tüm biçimleri, koşulları ve nitelikleriyle birlikte kendi lütfu için satın alır; ve insanda olan her şeyi yeniden büyük Firavun'un, yani Tanrı'nın evine getirir ve onu yeniden Babası Tanrı'ya bağımlı kılar.

21. Çünkü Adem'de tüm insanlar güvenilmez ve hain hale gelir ve iradenin bencilliğine girerler, ancak Mesih bu insani benliği yeniden kendisine ait olmak üzere satın aldı ve bunu tekrar Babası Tanrı'ya verdi; ve bu, doğrudan Mesih'in değerli kanının hazinesiyle lütfuyla satın aldığı ve onu kendisine ait kıldığı ve şimdi Hıristiyanların kendisine hizmet ettiği ve onun olduğu makamlarını dağıttığı Hıristiyan âlemine işaret etmektedir.

22. Ancak rahiplerin tarlalarının satılmaması ve Firavun'un onları satın almaması ve kendilerine bırakması, Mesih'in rahip tapınağı olan içsel insana işaret etmektedir. Bunu Tanrı bir daha satın almaz, insanın ona sahip olmasını ister; o yalnızca kendi hizmetkarı için doğanın krallığına sahip olmayı arzular. Ancak lütfun birleşik temeli, yani. Mesih'in tapınağını çeyiz olarak ruha bırakır; çünkü orası, Tanrı'nın insanda yaşadığı Tanrı'nın yeri ve şehridir. Hiç kimse onu tekrar satamaz, rehin veremez ya da yemin yoluyla kiralayamaz, çünkü o, yarattığın mülkiyetine değil, ebedi Bir'e aittir: ama bu, Mesih'in makamını yönettiği, bahşedilmiş bir lütuf alanıdır: onun ikametgahı ve yaşadığı ev.

23. Bunun üzerine Yusuf halka şöyle dedi: İşte, bugün sizi ve tarlalarınızı Firavun için satın aldım; işte, orada tohumlarınız var, tarlalarınızı ekin. Ve tahılının beşte birini Firavuna vereceksin; Tarlanızı ekmek, eviniz ve çocuklarınız için yiyecek olarak dört pay sizin olacak. Ve dediler: Şimdi yaşayalım ve senin önünde lütuf bulalım, seve seve Firavun'un köleleri olalım. Böylece Yusuf onlara bugüne kadar tarlalarla ilgili bir yasa koydu:

Beşincisi Firavun'a: Firavun'un kendisine ait olmayan rahiplerin tarlaları hariç (Yaratılış xlvii. 2326).

1 Sevgiler, özellikler veya fakülteler.

24. Bu figür, Mesih'in kanındaki sevgisiyle satın aldığı, Hristiyan âlemine lütfunu ve doğruluğunu onların dünyevi hayalleri için vermeyi teklif eden ve onları yalnızca kendisine teslim eden Hristiyan âleminin gerçek bir örneği ve imajıdır; ve bu tamamlandığında, Mesih şöyle der: İşte, bugünden itibaren, yani bu zamandan sonsuzluğa kadar, beden ve ruh gibi, tüm dünyevi imgelerinizi satın aldım; Seni, Allah'ın gazabının açlığından, lütfumla, ebedi kullarım, kullarım ve bakanlarım için satın aldım. İşte, orada tohum var, yani benim sözüm var, orada bedeniniz ve ruhunuzla vicdanınızın toprağını ekebilirsiniz ki, bu tohum meyve versin ve bu meyvenin beşincisini geri getireceksiniz. Firavun, yani Allah'a; yiyeceğiniz dört kısım olacak; yani bu tohum, ruhun ateş yaşamının dört özelliği gibi bedenın dört elementini de canlandıracak ve besleyecektir; ve ilahi sözün bu tohumunu hayatınızın sevgisi için dört kat saklayacaksınız; ama beşincisini Tanrı'ya vereceksin.

25. Beşinci burada çok gizli ve mistik bir şekilde doğal yaşamın beşinci biçimini, yani. Dört özellikten doğan ve tezahür eden, içinde yaratılmamış ve doğaüstü Tanrı'nın tezahür ettiği ışıktaki aşk ateşi. Bu form şimdi ilahi neşeyi ve Tanrı'nın övgüsünü üretir; burada ruh bir melektir ve Tanrı'ya şükrediyor ve hamd ediyor, çünkü O onu azap ateşinden kurtardı ve kendisini bu sevgi ve lütufla onun içine verdi. ateş kaynağı ve onu aşk ateşine ve ilahi ışığa dönüştürdü.

26. Bu sevgi kaynağı, yani. Ruhun bir melek olduğu yaşamın beşinci özelliğini, büyük övgü ve şükranla şimdi yine Tanrı'ya verir, çünkü bu beşinci biçimi bir yaşam alanı olarak yeniden Mesih'e verir; çünkü burası O'nun sözünün meskenidir; burada Tanrı'nın krallığı içimizdedir (Luka xvii. 21) ve biz de içimizde yaşayan Kutsal Ruh'un tapınaklarıyız. Ve bu beşinci biçimi, Tanrı'yı övmek için Mesih, Hristiyan dünyasından bunu kendisine vermesini ister ki, Tanrı'nın övgüsünde, yani Babasına olan sevginin meyvesini toplasın. ilahi gücün evi.

1 Görüntüler veya fanteziler. 2 Veya oluşur.

27. Ama rahiplerin tarlalarını, yani göksel dünyanın özünün iç toprağını kendi kaniyla satın almaz, çünkü bu hiçbir zaman yıkım türbasını almamıştır, ancak Adem'in düşüşünde sönüp solmuş ve kaybolmuştur. uçuruma gitti, böylece ruh artık ona sahip olamadı, çünkü Tanrı'da hiçbir şey ölmemesine rağmen o, sanki ölü gibi ruhun içindeydi; ama ruh bu konuda kördü, o zaman

Tanrı gibi, yani. Ebedi Bir, her şeyin içinde ve her şeyin aracılığıyla ve yine de onu, kendisini onun içinde tezahür ettireceği özüne sokan dışında hiçbir şey anlamaz.

28. Bu solmuş görüntü ya da madde, Tanrı'nın yeniden konuştuğu ya da sözünü ve Cennet'te tohum ektiği kahinlerin toprağıdır. Bu, kaçınılan ruh gibi Mesih'in kanıyla satın alınmaz, ancak göksel ens ile, Mesih'in eti ve kanıyla doldurulur, böylece Baş Rahip Mesih'in ikamet ettiği Mesih'in eti ve kanı olur veya olur. Burası, Tanrı'nın insanda tezahür ettiği, onun ebedi makamı ve mülkiyetidir, çünkü o, insanın değil, Tanrı'nın asıl sahibi olan Mesih'in asmasının dalıdır.

29. Gerçekten insandadır, ama ateşli ruhun özüne sahip değildir; o, ruhtan başka bir İlke'ye sahiptir ve yine de, ışığın ateşin içinden ve ateşin içinde olan ateşten olması gibi, ruhtadır, ruh aracılığıyla ve ruhtandır ve kendi kendisinden ateş ve hafif havanın çıktığı ve havadan nemli suyun çıktığı ateşten tezahür; ve aynı nemli su, ateşe yeniden besin, yiyecek, parlaklık ve hayat veren bu iç toprağın özünü ifade eder.

30. Ruhla ilgili olarak da aynı şekilde düşünülmeli ve anlaşılmalıdır. İlahi ışık söndüğünde, bu madde artık ne ondan ne de onda meydana geldi; solmuş, sönmüş veya sönmüş olarak kaldı; ve artık ruhun ateş kaynağı olarak ilahi gıdası kalmamıştı, çünkü o arzusunu üçüncü Prensip'e çevirmişti ve dünyevi Lucifer ve Şeytan tarafından alt edilmişti. gazabın mülküyle, bu dünyanın yerine karanlık dünyanın mülküyle.

31. Bu lütuf, Mesih'in kanı aracılığıyla satın alınan bu saptırılmış ruha yardım etmek için geldi; çünkü alıcı, lütuf parasıyla bu solmuş heykelin içine girdi ve onu yanına aldı ve bir başrahip ve öğretmen için ruhu oraya koydu.

32. Ve bu heykel artık kâhinlerin tarlalarıydı ve bunları satın almamıştı, çünkü o önceden Tanrı'ya aitti. Tanrı, yalnızca Baş Rahibi Mesih'i oraya yerleştirdi ki, orada zavallı ruhu beslemeli ve öğretmeli, kibirden yememesini ve bu görüntüyü tamamen karartıp yeniden hiçbir şey yapmamasını öğretmelidir.

33. Yusuf'un figüründe de durum aynıdır; o, kâhinlerin tarlalarını satın almamıştır; Musa ve Levililerin de tarlalarını ve topraklarını ellerinde tutmalarına ve bunlara kiracı olarak sahip olmalarına ilişkin örnek de aynıdır. Bunların hepsi, Tanrı'nın lütuf sözünü ektiği, Tanrı'nın toprağı olan göksel dünyanın özündeki içsel insanı ifade eder, yani. İsa'nın ruhu. Hangi temel ya da öz, yaratık yaşamına değil de yalnızca Baş Rahip olan Mesih'e aittir; ama yaratıksal yaşam güç alır ve

erdem ondan gelir: gerçekten de kendi içinde vardır; ama doğa için bu bir ve aynı şey değildir; tıpkı ışık ile ateşin acı veren kaynağının bir ve aynı şey olmaması gibi.

34. Mısırlıları Firavun'un sahibi olmak üzere satın alan ve onları kendi hizmetkarları yapan Yusuf'un bu figürü, Mesih'in, lütfu aracılığıyla bizi yıkımımızın kıtlığında Tanrı'nın öfkesinden satın almasından başka bir şeyi ifade etmez. , onun kanı ve ölümü aracılığıyla onun zorunlu hizmetkarları olmak ve satın aldığı malları ekebilmemiz için bize tohum sözünü verecekti¹ yani. dolayısıyla doğal yaşamımız.

35. Ve bu nedenle şimdi ona bu meyvenin beşte birini tekrar vermeliyiz; aşkın doğuşu, yaşamın beşinci özelliği. Çünkü beşinci özellikte iman yer alır; ve bunu çocukları ona tekrar vermelidir. Ve, o, sonsuz bir övgü ve harikalarının ilahi tezahürü için bunları Babasının ambarlarında toplar.

36. Ama dünyevi insanların böyle bir esaret yaratmaları,² birbirlerini köle olarak tutmaları, bu konuda birbirlerine kızmaları, eziyet etmeleri ve kötüye kullanmaları ve gösteriş ve gururları için terlerini dökmeleri, bu Tanrı'nın öfkesinin bir görüntüsüdür. ki bu da kendisini 3 göksel figüre göre temsil eder.

37. Çünkü her şey kendisini Tanrı Sözü'nün düzenine veya görevine göre biçimlendirmelidir: bir şey kendini kötülükle biçimlendirsin, yani. Tanrı'nın öfkesinde, cehennemin mülküne göre veya iyilikte, cennette, Mesih'in krallığında; çünkü kutsal olanla birlikte Söz de kutsaldır ve sapkın ve sapık olanla birlikte bu, Tanrı'nın gazabında açıkça görülür (Mezmur xviii. 25, 26): Kutsal Yazı, insanlar nasılsa, onların Tanrısı da öyledir diyor.

38. Dünyevi insanlar Tanrı'nın öfkesindeki imgeyi temsil ederler; onları kızdırırlar, eziyet ederler, sıkıştırırlar ve esaretle boğarlar ve onu adil ve doğru olarak tutarlar: ve bu, doğanın öfkesinde, Tanrı'nın öfkesinde doğrudur ve bu bir cehennem figürüdür ve aynı zamanda göksel esaret

altındaki İsa'nın krallığının bir figürüdür. Dünyevi insan acı ve eziyetle yaptığı her şeyi, Mesih de krallığında çocuklarıyla birlikte sevinçle, sevgiyle, alçakgönüllülükle ve güçle yapar.

1 Veya mal mülk. 2 Ya da kölelik. 3 Görüntülerin veya modellerin kendisi.

39. Dünya insanı, kardeşinin emeğini, iradesini, arzusunu, alın terini, ticaretini, mesleğini ve rızkını elinden alır. Mesih ayrıca, büyük acı ve ıstırapla baskı yaptıklarında, çocuklarının kötü iradesini [ve arzularını] ve ayrıca Tanrı için çalışan emeklerini de elinden alır.

içine. Mesih bu emeklerin hepsini onlardan alır ve hazine sandığına toplar. Çocuklarının bedeninin ve ruhunun içini araştırıp, ona verebilecek ve onun için çalışacak küçük bir ışıltının olup olmadığını görmek için; ki, o, Tanrı'nın mahkemesinin ilahi hizmetine yönelir ve bunu zorunlu kılar, yani. İsa'nın bağına.

40. Ayrıca çoğu zaman lütuf gidasını geri çeker ve daha sonra onların aç kalmasına ve bunun için ağıt yakmasına izin verir; ve onların sefalet içinde oturmalarına izin veriyor ve onlara acı veriyor, böylece büyük bir ıstırap, ağıt, korku ve titreme içinde, onun önünde ilahi bir işte çalışmak zorunda kalıyorlar; çünkü yaşlı Adem'in eşiği ilahi olanda çalışmaya isteksiz ve isteksizdir.

41. Ve bu nedenle çoğu zaman mecbur bırakılır, öyle ki ceza ve tehdit her zaman arkasındadır, burada Mesih'in vicdanındaki ruhu onu cehennemle ve Tanrı'nın öfkesiyle tehdit eder; aynı zamanda yeryüzündeki dünyevi efendilerin tebaalarına yaptığı gibi: bunlar aslında Mesih'in figüründe dururlar, ancak makam tamamen farklıdır.

42. Mesih, çocuklarının işleri aracılığıyla, insanın yeniden elde edeceği ve sonsuza dek aynısından yararlanacağı pek çok göksel meyveyi Babası için toplar; ancak dünyevi bir efendi, yoksulların emeği ve teriyle, sandıklarında yalnızca para ve malları toplayarak, yoksul adamın bu dünyada artık zevk alamayacağı emekten kendi şerefi için bir araya gelir: ancak Mesih onun ücretidir, çünkü o burada sefalet içinde Tanrı'nın öfkesinin figürüne hizmet etmeli.

43. Ama sonunda, dünyevi makamlar da onların ambarlarında, hizmet ettikleri ve hizmet ettikleri kalplerinin hazine sandıklarında toplandığında, o zaman farklı ve farklı depolar ortaya çıkacak. Birçoğu Tanrı'nın öfkesinin krallığında toplanacak ve bundan sonra yiyeceği ona sonsuzlukta yeniden verilecek. Ezilenlerin laneti, aynı zamanda yoksulların ıstırapı, korkusu, acısı ve tacizi, burada astların kışkırtmasıyla ortaya çıkanlar: Bu, bu zamandan sonra da sonsuza kadar onlara yiyecek olarak verilecek: burada kim ekerse eksin, onlara yiyecek olarak verilecek. (Gal. vi. 7), sonsuz yaşamda ahırlarda bulacaklar.

44. Bu dünyadaki tüm makamlar Tanrı'nındır ve imparatorlardan en küçüğüne ve en aşağısına kadar tüm memurlar Tanrı'nın memurlarıdır. Ama ona çok farklı ve farklı bir şekilde hizmet ediyorlar: Biri ona sevgiyle, Mesih'in bir hizmetkarı olarak hizmet ediyor, diğeri ise öfkesinde, bir cehennem papazı olarak ona hizmet ediyor.

45. Bu makamlarda kendilerine yer arayan, Allah'ı ve O'nun emrini dikkate almayan ve böylece orada insana hizmet edenler, Allah'ın gazabına hizmet ederler ve cehennemde toplanırlar.

46. Çünkü prenslerin ve hükümdarların tüm hazineleri

kardeşlerin ortak çıkarı için ve aynı zamanda sefil ve güçsüzlerin de iyi düzenleri ve makamlarını desteklemek için toplanmış; hatta bir hancı 1, emrindekilerle birlikte çalışır ve çalışır, kârı kendisine çeker ve yine de bununla tüm hizmetkarlarının, bakanlarının ve yardımcılarının geçimini sağlar, besler ve besler; ve kendisinin, karısının ve çocuklarının ortak ihtiyaçları için kullandığı fazlalıklar ve başka ihtiyaç duyabileceği şeyler; ya da fakirler için bir kenara bırakır: memurun bir araya toplanması böyledir: hepsi ortak fayda için bir araya toplanmalıdır, aksi takdirde bu, Tanrı'nın öfkesinin bir hazinesidir ve Tanrı'nın hükmünü beklemek gerekir.

47. Ancak mevcut hükümdarlar böylece kendi şerefleri, şehvetleri ve gururları için bir araya geliyorlar ve bu bakımdan daha az baskı ve baskı yapıyorlar, böylece sadece gururlarını sergileyebiliyorlar ve yoksulları köpek gibi tutabiliyorlar, ve yüreklerinden şunu söyle: Bunu benim için yapmak zorundalar, bunu bir ayrıcalık olarak satın aldım veya miras olarak aldım, buna hakkım var. Bütün bunlar, biri ve diğeri, Tanrı'nın öfkesiyle yapılıyor: artık bu mülkte olanların hepsi yalnızca Şeytan'a hizmet ediyor, yani. Tanrı'nın öfkesi şeklinde ve daha iyisi değil.

48. Bütün mallar cehenneme aittir, ondan dilediğini yap; görünen hiçbir retoriğin Tanrı'nın önünde faydası olmayacak; Cehennemde toplanacaksınız: Allah, gönül toprağını ister, güvenilir memurları vardır.

49. Ama zavallı olan şunu bilmektir ki, böyle bir kısıtlama ve hizmetle, eğer kişi buna şikayet etmeden ve kin duymadan, sadakatle katlanırsa, Rabbi Mesih'e bile hizmet etmiş olur: çünkü Tanrı bu şekilde onu bu dünyadan uzaklaştırır, öyle ki, gelecek olana umut verir ve ellerinin bu kulluğu içinde duasıyla bu ağıt evinde, göksel hazinesinde onu toplar; oysa bu süre boyunca bedeninin şehvetinde durursa iyi bir şey elde edemezdi: bu nedenle her şey Tanrı'yı sevenlerin en iyisine hizmet etmelidir (Rom. viii. 28).

50. Bu nedenle bir insan, Yusuf'un tarihi ve eylemleri kapsamındaki figürü anlamalıdır; çünkü aslında tarih, içsel figüre göre, Mesih'in krallığına her zaman küçük ve basit bir eylemin herhangi bir tarihinden daha fazla saygı duyan Tanrı'nın ruhunun ilhamına göre büyük bir özenle anlatılmıştır.

1 Veya ev sahibi. 2 Eingebung, içe doğru öneri.

51. Çünkü İncil'deki eylemler, Babil'in sandığı gibi, insanların eski kutsal adamların veya azizlerin yaşamını ve yaptıklarını görmesi gerektiği için yazılmamıştır. Hayır, böylece her şeyden önce İsa'nın krallığı ve aynı zamanda cehennemin krallığı deşifre edilir: Görünen figür sürekli olarak maneviyatta tezahür edecek olan görünmezi işaret eder.

Adam.

52. Musa burada Yusuf'un tarihi altında yeni yenilenme figürünü tamamlıyor ve şöyle diyor: Böylece İsrail Mısır'da, Goşen diyarında yaşadı; ve ona sahip oldu ve çok büyüdü ve çoğaldı. Ve Yakup Mısır'da on yedi yıl yaşadı: yani tüm yaşı yüz kırk yedi yıldır (Yaratılış xlvii. 27,28).

53. Ve İsrail'in ölüm zamanı geldiğinde, oğlu Yusuf'u çağırdı ve ona şöyle dedi: Eğer senden önce lütuf bulduysam, o zaman elini uyluğumun altına koy ki, bana sevgi dolu ve sadık olasın ve beni Mısır'a gömmeyin. Ama ben atalarımın yanında yatacağım ve sen beni Mısır diyarından çıkaracak ve onların mezarlığına gömeceksin. Dediğin gibi yapacağım dedi. Ama o cevap verdi ve şöyle dedi: Bana yemin et. Ve ona yemin etti. Sonra İsrail eğilerek yatağın başucuna oturdu (Gen. Xlvii. 2931).

54. Bu artık çok mistik bir figürdür ve ruhun tekrar bedene geleceği zaman ölülerin dirilişine işaret eder; ve beden saf ve kutsal olacak. Çünkü aynı zamanda putperestlerin iğrençlikleriyle dolu olan Kenan ülkesi dünyevi bedeni ifade eder; ve Firavun'un yaşadığı ve Yusuf'un kâhya olduğu Mısır, Tanrı'nın Sözü'nde yaşayan ruhu temsil eder; Ebedi Kral'ın yanında veya yakınında.

55. Ve Adem'in ruhunun şehvetle kendisini dünyevi bedeninin dünyevi Kenan'ına çevirdiğini ve Tanrı'dan uzaklaştığını bu şekilde çok güzel bir şekilde tasvir edildiğini görüyoruz; bu nedenle şimdi canın tekrar Mısır'a gitmesi, Yusuf'a tövbe etmesi gerekiyor. Mesih'e ve Kral Firavun'a, yani. tanrıya; ve orada bir lütuf çocuğu olarak, bir kul olarak kabul edilecek, böylece Tanrı'ya itaat edecek, onun hizmetkârı ve bakanı olacak ve dünyevi Kenan'ı terk etmek zorunda kalacak. İsrail'in Kenan'ı terk etmesi ve terk etmesi gerektiğinden, kötü beden, iradesi ve düzenleriyle birlikte.

56. Ama öldükten sonra cesedi Kenan ülkesine götürülecek ve orada gömülecekti. Bu, dünyevi bedeninin anası olan toprağa gömülmesi ve yeniden ilk annesine gelmesi gerektiği anlamına gelir; ve ruhun Mısır'dan tekrar çıkacağına işaret eder, yani. tövbe ızdırabının esaretinden kurtulun, bedeni dinlendirin; çünkü İsrail oraya girdiğinde, kâfirlerin Kenan'dan kovulması gerekir. Aynı şekilde, ruh tekrar bedene gelip orada ikamet etmeden önce, bedeninin mülkiyeti ve durumu üzerindeki iğrençlikler yok edilmeli ve tüm yanlış ve kötü arzular öldürülmelidir.

57. Ve bu yaşamda ruhun iradesinin dünyevi Kenan'dan nasıl kopacağı ve kopması gerektiği güçlü bir şekilde temsil edilmektedir. bedeninin şehvetlerinden kurtulun ve ciddi bir tövbe ile tekrar Tanrı'ya baskı yapın, o zaman ruhun Mısır'da olması gerekir, yani. büyük bir endişe ve ızdırap içinde olan fakir bir köle; ama sonunda beden öldüğünde o da esaret evinden çıkmak ister;

yani. Töbve azabından kurtulacak ve tekrar Tanrı'nın yarattığı ilk Ademsel saf imgeye gidecektir: Yakup'un Mısır'da yattığı zaman atalarının yanında yalan söylemesi gibi. Ancak ruh, diriliş figüründe duruyordu ve bütün insanın Tanrı tarafından yaratılan ilk görüntüye nasıl tekrar girmesi gerektiğini gösteriyordu.

58. Ancak Yakup, kendisini Kenan'da atalarının yanına gömeceğine dair Yusuf'tan yemin istedi; Tanrı'nın Mesih'te insanla yaptığı, Tanrı'nın sevgi Sözü ile kendisini insanla bütünleştirdiğine ve ona sonsuz bir yemin etmiş gibi ant içtiğine dair yemini ifade eder. Yakup, İsa'nın figürü gibi Yusuf'tan da bu yemini ister ve elini uyluğunun altına koyup yemin etmesini ister.

59. Bu, Mesih'in elini nasıl koyması gerektiğini, yani gücünü ve kudretini gösteren bir figürdür. her şeyi yaratan el olan ebedi Söz'ü beden ve ruh halinde insan özüne dönüştürdü; ve sadece buna değil, aynı zamanda insan gücü altında olduğu gibi uyluğun altına ve kendisi için kendini insana adamayı; ve burada, geçici ölümden öldüğünde, tüm insanı, Adem'in masumiyet içinde yaşadığı ilk miras ülkesine, yani. Cennete girecek ve bedeni ve ruhu, yeminiyle, ilahi huzurda olduğu gibi Tanrı'ya gömecektir.

60. Bu, metinde İsrail'in uzun süre Mısır'da yaşadığı ve orada çoğaldığı söylenen Yakup figürüyle ifade edilmektedir. Ve Yakup öleceği zaman, ölümünden sonra tekrar Kenan ülkesine, babalarının yanına götürülmeyi arzuladı. Bu [diyorum ki] bir Hristiyan'ın ya da Tanrı'nın çocuğunun bu Mısır'a gitmesi gerektiği anlamına gelir, yani. tövbeye ve dünyevi iradede çıkışa yönelsin ve dünyasal yaşamının tamamı boyunca bu yolda devam etsin ve o ülkede çok güzel meyveler üretsinsin. Ve sonra İsa, yani. göksel Yusuf onu yeniden dinlenmesi için babasının doğru ülkesine getirecek. ilahi gücün süt ve balının aktığı doğru vaat edilmiş topraklara (Çıkış iii. 8).

61. Ve Musa'nın beş kitabının tamamının tüm tarihi şu şekildedir: Kenan'dan çıkış ve Kenan'a tekrar giriş, sadece budur; doğru Adamik insanın, büyük ordular ve ordularla ve ilahi operasyonda gerçekleştirilen çok sayıda satın alınan malla birlikte, ebedi vaat edilen topraklara nasıl yeniden gireceğini temsil eder; ve bu yaşamda, bakanları ve hizmetkarları aracılığıyla, öfke makamında ona eziyet edecek, zulmedecek ve eziyet edecek ve doğru Yusuf gelene kadar onu sürekli olarak bir köle olarak tutacak olan bu Mısır'da, Tanrı'nın öfkesinin kölesi olması gerektiğini nasıl anlayacak? onu geçici ölümden geçirip tekrar cennete, huzura kavuşturacaktır.

Yakup, Sonu gelmeden önce Yusuf'un iki oğlunu
nasıl kutsadı ve En büyüğünden önce En
küçüğünü tercih etti. Ve bundan ne anlaşılmalıdır!

1. MUSA diyor ki: Daha sonra Yusuf'a, "İşte, baban hasta" denildi; ve oğulları Manaşşe ile Efraim'i de yanına aldı. Ve sonra Yakup'a şöyle denildi: İşte oğlun Yusuf sana geliyor; ve İsrail kuvvetlenip yatakta doğruldu ve Yusuf'a şöyle dedi: Her Şeye Gücü Yeten Tanrı Kenan ülkesinde Luz'da bana göründü ve beni kutsadı. Ve bana dedi: İşte, sizi çoğaltıp çoğaltacağım ve sizi kalabalıklaştıracam; ve bu diyarı senden sonra ebediyen mülk olarak senin zürriyetine vereceğim. Ve şimdi, ben buraya gelmeden önce Mısır diyarında doğmuş olan iki oğlunuz, Efrayim ve Manaşşe, Ruben ve Şimeon gibi benim olacaklar. Ama onlardan sonra doğuracaklarınız sizin olacak ve miraslarındaki kardeşlerine göre isimlendirilecek (Yaratılış xlviii. 16).

2. Bu figürde patrik Yakup şimdi yine Tanrı'nın onu anne rahminde görevlendirdiği Sözleşme'nin sınırında duruyor. Dünyadaki seyrini Mesih'in krallığı ve Hristiyan âlemi figürüyle tamamladığında, ruhu yeniden Antlaşmanın sınırında kendini gösterir ve Antlaşmanın sınırları aracılığıyla kendi çocuklarını ve çocuklarının çocuklarını kutsar ve gelecek zamana, işlerin onlarla nasıl gideceğine işaret eder. Yani, kökünden konuşur ve Tanrı'nın cennette yeniden diktiği ve onu İbrahim'de açıkça gösterdiği bu ağacın dalları ve ince dalları hakkında bilgi verir: ve böylece Yakup aynı ağaçta durdu ve bu ağacın ruhundan dalları ve ince dallarıyla ilgili, ama özellikle Yusuf'un her ikisini de köküne aşıladığı iki oğluyla ilgili olarak, Ruben ve Şimeon gibi kendi oğulları olmaları gerektiğini söyler.

Bu rakam şöyle duruyor:

3. Ve Yakup Yusuf'a dedi: Her Şeye Gücü Yeten Tanrı, Kenan diyarındaki Luz'da bana göründü ve beni mübarek kıldı; ve bana dedi: İşte, sizi çoğaltacağım ve çoğaltacağım, sizi büyük bir halk yapacağım ve bu toprakları sonsuza kadar soyuna mülk olarak vereceğim. Bu şekilde ruh, yalnızca Kenan'ın dış ülkesinin mirasından değil, aynı zamanda bu Kenan altında anlaşılan ve ifade edilen Mesih'in krallığının mirasından da söz eder; çünkü Tanrı'nın kendisine ve çocuklarına bu toprakları sonsuz bir mülk olarak verdiğini ve bundan sonra uzun bir süre boyunca hiçbir miraslarının olmadığını söylüyor; dolayısıyla bu [şekilde] sonsuza dek sürecek olan Mesih'in Krallığı anlaşılmaktadır.

4. Böylece Yakup, Yusuf'un iki oğlunu aldı ve onları bu krallığın mirasında ve dahası ilk yetkisinde kendi köküne yerleştirdi.

ve erdem, Ruben ve Şimeon'un ilk oğulları gibi. Bu, Yusuf'un, yani Mesih'in iman ve ruh (doğası henüz bozulmuş Adem'in tohumundan gelen) çocuklarının, iman aracılığıyla Tanrı'nın Antlaşması'nın ilk köküne nasıl yeniden ekileceklerini gösterir. Çünkü Adem dallarını ve çocuklarını Tanrı'nın öfke krallığına kendi yanına koydu; ancak Sözleşme ve lütuf bu Adem dallarını alır ve onları tekrar Tanrı'nın suretine koyar: burada Yakup'un Yusuf'un oğullarıyla birlikte temsil ettiği figür.

5. Ve İsrail Yusuf'un oğullarını gördü ve dedi: Bunlar kimlerdir? Yusuf babasına cevap verdi ve dedi ki: Onlar, Allah'ın bana verdiği oğullarımdır (Yaratılış xlviii. 8, 9). Yani, Lütuf Antlaşması, yozlaşmış doğaya yabancıydı ve şöyle dedi: Doğanın bu çocukları kimlerdir, kendilerini Tanrı'dan ayırmadılar mı? Fakat Yusuf, Mesih'in insani kişiliğinde şöyle dedi: Onlar, Tanrı'nın bu dünyanın krallığında bana verdiği çocuklarımdır. Ve Yakup'taki lütuf Antlaşması şöyle dedi: Onları bana getirin, onları kutsayayım (Yaratılış xlviii. 9), yani onları lütufla meshedeyim, yani Mesih onları Tanrı'ya getirsin, onları tekrar kutsa.

6. Ve Musa diyor ki, İsrail'in gözleri yaşlılıktan dolayı donuklaşmıştı (Yaratılış xlviii.10). Yani, ruhlu yaratıkta Baba'nın mülkü olan doğa sönükleşti ve yaşlandı ve bu, ruhun ens'inin kendisini zaman içinde modellediği için, zamanda yaşayan her şey yaşlanıp sönükleşti. Ancak Yakup'taki Antlaşma eskimiyor. Mutabakat, Yusuf'un oğullarını, İsa ismindeki gücün gelecekteki vahiyi veya tezahürü ile kutsayacak olan şeydi; ve Mesih'in insanlığının suretinde veya örneğinde bulunan Yusuf, onları bu kutsamaya getirmeli; çünkü Mesih'in insanlığı Adem'in çocuklarını Tanrı'nın bereketine getirir: burada Yusuf'un oğullarını Yakup'taki Tanrı'nın Antlaşması'na getirmesi gibi.

7. Musa devam ediyor: Ama onları öptü, cesaretlendirdi ve Yusuf'a şöyle dedi: "Bak, senin yüzünü gördüm, bunu yapacağını düşünmemiştim;" ve işte, Tanrı senin tohumunu görmeme izin verdi. Ve Yusuf onları [Yakup'un] koynundan aldı ve onun yüzünün önünde yere doğru eğildi (Yaratılış xlviii. 1012): Bu, şekilde şunu söylemek anlamına gelir: Yusuf, görüntüde veya tipteyken Mesih'in insanlığının, oğullarını babasına getirdi, yani. Tanrı'nın Antlaşması'ndan önce, sonra Antlaşma onları kendi arzusunun kollarına veya koynuna aldı; ve onları Tanrı'nın Mesih'te tezahür ettireceği sevgi öpücüğüyle öptü: ve babanın kudret ve kudret Sözü'ndeki doğruluğu ruhun özlerine şunu söylüyor: İşte, benim gözümde bulanıksınız ve şimdi ben Yapmadığımı düşündüğüm Tanrı'nın sevgisi ve lütfu sayesinde yüzünü yeniden gördüm; çünkü ruhu Tanrı'nın öfkesinin güçlü ve şiddetli kudreti altında tuttuğumu sanıyordum; çünkü Tanrı'nın gözü ondan uzaklaşıp ondan ayrılmıştı ve böylece Tanrı'nın doğruluğuna gelince, Tanrı'dan kopmuştu; Allah'ın izniyle ruhun çehresini yeniden gördüm.

Tanrı'nın lütfundaki sevgi ve Tanrı'nın sevgisi, onları (ruhun özlerini, güçlerini veya yeteneklerini) lütf Antlaşması'nın tohumunda görmemi sağladı.

8. Ve Musa'nın ruhu diyor ki: Ve Yusuf onları babasının koynundan aldı ve onun önünde yere kapandı. Yani, Söz insan olduğunda, Mesih Baba'nın bağrından ruhu aldı; Baba'nın doğasından kendisine ve yaratılmış bir biçimde, kendisini Baba Tanrı'nın huzurunda varsayılan insanlıkla sundu; ve eğildi, yani varsayılan ruhla kendini alçalttı, yani. Tanrı ve insan tek bir kişide yeryüzüne, hatta ölüme gitti ve varsayılan ruhumuzla Tanrı'nın huzuruna çıktı, yani ruhun iradesini, Tanrı'nın tanıtılan gücü aracılığıyla teslim olmuş olana geri getirdi. Tanrı'nın gözleri önünde alçakgönüllülük.

9. Ve Musa şöyle devam eder: Sonra Yusuf, sağ elinde Efrayim'i İsrail'in sol eline, Manaşşe'yi de sol elinde İsrail'in sağ eline doğru alıp ikisini de kendisine getirdi (Yaratılış xlviii. 13).

Bu şimdi, insanın nasıl yeniden kutsandığını gösteren, Tanrı'nın büyük ciddiyetinin değerli figürüdür. Çünkü ilk doğan Efrayim değil, Manaşşe'ydi;

ve Yakup sağ elini en küçüğünün başına koydu. Fakat Yusuf, ilk doğanla birlikte Yakup'un sağ elinin önünde, diğerini de Yakup'un sol elinin önünde durabilmek için Efrayim'i sağ eline ve Manaşşe'yi sol eline aldı; fakat Yakup, Yusuf'un iradesini tersine çevirdi.

Şekil şu şekilde duruyor:

10. Söz insan oldu (Yuhanna i. 14), anlayın, doğal olmayan, yaratık olmayan Tanrı Sözü, Tanrı'nın insan ruhuna ilişkin yaratıksız sözünde kendini gösterdi ve onun üzerine solmuş ışığın suretini aldı ve onu kendi içinde canlandırdı veya yaşattı ve onu Tanrı'nın sol eline koyun, yani. Babanın öfkesine: bu burada en küçük oğlunun yani. Ephraim, Yakup'tan önce, yani. Tanrının sol eli ama sağ eline aldı.

11. Çünkü Mesih, solmuş göksel imgede birleştirilmiş lütf Antlaşması'nı (insandaki lütf Antlaşması'nı en genç olan, yani yeni insanla birleştiren) sağ elinde aldı, yani. İsa adına en yüksek sevgiye girdi ve bu yeni adamla, Tanrı'nın sol elinden önce lütf antlaşmasından girdi. Tanrı'nın öfkedeki katı doğruluğundan önce, canın kefareti ödesin, yani. ilk doğum; ve ruh, yani. İlk doğan İsa, sol eline aldı, yani (önceden üstün yetkiye, otoriteye ve güce sahip olan) ilk İlkeyi aldı ve onu kendi gücüne, yani. irade, geri dönmeli ve Tanrı'nın sağ eli önünde tevazuya girmelidir.

12. Çünkü burada Yusuf'un bu iki oğlu haklı olarak içselliği ifade etmektedir.

manevi adam, yani. en büyük oğul olan ateşli ruh; aynı zamanda ruhun ruhu, yani. diğer veya ikinci oğlu ifade eden ışığın gücü, yani. iki İlke. Bunlar Yusuf'u, yani Mesih'i Tanrı'nın huzuruna koydu ve ruhu aldı. ikinci Prensipte, sağ elinde, yani. sevgisinde ve sevgisiyle birlikte Tanrı'nın sol elinin önüne koydu, yani. öfkesinden önce, çünkü Yılanın kafasını kırmalı; ve ruhu, Tanrı'nın bereketini alması için, yani Tanrı'nın sevgisinin ruhtan tezahür etmesi için Tanrı'nın sağ elinin önüne koyar: ama bu olmayabilir. Çünkü Musa şöyle diyor: Ama İsrail sağ elini uzattı ve onu en küçüğü Efrayim'in başına, sol elini de Manaşşe'nin başına koydu; ve bunu bilerek elleriyle yaptı, çünkü Manaşşe ilk doğandı (Yaratılış xlviii. 14).

13. Şekilde bu kadardır: Tanrı artık egemenliği veya hükümeti ilk doğanlara vermez. iradesini Tanrı'dan uzaklaştırdığını gören ateşli ruha, güç ve her şeye gücü yetme elini ikincisine, yani. Mesih'te sevgisiyle yeniden canlanan ışığın imgesi üzerine. Ruhun Mesih'in yönetimi altında olabilmesi için şimdi buna ilahi erdemin gücünü verdi; çünkü ışığın suretinde Mesih anlaşılmaktadır ve Tanrı, her şeye gücü yeten ve lütfunun elini onun üzerine koymuştur; ve bir hizmetçi ve lütuf elçisi olsun diye sol elini ruhun üzerine koydu.

14. Böylece ilk doğum geride bırakıldı. tabiiyette ve ikinci doğum, egemenlik içinde en önde ve en üsttedir. Ve işte İsa'nın söylediği figür: Baba, erkekler senindi, yani onlar senin doğana aitti, ama sen onları bana verdin; Çünkü Baba, Mesih'e en yüksek kutsamayı ve gücü verdi; bu sayede ateşli ruh, kendi iradesinin hakimiyetini kaybetti (Yuhanna xvii. 6).

15. Ve Musa, Yakup'un bunu bilerek yaptığını, yani Tanrı'nın Antlaşması'nın, Tanrı'nın böyle yapacağını Yakup'ta bildiğini söylüyor.

Yakup yaşı nedeniyle bedensel gözleriyle bu iki çocuğu iyi tanıyamazdı, ancak Tanrı'nın Antlaşması'nın gözleriyle onları gördü ve biliyordu, çünkü içindeki Tanrı'nın ruhu bunu yapmıştı.

16. Ve Yusuf'u kutsadı ve şöyle dedi: Atalarım İbrahim ve İshak'ın önünde yürüdüğü Tanrı, beni tüm hayatım boyunca bugüne kadar koruyan Tanrı, beni tüm kötülüklerden kurtaran Melek, bu çocukları kutsasın; ta ki onlara benim adımla ve atalarım İbrahim ile İshak'ın adlarıyla çağrılınsınlar; öyle ki, yeryüzünde çoğalsınlar ve çoğalsınlar (Yaratılış xlviii. 15, 16).

Bu rakam şöyle duruyor:

17. Sevgi Tanrısı, Mesih'in doğacağı lütuf antlaşmasını kutsadı; göksel Yusuf: Yakup'un kutsaması burada olduğu gibi Yusuf'ta başladı ve Yusuf'un oğullarını Yusuf aracılığıyla kutsadı. Böylece Tanrı aynı zamanda İsa'nın adı aracılığıyla canı ve ruhu kutsar; çünkü Tanrı, İsa adını bir isim olarak atamıştır.

lütuf tahtı; ve bu lütuf tahtı aracılığıyla Mesih'in çocuklarını ve üyelerini insanlığa göre kutsar; ve burada kutsama sözlerinde çocuklar arasında hiçbir fark yoktur; bu, ruhun ve ruhun Mesih'te lütuflar ve armağanlar gibi zevk alacağına işaret eder; sadece solmuş göksel görüntüden yeni yenilenmeye verdiği güç, ruhun yeni yenilenmenin gücü aracılığıyla çalışması ve gelişmesi, yayılması ve onunla büyük olması, yani ruh ağacının dallarıyla birlikte büyümesi için verdiği güç. bu nimetten.

18. Bu kutsama sözlerinde şu anlayış veya anlam vardır: Söz'ün gücü ve erdemindeki lütuf temeli, bu gücü ortaya çıkardı ve Yakup'un bedenini, ruhunu ve ruhunu bir arada kapsadı ve böylece konuştu. Kendisi Yusuf'un çocukları üzerine ilerlemiştir: Atalarım İbrahim ve İshak'ın önünde yürüdüğü Tanrı, yani atalarımın Tanrı'ya yönelttiği ve Tanrı'nın önünde birlikte yürüdükleri irade ve arzular aracılığıyla; Hayatım boyunca bugüne kadar bana destek olan Tanrı ve ayrıca beni tüm kötülüklerden kurtaran Melek bu çocukları kutsasın. Yani, onları ilahi ve insan gücü aracılığıyla, Meleğin insanları tüm kötülüklerden kurtardığı Mesih İsa'daki büyük öğüdü veren Melek aracılığıyla, onlara bu isimlere göre Ahit çocukları olarak adlandırılmaları için kutsar. ve bu güçte artar ve büyür.

19. Fakat Yusuf, babasının sağ elini Efrayim'in başına koyduğunu görünce, bu onu pek memnun etmedi; ve Efrayim'in başından Manaşşe'nin başına çevirmek için babasının elini tuttu. Ve ona dedi: Öyle değil baba; bu ilk doğandır; sağ elini başının üzerine koy. Fakat babası reddetti ve dedi: Bunu çok iyi biliyorum oğlum, gayet iyi biliyorum; bu da bir kavim olacak ve büyük olacak; fakat küçük kardeşi ondan daha büyük olacak ve onun zürriyeti çok sayıda kavim olacak (Gen. XLVIII. 1719).

20. Ruh, dışsal figürle, büyüklük ve kudret bakımından hangi soy veya kabilenin diğerinden üstün olması gerektiğini, kendi soyundan gelenleri işaret eder; ama insanın dönüşümünün ve yeniden doğuşunun içsel figürüyle içsel zemine işaret eder; Mesih'teki bütünleşmiş lütfun içsel ve en genç zemininin, ilk yaratılan Adem insanının zemininden nasıl daha büyük olacağına işaret eder.

21. Ancak Yusuf'un bundan hoşlanmaması ve en küçüğün en büyüğünden önce tercih edilmesini isteyerek istememesi, şekilde şuna işaret eder: Yusuf yeni yenilenme figüründe duruyordu, içsel zeminin nasıl olduğunu simgeliyordu, yani. Mesih'in insanlığında ebedi konuşan Söz, bizim ruhumuz aracılığıyla kendini öne çıkarmalı ve öz-irade gücünü ruhtan uzaklaştırmalı ve yaratık ruhu gücünü kaybetmesin: kendi isteğiyle kendi isteğiyle ölmesin. irade, ancak en doğal hakkını koruyacaktır.

22. Mesih'in insanlığında gördüğümüz gibi, yani. insan ruhunda, kendi kendine ölmek ve doğal hakkindan vazgeçmek gerektiğinde, Zeytin Dağı'nda İsa şöyle dedi: "Baba, eğer mümkünse, Baba'nın Söz'deki mülkünden onun içindeki insan ruhu." , dedi ki, Baba mümkünse bu kâse benden geçsin; ama eğer bu mümkün değilse ve benim onu içmem gerekiyorsa, senin isteğin yapılıır (Mat. xxvi. 39; Luka xxii. 42): çünkü bu şekildeki Yusuf oraya gelmekten isteksizdi ve onun bunu isteyerek yapmasını istemezdi. sonuncusu ilkinden önce tercih edilmelidir.

23. Metin bunun onu pek memnun etmediğini söylüyor. Doğal insan, doğal hakkindan vazgeçmekten ve alçakgönüllülük krallığının kendisinde hüküm sürmesine izin vermekten pek memnun değildir: kendisi efendi olmayı tercih eder; ancak kendi iradesi bunu israf etmiştir, böylece geride kalmıştır, çünkü öyle değildir Kendi doğal isteğiyle öleceği kâseyi içmediği sürece, Tanrı'nın çocuğu olması mümkündür. Bu nedenle Baba Mesih diyor ki, benim doğal Ademsel insan iradem değil, Senin isteğin yerine

gelsin, ama benim içsel zeminimdeki Tanrı'nın isteği yerine gelsin, Adamik ruhumun isteği değil: Bu, ilk doğal hak olan Tanrı'ya teslim edilmeli ve edilmelidir. geride kalmalı ve Mesih ileri gitmeli, aksi takdirde kurtuluş yoktur.

24. Bu tip ve görüntüde Tanrı'nın ruhu azizlerin çocuklarıyla birlikte hareket eder; bu, yeni birleşen lütuf krallığının yukarılara nasıl yayılacağına ve doğa krallığının nasıl geride bırakılması gerektiğine işaret ediyor: çünkü eğer Mesih dirilir ve insanda doğarsa, o zaman Adem'in hizmetkar ve hizmetkar olması gerekir.

25. Ayrıca doğanın krallığının da büyük olacağını ama lütuf krallığının daha da büyük olacağını bildirir. Bunun bir örneğini, doğa aracılığıyla birçok dal ve dal üreten ve doğanın güçlü olduğu, birçok daldan oluşan büyük bir ağaçta görüyoruz; ama güneşin erdemi ve gücü çok daha güçlüdür. Çünkü bu işbirliği olmazsa ağaç büyüyemez ve meyve veremez; ve böylece, eğer ağaç büyürse ve meyvesi olgunlaşıp kârlı hale gelirse, güneşin erdeminin ve gücünün yukarılara çıkması gerektiğini açıkça görüyoruz. İnsanda da durum aynı.

26. İnsan doğadadır: Doğa onu, yaratıkların biçimlerine ve koşullarına girsin diye doğurur. Ancak doğayı yöneten ve onunla ilgilenen anlayışın onda ortaya çıkması gerekir. Doğa aslında arzusunun gerçekleşmesini ister ama anlayış doğaya hükmeder.

27. Ama artık doğa anlayıştan daha erken ve daha erkendir. Doğa ön plandadır; ama anlayış geldiğinde, o da arkadan gelmelidir. Böylece, yeni yenilenmeyle ilgili Yakup ve Yusuf'un bu figüründe de, ilahi anlayış insanda yeniden tezahür ettiğinde, doğanın da onu takip edeceği anlaşılmalıdır.

28. O gün onları böyle kutsadı ve şöyle dedi: İsrail'de kim kutsayacaksa, şunu söylesin: Tanrı seni Efrayim ve Manaşşe olarak atadı (Yaratılış xlviii. 20). Bu

metinde ruhun bu figürde ne ifade ettiği güneş kadar açıktır. Çünkü Efrayim ve Manaşşe, Yakup'un köküne, yani Tanrı'nın onda gösterdiği lütuf Antlaşmasına yeniden aşılandılar ve en küçüğün en büyüğünden önce tercih edildiği doğal hakkın doğusuyla birlikte nakledildiler. Aynı şekilde, Tanrı'nın çocukları arasında da tüm kutsama ve dilekler, Tanrı'nın onları Adem'in kötü benlik iradesinden uzak tutması yönünde olmalıdır; ve onları tekrar Cennet Anlaşmasına yerleştirin ve orada büyümelerini sağlayın ve içlerindeki lütuf krallığını ortaya çıkarın ve onu ilk Ademsel doğumun doğa krallığının üstüne koyun. İnsanda bu gerçekleştiğinde, kişi yine Mesih'te Tanrı'nın çocuğu olur ve Tanrı'nın bereketinde durur.

29. Nazik hahamlar ve her mektubu eleştiren ustaların, Eski ve Yeni Ahit'teki figürleri anlamayı öğrenmeleri ve kelimelerin dış kabuğu hakkında tartışmamaları için dua ediyorum; Tanrı'nın ruhunun neden böyle konuştuğunu ve neden bu tür türleri ve görüntüleri ortaya koyduğunu, ana temele bakın. Ve bunun ne anlama geldiğini düşünün: Kutsal Ruh, Mesih'in tüm figürlerinde daima en küçüğü en yaşlıdan önce koyar. Kabil ve Habil'den başlayın ve sonuna kadar ilerleyin; o zaman dinleneceksiniz ve çekişmeniz sona erecek.

30. Çekişme dönemi sona erdi: Manaşşe'yi Efrayim yönetecek. Eğer bunu yapmazsanız, o zaman güneş doğarken gözlerinizi kamaştıracak ve kör edecek; öyle ki, sonsuza kadar kör olacaksınız. Siz gerçekten de doğanın krallığının gözüyle görmek istiyorsunuz ama yine de lütfun gözünü küçümsüyorsunuz. Ancak Efrayim, ilk doğumun doğal hakkına kavuşur. Sanki o haklı olarak kutsanıyormuş gibi neden babanız Yakub'a karşı mücadele edeceksiniz? Çünkü siz önden Manaşşe'yi, arkadan da Efrayim'i koydunuz. Bu, Efrayim'i yeniden ön plana çıkaran Yüceler Yücesi'nin gözleri önünde açıkça ortaya çıkıyor: Doğanın krallığı insan benliğinde hizmetkar olmalıdır ve siz bunu istemezsiniz. Ama Yüceler Yücesi'nin amacı ileriye doğru gidiyor ve bu nedenle hepiniz yere düşmek istiyorsunuz: artık bunu önleyecek hiçbir şey yok.

31. Şimdi Yakup, Yusuf'u ve oğullarını kutsadığında, o zaman yeryüzündeki Hristiyan âleminin çok gizli bir örneğini veya imajını temsil ediyordu: çünkü Musa şöyle diyor ve İsrail Yusuf'a şöyle dedi: İşte, ölüyorum; ve Tanrı seninle olacak ve sizi tekrar atalarınızın ülkesine geri getirecek. Kardeşlerinin ötesinde, kılıcımla ve yayımla Amorluların elinden aldığım bir toprak parçasını sana verdim (Yaratılış xlviii. 21,22).

32. Her ne kadar burada her zaman böyle olan dışsal bir figür olsa da, bu Hristiyan âleminin daha çok içsel bir figürüdür. Çünkü Yakup elinde olmayan bir şeyden ne verebilirdi? Bu metindeki açıklamaların da açıklayacağı gibi, elinde Şekem yoktu; bunlar yalnızca bazılarına bakardı.

dışsal şey. Bu yüzden onu ayrı ayrı Yusuf'a veremedi, çünkü Yusuf orada yaşamıyordu ama kendisi ve tüm çocukları ve çocuklarının çocukları Mısır'da öldü.

33. Üstelik Yakup onu kılıcıyla ve yayını kullanarak Amorluların elinden aldığını söyledi; bu hiçbir yerde gösterilmiyor; ve yine de görünüşte öyle yapılabilir, çünkü onu Yusuf'a verdiğini (Hristiyanlığın türüne göre) ve onu kılıçla aldığını söyler, dolayısıyla bu bir figür ve gizli bir konuşmadır.

34. Çünkü Yakup şöyle diyor: İşte, ben ölüyorum ve siz bu ülkeye tekrar geleceksiniz; Tanrı sizi oraya getirecektir. Bu ilki, Tanrı'nın kendisinde olan Yakup'un Antlaşması'ndan çıkması gereken Mesih'e işaret ediyor. Bu bizim insanlığımıza göre öldüğünde, Tanrı İsrail'i tekrar Tanrı'nın Antlaşması'nın ülkesine getirecekti ve Antlaşma'nın bu dünyada Hristiyan âlemi için her zaman yeryüzünde mesken olacak bir toprak parçası vardır; Gerçi bu toprak parçası Manaşşe ve Efrayim'le birlikte bir yerden başka bir yere çevrilmiş olacaktı.

35. Mesih, ruhun yayı ve kılıcıyla aynı toprak parçasını veya Hristiyan meskenini ele geçirmiş ve Hristiyan âleminin yeryüzünde her zaman sahip olması için zaferiyle bu dünyanın prenslerine boyun eğdirmiştir. Böylece Hristiyan âleminin dünya üzerindeki en küçük zaferi kazanması gerektiğini, böylece krallığının arta kalan fazladan bir toprak parçasına benzediğini görüyoruz; Öyle ki, orada Mesih'in adı dıştan bilinsin ve tanınsın.

36. Dahası, Yakup'la birlikte, yani Mesih'in krallığının yükselişiyle birlikte ölecek olan İsrail ile ilgili en mükemmel figürdür. Yani Yahudi yönetimi ve yönetimi bastırılacaktı ama Tanrı onları son kez bu topraklara getirecekti. Mesih'teki gerçek Antlaşmaya; çünkü o, bu araziye onların tekrar mülk edinmesi için önceden ayırmıştı; Babel ise buna inanmıyor. Ama onların zamanı yaklaştı, çünkü kafirlerin doygunluğu sona erdi.

Yetmiş Altıncı Bölüm

Yakup, Kıyametinden önce tüm Oğullarını nasıl çağırdı ve onlara Nesillerinin nasıl dirileceğini, her birinin Durum ve Durumlarının nasıl olacağını işaret etti ve kehanet etti, böylece İbrahim'in Kökenini ifade etti. Ağaç, Dalları ve Meyveleriyle birlikte; her birinin Devleti ve makamı ne olacak, kendileri nasıl davranacaklardı ve Mesih'in nasıl doğacağını

Yahuda Soyları: Ayrıca Krallıklarının Kanun uyarınca ne kadar süre devam edeceği *

* Gen. xlix.

1. MUSA diyor ki: Ve Yakub oğullarını çağırıp dedi: Toplanın ki, gelecekte başınıza neler geleceğini size bildireyim. Bir araya gelin ve dinleyin, Yakup'un çocukları ve babanız İsrail'i dinleyin (Yaratılış xlix. 1, 2).

Bu bölümde İsrail oğullarının gelecekte Kanun kapsamında ve daha sonra Hristiyan âleminde işlerin nasıl yürüyeceğine ilişkin tüm anlayış ve bilgi yatmaktadır. Çünkü bu bölümde Ruh, hem doğanın krallığına hem de lütuf krallığına göre dalları, ince dalları ve meyveleriyle İsrail ağacını ifade etmiş ve mecazi olarak temsil etmiştir; Altında da hem Yahudiler hem de Hristiyanlar arasındaki bütün halleri, şartları, emirleri ve memurları ilgilendiren; özellikle Yahudiler ve Hristiyanlar arasındaki Hristiyanlık karşıtı krallık, nereden doğduğu, yeniden yere düşmesi gerektiği ve yine de İsa Mesih'in ortaya çıkışına veya açığa çıkışına kadar uzun bir süre devam etmesi gerektiği konusunda güçlü bir şekilde temsil edilmektedir.

2. Çünkü İsrail burada bu açıklama altında tüm Adem ağacıyla ilgili olarak onun başlangıçta ne kadar iyi olduğunu ve nasıl yok olduğunu beyan etmektedir; ayrıca ona tekrar nasıl yardım edilebileceğini; ve doğa krallığının nasıl dışsal olarak Tanrı'nın gazabıyla hüküm süreceğini, ancak yine de lütuf krallığının gazap yoluyla işbirliği yaptığını; Böylece doğal kötü adam, dıştan bakıldığında Tanrı'ya hizmet edecek ve ona hizmet edecekmiş gibi görünecek, ancak bu yalnızca sahte bir dalkavukluk ve ikiyüzlülük gösterisi olacak, ta ki Mesih Tanrı'nın Antlaşması'ndan çıkıp Şeytan'ın ikiyüzlü krallığını yok edene kadar.

3. Ve Reuben'de başlıyor, yani. insan yaşamının ilk gücünden başlayıp, Hristiyan dünyasının güçlü bir şekilde önceden şekillendirildiği sonuncu Benjamin'e ve onun özelliklerinin neler olabileceğine ulaşır; aynı zamanda dünyanın zamanları ve çağları da bu kitapta güçlü bir şekilde tasvir ediliyor. Eğer Okuyucu bunu gözlemler ve onun anlamını kavarsa; o zaman açıklamamızı gerçek ve doğru zeminde bulacaktır.

BEN

REUBEN'İN VASİYETİ

4. Ruben'den başladı ve şöyle dedi: Reuben, ilk oğlum, sen benim gücüm ve erdemimsin ve benim ilk gücüm ve gücümün, fedakarlıkta en iyisi, krallıkta ve hükümette en şefsin: O kibirli ve kararsızdı. orada su gibidir; sen reis olmayacaksın, babanın yatağına tırmandın ve orada yatağımı senin kokunla kirllettin.

yukarı tırmanma (Gen. xlix. 3, 4).

Şekilde şu şekilde duruyor:

5. Ahit'teki ruh, Adem'in insani doğasını dile getirir; yani. ilk tohumun yeniden çoğalmaya yönelik ilk gücü, tıpkı Reuben'in aynı zamanda Yakup'un ilk gücü olması gibi; ve doğal ilk Adamik insanın Tanrı'nın kurbanında en önde gelen kişi olması gerektiğine işaret eder; yani, Tanrı'nın övgüsü olacak ve bu sayede göksel sevinci artıracak doğru meyveyi kendisine vermelidir. Kendisine erdem ve aşılan Tanrı Sözü aracılığıyla bir yeniden ifade üretmelidir. Ve Tanrı'nın bir yaratık haline getirdiği yaratıksız insan sözü, yani. Yaşamı anlayan insan, Tanrı'nın sözünü kendi içinden yeniden ifade eder ve kendisini kutsal imgelerde (düşünceler veya hayallerde) oluşturur.

6. Göksel cıva uyumunun oluşmasında hangi oluşum etkilidir? insanın içine aşılanan sözün kendisini ilahi neşenin bir şarkısına benzetmesi veya çerçevelemesi ve Tanrı'nın önünde kutsal saf elementle oynaması gibi; Tanrı'nın kutsal bilgeliğinin modellenmesinin (çerçeveleme, şekil verme veya hayal etme) veya kutsal arzunun eş model olduğu ve harikalar halinde şekillendiği; böylece ebedi Bir biçimlendirilebilir ve farklı hale gelir, yani. farklı çeşitleriyle bilinmektedir. Dalların ve dalların ağaca güzel meyveler vermesi ve böylece ağacın iyi olduğunun bilinmesi ve açıkça ortaya konması şeklinde buna Tanrı'ya kurban sunmak denir: Yaratılmışların oluşturduğu sözcük de böyledir, yani. insan, Tanrı'nın ebedi konuşan kutsal Sözü'ne göre, ki bu Söz stoktur, üretmeli veya stoka iyi meyve vermelidir, yani. Tanrı'nın övgüsü.

7. Bu şu anlama gelir: Adem kurbanda en üstün kişiydi, çünkü o, Tanrı'nın kendi benzeyişinde söylediği ilk açık sözlü veya ifade edilmiş sözdü ve aynı zamanda krallıkta veya hükümette en üstün kişiydi; çünkü ebedi egemenlik ona aitti: o, ebedi olandan, ebedi olanın içinde ve ebedi olana göre yaratılmıştı; o, Tanrı'nın suretiydi; burada Tanrı'nın sözü, zamana ve sonsuzluğa göre tasvir edilmiş veya çerçevelenmişti.

8. Bu nedenle, şimdi Antlaşmadaki ruh, eski ağacın içinden yeni ağacın çıkması gereken İsrail soyunu temsil ederek bunu onun önünde temsil eder ve hem Adem ağacına hem de yenilenme ağacına işaret eder ve bununla ilgili daha fazla konuşur. Adem ve Yakup'taki ilk güç, yani. İlk görüntünün doğanın krallığına ilişkin.

9. Adem'de ve Adem gibi tüm doğal insanların, hem ilahi krallıktan hem de Tanrı'nın kurbanından kendi ihtişamından aniden ve istikrarsız bir şekilde ayrılıp kendi iradesine girdiğini deneyimlediğimiz gibi, O orada su gibi kararsız veya kararsızdı. ve Tanrı'nın iradesini terk etti ve kendisini ilahi oluşumdan dünyevi bir yapıya getirdi.

arzu ve şehvetle şekillendi ve bu sayede hayvan ve kötü oldu.

10. Ahit'teki ruh bundan dolayı Yakup aracılığıyla şunu söylüyor: Sen en üstün olmayacaksın; yani, ilk görüntü ne hükümeti, ne de krallığın egemenliğinde tutacaktır. doğal güç ve otoriteden ya da Tanrı'nın fedakarlığından; ama Yahuda'dan gelen ikinci Adem, yani Mesih, o olacaktır; ve bu nedenle babanın kanepesine tırmandın ve yukarı çıkmanla yatağımı kirllettin.

Bu rakam şöyle duruyor:

11. Adem, Havva'sı henüz yaratılmamışken, Babasının iffetli evlilik yatağını kendisinde taşıyordu. O erkek ve kadındı, ama ikisi de değildi, ancak Tanrı'nın gerçek ve doğru bir evlilik yatağıydı; burada her iki tentürde de evliliğinde Tanrı'nın Sözü vardı, yani. ateşin ve ışığın gücüyle çalışır; çünkü o, kutsal meleklerde olduğu gibi, Tanrı'nın yarattığı Tanrı'nın benzerliğinde duruyordu. Yayılma tek bir görüntüde duruyordu. Tanrı tek bir ebedi cevherde olduğu gibi, tüm cevherlerin aynı cevherinden olan O da tek bir surette yaratılmıştı; çünkü onun spermatik doğası ve türü, onu Tanrı'nın suretine dönüştüren Verbum Fiat'tı (Fiat Kelimesi), ki bu da öz sevginin yattığı yerdi, yani. tek tentürün her iki özelliğinin sürekli birleşiminde, yani. kutsal büyümlü ateşin ve manevi olan ışığın ve gerçek yaşamın gücü.

12. Bu surette o, kurbanda ve krallıkta en üstün kişiydi; Çünkü o, bir ağacın, başkasının müdahalesi veya desteği olmadan dallarını ve meyvelerini kendi başına vermesi ve hoş bir koku ve erdemle güzel çiçekleri kendi içinden çıkarması gibi, hem ruhsal hem de yaratıksal olarak Tanrı'ya kurban verebilirdi. türüne göre açık renklere sahipti ve Tanrı'nın Sözü onu kendi içinden çıkarıp ürettiği için: tüm bu güç aynı zamanda onda da yatıyordu.

13. Ancak benlik iradesi bu konuda kararsız ve kararsızdı ve kendisini hayvani bir mülkiyete, sahte ve kötü şehvet ve arzuya soktu ve hayvani şehvet ve arzuyla Tanrı'nın bu kutsal evlilik yatağına tırmandı. Şeytanın onu hangi şehvetin içine soktuğu, yani. fantezinin tasviri veya temsiline göre karanlık dünyanın temeli, aynı zamanda Yılanın inceliği ve zekasıyla birlikte canavarca hayvani mülkiyeti ortaya koyan şeytan, yani. İlk İlkenin temeli. Öyle ki, benlik iradesi oraya daldı ve ona bulaştı ve ruh ve bedene göre hayal etme veya düşünme gücünü canavarca hale getirdi; Adem'deki hayvani hayal gücü buradan uyandı ve başladı.

14. Ve burada Babasınıninkine tırmandı; Tanrı'nın evlilik yatağını hem hayvani, hem de şeytani, sahte ve kötü hayallerle kirllettiler. Tanrı'nın hilesine hangi şehveti kattı

küp, yani. göksel dünyanın maddesinin göksel spermine veya tohumuna. Bunun üzerine Tanrı'nın ruhu, yani. bu göksel maddedeki kutsal Söz ondan ayrıldı. Yani insanın öz iradesi, Söz'ün iradesinden kendini kurtarır; ve şimdi şeytanın zehriyle dengesizleşti ve krallığı ve rahipliği kaybetti. Prens tahtına oturdu ve bunun üzerine Tanrı konusunda zayıf ve kör oldu, uykuya daldı ve Tanrı ile bu dünyanın krallığı arasında acizlik ve zayıflık içinde kaldı.

15. Şimdi Musa şöyle diyor: Ve Tanrı acı çekti ya da onun derin bir uykuya dalmasına neden oldu ve ondan bir eş yarattı (Yaratılış ii. 21, 22) ve onu ona getirdi ve ona hayvani bir evlilik yatağı verdi. cennetsel: şimdi, cennetin huzurunda kirli bir evlilik yatağından başka bir şey olmayan, ancak bu evlilik yatağının kabının tüketilmesi, çürümesi ve ölmesi gerektiğini görerek, Tanrı'nın merhameti altında ilahi sabırla doğmuş olan şehvetle çiftleşebileceği yer. . Ve Mesih, bu evlilik yatağında, Kendisinde yeniden canlandıracağı bu canavarca görüntüden bir Aracı ve Kurtarıcı olarak kendisini ortaya vermiştir.

16. Tanrı'nın ruhunun bu güçlü türü veya imgesi, Yakup'un ilk erdemi ve gücü olan Reuben tarafından da temsil edilir; burada Reuben'in arzusu da kendisini Ademsel imgede modelledi ve geri dönüp babasının cariyesiyle yattı ve yalan içinde ve kötülük onunla çiftleşti: Adem'deki ruhun özgür iradesi, sahte ve kötü şehvetle Tanrı'nın ondaki cariyesiyle çiftleşti ve Reuben'in yaptığı gibi Tanrı'nın evliliğini bozdu.

17. Ve bunun uğruna Adem var, yani. doğal insanın tüm insanlardaki ilk gücü krallık rahipliğini kaybetmiştir, böylece doğal insan kendi gücü ve erdemiyle artık Tanrı'ya kurban sunamaz; ayrıca Tanrı'nın sözünden ya da krallığından artık hiçbir şey anlamıyor, Bu onun için aptallıktır (I Korintliler ii. 14) ve onu artık kavrayamıyor: çünkü o, bu Ademsel özellikte Tanrı'nın egemenliğini miras alamayan zehirli, canavarca bir imgenin içinde duruyor. Tanrı'nın krallığını kaybetmiştir ve Tanrı'nın krallığını kaybetmiştir ve artık bu dünyanın ve cehennemin bir figürü veya benzerinden başka bir şey değildir; Tanrı'nın suretinin [yerine] bir canavar ve artık kurbanda ve krallıkta lider olmayacak, ancak Mesih onda yeniden doğuşta fedakarlık ve yönetimde krallığa kavuştu.

18. Doğal insan, yani. İlk güç ve erdem, hizmetkar olmalı ve canavarca fahişe imajını bir kenara bırakmalı ve yeniden doğmalıdır: ruh, Mesih'in ruhu aracılığıyla ve beden, dünyanın sonunda çürümüş olan toprak aracılığıyla. O gün [Kıyamet Günü] o kesilecek ve yeniden Tanrı'nın benzerliğine dönüştürülecek.

SİMEON VE LEVİ'NİN VİDEOLARI 19. Şimeon ve Levi kardeşler, onların kılıçları öldürücü silahlardır. Canım, onların tavsiyelerine girme ve şerefim, onların kiliselerinde, meclislerinde veya cemaatlerinde olma; çünkü öfkeyle bir adamı öldürdüler, ve inatçı inatçılıklarıyla öküzleri yok ettiler. Öfkeleri lanetli olsun, çünkü çok şiddetli ve sertti; ve öfkeleri, çünkü çok şiddetliydi: Onları Yakup'a böleceğim ve onları İsrail'in dışına dağıtacağım (Gen. xlix. 57).

20. Bu vasiyetnamede ruh, iki kardeşi harika bir şekilde bir araya getirir ve iyi uyulması gereken şekilde onların figürünü temsil eder; Musa'nın ruhu da otuz dördüncü bölümde onları bir araya toplamaktadır; Şimeon ve Levi kılıçlarını alıp şamatayla şehre girdiler ve Şekem'i, babası Hamor'la ve şehirdeki bütün erkekleri öldürdüler, kadınları ve çocukları esir aldılar ve herkesi yağmaladılar. (Gen. xxxiv. 2529); bu gerçekten de iki şişman genç adamın eylemi ve soygunu olabilir. Ama ruhun burada olduğu gibi orada da kendi figürü vardır, Yakup'un söylediğine göre, onlara daha sonraki zamanlarda nasıl gideceğini söylerdi.

21. Reuben'de ruh, Adem'in yozlaşmış doğası önünde, insanın ilk erdemi ve gücünün Tanrı'nın rahipliğini ve krallığını boşa harcadığını temsil eder; göklerin krallığını kirlettiler ve Tanrı'nın evlilik yatağını kirlettiler ve ondan bir fahişelik yatağı yaptılar. Ama şimdi bu figürde Tanrı'nın ruhu güçlü bir figürü temsil ediyor; insanın ilk gücünün yine de rahipliğini ve egemenliğini korumayı arzuladığını ve bu dünyada, kendi doğasının krallığında ne tür rahipler ve yöneticilerin olacağını gösteriyor. .

22. Çünkü Kanun uyarınca kâhinlik Levi'nin soyundan geldi; ve burada ruh bundan söz ediyor ve Simeon'u onunla birleştiriyor, yani. dünya hakimiyeti ve her ikisi için de şöyle diyor: Kılıçlarınız öldürücü silahlardır. Canım, onların tavsiyelerine girme; ve onurum, onların kiliselerinde olmayın. Yani, Tanrı'nın ruhu dediği yaşayan Sözü, bu dünyevi dünyanın egemenliği altında olmayacaktır; İnsanın ilk doğal öz-gücünde, onun kutsal Sözü onların yalnızca geçici şehvet ve zenginlik aradıkları öğütlerinde ve kararlarında yer almayacaktır. Kiliselerinde ve rahipliklerinde de aynı şey olmayacak, çünkü onlar ağızlarıyla pohpohlamaktan başka bir şey yapmıyorlar; çünkü diyor ki: Onurum, onların kiliselerinde siz olmayın.

23. Ancak Onun Kilisesi, onların öldürülmesi sırasında Yılanın zehiri yoluyla Adem'de solup Mesih'te yeniden doğan göksel dünyanın özünden gelen Tanrı'nın gerçek görüntüsüdür. Ama gördüklerine göre onlar sadece canavar olarak Tanrı'nın önünde ikiyüzlüyü oynayacaklardı.

Yılan ve içlerinde Tanrı'nın Kilisesi yoktu, bu nedenle ruh diyor ki, Onurum, orada olma.

24. Çünkü Tanrı'nın onuru, Mesih İsa ile birlikte, doğal Adem'den değil, Tanrı'dan ve O'nun kutsal Sözünden gelecektir. Bunlar insandaki Tanrı'nın kutsal Kilisesi olmalıdır, yani. Adem'de ölen ve Mesih'te yeniden yeşeren göksel dünyanın özünün imgesi; Tanrı'nın onuru burada ortaya çıkmalı; tıpkı yaşamın ölüm yoluyla filizlenmesi gibi: bu Tanrı'nın onuruydu. Ancak katil olan ve içindeki göksel imgeyi öldüren Adem'in iradesi bu şerefe sahip olamayacak: bu şeref onun öldürücü iradesinde görünmeyecek.

25. Bu görüntüde, üzerinde Babil fahişesinin bindiği, ejderha ve fahişenin tek bir görüntü olarak temsil edildiği, Kıyamet'te (Va. xvii.) tasvir edilen, büyük yedi başlı ejderha figürü açıkça durmaktadır: ve hatta aynı şey Şimeon ve Levi'ninki için de geçerlidir ve bu, canavarca bir görüntüdeki Adem'in yozlaşmış gücünde, mezhepçi ikiye bölünmüş rahiplikle birlikte doğanın kendi iradesiyle yönetilmesini ifade eder.

26. Canavarın yedi başı, sıcaklıktan ayrılan ve yedi başlığa ulaşan doğanın yedi özelliğidir; yaşamın çekişme, sefalet, hastalık ve yozlaşma içinde olduğu yedi katlı bir irade; ve bu canavarın fahişesi, fahişe gibi kirlenmiş ruhtur ve bu fahişenin suretiyle Tanrı'nın huzuruna çıkar ve onun huzurunda ikiye bölünmüş oynar.

27. Ancak yedi başlı canavarın iradesi, gücünü ve gücünü fahişeye verir. ruha cinayetle, gururla, fahiş şehvetle ve onurla dolu kalsın diye; ve bu kilisede ve cinayet odasında Tanrı'nın onuru olmayacak.

28. Şimeon ve Levi ile ilgili bu figür ve büyü açıklaması bize manevi ve dünyevi egemenliğin habercisidir. Birincisi, her insanda hem ruhsal hem de doğal konularda kendini yönetir; ve ikincisi, hem Kilise'de hem de dünyevi konularda manevi ve dünyevi makamların yönetimi ve otoritesi; İçinde bu imgeyi taşıyan yeni yenilenme olmadan, Ademsal özgüçte hüküm süren her şey, yani. insanların birbirlerini kelimelerle kınadığı ve katlettiği öldürücü kılıç.

29. İlahi armağan ve bilgi uğruna insanların birbirlerini suçladığı ve sözlerle öldürdüğü tüm küfür, iftiracı, iftira dolu kitaplar, Şimeon ve Levi'nin öldürücü kılıçlarıdır. Ayrıca dünyevi hükmün bütün haksız hükümleri aynıdır ve bunda Allah'ın takdiri ve iradesi yoktur.

30. Ruh ikisini birden tek bir figürde toplar, çünkü

bu makamların her ikisi de Adamik doğayı yönetir. Dünyayı yönetiyorlar yani. Tanrı'nın biçimlendirilmiş açık sözü [ve] onlara doğa krallığının gücü ve otoritesi verilmiştir: ama onlar bu yönetimin hesabını vereceklerdir. çünkü Tanrı'nın yargısı bu figürde belirlenmiştir ve Kıyamet (Va. xix. 20), bu imgenin sahteliğini ve kötülüğünü kükürtle yanan ateşli göle atar ve canavarı ve fahişeyi sonsuza kadar mühürler. ve rahiplikle birlikte krallığı, gücü ve yetkiyi Mesih'e ve ondan doğan çocuklarına verir.

31. Musa'nın ruhu şöyle der: Öfkeyle bir adamı öldürdüler ve kendi arzularıyla öküzleri yok ettiler (Yaratılış xlix. 6). Adam, içsel manevi insanı ifade eder, yani. Adem'in öfkesiyle tüm çocuklarında öldürdüğü Tanrı'nın gerçek imajı, yani. ilk Prensipten (Adem'in arzusu ve şehveti ile uyandırdığı Tanrı'nın öfkesinin krallığı) aracılığıyla; ve ayrıca, Levililer'in ve Şimeonlular'ın gelecek olan Mesih'i de ifade eder. dünyevi hakimiyet, yani. Ferisiler ve kafir hükümet öldürecek. Yakup, gelecekte başlarına ne geleceğini onlara bildireceğini söyledi.

32. Bu nedenle bu figür, Levililer'in geleceği insan olan Mesih'e bakmaktadır. olduğu gibi, onları kıskançlık ve öfke içinde öldürecek; ve bu nedenle onun onuru artık kiliselerinde olmayacak. Çünkü Mesih'in bu şekilde katledilmesinden sonra Kiliseleri onlardan alındı, tapınak yıkıldı ve eskiden İsa'nın figürü olan kurbanları durduruldu. Allah'ın şerefi ayağa kalktı.

33. Ama kendi iradeleriyle yok ettikleri öküzler, kibir arzusuyla yok ettikleri yeryüzünün limusundan zahirdeki insanı ifade eder, öyle ki, o kadar fena ki, hayvani ve perişan olur. göksel bir Paraklisik görüntüden, kendi iradesiyle yapılan, bozulabilir bir görüntüye dönüştürüldüğü.

34. Dahası, Levililerin gelecekteki kendi iradelerine, dünyevi egemenliklerine işaret eder ve öldürücü kılıçlarıyla nasıl öldüreceklerini ve öldüreceklerini belirtir: oysa onlar öküzlerden başka Tanrı'nın çocuklarını yok edemezler. hayvani adam. Bu nesil arasında, hem Yahudilerle hem de Hristiyanlarla hangi öldürücü kılıçlar olmuştur: Tanrı'nın çocuklarının bunu iyi gözlemlemesi gerekir, Tanrı'nın Antlaşma'daki ruhu, onun ruhunun onların öldürücü öğütlerinde olmayacağını söylüyor. ne de Kiliselerindeki onuru; Bu uğurda kendi mezheplerine, kendi çıkarlarına ve kararlarına inanmayan pek çok kişiyi öldürüp yok ediyorlar.

35. Özellikle bu zamanda, insanlar sadece Kiliseler ve Kilise meseleleri hakkında çekişirken, bu tür şeyler için birbirlerini öldürürken, toprakları ve insanları kendi istekleriyle yok ederken; sadece yaşayan erkekler

ve bununla Tanrı'nın onurunu değil, yalnızca kendi onurunu, kudretini, yetkisini ve gücünü aramayı ve böylece öküzü semirmeyi amaçlıyorlar, yani. göbek tanrısı. Allah'ın şerefi ve sözü bunların arasında değildir; ama Yakup'un dediği gibi, Öfkeleri lanetli olsun, çünkü şiddetli ve şiddetlidir, ve öfkeleri şiddetli olduğundan; çünkü onlar her şeyi kendi iradeleri ve öfkeleriyle yapıyorlar; ve bu konuda Tanrı'nın öfkesi onları harekete geçirir: ve bu nedenle öldürücü kılıçlarla lanete doğru koşarlar.

36. Ayrıca şöyle diyor: Onları Yakup'a böleceğim ve İsrail'e dağıtacağım; Bu gerçekten onların başına geldi, böylece tüm insanlar arasında bölündüler ve dağıldılar ve artık hiçbir şehirleri, ülkeleri veya prenslikleri kalmadı. Ruh aynı zamanda dünyevi hayatın bölünmesini de ima eder ki, burada bu öfke ve benlik ondan tamamen ayrılmalıdır ve beden kül gibi dağılmalıdır. Çünkü lanet, bedeniyle, zahiri hisleriyle ve hayatıyla birlikte hem hakimiyetini hem de rahipliğini parçalara ayırır ve dağıtır; çünkü Allah'ın huzurunda bu sadece bir lanet ve kibirden ibarettir.

37. Çünkü Yakup'un ruhu şöyle diyor: Onları Yakup'ta, yani Yakup'un Antlaşması aracılığıyla böleceğim. Mesih aracılığıyla; ve onları İsrail'e dağıtacak, yani Ahit'in yeni filiziyle Adem ağacı yok edilecek ve bölünecek ve onun işleri, bedeni ve düşünceleriyle birlikte dağıtılacak ve şeytanın işleri ortaya çıkacak. Hiçbir şey. Ayrıca, Mesih'in krallığı ve onun rahipliği tek başına Mesih'in hüküm süreceği yerde ortaya çıktığında, onların rahipliği ve egemenliği de rüzgârdeki saman çöpleri gibi yok edilecek, bölünecek ve dağılacak: ve o zaman tüm bunların bir sonu olacak; Babel'e tuhaf geliyor.

IV

YAHUDA'NIN Ahit'i

38. Yahuda, sensin o, kardeşlerin seni övecekler; Elin düşmanlarının boynunda olacak; Babanın çocukları senin önünde eğilecekler. Yahuda genç bir aslandır; sen yükseldin oğlum, büyük bir zaferle; eğildi ve aslan gibi, dişi aslan gibi yere yattı; Onu uyandırmak için kim onun üzerine saldıracak? Kurtarıcı gelinceye kadar asa Yahuda'nın elinden alınmayacak, efendi de onun ayaklarından alınmayacak; ve halk ona bağlanacak. Tayını asmaya, sıpasını değerli dala bağlayacak; elbisesini şarapta, mantosunu da üzüm kanında yıkayacak; gözleri şaraptan kırmızı, dişleri süttten beyaz. .xliv.812).

39. Ruh, Yakup'un ilk üç oğluyla, yozlaşmış, kayıp Adem ve onun çocukları hakkında bilgi vererek, onların Tanrı'nın gözünde nasıl olduklarını ve yeryüzündeki krallıklarının nasıl olacağını belirtir. Fakat burada, Yahuda'yla, Yahuda'nın krallığı hakkında yakınlaşmaya başlar.

İsa, yani. Mesih'in kişiliği ve makamıyla ilgili olarak ve büyük bir gizem olan dördüncü sıraya İsa'yı yerleştirir; çünkü doğanın oluşumunun dördüncü özelliğinde ateş anlaşılmaktadır, yani. ateşin aslı, oradan ışık aslını alır, böylece uçuşum heybetli hale gelir: o zaman, ruhun onda kendi özelliğine göre anlaşılmasından önce, yaşamın aslı da anlaşılır.

40. O zaman Adem'deki bu ruhun toprağının düştüğünü ve yok olduğunu görünce, Tanrı da oradaki yeni hayata ilişkin figürünü belirlemiştir ve on iki patriğin bu vasiyetinde figür, yaşamın başlangıcının nasıl olduğunu ve başlangıcın nasıl olduğunu simgeleyen bir şekilde durmaktadır. Işıktaki yok olan ateş yaşamı aracılığıyla, ışıktaki yeniden doğuş ortaya çıkar. Ayrıca Yahuda Ahit'te, Mesih'teki yeni yaşamın ruhtan nasıl fışkıracak olduğunu ve ölümün acısını yeneceğini gösteren tüm koşullar beyan edilmiştir.

41. Yakup şöyle diyor: Sen osun; kardeşlerin seni övecekler. Bunda, gelecekte ortaya çıkacak olan dünyevi krallığa dışsal olarak bakar: ve hem Yahudilerin hem de kafirlerin kucaklayacağı ve Mesih'i Tanrı ve İnsan olarak övüp onurlandıracağı Mesih'in krallığına içten bakar.

42. Ve ayrıca şöyle diyor: Çünkü elin düşmanlarının boynunda olacak. Bununla yalnızca Yahudilerin dış düşmanlarını değil; ama bu el, yani. Mesih'in lütfunun gücü, esasen, fiilen ve etkili bir şekilde Şeytan'ın boynunda olacak ve Yılanın zehri ve iradesi etten ve kandan gelecek ve inançlı çocuklarında o Yılanın kafasını her zaman çiğneyecektir.

43. Ayrıca babanın çocukları da senin önünde eğilecekler. Yani, Yahuda soyundan veya kabilesinden olan bu Mesih'in önünde Tanrı'nın tüm çocukları bir Tanrıİnsan ve İnsanTanrı olarak eğilecek, eğilecek ve dua edecekler.

44. Ayrıca Yahuda genç bir aslandır. Yani, şeytana karşı kükreten, ölümü ve cehennemi yok eden, taze, genç, çevik, kuvvet ve kuvvet bakımından kudretli bir aslan gibi.

45. Ayrıca sen, büyük bir zaferle yüceltilmişsin oğlum. Yani, Tanrı'nın öfkesine, ölüme, günaha, şeytana ve cehenneme karşı zafer kazandıktan sonra, bir İnsan Tanrı olarak Tanrı'nın gücünün sağ eline yerleştirildi ve tüm düşmanlarına hükmetti.

46. Ayrıca aslan ve dişi aslan gibi eğildi ve yere yattı. Onu uyandırmak için kim onun üzerine saldıracak? Yani o, en yüksek aşkıyla kendini o kadar derinden alçaltmış ve varsayılan insanlığımız içinde kendisini düşmüş insanın küçümsemesine ve aşağılanmasına bırakmış, Tanrı'nın öfkesine kapılmış ve doğal yaşamın parçalanmasına katlanmış ve çok sabırla davranmıştır. güçlü aslan kudreti buna dahil.

47. Ancak metinde bir aslan ve bir dişi aslan olarak söylenmesi,

ruhtaki ilahi Söz'ün genç aslanı ve dişi aslan, göksel dünyanın cevherinin en iç zeminindeki İsa ismini ifade eder, yani. Sofya'nın asil dişi aslanı, yani Adem'de solan Adem ışığının tentüründen kadının doğru tohumu ve bu aslan, ilahi güçte yeniden canlandırıldı ve kendisini tekrar aslanla ilişkilendirdi, yani. ruhuna.

48. Ayrıca onu uyandırmak için kim ona saldıracak? Yani, her şeyin üzerinde ve her şeyle Tanrı olan bu aslana ve göksel kutsal dişi aslana kim karşı çıkıp onları uyandırabilir? Onun gücünü kim elinden alacak, Bütün gücün, kudretin ve kudretin başlangıcı kimdir? Sahip olunacak daha yüksek bir güç yokken çabalayabilecek şampiyon nerede?

49. Ayrıca, Şampiyon ya da Kurtarıcı gelene kadar Yahuda'nın asası ya da efendisi ayaklarının altından kaldırılmayacaktır; ve halk ona bağlanacak. Bunun anlaşılması veya anlamı iki yönlüdür, yani. dışsal olarak Yahuda krallığıyla ilgili olarak, krallığının Yahudi asası devam etsin ve bu Şampiyon veya Kurtarıcıya kadar onlar bir krallık olsun. dişi aslanla aslan, yani. Mesih, yani bu Antlaşma, insan olmalıdır; öyle oldu ki, her ne kadar on tane gibi görünse de, oldukça fazla sarsılmış gibi görünse de, krallıklarını İsa'ya kadar ellerinde tuttular. Ve sonra tamamen sona erdi ve onu yöneten başka bir Efendi ya da Vali vardı, çünkü o zamandan beri köle insanlar olmalılar; çünkü Şampiyon ya da Kurtarıcı onların krallığını eline almış ve bununla birlikte putperestlerin arasına girmiş ve onları da kendisine çağırmıştır.

50. Ama işin özü şudur: Mesih'in krallığı ve O'nun günah, ölüm, şeytan ve cehennem üzerindeki egemenliği sona ermeyecektir ve onun ayaklarının arasından, yani Antlaşma'dan başka bir hükümdar ya da efendi çıkmayacaktır. Bu Kurtarıcı, Mesih yeniden yargıya gelinceye ve düşmanlarını yok edinceye kadar Tanrı'nın sözüdür; o zaman krallığı tekrar Babasına teslim edecek ve o zaman Tanrı Her Şeyde Her Şey olacaktır. Bu nedenle Yahudiler boş yere başka bir efendi veya yönetici umuyorlar: Her ne kadar o, Mesih'in krallığının tüm insanlara açıklanacağı vahiy, tezahür veya ortaya çıkma zamanında da onlara gelecekse de, ki o zaman yakındır ki, o zaman Mesih'in krallığı da tüm insanlara açıklanacaktır.

51. İnsanlar da O'na bağlanacaklar. Bu zaten onun insanlığına göre yapılıyor ve son tezahüründe çok daha fazlası yapılacak, tüm insanlar ona bağlanacak ve onu kabul edecek. Babil'in sonu geldiğinde, bu ilk kez mükemmel bir şekilde gerçekleşmiş olacak; şu anda Babil'deki fikir ve mezheplerin imgeleri, hayalleri veya kurguları ona bağlılık ve bağlılık nedeniyle, yabancı ve yabancı halkların ve ulusların tökezlemesi nedeniyle geride kalıyor. ve karışık konuşmaların çekişmeleri ve tartışmaları karşısında ve bundan dolayı skandala maruz kalıyorlar.

52. Fakat Babil kulesi her taraftan çöktüğünde, o zaman herkes ona bağlanacak, onu onurlandıracak ve ona hizmet edecek; ki, ona bağlılık ve ona bağlılığın, uzun bir süre orada oturan Anti-Mesih tarafından Hristiyan âleminin engellediği sanılıyor. dünyevi bir tanrı olarak İsa'nın koltuğu. Bu sona erdiğinde, insanların şu anda yalnızca görüntülerde [kesin bilgi olmaksızın görüşlerde] gördükleri Mesih'in krallığı tamamen ortaya çıkacak: Bu, toplumumuzdakiler tarafından anlaşılmaktadır.

53. Ayrıca tayını asmaya, kızını da asmaya bağlayacak. Ey zavallı, hasta, yaşlı, zavallı Adem, eğer

bunu doğru anlamış olsaydın, o zaman her türlü fitneden kurtulurdun. Tay ve sheass tay nedir? Tay insan ruhudur: Çünkü genç aslan, ilahi Sözün ruhtaki gücünü ifade eder; ama tay, Mesih'in tatlı ilahi sevginin asmasına bağlaması gereken doğal ruhtur, yani. ebedi konuşan Söz, bu tayı, yaratık ruhun, ruhun özüne ve özüne ilişkin sözünü kendine bağlayacak ve onunla evlendirilecekti; ve sheass içsel Cennetsel adamdır, yani. ilahi insan, içsel yerin enslerinden, göksel dünyanın ışığının özünden, yani. Bakire Sofya.

54. Hayvani insanın dış yükünü taşıması gereken bu bağ, eğer Mesih, yani Söz, İsa ismine bağlanırsa, yani. Tanrı'nın kendi kendine var olan özüne, yani. Tanrı sevgisinin tatlı şarabını taşıyan en asil dala.

55. Ve bu sheass, Tanrı'nın krallığının içimizde yeniden tecelli ettiği Tanrı'nın tapınağıdır; içimizdeki Mesih'tir (Kol. i. 27 ve iii. 11), insandaki bir kız gibi, insanın yükünü ve günahını kendisi üzerine alır ve onu genç aslanı öldürür.

56. Bu içsel yeni ruhsal kutsal adam, haklı olarak, sheass'ın tayıdır, çünkü ışığın ateş yoluyla tezahür etmesi gibi, onun da ruh aracılığıyla tezahür etmesi gerekir. Böylece insan, ışığın ateşin tayı olduğunu ve mumun sönmesiyle ateş yoluyla yayıldığını anlamalıdır: aynı zamanda bir ateş ruhu olan ruhun temelinde de anlaşılmalıdır.

57. Ey zavallı Hristiyanlık! Eğer bunu doğru anladıysan ve onu zorladıysan, böylece sen de Adem'de solan bu bağla tayın asil dalına bağlı durdun, o zaman çabalamaya ne gerek var? Şimdi üzerinde İsa'yı ve Adem'i taşıyan basit bir bağ değil mi? Onun asil dalı olan Mesih, yani. onun özsuğu ve gücü ve Adem'in onun üzerinde yük olması mı?

58. Ey Babil fahişesi! ejderha hayvanıyla bu demeti uzak tut ki, zavallı Hristiyanlık senin kötü canavarına katlansın;

sen orospu, biniyorsun; ama cehennem ateşinin derinliklerine gitme zamanın yaklaşıyor, diyor harikaların ruhu.

59. Ayrıca elbisesini şarapta, mantosunu da üzümün kanında yıkayacak.

Yani Mesih insanlığımızı yıkayacaktır, yani. ruhun giysisi, aşkının şarabıyla ve sevgiyle, Adem'in arzu ve şehvetiyle aldığı ve dünyevi insanın kendisinden bir hale geldiği Yılan'ın dünyevi cürufunu ve yumurtasını kirli Ademsal etten temizler. canavar; Yılanın yavrularını toprağa bırakın ve sonunda onu Tanrı'nın ateşiyle yakın.

60. Ve onun örtüsü üzümün kanındandır. Manto, yıkanmış elbiseyi örten örtüdür ve hatta Mesih'in değerli mor pelerinidir. küçümseme, ıstırap, eziyet ve ıstırap; Böylece günahlarımızı kendi kanıyla, yani üzümün sağ kanıyla yıkadığı zaman, burada mantosunu yıkadı, şimdi onu elbisemizin üzerine atıyor ve onu örtüyor; yani. İnsanlığımızın üzerine, Tanrı'nın öfkesi ve şeytan dokunmasın.

61. Ey insan! bunu düşün. Bu manto üzerine dökülmeyecek

Canavar ve fahişe, Babil'in öğrettiği gibi onları örtmek için, ancak Tanrı'nın sevgisiyle doğru ve gerçek tövbeyle yıkanmış yıkanmış giysinin üzerine: ruhun bu giysisi, bir zamanlar onun kanıyla yıkanmış olan Mesih'in peleriniyle kaplanacaktır. üzümden; ve fahişeler, dalkavuklar, kirli kişiler, açgözlü gaspçılar, haksız, zalim, öfkeli, sert ve kibirli değil; Böyle oldukları sürece üzerlerinde yalnızca Babil fahişesinin pelerini vardır ve İsa'nın bu kutsal, yıkanmış pelerini üzerlerine almazlar; İsteddiğiniz kadar dalkavukluk yapın ve ikiye bölünün oynayın, ancak önceden yıkanmadıkça bunu elde edemezsiniz; kendinizi teselli etmeniz size fayda sağlamayacak, bunu ciddiyetle yapmalısınız ki kızınız yaşasın ve tayin esasen asmaya bağlı olsun, İsa, aksi takdirde yedi başlı ejderhanın üzerinde oturan fahişenin bir üyesi olursunuz; ve eğer cennetin tahtlarından geçebilseydin yine de ejderhanın çocuğu olurdun.

62. Ey Babil, Babil, canavarı bu örtüyle örterek ve sen onun altında bir kurt olarak kalarak ne yaptın?

63. Ayrıca gözleri şaraptan kırmızı, dişleri sütten beyazdır. Onun gözleri artık Baba'nın öfkelerini delip geçen ve ateşli ruhun içine bakan ateş alevli sevgidir; burada Baba'nın ateşli ruhtaki öfkesi hafif yanan bir aşk ateşine dönüşür; ve böylece ruhun özü tatlı, hoş tadı olan, ilahi, kırmızı bir aşk şarabına dönüşür; nefis özdeki bir mülk değerini büyük bir sevgi arzusuyla tadar ve Baba'nın öfke mülkü açık, güzel, hoş bir zevkle dışarı akar.

64. Dişleri sütten daha beyazdır. Bu beyaz dişler

içsel ruhsal insanın arzusu, burada kutsal söz, göksel arzunun beyaz dişlerinin, Mesih'in kanının üzümünü kavradığı, yediği ve içtiği bu dişlerin arzusunda bir araya gelir; çünkü bu, Mesih'in bu beyaz dişlerle etini yemesi ve kanını içmesi için vasiyetini buyurduğu manevi ağızdır (Yuhanna vi. 53). Ahit'in ruhu bunu açıkça ve açıkça Yakup tarafından beyan etmektedir.

65. Çünkü Yahuda'nın vasiyeti baştan sona Mesih'e, onun kişiliğine, makamına ve krallığına işaret etmektedir. Çünkü Yahuda'dan Mesih insanlığa göre gelmeli; dışta bu tipin figürü duruyor ve manevi figürde içsel olarak Mesih açıkça duruyor.

Yetmiş Yedinci Bölüm

Diğer Sekiz Oğul ile İlgili Yakup'un Vasiyetnamesi'nin
İlave Açıklaması, bu metinde hem Yahudi
Hükümetinin hem de Dünya üzerindeki Krallığın
ve aynı zamanda Hristiyan Âleminin nasıl temsil edildiği
anlatılmaktadır. Onlarla işlerin nasıl gideceğini gösteriyorum *

* Gen.x1ix. [49]

1. Yakup'un ilk üç oğlu, şekil olarak yok olmuş veya yozlaşmış doğanın krallığını temsil etmektedir, yani. Ademsal adam nedir; ve Yahuda ile, gelip Adem adamını kendi krallığına getirecek olan Mesih temsil edilmektedir; ancak Yakub'un diğer sekiz oğlu yalnızca dünyevi makamların, devletlerin ve hükümetlerin figürünü temsil etmektedir; Adamik insanın üstün egemenliği nasıl yöneteceğini ve aynı zamanda Mesih'in krallığının içsel figürünün ona nasıl yakın duracağını simgeliyor.

2. Çünkü burada dıştaki şekilde ilk olarak her kabilenin veya soyun nerede ikamet edeceği ve ikamet edeceği ve İsrail'deki ofisinin ne olacağı belirtilmiştir. Ama onun yanında her zaman dışsal ve içsel insanın birbirine nasıl yakın duracağını temsil eden figür durur; ve doğanın krallığı ile lütuf krallığının nasıl bir arada yer alacağını; ayrıca, Tanrı'nın öfkesindeki doğanın yedi özelliğinin, ilk Prensibe göre, kendilerini nasıl ortaya koyacakları veya açıklayacakları ve kendilerini ilahi tezahüre nasıl tanıtacakları: Okuyucunun bunu iyi gözlemlemesi ve dikkate alması gerekir, çünkü her ikisini de açıklayacağız. iç ve dış şekil.

3. Zebulun deniz limanında ve gemilerin limanında yaşayacak ve Zidon'a ulaşacak (Yaratılış xlix. 13). Bu ilki, bu kabilenin veya soyun vaat edilen topraklarda nerede yaşayacağını gösteren dışsal şekildir: ancak ruhun da işaret ettiği bir şekli vardır.

4. Zebulun'a, Tabiat Dili'nde, bir anlamda, iyi insanlarda bulunan, Allah'a giden arzu veya hasret denir; ve burada Ademsal insanın Tanrı'nın yanında oturacağına ve ilahi birlikte yaşamadan [mahalleden] zevk ve ferahlık alacağına işaret eder. Çünkü Yakup, başka türlü saygı görmeyen Leahlı Zebulun'un babasıydı, çünkü o hassas görüşlü ve gözleri kapalıydı ve Rahel kadar güzel değildi; Lea, Tanrı'nın kendisini bereketleyeceğini, verimli olacağını ve kocası Yakup'a çocuk doğuracağını ümit etti.

5. Şimdi Zebulun'u doğurduğunda şöyle dedi: Tanrı benim için iyi dileklerde bulundu (Yaratılış xxx.20); yani ben arzumu ona yönelttim, o da benim için bunu yerine getirdi. Şimdi onun iradesi benimkiyle birlikte yaşıyor ve ona [Zebulun] yakın bir mesken veya birlikte yaşama adını verdi, yani Tanrı benimle yaşıyor ve şimdi kocam da benimle sevgiyle yaşayacak; ve bu, Tanrı'nın merhameti ve şefkatindeki lütfunun, yok olmuş zavallı Ademsal ya da yozlaşmış et çocukları üzerinde hâlâ var olacağına ve onları sefalet içinde bırakmayacağına işaret eder.

6. Ancak, Ahit'in çocuklarının Ademsal doğaları gereği umut içinde yakın bir birlikte yaşamaları ve dışsal insanın Mesih'in krallığını kavramaması, ancak onunla yakın bir birlikte yaşamaları nedeniyle Sözleşme'ye daha fazla saygı duyulmaktadır. , Mesih'in içsel toprakta yaşaması gereken yer, yani. manevi dünyada ve Adem bu zamanda [hayatın; dünya ya da dış yaşam] ve yine de birlikte yaşama.

7. Çünkü ruh, Yahuda aracılığıyla Mesih'i beden içinde ilan ettiği gibi, şimdi de burada, dışsal insanımızın Mesih olmayacağını, ancak Mesih'in birlikte yaşaması olacağını beyan etmektedir; Mesih içsel zemine sahip olacaktı; kendisinin de söylediği gibi: Benim krallığım bu dünyaya ait değil. Bu nedenle, dışsal ölümlü insan kendisi hakkında, Ben Mesih'im dememelidir; çünkü o yalnızca Mesih'in ortak ikametgahıdır, tıpkı dış dünyanın yalnızca Mesih'in krallığına yakın bir komşuluk veya birlikte yaşama yeri olması gibi; Çünkü Mesih, görünür dış dünyada saklı olan içsel ruhsal dünyadır; gündüz gecenin içinde gizlendiği halde yine de yan yana, yakın ve birbirleriyle birlikte yaşıyorlar.

VI

ISSACHAR'IN VERİLMESİ

8. İssakar güçlü kemikli bir eşektir ve ülkenin sınırları veya tepeleri arasındaki vadilerde yaşar. Ve dinlenmenin iyi olduğunu gördü ve

toprağın hoş ve verimli olduğunu; ama o, omuzlarını taşımak için eğildi ve haraç hizmetçisi oldu (Yar. xlix. 14, 15).

İssakar'ın bu vasiyetinde ruh, ilk olarak bu kabilenin veya soyunun dış görünüşüne işaret ederek, nerede yaşamaları gerektiğini gösterir. Ülkenin ortasında, rahat ve huzur içinde, ama yine de haraçlı olun: ama güçlü figür içteki zemine bakar, yani. insan doğası üzerine.

9. Çünkü Lea İssakar'ı doğurduğunda şöyle dedi: Hizmetçimi kocama vermekle Tanrı beni ödüllendirdi: ve ona İssakar adını verdi (Yaratılış xxx. 18), yani ilahi bir ücret veya ödül: çünkü o Rahel'e oğlunun mandrake'lerini vermişti, bu gece Yakup'un kendisiyle yatmasına izin verdi ve bunun üzerine bu oğula hamile kaldı, bu yüzden ona Tanrı'dan bir ödül dedi.

10. Ama ruh bu şekilde onun güçlü kemikli bir eşek olacağını ve sınırlar arasında kalacağını söylüyor; dıştan bakıldığında yerleşim yerinde de öyleydi. Ancak içsel figürde, diyor ki, dua yoluyla Tanrı'dan elde edilen insan aslında bir armağan ve ücrettir, ancak onun Ademsel doğası yalnızca yük için Ademsel çuvalı taşıyan güçlü kemikli bir eşektir. Ama o, aklıyla sınırların arasında yaşar; yani. Tanrı ile bu dünyanın krallığı arasında: zihni Tanrı'nın sınırlarına sıkışır ve bedeni dünyada ikamet eder.

11. Bu nedenle zihin kemikli, köle, köle bir eşek gibi olmalıdır; Tanrı'nın sınırları içinde rahat ve iyi bir ortamda rahatça otursa da yine de dünyevi çuvalda günahların ve ölümün yükünü taşımalıdır. ve dünyevi insanın ölümünden önce onu adam otlarıyla satın almak mümkün değildir; ayrıca Tanrı'ya dua etmek de işe yaramaz, çünkü bu sayede güçlü kemikli eşek ilahi özgürlüğe kavuşabilir: İsa onu kendi içinde sonsuz dinlenmeye getirene kadar eşek olarak kalmalıdır. Adem'in acısı ve kaybı o kadar büyük ki, eşiğin İsa'nın ölümünde çuvalı terk etmesi gerekiyor, aksi takdirde ondan kurtulamayacak.

12. Ama neden güçlü kemikli bir eşek olarak kalması gerektiğinin nedenini de ekliyor: Geri kalanın savaşın iyi olduğunu ve toprağın savaşın güzel olduğunu gördü. Yani akıl, daima nefsin şehvet ve zevklerinde dinlenmeyi arzulayacak, dünyevi şehvetlerle ilgilenmek isteyecek; ve bu bakımdan zihin köle bir eşek ve Tanrı'nın öfkesinin hizmetkarı olmalıdır; ve böylece doğal Ademsel insanı Ahit tohumundan ayırır, yani. öyle ki doğal Ademsel insan, doğuştan gelen doğasıyla, Mesih kendi krallığını onda ele geçirene kadar bu çuvalı eşekten başka bir şey değildir; Hiçbir Antlaşma ya da dua işe yaramaz, ancak Adem'in bu dünyada çuval gidene kadar bir eşek olarak kalması gerekir. Ve sonra ona Mesih'te yeni bir çocuk denir; bu yaşamdaki yeni çocuk içsel zemindir: ama güçlü kemikli eşek yeni çocuğun aracıdır ve çuvalın üzerinde taşındığı araçtır, çünkü Tanrı'nın öfkesine kölelik, Tanrı'nın öfkesine hizmet ettiği sürece devam eder. çuval sürer.

VII

DAN'IN VASIYETİ

13. İsrail'deki diğer nesiller gibi Dan da kendi halkı arasında yargıç olacak. Dan yolda bir yılan, yolda bir engerek olacak ve binicisi geri düşsün diye atın topuklarından ısırarak. Ya Rabbi, kurtuluşunu bekliyorum (Gen. xlix. 1618).

Bu, bu dünyanın krallığındaki insani makamların dışsal gücünün ve otoritesinin güçlü bir figürüdür ve o kadar güçlü bir şekilde önceden tasvir edilmiştir ki, eğer bir insan bu figürü doğru bir şekilde anlarsa, bunu okumak korkunçtur. Ve yine de Tanrı'nın huzurunda kendi özgün şekliyle durur: Ruh diyor ki, Dan, İsrail'deki nesillerden veya kabilelerden biri gibi, kendi halkı arasında yargıç olacak.

Şekilde şu şekilde duruyor:

14. Dan, en yüksek yetki ve güce sahip olanlardan, bizzat insan yaşamının yönetimine (bir insanın kendi özel işlerini veya istihdamını düzenlemek) kadar tüm dışsal makamların figüründe yer alır; bu nedenle ruh onun hakkında şöyle der: Bir insan diğerine göre nasılsa, o da kendi gücüne ve kudretine sahip olacaktır. Tanrı'nın huzurunda, kendi doğası gereği bir hizmetçi veya bakandan daha üstün sayılmaz; çünkü o, başka bir hizmetkarın efendisine ve efendisine yaptığı gibi, makamında Tanrı'ya hizmet eder; makam Tanrı'nındır ve o burada yargıç olarak oturur. Makam otorite ve güçtür ve kendisi de Tanrı'nın önünde bir başkasıdır. Adam.

15. Ama ruh diyor ki: Dan bu arada bir yılan ve yolda bir engerek olacak. Yani, Allah'ın makamındaki bu hakim, güç ve otoriteden zehir çıkaracaktır. kendi iradesiyle şöyle der: Yetki benimdir, makam benimdir. Bu arada buna denir; çünkü onların gitmesi gereken yol Tanrı'nındır, yani. gerçek doğruluk. Sonra Dan şöyle der: O toprak ve ülke, bu şehir, o köy, o mallar, o para benimdir; bu benim. Bunu kendi kazancım, avantajım ve onurum için kullanacağım ve bu makamda dilediğim gibi yaşayacağım.

16. Ve bu benliğin kendisi yoldaki yılan ve zehirli engerektir, çünkü doğruluğun yollarında çok tehlikeli adımlarla yürür; istediğini yapmak için doğruluğu benliğe dönüştürür. Diyor ki, ben bir efendiyim, şehir, toprak ve ülke, köy veya otorite ve güç benimdir, insanlarla istediğimi yaparım, onlar benimdir. Ve böylece Tanrı'nın yargıçlık makamından zehri emer ve böylece zavallıları rahatsız eder ve bir engerek ve yılan gibi bu makamın yolunun her tarafını bu zehirle sokar.

17. Çünkü ruh şöyle diyor: Atın topuklarından ısırarak, öyle ki,

sürücü geriye doğru düşecektir. Yani atı, yani bindiği makamı topuklarından ısıtır. tam doğru, doğruluk, yani. Onun getireceği Tanrı'nın binicisi geriye düşebilir ve doğruluk yerine Tanrı'nın binicisi olarak yönetebilir. Bunun üzerine, makamında Tanrı'nın doğruluğu olan binici şöyle der: Ya Rab, senin kurtuluşunu bekliyorum, yani sen, bu engerek ve yılanın üzerinden tekrar binecek olan doğru biniciyi, Mesih'i gönderinceye kadar.

18. Rahel, Yakup'tan çocuk sahibi olamayınca, Yakup'tan rahatsız oldu ve ona, "Bana çocuk bul, yoksa ölürüm" dedi. Fakat Yakup Rahel'e kızdı ve dedi: Ben Tanrı değilim ki, sana vücudunun meyvesini vereyim. Ama o şöyle dedi: İşte cariyem Bilha var, onunla yat ki kucağında doğursun ve ben de onun tarafından güçlendirileyim. Ve böylece cariyesi Bilha'yı ona eş olarak verdi; ve Yakup onunla yattı. Böylece Bilha hamile kaldı ve Yakup'a bir oğul doğurdu. Sonra Rahel şöyle dedi: Tanrı davamı yargıladı ve sesimi duydu ve bana bir oğul verdi; bu yüzden ona Dan adını verdi (Yaratılış xxx. 16).

19. Bu şimdi Yakup'un vasiyetinin güçlü figürüdür; burada o, Dan hakkında öylesine korkunç bir şekilde kehanetlerde bulunur ki, onun bir yılan olacağı; ve doğru şekilde, Tanrı'nın onu yargılamasına ve yönlendirmesine izin vermeyen, ancak Rachel'in mırıldandığı gibi, Yakup'a karşı her zaman Tanrı'ya karşı mırıldanan insanın kendi iradesini ifade eder, çünkü bu onun istediği gibi gitmemiştir ve ona karşı acımasızdır. Yakup'a çocuklarını vermesi yoksa öleceği konusunda baskı yaptı ve Yakup buna çok kızdı.

20. Şimdi ruh, Rahel'in Yakup'a eş olarak verdiği hizmetçisi Bilhah'nın figürünü temsil ediyor; bu kişi, Yakup ile Rahel arasındaki öfke ve çekişmenin yargıcı ve belirleyicisi olan bu Dan'i taşıyor. Rachel zorla çocuk sahibi olacaktı.

21. Ve bize şunun habercisidir ki, dünyevi hakimlik makamının kökeni Allah'ın cariyesinden, yani doğanın krallığından ve egemenliğinden gelmektedir ve Allah insanı hiçbir hakimlik makamı altında yaratmamıştır; ama insanın mırıldanan, inatçı ve zıt iradesi, Tanrı'ya itaat etmeyen ve onun ruhu tarafından yargılanmaya ve yönlendirilmeye dayanamayan Dan'in, yani. Yargılama gücü ve otoritesi Rachel'in kucağında doğar, yani. doğanın özgürlüğünde.

22. Bu nedenle Yakup'un Antlaşması'ndaki ruh, onun üzerine çok sert ve katı bir hüküm beyan eder ve şöyle der: Bu Dan, yani bu yargıçlık makamı, doğruluk yolunda bir yılan ve engerek olacak ve doğru olanı ısıtır, yani. atının topukları, yani binicisi. adalet ve doğruluk yere düşebilir; ve o zaman doğa Tanrı'nın kurtuluşunu bekleyecektir, yani. sevgi yoluyla ve sevgi yoluyla Mesih'in adaleti ve hakkı için: ve o zaman Dan'in makamı

Dur.

23. Bunu senin de göz önünde bulundurman gerekiyor Babel, göre

Kurtuluşunuz sizde olsun ya da olmasın, Mesih'le övünüyorsunuz; kendini yargılayabilmen için; ve sürekli olarak Rachel ile mırıldandığınız ve iradenizi aradığınız için, Hristiyan olmadığınız halde, haksızlığınızı yargılayacak yargıçlara ihtiyacınız yok, bu nedenle Dan'ın engerek ve yılanı da sizi pekâlâ sokabilir; çünkü sizin kötü niyetiniz ve kötülüğünüz buna neden oluyor, yani. kendi iraden. Bu nedenle Tanrı, yılanın zehirli iğnesiyle soktuğu bir köle ve binek atı olarak ilerlemeniz için sizi Dan'ın düşmüş binicisinin altına verdi; nefisini gasp etme gücü ve otoritesiyle.

24. Ancak Dan'ın binicisinin geriye doğru düşmesi, bu Dan'ın, makamıyla birlikte, Mesih'e dönüp tövbe ettiğinde bir Hristiyan'ın vicdanında geriye düşeceği anlamına gelir; Çünkü tövbeyle Dan'ın yönetimi sona erer, binici, Tanrı'nın öfkesi geriye düşer. Bu nedenle, her Hristiyan, günahların tövbesi, itirafı ve kabulü geldiğinde herkesi yüreğinden affetmekle yükümlüdür ve böylece yargıçlık makamını sırtına atmalıdır; çünkü yargıçlık makamı, günahla ilgili olan ve hak ile hukuk arasında ayırım yapan makamdır. yanlıştan sakınır ve her zaman yanlış ve kötü olana ağırlık verir; ancak yılan sıklıkla atın topuklarından ısırır, yani. iyilik, büyüklük, ödül, hediyeler ve rüşvetler: bunlar Dan'i engerek ve yılan yapar.

25. Ve açıkça görüyoruz ki Dan, yani. İsrail'de yargıçlık makamının kökenini mırıldanan, inatçı ve karıştıraden alır ve Dan'ın makamında kendi efendisi olduğunu sandığı gibi yalnızca çekişmenin belirleyicisi değil, bölücüdür. Rachel şöyle diyor: Tanrı benim davamı yargıladı, yani. bu Dan tarafından, kendi oğlu değil, cariyesinin oğlu; Tanrı'nın bir çocuğunun yargıca ihtiyacı olmadığını belirtmek için: o kendini yargılar; ve sabırla acı çekiyor.

VIII

GAD'IN VADİ

26. Gad hazırlıklı duruyor, bir orduyu yönetecek ve tekrar geri çekilecek (Yaratılış xlix. 19). Bu figür Gad'ın çocuklarının birlik komutanları olacağını ve aynı zamanda Dan'ın çocuklarının da sadece yargıçlar olmayacağını habercisi değildir; ancak hizmetçisini Yakup'a da veren Leah'ın göreceği manevi figürü temsil eder. dayanmayı bıraktı ve Rachel'ı engellemek için acele etti. çünkü Gad, Zilpah'tan doğmuştu ve Dan'e engel olmalıydı, çünkü o hemen şöyle dedi: Onun önünden dön ve tekrar bana dön (Yaratılış xxx. 911). Ve bu, her türlü incelikle hakkı ve adaleti engelleyen ve kendilerini her türlü hakkın ve hakikatin üstüne çıkaran insan öngörüsünü ve dikkatliliğini, kurnazlığını, politikasını ve kötü zanaatını ve kurnazlığını ifade eder.

27. Çünkü Gad ve Dan'ın ikisi de cariyelerdendir ve bir çekişme halindedirler; çünkü Rahel ve Lea biri diğerine engel olur;

ve bu nedenle onların yolları tamamen zıttı: yani bu figür şu şekilde duruyor: Dan yargıladığında, Gad ince çevikliği ve hazırlığıyla (kendini zayıflatma ve ima etme işgüzarlığıyla) gelir ve pohpohlayıcı konuşmalar ve aldatıcı iddialarla onu ofisinden dışarı çıkarır. ; Yalan ve sapkın yalanlarla, çünkü bu, tüm gerçeği etrafa sarar ve onun çevik çevik inceliğini gerçeğin hakkı haline getirir ve böylece yargıcın çevik çevik pragmatikliği karşısında kör olur.

28. Bu ruh, İsrail'le ilgili güçlü bir imada bulunarak, onların birbirleri arasında nasıl yaşayacaklarını ve Dan'ın özgücü ve yetkisinin ve Gad'ın çevikliğinin dünyayı nasıl yöneteceğini belirtir: Ama bunların ikisi de hizmetçilerin çocuklarıdır. özgür kadınların değil ve onların makamlarının bir sonu olacak.

IX

Asher'in Vasiyeti

29. Aşer'den yağlı ekmeği [ya da en iyi unun] gelir ve o, kralları memnun etmek için harekete geçecektir (Yaratılış xlix. 20). Lea'nın hizmetçisi Zilpah, Gad'ı doğurduğunda, hazırlıklı, kurnaz, kurnaz, Dan'ın hakkına, adaletine ve yargısına karşı her kurnaz saldırıya her zaman hazır, sonra Musa diyor ki, Zilpah Yakup'a ikinci oğlunu doğurdu. Ve sonra Lea dedi: Benim için sorun yok, çünkü kız beni övecek ve beni mübarek diyecek: ve ona Aşer adını verdi (Yaratılış xxx. 12, 13). Ve Yakup vasiyetinde şöyle dedi: Onun yağlı ekmeği Aşer'den gelir ve kralları memnun etmek için yaşayacaktır. İşte Jacob, yani. Ahit'teki ruh bu iki kardeşi bir figürde bir araya getirir: Çünkü Gad'ın çevikliği vardır ve Aşer kraldan yağlı ekmeğini alır ve Lea doğduğunda şöyle der: Kızlar beni övecek ve beni kutsanmış olarak adlandıracaklar.

30. Şimdi şekil burada duruyor. Peki bunun ne gibi bir açıklaması olabilir? Otorite ve güç sahibi krallar ve hükümdarlar arasında Gad yollarını incelikle, Asher ise dalkavukluk ve ikiyüzlülükle emreder; bu sayede bolluk, zevk ve şehvetle dolu, bereketli, bereketli günlere ulaşır: ve görevlerde bulunacak herkes böyledir; yargıçlar ve yargıçlar olarak her şeyi efendilerini ve krallarını memnun etmek için yaparlar; ta ki onun tarafından itibar edilsinler, onurlandırılınsınlar, alkışlansınlar ve ödüllendirilsinler ve yağlı ekmeklerini ondan alsınlar. Ve bu üç oğlunun ruhu, dünyaya ne tür insanların hükmedeceğini güçlü bir şekilde ifade ediyor; yani. yılan Dan tarafından, yani. öz irade; ve Gad aracılığıyla kurnazlık, ihanet ve baltalayıcı hile; ve her zaman kralların saraylarında oturan, onlara yağlı ekmekleri için hizmet eden ve yalnızca insanların alkış ve onurunun peşinde koşan, sahte ve kötü dalkavukluk ve dalkavukluk ikiyüzlülüğü ile Asher tarafından.

31. Bunun için ruh şöyle diyor: Onun yağlı ekmeği Aşer'den geliyor. Yağlı ekmek kimden geliyor? Cevap, çevik incelikten

Dalkavukların ve münafıkların davasını haklı gösteren kafalar. Dalkavuklar kralların yanına otururlar ve onları kendi şahsiyetleriyle alkışlarlar ve şöyle derler: Ne yaparsan yap, her şey iyi ve doğrudur; ve kral, alkışlansın diye bunu haklıymış gibi göstermek istediğinde, o zaman Gad çevik, kurnaz, sapkın, zoraki tartışma ayrıcalığıyla gelir ve kralın kendi iradesini doğanın hakkına koyar, öyle ki bu doğru gibi görünür: Aşer bunlara kralın yağlı ekmeğini verir. Böylece üçü de yılanın içinde yaşar ve bu yüzden yılan atın topuklarından ısırır ve üçü de hizmetçilerin çocuklarıdır, yani. bakanlar ve kendi iradesinin hizmetkarları.

32. Dan, üst makamın (veya yüksek) makamının yöneticisidir, Gad onun hukuk danışmanıdır; tıpkı avukatlar ve hukukçular [Avukatlar, gözetmenler, avukatlar ve avukatlar] gibi; Asher ise devletin soyluları ve meclis üyeleridir. Ruh, bundan sonra uygulayacakları bu şeylerle ilgili vasiyetlerinde bunları öngörmüştür; çünkü vasiyetçi şöyle olacaksınız, ama böyle olacaksınız diyor; ve insan doğasının kendi iradesiyle yeryüzündeki hükümetin nasıl olacağını mükemmel bir şekilde gösterir.

X

NAFTALI'NIN VAHİTLENMESİ

33. Naftali hızlı bir geyiktir ve güzel sözler söyler (Yaratılış xlix. 21). Naftali, Rahel'in cariyesi Bilha'nın Dan'den sonra doğurduğu ikinci oğludur ve Dan'in öz kardeşidir. Naftali'nin bu kardeşleri artık krallar ve yargıçlar arasındalar ve yargı makamını güzel ve güzel konuşmalarla süsleyen takımyıldızdan [veya konfigürasyondan] veya yıldızlardan gelen dünyevi bilgeliği ifade ediyorlar, böylece Dan, Gad ve Aşer yetenekli, bilge olarak adlandırılıyor. , anlayışlı ve bilgili lordlar ve efendiler.

34. Ama aynı zamanda yalnızca Rahel ile Yakup arasındaki çekişmeden de yola çıkıyor. Rahel, cariyesi Bilha onu doğurduğunda, Tanrı benimle kız kardeşim arasında karar verdi ve ben ona galip geleceğim dedim (Yaratılış xxx. 8). Bu, şekilde, Naftali'nin bu yargı makamındaki bu bilge ve bilgili konuşmalarının, tüm sebeplere boyun eğebileceğini, eğilebileceğini ve dönebileceğini, böylece kendi iradesinin hala tüm davalarda hakim olarak kalacağını ve böylece hiç kimsenin cariyelerin oğulları olan bu dört yöneticiye en azından herhangi bir itirazda bulunmak, ancak İsrail'de hükümete sahip olacaklar, dünyayı yönetecekler ve tüm insanlara üstün geleceklerdi.

35. Ama bunların dördü de cariyelerin oğullarıdır. Ve Sara İbrahim'e dedi: Cariyenin oğlunu dışarı at, çünkü o, oğlum İshak'ın mirasçısı olamayacak. Ve Tanrı bundan memnun oldu ve İbrahim'e bunu yapmasını emretti: bu makamların artık değişmeyeceğini belirtmek için

cennetin krallığını miras alacak ve ona sahip olmayacak, ancak özgür kadının oğlu Mesih krallığı aldığı anda sonu gelecektir. Bütün bu eyaletler ve hükümetler [o zaman] dışarı atılacak ve çocukları ve üyeleriyle tek başına o yönetecek.

36. Ey siyasetçi, kurnaz, çok bilge ve anlayışlı dünya, bu aynada kendine bak, ince siyasetinle, belagatinla, lütfunla, kudretinle, kudret ve şerefle, nerede oturduğunu, kime hizmet ettiğine bak; yağlı ekmeğine, ayrıca hizmet ettiğiniz kraldan gelen alkışa, amacınıza, tasarladığınıza ve yaptığınız şeye, Tanrı'nın ve Mesih'in krallığının önünde nasıl durduğunuza bakın. Senin güzel sözlerin Allah katında hiçbir işe yaramaz; basiretiniz, politikanız, kurnazlığınız ve kurnazlığınız hiçbir işe yaramaz. Eğer doğru öğüt vermezseniz, gerçeğe göre söyleyip yapmazsanız ve amirinizi ve efendinizi doğru şekilde ikna edip bilgilendirmezseniz, o zaman amiriniz için Dan'ın vasiyetindeki bu engerek ve yılanın oluşmasına yardım etmiş olursunuz; ve siz kendiniz yargıyı, adaleti ve hakkı topuğundan ısıran o engerek ve yılanınız: ve bu nedenle bunun karşılığında cehennem ateşinde yılanın sonuna, ücretine ve mükafatına da kavuşacaksınız.

XI

Yûsuf'un Vasiyeti

37. Yusuf fışkıracak; o, bir çeşmenin kenarından fışkıracak; [filizler veya] kızları hükümete geçecek; ve okçular öfkelenip ona karşı savaşıp ona zulmetmelerine rağmen, Yakub'un kudretlisinin elleri sayesinde onun yayı güçlü, kolları ve elleri kuvvetlidir; İsrail'deki çobanlar ve taş ondan türemiştir. Babanın Tanrısı sana yardım ediyor ve Yüce Allah tarafından yukarıdan gelen bereketlerle, aşağıda bulunan derinlerden gelen bereketlerle, göğüslerin ve rahmin bereketleriyle kutsanıyorsun: babanın bereketi, bereketlerinden daha üstün geldi atalarımın, dünyadaki yücelerin arzusu uyarınca; ve Yusuf'un başına ve kardeşlerinden ayrı olan başının tacına gelecek (Gen. xlix. 2226).

38. Yusuf'un bu vasiyetinde, Antlaşma'daki ruh, içinde Tanrı'nın ruhunun hüküm sürdüğü, hizmetçinin oğlu değil, Tanrı'ya ve O'na hizmet eden özgür kadının oğlu olan doğru bir ilahi yönetici figürünü temsil eder. makamında hakikat ve dürüstlikle yöneten, dedikoduculara, dalkavuklara ve dalkavuklara katlanmayan, kendi çıkarını, itibarını ve onurunu değil, Tanrı'nın onurunu ve kardeşlerinin çıkarını arayan kardeşler: Ruh bunu güçlü bir şekilde önceden şekillendirmiştir. Joseph tarafından.

39. Çünkü Yusuf izinsiz giren bir vali değildi, fakat haklı bir valiydi

atı kuyruğundan çekip çevirebilmesi ve yine de sıradan insanları onu başından döndürmeye ikna edebilmesi için, politikadan dolayı değil, incelikli ve makul konuşmalar ve numaralar olarak adlandırıldı: ve pohpohlayan ikiyezli de böyle şeyler söylüyor valiler ve yöneticiler, onlar baştır; ve bunu sadece saraydaki yağlı ekmeklerini yiyebilmek için yapıyorlar. Yargı makamında süslü, etkili, keskin konuşmalarla değil, ilahi anlayışla oturuyordu: Eğer pohpohlasaydı ve şehvetli bir zina yapmış olsaydı, pekala Potiphar'la birlikte bir vali olabilirdi: ama bu olmamalıydı. Çünkü onda gerçek bir Hristiyan adamın figürü duruyordu; böyle bir kişinin hayatını ve aynı zamanda makamını nasıl düzenleyeceğini ve iyi kaynak olan Mesih'in onun aracılığıyla nasıl akacağını ve onun aracılığıyla nasıl hüküm süreceğini ve yöneteceğini gösteriyordu.

40. Çünkü Yakup bu vasiyete başladı ve şöyle dedi: Yusuf bir çeşmeden fıskırır gibi fıskırarak; yani onun bilgeliği Tanrı'nın gücünden kaynaklanacak ve ondan fıskıracaktır; böylece hikmetli öğütler bulacaktır; aynı zamanda [filizler veya] kızlar da hükümete aktarılır, yani onun bilge sözleri, öğütleri ve kararları, bakire iffeti ve erdemiyle güzel bir kız çocuğu gibi ortaya çıkar.

41. Okçular öfkelenip ona karşı savaşıp ona zulmetseler bile, Yakup'taki yiğit olanın elleri sayesinde onun yayı güçlü, kolları ve elleri güçlü kalıyor; yani, şeytan ve mürettebatı onun üzerine saldırırsa ve onu küçümsese de, kendi onurunu ve çıkarlarını amaçlamasın ve aldatıcı hakikat iddiası altında ona karşı yalanlar uyduran kötü insanlar ona oklarını atsalar bile yine de onun bilgeliği ilahi kolların altında kalır ve doğruluk arzusu, kudretli Tanrı'nın birlikte yaşaması sayesinde güçlü bir yay gibi durur.

42. Ayrıca İsrail'de çobanlar ve taş da ondan çıkmıştır; yani ondan, onun bilgeliğinden başka bilge, doğru, anlayışlı yöneticiler türemiştir. Yanındaki sadık danışmanlar, çobanlar ve hükümetin direkleridir; çünkü prens nasılsa, atasözünde olduğu gibi danışmanları da öyledir. Konsey, prensin doğruluğu sevdiğini ve kendisine ikiyezlilik ve dalkavuklukla hizmet edilmeyeceğini ve yalnızca dürüst, güvenilir ve anlayışlı bilge kişilerin onun yanında etkili olduğunu gördüğünde, o zaman bilgelik ve doğruluk için gayretle çalışırlar. onu bu konuda memnun edin: ve o ülkede ve ülkede iyi çobanlar var.

43. Ayrıca sen babanın Tanrısından yardım alıyorsun ve Yüce Allah'tan, yani İbrahim'in İbrahim'e yardım eden Tanrısından (ya da imanından), bilgelik ve anlayışa sahipsin ve sana karşı yardım eden İbrahim'in Tanrısından (veya inancından) bereketleniyorsun. düşmanlarınıza ve onların oklarına karşı. Ve siz Yüce Allah tarafından yukarıdan gökten ve aşağıdan bereketlerle kutsandınız; göğüslerin ve rahimlerin bereketiyle; yani, Rab'bi bekleyerek iyi şeyler, şeref ve rızık alacaksınız, O sizi beden ve ruhen kutsayacaktır.

mal ve mülkü ve her şekilde size yeterli olanı verin, böylece doğru olanı saptırmak için kurnazca kurnaz hilelere başvurmaya gerek duymazsınız ve buna cesaret edemezsiniz; istediğin gibi kullanabileceğin sana ait olan herhangi bir şey hakkında söylemeye cesaret edemeyeceksin, ama yine de yeterli ve bol şeye sahip olacaksın.

44. Tanrı'dan korkan ve benliğini bırakan ya da herhangi bir şeyi kendine mal eden kişi, bunun yerine her şeyi Mesih'in krallığında alır; cennet ve dünya onundur; oysa tam tersine, kötü kişi, kurnazca çaldığı ve hileyle elde ettiği şeyin bir parçasını kendisine sağlamalı ve ondan yalnızca cehennem, kötü haksızlığı ve sefilliğin laneti dışında hiçbir şeyi yanına almamalıdır. yeryüzünde eziyet ettiği insanlar; lanetleriyle cehennem ateşini tutuşturmuşlar ve o da yanına almıştır.

45. Ayrıca, dünya büyüklerinin arzusuna göre babanın bereketi, atalarımın bereketinden daha üstün geldi; ve Yusuf'un başına ve kardeşlerinden ayrılmış olan başının üzerine gelecek; yani Yakup'un bereketi atalarından daha fazla galip geldi, çünkü onda iman ensleri filizlendi ve ortaya çıktı. birçok dal ve dal vardı; çünkü meyve, İbrahim ve İshak'tan daha çok kendini gösterdi. Çünkü İbrahim, Ahit çizgisinin dışında yalnızca bir dal üretti; İshak; İshak da aynı şekilde Ahit çizgisinin dışında kalan tek bir dal üretti; yani. Ruhun baktığı Yakup. Yakup'un on iki oğul doğurduğunu görünce, bunların hepsi Antlaşma çizgisinin kökünde yer aldı ve ondan ince dallar halinde büyüdü (ancak ağaç kökü Yahuda'daydı), bu nedenle kutsamasının daha fazla galip geldiğini söyledi; stoktan dallara dönüşen bir ağaç gibi.

46. Fakat diyor ki: Dünyadaki yücelerin arzusuna göre, onun altında nimetlerin bereketli olanlara bereketine delalet eder; Çünkü dünyanın zenginleri yalnızca yüceliği ve iyi şeyleri arzuladıkları için, bunlar da Tanrı'nın lütfuyla geçici ve ebedi iyi şeyleri alırlar; bunlar Yakup'un bereketinden Yusuf'un başına, yani çocuklarının üzerine gelecek, böylece bu filizlenmede iyi meyve verecekler: çünkü baş, bu ağacın çiçeklerini ve meyvesini ifade eder.

47. Ayrıca, kardeşlerinden ayrılmış olan başının tacı üzerinde: yani, kutsama, Antlaşma çizgisinin dışına tek başına çıkmayacak, böylece Yakup'un çocukları arasında tek başına kutsama içinde duracaktır; Yahuda'nın hisseleri, ancak ayrılmış olan başının tacı üzerinde, yani. hepsinde bulunan Adem ağacının doğal kökü temelinde; hepsi birlikte verimli bir ağaç gibi olsun. Ancak gelecekte kötü bir şekilde yaşayacakları devletleri ve dünyevi makamları ile ilgili olarak, Dan'deki figürü ve Yakup'un eşlerinin hizmetçilerinden dört kardeşi temsil eder; bu da Yılanın sonunda ülkeyi nasıl yöneteceğini belirtir.

Ademsel doğa ve onların haleflerinin makamlarında nasıl yaşayacakları ve orada nasıl bir dünyanın yükseleceği: Yahudiler ve Hristiyanlar arasında olduğu gibi.

XII

BENJAMİN'İN VİDEOSU

48. Benyamin gözü dönmüş bir kurttur: Sabah avını yutacak, akşam ise ganimeti bölüşecektir (Gen. xlix. 27).

Benyamin, Yusuf'un en yakın öz kardeşi idi, ama yine de ruh onun hakkında şunu söylüyor: O, sabahları avını yutacak gözü dönmüş bir kurt. Benyamin'in bu vasiyetinde, tüm Kutsal Yazıların en gizli gizli figürü yatmaktadır ve yine de türü, etkisi ve eserindeki ortaya çıkışı açısından, en açık ve açık figürdür ve gerçekleşmesinde apaçıktır. İnsanlar onu bedensel gözlerle görebilirler ama yine de akılları bu konuda oldukça kördür.

49. Bu figür yerine getirildi, hâlâ faaliyette ve daha da gerçekleştirilecek: çok gizli ama yine de güneşli bir gün kadar açık ve henüz anlaşılmadı. Ancak bu konuda gerçekten çok şey yazmış olan Müneccimler ve Bilgeler bunu biliyorlar, fakat bu henüz doğru bir şekilde açıklanmamıştır, çünkü akşam vakti (Benyamin'in ganimetinin paylaşılacağı zaman) çok uzaktaydı; ama artık yakındır. Bu nedenle, bununla ilgili bir şeyler sunacağız ve toplumumuzdakilerin dikkate alması gereken anlam ve anlamı ima edeceğiz, ancak yine de karanlıkta oturduklarını ve çenelerini ancak ganimetten sonra açtıklarını gören bilge olmayanlar için dilsiz gibi kalacağız.

50. İki kardeş, Yusuf ve Benyamin, Hristiyan âleminin ve kendi figürlerinde iki yönlü olan Hristiyan bir adamın imgesi veya türüdür. Ademsel insan, doğası gereği Benyamin ile ifade edilir ve Mesih'in ruhundaki Antlaşma'dan gelen yeni insan, Yusuf ile ifade edilir; ve şekil, Mesih'in nasıl Ademsel insanı üstlendiğini ve bu adamın yarı Ademsel ve yarı göksel olduğunu ve tamamen bölünemeyen tek bir kişide olduğunu temsil eder.

51. Dolayısıyla bu görüntü veya tipte de Hristiyan âlemini ve onların Mesih'i nasıl kabul edip Hristiyan olacaklarını, yani. onları Mesih'in ve aynı zamanda kötü kurt Adem'in yöneteceğini; yani imana kavuştuklarında kurt gibi açgözlü, gözü dönmüş ve gayretli olacaklardı; ve kafirleri güç ve zorlamayla kendilerine çekecek ve yine de onları yutacaktı; yani, her kim onlarla aynı görüşte değilse, hemen o diğer görüşü kınayacak ve ona savaşımlarla ve kılıçla zulmedeceklerdir; öfkeli bir aslanın ya da kurdun ısırtıp yutması gibi, onlar da aforoz ve kılıçla çevrelerini şevkle yutarlardı; ve bu nedenle, Mesih'in ruhunda gayretli oldukları için değil, kendisini her zaman dünyanın üstünde manevi ve dünyevi hal ve politikalara yerleştiren kötü Adem'in kurdundan oldukları için.

İsa'nın ruhu.

52. Böylece onların gayreti yalnızca yiyip bitiren kurttan kaynaklanacaktır; insanlar Mesih'in adı altında sevgi, hakikat ve kurtuluştan ziyade geçici mallar, bol yaşamlar, iyi günler ve dünyevi onur için daha gayretlidirler. Mesih'in sevgisinin gücünde değil, yiyip bitiren kurdun gücünde gayretli olacaklar; aynı zamanda alışlagelmiş egzersiz ve ibadetlerinin coşkusuyla, yine de Tanrı'nın önünde ikiye bölünmüşleri oynamaktan başka bir şey yapmıyorlardı, kendileri de açgözlü açgözlü kurtlar gibi birbirlerini yutuyorlardı; ve böylece dışarıdan bakıldığında kurt yönetecekti. Ama yine de içsel olarak, gerçek çocuklarda Mesih yönetecekti: Dışsal olarak Benjamin, yani. aslında aynı zamanda bir Hristiyan olan doğal Adem, ancak ilk kez dirilişinden sonra kurttan kurtulduğu zamandır; ve içsel olarak kurdun altında saklanan Yusuf.

53. Ve şimdi Tanrı'nın Antlaşması'ndaki Yakup'un ruhu o zamana işaret ederek bunun nasıl olacağını gösteriyor; yani. Hristiyanlığın ilk döneminde gayretli olacaklardı ve Mesih'in ruhuyla Tanrı'ya açlık duyacaklardı, ama yine de insanların düşman olarak avladığı bir kurt gibi kendilerini düşmanlarından gizlemek zorunda kalacaklardı.

54. Fakat onlar büyük olduklarında ve krallıklara sahip olduklarında, yani Mesih'in adı Dan'ın gücü ve otoritesi altına girdiğinde, böylece kanunlar ve düzenlemeler Hristiyan özgürlüğünün bahanesi olarak yapılacak ve onun emirleri ve uygulamaları yerine gelecektir. Dünyevi otorite ve hakimiyet altında, o zaman bu Hristiyan âlemi bir kurt olacak ve artık yargılamayacak ve Mesih'in sevgisinde ilerlemeyecek, ancak her kim göbek emirlerini iyi ve doğru olarak adlandırmazsa, onları aforoz kılıcıyla yok edecekler. ateş ve intikamla [(G.) Racha] ve İsa'nın adı ve batıl inançları uğruna savaşlar çıkaracaktır; ve insanları güçle Mesih'i tanımaya zorlayın ve etrafını bir kurt gibi yiyip bitirin ve her zaman ganimet peşinde koşun ve yine de çoğunlukla yabancı ve yabancı insanların mallarını ve yetkilerini kendilerine almayı amaçlayın.

55. Benjamin sabahleyin böyle yapardı, yani. ayağa kalkarken avını yutar ve akşama doğru bu yutulan ganimeti yeniden bölüşürdü; yani, dünyanın sonuna doğru, Yusuf'un hükümeti tekrar yükselip Mesih'in tamamen ortaya çıkması ve bu kurdun yok olması için Benjamin, yani. Kutsal gerçek Hristiyanlık, Mesih'in ölümü ve cehennemi bastırıldığı Mesih'in ganimetini paylaşın.

56. Ganimetin bu bölünmesi veya dağıtımı gelecek ve çoktan geldi ve yine de gerçekleşmedi, gerçi gerçekte öyledir ve Gizemin çocukları dışında tüm dünya bu konuda kördür. Mesih'in bu avının ve ganimetinin ve aynı zamanda kurdun avının, Yusuf'un eliyle Benjamin'in eline verileceği ve bölünüp dağıtılacağı zaman öyledir, öyle değildir ve yine de gerçekten öyledir.

57. Ey Babil, bu senin için bir mucize olsun ama yine de şaşmasın; çünkü sizde hiçbir şey yok ve şaşılacak hiçbir şey görmüyorsunuz; tıpkı genç bir bitkinin tohumdan büyüüp çok güzel meyve veren büyük bir ağaca dönüşmesi gibi; öyle ki insan, tohumun tanesine, bu kadar mükemmel bir ağacın ve bu kadar çok iyi meyvenin, insanların daha önce ne bildiği ne de gördüğü tek bir tane veya tohumda nasıl saklandığını merak ederdi. Ancak insanlar, bir ağacın tek bir taneden veya tohumdan çıkmasının mümkün olduğu konusunda bilgi ve deneyime sahip oldukları için, buna şaşmazlar; yine de insanlar bunun nasıl gerçekleştiğini ya da o büyük gücün ve erdemin nerede olduğunu göremiyorlar. Aynı şekilde, şu anda da insanlar ağacın tanesini veya tohumunu yeterince iyi görüyorlar, ancak akıl bunu reddediyor ve orada böyle bir ağacın yattığına, bu kadar iyi meyvenin nereden geleceğine ve böylece dünyanın sonunda Benyamin'in krallığının olacağına inanmıyor. zaman, avın ve ganimetlerin bölünmesi veya dağıtımı olarak adlandırılacaktır.

58. Fakat Yusuf'un önce Mısır'da vali olması gerekir, sonra Benyamin ona gelir; ve sonra Yusuf ona beş muhteşem elbise ve masasından diğerlerinden beş kat daha fazla yiyecek verir. Kıtık ülkeyi kıtlığa sürüklediğinde ve Yakup'un ruhu acıktığında, bilin ki, Tanrı bununla İsrail'i Mısır'a çekecektir. tövbeye: ve sonra ziyaret zamanı gelir ve Benyamin, çürüten kılıcını ağızda taşır. Fakat Yusuf'un yüzü ona çarpar ve büyük bir dehşete ve ölüm korkusuna kapılır, çünkü Yusuf'un gümüş kâsesi çuvalında bulununca utanır ve çürüyen kılıcının ve kurt dişlerinin üzerinden düşmesine neden olur. Ve sonra Yusuf, tüm kardeşleriyle birlikte kendisini ona gösterecek; öyle bir sevinç olacak ki, kurt Benyamin bir kuzuya dönüşecek ve yününü sabırla verecek. Bu da o konuşmanın sonu.

59. Yakup'un Vasiyeti, Adem'den sonuna kadar dünyanın tüm zamanlarının bir figürüdür: vizyonunu veya dikkate alınması gereken geçmişleri bilen Okuyucu için bunun kısa bir figürünü vereceğiz.

60. I. Reuben, bu yerde, ilk oğul olarak, kanun olmadan doğanın hakkı içinde yaşayan, doğanın hakkı içinde rahipliğe ve krallığa sahip olan ve en büyük fedakarlıkta ve en büyük egemenlik içindeydi; ama o orada su gibi kararsızdı ve dışarı atıldı.

61. II. Simeon tufandan sonra Nuh'la başlar ve Levi'yi yanında tutar; o Shem'di. Fakat Ham ile Yaphet'in kılıcı Şimeon'du; böylece tek bir özde iki tane vardı, yani. Musa'ya kadar manevî irade ve nefsî irade, daha sonra dünyevi ve manevi irade iki ayrı duruma ayrılmıştı.

62. III. Levi, Kanun'da Şimeon ve Levi'nin kılıcını rahiplikle yöneten ve bununla çok keskin bir şekilde kesen Musa'nın yönetimi altında başlar.

63. IV. Yahuda

Peygamberlerin yönetimi altında başlar ve onu tezahür ettirir

Benlik, Mesih'in Enkarnasyonu ile birlikteydi; o zaman bu asa başladı. 64. V. Zebulun, birlikte yaşamayı kendine ortada bırakıyor, yani. Mesih'in krallığında: ve bu, deniz kıyılarında yaşayan Hristiyan dünyasının başlangıcıydı; kafirlerin arasındaydı ve hoş bir şekilde oturuyordu çünkü bu yeni bir aşkı. 65. VI. İssakar, Hristiyan âleminin huzur içinde yerleştiği zamandır, yani. güçte, kudrette ve egemenlikte, yine de her zaman putperestlerin yükünü taşıması ve köle olması ve bu yükün altında bağlı bir eşek gibi olması gerekir, çünkü onlar hala Mesih'in çarmihini taşıyorlar ve hala İsa'nın imajına uygunlar. İsa, İsa'dan yaklaşık üç yüz yıl sonra.

66.VII. Dan'la birlikte, krallar, papalar, başpiskoposlar ve güçlü, gösterişli kiliseler, şapeller ve diğer kutsanmış yerler kurduklarında Hristiyan âleminin güçlü krallığı ve hükümeti başladı ve daha sonra Mesih'in yoluyla insan onuruna layık engerek ve yılan yaratıldı. İsa'nın krallığı; insanlar kiliselerin ihtişamı, durumu ve görkemi hakkında tartışmaya başladıklarında ve insanları Mesih'in krallığına ve makamlarına yüceltmeye, onları Mesih'in yerine koymaya ve onları Mesih'in yerine onurlandırmaya başladıklarında; sonra Mesih bastırıldı ve engerek ve yılan, Mesih'in yargı makamında oturdu ve sonra Kutsal Ruh reddedildi ve onun yerine konseyler kuruldu ve sonra Deccal doğdu. O zaman Mesih'in ruhu şöyle dedi: Tanrım, şimdi senin kurtuluşunu bekliyorum, çünkü sen beni Yusuf'un zamanında kurtarıncaya kadar artık burada benim adım Deccal'in pelerini olmalı. Bu zamanda gerçek ayaklarından güçlü bir şekilde ısırılmıştır, öyle ki, Mesih'in ruhundaki binici geriye doğru düşmek zorundadır.

67.VIII. Bir ordunun lideri olması gereken Gad'la birlikte, yaklaşık sekiz yüz yıl önce, insanların güç ve orduların kudreti ile Deccal'i kolayca Mesih'in kürsüsüne oturttuğu ve gevezelik ettiği, Hristiyanlar arasındaki üniversitelerin ve okulların dönemi başlar. , tartışan ve sapkın yalanlar onu her türlü muhalefete karşı tuttu; insanlar kuyruğu baş haline getirdiğinde ve Mesih'in gücünü insan geleneklerine ve kanunlarına dayattığında ve Mesih'in krallığını dünyevi bir krallık haline getirdiğinde.

68.IX. Aşer'le birlikte, insanların Kral Deccal'i memnun etmek için yaşadığı, onun yeryüzünde Tanrı olduğu dönem başladı. Daha sonra üniversitelerden ve okullardan bu kralı yağlı ekmek için pohpohlayan ikiyüzlüler geldi. iyi görevler, hayırlar, rahipler ve piskoposluklar için, onun yaptıklarını ve davasını alkışladı ve her şeyi onu memnun etmek için yaptı ve Mesih'i Deccal ile birlikte yumuşak bir yastığa koydu ve böylece Kıyamet'teki [Vahiy] görüntüye tapındı; yaklaşık altı yüz yıl önce ve daha yakın.

69. X. Naftali ile birlikte, insanın Tanrı'nın konseyi [öncesi] hakkında yüksek vaazlar ve derin araştırma tartışmaları sürdürdüğü büyük Harikanın zamanı başlar; böylece insanlar, Mesih'in sandalyesinde oturanların, iktidardaki Mesih olmadığını görmüşlerdir; yine de erkekler derinlerde aradılar,

adil ve akla yatkın özdeyişler, sonuçlar ve tespitlerle kendilerini bir örtüyle örtebilmeleri için, ardından insanların tartıştığı karmaşık, keskin mantık geldi. İçlerinden bir kısmı kendisinin güç ve yetkiye sahip olan Mesih olduğunu söylüyor; diğer kısım buna karşı çıkıyor ve ona karşı çıkıyor, bu kısım takipçilerini ve bakmakla yükümlü olduğu kişileri kendi iddialarıyla Mesih'in kanına sokuyor ve tüm otoriteyi ve kutsal vaazları bunun üzerine kuruyor; ve böylece Mesih'in ruhu içsel zeminde ona karşı çıkarak şöyle der: O Deccal'dir: Bu zaman, içinde yaşadığımız zamanımıza kadar devam etmiştir.

70. XI. Yusuf'la birlikte, Mesih'in yeniden ortaya çıkacağı, engerek ve yılan Dan'ı, Deccal'in kürsüsüyle birlikte Mesih'in yeryüzündeki krallığında tüm kudret ve gücüyle yere atacağı ve dehşete düşüreceği zaman başlar. Yusuf'un kardeşleri, Yusuf'a karşı işledikleri büyük sadakatsizlikten dolayı utanmaları gerektiğinde, onu çukura attılar ve üstelik onu para karşılığında sattılar. Ve o zaman her türlü incelik, kurnazlık, dalkavukluk, ikiyüzlülük ve hile ortaya çıkacak ve Yusuf'un çehresinden yerle bir olacaktır. Ve işte o zaman, Babil düştü, düştü ve tüm şeytanların, iğrenç canavarların ve kuşların meskeni haline geldi denilecek (Va. xviii.2). Ve sonra Yusuf kendi gücü ve erdemleriyle ortaya çıkar ve kızları süsleriyle geçip gider ve onun bereketi başlar.

71.XII. Benyamin'le birlikte, Yusuf'un zamanına göre akşam vakti başlar; çünkü o, ilk Hıristiyan âleminin ganimetini yeniden bölüşecek ve dağıtacaktır. O, ilk ve son zamana, özellikle de Mesih'in tezahür etmeye başladığı Yusuf'un ilk zamanına aittir; ve sonra ilk önce bir kurt gibi istekli olur ve Deccal'i ısırmaya ve yutmaya başladığında her yeri yutar; fakat bütün bunlar, o sadece bir kurttur; fakat Yusuf'un çehresi açıldığında, o zaman, bir cin içine alınan ve kuzu olmaya başlayan ve yağın ve bol yününü veren bir kurdun utandığı gibi utanır. .

72. Bu, Yakup'un, ruhun o zamanlara işaret ettiği gerçek şekliyle vasiyetidir; ve Musa'nın ruhu şöyle der: Yakup tüm bu sözleri bitirdikten sonra ayaklarını yatağın üzerinde topladı ve ayrıldı; bu, bu kehanetlerinin tümü yerine geldiğinde, Tanrı'nın çekişmedeki ortaya çıkan doğayı yeniden çağıracağını belirtmek içindi. zamanı kendi içine çeker ve onu birlikte sıcaklığa çeker; ve o zaman bu sefer bir son bulacak ve çekişme sona erecekti. Gerçeği sevenler için bunu biraz tasvir etmek istedik. Her şeyi, hatta Tanrı'nın derin şeylerini bile araştıran Tanrı'nın ruhunu daha fazla araştırmasına izin verin, o zaman hakikatteki temelimizi görecektir.

Kutsal Patrik Yakup'un Kenan ülkesindeki
cenaze töreni.

Bundan anlaşılması gereken ne *

* Yaratılış 50.

1. Yakup'un, ölümünden sonra Yusuf'un onu tekrar Kenan ülkesine taşıması ve atalarının yanına gömmesi için gömülmesi ve Yusuf'un, tüm İsrail çocukları ve birçok Mısırlıyla birlikte büyük bir toplulukla oraya gitmesi. Bu bize, Ademsel insanın ölümünden sonra bu Mısır'dan ve işkence evinden babasının ilk ülkesine, Mesih'in onu getireceği Cennet'e taşınacağı zaman, Mesih'in bu dünyadan güçlü çıkışının habercisidir.

2. Ancak birçok Mısırlının da Yusuf'la birlikte oraya gitmesi ve ona eşlik etmesi, Mesih'in gelinini Cennet'e getireceği zaman yanında, bu yaşamı boyunca onu tanımayan birçok yabancıнын bulunacağını gösterir. Kişiliği veya makamı, ancak yine de onda, onun sevgisinde ortaya çıkmış olup, hepsi Mesih'le birlikte Cennete gidecek ve onunla birlikte yaşayacak ve birlikte yaşayacaktır.

3. Onların ağlaması ve yas tutması, Cennette almaları gereken sonsuz sevinci ifade eder, çünkü Müneccimler her zaman ağlayarak ve yas tutarak sevincin habercisidir. Bu cenaze töreni ve bundan ne anlaşılması gerektiği daha önce İbrahim ile ilgili olarak bildirilmişti. [Gen. xxiii ve Mysterium Magnum, bölüm. 51.]

4. Musa bu bölümün ilerleyen kısımlarında şunu söylüyor: Babaları öldükten sonra Yusuf'un kardeşleri korktular ve şöyle dediler: Yusuf kesinlikle bize öfkeli ve ona yaptığımız tüm kötülüklerin karşılığını verecek. Bu yüzden ona şunu söylediler: Baban ölmeden önce emredip dedi: Yusuf'a böyle diyeceksin, şimdi senden rica ediyorum, kardeşlerinin suçlarını ve günahlarını bağışla, çünkü onlara bu kadar kötülük yaptılar. sen: bu yüzden babanın Tanrısının kulları olan bizlerin suçlarını bağışla. Fakat Yusuf kendisine söylendiğinde ağladı; ve kardeşleri içeri girip onun önünde yere kapanıp dediler: İşte, biz senin kullarınız. Fakat Yusuf onlara dedi: Korkmayın, çünkü ben Allah'ın huzurundayım. Siz benim aracılığımla kötülük yapmayı düşündünüz, ama Tanrı bunu iyiliğe çevirdi ve birçok insanı korumak için bugün de aynısını yaptı. Bu nedenle korkmayın, sizin ve çocuklarınızın geçimini sağlayacağım. Böylece onları teselli etti ve onlarla dostça konuştu (Yaratılış 50. 1521).

5. Bu rakam Yusuf'un kardeşleri için büyük bir tesellidir. Fakat Yusuf'un Mesih'in suretinde ve tipinde, kardeşlerinin de din değiştirmiş zavallı bir günahkâr figüründe durduğunu görerek, bu figürü şu şekilde açıklamalıyız: yani, büyük günahlar işleyen zavallı günahkar adam, tevbe edip kavuştuk

lütüfta bulunup tekrar bir hata işlemişse, Allah'ın lütfu karşısında daima korku ve titreme içinde olur ve Allah'ın, işlediği ilk günahları tekrar kendisine yükleyeceğini ve bu kusuruyla kendisine vesile olacağını düşünür; ve bu bakımdan büyük bir ıstırap içinde durur ve işlediği ilk günahları yeniden itiraf etmeye başlar ve yeniden Rab'bin ayaklarına kapanır ve yeniden içten, içten bir tövbeye girer ve Davut'un şöyle derken yaptığı gibi, ilk suçlarına hayıflanır: Tanrım, seni suçla. gençliğimin günahları bana değıil (Mezm. xxv. 7).

6. Fakat bu yeni tövbe ve samimi ağıt sayesinde, zavallı adam tekrar çok ciddi ve alçakgönüllü bir şekilde Tanrı'nın huzuruna çıktığında, göksel Yusuf öyle büyük bir acıma ve şefkat durumuna getirilir ki (Yusuf'un burada olduğu gibi), zavallı ruhu teselli eder. vicdanı, korkmaması gerektiğini, işlediği tüm günahların sadece hesaba katılmaması gerektiğini, aynı zamanda en iyiye de yönelmesi gerektiğini söyleyerek: Yusuf'un dediğı gibi, Sen bana kötülük yapmayı düşündün, ama Tanrı bununla iyilik istedi. Böylece, Mesih'teki Tanrı, mütevazı din değıştiren adamın yalnızca geçmişteki günahlarını bağışlamakla kalmaz, aynı zamanda ona, kendisi ve çocukları için geçici bereket ve bakımla birlikte tedarik de ekler ve her şeyi en iyiye çevirir: Yusuf'un kardeşlerine yaptığı gibi.

7. Sonunda Yusuf, öldüğünde kemiklerini kendileriyle birlikte Mısır'dan atalarına taşıyacaklarına dair bir yemin ister (Yaratılış 50.25); Bu bize Tanrı'nın cennetteki yeminini ifade eder; Mesih, Tanrı ve İnsan, kardeşlerinin yanına tekrar gelecek ve sonsuza kadar onlarla birlikte kalacak, onların Baş Rahibi ve Kralı olacak ve onları sevgi gücüyle besleyecek ve Yusuf gibi kardeşlerinin yanında ve onların içinde oturun ve gücü ve özsuuyuyla, dalları ve üyeleri olarak sonsuza kadar onlara geçin. Amin.

8. Bu, Musa'nın ilk kitabının (Yaratılış), doğru bir temelden ve ilahi bir hediyeden yola çıkarak, işbirliği yapan bir üye benzeri sevgi ve ilgiyle sevgili kardeşlerimize çok sadakatle aktardığımız kısa bir özet açıklamasıdır. şunu okuyun ve anlayın.

9. Ve Okuyucuya, derin duyularımızın herhangi bir yerinde karanlık bir şey bulduğunda, onu kötü dünyanın tarzına göre küçümsememesi, özenle okuması ve Tanrı'ya dua etmesi konusunda uyarıyoruz. O, kalbinin kapısını mutlaka açacak, böylece onu kavrayacak ve onu ruhunun yararına ve kurtuluşuna kullanabilecektir; bunu Okuyucu ve İşiticiye, Mesih'in armağanından gelen sevgiyle dilediğimiz gibi. Bu yeteneğın ruhunun temelinde olmasını sağlayın ve onu İSA MESİH'in çalışan uysal sevgisine teslim edin. 11 Eylül 1623 tarihli ve daha sonra tamamlandı.

Sion'da RAB'bi övün ve tüm insanları övün, çünkü onun gücü ve kudreti Göklerden ve Yerden geçer ve biter: Ha le lu jah.

BİR MASA

OLMASI GEREKEN ANA KONULARDAN

BU KİTAPTA BULUNUYOR

THE

GİZEM MAGNUM

A

ÇATLAK. Habil AYET 27. Habil neden kurban sundu 9 29. Doğa
Dilinde Habil veya Habel ismi ne anlama gelir 20

30. Habil'in neden öldürülmesi gerekiyor 16

Yetenek

61. Ruh lütuf alma kabiliyetini nasıl kazanır 39,40 69. İnsanın lütuf alma
yeteneği nasıl kaybolur 17,18

Abimelek

46. Abimelek ve Gerar isimleri ne anlama geliyor? 2,3 47. Abimelek İbrahim'le
nasıl bir antlaşma yaptı. Bunun manevi figürde anlamı nedir; ve burada
Musa'nın perdesi altında ne ifade ettiği 127

47. Abimelech ve Pichol'un kutsal figürü. 6 ve devamı.

Üstünde

43. 9, 11, 12. metinlerde yukarıda ve aşağıda ne deniyor?

İbrahim

37. İbrahim ve onun soyunun ve onun yayılmasında Antlaşma'nın soyunun
161

37. Ruh İbrahim'i neden babasının ülkesinden çağırdı 21, ve devamı.

37. Tanrı İbrahim'e nasıl göründü 4549

39. Tanrı İbrahim'e nasıl göründü 1 38. Mesih'in soyunun yanı sıra Yılanın
soyunun da İbrahim'de nasıl yer aldığı. 13

39. İbrahim'in kurban edilişi 1325

39. Tanrı'nın İbrahim'le Antlaşma'yı nasıl kurduğu ve İbrahim'in imanının,
kendisine doğruluk olarak sayılan Antlaşma'yı nasıl ele geçirdiği ve Tanrı'nın
İbrahim'i nasıl çağırdığı

kurban 132

ÇATLAK. İbrahim AYET

40. İbrahim, İshak ve Yakup'un tarihinde neler temsil ediliyor 1 40. İbrahim'den iki soy nasıl çıktı 26 40. İbrahim İshak ve İsmail'in hangi mülklerinden oluştu 13 40. İbrahim'in tohumunda sonsuz bir topraklara nasıl sahip olduğu mülkiyet 5058

42. Teslis İbrahim'e nasıl göründü 1 42. İbrahim'in Doğa Dilinde anlamı 1 42. İbrahim'in kendisine gelen ayaklarını yıkaması neyi ifade ediyor 11 43. İbrahim'in Sodom ve Gomora için insanlara dua etmesi neyi ifade ediyor? 1621 45. İbrahim'in hac yolculuğu nasıl bir Hristiyan âlemiydi 113 45. İbrahim, Sara ve Abimelek Hristiyan âleminin nasıl güçlü bir figürüydü 15, 16 Tanrı İbrahim'e nasıl bu kadar harika bir şekilde yol gösterdi ve o her zaman İbrahim'in 45. isteksizliğini ortadan kaldırdı. 120 46. İbrahim'in cariyeyi oğluyla birlikte dışarı atma konusundaki isteksizliği 2428 47. İbrahim'in eylemlerinin figürünün zenginliği 1 47. Abimelech'in İbrahim'le yaptığı antlaşma. 227

48. Tanrı, İbrahim'i nasıl denedi ve onun acıları ve ölümünde Mesih'in fedakarlığını nasıl temsil etti? 134 48. İbrahim, Mesih'in kurbanını uzaktan nasıl gördü; hatta bu yapılmadan 2000 yıl önce 10 48. İbrahim'in İshak'la birlikte kurban kesmeye nasıl çıktığı. 813 48. İshak'ın odun taşıması ve İbrahim'in ateşi ve bıçağı taşıması. 14, 15 48. Tanrı neden şöyle dedi: İbrahim, İbrahim 25 48. İnsanlar İbrahim'in figürüne nasıl bakmalı 3743 49. İbrahim, Het'in çocuklarının tarlasına nasıl sahip olamazdı?

boşuna 11 50. İbrahim'in İshak'a bir eş alması için hizmetçisini nasıl gönderdiği 157 51. İbrahim'in başka bir karısından nasıl altı oğlu vardı ve onlara hediyeler verdi, ancak tüm mallarını İshak'a verdi; ve nasıl öldüğü 155

Adem

17. Adem Düşmeden önce nasıl yemek yiyordu 13, 14 17. Adem'in hayal gücü ve özlemi nereden geliyordu 37 18. Adem Düşmeden önce nasıldı 29 18. Adem'deki iki sabit maddenin 7,8 18. Yayılımı nasıl olmalıydı Adem ayakta kalmıştı 914 18. Havva yaratılmadan önce Adem Cennet'te ne kadar süre kalmıştı 1927 18. Adem'in uykusundan önce yasak meyveyi nasıl yediği 3033 19. Adem hayvani bir görüntüde yaratılmamıştı 2025

ÇATLAK. Adem AYET

23. Adem'in korktuğu şey 17 ve devamı. 25. Tanrı, Adem'i Cennetten nasıl kovdu ve Kerubileri Bahçenin önüne nasıl koydu 141 25. Adem yukusunda kendisinden alınan gelini nasıl geri aldı 14, 15

25. Adem ile Havva neden Cennete getirildi 17 25. Adem'i ne kıskırttı ki Tanrı'nın emrine karşı şehvet duydu 18 25. Tanrı Adem'i neden yarattı 19 25. Ayartma Ağacı neden Adem'in önüne kondu 23 25. Adem neden ayartıldı ve sürüldü Cennetten Çıkış 38 37. Tanrı'nın Adem'le Yaptığı Antlaşma 3 76. Adem, Havva'dan önce nasıldı ve canavara dönüştü 1118

Hepsi 3. Evrensel toplamın
sporu ne kadar özeldir Hepsi 21

Altar

27. Tanrı'nın sunağının olduğu yer 48

Melekler 8. Meleklerin yaratılışı ve tüm alemlerdeki hakimiyetleri 134 8. melekleri neden göremiyoruz. 19 8. Meleklerin ikamet ettiği yer 16 ve devamı. 17. Kutsal melekler nasıl yaşar 35 25. Kılıçlı melek nedir? 2 42. Tanrı'nın melekleri ve insanı yarattığı şey için 24,25 43. Sodom'a gelen iki melekten 2264 43. Melekler Lut'la nasıl yemek yediler? 38 59. Melek Yakup'la nasıl tanıştı ve bu ne anlama geliyor 24

Deccal. Kötü Hristiyanlık karşıtı Kilise'nin
27. Deccal'i, aynı zamanda gerçek kutsal Kilise'nin 4160'ı

28. Kabil'in kardeşini öldürmesi, yani. yeryüzündeki gururlu Anti-Hristiyan görünen Kilise'nin yanı sıra gerçek Hristiyanlığın da 171 36. Deccal nedir? 17 43. Hristiyanlık karşıtı fahişe, Sodomluların yaptığı gibi yapar. 4752 51. Hem Yahudiler hem de Hristiyanlar arasında Deccal nedir? 44 70. Deccal zavallı Hristiyanlığı nasıl aldattı 38, 39 77. Deccal ne zaman düşecek 70

Ararat 32. Doğa Dilinde
Ararat isminin 3337

ÇATLAK. Gemi AYET

32. Nuh'un Gemisi'nde çok büyük bir gizem vardır. 10 ve devamı.

Asher 77. Asher'in Vasiyeti
ve figürü 2932

Yaşarken 42. Şu sözlerin bir
açıklaması: Yaşarken 27, ve devamı.

Yazar

5. Yazarın hangi görüş ve görüşten yazdığı 15

12. Yazarın Musa'nın ötesini bile görebilmesi için bir camı vardı
34 18. Yazar hangi bilgiden yola çıkarak yazmış 1 21. Yazarın
yazılarının kapsamı. 17

B

Babil

22. Babil'in yaratıldığı şey 54 25. Ateşli kılıçla Babil'in sonu nasıl
olacak 26

27. Babil Tanrı'nın huzuruna nasıl girer 5260

29. Babil, Babil şehrinin düşüşü hakkında nasıl konuşuyor 7, 65 ve
devamı ve 77 30. 43 31. Tanrı şimdi Babil'i öfkesinin ateşiyle nasıl
boğacak 27 36. Babil şehri ve Mesih birbiri ardına 60, 61 36. Babil
68'de canavar ve fahişe hakkında neden bu kadar çok şey yazılıyor?

36. Babil şehri nedir? 56 43. Babil hakkındaki hükmün zamanı
52 44. Sodom'un yok edilişi rakamının Babil 5'e nasıl uygulandığı
ve devamı

59. Nasıl oluyor da Babil, Mesih'in çocuklarını Tanrı'ya götürecek? 19, 20

59. Nasıl oluyor da Babil Mesih'in çocuklarını engelleyemiyor ya da onlara zarar veremiyor 21, 22

69. Babil nasıl da Tanrı'nın lütfu konusunda bir casustur 19 70.
Babil'in kusacağı zaman doğdu 90 72. Babil'in suçlaması Yüceler
Yücesi'nin huzurunda nasıl yargılanacak. 23 73. Babil'in ve canavarın
sayısı 9, 10 73. Babil şu anda çuvalını nasıl tedarikle dolduruyor?
16, 17 73. Sodom tufanı ve ateşi Babil'in üzerine nasıl habersiz
düşüyor 18

Babil

41. Hristiyanlık Karşısı Babil'e Bir Uyarı 6671

ÇATLAK. Vaftiz AYET 31. Tufan, Mesih'in vaftizini nasıl ifade eder
38 41. Antlaşma mühürleri, sünnet derisinin sünneti ve vaftiz. 141
41. Hristiyan vaftizinin 1014 41. Yahudiler ve Hristiyanlar nasıl
tek ve aynı şeye sahiptirler

vaftiz. 1517

Canavar

31. Bir canavara nasıl iğrençlik atfedilebilir? 3138

36. Hristiyanlık karşıtı Babil canavarı nedir 18, 19

36. Canavar ve fahişe nedir 64

36. İlimizdeki canavarın, fahişenin ve Mesih'in olduğu yer 4951

73. Babil'in ve canavarın sayısı nedir? 9, 10

73. Bu nedenle canavarın ve fahişenin parçalanması gereken zaman yaklaşıyor. 14 ve devamı.

76. Şimeon ve Levi canavar ve fahişeyi nasıl temsil ediyor 29, 30
Beerşeba 47. Beerşeba veya
Bersaba şehrinin anlamı 20 ve devamı.

Benjamin 77. Benyamin'in
Vasiyeti ve anlamı. 4858

Benoni

63. Benoni isminin anlamı 26, 27

Hayvani Adam

21. hayvan adamın orijinali, hastalığı ve ölümlülüğü hakkında 117
.

21. hayvani adamın hükümetinin 11, 12

Beytel 63. Beytel ne anlama
gelir 19

Kutsal Kitap

74. İncil'deki tarihlerde Mesih'in krallığı ve cehennemin krallığı nasıl tasvir
ediliyor 50, 51

Nimet 41. İnsanda sonsuz nimete
sahip olan şey 1

Övünmek 2. Tanrı'da sahip olmamız
gereken övünme ve yücelikten yoksun kalıyoruz 3

ÇATLAK. Bedenler. Vücut AYET

11. iki dış cismin. 22

11. Bu dünyadaki her şeyin nasıl iki katlı bir bedeni vardır? 19 11. İnsanın üç
katlı bir vücudu vardır. 20

40. Ruhun göksel bedeni ölmez 44,45

Esaret 39. Mısır'daki esaret
rakamı nedir 26, ve devamı.

Kitap 43. Bir insan Musa'nın ilk
Kitabını nasıl anlamalıdır? 57

52. Musa'nın ilk Kitabı nasıl Tanrı'nın Ruhu'nun bir figürüdür 51
76. Tüm iftira niteliğindeki kitaplar ve iftiralar nasıl Şimeon ve
Levi'nin öldürücü kılıçlarıdır 29
Nefes

15. Üç katlı bir ruh olan insanda üç katlı bir nefesin 14,15

C

Kabil

26. insanın bu dünyada çoğalmasının ve ilk doğan ve katil Kabil'in.
176 27. Kabil'in fedakarlığından ne anlaşılmalıdır? 41 27.

Kabil'deki Yılan ve Şeytan'ın iradesi neden Habil'in cesedini
öldürecekti? 9, 10

28. Kabil'in Habil'i öldürmesinin nedeni neydi 425 29. Doğa
Dilinde Kabil ismi ne anlama geliyor 18 29. Kabil ve Abet nasıl
iki daldı ve tüm ağacın görüntüsü 23 29. Tanrı ne işaret koymuştu
Kabil üzerine 53 29. Kabil'in korkuları 54

29. Bu nedenle Kayin'e lütuf geldi. 56 29. Kabil azap için
doğmadı 57 29. Kabil'de yedi kat intikam alınmalı 58 37. Kabil'de
lanetlenen şey 35

40. Kabil, Ham, İsmail ve Esav Türklerin ve kâfirlerin birer simgesidir 71

Kenan, bkz Kenan

Buzağı

42. İbrahim'in besili buzağısının anlamı 19, ve devamı.

ÇATLAK. Develer AYET

50. İbrahim'in hizmetçisinin yanına aldığı on deve nedir?

14 anlamına gelir ve devamı.

Kenan 49. Musa'nın Kenan'dan
anladığı. 12

Göbek Bakımı 24. Bir erkeğin gururu
ve göbeğine gösterdiği özen ile yaptığı etki 21, ve devamı.

Mağara 49. İki katlı mağara ne
anlama gelir? 13 ve devamı.

Değiştirildi

11. Her şey nasıl değişebilir? 11 Kaos

1. Her şeyin saklandığı sonsuz Kaos nedir? 7,8

Savaş Arabaları 72. Yusuf'un

kardeşlerine verdiği savaş arabaları, erzak ve görkemli giysiler ne anlama geliyor? 2438

Kerubiler

25. kötü Adem'i Cennetten çıkaran Kerubiler hakkında 38, ve devamı.

Azap Çocuğu 46. Cehennem çocuğu

nasil ortaya çıkacak ve canavar ile fahişe nasıl utandırılacak? 33, 34

Tanrı'nın Çocukları veya Mesih 31.

Tanrı'nın çocukları insan kızlarını nasıl gördüler. 1216 37. Tanrı'nın çocuklarının soyu nasıl bir ağaca benzer 1, 2 38. Tanrı, öfkesinin kudretiyle çocuklarını nasıl kurtarır 14 44. Tanrı'nın çocukları on kişiden büyük belaları Tanrı'dan nasıl uzak tutar 1921

46. Nasıl oluyor da insanlar Tanrı'nın çocuklarında diğerlerinden daha fazlasını görmüyorlar? 46

55. Tanrı'nın çocuklarının sefaleti ve cehaleti 35, 36 55. Mesih'in gerçek çocuklarına neden doğanın krallığındaki çocuklar tarafından zulmediliyor? 4750 56. Mesih'in çocukları kutsamadan hemen sonra Mesih'in hac yolculuğuna nasıl çıkıyorlar? 1, 2 56. Tanrı çocuklarını nasıl bu kadar harika bir şekilde yönetip koruyor 3

ÇATLAK. Tanrı'nın veya Mesih'in çocukları AYET

56. Rab, Yakup'un merdiveninde nasıl yüksekte duruyor, Tanrı'nın çocuklarını çağırıyor ve teselli ediyor. 11, 12 64. Mesih'in çocuklarını küçümsemek onlar için ne kadar iyidir 12 66. İffetli Yusuf'taki Tanrı'nın çocuklarının türü ve imajı 3240 66. Tanrı'nın çocukları dünyevi onurda nasıl en büyük tehlikeye sahiptirler 53 66. Tanrı'nın çocuklarının son ve son duruşması. 6163 ve 68

Mesih 19. Bu nedenle Mesih

kadın tarafından erkek oldu 17

23. Mesih neden Bahçede kan damlaları terliyor 4

23. Mesih'in neden safra ve sirke içmesi gerekiyor 5,6

23. Mesih'in neden küçümsenmesi, öldürülmesi vs. gerekiyor? 8,9

23. İsa kadının bedeninde nasıl erkeksi bir ateş ruhu üstlendi?

özellik 43, ve devamı.

25. Mesih'in neden ayartılması gerekiyor 24

29. Mesih'in ofisi neydi 25

34. Mesih neden insanın ya da erkek tohumundan doğmasın 28

37. Mesih nasıl Tanrı-insan, Adem ve İbrahim nasıl insan-Tanrı olmalıdır?
2832

37. Mesih'in Kişiliği 42, ve devamı.

40. Mesih ve tebaası nasıl iki kişilikli olmalıdır 11, 12

40. İbrahim'le yapılan Antlaşma'dan Mesih'in nasıl doğduğu. 15

40. Mesih'in insanlığı onun dallarını nasıl meshediyor? 14
40. Mesih bu nedenle geldi. 4870

41. Mesih'inki, yani. Tanrı aşkına, bedensellik 19'dur ve devamı.

48. Mesih kesinlikle bize nasıl tekrar gelecek? 13

50. Mesih nasıl erkeksi bir bakire ve Tanrıdır 26

51. Mesih nasıl da üzüm toplayan bir üzüm toplayıcısıdır 53

56. Mesih'in Meryem'in bedeninde ve rahminde Ademsal ruhumuzu
ve insanlığımızı üstlendiğine dair sağlam bir temel ve güvence 1420

56. Mesih hangi özellikten insan oldu 20

56. Mesih neden kadından ruhunu aldı ve erkek oldu 21, 22 69.
Bir erkeğin Mesih'i nerede araması gerektiği 22

76. Mesih'in krallığının tüm insanlara açıklanacağı zaman ne kadar da
yakın

50 ve devamı.

Hristiyanlık

27. Hristiyan Âlemi Mesih'in kurbanına sözlü olarak nasıl katılıyor? 42

68. Hristiyan âlemi şu anda Tanrı'nın huzurunda nasıl duruyor? 32
42 68. Hristiyan âleminde açlığın dört unsuru nelerdir 3539

ÇATLAK. Hristiyan AYET 27. Hristiyan nedir ve nasıl Hristiyandır 46 63. Hristiyan nedir ve nasıl Hristiyandır 51 ve devamı. 40. Bir Hristiyan nasıl Hristiyan olmalıdır 97

51. Bir Hristiyan, kendi inancına göre Mesih'in bedeninde nasıl çalışır 31 51. Herhangi biri Hristiyan olduğunda 43 64. Bir Hristiyan, kardeşinden gelen nefreti nasıl ağır bir olay olarak değerlendirmemelidir 26, 27

64. Bir Hristiyanın düşmanlarına dileği ne olmalıdır 27 64. Gerçek bir Hristiyan, yaşadığı insanların sefaletini ve günahlarını her gün Tanrı'nın huzurunda nasıl sunmalıdır 37, 38

66. Hangi subay Hristiyandır ve hangi memur Hristiyan değildir 20

66. Bir Hristiyan dünyevi görevlerde nasıl silahlandırılmalıdır? 65 ve devamı. 68. Tüm İncil'deki denenmiş bir Hristiyan'ın en mükemmel figürü. 48 ve devamı.

70. Bir insan nasıl Hristiyan olmaya başlar? 24, 25 70. Bir Hristiyan ile diğer tuhaf kafir insanlar arasındaki farklar nelerdir? 80 ve devamı.

Kilise

63. Taş kiliselerde en büyük fahişelik nedir? 3943 63. Şu anda erkekler Kilise'ye veya fahişelik evlerine saldırmaya nasıl hazırlar? 45 63. Kiliseler nasıl iyi niyetle inşa edildi? 46 63. Kilisede kutsallık nedir 47 63. Bir erkeğin Kilise'ye layık bir şekilde girebilmesi için ne yapması gerekir 50

Sünnet

41. Tanrı İbrahim'e sünneti neden emretti 2, ve devamı.

41. erkeklerin neden sekizinci günde sünnet edilmesi gerekir 35 ve devamı 41. Sünnet nedir 3, ve devamı.

Budak

2. Bütün dünya bir toprak parçasının içinde yatıyor 6 Ceket 64. Babasının ona yaptığı Joseph'in rengarenk ceketinin anlamı 39 64. Yakup'un Yusuf'un ceketiyi aldatılmasının anlamı 49, ve devamı.

Cariyeler 63. Yakup'un cariyeleri taş kiliseleri nasıl ifade eder 36

Koşullar. Formları görün

ÇATLAK. Yapılandırma Ayet 13. Her bir öge 12'de bütün bir yapılandırma veya takımyıldız bulunur.

Tartışma 17. Lise veya

üniversitelerin Bilgi Ağacı ile ilgili çekişmeleri 16 28. Din konusundaki çekişmelerin sebebi nedir 2643

35. Tartışma nereden çıkıyor? 61 ve devamı. 36. Babil 12, 13'te Kule'deki dillerin karışıklığı konusundaki çekişme 40. Tartışmalı vaizler dinleyicilerin kulaklarını nasıl da acıtıyor 98 51. Hristiyanlık ünvanının sahte soğuk sevgisi bilgi hakkında nasıl tartışıyor 46 ve devamı.

65. Babel'deki ihtilafli görüşler neler? 49, 50

Çiftleşme 41. İlahi sabır altında hayvani çiftleşme nasıl karşılanır 2,3

Konseyleyler

77. Kutsal Ruh'un yerine konseyler kurulduğunda 66

Öğüt 66. Artık sonsuzluğa giden öğüt ya da çare bulunmayan kişiye. 47

Sözleşme 30. Sözleşmenin 154. satırı

32. Tanrı ile Nuh Arasındaki Antlaşma 1

33. Tanrı'nın Nuh ve tüm yaratıklarla yaptığı antlaşmanın 140

Kaplama

22. Çıplaklığımızın örtüsü bizimdir ve artık yoktur 77, ve devamı

Açgözlülük 24. Büyük açgözlülük nereden doğar 10

Beşik 63. Çocuk İsa'nın beşiği nedir 48

Yaratılış

10. Cennetin ve zahiri dünyanın yaratılışı 162 11. Yaratılışın mistikliği 1 I

Yaratık

32. Yaratığın sureti nasıl geçip gitmeyecek 16

ÇATLAK. Kupa AYET 17. Benyamin'in çantasındaki Yusuf'un kupası 113'e delalet eder; 4157

Küfür

10. dünyanın laneti 8

24. Lanetin ve hastalığın kaynağı olan bedenin 135

24. Lanet nedir 2

D

Lanet etmek. Lanet olsun 41.

Mektubun mantıkla ilgili sonuçlarına göre bazı çocukları
rahimden lanetleyenlere karşı mükemmel bir figür 41

66. Bütün lanetlilerin azabı ne kadardır . 67

Dan

77. Dan'ın Ahit'i ve onun şekli. 1325 77. Dan, Gad ve Aşer
tarafından nasıl ifade edildiği, dünyayı ne tür insanların yöneteceği
30 ve devamı.

Karanlık

3. veya karanlığın ebedi aslı 5 5. veya karanlığın içindeki
düşmanlık 6

Gün. Günler

12. Yaratılışın Altı Günlük Çalışmasından 139

İlk günün 12. 13. günü ve devamı. İkinci günün 12. Günü 19, ve devamı. Üçüncü
Günün 12. 32. ve devamı. 13. Dördüncü Günü 120 14. Beşinci Günü 113 15.
Altıncı Günü Yaratılış işi 131 16. Yedinci Günü yaratılışının 1618 16. Yedinci
Gün sonsuzluktan beri nasıldı 28

Ölüm 4. Sonsuz ölümün aslı 12

11. İnsanın ve tüm yaratıkların ölümü ve sefaleti nedir 17 23. İsa'nın ölümünde
kayalar neden parçalanır 3 33. Tanrı'nın on kişilik öfkesi neden bir insanı
öldürür? 21, 22 tane daha

Kararnameler

61. Kutsal Yazılardaki hükümler nasıl sadece iki krallığa işaret ediyor 55

ÇATLAK. İlah AYET 52. İlah, ruhun doğası aracılığıyla kendini nasıl gösterir 7, 8

Zevk 3. Zevk veya özlem

Oğul'un mülküdür 7

Tufan

32. Tufan ya da Nuh Tufanı neden yedi gün sonra geldi? 20, 21, 22
32. Bu nedenle Tufan 26'da su kaynakları kendiliğinden açıldı,
ve devamı.

Arzu

3. Arzu, özleminden veya zevkten doğar ve Baba'nın mülküdür 6, 7 3.
Arzu kendi kendine pıhtılaşır. 5

Şeytan. Şeytanlar. Bkz. Lucifer 8. Şeytanlar

için acı ve azap olan şey, melekler için sevinçtir 21 10. Şeytan nasıl da
tüm yaratıkların en aşağılık zavallı yarattığıdır 31 17. Lucifer nasıl
şeytana dönüştü 28 22. Şeytan'ın meclis odası ve okulu nerede
17 ve devamı. 37. Kâfirlerin Şeytan'dan yanıtlarını nasıl alamadıkları
12, 13 38. Şeytan nasıl bu dünyanın prensidir 5,6 38. Şeytan'ın ve
tüm kötü yaratıkların yaşadığı bu dört unsur nelerdir 7 66. Şeytan
nerede eğlenceli bir misafir 54 70. Şeytanın oltası nedir 41

74. Şeytan 17 ve 18 numaralı adamlarda koltuğunu ve taburesini nasıl kaybetti?

Dinah 58. Dinah'ın figürü

3945 62. Dinah'ın bekareti nasıl bozuldu ve Sichem ile şehir
katledildi ve yağmalandı: Hristiyanların savaşlarının ve Babil
fahişeliğinin kapısı, 140 olarak değerlendirilmelidir 62.
Dinah'ın, ülkenin kızları ve bununla önceden belirlenenler 3, ve
devamı.

62. Dinah'ın fahişeliği ve Şimeon ile Levi'nin öldürülmesi
Hristiyan âleminin nasıl bir figürüdür? 918

Doktorlar

35. Doktorların Tanrı'nın meskeni ve varlığı hakkındaki
tartışmalarında nasıl bir anlayışa sahipler?

ÇATLAK. Hakimiyet AYET

39. Hakimiyet nereden doğar 32

Güvercin

32. Nuh'un ilk güvercini ne anlama gelir 40 42. Üç güvercin ve kuzgun ne
anlama gelir 4246

Ejderha 76. Ejderhanın yedi
başı nedir 25, 26

Bolca içtim

70. Yusuf ve kardeşlerinin bol bol içtikleri ne anlama gelir? 94

Rüyalar

67. Rüyalari açıklamak ne demektir 1, 2 67. Bir canavarin rüya görmesinin nedeni budur 5 68. Kral Firavun'un rüyaları 1 ve devamı.

68. Bu nedenle doğal Magi, Firavun'un rüyalarını açıklayamadı 2, 10, 18, 19

Sürücü. Hunter'ı görün

Ölme

20. Adem ve Havva'nın ölümünün 26. ve devamı.

E Dünya 10. Dünyanın kabalığı nereden geliyor

30 10. Dünyanın neyden çıktığı 61 12. Dünyanın eldiveni nasıl çıkarılıyor 7 22. Dünya nedir 45 25. Tanrı Dünyayı neden yarattı 29, et sıra. 25. Tanrı Dünyanın dayanabileceği zamanı belirlediğinde 19

cennet

17. Cennet 6'dır

Edom 53. Yüksek Dilde

Edom Nedir ve Anlamı 5 64. Yüksek Dilde Edom Nedir ve Anlamı 3

ÇATLAK. Mısırlılar 78. AYET. Yakup gömüldüğünde birçok Mısırlının da onlarla birlikte gitmesi ne anlama gelir? 2

Seçildi. Seçim 25. Aziz Pavlus'un şu sözü:

Dünyanın temeli atılmadan önce Mesih İsa'da seçildik 20 48. Tanrı nasıl sadece Mesih'in doğal çizgisini değil, aynı zamanda doğanın çizgisini de seçti 35, 36 51. seçim ya da kader konusunda bilge rasyonalistlere karşı mükemmel bir figür. 176 32. Tanrı'nın nasıl doğada hiçbir seçimi önceden belirlemediğine dair ilginç bir örnek 3, 4 46. Tanrı'nın seçimi nasıl yalnızca Tanrı'nın seçiminin, önceden belirlemesinin veya Yakup ve Esav ile ilgili hükmün 30 61. rakamına göre geçer 13 ve 23

Elementler

10. Dört elementin yalnızca özellikler olduğu 49

Kor

23. Pek çoğunda bakirenin yeni doğan çocuğuna doğru parlayan bir kor var 41, 42

Enos. Enoch 30. Doğa Dilinde

Enos'un Anlamı 11

30. Doğanın Dilinde Enoch Nedir? 27 ve devamı.

30. Enoch'un sesi ne kadar süre sessiz kalmalı 49, 50

Enoch 145'ten çıkan harikalar dizisinin 31. bölümü

Kıskançlık 24. Büyük

kıskançlık nereden doğar 11

Efrayim 75. Sağ elini Efrayim'in

başına koyan İsrail figürü 12, ve devamı.

Esav 52. Doğa Dilinde

Esav'ın anlamı 36 53. Esav'ın ilk doğanı nasıl küçümsediği ve onu bir tabak çorba karşılığında sattığı 128

54. Esav'ın kırk yaşını ve iki karısını gösteren şekil 18 ve devamı.

ÇATLAK. Esav AYET 55. İshak'ın bereketi ile Esav ve Yakup'un figürü nasıl anlaşılmalıdır? 15

55. Esav'a neden çekişme sözü verildi 11 55. Esav neden baştan aşağı kaba ve kıllıydı 21, 22 55. Bu, Esav'ın bu bereketi elde edemediği anlamına geliyor 39

55. Esav'ın bereketinde hangi figür var? 40 ve devamı.

56. Esav'ın anne ve babasına acı vermesi figürü 9,10 60. İlk doğan Esav'ın anlamı 3

60. Esav'ın dört yüz adamı neyi ifade ediyor? 6 60. Esav, Yakup'u karşılamaya nasıl gitti ve Yakup, Esav'a hediyeleri nasıl gönderdi 1 61. Esav'ın Yakup'a şöyle dediğini gösteren şekil: Bunlar kimin yanında 10, ve devamı.

61. Esav'ın laneti ve kötülüğü nasıl sevgiye dönüştü 18, 19, 53 61. Kutsal Yazıların sade bir açıklaması: Esav gözyaşlarıyla tövbe istedi ama bulamadı 20 ve devamı.

64. Doğanın krallığı figüründe Esav'ın yeri nasıl 2

Esdras veya Ezra 38. Ruh'un bilgisine

göre Esdras, kayıp İncil'e nasıl sahipti?

ona dikte edildi 24

52. Ezra'nın figürü ve tarihi kısaca nasıl yazdığı 52

Havva 18. Havva'nın vasiyeti neden kocasının vasiyetine bağlıydı 11 20. Havva neden birdenbire gösteriş tutkusuna kapıldı 28 20. Havva Yılan'a nasıl baktı 22

Kötülük 10. En kötünün en iyinin nedeni olması gerekir 62

11. Bu dünyanın en büyük kötülüğü nedir 15 22. En büyük kötülük nedir 25 28. Kötülük, iyiliğin kendisine tecelli etmesine nasıl sebep olur 67 ve devamı.

29. Hiçbir şey nasıl kötü yaratılmamıştır veya kötülüğün egemenliğine 11

61. Kötülük ve iyilik nereden gelir 61, 63, 68

F
İnanç

27. İman denen şey nedir 35

39. İbrahim'le birlikte Tanrı'ya inanmanın doğru yolu nedir? Hristiyan inancımızın doğru temeli hangisidir 8,9

48. Tanrı'nın çocuklarına olan inanç ne yapabilir 33, 34 56. İnançlıların veya inanlıların Mesih'i nasıl giydikleri 32 ve devamı.

ÇATLAK. Güz Lucifer ve lejyonlarının Düşüşü 9. AYETİ 125

11. Lucifer'in Düşüşü ve putperest putlar ne idi? 17. İnsan nasıl düştü 31

17. Tanrı Düşüşü Nasıl Gördü 33
20. İnsanın içler acısı ve sefil Düşüşü 138

Kıtlık 73. Cennetsel gıdanın ardından büyük kıtlık ve açlık ne kadar da yakın 1214

İyilik 66. Tanrı'nın çocukları umutlarını nasıl insanın lehine bağlamamalı 5056

67. Tanrı'nın çocukları umutlarını nasıl insanın lehine bağlamamalı 15, ve devamı. Korku

70. Yakup'un oğlunun Yusuf'a gitmesine izin vermeyeceğinden korkması ne anlama gelir 28, 29

Fiat'ın

11. Yaratılış Sözü Verbum Fiat'ın günümüze kadar nasıl yarattığı
9 Şekil 52. Eski ve Yeni Ahit'teki figürün 52. maddesinde figürün
tam olarak ne zaman tezahür
edeceği 54. 17

Ateş

3. iki katlı ateş 23, 24 24. Bu nedenle her şey ateşte denenecek 49 27. Habil ve
Musa'nın kurbanları hangi ateşle tutuşturuldu 8, 23 27. Dirilişte insan İsa'nın
ateşinden nasıl geçecek? öfke 21, 22 27. Sonsuz ateş ve aynı zamanda aşk ateşi
büyüldür 31 37. Günün sonunda hangi ateş
zemini temizleyecek 20

Yiycek 70. İnsan olan sonsuz Söz'ün
yiyceği nedir 60

ÇATLAK. Aptal AYET

22. Aptal kelimesi ne anlama gelir 65,66 24. En büyük aptallık nedir
1630

Biçim. Doğanın Formları veya Özellikleri 28. Mesih'in
çocuklarındaki Ruhu belirli bir forma bağlı değildir 5155 3. Birinci form, durum,
özellik veya Fiat nedir 8, 9 3. İkinci form nedir 10, 11

3. Üçüncü form 12'dir ve devamı. 3. Dördüncü form nedir 18 5. Beşinci form
nedir 1 vb.

5. Altıncı biçim 11'dir ve devamı. 6. Yedinci biçim nedir? 113 6. Ebedi
doğanın yedi biçiminden, koşulundan veya özelliğinden 14, ve
devamı.

6. Yedi biçimin, koşulun veya özelliğin doğuşu veya tezahürü 2124
7. Yedi biçim veya özelliğin her şeyde nasıl olduğu 18

33. insandaki dört form veya özellikten 20'si, ve devamı.
40. Doğanın hareketinde iki form veya özellik nasıl bölünür 7,8 Özgür
Özlem 3. Özgür özlem veya lubet mülk değildir 6

Meyveler

70. Yakup'un çocuklarına yanlarında taşımalarını emrettiği
meyvelerin anlamı 33 ve devamı.

G

Tanrım

77. Gad'ın Ahit'i ve onun figürü. 26 ve devamı.

Almanya 45. Doğudan batıya

doğru parlayan bir yıldız Almanya'yı nasıl kör edecek 1214

Küre 18. Küre üzerine yazılmış Musa Tabloları 20, 21

Tanrı

1. Tanrı nedir 2

2. Tanrı'nın ikamet ettiği yer 8 3. Tanrı'nın Baba ve Oğul olarak adlandırıldığı yer 7

ÇATLAK. Tanrı AYET 5. Tanrı nasıl karanlıkta ve ışıktadır 10

8. Tanrı iyiyi ve kötüyü nasıl istiyor 24 19. Tanrı'yı bir insan olarak

tasvir etmek putperestliktir 27 36. Tanrı neden insan oldu 65, 66

43. Akıl nasıl Tanrı'nın yalnızca yıldızların ve göklerin üzerinde yaşadığını

düşünür 2, 3 43. Nerede Tanrı sevgi ve öfkeye göre yaşar

4

43. Tanrı şeytanlarda ve kötü ruhta nasıl görüyor 5, ve devamı. 43.

"Tanrı geldi" denildiğinde bu nasıl anlaşılır 6 60. Kutsal

meleklerin ve şeytanların tahtlarında Tanrı nasıl tecelli eder 45, 46

İyi

2. Tanrı'nın iyiyi ve kötüyü yarattığı şeyler 4 ve devamı.

3. Sonsuz İyilikten kötülüğün nasıl 1 olduğu ve devamı. 3. İyi bilinen şeyle 22

22. Kime iyilik yapmalıyız, kime yapmamalıyız 81, 82

71. Sonsuz İyilik nasıl yaratıksal hale geldi 14, ve devamı.

Goşen 72. Goşen ülkesi ne

anlama gelir 18

73. Goshen tarafından örneklendirilen şekil 31 ve devamı.

Devlet

22. Dünyevi hükümet nereden doğar 74 66. Hristiyan dünyasında Yusuf'un makamındaki vali nasıl yönetir 12, ve devamı.

Körfez 8. Karanlık ile ışık arasındaki ve kutsal dünya ile karanlık dünya arasındaki uçurum 22, 23

Bağırsaklar 19. Adem ile Havva'ya bağırsaklar ve iç organlar nasıl eklendi 19 H

Hacer 40. Sara'nın cariyesi Hacer ve oğlu İsmail tarafından, onun mirastan kovulması ve İshak'ın mirasının tarihi ve Tanrı'nın Ruhu'nun en muhteşem temsili 1100 46. Hacer'in kovuluşunun figürü ve İshak'ın doğuşu. 815 46. Terkedilmiş doğaya ilişkin asil bir figür, Hagar ve oğlu tarafından 1623

ÇATLAK. Ham AYET 31. Doğanın Dilinde Ham Nedir 7 32. Ham'ın imajı babası tarafından neden lanetlendi 9 34. Ham'ın ruhu şu anda Hristiyan domunda nasıl hükümete sahip 37, ve devamı.

37. Ham ve Kabil'de lanetli olan şey 35

Hanoch 29. Doğa Dilinde Hanoch'un Anlamı 28,29

Sertleştirilmiş. Sertleşme 61. insan neden sertleşmeye devam ediyor 23,42

61. Nasıl ki sertleşme Allah'ın amacından değildir 66, vd.

Kafa 23. Yılanın kafasını ezmek veya kırmak ne demektir 32 ,37

Cennet 5. Cennetteki neşe doluluğun 5 8. Cennet cehennemde, cehennem de cennette 28

10. İki kelimedenden ne anlamamız gerekiyor, Himmel ve Erde, gök ve yer 47 ve devamı.

Topuklular

23. Topuklardaki batma nedir 33, 34

Cehennem 3. şeytanların itildiği karanlık dünyanın veya cehennemin gerçek aslı 2

4. Cehennem adını nereden almıştır 16

5. Cehennem ve karanlık dünya ne ve nerede 9 8. Cennet cehennemde ve cehennem cennette nasıldır 28

Çobanlar

73. Yusuf'un kardeşlerinin, çoban olduklarını Firavun'un huzurunda söylemeleri gerektiği 35 ve devamı.

Hirah

65. Şekil 21'deki Odollamlı Hirah nedir?

Dürüst

66. Dürüst veya erdemli olanlar ve Tanrı'dan korkanlar için her şey nasıl en iyiye hizmet etmelidir 68, ve devamı.

ÇATLAK. Avcı Ayet

35. avcının veya sürücünün ve makamının 36

BEN

Putlar

37. Putperest putların aslı ve kehanetleri 712 59. Rahel'in put tanrıları 918

Resim. Görüntüler

21. Tanrı'nın Adem'de yarattığı göksel görüntü, Tanrı'nın krallığına ne kadar yeteneklidir 14 68. Görüntüleri yapanlar Tanrı'nın öfkesiyle nasıl tehdit edilir 2631

Sadakatsizlik 51. Sadakatsizlik bir toplumda diğerinde olduğu kadar büyüktür 42 ,43

Yorumlar. Tercüman

37. Yorumların hangi anlayışla yapıldığı 10, ve devamı.

69. Yusuf'un konuştuğu tercümanın anlamı 35

İshak

40. İshak'ın neden seçilip mirasa atandığı. 39, 40 46. İshak'ın doğumu ve İsmail'in annesi Hacer'den kovulması: bununla kastedilen şey 1 37

48. İshak'ın babasına "İşte ateş ve odun var" demesiyle ilgili 16, 17

48. İshak'ın neden öldürülmemesi gerekiyor 20

50. İshak'ın Rebecca ile alanda buluşmasını gösteren resim 54, ve devamı.

52. İshak'ın oğlu Esav ve Yakup nasıl doğdu ve başlarına ne geldi 19 ve devamı.

52. İshak'ın neden Esav'ı Yakup'tan daha çok sevdiği 44, ve devamı. 54. Kıtık sırasında İshak'ın Abimelek'e nasıl gittiği ve Rab'bin ona nasıl görüldüğü 117

İsmail 40. Tanrı, İsmail'in kişiliğini

bütünüyle reddetmedi 19 40. İsmail'in reddedilmesi veya dışlanması figürü 36, ve devamı. 52. İsmail'in on iki prensinden ve kardeşlerinin önünde düşmesinden 16, ve devamı.

İssakar

77. İssakar'ın Ahit'i ve onun şekli 8, ve devamı.

J

ÇATLAK. Yakup AYET

52. Yakup'un Esav'ın peşinden gelmesi ve onu topuğundan tutması: Bu ne anlama geliyor? 37

52. Doğanın Dilinde Yakup Nedir? 41

53. Tanrı neden Yakup İsrail'i çağırdı 23, ve devamı.

55. Yakup'un bilmeden Esav'ın yerine İshak tarafından nasıl kutsandığı; ve bununla ne kastediliyor 150

55. Yakup neden kaba kılı canavarın derisini üstlenmek zorunda 23, ve devamı.

55. Yakub'un derisinin altı pürüzsüz olan figürü 29

55. Yakup figürü nasıl Mesih'i işaret ediyor 30 56. Yakup'un nasıl uzaklaşması gerektiği ve Rab'bin ona nasıl görüldüğü 139 57.

Yakup'un Laban'a nasıl geldiği ve iki kızı için koyunlarını on dört yıl boyunca beslemesi için ona nasıl hizmet ettiği: Mesih'in gelini ile ilgili manevi figürün anlamı 134

58. Yakup'un Laban'a yirmi yıl hizmet etmesi, on iki oğlu ve bir kızının babası olması, Tanrı'nın onu nasıl kutsaması ve on çocuklu Laban'ın maaşını nasıl değiştirmesi 153 58. Yakup'un kurnazlığı nasıl Adem'in kurnazlığının bir simgesiydi 16, 17, 19, 24 , ve devamı. 58. Yakup'un on iki çocuğu, Adem'den Nuh ve çocuklarına kadar olan çizgiyi nasıl ifade ediyor? 38

59. Yakup'un kulağına gelen Laban'ın çocuklarının sözlerinin şekli 1, ve devamı.

59. Yakup'un Laban'dan kaçtığı ve Laban'ın onu takip ettiği figürü 125 59. Bu ne anlama geliyor: Tanrı Yakup'a şöyle dedi: Kalk ve Beytel'e git 14, 15 59. Yakup Laban'ın kalbini nasıl çaldı: nedir buradan anlaşılmalıdır 16 60. Esav'ın öfkesi nedeniyle Yakup'un sürülerini iki parçaya ayırması ne anlama gelir 4

60. Yakup'un Tanrı'nın ve kardeşi Esav'ın önünde kendini alçaltması ne anlama geliyor? 7, 8

60. Yakup'un Esav'a gönderdiği hediye ne anlama geliyor? 913 60. Yakup'un gece nasıl kalktığı ve eşlerini ve on bir çocuğunu suyun üzerinden nasıl geçirdiği: bundan anlaşılacak olan şey 1416 60. Bir adamın Yakup'la nasıl güreştiği 1723

60. Yakup'un tendonunun yeri nasıl değişti: bu ne anlama geliyor 2427 60. Yakup'un şunu söyleme şekli: Beni kutsamadıkça gitmene izin vermeyeceğim 2835 60. Yakup'un şunu söylemesindeki içsel kutsal figür: Adın nedir 3750

61. Yakup ile Esav'ın nasıl tanıştıklarını ve tüm kötülük ve kötü niyetleri büyük sevinç ve şefkate dönüştüren muhteşem figür: Buradan anlaşılması gereken şey 122 61. Yakup'un karılarını ve çocuklarını nasıl ayırdığı ve kendisinin onların önüne çıktığı figürü Esav'ın önünde yedi kez eğildi. 49

61. Yakup'un Esav'a nasıl uymadığı figürü 6971 61. Yakup'un Şekem şehrinin önüne çadır kurduğu figürü 73 63. Yakup'un Beytel'e nasıl gittiği, Benyamın'ın nasıl doğduğu ve Rahel ile İshak'ın nasıl öldüğü: ne buradan anlaşılmalıdır 153 63. Yakup'un ölümünden önce babasının yanına gelişi 53 64. Yakup ve Esav birbirlerinden nasıl ayrıldılar: bu ne anlama geliyor 4

69. Yakup'un oğulları Yusuf'un önüne nasıl geldiler: Bundan ne anlaşılmalıdır? 135

73. Yakup'un Beerşeba'da atalarının Tanrısı'na nasıl kurban kestiği ve onunla nasıl konuştuğu: anlamı nedir 18

73. Yakup'un Kenan'dan Mısır'a gidişi 11 73. Yakup'un Yahuda'yı kendisinden önce Yusuf'a göndermesi ve Yusuf'un boynunda ağlaması figürü 19 ve devamı. 74. Yakup ve Yusuf'un en küçük beş kardeşinin Firavun'un huzuruna nasıl çıkarıldıkları ve Yakup'un Firavun 1'i nasıl kutsadığı ve devamı. 74. Yakup'un Kenan diyarına gömüleceğine dair çok mistik figür 53 ve devamı.

75. Yakup, ölmeden önce Yusuf'un iki oğlunu nasıl kutsadı 130 76. Yakup bütün oğullarını nasıl çağırdı ve onlara durumun ve durumun ne olduğunu anlattı.

hepsinin durumu 1 ve devamı olacaktır. 76. Ruh'ta Yakup'un onurunu adlandırdığı şey 24,25 77. Yakup'un Ahitinde tüm dünyanın kısa bir figürü 5972 78. Yakup'un cenazesi . 1

Yafet 31. Doğanın Dilinde
Yafet Nedir? 9

Jared 30. Doğanın Dilinde
Jared Nedir 19, 20 30. Jared'in ofisi nasıl iki yönlüdür 21, ve devamı.

JEOVA 35. adı JEOVA 49, ve
devamı.

Hediye Olarak Mücevher
50. İbrahim'in hizmetkarının gönderdiği mücevher ve hediyenin anlamı 2247

ÇATLAK. Yahudiler AYET
37. Yahudileri geri çağırma zamanı nasıl da yaklaşıyor 36 51. Yahudileri geri çağırma zamanı nasıl da yaklaşıyor 42 37. Yahudiler nasıl reddediliyor ve tekrar aşılanacaklar. 59 ve devamı. 41. Yahudi ve Hristiyanların körlüğünün nedeni 47 ve devamı. 41. Hristiyanlara, Yahudilere, Türklere ve putperestlere tavsiyeler 5371 51. İsa bedende tezahür ettiğinde Yahudilerin tümü neden İsa'ya dönmediler 25, 26 51. Yahudi nedir 27,28

51. Kendi inancına sahip bir Yahudi, Mesih'in ofisinde nasıl çalışır? 28, ve devamı.
51. Yahudi ve Hristiyan nasıl kurtuluşa kavuşurlar 44, 45 65. Bu nedenle Yahudiler on kez Peygamberleri öldürdüler 28 70. İsa'nın etini yemek Yahudiler, Türkler ve dinsizler için iğrençtir 66 70. Yahudiler, Türkler ve yabancı uluslar Mesih'in etini yerler 6977 70. Babalar nasıl, yani. Yahudilerin, yabancıların 78 75'den daha fazla lütufta payı yoktu. Tanrı'nın Yahudileri gerçek Antlaşma'ya, Mesih'e getireceğini gösteren bir figür 136 76. Yahudiler nasıl boş yere başka bir Efendiye, Yöneticiye veya Mesih'e bakıyorlar 50 Joseph

58. Yusuf'un Mesih'i nasıl ifade ettiği 50 ve devamı.

64. En mükemmel Yusuf figürünün başlangıcı 661

64. Yusuf'un nasıl satılıp yabancı bir ülkeye taşındığı 53 ve devamı.

64. Joseph'in iffetsizlik nedeniyle Potifar'ın karısı tarafından nasıl vergilendirildiği 56, ve devamı.

64. Yusuf'un yirmi gümüşe, İsa'nın da otuz gümüşe nasıl satıldığı 59, 60

66. Yusuf'un yirmi gümüş ve İsa'nın otuz gümüş nasıl satıldığı 1 ve devamı.

64. Joseph'in tüm tarihinin 61'de yönlendirdiği şey

66. Yusuf'un iffeti ve Allah korkusundan 172

66. Yusuf'un fahişeden nasıl kaçtığı ve bunun ne anlama geldiği 45 ve devamı

67. Yusuf, Firavun'un kahyası ile fırıncısının rüyalarını nasıl yorumladı ve bundan ne anlaşılmalıdır? 118

68. Yusuf'un başka elbiseler giyip tıraş olması figürü 22

69. Yusuf'un dokuz kardeşini hapisten çıkarması ve Şimeon'u esir tutması figürü 2429

69. Yusuf'un kardeşlerinin çuvallarını doldurmasını ve paralarının onlara tekrar verilmesini sağlayan güzel figürü 36 ve devamı.

ÇATLAK. Yusuf AYET

70. Yakup'un oğulları nasıl tekrar Mısır'a, Yusuf'un yanına gittiler ve Benyamin'i de yanlarına aldılar; Yusuf onları nasıl kendi evine getirdi ve kendi masasında yemek yedirdi; Yusuf nasıl kardeşlerini kendi düzenlerine oturttu ve Yusuf'a kendisinin, kardeşlerinin ve Mısırlıların da kendilerinin nasıl hizmet ettiği 194

71. Yusuf'un kardeşlerinin çuvallarını doldurması, parayı çuvalın üstüne koyması ve kâsesini Benyamin'in çuvalına koyması ve hırsızlar için onların takip edilip meydan okunmasına nasıl sebep olduğu 1, 66

72. Yusuf kardeşlerinin önünde kendisini nasıl gösterdi 138

72. Yusuf kardeşlerini nasıl öptü 20, ve devamı.

73. Yusuf'un yüzü kardeşlerine nasıl tekrar göründü ve onlar nasıl utanmalılar. 15, 16

73. Yusuf'un şöyle demesi: Firavun'a diyeceğim: Kardeşlerim ve babamın bütün evi bana geldi 24 ve devamı.

74. Yusuf'un 915'teki kıtlık sırasında tüm parayı bir araya topladığını gösteren çok güçlü figür

74. Yusuf'un Mısır topraklarının tamamını Firavun için satın alması figürü

74. Bu nedenle Yusuf rahiplerin tarlalarını satın almadı:
bunun anlamı nedir 22, 2733 74. Yusuf'un Mısırlıların tarlalarına ilişkin
beşinci parçanın Firavun'a verilmesine ilişkin kanununun şekli
2335

77. Yusuf'un Vasiyeti ve anlamı 37, ve devamı.

Yahuda

65. Judah'ın doğurduğu üç oğul neyi ifade eder 6, ve devamı. 65.
Yahuda ve Tamar'ın tarihi neden Yusuf'un tarihi arasında
yer alıyor 64, ve devamı.

76. Yahuda Ahit 38, ve devamı.

Yargılama 70. Mesih'in
yargılamayla ilgili konuşması ne anlama gelir: Yargılanmamak
için yargılamayın 51

k

Kenan veya Kenan 30. Doğa Dilinde
Kenan'ın Anlamı 17

Ketura

51. Doğa Dilinde Keturah'ın Anlamı 2

ÇATLAK. Kine AYET

68. Firavun'un yedi semiz ineği ve yedi yağsız ineği neyi ifade eder? 1117

Krallık 49. Dışsal krallığın
sonsuz kadar nasıl kalacağı 17, 18 76. Mesih'in krallığının tüm
insanlara açıklanacağı zaman ne kadar yakın 50 ve devamı.

Krallar 66. soyluların krallara
ve prenslere hizmet ettiği şey için 18, 19

Bilgi 45. Dışsal insanın Mesih'in
krallığı hakkında sahip olduğu bilgi 17, ve devamı.

L

Laban

58. Laban'ın Yakup'un ücretini on kere değiştirmesi rakamı 28, ve devamı.

59. Laban'ın Yakup'la nasıl azarladığı ve bundan ne anlaşılması gerektiği 19

Merdiven

56. Yakub'un merdiveni nedir ve inen ve çıkan melekler ne anlama gelir? 48

Kuzu 37. Tanrı ile insanın

evlendiği ve Mesih'in 12 yaşında doğduğu Kuzu'nun düğünü nedir, ve devamı.

Lemek

29. Doğanın Dilinde Lemek Nedir 37,38

31. Doğanın Dilinde Lemek Nedir? 2

29. Lemek'in iki karısı ve çocuklarından 3946,49

29. Öldürdüğü adam ve genç adam ne 48

29. Lemek'in intikamı yetmiş yedi kez alınacaktır 5964

Kara

75. Yakup'un diğer çocuklarından ayrı ayrı Yusuf'a verdiği toprak parçası ve bunun anlamı 31, ve devamı.

Dil 35. Baş Dilin temeli, bütün

insanların tek bir dil dışında konuştuğu zaman 5459

35. Ruhların hangi dili kullandığı 60 37. Bölünmemiş dilin ne kadar süre devam ettiği 4, ve devamı.

ÇATLAK. Hayat 11. AYET. Elementlerdeki gerçek rasyonel hayat 27'dir.

35. Tufan öncesinde patriklerin uzun yaşamasının nedeni 11 ve devamı

Işık

3. Sonsuz ışık ve sonsuz karanlık yaratılmaz 25 10. Işık olmadan elementler hareket edemezdi 44,45 Mantık 77. Akut mantık ortaya çıktığında 69

Lord 33. Bir lordun, prensin

veya yargıcın nasıl kan dökme yetkisi yoktur 15, ve devamı.

Pay

43. İki meleğin Lot 34'e girerken neden oyalandığı ve devamı 43. Lut'un karısının ne anlama geldiği 37 43. Lut'un iki kızını Sodumlulara vereceği figürü 53 ve devamı. 43. Lut'un akrabaları neden onu takip etmedi 65,66 44. Lut'un Sodom'dan nasıl çıktığı ve Ham'ın nesillerinin yaşadığı tüm ülkenin korkunç yıkımı ve orada neler olduğu; ayrıca bunun nasıl yapıldığı 147 44. Lut'un kızları babalarını neden şarapla sarhoş ettiler 3 44. Lut'un karısı hangi amaçla bir tuz sütununa dönüştürüldü? 28 ve devamı. 44. Lut'un karısı günümüz Babil Hristiyanlığının bir figürüdür 33 ve devamı.

44. Lut'un kızları neden babalarıyla yattı 3847

Aşk

71. Tanrı'nın sevgisi nasıl sadece zayıflara yardım etmek için gelir? 19

Lucifer

12. Lucifer'in neden ve nereden dışarı atıldığı 4

12. Lucifer'in tutsak olduğu yer 35 22. Bu nedenle Lucifer öfkeyle yutuldu 30,31 25. Lucifer'in dünyanın yaratılışından önce oturduğu yer 18

44. Lucifer doğanın gazabını nasıl görmek istedi 17

60. Mektubun ustaları tarafından Lucifer'in gururu, Tanrı'yı nasıl ayrı bir cennete kapatıyor 41,42

M

Yargıç

22. Yargıç ne kadar iyi, nasıl değil 74,75

ÇATLAK. Magia. Büyücü AYET

11. Okuyucuya Magia'yı veya Magic'i kötüye kullanmaması tavsiye edilir 8 11. Kötü Magus veya Magician tarafından insan nasıl incinir. 12 ve devamı. 68. Hristiyanlık ünvanının 4'le dolu olduğu Magi veya Büyücülerin 68'i ve devamı.

68. Mısırlılar ve kafirler arasında Mesih'in krallığına kadar Magia veya Büyü sanatının 3 68. İnsan nasıl gerçek bir ilahi Büyücü veya Büyücüdür 23, ve devamı.

Mahalaleel

30. Doğanın Dilinde Mahalaleel Nedir? 18

Hizmetçi

40. Hizmetçinin oğlunun miras alamayacağı şey nedir? özgür kadının oğlu 1670

Adam

15. İnsan üç yönlüdür. 27 ve devamı.

16. göksel ve dünyevi insan arasındaki ayrım 1 15

16. Cennette dururken insan nasıldı 8 ve devamı.

18. Kıyametten sonra insan nasıl olacaktır 3

19. İnsanın dıştaki doğal hayata nasıl atandığı 116

21. Tanrı insanı neden göksel özden yarattı 16

22. İnsan kendini nasıl aldattı 27

23. Havva'nın tohumundaki Söz insandan insana nasıl yayıldı 31

24. İnsanın nasıl bir tedavisi var ve Şeytanın nasıl 13'ü yok, ve devamı.

24. İlahi bir insanın kendi içinde nasıl düşmanlık olması gerekir 31, 32

27. İnsan Tanrı'ya nasıl baskı yapar 14, 15

29. Başlangıçta insan özellikleri bakımından nasıldı 12, 13

29. İnsan nasıl çabalayan bir egemenlik haline gelmiştir 14 Meryem 37.

Meryem nasıl Tanrı'yı yaratan

anne değildir 37 ve devamı. 56. Meryem'e ait olan nimet nedir 30

Mausim

36. O tanrı Mausim nedir 32

Yemek 42. İnce öğünün üç

ölçüsü ne anlama gelir? 17,18

Melkisedek

38. Melkisedek'in 19'u neydi, ve devamı. 38. Melkisedek neden İbrahim'i kutsadı 21

ÇATLAK. Merhamet AYET

70. Merhamet, tövbe eden ruhtan çehresini nasıl gizler 3, et

Sıra.

Merkür

17. Merkür nedir 18

Metaller

10. Metaller nelerdir 17 10. metallerin yedi özelliğinden 1829 16.

Toprakta, taşlarda ve metallerde nasıl ikili bir madde bulunur 10

Metuşael

29. Doğanın Dilinde Methusael Nedir 35,36

Mikail 12. Mikail ejderhayla
çekiştiğinde 10

Midyanitler

64. Midyanlılar Yusuf'u kendileriyle birlikte Firavun'a nasıl
getirecekler; saat 30'a yakın ve devamı.

Para 70. Yakup'un onlara
tekrar yanlarında götürmelerini emrettiği yanlış paranın rakamı
36 ve devamı, 48, 49

Ay 23. Kıyamet'teki ay ve
kadın neyi ifade ediyor 34,35

Musa

11. Musa'nın peçesini kaldıracağı zaman doğdu 4 30. Musa'nın
koyunları besleyeceği zaman 53 ve devamı.

Hareket

29. Tanrı'nın sonsuz hareketi, hareket etmesi ve şekillenmesi 4

Ağız

29. Ebedi anlayışın ağız nedir 3

Katil 19. Havva neden ilk kez
bir katili ortaya çıkardı 10 62. Şimeon ve Levi cinayetin figürü 3140

N

ÇATLAK. Naamah Naamah 43, 29. AYET, ve devamı. 29. Naamah
tüm insanlara nasıl gösterilecek 68

İsimler 17. Tanrı'nın İbrahim'e

23 ve devamında verdiği büyük isimler nelerdir?

Naftali 77. Naftali'nin Ahit'i
ve anlamı 33, ve devamı.

Doğa

3. Ebedi tabiatın tasviri 126 35. Tabiatın Dili nasıl yok edilir 12, et
Seq.
40. Tanrı'nın geçici doğayı nereye kullandığı 31 40. Geçici
doğanın kınanması nedir 32

Gece 12. Gecenin olmadığı
yer 1

Nemrut 35. isminin
Nemrut 29 ve devamı.

Nuh 31. Doğa Dilinde Nuh
Nedir 3 32. Doğa Dilinde Nuh Nedir 2

32. Nuh'un Tanrı'nın önünde neden doğru sayıldığı 13,14 34. Nuh'un sarhoşluğu ne anlama gelir 27 34. Nuh, Ham'ı nasıl lanetledi 140

35. Nuh'un çocuklarının isimleri yetmiş ikidir 1548 43. Nuh'un lanetinin hüküm sürdüğü yer 29

Hiç bir şey

3. Hiçbir şey bir şeye açlık duymaz 5

Ö
Meşe 63. Yakup'un putları
ve küpeleri gömdüğü meşe ne anlama geliyor? 415

ÇATLAK. ofis. subay. memurlar AYET

22. Ofis ne kadar iyi, ne kadar iyi değil 72

66. Allah makamında kudretliler nasıl meyvesiz ulu ağaçlardır 16,17 66. Makamlar ve memurlar nasıl Allah'ındır ve Allah'ın kullarıdır 22

66. Bir ofisteki bir adam nasıl Tanrı'ya ya da Şeytan'a hizmet etmelidir 59

66. Bu dünyada nasıl iki tür memur var 3759

77. Dünyevi hakimlik makamının orijinalinin olduğu yer 2125 66. Bir memur nasıl Lucifer olur; ayrıca ölüm emrinden nasıl kurtulduğunu 2327

66. Bu dünyanın krallığında tüm memurlar nasıl yerleştirilmiştir 28,29 66. Şu anda Rab'bin, bu kötü kötü memurların şehrini Tanrı'nın öfkesinin ateşiyle yakmak için geliş zamanı nasıldır 30,31

Kahin 37. Tufandan sonraki ilk
kutsal kehanet nasıl ortaya çıktı 15

P
Cennet

17. Cennet 143

18. Cennet hükümetinin 134 25. Cennet nasıl belli bir yerdir 16

Papazlar 74. Bu makamda İsa
olmadan oturan tüm ruhani papazlar veya çobanlar arasında 6
inci

22. Dünyanın incisi nasıl ayaklar altında çiğneniyor 35 Filistin

47. Filistin nedir 23,24

Hekim 21. Hekim nereden doğar
79

bitkiler 12. Bazı bitkilerin
zehir olmasının nedeni budur 36

Potifar

64. Potifar'ın karısının rakamı 10,11'dir

Çorba 53. Mercimek çorbası
neydi 4

ÇATLAK. Dua AYET 38. İnsan, duası ve iradesiyle nasıl öfke kılıcını
uyandırır? 11. Kader

30. Kınama önceden belirlenmiş olan şey 8,9 40. İsmail'in kınanması önceden
belirlenmiş değildir 3554

Sunmak

70. Yusuf'un kardeşlerinin onu ellerine getirdiği hediye neydi 52,53

Gurur

24. Erkeklerin büyük gururlarıyla ve göbeklerine verdikleri önemle diktikleri şey. 21 ve devamı.

Prens

33. Bir prensin veya lordun nasıl kan dökme yetkisi yoktur 15, ve devamı.

İki İlkeden 4. İlke, Tanrı'nın sevgisi
ve öfkesi 121 32. Şem, Ham ve Yafet nasıl üç İlkenin imgesidir 5, et

sıra.

Refah 66. Dünyevi refah içinde
olan ve birçok insanın iyi niyeti ve desteği içindeki insan, güvende
olmamalıdır 5056

Peygamber 67. Peygamber
nasıl krallığın ağızıdır 9, vd.

Araf 25. ruhların arafı 13, 14

Mor Pelerin 70. İsa'nın mor pelerinini
kimler kullanabilir 42 ,43

Amaç 61. Tanrı'da nasıl bir
amaç yoktur 60, 61 ve 64

Q Nitelikleri. Formları görün

R

ÇATLAK. Rachel 58. AYET Rachel neden şöyle dedi: Bana çocuklar
verin. 1,2 58. Rachel neden kısır olmalı 47

63. Rahel'in ölüp Beytel şehrinde gömülmesi ne anlama
geliyor? 28

63. Yakup Laban'dan ayrıldığında Rahel'in hamileliği nasıldı? 30

63. Rachel, Benjamin'i nasıl doğurdu ve öldü: bunun anlamı
nedir 20, ve devamı.

Yağmur yağdı. Gökkuşağı 32. neden
kırk gün kırk gece yağmur yağdı 23 ve devamı. 33. gökkuşağı ve
renkleri 2540

Veri deposu

48. Öldürme ve ölmenin doğru kişiye değil de koça ait olması 28 ve
devamı.

Kuzgun

32. Kuzgunun anlamı 38, 39, 41

Sebep 41. Mantık her şeyi nasıl
Tanrı'nın iradesine dahil eder 5371

Rebecca

50. Rebecca, Sofya'yı ifade eder 48 50. İbrahim'in hizmetkarının Rebecca ile
görmeli ziyafeti figürü 49, ve devamı.

52. Rebecca'da iki krallık birbiriyle nasıl mücadele etti 2030

52. Rebecca neden Yakup'u sevdi 54 53. Neden Rebecca'da çekişme
çıktı 27 55. Rebecca neden Yakup'u bereketin yerine koymalı 17 ve
devamı. 55. Rebecca'nın Yakup'a karşı kurnazlığı ve aldatmacası 19,20

Din

36. Dine saygısızlık buradan kaynaklanır 14

Çare 66. Artık öğüt veya çare
bulunmayana, sonsuza kadar 47

Tövbe 31. Tanrı'nın tövbesi hakkında
şöyle diyor: Bana tövbe ediyor 1745 70. Yakup'un çocuklarının yemek için iki
kez Mısır'a gitmesi bir tövbe örneğidir 1523

ÇATLAK. Saygı AYET 51. Allah Katında nasıl isme, kişiye saygı olmaz 3441

Reuben 63. Reuben'in anlamı 44

63. Reuben'in babasının cariyesiyle nasıl yattığı ve bunun anlamı nedir 3145 76.
Reuben'in Vasiyeti ve figürü 418

İntikam 22. İntikam alınacak gazap
ve intikam insanda nereden doğar 5864

Kaburga

19. Adem'in kaburga kemiği ve bölünmesi ne anlama gelir? 2, 6

Zenginlikler

58. Dışa dönük insanın zenginlikleri nasıl yeni insana aittir. 21 ve devamı.

Doğru 66. Tanrı ne kadar doğru,
Şeytan ne kadar yanlış. 60

Kayalar 23. İsa'nın ölümünde
kayalar neden parçalanır 3

6S'yi çal. Yahuda'nın yüzüğü,
bileziği ve asası ne anlama gelir? 32

S Sebe veya Şeba 54. Sebe
veya Şeba çeşmesi ne anlama gelir 15,
16

Kurban 27. Kabil'in ve Habil'in
kurbanı hakkında 140 27. Dünyevi bir kurban neden 18 olmalıdır, et Seq. 27.
İmansız fedakarlık Tanrı'ya neden iğrenç gelir? • 13

Sara 40. Tanrı Sara'yı neden
verimsiz kıldı 27, 28 42. Tanrı Sara'yı nasıl istedi 26, 27 42. Sara'nın gülmesi ve
yalan söylemesi ne anlama geliyor 30 ve devamı. 49. Sara'nın ölümü ve
İbrahim'in satın aldığı mezar yeri: nedir

118 51. Sara'nın neden sadece bir oğul doğurduğuna işaret ediyordu 3

ÇATLAK. Okullar AYET 51. Lise veya üniversitelerin ilmi ile Şeytanın ilmi ne fayda sağlar 49, 50 64. Lise veya üniversitelerin karışık dilleri nereden gelir 24

69. Lise veya üniversitelerde casusluk yapmak ve gözetlemek Tanrı'nın Krallığına girmeye yardımcı olmaz 20, 21

77. Lise veya üniversitelerin devri ne zaman başladı 67

küçümseyen

40. Yaşamın bu döneminde neden Tanrı'nın da küçümseyen olması gerekiyor? 23 ve devamı.

Deniz 16. Cam gibi deniz nedir 27

Serah veya Zerah

65. Peres ve Serah veya Zerah'ın doğuşunu anlatan güçlü figür 58, ve devamı.

Yılan

20. Yılan 919'un yaratılışına ve inceliğine dair

22. Yılanın yaratılışına ve inceliğine dair 29

20. Yılanın içinde mükemmel sanat yatıyor 17, 18

22. Şeytan, Yılanın enslerine bulaştırdı 33 22. Neden Yılanın bakire olduğu söyleniyor 34 23. Bu nedenle Tanrı Yılanı lanetledi 2329 27. Yılanın kafasının ilk kez basıldığı ve kırıldığı yer. 11, 12 38. Yılanın nesli ve aynı zamanda Mesih'in soyu İbrahim'de nasıl yatıyordu 13

Seth

29. Doğa Dilinde Şit isminin anlamı 24

Şekem 61. Şekem isminin anlamı 75

Şekel

49. İbrahim'in tarla için verdiği dört yüz şekel gümüşün açıklaması 8, 9

Şem

31. Doğanın Dilinde Şem Nedir 6 34. Şem ve Yafet'in omuzlarına nasıl bir elbise aldıkları 2026

ÇATLAK. Çoban AYET 58. Bir çoban, Tanrı'nın önünde, son derece bilgili, dünyevi bilge adamdan daha çok saygı görür 32, ve devamı.

60. Tanrı'nın Ruhu neden kötü çobanların önemsiz davranışlarını bu kadar tam olarak tanımlamıştır 49, 50

Sinyal Yıldızı

70. Sinyal yıldızının veya yükseleninin nasıl ortaya çıktığı 32, ve devamı. Simeon 76. Şimeon ve Levi'nin Ahit'i ve figürü. 1937

Günah. Günahkar

22. Gerçek günahın kökeni ve Tanrı'nın öfkesinin insan mülkiyetinde uyanışı. 182

22. Günah nedir ve günah değildir 39, ve devamı.

22. Kutsal Ruh'a karşı işlenen günah nedir 43, 44 27. Günahların bağışlanmasını sağlayan şey nedir 45

48. Tövbe eden günahkar konusunda ne kadar ileri gitmeli 21 ve devamı. 78. Dönüşmüş bir günahkar figürü 5,6

sinir

60. İsrailoğullarının jambonun sinirini yememesi ne anlama gelir? 51 ve devamı.

Uyku 19. Adem'in uykusu neyi ifade eder 5

Sodom

42. Mamre ovasında İbrahim'e görünüp Sodom'a doğru giden ve Ham oğullarının şehrini Rab'bin gönderdiği ateşle yakan üç adamdan 135

43. Sodom ve Gomora'nın yok edilmesini: Tanrı bunu nasıl gösterdi? İbrahim 171'den önce

43. Sodom günümüz dünyası için nasıl bir aynadır? 67 ve devamı. 43. Sodom'a verilen hüküm nedir? 14 44. Sodom'a hangi ateş yağdı? 24 ve devamı.

Sophia 25. Sophia ışığın

tentürüdür 14 25. Ateş ruhu asil Sophia'nın adamı veya kocasıdır ve ateşin tentüründendir 14 37. Sophia gerçek Joseph'i nasıl yaratır 14,15 52. Sophia'ya ne denir 6 52. Ruhun sihirli ateşi asil Sophia'ya damat olduğunda. 1114

ÇATLAK. Ruh AYET

10. Gerçek anlayış ruhtadır 3

11. Ruh nedir 20, 25 15. Üç krallıkta ruh nasıl durur 15, 1824 15. Üç ruh yoktur, bir tane vardır 24 17. Ruhun büyük gücü hakkında 43 22. Yargıdan sonra ruhun nereye gitmesi gerekir 47 23. Adem ile Havva'nın ruhu nasıl utandı?

25. Ruh yargıdan nasıl geçebilir veya nasıl geçemez 2, 3, 26

25. Bakire çocuk, yeniden doğuşta hayvan ruhunun ateş ruhundan 9 34. nasıl kaçmamalı 17

37. Bu nedenle Tanrı ruhu sıkıntıya sokar 8,9

52. Ruh Tanrı'yı nasıl görebilir? 10 56. Tanrı'nın lütfu ruha girdiğinde 36 69. Zavallı ruhun Mesih'e döndüğünde ilk durumu 7, ve devamı.

70. Ruhun üç Prensipte nasıl durduğu 5
Ses 5. Cennetteki ses veya
melodi nasıldır 19 5. Karanlıkta veya cehennemdeki ses veya melodi
nasıldır 19

Konuş 35. İnsanın konuşabilmesi
başlangıçta nereden geliyor 73 36. İnsanın konuşabilmesi ve anlayabilmesi
nereden geliyor 85

Ruh

4. iyi ve kötü ruhlar çokluğunun kökeni 11

8. Zahirden gelip geçen zahir ruhlarından 13

29. Tanrı'nın Ruhu, manevi dünyada sonsuzluktan beri kendisiyle
nasıl oyun oynamıştır? 4 36. Sahte manevi kişilerin veya din
adamlarının söylediklerinden. 30 ve diğerleri
sıra.

Komiser

70. Yusuf'un kâhyası ne anlama gelir? 50

çekişme

25. Kadının soyu ile Yılanın soyu arasındaki çekişme hakkında 10, ve devamı.

36. Bu nedenle erkekler çaba gösterir 62, 63 S2. İnsandaki çekişme ortaya
çıktığında ve Mesih Yılanın kafasını kırdığında 31 ve devamı. 60. Mektupla ilgili
çekişme nedir 47,48

62. Bu nedenle Hristiyan âlemindeki çekişmeler 19

ÇATLAK. Çekişme AYET

62. Gerçek bir Hristiyan ne kadar büyük bir mücadeleyle çabalar 21, ve devamı. 64. Bütün çekişmeler nasıl Babil Kulesi'nden geliyor 28 75. Çatışma zamanı nasıl sona erdi 29,30

Madde

53. İlahi töz kendisini Doğaya nasıl verir? 18

Succoth 61. Yakup'un Succoth'a gidişi figürü 72

Güneş 11. Güneş hangi güçten parlıyor 35 13. Güneş parlaklığını nereden alıyor 16

Akşam Yemeği 70. O akşam yemeği nedir (Vahiy iii) . 4446

Yemin 53. Allah adına yemin etmeye 9 denir

Kılıç 25. Kerubim meleğinin kılıcı 413 25. Alevli ateş kılıcının orijinali 25

T

Öğretmenler

28. Bu dünyanın çocuklarının hangi öğretmenlere sahip olacağı 44

36. Bir öğretmenin Tanrı'dan mı yoksa 54. harften mi geldiğini bir insan neyle bilecek?

41. Uygun olmayan öğretmenlerin Kutsal Ruh'u kişisel iradeye nasıl vaaz etmeleri gerekecek 46

Tapınak

15. Tanrı'nın tapınağı nedir 28 36. Tanrı'nın tapınağı nedir 16 52. Tanrı'nın tapınağı nedir 8 27. Mesih'in tapınağı kilden yapılmış maddi kiliseye nasıl getirilmelidir 49

Günaha 48. Tanrı'nın lütfu olmayan bir insan günaha nasıl dayanamaz 2

ÇATLAK. Ahit AYET

46. Bir insan Eski Ahit'i okuyup anlayacaksa ne yapmalıdır 29, 30 46.
Bu nedenle Eski Ahit'in rakamları bu son sefere kadar sessiz kaldı ve şimdi
açıkça ortaya konacaktır 31,32 54. Eski ve Yeni Ahit 17

Tetragrammaton 35. Tetragrammaton
53 isminden

Tamar 65. Yahuda ve Tamar'a
Dair: Yeni doğumun mükemmel bir şekilde önceden şekillendiği Adem
ve İsa'nın mistik figürü 165

Süre 30. Belirlenen yedi
zamandan. 3446 30. Altıncı süre 44 olunca

31. Adem'den dünyanın sonuna kadar olan yedi vakitten 3845 69.
Kurtuluş zamanı nasıl yaklaşıyor 23

Timnath
65. Timnat'ın anlamı 22

eziyet
71. Azabı olmayan şey nedir 21,22

Kule 35. Bu nedenle Nuh'un
çocukları bir kule inşa etmeyi amaçladılar. 64,65 35. Babil Kulesi'nden
uzaklaştırılacağımız zaman nasıl doğdu 67 35. Kulenin ve bölünmüş
dillerin gizemi nedir 6875

36. Babil Kulesi nedir 15
36. Babil Kulesi'nin rakamı nedir 511 36. Babil Kulesi Musa'nın
döneminde ve kafirlerin arasındaydı ve şimdi Hristiyanlar,
Yahudiler ve Türkler arasında 33

36. Bir insanın Kule ve şehir hakkında nasıl düşünmesi gerektiği,
Babil 58 36. O Kule'nin tüm Babilli usta inşaatçılarından nasıl
çıkmalıyız 50 ve devamı.

66. Dünyevi yargıçların Babil Kulesi'ne nasıl güvenmemeleri gerektiği 60

Ağaç. Hayat Ağacı
ÇATLAK. AYET

35. İnsan ağacının Nuh'un çocukları tarafından mülkleriyle nasıl yurt dışına
yayıldığı ve Babil Kulesi'nde dillerin karıştırılmasıyla mülklerin nasıl
çeşitli ve farklı insanlara ve milletlere bölündüğü 175 36. Yahudiler,
Hristiyanlar nasıl , Türkler ve kafirler yalnızca tek bir ağaçtır 3740 36. Nasıl yine
birbirimizle ruh ve bedenle tek halk, tek ağaç, tek adam olabiliriz 43,44 17.
Tanrı neden Hayat Ağacını Adem'den önce koydu 3843 17. Hayat Ağacı ve İyi
ve Kötüyü Bilme Ağacı

sadece bir 10'dur, ve devamı.

Üçlü. Üçlülük

1. Üçlü Birlik 3, 4, 5 7. Kutsal Üçlü veya İlahi öz veya maddenin
Üçlülüğü 119

Tubalkain

29. Tubalcain 4446'nın

Türkler 40. Türkler nasıl İsa'nın

örtüsü altında yatarlar ve evde nasıl doğarlar 72, ve devamı.

40. Oğul'da Tanrı Türkleri Nasıl Duyur 74, vd.

40. Türkler Kutsal Ruh'a nasıl küfretmezler 78, ve devamı.

40. Bu nedenle Tanrı şamdanları Türklerden almıştır 82, ve
devamı.

40. Mesih'in kutsal sesi Türklerden nasıl da ayrılmamış, onları
sonsuz dek unutmak. 87 ve devamı.

40. Türkler ile Hristiyanlar arasındaki farkın 92100

sen

Anlamak

3. İlahi anlayış neden kendisini manevi niteliklere getiriyor 13

3. İlahi anlayış hiçbir kaynağı kendi içine almaz 21

29. Ebedi ilahi anlayış nedir? 1,2

Huzursuzluk

66. Huzursuzluk nedir 65

V

ÇATLAK. Venüs AYET

10. İçsel ve dışsal Venüs nasıl üvey kardeştir 53

13. Venüs tüm metallerin maddesidir 18

Verbum Fiat I I. Verbum Fiat

bugün hala nasıl 9 yaratıyor?

Vizyonlar 67. Doğru vizyonlar
nelerdir 7

Bahçedeki sesin sesi 23. 1116
55. İshak'ın şöyle demesi figürü: Ses Yakup'un sesidir, fakat eller Esav'ın
elleridir 27, 28

W

Savaş. Savaşçı

22. Savaş ne kadar iyi, ne kadar iyi değil 73

38. Bütün savaş ve çekişmelerin kökeni buradan gelir. 710

33. Tüm savaş ve çekişmelerin orijinal 22'si buradan gelir, ve devamı.

38. putperest savaşların başlangıcı: İbrahim'in Lut'u nasıl teslim ettiği; ve
İbrahim'in ondalık verdiği Melkisedek'ten. 126 55. Savaşı yapacak olan nasıl Tanrı
değil, Tanrı'nın öfkesindeki doğanın krallığıdır 45, 46

38. Nasıl savaşı yapacak olan Tanrı değil, Tanrı'nın öfkesindeki
doğanın krallığıdır 16, 17

30. Hristiyanların savaşları nelerdir 42

38. Hristiyan inancı yok 15, 16

62. Hristiyanların yaptığı dış savaş nedir? 24

33. Her savaşçı veya asker ne 19,20

Ayakları Yıkamak 42. İbrahim'in ayakları
yıkaması ne anlama gelir 11

SU

4. sonsuz yaşam suyunun 15

10. Mesih'in bize içmemiz için vereceği suyun 57

Düğün

70. Kuzu'nun kesin düğününün 25 olduğu yerde ve devamı. 70. Bir
erkek Mesih'in düğününe girdiğinde ne yapmalıdır? 38

ÇATLAK. Fahişe AYET 30. Babil fahişeliğinin anası oradan dirildi. 22,23

36. Babil fahişesi ve ejderha canavarı nedir? 20 ve devamı, 37

36. Hristiyanlık karşıtı Babil fahişesinin, tüm dillerin, ulusların ve dillerin ve dillerin ve Babil Kulesi'nin altında saklananların 185

36. Babil fahişesinin lanetlenmeye mahkum çocuğu veya piçi. 23 ve devamı.

36. Fahişenin canavarı nedir 41

36. Fahişe nasıl altın bir tapınak veya zaman umuyor? 70 ve devamı. 36. Fahişe nasıl düşmeli 36. Mektubu ile işlenen fahişelik ne 69 anlama gelmektedir? 44 ve devamı.

37. Babil fahişesinin iffetsizliği Yüceler Yücesi'nin huzuruna nasıl çıkıyor? 61

62. Allah Katında Fahişelik Nedir? 30 ve devamı.

65. Yahuda'nın Tamar'la olan fahişeliğinin anlamı 38, ve devamı. 65.

Davut'un Bathsheba'yla olan fahişeliği ne anlama geliyor 41 65.

Süleyman'ın fahişeliği ne anlama geliyor 45 ve devamı.

66. Fahişe ve iffetsiz dünyanın güçlü figürü nedir: Dünya şu anda 41 ile dolu olan haşarat, ve devamı.

Kötü 60. Tanrı kötü ruhun uçurumunda bile nasıl yaşıyor 44

Eş

41. Bir erkeğin gerçek bir Hristiyan olabilmesi için karısını, çocuklarını vb. nasıl bırakması gerekir 54,65

İrade. İstekli 26. Bu nedenle ateş ruhunun özgür iradesi vardır 7

27. İradenin arzusuyla Tanrı'ya gidebilmesi için ne yapması gerekir 4, 5 27. İnsanın özgür iradesi günahkar hale gelir 16 29. Neden zıt bir irade vardır 6, 7

61. İradenin yeteneği nedir 57, 58 61. Sahte kötü ya da kötü iradenin kendisini lütfâ yönelmemesinin nedeni 59 66. [Yaşamın] bu zamanında her şey nasıl özgür iradeyle geçiyor 21 66. Hiçbir şeyi bilmemenin kendi kendine istemekten nasıl daha iyi olduğu 66 71 İlahi iradenin ve insan iradesinin 2536

Bilgelik

1. Sonsuz bilgelik nedir 6

29. Ebedi bilgelik kendisini biçimlenmiş bir görünülüğe nasıl soktu İ70 41. Mantıklı olana yönelik bir konuşma 42, ve devamı.

ÇATLAK. Kadın AYET

19. kadının inşası veya çerçevesi İ27 41. Çocuk doğurarak kadının nasıl kurtarıldığı 29 ve devamı.

66. Vahiy'de aydaki kadın nedir 34,35

Kelime

2. Tanrı'nın Sözü veya Kalbi Hakkında 111 2. Açıkça söylenen söz hakkında 7 28.
Kelimenin tam anlamıyla ne olduğu 56,57 36. İnsan, sözlerinin çerçevesinde
kendini nasıl denemeli 81, ve devamı. 40. Tanrı'nın Sözü'nün varsaydığı şey 10
56. Neden ruhumuz ve insan olan Söz birlikte karşılaştırılıyor 23 ve devamı.

61. Kelime Nedir 43,44

Dünya

2. Bütün dünya bir toprak parçasının içinde yatıyor 6
2. İç dünyaya dair 9 2. Bir dünya diğerinde nasıldır? 10 4. üç dünyadan 12 17.
Adem'in Havva'dan önce bulunduğu aynı dünyanın tekrar gelmesi gerekiyor 9
29. Görünmez manevi dünya nedir 4,5 31. Şem, Ham ve Yafet nasıl da Tanrı'nın
bir imgesidir? üç dünya 10, 11

Yanlış 71. İnsan nasıl iki kat
yanlış yapar 25, ve devamı.

Z

Zebulun

77. Zebulun'un Vasiyeti ve figürü 37